

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

•

•

•

•

ANIMADVERSIONUM
IN
ATHENAEI
DEIPNOSOPHISTAS
TOMUS NONUS
INDICES
COMPLECTENS.

v. 14

AUCTOR

IOHANNES SCHWEIGHAEUSER

INSTITUTO IMPERIALI FRANCICO ADSCRIPTUS

IN ACAD. ARGENT. PROF. PUBL.

ARGENTORATI
EX TYPOGRAPHIA SOCIETATIS BIPONTINAE
MDCCGVII.

2000

P R A E F A T I O.

QUOS olim, quum *ATHENAEI DEIPNOSOPHISTARUM* libros nova editione instaurare coepi, in ipsa operis fronte pollicitus eram, *commodos Indices*; eos nunc exhibeo, numero tres: primum, *INDICEM AUCTORUM* ab Athenaeo citatorum, quo simul scripta cuiusque recensentur: alterum, *TITULORUM*, secundum literarum seriem adpositorum, quos praeferunt singula scripta ab Athenaeo citata: tertium, *RERUM ET PERSONARUM*.

Fuerint fortasse Graecarum literarum studiosi, qui *Graecitatis* desiderent *Indicem*: neque id utique immerito. Et equidem ipse Graecitatis *Indicem* adiicere constitueram, multiplicem utilitatem habiturum: & ad eundem etiam passim, vel in Animadversionibus, vel in Rerum & Personarum Indice, provocasse memini: & pleraque ad eum spectantia in parato habueram. Sed quum iam nimiam in molem & reliquum opus, & ipsi hi, quos nunc Athenaei studiosis trado, Indices excreverint; novum veritus sum inchoare volumen, & finem tandem longo operi molestoque

P R A E F A T I O.

labori facere decrevi; quum praesertim subiret cogitatio, si quis cupidus esset cognoscendi, quibus verbis vel Athenaeus ipse, vel (quod maioris fuerit momenti) aliquis eorum Auctorum, quorum ab illo testimonia citantur, usus sit in exponenda aliqua sententia aut in argumento quodam tractando, hunc ipsum eorundem Indicium ope, qui hoc volumine continentur, haud aegre pleraque ex his, quae quaesiverit, esse reperi-
turum. Scripsi Argentorati Calendis Ianuariis,
MDCCCVII.

**INDEX AUCTORUM
AB ATHENAEO CITATORUM,
QUO SIMUL
SCRIPTA CUIUSQUE RECENSENTUR.**

LECTORI S.

IAM olim Basileensi editioni Athenaei Index Auctorum praefixus erat, hoc titulo: *Scriptorum quibus Athenaeus uti solet, & eorum quae quāsque scripserit Catalogus*. Auctior deinde is Catalogus editus est a Dalecampio, & Latinae versioni Athenaei praefixus. Tum idem Dalecampianus Catalogus, paucis quidem in locis correctus suppletusque, repertus est in fronte editionis secundae & tertiae Casauboniana: unde eundem Fabricius Bibliothecae suae Graecae T. III. p. 635–695. inseruit. Sed, ut taceam omissa plurima vel nomina Auctorum vel loca ab Athenaeo citata, ita turbatus ille index erat, & tanta multitudo errorum cuiusque generis usquequaque scatebat, ut nobis non passim corrigendi aut supplendi, sed totius refingendi ac velut de novo conficiendi labor fuerit suscipiendus. In hoc nostro Indice *numerus Romanus librum Athenaei* indicat, *Arabicus* cum adiectis literis *a. b. &c. paginam editionum Casaubonianarum*, praeterquam ubi discrete monitum fuerit indicari *caput aut paginam nostrae editionis*. Adiecta passim litera *n.* ad *Notas* vel *Animadversiones* refertur. Caeterum in hoc Indice nonnisi ea posuimus, quae ad *Scripta* maxime spectant ab Athenaeo memorata, aut si qua sunt quae ad *Auctoris* cuiusque *nomen* aut ad personam eius insigniendam pertinent, & ad alium ab aliis, qui cum hoc facile confundi poterant, distinguendum. Quae vero non tam ad *Scripta* auctorum pertinent, quam ad reliquam eorum *Vitam* ac *fata* aut *res gestas*, ea in *Indice Rerum & Personarum* quaerenda sunt.

Scripsi Argentorati, mense Iunio MDCCCVL

7

INDEX AUCTORUM

AB ATHENAEO CITATORUM,

QUO SIMUL

SCRIPTA CUIUSQUE AB ATHENAEO MEMORATA

RECENSENTUR.

ACATUS Argivus. *vide* SACADAS.

ACESIAS, & **ACESTIUS**, nominantur in eorum numero, qui scripserunt

Ὁψαρτυτικά, *id est*, De condiendis Obsoniis, XII. 516. c.
De Acesia vide Fabricii Elenchum Medicorum Veterum, in
Bibl. Graec. T. XIII. p. 25 sq.

ACHAEUS, Eretrienſis, IV. 173. d. VI. 270. e. n. X. 414. c. n. XI. 480. f. & *alibi*. *Idem ὁ τραγικός*, XI. 466. e. Cuius hae citantur fabulae:

*Ἀθλα, Praemia Certaminum: *sive potius*, *Ἀθλοι, Ludi, Certamina, X. 417. f. XV. 689. b. *Ex eadem fab. duſta utique videtur ecloga*, X. 414. c. d.

Ἄθων σατυρικός, Aethon Satyricus, VI. 270. c. IX. 368. a. 376. a. X. 427. c. XV. 690. b.

*Ἀλκμαίων ὁ σατυρικός, Alcmaeon Satyricus, IV. 173. d. & e. & *nude* Ἀλκμαίων, XI. 480. f.

*Ἡφαιστος σατυρικός, Vulcanus Satyricus, XIV. 637. c.

*Ἴρις σατυρική, Iris Satyrica, X. 451. c.

Κύκνος, Cygnus, VI. 270. e. n. *Perperam olim Κύκλος.*

Λίνος, Linus XV. 668. a. *quo ex loco intelligitur, etiam hoc drama Satyricum fuiſſe.*

Μοῖραι, Parcae, VII. 277. b.

*Ομφάλη, Omphale: *quod ipſum itidem Satyricum eſſe drama ex fragmentis adparet*, VI. 267. d. XI. 466. e. f. (p. 226. *noſtr. edit.*) 498. d.

Omiſſo dramatis titulo citatur Achaeus, I. 30. f. II. 63. b.
Pars I.

Item X. 414. c. d. quo loco quod citatur testimonium, id ex Ἀβλοῖς haud dubie excerptum.

Duos Achaeos, tragoediarum poëtas, memorat Suidas, Eretriensem alterum, alterum iuniorem Syracusium. Eretriensem, Euripide superiorem, (quippe a quo nonnihil accepisse Euripidem legimus VI. 270. c.) saepius diserte nominat Athenaeus; Syracusium numquam. Et, quem subinde nude Achaeum aut Achaeum tragicum nominat, eundem alibi Achaeum Eretriensem adpellat. Quare omnia dramata sub Achaei nomine ab Athenaeo citata, ad superiorem illum Eretriensem Achaeum referenda videntur.

[ACHILLEUS perperam olim legebatur X. 414. c. pro ACHAEUS.]

ACTIDES Chius. *Hic in Indice Dalecampiano perhibetur Condiendorum obsoniorum Scriptor fuisse, ex XIV. 662. c. Sed videtur ibi homo iste nonnisi tamquam solers coquus memorari, cuius inventa scriptis mandata fuerint a Zopyrino.*

ADAEUS, Mitylenaeus, XIII. 606. a. Huius memorantur scripta:

Περὶ Διαθέσεως, XI. 471. f. n. *id est*, de Dispositione sive Descriptione figurarum in pictura; sive generatim, de Pictura. *Conf.* V. 196. f. n. & 210. b.

Περὶ Ἀγαλματοποιῶν, de Statuariis, XIII. 606. a.

Ad istum Adaeum (sive potius, Adversus istum) complures quosdam libros scripsit Polemon Periegeia; de quo infra, suo loco.

ADRANTUS; vulgo **ANDRANTUS**; quem **ADRASTUM** esse volunt Viri docti: scriptor philologus aetate Athenaei, qui edidit quinque libros,

Περὶ τῶν παρὰ Θεοφράστῳ ἐν τοῖς περὶ Ἠθῶν καθ' ἱστορίαν καὶ λέξιν ζητουμένων. De his quae apud Theophrastum in libris de Moribus sive ad res ipsas sive ad dictionem spectantia quaeri possunt, XV. 673. e. n. Quibus adiecit sextum librum,

Περὶ τῶν ἐν τοῖς Ἠθικοῖς Νικομαχείοις Ἀριστοτέλους &c. *ibid.* e. f.

ADRASTUS. *Vide proxime ante, voc. Adrantus.*

AEGIMIUS (de quo vide Fabricii *Elenchum Medicorum veterum*, in *Bibl. Graec.* T. XIII. p. 35.) a Callimacho nominatur in eorum numero, qui Πλακουντοποιῖκα

συγγράμματα ediderunt, XIV. 644. e. *id est*, de conficiendis Placentis libros.

AELIUS ASCLEPIADES: auctor libri cui titulus, Στέφανοι, *id est* Coronae, vel de Coronis, XV. 676. f. *Nescio an sit ille* T. Aelius Asclepiades, Augusti liberrus, medicus & chirurgus, quem Fabricius Bibl. Graec. Tom. XIII. p. 90. memoravit.

AENICUS, Αἰνικός. vide EUNICUS.

AESCHINES orator: ὁ Κοθωκίδης ῥήτωρ, VI. 223. d. n. Κατὰ Τιμάρχου λόγος, in Timarchum oratio, VIII. 339. b. XIII. 572. c. n.

AESCHINES Socraticus. (*conf. Ind. Rer. & Pers.*) Qui sub huius nomine prodire Dialogi, eos nonnulli aiunt Socratis fuisse, & Aeschini post praeceptoris obitum dono datos a Xanthippe. XIII. 611. d.

Ἀλκιβιάδης, Alcibiades, XIV. 656. f.

Ἀξίοχος, Axiochus, V. 220. c.

Ἀσπασία, Aspasia, V. 220. b.

Καλλίας, Callias, *ibid.*

Τηλαύγης, Telauges, V. 220. a.

AESCHRION Samius, poëta iambicus.

Ἰαμβοί, Iambi, VII. 296. e. VIII. 335. c.

AESCHYLIDES.

Γεωργικά, Georgica, *sive* de Agricultura: quorum citatur liber tertius, XIV. 650. d. *Apud Aelian. De Nat. Anim. XVI. 32. est* Αἰσχυλίδης ἐν τοῖς περὶ Γεωργίας.

AESCHYLUS Alexandrinus, vir bene eruditus, XIII. 599. e. n. Cuius citatur ibidem tragoedia,

Ἀμφιτρυῶν, Amphitryo: laudanturque

Μεσσηνιακά ἔπη, Carmina Messeniaca.

AESCHYLUS Atheniensis, tragicus poëta. Cuius citantur

Ἀγαμέμνων, Agamemnon, XV. 700. e.

Ἀθάμας, Athamas, VII. 316. b. *Indidem videtur esse fragmentum, quod legitur* II. 37. f.

Ἀμυμώνη, Amymone, XV. 690. c.

Γλαῦκος πόντιος, Glaucus marinus, III. 87. a:

Δαναίδες, Danaides, XIII. 600. a.

(Ἐπίγονοι, Epigoni. vide *Animadv. ad XIII. 584. d.*)

Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, Septem ad Thebas, I. 22. a. *ubi quidem ἐπὶ Θήβας vulgo, nescio utrum Breviatoris errore, an primi Editoris. Conf. VII. 294. a. n. & 295. e. n.*

- Ἡδωναί, Hedoni, XI. 479. b. n. *Vide Stephanum Byz. h. v. & ibi Interpretes.*
- Ἡλιάδες, Heliades, X. 424. d. XI. 469. f.
- Θεωροί, Theori, Legatio sacra, XIV. 629. f.
- Ἰξίων, Ixion, IV. 177. a. & 182. c. *Tom. II. nostrae edit. p. 186. & Animadv. T. II. p. 661 sqq.*
- Κάβειροι, Cabiri, Samothracum Dii, IX. 373. d. X. 428. f. n. *quo ex loco intelligitur, indidem ductum esse fragm. quod legitur I. 17. c.*
- [Καμικοί, Camici, nonnisi ex Dalecampii ingenio temere inventi erant, II. 51. c. ubi ille pro mutilata veterum editionum lectione κατὰ τῆς κατ... suā de coniecturā καὶ ἐν Καμικοῖς legerat interpretatusque erat.]
- Κρήσσαι, Cressae, II. 51. c.
- Λυκούργος, Lycurgus, X. 447. c.
- Μυρμιδόνες, Myrmidones, XIII. 602. e.
- Νεανίσκοι, Adolescentuli, XI. 503. c. d. n.
- Ὀστολόγοι, Ostologi, Offilegi, XV. 667. c. n. *Unde est & illud fragm. XI. 782. e. T. IV. nostrae edit. p. 217.*
- Παλαμήδης, Palamedes. *Nominatim citatur Αἰσχύλος Παλαμήδης in Scholiis Ven. Villois. ad Iliad. δ'. 319. Quare recte iudicarunt viri docti, fragmentum istud, quod I. 11. d. legitur, ubi Palamedes loquens inducitur, ex hac fabula utique ductum videri. Vide Fabric. & Harles. Bibl. Gr. T. II. p. 181. & Villoisoni Proleg. in Homer. p. 33 med.*
- Πέρσαι, Persae, III. 86. b. n. *Sed in Aeschyli Persis illud fragm. hodie non legitur. Itaque videndum, interciderit-ne ille versus, an apud Athenaeum corruptum sit poëtae nomen aut fabulae titulus.*
- Προμηθεὺς δεσμώτης, Prometheus vinc-tus, IV. 165. c. & VIII. 347. c. n. *ubi quidem nude, κατὰ τὸν Αἰσχύλου Προμηθεῖα.*
- Προμηθεὺς λυόμενος, Prometheus vinculis-solutus, XV. 674. d.
- Πρωτεὺς τραγικός, Proteus tragicus, IX. 394. a. n. *Adiecto vocabulo τραγικός distingui videtur haec fabula ab alia, cui titulus erat Πρωτεὺς σατυρικός.*
- Σφίγξ, Sphinx, XV. 674. d.
- Φιλοκτήτης, Philoctetes, IX. 394. a.
- Φινεύς, Phineus, X. 421. f.
- Φορκίδες, Phorcides, IX. 402. b.
- Φρύγες, Phryges, I. 21. f. n. II. 51. c.

Epigramma, quod sepulcro suo inscriptum voluit *Aeschylus*, memoratur XIV. 627. c. d. ubi etiam pars eius adponitur.

De diversis *Aeschylis* vide *Fabric. Bibl. Graec. lib. II. c. 16. §. 2.* ubi de *Aeschylo Tragico* agitur, T. II. ed. Harl. p. 164. *Tragicus Aeschylus, Atheniensis*, tragoedias suas perhibetur ebrius conscribere solitus, I. 22. a. X. 428. f. *Idem* tragoedias suas aiebat esse » reliquias magnarum *Homeri* coenarum, « VIII. 347. e. Victus autem aliquando, dixit » posteritati se tragoedias suas consecrare. « *ibid.* Multis usus est vocabulis Italicis, utpote in Sicilia aliquamdiu versatus, IX. 402. c.

Περὶ Αἰσχύλου librum scripsit *Chamaeleo Ponticus*: quo ex libro testimonia quaedam *Aeschyli*, tacitis fabularum titulis, adponuntur, IX. 375. d. e. Eiusdem *Aeschyli* fragmenta, tacitis fabularum titulis, leguntur apud *Athenaeum*, I. 11. d. (de quo vide supra, in *Παλαμήδης*) I. 17. c. (vide in *Κάβειροι*) I. 21. f. II. 37. f. n. 67. f. VIII. 362. f. XI. 782. e. (vide supra, in *Ὀστολόγοι*) XI. 491. a. XII. 528. c. XIII. 573. b. n. 601. b. (ubi *Achillem* introducit poeta amore impudico amantem *Patroclum*: in quo nugatum esse *Aeschylum* *Plato* ait, de quo monuit *Valckenar. Diatrib. Euripid. p. 13.*) XIV. 632. c. *Aeschyli ecloga* de *Nili Incremento* legitur in *Praetermissis ex Athenaei libro II. T. II. nostrae edit. p. 280.* **AETHLIUS** Samius. (Conf. *Voss. De Histor. Graec. lib. III. p. 316.*)

Σαμίων ἔργοι, Samiorum Annales: quorum citatur liber quintus, XIV. 650. d. n. & 654. f. n.

AGALLIS *Corcyraea*, Grammatica, laudatur I. 14. d. n. ubi ut *Anagallis* corrigatur suadent loca quae ex *Suida* citavimus. Sed quum alibi *Agalliam* nominatum reperiamus, *Corcyraeum Grammaticum*, (quem *Aristophanis Grammatici* discipulum fuisse ex *Scholiis Venetis ad Iliad. ω'. 235.* discimus) coniectare haud temere licuerit filiam illius fuisse *Agallidem* hanc, quae apud *Athenaeum* nominatur.

[*Agasthenes. Vide AGLAOSTHENES.*]

AGATHARCHIDES, Cnidius.

Ἀσιατικά, Res Asiae. ἐν ὀγδὼν Ἀσιατικῶν, IV. 155. c. ἐν τῷ δεκάτῳ περὶ Ἀσίας, XII. 539. b.

Εὐρωπαϊκά, Res Europae. IV. 186. d. ex *Εὐρωπαϊκῶν* ιη'.

VI. 246. e. ex κβ'. VI. 272. c. ex λη'. VI. 297. a. ex ς'.
IX. 387. c. ex λδ'. XII. 527. f. ex λε'. XII. 528. a. ex
λα'. XII. 550. b. ex ις'. 550. c. ex κζ'.

Ἱστορίαι, *Historiae*. VI. 251. f. ex libro λ'. τῶν Ἱστορικῶν.
XII. 527. b. ex lib. ιβ'.

AGATHOCLES Atracius, solutâ oratione scripsit
Ἀλιευτικὰ, *De Piscatione*, I. 13. c. n.

AGATHOCLES Babylonius, I. 30. a. IX. 375. f. *idem-
que Cyzicenus*, XIV. 649. f. n. *scilicet Babylonius qui-
dem genere & origine, sed Cyzicenus civitate & patriâ. Scri-
psit libros*

Περὶ Κυζίκου, *de Cyzico, quorum primus citatur IX. 375.
f. tertius vero, XII. 515. a. Ab illo opere non differt id
quod XIV. 649. f. hoc modo citatur, Ἀγαθοκλῆς ὁ Κυζι-
κηνὸς ἐν τρίτῃ τῶν περὶ τῆς Πατρίδος, i. e. in tertio
Historiae patriae.*

[**Agathocles Rhodius** ex *Dalecampii ingenio investus erat*,
VIII. 360. b. *ubi Agnocles vel Hagnocles est in Athe-
naei libris.*]

AGATHON, poëta tragicus: ὁ καλὸς Ἀγάθων, V. 185. a.
& X. 445. c. *Cuius notantur isocola & antitheta, V.
187. b. (conf. Aeliani Interpp. ad Var. Hist. XIV. 13.)
quorum exemplum habes in illis versibus, qui tacito dra-
matis titulo citantur V. 185. a. b. n. item V. 211. e. Eius-
dem versiculi, tacito dramatis titulo, leguntur X. 445. c.
& XIII. 584. a. Tragoediae illius citantur hae:*

Θυέστης, *Thyestes*, XII. 528. d.

Τήλεφος, *Telephus*, X. 454. d.

AGELOCHUS citatur II. 54. d. *ubi de castaneis agitur;
prosaicus scriptor, ignotus alioquin.*

AGIAS, ὁ μουσικὸς, XIV. 626. f. n. *Scripsit*
Ἀργολικὰ, *Res Argolicas*, III. 86. f. n.

AGIS. Scripsit Ὀψαρτυτικὰ, (*sive Ὀψαρτυτικὸν, scil. λό-
γον,*) *de condiendis Obsoniis*, XII. 516. c.

AGLAOSTHENES, *sive AGLOSTHENES*, (*perperam olim
Agasthenes*) scripsit *Res Naxiacas*, III. 78. c. n.

AGNOCLES: vide **HAGNOCLES**.

AGNON, Academicus, XIII. 602. e. *ignotus alioquin au-
ctor, cuius ex nescio quo scripto aliquid de Lacedaemo-
norum moribus adfertur.*

ALCAEUS, ὁ Μιτυληναῖος ποιητὴς, I. 22. e. ὁ μελοποιὸς, VII. 311. a. Ebrius sua carmina componere consueverat, X. 429. a. Quolibet tempore & quavis occasione bibendum praecipit, X. 430. a-d. *ubi plures eius eclogae. cf. XI. 481. a.* Eius aliquod carmen ab his in-ceperat verbis Οἶνος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλήθεια. *vide II. 37. e. & Addenda Animadv. T. VIII. p. 398 med.* In Scoliorum genere excelluit, XV. 694. a. Gloriatur armorum adparatu, XIV. 627. a. b. Sapphonem deperiisse, & carminum suorum venustate ussisse Anacreontem, ait Hermesianax, XIII. 598. b. c. n. Citatur porro Alcaeus II. 38. e. III. 86. f. (*ubi adponitur initium Odae, Πέτρας καὶ πολιᾶς θαλάσσης τέκνον.*) VII. 316. c. X. 425. c. XI. 460. d. 478. b. XV. 674. c. d. 678. d. 687. d. *Semel numerus libri adponitur, X. 481. a. ἐν τῷ δεκάτῳ, scil. βιβλίῳ Ὠιδῶν vel Μελῶν.*

Περὶ Ἀλκαίου *scripsit* Dicaearchus Messenius; *de quo infra.* περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίῳ λεπάδος *scripsit* Callias Mityl-naeus, III. 85. e. f. ac fortasse etiam Aristophanes Gramma-ticus, quod ex eodem loco (lit. f.) coniectare licet; nisi, quae ibi adferuntur, ducta sunt ex Aristophanis libello περὶ ἀχνυ-μένης σκυτάλης, paulo ante ibi memorato.

De tribus diversis Alcaeis, praeter Suidam vide Casaub. ad Athen. III. 107. f.

ALCAEUS, Comicus veteris comoediae. Cuius citantur Fa-bulae istae:

Ἀδελφαὶ μοιχευόμεναι, Sorores moechantes, VII. 316. b. (Sorores adulteratae, *Meurs. in Bibl. Att. vitiatae, Dalecamp.*)

Γανυμήδης, Ganymedes, III. 110. a. X. 445. e.

Ἱερὸς γάμος, Sacrae nuptiae, IX. 408. e. X. 424. d. (*vide Ind. Graec. in Γάμος, & Hemsterh. ad Hesych. in Ἱερὸς γάμος.*)

Καλλιστῶ, Callisto, IX. 399. f.

Παλαίστρα, Palaestra, III. 107. f. IX. 370. f. 396. c. *Plurali numero scribitur XV. 691. b. Ἀλκαῖος ἐν Παλαί-στραις.*

Adponimus hic nonnulla ex CASAUBONI Animadver-sione ad III. 107. f. de tribus Alcaeis Suidae memora-tis; quae in nostris ad eundem locum Animadversf. T. II. p. 239. omissa, huic loco reservavimus. Scilicet, post ista: » Comicum » (Alcaicum) semper (citatur Athenaeus) cum indice fabu-

» lae, unde quidque ab eo sumitur. α *adūciuntur haec*: » De-
 » cem comoedias eum docuisse auctor Suidas. In his libris
 » nominantur hae quinque: *Palæstra, Nuptiae sacrae, So-*
 » *rores stuprum passae, vel adulterantes*: item *Ganymedes, &*
 » *Callisto*. Sextam, *Endymionem*, invenio apud Pollucem,
 » libro nono. Septimam, *Pasiphaën*, in eiusdem libro X.
 » Hac ipsa fabula cum Aristophane, Plutum suum docen-
 » te, certasse *Alcaeum* in Attico theatro, veteres Critici
 » auctores sunt. α — Tum de tertio *Alcae*o, quem Suidas no-
 » minat, postquam dixerat *Casaubonus*: » Huius non meminit,
 » opinor, *Athenaeus*: α — haec adiecit: » Harpocraton for-
 » tasse; cum ait, Ἀλκαῖος ἐν τῇ κωμωδοτραγωδίᾳ τοὺς πρῶ-
 » τας λήχνους ἀδδηνφάγους εἶπε. α — Haec ille. Qui quod
 de tertio *Alcae*o dixit, adicere debebat, tragicum poetam
 diserte eundem nominari a *Suida*; qui etiam adiecit, nonnullos
 eum primum Tragicum fuisse contendere. Porro, quae verba ex
Harpocrate (voc. Ἀδδηνφάγους) citavit *Casaubonus*, eadem
 ipsa *Suidas* retulit in Ἀδδηνφάγια, praeterquam quod apud hunc,
 ἐν τῷ Κωμωδοτραγωδῷ, legitur: quae scriptura verior videri
 poterat, ut Κωμωδοτραγωδὸς fabulae titulus intelligeretur; nisi
 in principe editione *Suidae Mediolanensi* ἐν τῷ κωμωδοτραγω-
 δῶν legeretur, in editione *Aldina* vero ἐν τῷ κωμωδοτραγωδῷ,
 ex quo *Basileensis* demum editor ἐν τῷ κωμωδοτραγωδῷ fecit.
 Sed de istius vocabuli scripturā quidquid statuas, videtur fabu-
 la ea, quae illo designabatur, comoediae potius, quam tragoe-
 diae, rationem habuisse, adeoque ad eundem *Alcaeum* Comi-
 cum debere referri, cuius plures comoedias ab *Athenaeo* memo-
 ratas vidimus.

ALCETAS, ἐν δευτέρῳ περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς Ἀναθημάτων,
 secundo libro de Donariis Delphicis, citatur XIII.
 591. c.

ALCIDAMAS, Elaeensis, Gorgiae discipulus:

Ἐγκώμιον Ναιίδος τῆς ἑταίρας, Naidis meretricis enco-
 mium, XIII. 592. c. n. Conf. *Fabric. Bibl. Gr. T. I.*
p. 900. not. a. T. II. edit. Harl. p. 776.

[**Alcides** musicus, in convivarum & Deipnosophistarum nume-
 ro memoratur; non Scriptor aliquis fuit, ab *Athenaeo*
 citatus. Vide *Ind. Rer. & Pers.*]

ALCIMUS Siculus. Conf. *Meurs. Bibl. Gr. Tom. X. Thes.*
Gron. p. 1204 sq. & Voss. lib. IV. De Hist. Gr. p. 501.
 ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ τῶν βιβλῶν Ἰταλικῇ, in illo suorum

librorum qui *Italicus* (vel, *Italica Historia*) inscribitur, X. 441. a. Ex eadem *Historia Italica* ductum est id, quod de *Etruscorum* instituto quodam, tacito operis titulo, his verbis citatur, ὡς Ἀλκίμος ἱστορεῖ, &c. XII. 518. b.

Eiusdem Alcimi meminisse *Festum Pompeium* voc. *Romam*, adnotavit *Vossius*. Haud temere vero *Meursius* & *Aldrobandinus* eundem esse existimant, cuius libros quatuor πρὸς Ἀμύνταν saepius laudavit *Diogenes Laërt.* in *Platone*, III. 9. 12. & 17. Quod si (ut nobis quidem videtur) Alcimi testimonium illud, quod apud *Nostrum* XII. 518. b. legitur, ex *Theopompi Historiis* adpositum ab *Athenaeo* est, (conf. XII. 517. d.) colligitur inde, aetate nonnihil superiorem *Theopompo* Alcimum fuisse.

ALCIPHON *Maeandrius*; scilicet ex *Magnesiá* ad *Maeandrum*, ut *Suidas* docet in Ἀλκίφρων, ubi *Philosophus* nominatur; idem forsán, cuius *M. Antoninus* X. 31. meminit. Citatur apud *Athenaeum* in *Epit.* lib. I. p. 31. d. ubi de *Pramnio* vino agitur, quod in *Ephesiorum* finibus nasci ille ait.

ALCMAN, Ἀλκμᾶν, & Ἀλκμᾶων, IV. 140. c. *Lyricus* poëta: cuius cantica (ᾠσματα) in festorum solennitate publice canebant *Lacedaemonii*, XV. 678. c. Primus perhibetur fuisse τῶν ἐρωτικῶν μελῶν ἡγεμῶν, XIII. 600. f. cf. 601. a.

Citatur apud *Athen.* interdum sic, ut libri numerus adiiciatur, e quo ductum fragmentum: v. c. Ἀλκμᾶν ἐν τῷ τρίτῳ, scil. *Melῶν* vel ᾠσμάτων βιβλίῳ, X. 416. c. rursum, ἐν τῷ ε'. X. 416. d. n. & III. 110. f. & 111. a. nam quod ibi ἐν τῷ πεντεκαίδεκάτῳ vulgo legitur, id haud dubie vitiosum esse, & ἐν τῷ πέμπτῳ (sive sic, ἐν τῷ ε'.) scriptum oportuisse, in *Animadv.* ad X. 416. d. docuimus: ubi, quod de compendiosa notâ dixi quae est in veteri nostro codice, nota illa non sic exprimi debuit, ut a nostro typographo factum; sed hoc modo, ἐν τῷ ε. Alibi, ἐν τινὶ τῶν μελῶν: ut XIII. 600 f.

Plerumque vero, ubi *Alcmanis* testimonium aliquod citatur ab *Athenaeo*, nudum poëtae nomen adponitur: non modo in *Epit.* ut I. 31. c. II. 39. a. sed & in opere integro, III. 81. d. & f. 114. f. (ubi Ἀλκμᾶν vulgo scribitur, pro eo quod alias Ἀλκμᾶν.) IV. 140. c. IX. 373. e. 374. d. 389. f. XI. 498. f. & 499. a. XIV. 624. b. 636. f. 646. a. 648. b. XV. 680. f. & 681. a.

περὶ Ἀλκμᾶνος scripsit Sosibius: nescio an & Chamaeleon.
[Alcymnius perpetam olim, XIII. 603. d. pro LICY-
MNIUS.]

ALEXAMENUS Teius, ante Platonem mimica poësi usus,
Dialogos conscripsit, XI. 505. b. c. n. Conf. Laërt. III.
47 sq. & ibi Menag.

ALEXANDER Aetolus. Grammaticus, idemque Tragi-
cus poëta, in Pleiade Tragicorum numeratus, teste Suida.
Τραγῳδιοδιδάσκαλος vocatur etiam a Polemone Pe-
riegera apud Athenaeum, XV. 699. b. nec tamen ex
pluribus eius scriptis, quae ab Athenaeo citantur, ullum
est de quo certo constet, fuisse tragoediam. Citantur autem
haecce:

Ἀλιεύς, Piscator, VII. 296. c. quod erat Carmen hexa-
metricum.

Ἐλεγείον, Elegia, XV. 699. b. n. quod erat Elegiacum car-
men eiusdem generis cum eis, quae in Anthologia & Ana-
lectis Brunckii Tom. I. p. 418-420. exhibentur. Quare non
immerito Iacobus hoc illis adiiciendum censuit.

Ἰωνικά ποιήματα, Ionica carmina, lascivi generis, XIV.
620. e.

Κρίκα, sive Κίρκα fortasse scribi debuit, VII. 283. a. n.
Rursus hexametricum carmen; quod an revera Alex-
andrum Aetolum habuerit auctorem, ipse Athenaeus
dubitavit: εἰ γνήσιον, inquit, τὸ ποιημάτων.

Πότος, Compotatio, IV. 171. e. quod drama quidem fuisse
diserte ipse monet Athenaeus: sed haud dubie comoedia
fuit, non tragoedia.

Τίγων, Tigon, (Τιγὼν scribitur in Indice Scriptorum Da-
lecampiano) XI. 496. c. n. Quod quale scriptum fuerit,
prorsus non liquet.

Historiam etiam quamdam (fortasse Aetolicam) conscri-
psisse hunc probabile fit ex eo, quod Athenaeus X. 412. f.
cum dixisset, Titormum Aetolum cum Milone Cro-
toniata de comedendo bove certasse, adiicit: ὡς ἰστο-
ρεῖ ὁ Αἰτωλὸς Ἀλέξανδρος. Nam illo verbo ista ratione
fere non utitur Deipnosophista noster, nisi ubi de Historia-
rum scriptore aliquo loquitur.

ALEXANDER Magnus. Hunc nonnulli auctorem fuisse
perhibuerunt dramatis satyrici, quod inscriptum erat
Ἀγὴν, Agen. II. 50. f. XIII. 586. d. n. 595. e.

eadem sunt versus, qui alibi ex Crateva s. Cratia citantur.)

VIII. 338. d. n. Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος, Demetrius aut Philetaerus, VI. 241. b. Scilicet, quae sub tit. Φιλέταιρος primum prodierat fabula, ea dein instaurata est iterumque in scenam producta sub tit. Δημήτριος, XIV. 663. c. n.

Δίδυμοι, Gemelli, X. 446. f. XV. 686. a.

Δις πενθῶν, Bis lugens. X. 441. d. n. *Nisi perperam vulgo ἐν Δις πενθῶντι scriptum, pro ἐν Διὶ πενθῶντι, ut verus fabulae titulus fuit Ζεὺς πενθῶν, Iupiter lugens.*

Δορκίς ἢ Ποππύζουσα, Dorcis aut Poppyzusa, i. e. Ad-blandiens, III. 104. d. X. 431. a. Conf. Ῥόδιος.

Δραπέται. vide Λευκαδία.

Δρωπίδης, Dropides, III. 125. f. n. (ubi ἐν Δρωπίδῃ ms. A.) IV. 171. b. XI. 496. a. Conf. Pollucis Interpp. ad X. 121.

Εἰσοικιζόμενος, In coloniam deductus, Colonus, XIV. 613. c. n. XV. 685. f. 691. e. Conf. Οἰκιζόμενος.

Εἰς τὸ φρέαρ. vide infra, sub voc. Φρέαρ.

(Ἐκφυττόμενος. vide Κηρυττόμενος.)

Ἐκποματοποιός, Poculorum fabricator, XV. 691. d.

Ἑλένη, Helena, XIII. 563. d. *Hanc fabulam Fabricius & Harlesius, in Notitia Comicarum deperditorum, hoc titulo commemorant, Ἑλένη ἢ Ἑλένης ἀρπαγή: quasi argumentum eius fuisset Helena a Theseo rapta. Neque tamen alium auctorem nisi Athenacum XII. 563. d. citant, ubi quidem nude Ἀλεξίς Ἑλένη legitur: neque est alius (quod sciam) auctor, qui huius fabulae Alexidis faciat mentionem: nec videtur istud satis idoneum comoediae argumentum. Mihi quidem ex ipsa ecloga, quae l. c. adponitur, sit probabile, argumentum fuisse Procos & nuptias Helenae: de quo argumento consulendus Apollodorus, Biblioth. lib. III. cap. 10. sect. 8 sq. Ac fortasse ex eadem fabula ducti sunt illi versus, quos ab Alexidis Tyndareo pronunciatos Athenaeus refert initio libri XII. Vide infra, in Τυνδάρεως.*

Ἑλληνίς, Hellenis, Graeca, VI. 226. f.

Ἐπίδauρος, Epidaurus, III. 119. f.

Ἐπίκληρος, Dives puella orba, Orba haeres, VI. 227. b. & d.

Ἐπίτροπος, Tutor, X. 443. f.

Ἑπτὰ ἐπὶ Θίβαις, Septem ad Thebas, VII. 294. a. n.

Ἐρετρικὸς, Eretricus, VII. 326. d.

ALEXIS, nescio quis, (fortasse Samius ille, de quo infra) scripsit:

Περὶ Αὐταρκείας, De Frugalitate suâ sorte contenta, X. 418. e. n.

ALEXIS, Poëta comicus. (conf. Ind. Rer. & Pers.) ὁ χαρίεις, II. 59. f. ubi longa ecloga, qua descriptio Guitationis continetur. Huius citantur fabulae hae:

*Ἀγωνίς (sive Ἀγώνις) ἢ Ἰππίσκος, Agonis sive Equuleus, VIII. 339. c. n. XV. 678. e. n. Indidem ducta videtur ecloga, II. 49. e. Conf. infra, Ἰππίσκος.

*Ἀδελφοί, Fratres, VI. 223. e.

Ἀἴσωπος, Aesopus, X. 431. d. ubi personam agit Solon.

*Ἀλειπτρία, Aliptria, Unctrix: III. 123. b. quod quidem drama vulgo ANTIPHANI tribuitur. (Apud Pollucem quidem nec Alexis nec Antiphanes, sed AMPHIS auctor nominatur. vide not. ad III. 123. c.)

*Ἀντεία, Antea: quae ANTIPHANI quidem aliâs tribuitur, sed paucis mutatis sub ALEXIDIS etiam nomine circumfertur, III. 127. b. c. Qui locus si conferatur cum illo ex Epit. libri II. p. 66. f. inde fit probabile, ex Antea Antiphanis aut Alexidis ductum esse fragmentum ibi prolatum.

*Ἀπεγλαυκωμένος, Caerulatus, III. 117. c. n. & ibid. e. VI. 224. f. VII. 301. a.

[Ἀποικιζόμενος, Relegatus: ex Dalecampii ingenio fictus erat, XV. 685. f. pro Εἰσοικιζ.]

*Ἀποκοπτόμενος, Abscissus, nescio an Plangens, XIII. 563. d. n. & X. 431. c. n. ubi quidem vetus Codex ἐν Ἀποκοπτομένην habet in foem. gen.

*Ἀρχίλοχος, Archilochus, XIV. 644. b.

*Ἀσκληπιοκλείδης, Asclepioclides, IV. 169. d. n.

*Ἀσωτοδιδάσκαλος, Luxuriae magister, VIII. 336. d. fabula parum olim cognita, & nemini nisi Sotioni memorata, ibid.

*Ἀτθίς, Attis, IX. 386. c.

Βρευττία, vel Βρεττία, Bruttia, XIV. 650. c. n.

Γαλάτεια, Galatea, VII. 314. d. XII. 544. e. f.

Γραφή, Pictura, XIII. 605. f.

Γυναικοκρατία, Mulierum imperium, III. 125. b. n. Conf. Animadv. ad VIII. 336. c.

Δακτύλιος, Annulus, X. 443. e.

Δημήτριος, Demetrius, III. 108. a. VII. 314. d. n. (ubi

- eadem sunt versus, qui alibi ex Crateva s. Cratia citantur.*)
 VIII. 338. d. n. Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος, Demetrius
 aut Philetaerus, VI. 241. b. Scilicet, quae sub tit. Φιλέ-
 ταιρος primum prodierat fabula, ea dein instaurata est
 iterumque in scenam producta sub tit. Δημήτριος, XIV.
 663. c. n.
- Δίδυμοι, Gemelli, X. 446. f. XV. 686. a.
- Δις πενθῶν, Bis lugens. X. 441. d. n. *Nisi perperam vulgo
 ἐν Δις πενθοῦντι scriptum, pro ἐν Διὶ πενθοῦντι, ut verus
 fabulae titulus fuit Ζεὺς πενθῶν, Iupiter lugens.*
- Δορκίς ἢ Ποππύζουσα, Dorcis aut Poppyzusa, i. e. Ad-
 blandiens, III. 104. d. X. 431. a. Conf. Ῥόδιος.
- Δραπέται. vide Λευκαδία.
- Δρωπίδης, Dropides, III. 125. f. n. (ubi ἐν Δρωπίδῃ
 ms. A.) IV. 171. b. XI. 496. a. Conf. Pollucis Interpp.
 ad X. 121.
- Εἰσοικιζόμενος, In coloniam deductus, Colonus, XIV.
 613. c. n. XV. 685. f. 691. e. Conf. Οἰκιζόμενος.
- Εἰς τὸ φρέαρ. vide infra, sub voc. Φρέαρ.
 (Ἐκκηρυττόμενος. vide Κηρυττόμενος.)
- Ἐκπωματοποιός, Poculorum fabricator, XV. 691. d.
- Ἑλένη, Helena, XIII. 563. d. *Hanc fabulam Fabricius &
 Harlesius, in Notitia Comitorum deperditorum, hoc titulo
 commemorant, Ἑλένη ἢ Ἑλένης ἀρπαγή: quasi argumen-
 tum eius fuisset Helena a Theseo rapta. Neque tamen alium
 auctorem nisi Athenaeum XIII. 563. d. citant, ubi quidem
 nude Ἀλεξίς Ἑλένη legitur: neque est alius (quod sciam)
 auctor, qui huius fabulae Alexidis faciat mentionem: nec
 videtur istud satis idoneum comoediae argumentum. Mihi
 quidem ex ipsa ecloga, quae l. c. adponitur, fit probabile,
 argumentum fuisse Procos & nuptias Helenae: de quo
 argumento consulendus Apollodorus, Biblioth. lib. III.
 cap. 10. sect. 8 sq. Ac fortasse ex eadem fabula ducti sunt
 illi versus, quos ab Alexidis Tyndareo pronunciatos Athe-
 naeus refert initio libri XII. Vide infra, in Τυρδάρεως.*
- Ἑλληνίς, Hellenis, Graeca, VI. 226. f.
- Ἐπίδauρος, Epidaurus, III. 119. f.
- Ἐπίκληρος, Dives puella orba, Orba haeres, VI. 227.
 b. & d.
- Ἐπίτροπος, Tutor, X. 443. f.
- Ἐπτά ἐπὶ Θήβαις, Septem ad Thebas, VII. 294. a. n.
- Ἐρετρικός, Eretricus, VII. 326. d.

» fabulas altero tantum appellant veteres critici. « —
Conf. Λευκάς, in fabulis Anuiphanis.

Λεύκη, Leuca, VII. 322. c. n. (*An puellae nomen?*)

Λίνος, Linus, IV. 164. b-d.

Λοκροί, Locri, III. 123. e.

Λυκίσκος, Lyciscus, XIII. 595. d.

Μανδραγοριζομένη, Mandragoris utens mulier, III. 123. f.
 VIII. 340. c. 365. d. XII. 552. e. XIV. 621. e.

Μάντεις, Vates, XIII. 558. e. f.

Μίδων, Midon, XV. 700. a.

Μίλκων, Milcon, VIII. 354. d.

Μιλησία, Milesia, VI. 240. c. n. Μιλήσιοι, IX. 379. a. n.

Μίνως, Minos, VII. 289. f.

Μνηστῆρες, Proci, XIV. 650. e.

Νύμφαι. *vide* Φιλόκαλος.

Ὀδυσσεὺς ὑφαίνων, Ulysses telam texens, VI. 240. c.
 VII. 303. a. X. 421. a.

Οἰκίζμενος, Colonus, XI. 502. d. n. *Forf. Εἰσοικίζομαι.*
Vide supra, hac voce.

Ὀλύθιος, *vel potius* Ὀλυνθία, Olynthia, III. 75. b. n.
coll. II. 55. a. & ibi not. Animadv. T. I. p. 367.

Ὀμοία, Similis — mulier *vel* puella, (*sive* Ὀμοίαι, Simi-
 les) XIV. 642. d. n. *quae fab. ab aliis Antidoto tribui-*
tur, ibid.

Ὀπώρα, Opora, (meretricis nomen) X. 443. e, XIII.
 567. c.

Ὀρέστης, Orestes, VI. 247. e.

Ὀρχηστρίς, Saltatrix, X. 441. c.

Παγκρατιαστής, Pancratiasta, VI. 242. d.

Παμφίλη, Pamphila, VIII. 356. e. IX. 380. e.

Παννυχίς ἢ Ἐριθοί, Pervigilium aut Lanifici, *vel* Merce-
 narii, III. 96. a. IV. 170. a. VI. 248. a. IX. 386. a.
 XII. 516. d. e. *Conf. Ἐριθοί.*

Παράσιτος, Parasitus, III. 123. f. X. 421. d.

Πάροινος, Vinosus, VI. 244. d.

Ποιηταί, Poëtae, VI. 241. d. Ποιητής, Poëta, III. 74. e. n.

Πολύκλεια, Polyclea, (meretricis nomen) XIV. 642. c.

Πενήρα, Aërumnosa, III. 117. c. d. n. 127. c. IV. 170. c.
 VII. 324. b. IX. 385. b. XIV. 655. f. XV. 687. d.

Ποντικός, Ponticus, III. 100. c.

Ποππύζουσα. *Vide supra, in Δορκίς: & deinde, in Ῥόδιος.*

Πρωτόχορος, Protochorus, VII. 287. f.

Πυθαγορίζουσα, Pythagorissans-mulier, III. 122. f. IV. 161. c.

Πυλαῖαι, Pylaeae, VI. 225. f. π.

Πύραυρος, Pyraunus, Igniarium, VI. 258. b. π. XIII. 590. b. XIV. 663. f.

Ῥόδιος ἢ Ποππύζουσα, Rhodius vel Mulier adblandiens, IX. 395. b. *Quum alibi citetur Δορκίς ἢ Ποππυζ. alibi Ῥόδιος ἢ Ποππύζουσα, fortasse altera harum fabularum alterius fuit instaurata editio.*

Σκείρων, Sciron, XV. 678. e.

Στρατιώτης, Miles, VI. 223. e.

Συναποθνήσκοντες, Commorientes, Unà-morientes, IV. 165. a. X. 422. a.

Συντρέχοντες, Concurrentes, IV. 137. c. VIII. 340. a. IX. 395. a.

Σύντροφοι, Coalumni, X. 419. b.

Σώρακοι, Fiscinae, Vasa quibus histrionum supellex reconditur, III. 129. h. π.

Ταραντῖνοι, Tarentini, IV. 134. a. 161. b. X. 463. c-e. XIII. 587. b.

Τιτῆϊ, Nutrix, VI. 241. c. π. & X. 426. c. π. *ubi perperam olim ἐν Τηθύϊ edd.*

Τοκιστής ἢ Καταψευδόμενος, Foenerator vel Mendax, X. 431. a. XV. 692. f. *Conf. supra, Καταψευδ. & infra, Ψευδόμενος.*

Τροφώνιος, Trophonius, VI. 242. c. X. 417. e.

(Τυνδάρεως, Tyndareus, XII. 510. a. *ubi quinque recitantur iambi, praemissis his verbis, κατὰ τὸν Ἀλέξιδος Τυνδάρεων: unde coniectare possis, fuisse Alexidis fabulam cui titulus Τυνδάρεως. At magis probabile mihi videtur, fuisse in Alexidis fabulâ Helenâ partes Tyndarei, quem versus istos pronunciantem induxisset poeta. Vide supra, in Ἑλένῃ.*)

Ὕπνος, Somnus, X. 449. d. XV. 671. d. π. Ἄλεξις ἢ Ἀντιφάνης ἐν Ὕπνῳ, XIII. 572. b.

Ὑποβολιμαῖος, Subditivus, Suppositus, X. 431. b. XI. 502. b. *Forsan eadem quae & Ψευδὺποβολιμαῖος.*

Ὑπόνοια, Suspicio, XV. 671. d. π. *Sed mendose omnino ἐν Ὑπονοίᾳ pro ἐν Ὕπνῳ scriptum videtur.*

Φαῖδρος, Phaedrus, IV. 165. e. XIII. 562. a-c.

Φαίδων ἢ Φαίδρια, Phaedon vel Bhaedria, VIII. 340. b.

Φαρμακοπώλης. *Vide supra, in Κρατείᾳ.*

Φιλέταιρος. *vide supra*, in Δημήτριος.

Φιλίσκος, Philiscus, XIV. 642. f.

Φιλόκαλος ἢ Νύμφαι, Pulcritudinis studiosus vel Sponsae, VIII. 365. b.

Φιλοῦσα, Mulier amans, X. 419. b. XIII. 574. b. c.

ἢ εἰς τὸ Φρέαρ, Ad Puteum missa, III. 109. b. n. VIII. 340. c. 364. f.

Φρύξ, Phryx, VII. 307. e. Φρυγίου διασκευή, Phrygii instaurata editio, X. 429. e. n.

Φυγὰς, Exsul, IV. 164. f. VI. 229. b.

Χορηγίς, Choraga, VI. 287. f.

Ψευδόμενος, VI. 255. b. X. 419. b. *Αἵ καταψευδόμενος? Vide supra*, in Τοκιστής.

Ψευδυποβολιμαῖος, Falso suppositus, III. 107. e. f. *Conf. Τποβολιμαῖος.*

Tacito dramatis titulo laudatur apud Nostrum ALEXIS Comicus, I. 18. c. 21. b. c. 23. c. & e. 28. e. 30. f. 36. d. e. & *ibid.* f. II. 39. b. c. 40. c. & *ibid.* e. f. (grato animo & liberali utendum esse Dei donis.) 47. d. n. 49. e. (quo de loco *vide supra*, in Ἀγώνις) 54. f. & 55. a. (*cf. supra*, in Ὀλυθία.) 57. e. coll. 60. a. 63. e. 67. e. XI. 784. d. (T. IV. nostr. edit. p. 226.) XI. 502. b. (T. IV. nostr. ed. p. 365 sq.) XII. 565. b. ubi citatur a Chrysippo. XV. 700. e.

Antiphanes aut Alexis, II. 66. f. *Conf. supra*, in Ἀρτεία.

Alexis suos fecit Eubuli versus, I. 25. f. & 26. a. Parasiti personam primum inventam esse ab Alexide *tradunt nonnulli*, VI. 235. e. Alexis in suis comoediis subinde aliorum auctorum citat testimonia: ut, Platonis philosophi, VIII. 354. d. Timoclis comici, III. 120. a. n. coll. *Animadv. T. VIII. p. 418.* Mnesitheï medici, X. 419. c. n. & II. 35. e. & 36. a. coll. *Animadv. T. VIII. p. 397.*

ALEXIS Samius, historicus: cuius citantur

Σαμίαν Ὀρων γ'. Annalium Samiorum (vel Samiacorum) liber tertius, XII. 540. d. n. Ὀρων Σαμιακῶν β'. Eorundem liber secundus, XIII. 572. f.

Idem est fortasse qui περὶ Αὐταρκείας scripsit, X. 418. e. n. *Vide supra*, ante ALEXIS Poëta comicus.

ALEXON. (Nescio an idem qui aliàs Alexander Myndius: *vide Not. ad IV. 182. c. an Alexion ille Grammaticus*, in Scholius Venetis Villosioni saepius citatus; de quo vi-

dendus Kuinoel, in Harlesii editione Bibl. Graecae, T. I. p. 444.) Scripsit ille

Περὶ Αὐλῶν, De Tibiis, IV. 182. c. n. Tom. II. nostrae edit. p. 187.

AMARANTHUS Alexandrinus. *Vixit post Iubam, Mauritaniae regem: scripsit autem libros*

Περὶ Σκηνῆς, De Scena, VIII. 343. e. X. 414. f.

AMEIPSIAS, Comicus. *Cuius citantur fabulae:*

Ἀποκοτταβίζοντες, Cottabo ludentes, VII. 307. e. X. 426.

f. quae fab. respicitur etiam XV. 666. a. *Alibi sic citatur,*

Ἀμειψίας ἐν Ἀποκοτταβίζουσιν ἢ Μανία, XI. 473. d. n.

& XV. 667. e. f. ubi ἢ Μάνη α'. (id est, in Mane priori)

scriptum oportuisse coniecit Meursius. Poteras etiam

de furore cogitare, quo in istud ludicri genus ferebantur

nonnulli. Sed verisimilius videtur titulum fabulae imposi-

tum fuisse a Mania meretrice, de qua vide Ind. Rer.

& Pers. h. v. Conf. ibid. voc. Meretrix, de fabulis quae

meretricum nomina praeferebant.

Κατεσθίων, Lurco, VII. 316. b.

Κόννος, Conopus, V. 218. d. n. ubi memoratur chorus φρον-

τιστῶν, in hac fabula introductus. VII. 327. c. IX. 368.

e. Nomen habet a Conno lyrista. vide not. ad VII. 327. c.

Σφενδόνη, Funda, VI. 270. f. IX. 408. e. n. (ubi Σφενδόνη

corrigat Lestor, pro eo quod operae nostrae posuerunt Σφεν-

δώνη.) X. 446. d. n. ubi perperam ἐν Φειδῶνι edebatur.

AMERIAS, ὁ Μακεδών, Macedo, IV. 176. c. XV. 681. f.

Γλῶσσαι, Glossae, IV. 176. c. & e.

Ῥιζοτομικὸς, Rhizotomicus, Herbarius, XV. 681. f.

Tacito operis titulo citatur, II. 52. c. III. 76. e. 114. c. &

e. VI. 267. c. IX. 369. a. X. 425. c. XI. 485. d. XV.

699. e. 701. a. Quae testimonia omnia, aut pleraque cer-

te, ex Glossis ducta sunt.

AMMONIUS, Lampriensis, (ex Lampris, Atticae pago) teste cognomine Ammonio, De Differ. Vocab. voc. Βωμὸς.

Περὶ Βωμῶν καὶ Θυσιῶν, De Altaribus & Sacrificiis, XI.

476. f. ubi citatur liber tertius.

Περὶ τῶν Ἀθηνησιν Ἑταρίδων, De Meretricibus Athenien-

sibus, XIII. 567. a.

[Amphicles, Historiarum scriptor, quem ex III. 100. e. post Dalecampium Fabricius quoque in Indice Scriptorum ab

Athenaeo allegatorum posuit, nullus est. Citatur ih̄i testimoniū Dioxippi, ex fab. cui titulus Ἰστοριογράφος: quo in testimonio Amphicles aliquis memoratur.]

AMPHICRATES.

Περὶ ἐνδόξων Ἄνδρῶν, De Viris illustribus. XIII. 576. c. 7.

AMPHION Thespiensis. Cuius citatur liber secundus

Περὶ τοῦ ἐν Ἑλικῶνι Μουσείου, De Museo (sive, Musaeum templo) quod in Helicone est, XIV. 629. a.

AMPHIS, Poëta comicus. Cuius fabulae:

Ἀθάμας, Athamas, XIII. 559. a.

[Ἀπογλαυκόμενος, qui in Ind. Dalec. ex VI. 224. f. & ab Harlesio, in Amphidis Comoediis, (Bibl. Gr. Tom. II. p. 410.) ex Athen. III. p. 123. & p. 224. f. recensetur, est Alexidis Ἀπεγλαυκόμενος.]

Βαλακεῖον, Balneum, III. 123. e.

Γυναικοκρατία, Mulierum imperium, VIII. 336. c. n.

Γυναικομανία, Insanus mulierum amor, (sive Mulierum furor, interprete Dalec.) IX. 386. e. XIV. 642. a.

Διθύραμβος, Dithyrambus, IV. 175. a. XIII. 563. c. Conf. quae infra monemus, ubi de Anaxandridae Dithyrambo agitur.

Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, Septem ad Thebas, VII. 295. e. f. n.

Ἐριθιοί, Lanifici, sive Mercenarii, X. 426. a.

Ἰάλεμος, Ialemus, II. 69. b. VII. 309. a. VIII. 336. c.

Κουρίς, Ornatrix, XIII. 567. f. 591. d. Vide quae supra ad Alexidis Κουρίδα notavimus.

Λευκάς, Leucas, VII. 277. d. n. quo ex loco corrigendum fragmentum, quod exhibetur II. 57. b. ex eadem fab. ductum. Conf. Animadv. T. VIII. p. 441 extr.

Ὀδυσσεύς, Ulysses, XV. 691. a.

Οὐρανός, Coelum: ni potius Οὐρανός, Uranus: III. 100. b. n.

Πάν, Pan, X. 421. a. ubi quidem consentiente vetere cod. ms. sic legitur, Ἀμφίς ἐν Πανί. Sed Dalecampius in versione Amphis in Plano ex coniect. scripsit, & in Catalogo Scriptorum testimoniū isto loco citatum ad aliam fabulam retulit, quae Πλάνος inscribitur. Cuius auctoritatem, velut certa & confecta res esset, secutus est Grotius in Excerpt. p. 521. & Harlesius in Bibl. Gr. T. II. p. 411. Idem Grotius in citati testimonii verbis coniecturam adoptavit Casauboni, quam in Animadv. retulimus.

Πλάνος, Planus, Impostor, Circulator, VI. 224. d. X. 423. a.

Φιλάδελφοι, Philadelphi, X. 447. f.

Φιλέταιρος, Philetaerus, Amicorum studiosus, VII. 295. f. Tacito *fabulae titulo citatur* Amphis, I. 8. c. 30. b. & e. 34. e. II. 44. a. 47. f. 50. f. 57. b. (ex *Leucade*: vide *supra*.) 67. b. IV. 168. c.

AMYNTEAS.

Σταθμοί, Stationes, Mansiones: scil. *Alexandri*, in *expeditione Asiatica*, X. 442. b. XII. 514. f. & XII. 529. e. ubi ἐν τρίτῳ Σταθμῶν. *Alibi citatur*, Ἀμύντας ἐν Σταθμοῖς Περσικοῖς, in Stationibus Persicis, II. 67. a. *Alibi*, Ἀμύντας ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τῆς Ἀσίας σταθμῶν, XI. 500. d.

ANACREON, Teius: μελιχρὸς, mellifluus, XIII. 598. c. χαρίεις, XV. 671. e. in carminibus simulavit temulentiam, cum sobrius ipse viveret, X. 429. b. in Scolorum genere excelluit, XV. 693. f. *Conf. Ind. Rer. & Pers.*

Semel citatur liber secundus Carminum, Ἀνακρ. ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Μελῶν, XV. 671. e. f. *super quo testimonio dein longa instituitur disputatio*, de corona viticea, cap. 12-15.

Alibi nude verba poetae adponuntur: I. 12. a. 21. a. IV. 177. a. (T. H. nostr. ed. p. 186.) 182. f. VI. 229. b. IX. 396. d. X. 427. a. ubi illud, Ἄγε δὴ, φέρ' ἡμῖν, ὦ παῖ, &c. in cuius postremo versiculo, pro eo, quod contra quam volueram editum est,

ἀδεῶς τ' ἀναβασσάρῃσω.

reponat studiosus lector,

ἀδεῶς τε βασσάρῃσω.

XI. 460. c. 463. a. ubi duo disticha, Οὐ φιλέω (vel Οὐ φίλος) ὅστις κρητῆρι &c. XI. 782. a. (T. IV. nostr. ed. p. 214.) Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, &c. XI. 472. e. 475. c. & f. 498. c. n. (ad quem locum in *Animadv. nostris* T. VI. p. 277. lin. 9 extr. pro Hercules, corrige Anacreon.) XII. 533. e. 534. a. ubi de Artemone Periphoreto. XIII. 564. d. ὦ παῖ, παρθένιον βλέπων &c. XIII. 599. c. ubi adponuntur versiculi qui ab Anacreonte in Sapphonem facti perhibentur. XIV. 634. c. & f. *super quo testimonia dein pag. 635. c-e. disputatur*. 646. d. XV. 674. c. & d. 687. e. 690. b. c.

In Anacreontis laudem est Epigramma Critiae, XIII. 600. d. e. *Commentarios in Anacreontis Carmina scri-*

psere Chamaeleon Ponticus, Aristarchus, & Tenarus
ANAGALLIS. *vide* AGALLIS.

ANANIUS, *vetus* Poëta iambicus, ὁ ἱαμβοποιὸς, III. 78.
f. n. ubi sunt iambi scazontes. VII. 282. *b. n. ubi trochaici*
claudicantes. Rursus iambi, IX. 370. *b. n. Ἀνάγιος ἢ*
ἱππώναξ ἐν τοῖς ἱαμβοῖς, XIV. 625. c.

ANAXAGORAS, Physicus. *Eius sententia de Nili in-*
cremento, lib. II. c. 1p. 88. nostrae edit. p. 279.

Φυσικὰ, Physica, *f. De Natura rerum,* II. 57. d. n.

ANAXANDRIDES, Comicus poëta. (*Perperam olim*
passim Alexandrides legebatur, pro Anaxand. Vide Anim-
adv. ad IV. 182. d. & ad VI. 261. a. & Hemsterh. ad
Aristoph. Plut. p. 323 sq.) Genere Rhodius, ex Cami-
 ro, IX. 374. b. Si quâ comoediâ victoriam non re-
 portasset, eam non (ut alii Comici) retractabat, sed
 in forum ubi thus & odores venduntur discerpen-
 dam mittere consueverat, atque ita e medio tollere.
 IX. 374. a. b. Fabulae eius *laudantur* hae:

Ἀγροῖκη, Rustici, XI. 463. f. 481. f. XIV. 642. b.

Ἀγχίσης, Anchises, VI. 263. b.

Αἰσχρὰ, Deformis mulier, X. 455. f. (*ubi versu 3. Ti-*
mothei poëtae dithyrambici dictum aliquod citat Co-
micus: eodem autem versu eiciendum erat verbum εἶναι, &
per se otiosum, & metrum pessundans.) XI. 502. b.

Ἀρτερῶν, Redamans, XIV. 654. b.

Γερωντομανία, Gerontomania, Senum stultitia, XIII. 570.
 d. e. XIV. 614. c.

Διδύραμβος, *quem aliquando docuisse Anaxandrides tradi-*
tur IX. 374. a. *non videtur intelligi comoedia quaedam;*
sed carmen aliquod dithyrambicum, quod in theatro de-
clamavit egitque poëta: (conf. Ind. Graec. voc. διδύραμ-
βος.) nisi forte comoedia fuit quae a carmine dithyram-
bico, quod in ea canebatur, nomen fuisset nata. Illum
quidem Διδύραμβον, quem in Amphidis fabulis supra
commemoravimus, verum drama fuisse satis adparet ex
duabus eclogis ab Athenaeo conservatis.

Ἡρακλῆς, Hercules, XIV. 638. c. d.

Θησαυρὸς, Thesaurus, IV. 176. a. XV. 694. e. f. *ubi de*
Tribus rebus, quae sunt homini optimae.

Κέρκιος, sive Κερκίον, III. 106. a. n.

Κυνηέται, Venatores, VI. 247. f.

- Λυκούργος, Lycurgus, III. 105. f. & VIII. 329. e.
 Μελίλωτος, Melilotus, X. 460. e. XIV. 654. f. 655. a.
 Νηρεὺς, Nereus, VII. 295. e.
 Νηρηίδες, Nereides, XI. 482. c. d.
 Ὀδυσσεὺς, Ulysses, VI. 227. b. 243. e. (*conf. omnino Animadv. T. VIII. p. 435 sq.*) VII. 307. e.
 Ὀπλομάχης, Hoplomachus, Armatus, IV. 182. d. (T. II. *nostr. ed. p. 187 sq.*) XIV. 634. e.
 Πάνδαρος, Pandarus, III. 105. f.
 Πόλεις, Civitates, VIII. 299. e. f. (*de Aegyptiorum superstitione.*)
 Πρωτεσίλαος, Protefilaus, IV. 131. a-f. (*Iphicratis convivium nuptiale apud Cotyn, Thraciae regem.*) XII. 553. d. e. XV. 689. f.
 Σαμία, Samia, VI. 255. a.
 Σατυρίας, Satyrias, III. 95. c. n. *ubi quidem, pro ἐν Σατυρίᾳ, quod habet vetus codex, temere ἐν Σατύρῳ vulgo editur: unde titulus Σάτυρος, Satyrus, in Indice comœdiarum Anaxandridae referri solet.*
 Τηρεὺς, Tereus, IV. 166. d. IX. 373. f. XV. 691. a.
 Φαρμακομάντις, Pharmacomantis, VI. 261. f.
 Φιαληφόρος, Phialophorus, Pateram gestans, IV. 176. a. *Tacito dramatis titulo citantur Anaxandridae testimonia,* I. 28. f. 34. d. II. 39. a. 48. a. 57. e. 68. b. V. 222. b. XI. 502. b. XV. 688. b.
ANAXILAS Comicus; *idemque* ANAXILAUS, XIV. 655. a.
 Αὐλητής, Tibicen, III. 124. f.
 Εὐανδρεία, Euandria, VI. 224. a. n. *Fortium virorum proventum interpretatur Casaub. in Animadv. ad l. c. Sed vide ne ea notione accipiendum sit vocabulum, de qua dictum est ad XIII. 566. f.*
 Καλυψὼ, Calypso, III. 95. c. n. IV. 171. f.
 Κίρκη, Circe, III. 95. b. (*ubi persona fabulae memoratur Cinesias.*) IX. 374. e. f.
 Λυροποῖδς, Lyrarum fabricator, IV. 183. b. n. XII. 548. c. n.
 Μάγειροι, Coqui, III. 95. b. n.
 Μορότροπος, Morosus, VII. 307. c. VIII. 342. d.
 Νεοττίς, Neotris, Pullastra, (*forſan meretriculae nomen,*) VI. 254. c. n. XII. 558. a. 572. b. (*Vide & in Antiphanis fabulis.*)
 Νηρεὺς, Nereus, X. 426. c. n.

- Ὀρνιθοκῆμοι, Avium curatores, Aviarii, XIV. 655. a.
 Πλούσιοι, Divites, X. 416. e. n.
 Πορνοβοσκός. *Vide continuo dein, in Ῥάκινθος.*
 Ῥάκινθος, XIV. 623. e. ἐν Ῥακίνθῳ πορνοβοσκῶ, IX. 385. f.
ubi fortasse ἐν Ῥακίνθῳ ἢ Πορνοβοσκῶ scriptum oportuerat.
 Χάριτες, Gratiae, X. 416. e.
 Χρυσοχέος, Aurifaber, X. 416. d.
Nude citatur Anaxilas, II. 63. a. b. 68. d. VI. 254. c. n.
 XI. 784. a. (*T. IV. nostr. edit. p. 223.*)
ANAXIMANDER, Milesius, Ionica philosopho iunior. *Vide Suid. & Voss. De Hist. Graec. lib. I. p. 25.*
 Ἡρώλογια, de Heroibus, XI. 498. b. n.
ANAXIMENES Lampfacenus. *Vide Suid. in Ἀναξιμένους Ἀριστοκλέους. Voss. lib. I. p. 57-59. Ste Croix Examen Crit. p. 33. Confer etiam Indicem nostrum Rer. & Person.*
 Βασιλέων μεταλλαγαί, de Mortibus Regum, XII. 531. d.
Regum mutationes interpretatus erat Dalec. Sed, varia praesertim mortis genera spectasse auctorem, ex testimonio eius ab Athenaeo citato colligi videtur.
 Πρῶται Ἱστορίαι, Primae Historiae, VI. 231. c.
ANAXIPPUS, Comicus.
 Κεραυνός, Fulmen, X. 416. f. Titulus fabulae desumptus ab homine, cui id cognomen erat, X. 417. a.
 Κεραυνούμενος, Fulguritus, XIII. 610. f. *Eandem fabulam cum praecedente statuit Fabricius.*
 Κιθαρωδός, Citharoedus, IV. 169. b.
 Φρέαρ, Puteus, XI. 486. e. f.
ANDRANTUS. *Vide supra, in ADRANTUS.*
ANDREAS Medicus, III. 115. e. *Citatur a Philonide medico, XV. 675. c. Vide Fabric. Bibl. Gr. Tom. XIII. p. 57-59. Conf. deinde, Andron Medicus.*
 Περὶ Δακέτων, de Animantibus quae Morsu laedunt, (*ac praesertim, quorum venenatus est morsus,*) VII. 312. d.
 περὶ τῶν Ψευδῶς πεπιστευμένων, de iis quae Falso creduntur, VII. 312. e.
ANDREAS Panormitanus.
 Σικελικὰ κατὰ πόλιν, Res Siculae oppidatim expositae: *quarum citatur liber trigesimus tertius, XIV. 634. a.*
ANDRISCUS, Naxiaca scripsit: III. 78. c. n.

ANDROCYNES Medicus, citatur a Clearcho, VI. 258. b. n.

ANDRON Alexandrinus. Cuius citantur

Χρονικὴ, Chronica, IV. 184. b.

ANDRON Medicus; citatur a Parthenio Grammatico, apud Athen. XV. 680. e. Forsan idem atque Andreas, de quo supra. Conf. Fabric. l. c. & p. 61 sq.

[Andronicus, qui hic ponitur in Catalogo Dalecampiano, non comicus erat, ut ibi traditur, nec omnino poeta; sed tragoe-
dus, id est, tragœdiarum aëtor, non auctor. Vide Ind. Rer.
& Persf.]

ANDROSTHENES. Vide omnino Voss. lib. IV. de Hist. Gr.
p. 463.

Τῆς Ἰνδικῆς παράπλους, Navigatio secundum Indiae
oras, III. 93. b.

ANDROTION. Vixit aut scripsit certe ante Theophrastum.
Vide Fabric. Bibl. Gr. T. XIII. p. 62. & Harduini Indi-
cem Auctorum, libro primo Plinii subiectum, p. 53.

Γεωργικὸς, De Agricultura, III. 82. c. Androtion aut
Philippus aut Hegemon ἐν τῷ Γεωργικῷ, III. 75. d.
Ex eodem libro ductum est testimonium, quod tacito operis
titulo citatur, IX. 375. c.

ANICETUS, Glossographus, aut certe Grammaticus scri-
ptor, laudatur XI. 783. c. n. scilicet in Supplem. libri XI.
ex Epit. T. IV. nostrae ed. pag. 220. Nominatur Anicetus
aliquis apud Alciphr. in inscriptione Epistolae 28. libri I.
ubi vide Berglerum.

ANONYMI.

τῶν Κωμικῶν τις, XIII. 574. e. ubi de Alcibiade moechno.
τὶς τῶν Παροδῶν, XIII. 571. b. n. Οἷς ἐδίδαξαν ἀριστὰ
γράμματα Μοῦσαι.

Poetae incerti verba: — Πῶς μέλλω φιλεῖν τὸν μὴδὲν
ᾠφέλημα &c. XIII. 582. a. n. De aliis versiculis incerti
poetae vide mox deinde, in Antigoni Carystii Antipatro.
τῶν Τραγικῶν τις, X. 433. e. f. Ἰσχεῖν κελύω χεῖρα δι-
ψῶσαν φόνου. Conf. Animadv. T. VIII. p. 485.

ὁ τὴν Κυκλικὴν Θηβαΐδα πεποιηκὼς, XI. 465. e. n.

Dianae carmen, Ἀρτέμιδος ᾠσμα, XIV. 636. d. Sed haec
italia, quale hoc postremum & istud proxime praecedens, in
Indice Titulorum quaerenda sunt.

Antagoras, poeta. Vide Ind. Rer. & Persf.

ANTHEAS Lindius, Comoedias & alia poemata compo-

suit eo genere poëseos, ab ipso invento, quae dicitur ἢ διὰ τῶν συνθετῶν ὀνομάτων ποιήσις, X. 445. a. b. n.

ANTHIPRUS Comicus: cuius citatur fabula,

Ἐγκαλυπτόμενος, Velatus, sive, Pudore suffusus, IX. 403. e. n. — 404. e. ubi longa ῥῆσις μαγιστρική. De Anthippo Harlesius (Bibl. Graec. Tom. II. p. 413.) conferri iussit Burette in Mem. de l'Acad. des Inscr. T. XIII. p. 230 sq.

ANTICLIDES, Ἀντικλείδης, Atheniensis, XI. 466. c. De quo vide Voss. lib. III. de Hist. Gr. p. 322 sq. & Fabric. Bibl. Gr. T. II. p. 209. Quibus addē Scholia Venet. ad Iliad. n'. vs. 44.

Νόστοι, Reditus. (Id est, Veterum Graecorum Reversiones in patriam ab Expeditionibus peregre susceptis.) Cuius operis citatur liber secundus, IV. 157. f. n. Liber septuagesimus octavus, IX. 384. d. liber decimus sextus, XI. 466. c.

Ἐξηγητικὸς, Interpres, sive Expositorius liber, XI. 473. b. c. Erat Lexicon quoddam, quemadmodum & Cleidemi Ἐξηγητικὸς, de quo vide not. ad IX. 410. a. Apud Harpocrat. in Ὁξύμια & Προκῶνια Anticlidae Ἐξηγητικὰ plurali numero memorantur: sed apud eundem in Παλαμναῖος est singularis numerus, Anticlides ἐν Ἐξηγητικῇ. In isto autem Lexico eas potissimum voces & dictiones retulisse videtur auctor, quarum expositio ex Institutis veterum aut e priscis Historiis sive Fabulis erat repetenda.

ANTIDOTUS Comicus. Cuius citantur fabulae,

Μεμψίμοιρος, Querulus, XIV. 656. e. n.

Πρωτόχορος, Protochorus, III. 109. d. VI. 240. b.

Eiusdem sub nomine ferebatur fab. Ὁμοία, quae alias Alexidi auctori tribuitur, XIV. 642. d. Fortasse uterque poëta eodem titulo fabulam ediderat: quemadmodum etiam Πρωτόχορος & ab Alexide & ab Antidoto editus est.

ANTIGONUS Carystius. (Non confundendus cum CARYSTIO Pergameno, de quo deinde.) Vide Vossium, p. 78. Ionsium De Scriptorib. Hist. Philos. II. 4, 1. Fabric. T. II. p. 672 sqq.

Ἀντίπατρος, Antipater, III. 82. b. id est, Antipatri vita. Recte enim utique iudicasse Meursius videtur, (Bibl. Gr. p. 1224 sq.) fuisse libellum istum partem maioris operis, quod Βίος inscriptum erat. Qui autem ex illo libello ab

Athenaeo adponuntur duo versus hexametri, ii non Antigono auctori tribuendi videntur, quod a nobis quidem in Animadv. ad III. 82. b. praeunte Iacobsio factum; sed eos ex vetere nescio quo poeta citasse putandus est Antigonus.

Bíoi, Vitae, Philosophorum maxime, IV. 162. e. Περὶ τοῦ Διονυσίου βίου τοῦ Ἡρακλεώτου, τοῦ ἐπικληθέντος Μεταθεμένου, X. 437. e. Ζήνωνος βίος, Zenonis Vita, VIII. 345. d. XIII. 563. e. 565. d. 603. e. & 607. e. ubi Ἀντ. Καρ. ἐν τῷ περὶ Ζήνωνος. Porro, Μενεδήμου βίος, X. 419. e.

Περὶ Λέξεως, de Dictione, III. 88. a. VII. 297. e. 303. b. Tacito operis titulo citatur Antigonus Carystius, II. 44. e. ubi de Polemone Academico, scilicet ex eiusdem Vita. XII. 547. d. & ibi toto cap. 69. de Lycone Peripatetico; haud dubie ex eius Vita.

Idem est hic Antigonus, cuius hodie superest libellus, ἱστοριῶν παραδόξων συναγωγή. Harduinus (in Indice Auctorum, quo Plinius usus est) eundem hunc esse Antigonum existimavit, adversus quem scripsit Polemon Periegeta, de quo infra suo loco: sed rectius facere videntur, qui hunc ab illo diversum statuunt.

[Antilochus perperam olim in edd. nominabatur, II. 52. f. qui est Archilochus.]

ANTIMACHUS Colophonius. XI. 486. a. *De hoc consulendus est, instar omnium, libellus, qui Halae Sax. anno 1786. hoc titulo prodit: » Antimachi Colophonii Re- » liquiae, nunc primum conquirere & explicare instituit Car. » Adol. Gottl. Schellenberg. Accessit Epistola Frid. Aug. » Wolfii. «*

Δέλτοι, Pugillares. VII. 300. d. Schellenb. pag. 31 sq. & pag. 91.

Θηβαῖς, Thebais, VII. 304. e. n. XI. 468. a. (ubi citatur liber quintus.) 469. f. 475. d. 482. f. (quibus duobus postremis locis rursus citatur liber quintus.)

Λύδη, Lyda, XIII. 597. a. n. Scilicet carmine elegiaco Lydam amicam suam celebravit. Vide Schellenb. p. 28 sq. & p. 80 sqq.

ANTIOCHUS Alexandrinus.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Μέσῃ Κομῳδίᾳ κομωδουμένων Ποιητῶν, De Poëtis qui in Media Comoedia perstringuntur, XI. Pars I.

482. c. *Conf. Platonium* Περὶ διαφορᾶς Κομφιδίων, in Küstleri *Prolegom. ad Aristoph.* pag. xi. col. 2.

ANTIPATER Tarsensis, Stoicus.

Περὶ Δεισιδαιμονίας, De Superstitione, liber quartus, VIII. 346. e.

Περὶ Ὁργῆς, De Ira, liber primus, XIV. 643. f.

ANTIPHANES Comicus. ὁ χαρίεις, I. 27. d. *Conf. de eodem Indicem nostrum Rer. & Persf.*

Περὶ Ἀντιφάνους, i. e. Commentarios in Antiphanem, scripsit Dorotheus Ascalonita.

Tacito dramatis titulo citatur Antiphanes, I. 3. b. & f. 4. f. 8. d. 11. c. 12. b. c. 14. f. & 15. a. ubi de pilae ludo. I. 18. c. de balneo calido. 22. f. & 23. a. bibere, est vivere. I. 27. d. ubi recensentur quae civitas quaelibet propria habet. Rursus idem argumentum, I. 28. d. n. sed versus isti apud Pollucem rectius Eubulo tribui videntur. II. 38. b. 40. b. c. 43. b. c. (ex fab. Homonymis, coll. III. 74. d. e.) II. 44. a. οἶνον τὸν οἶνον ἐξελαύνειν &c. II. 45. a. 47. b. 49. b. c. 56. e. 60. c. n. 63. a. 66. d. 68. a. n. (ex Leucade.) III. 98. f. (ubi quidem perspicue indicari videtur fabula Cleophanes.) XI. 781. e. (T. IV. nostr. ed. p. 212.) XII. 555. a. 565. f. XV. 686. c. Ἀντιφάνης ἢ Ἀλεξίς, II. 66. f. ex Antea, ut videtur.

Ineditum adhuc Antiphanis fragmentum exhibuimus lib. II, cap. 89. nostrae edit. p. 278. De magno numero eclogarum Antiphanis bene meruit Petr. Henr. Koppiers in Observatis Philologicis in loca quaedam Antiphanis, Theocriti, &c. Lugd. Bat. 1771.

Fabulae Antiphanis apud Athenaeum memorantur hae:

Ἀγροίκος ἢ Βουταλίων, VII. 304. b. 313. b. n. quibus duobus locis quae ecloga ita citatur, Ἀντιφάνης ἐν Ἀγροίκῳ ἢ Βουταλίῳ, eadem dein VIII. 358. d. his verbis citatur, Ἀντιφ. ἐν Βουταλίῳ, ὅπερ δράμα τῶν Ἀγροίκων ἐστὶν ἐνὸς διασκευῆ. Vide ibi Animadv. ubi & de vocab. Βουταλίῳ dictum. Tum vero IX. 392. e. 396. f. & XIII. 567. d. nude citatur Ἀντιφάνης ἐν Ἀγροίκῳ. Sed X. 445. f. ἐν Ἀγροίκοις. Similiter XV. 692. f. Ἀντιφάνης Ἀγροίκοισιν.

Αἰολός, Aeolus, X. 444. c. XII. 552. f.

Ἀκίστρια, Acestria, (i. e. Sartrix, ut acceperunt Dalec. & Casaub. nisi potius intelligenda fuerit Medica, Medicatrix;) VII. 304. b. IX. 402. d. XIII. 586. a.

- Ἀκοντιζομένη, Iaculatrix *Dalec*. *Videtur autem potius significari Iaculo iſta*. X. 441. b.
- Ἀλείπτρια, Aliptria, Ὠνῆρις, III. 123. b. n. *Ab aliis Alexidi, rursusque ab aliis Amphidi tribuitur.*
- Ἀλιευομένη, Piscans mulier, VIII. 338. e. – 339. b. XIII. 586. a.
- Ἀλκестίς, Alceſtis, III. 122. e. XII. 553. c.
- Ἀνταῖος, Antaeus, XII. 544. f. n. *Sed ibi pro ἐν Ἀνταίῳ utique ἐν Ἀντεῖᾳ legendum videtur.*
- Ἀντεία, Antea. III. 127. b. XII. 544. f. n. XV. 690. a. *Nomen habet a Meretrice: de qua vide Ind. Ret. & Pers. Ex eadem fab. videtur esse fragm. quod legitur II. 66. f. Confer quae de Alexidis Antea supra notata sunt.*
- Ἀργυρίου ἀφανισμός, Argentum perditum, fabula Epigenis aut Antiphanis, *forſan utriusque*, IX. 409. d.
- Ἀρκαδία, Arcadia, X. 444. b. n. *nisi pro ἐν Ἀρκαδίᾳ legendum ἐν Ἀρκάδι, ut XIII. 586. a. Vide continuo deinde.*
- Ἀρκάς, Arcas, XIII. 586. a. n. *nisi pro ἐν Ἀρκάδι legendum ἐν Ἀρκαδίᾳ, ut X. 444. b. Vide proxime ante. Sed fortasse utroque loco ἈΡΚΑΣΙΔΙ scriptum oportuerat; ut titulus fabulae fuerit Ἀρκασίς, i. e. Arcadica mulier vel puella. Nam Ἀρκαδία est Regionis nomen: gentile masculinum, ὁ Ἀρκάς: foemininum, ἡ Ἀρκασίς.*
- Ἀρπαζομένη, Rapta, IX. 401. f.
- Ἀρχιστράτη, Archistrata, VII. 322. c. n.
- Ἀρχων, Archon, Summus magistratus, IV. 142. f.
- Ἀσκληπίδης, Aesculapius, XI. 485. b.
- Αὐλητής, Tibicen, XIV. 618. b.
- Αὐλητρίς ἢ Δίδυμαι, Tibicina vel Gemellae, VIII. 343. d. *Αὐτοῦ ἑρῶν. vide in Ἐαυτοῦ ἑρῶν.*
- Ἀφροδίσιον, Aphrodisium, X. 449. b. n.
- Ἀφροδίτης γοναί, Veneris natales, XI. 487. d. XV. 666. f. – 667. b. *ubi de cottabi ludo.*
- Βάκχαι, Bacchae, X. 441. e.
- Βοιωτία, Boeotia, XI. 474. e. XIV. 650. e. *Cf. Βοιωτίος.*
- Βοιωτίος, Boeotius, (*sed pro ἐν Βοιωτίῳ utique ἐν Βοιωτίᾳ legendum videtur*) III. 84. a. n. IX. 367. f. n.
- Βομβύλιος, sive Βομβύκιος, Bombylius, III. 125. f. n. *Conf. infra, Θομβύκιος, & Animadv. ad IV. 161. e.*
- Βουταλίων. *vide supra, in Ἀγροῖκος.*
- Γάμοι, Nuptiae, Convivium nuptiale, III. 95. a. n. Γά-

- μος, IV. 160. d. & 169. d. n. ubi quidem vulgo ἐν Σάμῳ, perperam.
- Γανυμήδης, Ganymedes, X. 458. f. 459. b.
- Γάστρων. vide Κρυσθίς.
- Γερυτάδης, Gerytades, (Nugatorem, Circulatorem interpretatur Dalec.) VI. 261. f. n. quo loco quidem pro Ἀντιφάνης corrigunt Ἀριστοφάνης viri docti: sed scripturam vulgatam non modo veteres membr. A. tuentur, verum etiam Epitoma.
- [Γόντες. Vide mox ad fab. Διόνυσος.]
- Γόργυθος, Gorgythus, VIII. 340. c. n. [Γεργύλλος corrigendum censuerat vir doctus.]
- Δευκαλίων, Deucalion, III. 118. d. XIV. 646. f.
- Δίδυμαί. vide supra, in Αὐλητρίς.
- Δίδυμοι, Gemini, III. 127. d. VI. 237. f. IX. 380. f. X. 423. c.
- [Διόνυσος, qui ex Dalecampii ingenio huc relatus erat ex XIV. 658. a. nec Antiphanis est, nec Aristophanis, quem ibi nominabant editiones veteres, sed Aristomenis. vide Animadv. ad h. l. Quare etiam Γόντες, qui ibidem continuo deinde citantur, eiusdem sunt Aristomenis.]
- Διόρυττων. vide infra, in Θορίκιοι.
- Διπλάσιοι, Duplices, XI. 503. e.
- Δραπεταγωγός, Fugitivum-retrahens, IV. 161. e.
- Δύσεως, Perdite amans, III. 100. f.
- Δύσπρατος, Venditu difficilis, Aegre vendibilis, VI. 262. d. n. XIV. 661. f. Eodem titulo fabulam docuit Epicrates, multa ex Antiphaneis sua faciens.
- Δωδώνη, Dodona, XII. 526. d.
- Ἐαυτοῦ ἐρῶν, Sui amans, XV. 678. e. Et Αὐτοῦ ἐρῶν, X. 455. ε. quod perinde est.
- Εὐθύδικος, Euthydicus, Recte-iudicans, IV. 169. d. VII. 323. b.
- Ζάκυνθος, Zacynthus, (forsan Ζακύνθιος, Zacynthius) XII. 553. c. n.
- Θαμύρας, Thamyras, VII. 300. c.
- Θομβύκιος, Thombycius: nō potius Βομβύκιος, Bombycius, IV. 161. e. n. Conf. supra, in Βομβύλιος.
- Θορίκιοι, Thoricii, XII. 553. d. n. Θορίκιοι ἢ Διορύττων, Thoricii vel Perfoffor, XV. 689. e.
- Ἰατρός, Medicus, IV. 175. a.
- Ἱππεῖς, Equites, XI. 503. b.

Καινεύς, Caeneus, X. 443. c. n.

Κᾶρες, Cares, III. 134. b.

Κάρνη, Carne, XI. 503. b. n. nisi potius Καρίνη, i. e. Caria mulier, scil. Praefica: quo titulo etiam Menander fabulam docuit. Hesychius: Καρίναρ Ὀρνυθδοὶ μουσικῇ, αἱ τοὺς νεκροὺς τῷ Ὀρνύθῃ παραπέμπουσιν πρὸς τὰς ταφὰς καὶ κήδην. Παραλαμβάνοντο δὲ αἱ ἀπὸ Καρίας γυναῖκες.

Κηπουρός, Olitor, Hortulanus, XIII. 586. a.

Κιθαρωδός, Citharoedus, VIII. 342. d. n. *Et* Κιθαριστής, XV. 681. c.

Κλεοφάνης, Cleophantes, III. 98. f. 99. a. ubi de Peripateticorum subtilitatibus: οὐκ ἔστι πῶ, γίνομενον, ὃ γίνε-ται &c.

Κνοισθίς, Cnoesthis, VII. 287. e. n. Eiusdem fabulae titulus etiam ita scribitur, Κνοίθις ἢ Γάστρων, Cnoesthis aut Ventrosus, X. 448. e. n.

Κορινθία, Corinthia, III. 95. f.

Κουρίς, Ornatrix, III. 120. a. VII. 303. f. *Vide quas supra de Alexidis Curide monuimus.*

Κρήτες, Cretenses, II. 75. c.

Κύκλωψ, Cyclops, VII. 295. f. IX. 401. e.

Κώρυκος, Pera, IV. 161. a. n. IX. 366. c. 409. c. d.

Λαμπάς, Lampas, XI. 486. f. n. iterumque 487. b. Quae fabula nobis, cum Fabricio & Harlesio, eadem visa erat, quas alibi rectius Λάμπων esset nominata. conf. Animadv. ad X. 423. d. Sed potuerint etiam duae diversae fabulae esse, quarum altera Λαμπάς, altera Λάμπων fuisset inscripta. Certe titulo Λαμπάς favet quod etiam Alexidis fabula eodem titulo citata reperitur XIV. 654. f.

Λάμπων, Lampon, VII. 307. d. X. 423. d. n. Conf. quae proxime ante dicta sunt.

Λεπτινίσκος, Leptiniscus, XIV. 641. f.

Λευκάς, Leucas, II. 68. a. n. nisi pro Λευκάδῃ scriptum oportuerat Λευκαδία, quemadmodum apud Suidam scribitur in Ἀνάριστος, ut titulus fab. fuerit Λευκαδίου. Sed & suspicari licet, utrobique fortasse in Λευκαδία scribendum fuisse. *Vide Λευκαδία in fabulis Alexidis.*

Λεωνίδης, Leonidas, X. 422. e.

Λήμναι, Lemniae, VI. 230. d. n. 258. c.

Λυδός, Lydus, X. 445. c.

Λύκων, Lyco, VII. 299. e.

- Μειλανίων, Milanion, X. 423. d. n.
 Μέτοικος, Inquilinus, IV. 170. d.
 Μητραγύρτης, Metragyrta, Mendicus stipem corrogans
 Magnae Matris nomine, XII. 553. c.
 Μίνως, Minos, II. 58. d. n. ubi duo fragmenta. Nam pro
 καὶ Ἐπίχαρμος legendum καὶ πάλιν. Vide Add. Anaxi-
 adv. T. VIII. p. 405.
 Μισοπόννηρος, Pravorum osor, VI. 226. c.
 Μνήματα, Monumenta, Sepulcra, IV. 161. a.
 Μοιχοί, Moechi, Adulteri, VI. 225. d. e.
 Μύστις, Mystis, Mulier initiata, X. 441. c. 446. b, c.
 XI. 494. c. d.
 Νεανίσκοι, Adolescentuli, VI. 224. c.
 Νεοττίς, Neottis, Pullastra, (fors. meretriculae nomen aut
 cognomen) III. 108. e. VI. 223. e. XIII. 586. a. (Vide
 & in fabulis Anaxilae.)
 Οἰνόμαος, ἢ Πέλοψ, Oenomaus vel Pelops, IV. 130. e.
 Ὅμοιαι, Mulieres (vel Puellae) similes, IV. 158. c. n.
 Sed Ὅμοιοι masculino genere, XI. 471. c. & XIV. 642. a.
 Ὅμοπάτριοι, Fratres germani, (Conterranei Dalec.)
 XIV. 655. b.
 Ὅμφαλη, Omphale, III. 112. e. 123. b. 125. a. b.
 Ὅμωνυμοι, Cognomines, II. 43. b. c. coll. cum III. 74. d. e.
 Παιδραστής, Puerorum amator, VII. 303. f.
 Παράσιτος, Parasitus, III. 96. b. 118. e. IV. 169. e.
 VIII. 358. d. IX. 370. e.
 Παρεκδιδόμενη, Nuptum tradita, Elocata, IV. 156. c. n.
 Παροιμίαι, Adagia, (fabula sic inscripta) II. 60. e.
 Πέλοψ. vide Οἰνόμαος.
 Πλούσιοι, Divites, VIII. 342. e.
 Ποίησις, Poësis, VI. 222. a. n. (ubi Antiphanis nomen
 perperam loco Aristophanis positum suspicatus erat Casaub.)
 Πορτικός, Ponticus, VII. 302. f.
 Προβατεὺς, Ovium pastor, VII. 295. c.
 Προβλήματα, Problemata, Quaestiones propositae,
 X. 450. c - e.
 Πρόγονοι, Progenitores, Maiores, (sive, Privigni, quod
 Γιοτὶο πλάσκει) VI. 238. d.
 Προτρεπτικός, Protrepticus, Exhortatorius, XIV. 656. f.
 Σάμος, vide supra, in Γάμοι & Γάμος.
 Σαπφώ, Sappho, X. 450. e. 451. a.
 Σκληρίαι, Scleriae, (Duri rigores, Dalec.) II. 77. d. n.

- Σκύθης, Scytha, VI. 243. c. n. 247. f.
 Στρατιώτης ἢ Τύχων, Miles vel Tychon, III. 103. e.
 VI. 257. d. IX. 397. a. XIV. 654. e.
 Τίμων, Timon, VII. 309. d.
 Τραυματίας, Vulneratus, X. 446. a.
 Τριταγωνιστής, Tritagonista, XIV. 643. e.
 Τυρρηνός, Tyrrhenus, Etruscus, VI. 240. f. Τυρρηνικός,
 VII. 329. e. *Conf. Axionici fabulas.*
 Τύχων. *vide* Στρατιώτης.
 Ὑδρία, Hydria, III. 104. a. *Sic quoque legendum videtur*
 XIII. 572. a. *ubi Ὑδρα vulgo.*
 Ὕπνος, Somnus, XV. 671. d. Ἀλεξίς ἢ Ἀντιφάνης ἐν
 Ὕπνῳ, XIII. 572. b.
 Φιλέταιρος, Philetaerus, Amicorum studiosus, IX.
 396. d.
 Φιλοθήβαιος, Philothebanus, Thebanorum amicus, IV.
 169. d. VI. 225. f. XIV. 622. f.
 Φιλομήτωρ, Philometor, Matris-amans, III. 100. d.
 Φιλοπάτωρ, Philopator, Patris-amans, XIII. 559. d.
 Φιλότις, Philotis, VII. 295. c. XIV. 662. b.
 Φρεάρρος, XV. 691. d. *quem ad locum adnotavit Dalecam-*
pius: »Haec dictio, si viri proprium nomen non est,
significat e puteo manantem aquam.« — Meursius in
Biblioth. Attic. (voc. ANTIPHANES) titulum huius fa-
bulae fecit Φρεάριος, ne mentione quidem factâ scripturae
librorum. Inde Fabricius in Bibl. Gr. titulum sic citavit,
Φρεάριος, sive Φρεάρρος. At l. c. pro ἐν Φρεάρρῳ rectius
haud dubie ἐν Φρεάρρῳ scribeatur, ut intelligatur titu-
lus fabulae Φρεάρρῳ, i. e. homo ex pago illo At-
tico, cui nomen Φρεάρρος fuit. Conf. Steph. Byz. h. γ.
 Φυσιολογικός, Physiognomicus, XIV. 656. f.
 Χρυσίς, Chrysis, (a meretricis nomine) IV. 172. c. XI.
 501. e.

ANTIPHANES iunior:

Περὶ τῶν Ἀθηναίων Ἑταιρίδων, XIII. 567. a. n. *sive* περὶ
 Ἑταιρῶν, ut XIII. 586. b. & f. & 587. b.

ANTIPHON orator. *Conf. Petri van Span Dissertat. de*
Antiphonte, oratore Attico; in Reiskii Oratt. Graec. Vol.
VII. p. 795 sqq. Orationes Antiphontis citantur haec:
 Καθ' Ἀλκιβιάδου, λοιδορίας: in Alcibiadem, convicio-
 rum vel maledictorum reum, XII. 525. b. n.

Πολιτικὸς λόγος, Oratio Politica, X. 423. a.

Περὶ Ταῶν, de Pavonibus, IX. 397. c.

ΑΝΤΙΡΗΘΝ Tragicus. (*vide Van Span, l. c. pag. 827, 289.*) *Ἡς τραγοεδίαν docuerat, Μελέαγρος inscriptam, in qua persona inducitur Πλήξιππος, Plexippus. vide XV. 673. f. n. Quo ex loco tragodiae titulum Πλήξιππος temere statuerunt viri docti.*

ΑΝΤΙΡΗΘΝ alius, (*nescio an Medicus ille, cuius Pollux mentionem fecit, II. 223 sq.*) *scripsit librum*

Περὶ Γεωργικῶν, de Agricultura, XIV. 650. e.

ΑΝΤΙΣΤΗΝΕΣ Socraticus, IV. 157. b. n. ὁ κύων οὗτος, V. 216. b. Voluptatem bonum esse *ait*, nempe τὴν ἀμεταμέλητον, XII. 513. a. *De Alcibiade*, XII. 534. a. *cf. V. 220. c. De Pericle & Aspasia*, XIII. 589. e. *Dialogi eius citantur hi:*

Ἀρχέλαος, Archelaus; *ubi invehitur in Gorgiam*, V. 220. d.

Ἀσπασία, V. 220. d. n.

Τῶν Κύρων Δάταρος, Alter ex dialogis, quorum uterque inscribitur Cyrus, V. 220. d. *Conf. Laërt. VI. 16. & Cic. ad Attic. XII. ep. 38.*

Πολιτικὸς, Politicus, V. 220. c. d. n. (*ubi in Animadv. pro Laërt. IV. 16. lege VI. 16.*)

Σάθων, Sathon; *adversus Platonem*, V. 220. d. n. XI. 507. a.

ΑΡΕΛΛΑΣ, Ἀπελλᾶς, II. 63. e. *Conf. Animadv. ad IX. 369. a. Videtur enim idem esse scriptor, qui Ἀπόλλας vel Ἀπολλᾶς (APOLLAS) vocatur IX. 369. a. ubi citatur eius liber,*

Περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων, *De Peloponnesi civitatibus.*

[Aphanes, mendosum olim nomen, pro Apollophanes.]

ΑΡΙΟΝ (*sic rectius quam APPION: conf. Hesychii Interpp. ad Praefationem αἰετοῦ, not. 3.*) Alexandrinus, I. 16. f. *quod notandum, quum generatim Aegyptius dicatur apud Suidam, Grammaticus, VII. 294. f. ubi quidem Ἀπρίων vulgo scribitur. Scripsit*

Περὶ τῆς Ἀπικίου τρυφῆς, *De Apicii Luxuria*, VII. 294. f.

Περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς Διαλέκτου, *de Romana Dialecto*, *l. c. de Latino Sermone*, XV. 680. d.

Nude Apion cum Diodoro citatur, XI. 501. d. e. n. &

quidem ex Pamphili Lexico, Ἀπίων καὶ Διδώρος, ὡς φησι Πάμφιλος, XIV. 642. e.

APOLLODORUS Arithmeticus, X. 418. f. n.

APOLLODORUS Artemitanus, vel Adramyttenus, Straboni aliquoties memoratus. (Cf. Voss. de Hist. Graec. lib. III. p. 326. Fabric. Bibl. Gr. Tom. II. p. 669. Heyne ad Apollodor. p. 1177.) Huius citatur

Παρθικῶν δ' Rerum Parthicarum liber quartus, XV. 682. c.

APOLLODORUS Atheniensis, Grammaticus. (Is cuius hodie supersunt Βιβλιοθήκης libri tres.) Scripta huius citantur apud Athenaeum haec:

Πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους Ἐπιστολὴν Ἀντιγραφὴ, Ad Aristoclis Epistolam responsio, XIV. 636. f. n. ubi agitur de instrumentis quibusdam musicis: Aristocles autem intelligitur is qui & De Musica & De Choris libros edidit, de quo infra.

Περὶ τῶν Ἀθήνησιν Ἑταιρίδων, de Meretriculis Atheniensibus, XIII. 586. a. Brevius, περὶ Ἑταιρῶν, XIII. 591. c. Idem liber respicitur XIII. 567. a. n. & 583. d.

(Περὶ Ἐπιχάρμου, de Epicharmo. Vide Heynii Fragm. Apollodori, pag. 1142 sq. Istum librum respexisse videtur Athenaeus, XIV. 648. d. e.)

Περὶ Ἑτυμολογιῶν, de Veriverbiis, XI. 483. a. n. quod ipsum testimonium respicitur XI. 482. e. quo ex loco Dalecampius, aut is qui Indicem Dalecampianum confecit, imperite singulare scriptum ac veluti drama finxit, Πάφου ἰνscriptum. Ἑτυμολογιῶν β'. Etymologiarum liber secundus, II. 63. c. d. Liber primus τῶν Ἑτυμολογουμένων, XIV. 663. a. Vide Heynii Fragm. Apollodor. pag. 1144 sqq.

Περὶ Θεῶν, de Diis libri, (numero viginti quatuor. Conf. Heyn. l. c. p. 1039 sqq.) VII. 325. b. XIII. 571. c. n.

Περὶ Θηρίων, de Bestiis, XV. 681. d. n. Cum de bestiis maxime venenatis egerit ille liber, haud immerito dubitavit Heynius an Apollodorum illum Atheniensem habuerit auctorem. Fortasse ad Apollod. Herophilium medicum fuerit referendus.

Περὶ τοῦ Κρατῆρος, de Cratere, XI. 501. a. n. Fors. inde ductum est testimonium, XI. 485. d. Videtur fuisse pars librorum περὶ Ἑτυμολογιῶν.

Κρήτες, Cretenses, XI. 485. e.

APOLLOPHANES Stoicus, Aristonis Chii discipulus, librum edidit cui titulus

Ἀρίστων, Aristo, VII. 281. d. n.

APPION Grammaticus. *vide supra*, in APPION.

ARAROS Comicus, Aristophanis filius, II. 50. b. n. *frigidissimus poeta*, III. 123. e. f. n. Fabulae:

Ἀδωνίς, Adonis, III. 95. e.

Καμπυλίων, Campylion, II. 47. d. n. III. 86. d. *iterumque* 105. e. f. *ubi idem testimonium auctius a fine.* Ἀπαρὼς ἢ Εὐβουλος ἐν Καμπυλίῳ, XI. 472. e. & XIII. 562. c.

Πανὸς γοναί, Panis natales, IV. 175. f.

Ἵμέναιος, Hymenaeus, VI. 237. a. n.

ARATUS. Ex huius Phaenomenis, *tacito operis titulo testimonia adferuntur*, XI. 489. d. e. 490. a. 492. b.

ARCHAGATHUS, Medicus, citatur IV. 158. a. n. *Conf. Fabric. Bibl. Gr. T. XIII. p. 78 sq.*

ARCHEDICUS Comicus. Cuius fabulae:

Διαμαρτάνων, Aberrans, XI. 467. e.

Θησαυρὸς, Thesaurus, VII. 292. e. 294. b.

ARCHELAUS Chersonesita, ὁ Χερρόνησιτις, IX. 409. e. *quem strenuum fabulatorem adpellat Schneider ad Aelian. Nat. Anim. II. 7. De hoc (post Meursium, qui ex uno homine tres fecisse videtur, Bibl. Gr. pag. 1240.) consuli possunt Vossius, De Hist. Gr. lib. III. pag. 401. Menag. ad Laërt. II. 17. Harduin. in Ind. Auct. Plin. p. 54. Fabric. Bibl. Gr. Tom. XIII. p. 79. & Beckmann ad Antig. Caryst. p. 37. Caeterum, quod Aegyptium Archelaum Antigonus (Histor. Mirab. c. 23.) facit: non idcirco diversus ab Aegyptio Archelaus Chersonesita statuendus, ac ne id quidem necesse est ut dissentire ab Athenaeo Antigonum statuamus. Fuit enim etiam in Aegypto Chersonesus, oppidum cum portu, haud procul Alexandria; a quo Χερρόνησίτην Archelaum adpellavit Athenaeus, quem generali magis nomine Aegyptium dicere aliis licuerat. Huius citantur apud Nostrum,*

Ἰαμβοί, Iambi, XII. 554. e. *Nec enim dubito hunc Iamborum auctorem (cum Dalec. & Meursio, l. c. p. 1241.) pro eodem habere, qui & Ἰδιοφῶν scripsit, & Epigrammata ab Antigono citata.*

Ἰδιοφυῆς, de Rebus singulari naturā praeditis, IX. 409. c. Quem librum iidem versibus (nescio an iambicis) conscriptum fuisse satis indicat Laërtius II. 17. cum ait, ὁ τὰ Ἰδιοφυῆ π ο ι ῆ σ α ς. Quod vero apud Schol. Nicandri ad Theriac. p. 38. (citante Menag. ad Laërt.) vulgo Ἀρχέλαος ἐν τοῖς Διοφύσει legitur, id non minus corruptum existimari debet, quam quod in Laërtii codicibus nonnullis Διοφυῆ pro Ἰδιοφυῆ scriptum est. Apud Athenaeum vetus membrana cum editis veram scripturam ἐν τοῖς Ἰδιοφύσεσιν tuetur: qua in scriptura ex poetico sermone, quo scriptus erat iste libellus, manasse videtur geminata σ littera.

ARCHEMACHUS. (Voss. lib. III. De Hist. Gr. pag. 329 sq.) Scripsit Εὐβοϊκά, Res Euboicas; quarum citatur liber tertius, VI. 264. a.

ARCHESTRATUS, Gelous, IV. 162. b. VII. 314. f. Syracusius aut Gelous, I. 4. d. Terpsionis discipulum fuisse ait Clearchus, VII. 337. b. Nescio an sit idem, cuius sodalem fuisse alterum ex Periclis filiis legimus, V. 220. d. n. unde aetatem qua ille vixit cognitam haberemus. Sane, quod ibi de Archestrato dicitur, id perapte convenit cum eo quod de Geloo dicit Athenaeus, circumnavigasse eum terrarum orbem ventris caussa & eorum quae infra ventrem sunt, III. 116. f. & vixisse Sardanapali vitam, VII. 294. f. Fuit certe aetate superior Lynceo Samio, Isocratis discipulo: vide VII. 286. a. & 295. a. atque Clearcho, Aristotelis discipulo, I. 4. e. VII. 285. c. De peregrinationibus, quas dixi, conf. VII. 278. d. Quo pertinet quod p. 294. a. ὁ καλὸς οὗτος Περιπληγὴς vocatur.

Famosum huius fuit Carmen Epicum, (III. 104. f.) quod ab aliis Γαστρονομία, ab aliis Ἠδυπάθεια, ab aliis Δειπνολογία, ab aliis Ὀψοποσία nominatur, ut ait Noster, I. 4. e. ubi etiam initium carminis adponitur. Verus autem titulus fuit Γαστρολογία, VII. 278. a. conf. III. 104. b. IV. 162. b. X. 457. c. Frequentius tamen sub titulo Γαστρονομία citatur ab Athenaeo, velut II. 56. c. III. 92. d. VII. 293. f. 320. a. VIII. 335. d. & e. Ἠδυπάθειαν nominat Lynceus Samius, VII. 285. f. & VII. 313. f. & Athenaeus ipse, VII. 306. a. Ὀψολογία, VIII. 335. b. non dicitur tamquam titulus carminis, ut est in Indice Dalecampiano: sed πολυθρύλλητος ἐπὶ τῇ Ὀψο-

λογία dicitur Archestratus, i. e. famosus ob artem, quam docuit, obsonandi: quare ibi vocab. ἑσολογία notam maiusculā literā initiali scriptum. Eandem ob artem frequenter ab Athenaeo ἑσολογιστὴς vocatur Archestratus, ut III. 101. b. 105. e. & alibi: item ὁ δειπνολόγος, I. 29. a. Qui Ὀψοποιῶν nominantur hoc carmen, ii per iocum adludebant (puto) ad vocab. Ὀψοποιεῖν, quae est inscriptio libri decimi octavi Iliadis.

Carmen illud dicatum erat Moscho, amico Archestrati, III. 111. f. VII. 278. b. (item VII. 301. d. ex Valckenburgii emendatione, quam retulimus in Animadv. T. VIII. p. 448.) & Cleandro, VII. 278. e. qui & Κλέαντος nominatur, VII. 322. c. de cuius loci emendatione vide rursus Animadv. T. VIII. p. 448. Ad hos directā erant Praecepta illa, quae ad Hesiodi aut Theognidis modum (III. 101. f. VII. 278. e. 284. e. 286. d. 328. b.) tradidit Archestratus: quare per iocum ὁ τῶν ἑσολογιστῶν Ἡσίοδος ἢ Θεογονίς vocatur VII. 310. a. & ὁ Πυθαγορικὸς δὲ ἐγκράτεια Ἀρχέστρατος, VII. 288. a. ipsaque illa gulae praeccepta, simili ironiā, χρύσεια ἔπη, VII. 320. f. eodemque quasi Θεογονία quaedam iactari ab hominibus gulosis dicuntur, III. 104. b. (Qui autem versus sub falso Hesiodi nomine III. 116. a-c. adponuntur, ii quidem cur a doctis nonnullis viris Archestrato tribuerentur non satis causae fuisse videtur.) Eis igitur praecceptis Epicuro viam voluptatis praeivit Archestratus, III. 101. f. nec immerito carmen eius Chrysippus metropolin vocavit Epicureae philosophiae, III. 104. b. & eodem loco habendum censuit cum turpibus Philaenidis scriptis, VIII. 335. d. e. X. 457. d. e.

Nec tamen ex ullo scripto veteris cuiusquam auctoris plures eclogae, quam ex eodem Archestrati carmine, collectae sunt ab Athenaeo. Nam, praeter loca iam citata, haec pertinent haec fere: I. 29. b-d. II. 64. a. III. 104. a. 111. e. VII. 278. b. 285. b. 288. b. 295. c. 298. e. f. 300. e. 301. e. (ubi ὁ δειπνολόγος vocatur ποιητής.) 301. f. 302. a. b. 303. e. n. (ubi Ἀρχέστ. ὁ κλέαντος.) 305. e. 307. d. 311. a-c. (ubi per ironiam, ὁ σοφὸς Ἀρχέστρ.) 311. f. ubi Ἡδονικὸς φιλόσοφος vocatur. 314. a. & d. & e. f. ubi τακτικὸς ἀκριβὴς &c. 316. a. 318. f. 319. d. e. 320. a. & b. 321. c. 324. b. 325. d. e. 326. d. 327. d. 328. a. 330. a. b. IX. 384. b. 399. d.

ARCHESTRATUS diversus a guloso poëta videtur ille;
cuius memorantur libri duo,

Περὶ Αὐλητῶν, De Tibicinibus, XIV. 634. d. Quem si pro eodem cum poëta toties memorato habuisset Athenaeus, haud dubie adiecto aliquo ex illis epithetis, quibus alibi hunc ornare consuevit, insigniturus eundem fuisset. Quod si aliunde notus esset Pythagoreus aliquis Archestratus, suspicari liceret illius fuisse praedictos libros. Et apud Ionsium quidem, De Scriptorib. Hist. Philos. I. xiv. 5. video in Pythagoreorum numero relatum Archestratum; at imprudenti viro alioqui κριτικώτατῳ id excidisse puto, cum non animadvertisset, ab Athenaeo VII. 288. a. nonnisi per ironiam Pythagoricum vocari Archestratum poëtam: nam alibi nusquam Pythagorei Archestrati mentionem factam reperio.

ARCHILOCHUS, poëta Parius, I. 7. f. Iambicorum poëtarum princeps, I. 1. c. Cuius laudantur

Ἑλεγεία, Elegiae, XI. 483. c.

Τετράμετροι, Tetrametri, X. 415. d.

(Τήλεφος, qui eidem III. 111. c. vulgo tribuitur, possit titulus esse carminis cuiusdam ab Archilochō conscripti: sed videtur utique pro Ἀρχιλόχος cum Ruhnkenio Δεινόλοχος legendum. Vide Animadv. ad l. c.)

Frequentius tacito operis vel carminis titulo citatur Archilochus. I. 8. a. 30. f. II. 52. f. III. 76. b. (quo de fragm. vide Animadv. Tom. VIII. p. 409.) III. 86. b. 107. f. 122. b. IV. 167. d. V. 180. e. VII. 299. a. IX. 388. f. X. 433. e. 447. b. XI. 523. d. 525. c. XIII. 594. d. XIV. 627. c. 628. a. 653. d. XV. 688. c.

Περὶ Ἀρχιλόχου scripsit Apollonius Rhodius, X. 451. d.

περὶ τῆς (παρ' Ἀρχιλόχῳ) ἀχινυμένης σκυτάλης scripsit Aristophanes Grammaticus, III. 85. e. n.

ARCHIMELUS, poëta epigrammaticus: fecit Epigramma in navem Hieronis, V. 209. b-e.

ARCHIPPUS, Comicus veteris comoediae.

Ἀμφιτρυῶν, Amphitryo, XI. 499. b. Ἀμφιτρυῶν δεύτερος, III. 95. e. X. 426. b.

Ἡρακλῆς γαμῶν, Hercules uxorem ducens, VII. 307. d. XIV. 640. f. 656. b.

Ἄππεις, qui perperam olim memorabantur VI. 227. a. in Ἰχθὺς mutavimus.

- ἰχθύς, Pisces, *comœdia*, III. 86. e. & 90. f. VI. 227. a. n. VII. 277. f. 301. a. 311. e. 315. b. 322. c. 328. a. 329. b. c. n. (*quo loco luditur in ambiguitate nominum piscibus quibusdam cum hominibus nonnullis Atheniensibus communium.*) VIII. 331. c. ubi, ἄνδρες ἰχθύες, κατὰ τὸν Ἀρχιππον. VIII. 343. c. X. 424. a.
- ῥίνων, Rhinon, (Nasutus, Limator, *Dalce.*) XV. 678. e.
- ARCHYTAS Harmonicus, (Mitylenæus. *conf. Fabric. Bibl. Gr. T. I. p. 495 sq.*) Alcmanem ait primum edidisse lascivum carmen, XIII. 600. f. n. *Conf. mox, in Archyta Tarent.*
- ARCHYTAS Pythagoricus, (Tarentinus) reliquit librum Περὶ Αὐλῶν, de Tibiis, IV. 184. e. *vide Fabric. Tom. I. p. 493. quem librum (ut adnotavit Harlesius, T. I. p. 833.) suppositivum iudicavit Meiners. Quod si ita est, videndum ne sit Mitylenæi Archytæ, quem Harmonicum Athenæus adpellat, Musicum Laërtius, VIII. 82. Rursus vero videndum, ne Harmonicus Athenæi sit idem Tarentinus Pythagoricus: de quo in Animadv. ad XIII. 600. f. monuimus.*
- ARCHYTAS alius, poëta epicus: (fortasse Amphissensis:) cuius citatur poëma, ab alijs Euphorioni adscriptum, Γέρανος, Grus, III. 82. a. n.
- ARCHYTAS, rursus alius, (nescio an idem lurco, qui commemoratur I. 5. f.) recensetur in eorum numero, qui scripserunt
- Ὀψαρτυτικὰ, id est, de condiendis Obsoniis, XII. 516. c. Fortasse idem, quem de Agricultura scripsisse Laërtius docet VIII. 82. *Conf. Fabric. Bibl. Gr. Tom. I. p. 496. num. 3.*
- ARCTINUS Milesius, (*vide Animadv. ad I. 22. c.*) aut Eumelus Corinthius, auctor fuit carminis epici, quod inscriptum erat
- Τιτανομαχία, Titanum pugna: cuius ex libro secundo citantur duo versus, VII. 277. d. In eodem carmine Iupiter inductus erat saltans, I. 22. c. n.
- ARGAS, Ἀργᾶς, & Telenicus Byzantius, vocantur μυχθνηρῶν ὀβίων ποιηταί, vilium modorum (i. e. trivialium cantilenarum) poëtae, XIV. 638. c. *Conf. Inf. Rer. & Pers.*

[Arianus, mendosa olim scriptura, III. 82. b. pro Rhianus.]

ARIPHRON Sicyonius. Huius adponitur

Παιὼν εἰς Ὑγίαν, Paean in Sanitatem, XV. 702. a. b.

ARISTAGORAS, comicus poeta: cuius memoratur fabula Μαιμάκυθος, Mammacythus, XIII. 571. b. n. (De nominis ratione vide Animadv. ad VIII. 355. a.)

ARISTARCHUS, Grammaticus, ὁ γραμματικώτατος, XV. 671. f. praeceptor Ptolemaei Evergetis secundi, II. 71. b. πάντις adpellatur a Panaetio Philosopho, XIV. 634. c. Spurium versum Iliad. β'. 409. defendit, IV. 177. c. n. e. p. 206 sq. nostrae edit. Temere plures versus iniquo loco in Odyss. δ'. 15 sqq. inseruit, IV. 180. c. d. Alibi subinde nonnulla rescuit, IV. 181. c. d. n. Sic deletum voluit Iliad. θ'. vs. 231. II. 39. d. Aristarcheae lectioni, quam hodie praeferunt Homeri libri, praefertur alia a Seleuco commendata, V. 189. f. & 190. a. Conf. Frid. Aug. Wolfii Prolegom. ad Homer. pag. 227 sqq.

Citatur porro Aristarchus, II. 53. a. & XI. 501. b. Ionis fabulas interpretatus est, XIV. 634. c. atque etiam Anacreontem; quod intelligitur ex XV. 671. f. Grammatica quaelibet praecepta, Ἀριστάρχεια δόγματα vocat Athenaeus, III. 113. d.

ARISTARCHUS, tragicus poeta; (Euripidis aequalis) cuius citatur versus, XIII. 612. f. n.

ARISTEAS, nescio an idem Grammaticus qui citatur in Scholiis Venet. ad Iliad. γ'. 137.) scripsit

Περὶ Κιθάρων, de Citharoedis, XIV. 623. d.

ARISTIAS, nude sic posito nomine, adpositoque uno versu senario iambico, citatur in Epit. libri II. p. 60. b. n. Quem ad locum haec adnotavit CASAUBONUS: »Aristias ille, »dramatum poeta, parum mihi cognitus. Libro XI. Aristias quidam nominatur; qui non est, opinor, alius: »sed de illo loco ibi viderimus. Ἀριστίας hic etiam »Eustathius agnoscit.« — Sic ille: ubi quem Aresiam dixit libro XI. memorari, eum nusquam ego reperi; nec omnino, quid in animo habuerit vir doctus, potui exputare: nisi forte obscure animo eius obversatus erat Acesias ille, qui XII. 516. c. memoratur, nec vero ullo pacto cum Aristia hoc conferri potuerat.

Pars I.

D

ARISTIAE Phliasi Parcae, Κῆπρς, citantur XV. 686. a. *Hunc tragicum poëtam nonnulli faciunt; in comitorum vero numero refert Aelianus, Nat. Anim. XI. 51 extr. ubi quidem Ἀριστέας nominatur. Satyricis praesertim dramatibus claruisse, ex Pausan. II. 13. p. 141. colligas; unde simul discimus, Pratinae filium fuisse. De eo vide Harles. Bibl. Gr. Tom. II. p. 287. & p. 423 sq. & Toupæi Epist. Crit. pag. 50 sqq. edit. Lips.*

Eiusdem **ARISTIAE** est versus ille, Ἀλώεσας τὸν οἶνον &c. absque auctoris nomine citatus apud Athen. VIII. 362. a. n.

ARISTIDES, nescio quis:

ἐν τρίτῳ περὶ Παροιμιῶν, Adagiorum libro tertio, XIV. 641. a.

Cuius libri auctorem in variorum Aristidum recensu in Fabric. Bibl. Gr. T. IV. p. 393-395. (T. VI. edit. Harl. p. 38 sq.) non reperi memoratum. Eundem vero puto Aristidem Apostolius (vetustiorcm haud dubie auctorem secutus) laudavit in Adagio ἐς Κόρακας, Cent. IX. num. 16. quem Apostolii locum Meursius in Bibl. Gr. pag. 1247. ad Milesium Aristidem retulit; de quo videndus Vossius, lib. III. De Historic. Graec. pag. 131.

Liber περὶ τῆς Μουσικῆς, qui in Indice Dalec. perperam ad Aristidem auctorem refertur, Aristoclis est. Paginarum numerus, 462. 40. qui ex Indice Dalec. imperite in edit. Cas. 2. & 3. repetitus est, ad Dalecampii Athenaeum latine conversum referebatur, qui Lugduni anno 1583. prodierat, ubi pagina 462. lin. 40. pertinet ad Athenaei librum XIV. & respondet paginae 620. e. editionum Casauboniarum.

ARISTIPPUS. (vide Ind. Rer. & Pers.) Huic tribuuntur Διατριβαί, Disputationes, Dissertationes, XI. 508. c. e quibus multa hausisse & sua fecisse Plato perhibetur, ibid. De Aristippi Διατριβαῖς conf. Laërt. II. 84.

ARISTO CEUS, (Κῆρ vel Κεῖρς, II. 38. f. n. & not. ad XIII. 563. f.) philosophus, X. 419. c. Peripatericus, XIII. 563. f. Scripsit

Ἐρωτικὰ Ὅμοια, Amatorias Similitudines: quorum liber secundus citatur X. 419. c. XIII. 563. f. & XV. 674. b.

[Aristo Chius temere olim scribebatur, II. 38. f. pro Aristo Ceus.]

ARISTOBULUS Cassandrensis, (*Alexandri M. comes: vide Voss. lib. I. De Historic. Graec. cap. 10. p. 54 sq.*) citatur II. 43. d. VI. 251. a. XII. 513. f. 530. b. Quae testimonia omnia ducta sunt ex libris, qui inscripti erant

Ἱστορίαι, scilicet αἱ περὶ Ἀλέξανδρον, Historiae (*de Rebus Alexandri M.*) X. 434. d. Conf. *Sainte-Croix Examen Critique*, p. 42 sq. nuperae editionis.

ARISTOCLES. (*An Messenius ille Sículus, philosophus Peripateticus, de quo Suidas? an Nicocles pro Aristocles scribi debuerat, intelligendusque idem Νικοκλῆς ὁ Λακων, qui paullo post p. 140. d. & 141. e. bis citatur tacito operis titulo?*) Huius memoratur opus,

Λακωνικὴ Πολιτεία, Laconum Respublica; & quidem liber prior, IV. 140. b. unde intelligitur duo fuisse libros.

ARISTOCLES alius, puto; qui videtur Alexandrinus fuisse, aut certe Alexandrinae scripsisse. vide ad IV. 174. c. & d. *Animadv. T. II. p. 631. & 633.* Huius citatur liber

Περὶ Μουσικῆς, De Musica, XIV. 620. c.

Περὶ Χορῶν, De Choris, IV. 174. c. n. XIV. 620. b. iterumque ibid. d. ubi ἐν πρώτῳ περὶ Χορῶν. XIV. 621. b. Denique XIV. 630. b. ubi ἐν ὑγδῷ περὶ Χορ. nisi ibi error in numeris. Ex eodem opere ductum est testimonium in Epit. lib. I. 22. a.

Eiusdem, puto, Aristoclis fuit Epistola, quae memoratur XIV. 636. f. de qua vide supra, ubi de Apollodoro Atheniensi.

ARISTOCRATES, scripsit Λακωνικά, Laconica: quorum liber quartus citatur III. 82. e.

Idem opus respexit Stephanus Byzant. in Ἀβαντίς, & vetus Scholiastes Sophoclis ad Trachin. 270. (266. ed. Br.)

ARISTODEMUS, (*Eleus. vide Schneid. Fragm. Pindari, pag. 109.*)

Γελοῖα Ἀπομνημονεύματα, Iocorum (sive Ridicule-dictorum) Commentarii: quorum citatur liber secundus, VI. 244. f. VIII. 338. a. & XIII. 585. d. Tacetur libri numerus, VIII. 345. b. Idemque opus, tacito quidem titulo, respicitur VI. 246. d.

Περὶ Πινδάρου, De Pindaro, i. e. In Pindarum Commentarii, XI. 495. f. n.

ARISTOGELTON, orator: in quem supersunt Orationes

Demosthenis & Dinarchi. conf. Ruhnken. Hist. Crit. Orat. Graec. ed. Reisk. Tom. VIII. p. 154.

Κατὰ Φρύνης λόγος, In Phrynen oratio, XIII. 591. a. 1

ARISTON. *vide supra, in ARISTO.*

ARISTOMENES, Atheniensis, veteris Comoediae poëta. *Cuius citantur fabulae:*

Γόντες, Praestigiatores, VII. 287. d. IX. 384. e. ubi intercidit testimonium. XIV. 658. a. n.

Διδυσος, Bacchus, XIV. 650. d. 658. a. n.

ARISTOMENES Atheniensis, actor scenicus, Hadrian libertus, cogn. Attica – perdix. *Scripsit libros*

Τῶν περὶ τὰς ἱερουργίας, de Rebus ad Sacrificia pertinentibus: quorum liber tertius citatur III. 115. a. b.

ARISTONICUS (incertum quis) *narrat apud Athen. i. Epit. I. 20. d. e. de Bathyllo saltatore, qui Augusti aetate vixit. Eiusdem fuisse librum περὶ Ὀρχήσεως, quod Pyladi ibid. tribuitur, suspicabatur Casaub. & facile credo turbatum ibi esse nonnihil Breviatoris culpā: sed non liquet. Vide Animadv. ad l. c. Aristonicum Alexandrinum Grammaticum, Ptolemaei Grammatici filium, memorat Suidas: quorum utrumque Romae docuisse ait, voc Πτολεμαῖος Ἀριστονίκου, Tom. III. ed. Küst. p. 224 med Tarentinum Aristonicum, qui illo aetate superior fuisse videtur, in rebus mythologicis auctorem citat Ptolemaei. Hephaest. lib. II. p. 311. ed. Galei: de quo vide Voss. lib. IV. de Historic. Graec. pag. 506.*

ARISTONYMUS, Comicus, Alexandriae degens (teste Suida) *sub Ptolemaeis Philadelpho & Philopat. Eius dramata sunt:*

Ἥλιος ῥιγῶν, Sol rigens, VII. 284. f. 287. c. & d.

Θησεύς, Theseus, III. 87. a.

ARISTOPHANES Byzantius, VI. 228. d. XI. 498. f. Grammaticus, Machonis comici poëtae discipulus, VI. 241. f. XIV. 664. a. *Huius citantur ab Athenaeo*

Ἀττικάι λέξεις, Atticae dictiones, XIV. 619. b.

Περὶ τῆς (παρ' Ἀρχιλόχῳ) Ἀχινυμένης σκυτάλης σύγραμμα, de Tristi scytala libellus, III. 85. e. n. f.

Γλωτταὶ Λακωνικάι, Glossae Laconicae, III. 77. a. & 83. a.

Περὶ τῶν Ἀθηνησιν Ἑταιρίδων, sive brevius, περὶ Ἑταιρῶν, XIII. 567. a. 583. d.

Περὶ Ἡλικῶν, de Aetatibus, IX. 375. a.

Πρὸς τοὺς Καλλιμάχου Πίνακας, In Callimachi Tabulas Commentarii, IX. 408. f. coll. p. 410. b. c. Eodem pertinet quod de Δραμάτων ἀναγραφῇ memoratur VIII. 336. a.

Περὶ Προσώπων, de Personis scenicis, XIV. 659. b.

Tacito scripti titulo citatur Aristophanes Grammaticus, II. 41. e. IX. 384. d. XI. 485. d.

Qui ex huius disciplina prodire Grammatici, hi a praeceptoris nomine Aristophanei vel Aristophanii (Ἀριστοφάνει) nominabantur, ut Artemidorus, Callistratus, Diodorus; de quibus deinde suo loco. Ac videntur gloriari eo nomine esse, ita quidem ut nonnulli etiam falso illud adsciscerent; unde ab aliis Ψευδαριστοφάνειοι dicti sunt: velut idem, quem modo nominavi, Artemidorus, I. 5. b.

ARISTOPHANES Comicus, Atheniensis; quem origine Naucraticam perhibuit Heliodorus apud Nostrum, VI. 229. e. n. Huius citantur fabulae hae:

[Ἄγυρος, Non senescens: perperam olim, XIV. 650. e. Vide Ἀνάγυρος.]

Αἰολοσίκων, Aeoloficon, III. 95. e. 112. e. VII. 276. d. lib. XV. p. 561. nostrae edit. De fabulae titulo & argumento vide Animadv. ad IX. 378. b. vs. 14. & Platonium περὶ Διαφορᾶς Κομφοδίων, in Küsteri Prolegomenis ad Aristoph. p. XI.

Αἰολοσίκων δεύτερος, Secundus Aeoloficon, IX. 372. a.

Ἀμφιάραος, Amphiaraus, IV. 158. c.

Ἀνάγυρος, Anagyrus, IV. 133. b. n. VII. 301. a. IX. 385. f. XIV. 650. e. n. De ista fabula CASAUBONUS ad IV. 133. b. haec disputavit: » Ἀριστοφάνης Ἀναγύ-
» ρος. Observare licet, veterum Comicorum plerasque
[satis fuerat dicere, bene multas] » fabulas ab Anticis
» populis esse denominatas. Idem de hac comoedia
» videtur sentiendum. Anagyrus appellabatur tribus
» Erechtheidis pagus quidam: quamquam non Ἀνάγυ-
» ρος, sed Ἀναγυροῦς fuit illi δῆμος verum nomen, ut
» dicebamus libro II. cap. XI. [ad II. 51. a.] Memi-
» ni tamen reperire alibi scriptum Ἀναρχύρος: cui scri-
» pturae faver locus Pollucis lib. IX. ubi scriptum
» corrupte, Ἀριστοφάνης ἐν τῷ ἐν Ἀργύρῳ, pro ἐν τῷ
» Ἀναρχύρῳ. [Vide Polluc. IX. 64. & ibi Interpp.] Alibi

» apud eundem Pollucem, illo ipso libro, citatur Ἀριστοφάνης ἐν Ἀγύρῳ. Certum est, locum esse corruptum. Sed quomodo emendabimus? An ἐν Ἀναγύρῳ, ut aliquot locis scriptum in Athenaei codicibus? an ἐν Ἀγῆρῳ? ut in libro XIV. Verum est Ἀναγύρῳ, nisi fallor: nam & apud Pollucem ita scribitur, lib. X. cap. 12. & cap. 13. bis. item cap. 21. » cap. 25. «

Ἀχαρνεῖς vel Ἀχαρνῆς, Acharnenfes, III. 112. f. IV. 130. f. VI. 269. e. n. VII. 299. a. IX. 374. f. 388. b. 395. e. 409. f. n. XIII. 569. f. & 570. a. n. XIV. 646. d. *Adde not. ad V. 186. c.*

Βαβυλώνιοι, Babylonii, III. 86. f. XI. 478. c. 494. d.

Βάτραχοι, Ranae, II. 66. b. n. XIV. 636. e. n.

Γεωργοί, Agricolae, III. 75. a. 111. b. XI. 460. d. XIV. 650. e.

Γῆρας, Senectus, III. 109. f. IV. 133. a. VII. 287. d. *In ista fabula inducebantur Senes, exurâ senectute, iuvenili aetati restituti. vide III. 109. f. n.*

Γερύταδης, Gerytades, (Fabulator, interprete Dalec.) III. 95. f. 99. f. 112. e. IV. 158. c. VII. 307. e. 321. a. VIII. 365. b. IX. 367. b. n. (*ubi de Sthenelo Tragico: quod fragmentum ex Scholiaste Aristophanis citans Brunckius, Tom. III. p. 233. n. 21. mentionem Athenaei facere oblitus est.*) XII. 551. a. *Huc etiam referunt viri docti VI. 261. f. ubi tamen Antiphanem, non Aristophanem, auctorem nominant mssii libri cum editis.*

Δαίδαλος, Daedalus, VII. 316. b. n. IX. 367. d. 368. b. 374. c.

Δαιταλεῖς, Epulones, Convivantes, III. 119. b. n. 127. c. IV. 169. c. 183. e. 184. e. VII. 299. b. IX. 368. d. 400. a. XI. 484. f. XII. 527. c. XIV. 646. b. XV. 667. f. 690. e. 693. f. & 694. a. *Conf. Animadv. ad I. 4. d.*

Δαναῖδες, Danaides, II. 57. a. III. 114. c. VII. 323. c. n. 324. b. IX. 400. a. X. 422. e. f. XIV. 645. e.

Δηλία, Delia, IX. 373. a.

[Διόνυσος, i. e. Bacchus, quem dabant ed. Ven. & Bas. XIV. 658. a. *drama Aristomenis est, non Aristophanis.*]

Δράματα ἢ Νιοβες, [*olim ἢ Νιόβη edd.*] Dramata vel Niobus, [*ol. vel Niobe*] VII. 301. b. n. *coll. not. ad XV. 669. f. Animadv. T. VIII. p. 340 sq. Alibi nude citatur Aristophanes ἐν Δράμασι, ut XI. 496. a. n. vel ἐν*

τοῖς Δράμασι, ut lib. XV. p. 562. nostrae edit. (ad quem locum conf. Animadv. T. VIII. p. 343 sq.) Pro eo vero, quod VII. 301. b. est Δράμασιν ἢ Νιόβῳ, idem noster Athenaeus lib. XV. p. 561. nostrae edit. ait Ἀριστ. ἐν δευτέρῳ Νιόβῳ: (cf. Animadv. Tom. VIII. pag. 340 sq.) quae fabula mox ibi distinguitur ab illa, cui Δραμάτα titulus: nam continuo subiicitur ἐν δὲ τοῖς Δράμασι: unde colligitur, τὸν δεύτερον Νιόβον fuisse τῶν Δραμάτων (ἔ τευ πρώτου Νιόβου) alteram & retractatam editionem. Porro, quoniam saepius apud Pollucem (cuius loca Casaub. indicavit ad Athen. VII. 301. b.) itemque apud Hesychium, in Κύλλου πήρα, & in Οὐ γὰρ ἄκανθαί, citatur Aristophanes ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ, (pro quo apud Athenaeum quidem nude est Ἀριστοφάνης ἐν Κενταύρῳ, XIV. 629. c. n.) videndum ne Νιόβος sit fictum nomen Centauri illius, a quo eadem fabula, quae Δραμάτα inscripta erat, promiscue etiam Δράματα ἢ Νιόβος, & Δράματα ἢ Κένταυρος fuisset denominata, atque adeo etiam sub nudo titulo Νιόβος, aut nudo titulo Κένταυρος, potuerit a Grammaticis citari. Εἰρήνη, Pax, III. 111. a. 119. c. VIII. 343. c. IX. 393. c. X. 424. b. XI. 485. a. 486. e.

Ἑκκλησιάζουσai, Concionatrices, III. 77. d. 110. a. XV. 691. b.

Ἡρώες, Heroës, IX. 409. c.

Θεσμοφοριάζουσai, Mulieres Cereris sacra celebrantes, III. 104. e. f. n. ex δυντ. Θεσμοφ. quae non supersunt; quomodo & reliqua testimonia, quae citantur III. 117. c. VII. 324. b. XIV. 619. a. XV. 690. c. d. ut videatur nonnisi secunda huius fabulae editione usus esse Athenaeus, quam etiam diserte nominat, τὰς δευτέρας Θεσμοφοριαζούσας, I. 29. a. quas ait a Demetrio Troezenio Θεσμοφοριασάσας inscriptas fuisse. Unus locus est, XV. 680. c. ubi citatur testimonium, quod in ea etiam fabula, quae hodieque exstat, legitur: sed nimirum ille versus e prima editione servatus erat in altera.

Ἱππεῖς, Equites, III. 94. c. VII. 299. b. 311. d. 328. e. IX. 367. a. X. 446. e. XI. 460. c. XI. 783. f. (p. 222. nostrae edit.) XI. 483. d. XV. 700. c. Tacito & poetae & fabulae nomine citantur ex Aristophanis Equitibus versus nonnulli, III. 122. a. & XI. 782. c. pag. 216. edit. nostr. Quod autem testimonium ex XI. 503. b. ad

Aristophanis Equites retulit Dalecampius, id Antiphani tribuunt Graeci libri.

Κένταυρος, Centaurus. XIV. 629. c. n. *Vide supra, in Δράματα.*

[Κιθαριστής, quem huc Dalec. retulit, Antiphanis est.]

Κόκαλος, Cocalus, IV. 156. b. XI. 478. d.

Λήμναι, Lemniae, VI. 230. d. VII. 299. b. 302. d. 311. d. (quo de loco conf. *Animadv. Tom. VIII. p. 451.*) IX. 366. d.

Λυσιστράτη, Lysistrata, III. 90. b. n. & lib. XI. p. 366. *nostrae edit.*

Νεφέλαι (scil. πρότεραι, quae ad nos non pervenerunt, scil. e quibus plurimi versus conservati sunt in δευτέραις Νεφέλαις, quae hodie supersunt.) II. 64. f. n. III. 94. f. n. IX. 374. c. n. 387. a. n. XI. 467. b. n. 497. c. n. *Diserte scribitur Ἀριστοφάνης ἐν πρότεραις Νεφέλαις, IV. 171. c. n. ubi citantur quinque versus, qui hodieque in Nubibus quae ad nos pervenerunt supersunt: quare suspicati sunt viri docti, ἐν δευτέραις Νεφ. ibi scriptum oportuisse, quemadmodum aliis nonnullis locis scriptum reperitur. Sed potuit, quum ista scriberet Athenaeus, Priores Νεφέλας ob oculos habere, nec vero simul recordari eosdem versus etiam in δευτέραις Νεφέλαις conservatos esse.*

Δεύτεραι Νεφέλαι, (quae hodieque supersunt) VII. 299. b. n. VIII. 345. f. *Ex eadem fabula, tacito auctoris nomine & fabulae titulo, citantur duo versus, V. 188. c.*

Νῆσαι, Insulae, II. 56. b. n. *Vide paulo post quae de fabula Ὀλκάδες disputavit Casaubonus.*

Νίβος, Niobus. (olim Νιόβη.) *Vide supra, in Δράματα.*

Ὀλκάδες, Holcades, Naves onerariae, III. 91. b. c. 111. a. VII. 329. b. *De hac fabula CASAUBONUS ad III. 91. b. haec monuit: » ARISTOPHANIS Holcades videntur ob oculos Atheniensium posuisse ingentem » rerum omnium copiam, quae ex subiectis imperio » ipsorum insulis eo importabatur. Pollux lib. X. cap. » 20. εἶρηκεν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀλκάσιν, ὀλκάς οἴνου. [Poll. X. 74. At vide ibi Interpp.] » Meminit & multis » aliis locis: itemque Hesychius, in Ἀπασκεφάλισε. » Semper hic poeta miseram insulanorum sub Atheniensium imperio conditionem miseratus est. Quare » puto & hanc fabulam illum docuisse, & aliam cuius » index (Νῆσαι, Insulae) apud Grammaticos solum*

»supereſt, ut inſanum populum leniret & manſuetu-
»dinem condoceraceret, vel certe, ut ad retinendum
»maris imperium ſuos cives hortaretur. «

Ὀρνίθες, Aves, II. 57. d. α. VII. 325. b. IX. 386. f. 388.
b. & c. 397. c. 398. c.

Πελαργοί, Ciconiae, VI. 247. α. α. IX. 368. e. 387. f. π.

Πλούτος, Plutus, Deus divitiarum, II. 67. d. IV. 170.
d. VI. 229. e. XIII. 592. d. *ubi dubitatur de ſcriptura
verſus 179.*

Πλούτος δεύτερος, IX. 368. d. π. *Confer Küſteri No-
tas in Plutum, ipſo initio.*

[Ποίσεις, drama, quod Antiphani tribuitur, VI. 222. α.
Ariſtophani fortasse adſcribenda viſa erat Caſaubono in
Animadv. ad l. c.]

Πόλεις, Civitates, fabula a nonnullis Ariſtophani adſcri-
pta. Φιλύλλιος ἢ Εὐνικός ἢ Ἀριſτοφάνης ἐν Πόλεσι, III.
86. e. Ἀριſτοφάνης ἢ Φιλύλλιος ἐν ταῖς Πόλεσιν, IV.
140. α. *Conf. Brunckii Ariſtoph. T. III. p. 214.*

Προαγόν, Proagon, III. 80. α. 95. d. IX. 380. d. X.
422. e. XI. 478. f.

[Πρόγονι, VI. 238. d. *Antiphanis ſunt.*]

[Πυθαγόρειοι, Pythagorei: fabula, quae IV. 161. f. vulgo
Ariſtophani tribuitur, haud dubie eſt Ariſtophonis
Πυθαγοριſτής: de quo infra. Et ſic l. c. corrigendum,
Ἀριſτοφῶν ἐν Πυθαγοριſτῇ.]

Σκευαί, Adparatus. Ἀριſτοφάνης ἢ Πλάτων ἐν ταῖς
Σκευαῖς, XIV. 628. e. π.

Σκηναὶ καταλαμβάνουσαι, Tabernacula occupantes mu-
lieres, IV. 169. c. π. VII. 286. f. π. *De illius fabulae
titulo CASAUBONUS ad IV. 169. c. haec commentatus
erat, quae ibi a nobis conſulto praetermiſſa, huc reponen-
da reſervavimus: »Ἀριſτοφάνης ἐν Σκηναῖς καταλαμ-
»βάνουσαι. Etiam alibi ſic ſcriptum invenimus; ut li-
»bro ſeptimo, & ſemel in Heſychio: ſemel item, ni
»fallor, in Scholiis Ariſtophanis: apud Pollucem ve-
»ro ſaepeſſime. Nihilo minus tamen mendii hanc ſcri-
»pturam arguere non dubitamus. Credimus enim ve-
»rum fabulae huius indicem eſſe, Σκηναὶ καταλαμ-
»βάνουσαι, Mulieres locum ad ientoria ſua occupantes.
»σκηναὶ καταλαμβάνουσαι nihil poteſt Graecis ſignifi-
»care: et σκηναὶ καταλαμβάνειν dicuntur, qui in foro &
»viviſ publicis locum occupant ubi ſua umbracula deſtituant.*

» Ita soliti facere mercatores, quoties celebrabatur ali-
 » qua pánegyris. Vetus Theocriti Interpres: ἐν ταῖς
 » πανηγύρεσι σκηνὰς ἐποιοῦν οἱ πωλοῦντες. Sic autem
 » loquitur idem poëta in Pace: [vs. 880.]

» — Εἰς Ἰσθμια

» σκηνὴν ἑμαντοῦ τῷ πέσι καταλαμβάνω.

» Videtur Aristophanes descripsisse eo dramate *Mu-*
 » *lierum*, tentoria sua commodis locis figere cupientium,
 » iurgia & ἀπροχειρισμούς. Non defuere qui hanc fa-
 » bulam Platoni adscriberent. Athenaeus libro XXV.
 » [628. e.] Ἀριστοφάνης ἢ Πλάτων ἐν ταῖς Σκηναῖς. [Sic
 nempe olim ibi in edd. legebatur: at recte ἐν ταῖς Σκηναῖς
 ibidem dedidit vetus noster codex mstus.] » Solent auctores
 » titulos dramatum hoc modo contrahere: ut, cum
 » Sopatri Βακχίδος μνηστῆρας appellant *Bacchidem*, de
 » quo capite xν. [ad IV. 158. v.] cum Sophoclis
 » Ἀχαιῶν σύνδειπνον simpliciter Σύνδειπνον inscribit He-
 » sychius: cum Archippi Ὀνοῦ σκιάς, cuius mentio in
 » Scholiis Aristophanis, tantum Ὀνον. Harpocratio:
 » [voc. Τοπεῖον:] Ἀρχιππος Ὀνὸς τραχηλίας, ταῦτα καὶ
 » τοπεῖοις εἰστάσιν, οὐκ ἄνευ γόγου. Emendamus: Ἀρ-
 » χιππος Ὀνὸς. τραχιλίας [τροχιλίας voluerat] ταῦ-
 » τα καὶ τοπεῖοις ἰστάσιν οὐκ ἄνευ γόγου. Ergo etiam,
 » Σκηνὰς cum legis, intelligere debes hanc fabulam.
 » Hesychius: Τριτοστάτης, Ἀριστοφάνης ἐν Σκηναῖς,
 » [nisi & ibi ἐν Σκηναῖς legendum] » τριτὺς, τριάς. In-
 » teger titulus fuit, ut diximus, Σκηνὰς καταλαμβάν-
 » ούσαι. Sic etiam rescribendum ubique est, & in hoc
 » & in aliis scriptoribus: ut apud Hesychium, in Οὐ
 » γὰρ ἄκαιθαι proverbio. Apud Pollucem libro VII.
 » [157.] » Ἀριστοφάνης δ' ἐν Σκηναῖς, καταλαμβάνουσ'
 » ἔφη καὶ τῶν πλατυλόχων διβολίαν ἀκοντίων. Corrige,
 » Ἀριστοφάνης δ' ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις ἔφη,
 » Καὶ τῶν πλατυλόχων. Adde alium locum eodem
 » libro extr. [segm. 202.] item alios, libro X. cap. v.
 » & cap. xix. nec non cap. xxiv. & xxv. [segm.
 » 28. 67. 106. 114.] » Quibus tot locis potes adicere
 » alium Harpocratiois, similiter depravatum, in Δι-
 » μαρχος. Atque huic nostrae emendationi [Haec in
 » *Addendis* adiecit CASAUBONUS] » suffragatur amplifi-
 » mi Messaei codex mstus, non isto quidem loco, sed
 » in alio gemino huic, quem ex coniectura emenda-

» mus libro septimo, cap. ix. [VII. 286. f.] Nam di-
» ferte codex ille praefert eo loco, [quemadmodum
» & nostrae veteres membranae] Ἀριστοφάνους Σκα-
» ννάς καταλαμβάνουσας. u

Σφῆκας, Vespaee, III. 90. a. IV. 179. a. b. VII. 299. c.
315. c. 329. b. IX. 385. d. 396. a. X. 424. c. XIV.
641. d.

Ταγνίστα, Tagenistae, Frixia comedentes, III. 96. c.
107. f. 110. f. IV. 171. a. VI. 269. e. VII. 285. e. IX.
374. f. 410. b. X. 418. d. 422. f. XV. 676. b. c.

Τελμισσῆς, Telmissenses, VII. 308. f. XV. 690. f.

Τριφάλης, Triphales, Bene vasatus, XII. 525. a. n. *Nescio vero quid sit quod doctiss. Harlesius spectaris, cum in Bibl. Gr. T. II. p. 372. loca auctorum citans, qui huius fabulae meminissent, sic scripsit: » Athen. p. 525. A. & 121. u — Nusquam certe alibi apud Deipnosophistam, praeterquam p. 525. fabulae illius mentionem factam nobis licuit reperire.*

[Φιλωνίδης fabula, quae XI. 472. c. vulgo Aristophani tribuebatur; Aristophonti a nobis adscripta est auctoritate veterum membranarum. Vide ibi notata.]

Φοίνισσαι, Phoenissae, II. 62. d. & III. 90. a. IV. 154. e.

Ὅραι, Horae, IX. 372. b. XIV. 653. f.

Fabulas suas ebrius composuisse perhibetur Aristophanes, X. 429. a.

Tacito fabulae nomine citatur Comicus, I. 4. d. (ex Δαιδάλ. Vide Animadv.) 21. e. f. 30. c. II. 48. c. 49. c. d. 50. e. 53. a. 56. b. (ex Νύκταις.) 57. d. (ex Αἰνίβ.) 66. b. IV. 173. a. n. (ex Παρ: vide Animadv. Tom. II. pag. 621 sq.) IV. 173. d. quod fragm. nescio unde du-
ctum sit, & in Brunckii tamen Fragmentis ex Incertis Comoe-
diis frustra quaesivi. VII. 310. f. & 311. a. ubi est ver-
sus, quem rursus in Fragmentis a Brunckio collectis fru-
stra quaesivi. IX. 367. b. n. (ex Γερύταδ.) X. 424. b.
444. d. ubi ait Athenaeus, commode vinum ab Ari-
stophanē lac Veneris vocari. X. 446. e. XI. 502. b.
T. IV. p. 367. nostrae edit. XIV. 652. f. XV. 701. b.

ARISTOPHON orator, XIII. 577. b. Vide Ind. Rer. & Pers.

ARISTOPHON, poeta comicus. Cuius fabulae:

Ἰατρὴς, Medicus, VI. 238. b. ubi perperam Aristophanes auctor nominatur in Epis.

Καλλωνίδης, Callonides, XIII. 559. d. n.

Πειρίθεος, Pirithous, VII. 303. a.

Πλάτων, Plato, XII. 552. c.

Πυθαγορίστῃς, Pythagorista, VI. 238. c. XIII. 563. b.

Sed & haud dubie ad eandem Aristophontis fabulam pertinet IV. 161. e. ubi pro eo quod vulgo editur, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Πυθαγορείοις

Τί, πρὸς θεῶν, οἰόμεθα &c.

in vetustis membranis sic scribitur: Ἀριστοφάνης δ' ἐν Πυθαγορείοις τι πρὸς τῶν θεῶν οἰόμεθα. Unde, quoniam satis notum est, in locum nominis Aristophontis frequenter Aristophanis nomen irrepsisse, haud caventer in hunc modum ista refingere edereque debueramus: Ἀριστοφῶν δ' ἐν Πυθαγορίστῃ.

Πρὸς τῶν θεῶν οἰόμεθα &c.

Imprudens nobis in Animadversione ad eundem locum istud etiam excidit, ut titulum fabulae Aristophontis statueremus Πυθαγορίστα in plurali numero, cum sit Πυθαγορίστῃς in singulari.

Φιλωνίδης, Philonides, XI. 472. c. ubi hanc fabulam, quam Aristophani tribuebant editi libri, Aristophonti vindicavimus.

ARISTOTELES. (Conf. Ind. Rer. & Perf.) Stagirita, longe doctissimus, IX. 398. e. HUIUS CITANTUR scripta:

Ἀπολογία τῆς ἀσεβείας, Defensio sui adversus Impietatis crimen, (si genuina oratio est) XV. 697. a.

εἰς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνεά ᾄσμα ἢ σχολιὸν, In Hermeam Atarnensem cantus sive Scolion, quem Paeanem fuisse nonnulli perhibuerunt, lib. XV. cap. 51.

Ἐρωτικά, Amatoria: quorum liber secundus citatur XV. 674. b. n. Ex eodem scripto ductum videtur testimonium, XIII. 564. b.

Περὶ Εὐγενείας, De Nobilitate generis, XIII. 556. a. n. & ibid. d. & e.

Ζῴων ἱστορία, Animalium historia: (sive, Doctrina de Animalibus:) ad quod opus conficiendum DCCC. talenta ab Alexandro accepisse perhibetur Aristoteles, IX. 398. e. — Quinquaginta fere volumina De Animalibus condidisse Aristotelem ait Plinius, VIII. 16, 17. quibus omnibus etiamnum se usum esse significat Romanus Scriptor; Antigonus Carystius septuaginta fere numeravit.

(*vide Animadv. ad Athen. VII. 281. f.*) Quare mirari nemo debet, multa ab Athenaeo ex Aristotelis libris de Animalibus adferri, quae in his, qui hodie supersunt, non leguntur. Nec illud magnopere mirum debet videri, quod nonnulli ex eis libris, qui hodie supersunt, aliis numeris vel aliis titulis insigniti ab Athenaeo citentur, quam qui eisdem libris hodie in editis Aristotelis operibus praefigi solent. Sic, verbi causa,

Ὀγδόν Ζῶων Ἱστορίας, id est, Octavus liber Historiae Animalium, quem dicit Athenaeus IX. 387. b. idem liber hodie vulgo nonus numeratur: qua de varietate vide Adnotata ad l. c. Porro qui liber apud Athenaeum his verbis citatur,

ἐν τῷ περὶ τῶν Ζῶων Ἠθῶν, i. e. in libro de Moribus Animalium, VII. 282. c. 307. c. 327. f. is idem ipse liber est, qui loco modo citato Octavus Historiae Animalium insignitur, & qui hodie Nonus liber Hist. Animal. numerari solet. Rationem, cur isto titulo insignitus fuerit ille liber, explicavimus in Animadv. ad VII. 282. c.

Porro, qui hodie numeratur Quintus liber Historiae Animalium, qui & ipse eodem titulo,

Ἀριστοτ. ἐν πέμπτῳ Ζῶων Ἱστορίας, apud Athenaeum citatur VII. 329. a. n. idem liber, cum frequenter ex eo testimonia a Dipsosophista adponantur, constanter aliàs hoc titulo citatur,

ἐν πέμπτῳ περὶ Ζῶων Μορίων, id est, Quinto de Partibus Animalium, II. 63. b. n. IX. 394. a. n. vel ἐν πέμπτῳ Ζῶων Μορίων, III. 88. e. n. 105. c. n. VII. 286. c. n. 294. d. n. (ubi quidem quod citatur testimonium, id hodie in eo, quem dixi, libro non reperitur.) 310. e. 312. c. 315. a. 319. a. & ib. d. 320. e. n. & ibid. f. 321. e. 323. e. 324. d. 328. f. 329. f. n. IX. 394. a. Et brevius, ἐν πέμπτῳ Μορίων, III. 88. c. n. VII. 306. f. n. 317. d. 326. d. n. Quod vero ἐν δευτέρῳ Ζῶων Μορίων scribitur vulgo, VII. 304. c. n. & 312. c. n. ibi veteris alicuius librarii errore δευτέρῳ pro πέμπτῳ positum utique videri debet. Denique quod nude ἐν τῷ περὶ Ζῶων Μορίων scribitur VII. 303. d. n. ibi similiter fortasse per librarii errorem omissus libri numerus est, quemadmodum & III. 105. c. n.

Sunt vero alia quaedam Aristotelis scripta ad Animalium Historiam pertinentia, hodie deperdita, quae frequenter ab Athenaeo commemorantur, atque ita quidem, ut videri possit fuisse unum aliquod idemque opus, pluribus fortasse libris constans, quod diversis subinde sub titulis fuerit a Deipnosophista citatum. (Vide nostram Animadv. ad VII. 281. f.) Sunt autem tituli hi:

ἐν τῷ περὶ Ζώων, III. 88. a. n. VII. 281. f. n. 300. e. 305. d. ἐν τοῖς περὶ Ζώων, VII. 286. b. 299. c.

ἐν τῷ περὶ Ζωϊκῶν, VII. 300. f. 305. c. 313. d. 315. e. 318. e. 327. f. n. 330. a. ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ Ζωϊκῶ, VII. 329. f.

ἐν τῷ περὶ Ζώων ἢ Ἰχθύων, VII. 305. f.

ἐν τῷ περὶ Ζωϊκῶν καὶ Ἰχθύων, VII. 318. a. b. περὶ Ζωϊκῶν ἢ Ἰχθύων, VII. 319. d. περὶ Ἰχθύων ἢ Ζωϊκῶν, VII. 320. e.

ἐν τῷ περὶ Ἰχθύων, VII. 303. d.

Ἡθικὰ Νικομάχεια Aristotelis obiter memorantur XV. 673. e. f. quos in libros Commentarios scripsit Adrantus vel Andrantus.

Θαυμάσια, Mirabilia, XII. 541. a. n.

Περὶ Ἰχθύων, de Piscibus, VII. 303. d. *Vide patilo ante, in scriptis ad Animalium Historiam spectantibus.* Miratur vero Athenaeus, quo Proteo quove Nereo e fundo maris prodeunte didicerit Aristoteles ea quae de Piscium victu, somno, & id genus alia, docuit philosophus, VIII. 352. d. e. *Vide ibi totum cap. 47 & sq.*

Περὶ Μακροβιότητος, De Longaeuitate, VIII. 353. a.

Περὶ Μεθης, de Ebrietate, I. 34. b. n. coll. cum X. 447. b. II. 44. d. X. 429. c. & f. XI. 464. c. 496. f. XIV. 640. a. & d. *Ex eodem libro ductum videtur id quod legitur II. 40. d.*

Παροιμῖαι, Adagia, II. 60. d. e. n.

Περὶ Ποιητῶν, de Poëtis, XI. 505. c. n. *Conf. Menag. ad Laërt. III. 48.*

Πολιτεῖαι, De variarum Rerumpublicarum forma.

Αἰγινήτων πολιτεία, Aeginetarum Respublica, VI. 272. d.

Δηλίων πολιτεία, Deliorum Resp. VII. 296. d.

Θεσσαλῶν πολιτεία, Thessalorum Resp. XI. 499. d.

- Κολοφώνιων πολιτεία**, Colophoniorum Resp. XIV. 618. c. *Hinc forsan etiam ductum* XII. 523. c.
Κροτωνιατῶν πολιτεία, Crotoniatarum Respubl. XII. 520. c. d.
Μασσαλιῶτων πολιτεία, Massiliensium Respubl. XIII. 576. a.
Μεθοναίων πολιτεία, Methonensium Resp. VI. 235. c. (Μιλησίων πολιτεία. *Hinc duæ videntur quæ leguntur* XII. 523. e. f.)
Ναξίων πολιτεία, Naxiorum Resp. VIII. 348. a. [Συβαριτῶν πολιτεία. *Huc Dalecampius retulit id quod* XII. 520. c. d. *legitur: ubi quidem Crotoniatarum rempublicam, non Sybaritarum, dicere nobis visus est Athenæus.*]
Συρακουσίων πολιτεία, Syracusiorum Resp. X. 435. c. d.
Τροιζηνίων πολιτεία, Troezeniorum Resp. I. 31. c.
Τυρρηνῶν Νόμιμα, Etruscorum Instituta, I. 23. e.
Προβλήματα φυσικά, Quaestiones Physicae, X. 434. f. XV. 692. b. Ad quorum Problematum imitationem Ridiculas Quaestiones proposuit Matreas, I. 24. e. n.
Συμπόσιον, Convivium, XV. 674. f. (*Meminit eiusdem Diogenes Laërt. V. 22.*) *Nescio utrum pars huius libri fuerint, ex singulari libro comprehensi, Συμποτικοὶ Νόμοι, i. e. Leges Convivales, quæ memorantur* I. 3. f. & V. 186. b.
Τραγῆματα, Commentarii. Ἀριστοτέλης ἢ Θεόφραστος ἐν τοῖς Τραγῆμασι, IV. 173. e. XIV. 654. d.
Περὶ Φυτῶν, de Plantis, XIV. 652. a. n. [*Liber περὶ Χορῶν, quem huc retulit Dalecampius, Aristoclis est, non Aristotelis.*]
Frequentè etiam tacito operis titulo laudatur Aristoteles: I. 6. d. n. (ubi de Philoxeno.) 34. b. (ex lib. περὶ Μῆθης.) II. 40. d. (ex eod. lib. π. Μῆθης.) 65. a. III. 89. b. & e. f. 91. b. IV. 178. f. Tum frequentissime in septimo Deipnosophistarum libro: VII. 277. e. 278. a. 282. d. 284. f. 294. d. 298. b. & ib. c. 301. e. 302. b. 303. d. 306. b. 307. a. 309. b. 310. e. 314. c. & e. 316. c. 317. f. & 318. a. 323. c. 326. b. 327. c. 328. b. quæ testimonia omnia ex libris ad Animalium Historiam pertinentibus ducta sunt. VIII. 335. f. de Sardanapalo. Rursus ex libris ad Hist. Animal. spectantibus, IX. 388. c.

389. a. 390. e. & f. 391. c. & d. 393. d. 394. f. 397. b.
Tum XI. 508. a. n. ubi definitio Legis, ex libro *De Rhetorica*
ad Alexandrum. XII. 523. f. (forſan ex lib. *de Mileſiorum Republ.*) XIII. 564. b. (ex *Ἑρωτικοῖς*, ut videtur.)
Denique citatur Aristoteles a Philochoro apud Athen. XIV. 656. b. ubi de carne affa & elixa.

Libros Adverſus Ariſtotelem ediderunt Eubulides & Cephisodorus, II. 60. b. VIII. 354. b. c. *Περὶ Ἀριſτοτέλους ſcripſit Hermippus; de quo infra, ſuo loco.*

ARISTOXENUS. *De hoc conſuli meretur n Diatribe de Ariſtoxoeno, Philoſopho Peripatetico, auctore Guil. Leon. n Mahne: « qui libellus cum Amſtelodami primum anno 1793. prodiiſſet, recuſus eſt in Theſauro Critico Novo, Tom. I. Lipſiae 1702. Scripta Ariſtoxeni ab Athenaeo haec citantur:*

ὁ Ἀρχύτα βίος, Archytae vita: quo ex libro prolixus locus adponitur lib. XII. cap. 64 ſeq. de Polyarcho τῷ ὑδρυπαθεί cognominato. Ex eodem libro eſt id quod X. 418. e. f. legitur.

Περὶ Αὐλητῶν, de Tibicinibus, XIV. 634. d.

Περὶ Αὐλῶν καὶ Ὀργάνων, de Tibiis & Instrumentis, *ibid.* Ex eodemque libro ſunt quae leguntur IV. 174. c. & e. 182. f. & 184. d.

Περὶ Αὐλῶν τρήσεως, de Tibiarum perforatione, XIV. 634. f. ubi citatur liber primus: niſi fortasſe eſt liber primus ex illis qui περὶ Αὐλῶν inſcripti erant.

Περὶ Μουſικῆς, de Muſica, cuius operis citatur liber quartus, XIV. 619. d. 620. e. 621. c. Ex eodem libro duſum videtur id, quod de litera Sigma parum commoda Muſicis legitur, XI. 467. a. b.

Πολιτικοὶ Νόμοι, Leges Civiles: quarum citatur liber octavus, XIV. 648. d.

Συγκρίσεις, Comparationes: quarum liber primus citatur XIV. 631. d. e.

Σύμμικτα ſυμποτικά, Miſcellanea Convivialia, XIV. 632. a.

Τὰ κατὰ βραχὺ Ὑπομνήματα, Breves Commentarii, XIV. 619. e. (Ὑπομνήματα Ἱſτορικά Ariſtoxeni memorat Diogenes Laërt. IX. 40.)

ARISTUS Salaminius, *Hiſtoricus*, X. 436. e. n.

(*Arrianus, Grammaticus*, III. 113. a. non v.etus auctor eſt, ab Athenaeo citatus; ſed unus e *Deipnoſophiſtis.*)

[**ARRIANUS**, poëta epicus, qui olim III. 82. b. & XI. 499. d. nominabatur, Rhianus est: de quo infra.]

ARTEMIDORUS, Aristophaneus, Grammaticus, IV. 182. d. IX. 387. d. Pseudaristophaneus, I. 5. b. n.

Γλῶσσαι ὀψαρτυτικαί, Glossae ad Rem culinarem spectantes, IX. 387. d. XIV. 662. e. & f. 663. c. & d.

Ὀψαρτυτικαὶ λέξεις, I. 5. b.

Περὶ Δωρίδος, de Dorica dialecto, IV. 182. d.

ARTEMIDORUS Ephesius. (*Voss. de Historicis Graec. lib. I. c. 22. p. 143. Fabric. Biblioth. Gr. T. III. p. 408.*)

Γεωγραφούμενα, Geographica, VIII. 332. f.

Ἰωνικὰ Ὑπομνήματα, Ionici commentarii, III. 111. d.

ARTEMON (vel ARTEMO) Cassandrensis. (Vixit post Dionysium Scytobrachionem, XII. 515. d. e.) Scripta huius citantur:

Περὶ Συναγωγῆς Βιβλίων, de Librorum Collectione, XII. 515. d. e.

Περὶ Βιβλίων Χρήσεως, de Usu Librorum, XV. 694. a.

Περὶ Διονυσιακοῦ συστήματος, de Dionysiaco (scilicet Bacchico) Systemate, XIV. 636. e. n. ubi citatur liber primus. Rursus, p. 637. b-f.

ASCLEPIADES. Vide supra, AELIUS ASCLEPIADES. XV. 676. f. n. 679. b.

ASCLEPIADES Aegyptius: vide Suid. in Ἑρατῆρος, & Voss. lib. I. de Hist. Gr. c. 22. p. 144. Huius citantur Αἰγυπτιακά, Aegyptiaca, (& eorum quidem liber sexagesimus) III. 83. c. quae ut fabulosa ridet Athenaeus.

ASCLEPIADES, ὁ τοῦ Ἀρείου, id est, ut puto, Arei filius. Huius laudatur

Περὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως σύγγραμμα, de Demetrio Phalereo liber, XIII. 567. d. n. (Eundem hunc cum Myrleano statuit Ionsius; at distinguere ab illo videtur Athenaeus.)

ASCLEPIADES Myrleanus. (de quo Suidam vide, & Vossium, I. 18. p. 118.) Subinde citatur tacito scripti titulo:

II. 50. d. e. XI. 474. f. 501. b. Scripta eius memorantur:

Περὶ Κρατίνου, de Cratino, sive in Cratini fabulas Commentarius, XI. 501. e.

Περὶ τῆς Νεστορίδος, de Nestoride, poculo, XI. 477. b. 488 & seqq. ubi proluxa disputatio, cap. 78-85. Rursus, XI. 498. f. 503. e.

Pars I.

E

ASCLEPIADES Tragilensis; *vide Steph. Byz. in Τράγικος*: *Isocratis discipulus, teste auctore Vitae π. Oratorum in Opp. Plutarch. T. II. p. 837. c. & Photio Cod. cclx. p. 793. ed. Hoesch. Conf. Fabric. Bibl. Gr. Tom. I. pag. 670 sq. & Heyn. ad Apollodor. p. 977.)*

Τραγωδούμενα, de Argumentis Tragoediarum, *sive* Argumenta Tragica. X. 456. b. π.

Ascraeus poeta III. 101. f. *Vide HESIODUS.*

ASIUS, Samius, vetus poeta. III. 101. f. π. *Cuius citantur*

Ἔπη, Carmen epicum, *sive* Versus Hexametri, XII. 525. e.

ASOPODORUS Phliasius; illo poëseos genere usus, ab Anthea Lindio primum invento, *quod ἡ διὰ τῶν συνθέτων ὀνομάτων ποίησις vocatur apud Athen. X. 445. b. π. Memorantur huius scripta*:

τὰ περὶ τὸν Ἔρωτα, De Amore, (*nescio an Ἐρωτικά Ἐπιστολά*), Epistolae Amatoriae) XIV. 639. a. π.

οἱ καταλογάδην Ἰαμβοί, Iambi prosaici, X. 445. b. π.

ASPASIA. *Ei tribuuntur versiculi in Socratem scripti*, V. 219. b. c.

ASTYDAMAS, tragicus poeta, I. 33. f. & 34. a. π. 40. b. Fabulae eius:

Ἑρμῆς, Mercurius, XI. 496. e.

Ἡρακλῆς σατυρικὸς, Hercules satyricus, X. 411. a.

Astydamantes duos (de quibus vide Suidam, & Fabric. in Tragicorum catalogo) non distinguit Athenaeus; nisi forte in priore aut secundo libro, quorum nonnisi Epitoma superest.

ATHANIS. (*Vossium vide, De Hist. Gr. lib. III. p. 336.*)

Σικελικά, Res Siculae: *quorum liber primus citatur*, III. 98. d.

ATHENAEUS, horum librorum parens, I. 1. a. *Scriptis idem*

περὶ τῶν παρ' Ἀρχίππου θραυτῶν, de Thrattis piscibus quorum apud Archippum fit mentio; *sive generatim de Archippi fabula Ἰχθύς inscripta, (aut omnino περὶ Ἀρχίππου)* VII. 329. c.

Περὶ τῶν τῆς Συρίας βασιλέων, de Syriae Regibus, V. 211. a.

- THENION**, *poëta comicus ; cuius fabula*
Σαμῶθρακες, Samothraces, citatur XIV. 660. e. n. ubi
longa ῥῆσις μάγειρικὴ ἀφρονιῖται, usque p. 661. d.
- THENOCLÉS** Cyzicenus, Grammaticus; Homerum
 rectius intelligens quam Aristarchus, V. 177. e. (T.
II. nostrae edit. pag. 207.);
- THENODÓRUS**. (*Voss. de Hist. Graec. lib. I. cap. 5.*
pag. 183 (q.))
Περὶ Σπουδῆς καὶ Παιδείας, de Rebus seriis & iocosis,
 XII. 519. b.
- THENOGENÈS**: *nescio quis, cuius obiter memoratur scri-*
ptum, poëma fortasse; cui titulus
Κεφαλίων, Cephalion, IV. 164. a. n.
- UTOCRATES**: *historicus, non aliunde quam ex Athenaeo*
nobis cognitus.
- Ἀχαικά*, Res Achaiae, IX. 395. a. XI. 460. d. ubi ci-
 tatur liber secundus.
- XIONICUS**, *poëta comicus. Cuius fabulae:*
Τυρρηνός, Tyrrhenus, Etruscus, IV. 166. c. *Τυρρηνιάς*,
 VI. 244. f. *Eandem varietatem supra observavimus in*
cognomine fabula Antiphanis.
- Φιλευριπίδης*, Phileuripides, IV. 175. b. VIII. 342. b.
Φίλινα, Philinna, X. 442. a. *Conf. Ind. Rer. & Persf.*
- Χαλκιδικός*, Chalcidicus, VI. 239. f. & III. 95. c. n. ubi
quidem vulgo ἐν Χαλκίδι, pro ἐν Χαλκιδικῇ.
- XIOPISTUS**, *Loctus aut Sicyonius, auctor fuit poëmatis,*
quod Epicharmo vulgo tribuebatur, inscriptumque erat,
Κανὼν καὶ Γνώμαι, Regula & Sententiae, XIV. 648. d. e.

B.

- ΔΕΤΟΝ**, *Βαίτων*, Itinerum Alexandri dimensor.
Σταθμοὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πορείας, Stationes expeditionis
 Alexandri, X. 442. b. n.
- ACCHYLIDES**, *Ceus, poëta lyricus: canit Vinum pellens*
curas, II. 39. e. f. *Citatur porro I. 20. c. d. IV. 174. f.*
IV. 178. b. ubi de Hercule apud Ceycem. XI. 782. e.
(pag. 217. nostr. edit.) qui locus est ex Ἑρωτικοῖς, coll.
XV. 667. c. Tum XI. 498. e. ubi illud, Οὐ βεῶν πάρ-
εστι &c. Nominatim laudantur eiusdem
Ἑρωτικά, Amatoria carmina, XV. 667. c.

[Bacis, qui in *Ind. Dalec. h. l.* ponitur, nusquam (quod sciam) apud Athenaeum memoratus reperitur.]

BASILIS. (*Voss. lib. III. De Historic. Gr. p. 336.*)

Ἰνδικὰ, Indica; quorum citatur liber secundus, IX. 390. b.

ΒΑΤΟ, Βάτων, Sinopenfis, orator, XIV. 639. d. *idemque historicus. cf. Voss. lib. IV. De Hist. Gr. p. 508 sq.*

Περὶ τῶν ἐν Ἐφέῳ Τυράνων, De Ephesi tyrannis, VII. 289. c. n.

Περὶ Θεσσαλίας καὶ Αἰμονίας, De Thessalia & Haemonia, XIV. 639. d. e.

Περὶ τῆς τοῦ Ἱερωνύμου Τυραννίδος, De Hieronymi tyrannide, VI. 251. e. n.

Περὶ Ἴωνος τοῦ ποιητοῦ, De Ione poëta, (& in eius Poëmata, *puto*, Commentarius) X. 436. f.

ΒΑΤΟ, Comicus poëta. Cuius fabulae:

Ἀνδροφόνος, Homicida, IV. 163. b.

Εὐεργέται, Benefactores, XIV. 662. c.

Συνεξαπατῶν, Decipiens, Condecipiens, XV. 678. f. n. *ubi perperam olim Κάτων, pro Βάτων, edebatur.*

BEROSUS. Cuius citatur

Βαβυλωνιακῶν α'. Babylonicorum liber primus, XIV. 639. c.

BION Borysthenites, IV. 162. d. X. 421. e. f. *De eodem vide Ind. Rer. & Verb. & conf. Laërt. IV. 46 sqq. & Fabric. Bibl. Gr. T. II. pag. 54.*

BION, Proconnesius ille, ut videtur, qui Cadmi Milesii Historias in Compendium redegit, citatur II. 45. c. (*De quo vide Voss. De Hist. Gr. lib. IV. pag. 432. & Fabric. Bibl. Gr. Tom. I. pag. 147. & 816.*)

BION Solensis. (*Laërt. IV. 58. Voss. lib. III. pag. 336.*)

Αἰθιοπικὰ, Aethiopica, XIII. 566. c.

BITON: Περὶ Ὀργάνων πρὸς Ἀττάλον, De Instrumentis, five, De Machinis bellicis, XIV. 634. a. n.

BLAESUS, vetus poëta Italicus, ex Caprea insula: de quo vide not. ad III. 111. c. n. *Huius memorantur duo poemata, quas fuisse Comoedias existimant viri docti:*

Μελοτρῖβας, Melotriba, III. 111. c. n.

Σατοῦρνος, Saturnus, XI. 487. c. n.

BOEOTUS, parodus, laudatur ab Alexandro Aetolo in *Epigr. & praefertur Euboeo parodo*, XV. 699. c. n. *Eiusdem*

Παρῳδίαι, Parodiae, citantur a Polemone Periegeta, XV. 698. b.

ΒΟΞΥΣ, sive ΒΟΞΟ, (Βοῖος, ἢ Βοιδὸς) vetus poëta aut poëtria: cuius citatur carmen,

Ὀρνιθογενία, Avium generatio, IX. 393. e. n.

C.

CAECILIUS (vulgo Καῖκλος, edd. & mssii) Argivus, scripsit

Ἀλιευτικά, de Arte piscatoria carmen epicum, I. 13. b. n.

CAECILIUS, Calactinus Siculus, orator. (Vide Suid. & Animadv. ad VI. 272. f.) Scripsit

Περὶ τῶν Δουλικῶν πολέμων, de Bellis Servilibus, VI. 272. f.

Περὶ Ἱστορίας, de Historia, XI. 466. a. Nescio an idem sit liber, cuius uberiores inscriptionem hanc exhibet Suidas: Περὶ τῶν καθ' Ἱστορίαν ἢ παρ' Ἱστορίαν εἰρημένων τοῖς ῥήτορσι.

CALLIADES, comicus poëta, Aristophiontem oratorem lege ab ipso latā arguit, XIII. 577. c. Eidem Calliadi tribuebatur fabula,

Ἀγνοία, Ignorantia, vel Imprudentia; quae ab aliis ad Diphilum auctorem referebatur, IX. 401. a. Ac fortasse uterque poëta fabulam eo titulo inscriptam docuerat.

CALLIAS Atheniensis, paulo ante Strattidis vixit aetatem, X. 453. c. In Tragicorum numero vulgo hic ponitur, quoniam ab eo edita est fabula,

Γραμματικὴ τραγῳδία, Grammatica tragoedia, memorata Athenaeo, VII. 276. a. n. & X. 448. b. (quam imitatum esse Euripidem in Medea & Sophoclem in Oedipode, nescio quo pacto, ait Clearchus apud Nostrum, VII. 276. a. & X. 453. e. n.) At illam fabulam comici potius argumenti fuisse, quam tragici, intelligi videtur ex his quae inde adferuntur X. 453. c. - 454. a. Itaque etiam alius titulus eiusdem fabulae commemoratur, Γραμματικὴ Θεωρία, i. e. Doctrina grammatica, X. 453. c. n. Quidquid sit, tragicum Calliam ignorat Suidas: comicum Calliam Atheniensem novit, cuius fabulas etiam nonnullas nominat; e quibus apud Athenaeum, in libris qui integri supersunt, citantur duae:

Κύκλωπες, Cyclopes, VII. 285. e. & 286. a. b. XI. 487. a.

Tum dubie, Καλλίας ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωι, IV. 140. c. VII. 306. a. XII. 524. f. XV. 667. d.

Πεδῆται, Vineti, IV. 176. f. VIII. 344. e.

Alias Calliae fabulas a Suida memoratas nominaverat fortasse Athenaeus libro I. & II. ubi hodie in Epitoma non nisi poëtae nomen superest, I. 22. e. & II. 57. a. praetermisso dramatis titulo.

De aliis Calliis Atheniensibus videndus Index Rerum & Pers.

CALLIAS Mitylenaeus, Grammaticus, scripsit

Περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίῳ λεπάδος, de Lepade apud Alcaicum, III. 85. e.

CALLIAS Syracusius. (*de quo Suidas, & Voss. lib. I. cap. XI. pag. 68 sq.*) *Huius sunt*

Αἱ περὶ Ἀγαθοκλέα ἱστορίαι, de rebus Agathoclis Historiae: *quarum citatur liber octavus*, XII. 542. a. b.

CALLICRATES, poëta comicus. *Cuius fabula*

Μασχίων, Moschion, XIII. 586. a.

CALLIMACHUS Cyrenaeus, VII. 308. b. XV. 669. c.

Grammaticus, III. 72. a. *idemque poëta: quem adeo I. 2. a. b. sub nomine Cyrenaei poëtae significari existimant viri docti. Huius citantur scripta:*

Γαλάτεια, Galatea, *carmen epicum*, VII. 284. c.

Ἐθνικαὶ ὀνομασίαι, Nomina apud diversos populos usitata, *opus grammaticum*, VII. 329. a.

Ἑκάλη, Hecale, *carmen epicum*, II. 56. c.

Ἐπιγράμματα, Epigrammata, VII. 284. c. & 327. a. XV. 669. c. d. *In his*, Epigramma in Nautilum piscem, VII. 318. b. c.

Ἐπινίκιον ἐλεγειακὸν εἰς Σωσίβιον, Carmen victorale elegiacum in Sosibium, IV. 145. e.

Ἱστορικὰ ὑπομνήματα, Commentarii Historici. Καλλιμ. ἢ Ζηνόδοτος ἐν Ἱστορ. ὑπομν. III. 95. f. *Conf. Callimachi Fragm. a Bentleio collecta, p. 474. ed. Ern.*

Περὶ Ὀρνέων, de Avibus, IX. 388. d. περὶ Ὀρνέων, IX. 389. b. 394. d. 395. f.

Πίναξ παντοδαπῶν Συγγραμμάτων, Index omnifariorum librorum, VI. 244. a. π. 252. c. XIV. 643. f. *Huius partes fuere, aut certe ad idem argumentum spectabant scripta haec:*

Δραμάτων ἀναγραφὴ, sive ἀπογραφὴ, Dramatum recensensus, VIII. 336. e. π. sive potius Πίναξ τῶν κατὰ

χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων Διδασκαλιῶν. Cf. *Casaub. ad VI. 235. e. Animadv. T. III. p. 371. Indidem ductum est id quod legitur XI. 496. e. f.*

τῶν Νόμων Πίναξ, Legum index, XIII. 585. b.

τῶν Ῥητορικῶν ἀπογραφὴ, Recensus librorum Rhetoricorum, XV. 669. d. e. n.

Tacito operis titulo citatur Callimachus, I. 24. a. b. a. II. 69. c. n. 70. b. (ex librorum Historicorum Indioe.) III. 72. a. n. X. 442. f. n. XI. 477. c. ubi idem fragmentum. XIII. 571. a. XV. 668. b.

In Callimachi Indices librorum (πρὸς τοὺς Καλλιμάχου Πίνακας) Commentarium scripsit Aristophanes Grammaticus, IX. 408. f.

A Callimacho discipuli nominabantur Callimachii, Καλλιμάχιοι vel Καλλιμάχιοι, ut Ister, & Hermiprus: de quibus infra suis locis.

CALLINUS, Κάλλινος vel Καλλῖνος.

Ἑλεγίαι, Elegiae, XII. 525. c. n. Conf. Bentl. & Ruhnk. ad Callimachi Fragm. pag. 439.

CALLIPPUS, ποιῆτα comicus: (Callistus apud Pollucem:) cuius drama,

Ἐκφυγίς, Pervigilium, XV. 668. c. n.

CALEISTHENES, Aristotelis discip. & consobrinus; qui & σοφιστὴς apud Nostrium adpellatur, X. 434. c. idemque ὁ ἱστοριογράφος, in Fragm. de Nili incremento, lib. II. c. 89. p. 280 sq. nostrae edit. Conf. Ind. Rer. & Persf.

Ἑλληνικά, scil. ἱστορίαι: sive rectius, Ἑλληνικά, de Rebus Graecorum, X. 452. a. n.

Περὶ τοῦ Ἱεροῦ πολέμου, de Bello Sacro, XIII. 560. c.

Tacito operis titulo citatur, XIII. 556. a. de duabus uxoribus Socratis.

CALLISTRATUS, Aristophaneus, Grammaticus, I. 21. c.

VI. 263. e. (Conf. Wolsfii Prolegom. ad Homer. p. 227.)

Scripta illius citantur:

Περὶ Ἑταίρων, de Meretricibus, XIII. 591. d.

Θραττῶν Κρατίνου ὑπομνήματα, In Cratini Threſas Commentarii, XI. 495. a. n.

Σύμμικτα, Miscellanea; quorum citatur liber septimus, III. 125. b.

CALLIXENUS, Καλλίξενος & Καλλίξεινος, Rhodius.

Scripsit

Περὶ Ἀλεξανδρείας, de Alexandria: cuius ex operis libro quarto adronitur proluxa narratio de pompa Ptolemaei Philadelphi, lib. V. cap. 25-35. cf. IX. 387. d. XI. 472. a. 474. e. & 483. e. f. Tum ex libro primo, de Philopatoris tessaracontere & thalamego, lib. V. cap. 37-39.

CANTHARUS, poeta comicus, I. 11. c. Cuius fabula Τηρεὺς, Tereus, citatur III. 81. e. n. Quem ad locum CASAUBONUS: »Cantharus, inquit, poeta comicus, »inter alias fabulas Tereum docuerat: auctor Suidas. [Nempe ex ipso illo Athenaei loco.] »Scripserat & Phi- »letaerus quoque Tereum: & ex Latinis poetis, Li- »vius Andronicus & Accius.«

Tum dubie, Πλάτων ἢ Κάνθαρος, ἐν τῇ Συμμαχίᾳ, VII. 312. c. 314. a. Ex eademque fab. ductus videtur versus, qui omissio fabulae titulo citatur, II. 68. b. n. quem ad locum in Animadversione nostra pro Συμμαχία temere Ναυ- μαχία posuitur est; quod sphalma corrigit studiosus lector.

CAPITO Alexandrinus, poeta epicus. Cuius citatur Ἑρωτικῶν β'. Amatoriorum liber secundus, X. 425. b. Πρὸς Φιλέπαππον Ὑπομνήματα, Commentariorum ad Philopappum liber quartus, VIII. 350. c. Indidem du- fla videri possunt omnia, quae leguntur toto cap. 43. libri VIII. nisi ea Clearchi sunt. Vide Animadv. ad initium il- lius capituli.

CARCINUS, poeta tragicus. Dramata,

Ἀχιλλεύς, Achilles, V. 189. d.

Σεμέλη, Semele, XIII. 559. f.

Καρκίνου μέλος, nescio quod, memoratur VIII. 351. f. ubi in poetae nomine ludit Stratonicus. Scolion vero, quod ex XV. 695. a. huc refertur in Indice Dalec, nihil ad Carci- num poetam pertinet.

Carcinus olim perperam, pro Cratino, nominabatur XIII. 566. e.

CARYSTIUS Pergamenus: (non confundendus cum An- tigonio Carystio) scripsit

Περὶ Διδασκαλιῶν, de Didascaliis, id est, Commenta- rios de Fabulis in scenam commissis, VI. 235. e. a.

Ἱστορικὰ ὑπομνήματα, Commentarios historicos, X. 434. f. 435. d. XI. 506. e. 508. e. XII. 542. e. ex libro tertio, 548. e. XIII. 577. b. & ibid. c. ex libro tertio.

603. b. 610. e. XIV. 620. b. 639. b. & *ibid.* c. XV. 684. e. *Ex iisdem Commentariis ductum est testimonium, quod citatur* I. 24. b. *Idem opus Vossius De Hist. Gr. lib. I. pag. 79. tribuit Antigono Carystio: quem errorem notavit Fabricius, Bibl. Gr. Tom. II. pag. 675.*

περὶ Σωτάδου, De Sorade, XIV. 620. f.

CASTORION Solensis. *Cuius laudatur*

Εἰς Πᾶνα ποῖημα, In Pana carmen, peculiari quodam artificio (ludicro illo quidem) contextum, X. 454. f. & 455. a. Eiusdem Castorionis nomen latere arbitrantur viri docti lib. XII. pag. 542. e. ubi mendose scribitur, ποιήματα Σεῖρώμενος τοῦ Σολέως.

[*Cato Sinopensis. Sic perperam olim, pro Baton Sinopensis.*]

CAUCALUS Chius, rhetor, frater Theopompi historici.

Ἡρακλέους ἐγκώμιον, Herculis laus, X. 412. b.

(*Cebes Cyzicenus, Cynicus. vide Ind. Rer. & Pers.*)

CERHALION, verus scriptor: (*de quo vide Voss. lib. III. de Hist. Gr. pag. 340. & Fabric. Bibl. Gr. T. II. p. 213.*) cuius sub nomine ferebatur liber hoc titulo,

Κεφαλίωνος Τρωϊκὰ, Cephalionis res Troianae. Sed, libri huius auctorem fuisse Hegesianaetem Alexandrinum, ait Athenaeus, IX. 393. d.

CERHALUS, orator.

τῆς Λαγίδος ἐγκώμιον, Lagidis (meretricis) elogium, XIII. 592. c.

CERHISODORUS, Comicus poëta, XI. 459. a.

Ἀμαζόνες, Amazones, XIV. 629. c.

Τροφώνιος, Trophonius, XII. 553. a. XV. 667. d. 689. f.

Υς, Sus, III. 119. d. n. VIII. 345. f. n. XV. 701. b. n.

CERHISODORUS, Isocratis discipulus, *Atheniensis.*

Κατὰ Ἀριστοτέλους βιβλία τέσσαρα, Adversus Aristotelem libri quatuor, II. 60. e. (ubi perperam olim Cephisodotus.) III. 122. b. ubi citatur liber tertius. VIII. 354. c. Conf. Dionys. Halic. Iudic. de Isocr. cap. 18. T. V. Opp. ed. Reisk. pag. 577.)

CERHISODORUS Thebanus: cuius testimonium, de Antipatri vitae ratione ab omni fastu aliena, citatur ex Carystii Pergameni Commentariis, XII. 548. e.

De aliis Cephisodori vide Ind. Rer. & Pers.

CERCIDAS Megalopolitanus, VIII. 347. e. *De hoc conf.*

Æliani Var. Histor. XIII. 20. ibique Perizon. & quem is laudat Menagium ad Laërt. VI. 76.

ἱαμβοί, Iambi, XII. 554. d. n.

CERCOPS Milesius: *qui perhibetur auctor fuisse carminis, quod Hesiodo vulgo adscribebatur; cui titulus,*

Αἰγίμιος, Aegimius, XI. 503. d. Idem carmen videtur respici, XIII. 557. b. n.

Ceus poëta *qui nominatur I. 32. c. Simonides est.*

CHÆREAS, I. 32. b. *Trivialis scriptor & sublestae fidei, iudice Polybio, III. 20, 5.*

CHÆREMÓN, poëta tragicus, II. 35. d. 43. c. XII. 562. e. *ubi testimonium eius citat Theophrastus. Conf. Ind. Rer. & Persf.*

Ἀλφεσίβοια, Alphesiboea, XIII. 608. d.

Διόνυσος, Bacchus, XIII. 608. e. XV. 676. e. f. 679. f. Θυέστης, Thyestes XIII. 608. f.

Ἰώ, Io, XIII. 608. d.

Κένταυρος, Centaurus, XIII. 608. e. XV. 676. e.

Μινύαι, Argonautae, XIII. 608. f.

Ὀδυσσεύς, Ulysses, XIII. 608. e.

Οἶνεύς, Oeneus, XIII. 608. a.

Τραυματίας, Saucius, XIII. 562. f. De quo quidem dramate, cum sit comici argumenti, dubitare possis an sit Chaeremonis, tragici poëtae. Quare videndum, fuerit-ne alius Chaeremon, comicus, an idem poëta in utroque genere laborarit. Suidas quidem unum Chaeremonem Comicum memorat.

CHÆREPHÓN Atheniensis, parasitus, IV. 164. f. (*cf. Ind. Rer. & Persf.*) *Scriptis*

Δείπνον, Coenam, libellum Cyrebioni dicatum, VI. 244. a.

CHAMAELEÓN, Heracleotes Ponticus, IV. 184. d. *ὁ Ποντικὸς, VI. 273. c. IX. 390. a. X. 430. a. n. XIII. 600. f. XIV. 624. a. & 628. e. quod testimonium videtur esse ex libro περὶ Κωμῳδίας. Scripta eius citantur haec:*

Περὶ Αἰσχύλου, De Aeschyle, IX. 375. f. X. 428. f. Ibidem ducta sunt quae leguntur I. 21. e. & 22. n.

[Διόνυσος, fabula, quae in Ind. Dalec. huc refertur; Timoclis est, non Chamaeleontis. Qui vero paulo post eadem Chamaeleonti ibidem tribuuntur, Δικάρηνος Σά-

τυροί, nulli prorsus sunt; sed ex Timoclis Icaris Sattyris temperare & imperare fieri. }

Περὶ Ἀνακρέοντος, de Anacreonte, (& in eum Commentarii) XII. 533. c.

Περὶ Ἡδονῆς, de Voluptate, VI. 273. c. Θεόφραστος ἢ Χαμαιλέον ἐν τῷ περὶ Ἡδονῆς, VIII. 347. e.

Περὶ Κωμωδίας, de Comoedia, IX. 374. a. ex libro sexto. Sed ἐν ἑπτῷ περὶ τῆς ἀρχαίας Κωμωδίας, IX. 406. e.

Περὶ Λάσου, de Lafo, VIII. 338. b.

Περὶ Μέθης, de Ebrietate, X. 427. c. (& 430. a. n. nisi hoc est ex libro περὶ Ἀλκαίου.) XI. 461. a-c.

Περὶ Πινδάρου, de Pindaro, (& in eundem Commentarii) XIII. 573. c.

Προτρεπτικός, Protrepticus, Exhortatorius, IV. 184. d.

Περὶ Σαπφούς, de Sapphone, XIII. 599. c.

Περὶ Στεσιχόρου, de Stesichoro, XIV. 620. c.

Περὶ Σιμωνίδου, de Simonide, X. 456. c. XIII. 611. a. XIV. 656. c. Videtur etiam περὶ Ἀλκιμᾶνος librum edidisse, unde ductum testimonium, XIII. 600. f. Item περὶ Ἀλκαίου, X. 430. a.

CHARES Mytilenaeus, I. 27. d. VII. 277. a. XII. 513. f. quae testimonia cuncta ducta sunt ex opere, cui titulus, αἱ περὶ Ἀλέξανδρον Ἱστορίαι, Historiae de Alexandro, seu, de Rebus Alexandri, III. 93. c. ubi citatur liber septimus. III. 124. c. IV. 171. b. c. ex libro tertio. X. 434. d. ubi nude, Χάρης ἐν ταῖς Ἱστορίαις. 436. f. XII. 514. f. ex libro quinto. 538. b. ex libro decimo. XIII. 575. a-f. de Zariadre & Odatide, ex libro decimo.

CHARICLEIDES, Comicus nescio, an Tragicus, an Lyricus; cuius apud neminem alium mentionem factam reperi. Huius ex

Ἀλύσει, i. e. Catenâ, citantur versiculi nonnulli, VII. 325. d. qui videntur esse ex choro Tragœdiæ.

CHARICLES. Huius citatur

Περὶ τοῦ Ἀστικοῦ ἀγῶνος, de Ludis Urbanis liber primus, VIII. 350. c. Intelligenda τὰ ἐν Ἀστει Διονύσια: a quibus distinguuntur τὰ ἐν ἀγρῷ, quae & Λήναια.

Charmus Syracusius. Vide Ind. Rer. & Pers.

CHARON Lampfacenus.

Περσικά, Res Persicae, IX. 394. e.

Ἔφοι, scil. Λαμφακτῶν, Lampfacenorum Annales, XI.

475. b. n. XII. 520. d. n. *ubi utrobique vulgo Ὅροι scribitur, i. e. Fines: quam scripturam (nescio quo iure) nuperrime defendit Creutzer in libello, cuius titulum infra exhibemus, ubi de Hecataeo.*

CHIONIDES, Comicus. *conf. not. ad Ill. 119. e.*

Πτωχοί, Mendici, III. 119. e. n. *Sed dubitanter, ὃ τοὺς εἰς Χιονίδην ἀναφερομένους Πτωχοὺς παύσας, IV. 137. e. & XIV. 638. d.*

CHOERILUS, poëta Epicus, XI. 464. a. b. XII. 529. f. Epigramma sepulcro Sardanapali inscriptum, Graecos in versus a Choerilo translatum, *exhibetur VIII. 336. a. n.*

CHRYSIPPUS Solensis, III. 89. d. philosophus, XIV. 659. a. XV. 686. f. ὁ ὄντως φιλόσοφος καὶ περὶ πάντα ἀνὴρ, VII. 278. e. *Omisso operis titulo citatur, I. 4. e. 5. c. II. 67. c. III. 104. b. Duo versus, alter iambicus, alter hexameter, ex illius testimonio adferuntur, I. 8. c. n. Scripta eiusdem laudantur haec:*

Περὶ τῶν δι' αὐτὰ Αἰρετῶν, *de his quae Per se Expetenda sunt, VII. 285. d.*

Περὶ τῶν μὴ δι' αὐτὰ Αἰρετῶν, *de his quae non Per se expetenda sunt, IV. 159. b.*

Εἰσαγωγή· ἢ περὶ Ἀγαθῶν καὶ Κακῶν πραγματεία, *i. e. Introductio, sive Compendium: Tractatus de Bonis & Malis. Sive titulus conceptus fuit in hunc modum: Εἰσαγωγή τῇ περὶ Ἀγαθῶν καὶ Κακῶν πραγματείας. Introductio in tractatum de Bonis & Malis. IV. 159. d. n. XI. 464. d. n.*

Περὶ (τοῦ) Καλοῦ καὶ (τῆς) Ἠδονῆς, *de Honestate & Voluptate, I. 9. c. III. 89. d. ex libro quinto. IV. 137. f. ex lib. quarto. VIII. 335. d. ex libro quinto. Ibid. e. ex lib. 7. Rursus ibid. f. & 337. a. ubi in rectius mutatum Epigramma Sardanapali. IX. 373. a. ex lib. 5. XIII. 565. a. XIV. 616. a. & b. ex lib. 5. Citatur etiam nude, Περὶ τοῦ Καλοῦ, de Honestate, IV. 158. b.*

Περὶ Ὁμονοίας, *de Consensione, VI. 267. b. ubi adfertur mirum quoddam discrimen, quod statuitur inter δοῦλον & οἰκέτην: ita quidem, ut temere permutatae videantur sedes vocabulorum δοῦλος & οἰκέτης. Vide Indicem nostrum Graecum, voc. δοῦλος. Caeterum titulus istius libri (ut aliorum multorum Chrysippi librorum) apud Laërtium*

non reperitur: de quo Menagius monuit ad Laërt. VII. 202. Suborta autem nobis est de scriptura nominis 'Ομο-
volus dubitatio: & περὶ 'Ομωνυμίας suspicatus eram, si
modo hic titulus aliquin in recensu librorum Chrysippi
reperiretur. Nunc videndum puto, ne περὶ 'Ομοίων, De
Similibus, scriptum oportuerit: quem librum recensuit Laërt.
VII. 199. Simillimo quidem titulo 'Ομοια a Speusippo
edita novimus.

CHRYSIPPUS Tyaneus, σοφὸς περὶ ματολόγος, XIV.
648. a. conf. Animadv. ad III. 113. b. Scriptor patum
olim etiam notus, quod colligitur ex XIV. 648. c. Cuius
laudatur

'Αρτοποιικὸς, De Panificio liber, XIV. 647. c. n. - 648. c.
Idem liber, 'Αρτοποιικὸς, III. 113. b. n.

CHRYSOGONUS tibicen: (conf. Ind. Rer. & Pers.) au-
ctor carminis, sive dramatis, cui titulus,
Πολιτεία, Respublica; cuius auctor Epicharmus vulgo
perhibebatur; XIV. 648. d.

CINESIAS, poeta dithyrambicus, XII. 551. d. n. Conf. Ind.
Rer. & Pers.

Cleaenetus, Tragicus. Vide Ind. Rer. & Pers.

CLEANTHES, Philosophus. Cuius citatur liber

Περὶ Μεταλήψεως, De Translatione dictionum ab una
porione ad aliam, XI. 467. d. n. 471. b.

Μυθικά, Mythica, XIII. 572. f. (conf. Voss. De Hist. Gr.
lib. I. pag. 99.)

Cleantes Tarentinus. Vide Ind. Rer. & Pers.

CLEARCHUS, Aristotelis discipulus, VII. 275. b. nulli
condiscipulorum secundus, XV. 701. c. ὃ ἀπὸ τοῦ
Περὶ πάτου, VIII. 332. b. c. Solensis, VI. 234. f. XII.
548. e. XIII. 611. b. & saepius alibi; scil. ex Solis,
non Ciliciae oppido, sed Cypri. Itaque, ubi de Cypro lo-
quitur, VI. 256. c. & e. & f. παρ' ἡμῶν ait, apud nos,
scil. Cyprios. Quo loco quidem nos in Animadversioni-
bus, quum Cyprii oppidi, cui Soli nomen, non recorda-
remur, coniectabamus narrationem istam a Clearcho ex alio
auctore ductam esse, qui Cyprius fuisset: qua coniecturā
nil opus erat, quum praesertim ipse narrationis color Clear-
cheum stylum satis manifeste prodat. Fatuum autem scri-
ptorem nobis videri Clearchum, & adfectatum illius di-
ctandi genus minime nobis probari, cum saepius alibi pro-

*fessi sumus in Animadversf. tum ad XIII. 590. c. Verum-
tamen mire delectatus eodem scriptore Athenaeus est, & fre-
quentissime ex scriptis eius, non sine scriptoris elogio, te-
stimonia citavit.*

*Omisso quidem operis titulo laudatur Clearchus, I.
4. a. d. e. 5. f. 6. b. c. n. (coll. XII. 548. a. & 549. f.)
I. 28. e. II. 49. f. XI. 486. a. XII. 540. e. - 541. a.
XIII. 611. b. Nominatim vero citantur eiusdem scripta
haec:*

*Bíos, sive Περὶ Βίῳ, Vitae, sive, De Vitis, IV. 157. c.
ubi citatur liber secundus. VI. 234. f. & 235. a. ex lib.
a'. VIII. 344. b. IX. 396. e. X. 416. b. ex lib. 5. XII.
514. d. e. ex lib. 4. 518. c. ex lib. 5. 522. d. ex lib. 4.
524. b. ex lib. 4. Rursus XII. 524. c. - f. 529. d. - 530.
c. ex lib. 4. coll. XII. 514. e. Rursus XII. 530. c. ex
lib. 5. 539. b. 541. c. ex lib. 4. 543. c. 548. b. ex lib.
5. Rursus, XII. 548. d. ex lib. 8. XV. 681. b. ex lib. 2.
687. a. ex lib. 3. Clearchea etiam videntur esse, & quidem
e Vitae Clearchi ducta, quae leguntur XII. 511. c. d.*

Γεργίθιος, Gergithius, VI. 255. c. - 258. b.

*Περὶ Γρίφων, De Griphis, (pro quo perperam subinde περὶ
Γραφῶν, i. e. De Picturis: quod nollem a nobis sit edi-
tum VII. 275. b. & XIV. 620. c. Conf. quae notavi ad
X. 453. e. Animadv. T. V. pag. 569.) VII. 275. b. n.
& 276. a. X. 448. c. n. 452. f. 454. f. 455. c. XIV.
620. c. n. 648. f. η. & 649. a. Conf. mox infra, *Opos.*

*Περὶ τῶν Ἐνύδρων, De Aquatilibus, VIII. 332. b. c. Qui
liber fortasse non diversus fuit ab illo, περὶ τῶν ἐν τῷ
Ῥυγρῷ, De Animalibus quae in Aqua sive in Humi-
dis degunt, VII. 317. c. Conf. deinde, περὶ Νάρκους.*

**Ἐρωτικά, Amatoria, II. 57. e. VI. 255. b. ex lib. 1. XII.
553. e. XIII. 564. a. ex lib. 1. sic & 573. a. & 589. d.
Indidem videtur ductum XIII. 590. c. Vide porro, XIII.
597. a. 605. d. & e. XIV. 619. c. ex lib. 1. 639. a. ex
lib. 2. XV. 669. f. - 670. f. ex lib. 1.*

*Περὶ Θινῶν, De Arenis, i. e. de arenosis Desertis. VIII.
345. d. e. n. Sic Apollon. Rhod. IV. 1384. Λιβύης ἀνὰ
δίνας ἐρήμους.*

*Περὶ Νάρκους, De Torpedine, VII. 314. c. nisi forte pars
haec fuit operis περὶ τῶν Ἐνύδρων.*

**Opos, Definitio, X. 457. c. n. Intelligitur autem ὅπος τοῦ
γρίφου, Definitio Griphi: ac fortasse prior is liber fue-*

ραι τούτων, qui περὶ Γρίφων inscripti erant. *Conf. notata ad X. 453. c. Animadv. T. V. pag. 569.*

Περὶ Παιδείας, de Eruditione, XV. 697. e. f.

Περὶ τοῦ Πανικοῦ, de Panico terrore, IX. 389. e. f.

Περὶ Παραμυῶν, de Adagiis, III. 116. d. e. IV. 160. c. VII. 285. c. 317. a. ex lib. 2. VIII. 337. b. 347. f. X. 457. c. - f. ex lib. 1. XIII. 555. c. XV. 701. c. *ubi ἐν τῷ προτέρῳ περὶ Παραμυ. unde colligitur, non nisi duobus libris comprehensum fuisse istud opus.*

Περὶ τῶν ἐν τῇ Πλάτωνος Πολιτείᾳ μαθηματικῶς εἰρημέ-
ων, de his quae apud Platonem in Republica ex Ma-
thematicorum ratione disputantur, IX. 393. a.

Περὶ Σκελετῶν, de Cadaveribus exsiccatis, sive, de Of-
fium compage in corpore humano, cuius operis liber
secundus citatur, IX. 399. b. n.

Περὶ Φιλίας, de Amicitia, VIII. 349. f. ex lib. 2. XII.
533. e. n. (*ubi perperam olim περὶ Φιγαλίας legebatur*)
ex lib. 3. *Indidem fortasse ducta sunt quae leguntur lib.*
VIII. cap. 43-45. Conf. Animadv. ad initium cap. 43.

Denique Γλώσσας etiam scripserit Clearchus, si modo vera
est scriptura, XI. 486. a. ubi Clearchus cum Nicandro
Thyatireno testis advocatur. Sed vereor, ne Κλείταρχος
ibi, pro Κλέαρχος, scriptum oportuerit. Vide paulo post,
ubi de Clitarcho.

LEARCHUS, Comicus; cuius dramata citantur,

Κιθαροῦς, Citharoedus, X. 426. a. XIV. 623. c.

Κορίνθιος, Corinthii, XIV. 613. b.

Πάνδροςος, Pandrosus, XIV. 642. b.

LEIDEMUS, X. 425. e. n. *Conf. Voss. De Histor. Gr.*
lib. III. pag. 344.

Ἀττικὸς, Res Atticae. ἐν τῇ Ἀττικῇ, VI. 235. a. ἐν τῇ πρώτῃ
τῆς Ἀττικῆς, XIV. 660. d. n. (*Vide Plutarch. in Theseo,*
pag. 8. c. & Hesychii Interpp. in Ἑβδομος βοῦς.)

Ἑρμηνεύτικος, Enarrator, Interpres, IX. 410. a. n.

Νέστοι, Reversiones, (*scilicet, ut Urfinus interpretatur, Re-*
ditus variorum in patriam post longam peregrinatio-
nem: sive etiam, Reditus ex exilio) XIII. 609. c. *ubi*
agitur de Pisistrati reditu ex exilio, citaturque liber 8.

Πρωτογονία, XIV. 660. a. *Conf. not. ad X. 425. a.*

LEITARCHUS, sive CLITARCHUS, (Κλείταρχος) Ae-
olensis,

αἱ περὶ Ἀλέξανδρον Ἱστορίαι, *Historiae De Rebus Alexandri*, IV. 148. d. ex lib. α'. XII. 530. a. ex lib. 4. XIII. 586. c. d. *Indidem ductum testimonium*, XIII. 576. a.

Γλῶσσαι, *Glossae*, VI. 267. d. VII. 284. d. 300. f. XI. 468. a. 473. b. 495. c. n. & rursus ibid. e. XV. 701. a. XV. 666. c. Κλειτ. ἐν τῇ περὶ Γλωττῶν πραγματείᾳ. Porro, ubi nude Clitarchus citatur tacito operis titulo, ibi intelligendae *Glossae*; ut II. 69. d. XI. 475. d. 479. e. Sed XIII. 576. a. pertinet ad *Historiam Alexandri*.

Porro lib. XI. p. 486. a. ubi haec leguntur: Λοιβάσιον κύλιξ, ὃς φησι Κλέαρχος καὶ Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός: vix dubitandum, temere Κλέαρχος pro Κλείταρχος scriptum esse ab amanuensi; videturque omnino ad Clitarchi *Glossas* referendus iste locus. Novimus quidem, in *Scholiis Venetis ad Iliad.* Ψ. 81. laudari etiam Clearchi *Glossas*: sed ibi pariter videndum, ne Κλείταρχος (non Κλέαρχος) ἐν ταῖς Γλῶσσαις scriptum oportuerit.

Denique Κλείταρχος perperam olim nominabatur, XV. 700. f. ubi Φρύγιχος ex cod. msto restituiamus.

CLEOBULINA, *Lindia*.

Αἰνίγματα, *Aenigmata*, X. 448. b. n.

CLEOMACHUS, ignobilis poëta tragicus, XIV. 638. e. f. n.

CLEOMENES, *Aegypti vestigalibus ab Alexandro praefectus*.

Ἐπιστολὴ πρὸς Ἀλέξανδρον, *Epistola ad Alexandrum*, IX. 393. c. n.

CLEOMENES, *Lamynthius; five Lamynthi filius: nescio, utrum poëta lyricus, an solummodo cantor. Si poëta fuit, scripserit*

Ἑρωτικὰ μέλη, *Amatoria carmina. Vide XIII. 605. e. n. & confer XIV. 638. d. n.*

CLEOMENES RHEGINUS, *poëta. Scripsit*

Διθυράμβους, *Dithyrambos: quorum uni titulus fuit Μελέαγρος, Meleager*, IX. 402. a. b.

CLEONICUS *parodus; cui ut mortuus etiam loqueretur dedit Proserpina*, XV. 698. a.

CLEOSTRATUS *Tenedius. Cuius laudatur*

Ἀστρολογία, *Astrologia*. VII. 278. b. n.

CLIDEMUS. *Vide CLEIDEMUS.*

CLITARCHUS. *Vide* CLEITARCHUS.

CLITOMACHUS Carthaginienſis, novae Academiae philoſophus nulli ſecundus, IX. 402. c. *ubi citatur eius teſtimonium tacito operis titulo.*

CLYTUS, Mileſius, Ariſtotelis diſcipulus, *ſcripſit*
περὶ Μιλήτου, de Mileto, XII. 540. c. XIV. 655. c.
ubi citatur liber primus.

CORINNA, poëtria, IV. 174. f. *Conf.* HERINNA.

Cothocides, orator. *Vide* AESCHINES.

COTTA, Caſaris Imperatoris legatus,
Περὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας, de Romanorum Republica,
liber Latino ſermone ſcriptus, VI. 273. b.

CRATES, Criticus, XI. 490. e. *Conf.* Villoſoni *Proleg.*
ad Iliad. pag. 29. & Snidam, in Κράτης Τιμοκράτους.

Ἀττικὴ διάλεκτος, Dialectus Attica, III. 114. a. ex
lib. β'. VI. 235. b. ex lib. β'. XI. 495. a. ex lib. β'.
497. e. ex lib. ε'. XIV. 640. c. 653. b. ex lib. β'.

Περὶ τῆς Ἀττικῆς λέξεως, de Dictione Attica, IX. 366. d.
Idem fortasse opus cum superiore.

Ab hoc Cratete Herodicus Grammaticus Cratetius vel
Crateteus cognominatus est. Conf. not. ad VI. 234. d.

CRATES Comicus. II. 47. e. 50. e. Dramata:

Γείτορες, Vicini, IX. 396. d. XV. 690. d. *In ea fab.*
ebrium in scenam produxit, X. 429. a.

Θυρία, Ferae, Bestiae, III. 119. c. n. VI. 267. e.

Λαμία, Lamia, X. 418. c.

Παιδιαί, Lusus, Ludicra, XI. 478. f.

Ῥήτορες, Oratores, IX. 369. c.

Σάμιοι, Samii, (*unde ludicrum adponitur fragm. de τὰρ χῶ*
ἐλεφαντίνῳ &c.) III. 117. b.

Συναριστηαί, Unà-prandentes-mulieres, VI. 248. a. n.

Τόλμαι, Audaciae, VI. 248. a. XIV. 619. a.

Χείρωνες, Chirones, IX. 392. f. n. *nisi ibi Κρατῖνος pro*
Κράτης legendum.

Crateti apud Pollucem VI. 97. tribuuntur versus, qui ab
Athenaeo XIV. 646. e. ex Magnetis Διονύσου δευτέρῳ
citantur.

CRATIS Thebanus, IV. 158. b. n. *ex carmine epico cui*
titulus Φακῆς ἑγκώμιον.

Οἷον V. 215. c. legebatur, Δημοχάρης ἢ Κράτης,
Part I. F

ὥσπερ ἐν θύμβραις &c. ubi Crateris nomen, ut alienum ab isto loco, & temere inuestum, delevimus.

CRATINUS, veteris Comoediae poëta, VI. 267. e. XV. 698. c. Citatur tacito dramatis titulo, I. 3. a. 22. c. 23. b. 29. d. II. 47. a. n. 49. a. 63. e. 67. b. 68. a. 69. d. X. 424. b. XIII. 566. e. n. XV. 676. f. 685. f.

Dramata Cratini citantur haec:

Ἀρχίλοχοι, Archilochi, III. 86. e. n. 92. e. f. IV. 164. e. IX. 375. a. 410. d.

Βουκόλοι, Bubulci, XIV. 638. f.

[Γλαῦκος perperam olim edd. II. 68. a. Sed vide ibi not.]

Δηλιάδες, Deliades, IX. 396. b.

Διονυσάλεξανδρος, Dionysalexander, II. 47. a. n. III. 119. b. n. IX. 384. b.

Δραπέτιδες, Fugitivae, VIII. 344. e. n. XI. 501. d. & f.

Εὐνεῖδαι, Eunidae; quo in dramate parodiâ usus est Cratinus, XV. 698. c. n.

[Θετταλῶν πολιτεία, Thessalorum Respublica, XIV. 663. a. n. Sed ibi pro Κρατῖνος videtur utique Κριτίας legendum.]

Θράτται (sive Θρηϊκίαι) Thressae, XI. 494. b. n. ubi citantur Callistrati in eam fabulam Commentarii.

Κλεοβουλῖναι, Cleobulinae, IV. 171. b. n. quem ad locum haec adnotavit CASAUBONUS: » Cratini Cleobulinae nomen videntur habuisse a Cleobulina, Cleobuli sapientum unius filia, quam libris suis Diogenes Laërtius [I. 89.] prodidit nobis. Solent autem plurali numero inscribi similes Comicarum fabulae: ut Ἀρχίλοχοι, Ὀδυσσεῖς, & similia. Pollux numero singulari, [ἐν Κλεοβουλίνῃ] lib. III. cap. xi. [sect. 41.] proferens inde vocem ἵπον: unde est ἵπουσθαι, premi. Quo etiam verbo usus Cratinus, inquit, in his versibus,

» ——— δώσεις ἐμοὶ καλὴν δίκην

» ἵπούμενος ταῖς συμφοραῖς. —

» Atque haec eâ fine nunc refero, ut obiter studiosos veterum poëtarum moneam, Aristophanem [Equit. vs. 923 sq.] more suo Cratini verbis usum pro suis, mutata solum voce συμφοραῖς in εἰσφοραῖς. Libro X. eiusdem Pollucis, cap. xxiv. [sect. 105.] laudatur Cratinus ἐν Κλεοβούλῃ: & apud Scholiasten Aristophanis, initio Avium, [vs. 91.] Κρατῖνος ἐν

- » Κλεοβούλοις. Pendeo animi, sit-ne eadem fabula de qua diximus, an alia. — Sic ille. At apud Polluc. X. 105. meliori ex codice msto, ἐν Κλεοβονλίαις, edidit Hemsterhusius: &, apud Comici Scholiasten eodem modo corrigendum esse, recte monuit Küsterus in Indice Auctorum in Scholiis veteribus laudatorum. Caeterum de Cratini Cleobulinis conferendus Laërtius, I. 89. ubi discrete monet, plurali numero inscriptam fuisse istam Cratini fabulam. Plura dabit Meursius in Biblioth. Attic. p. 1468 sq.
- Μαλθακαί, Molles, Effoeminati, III. 111. f. XIV. 638. e. XV. 681. a. & b. & e. 685. b. c. quo loco in Graecis Athenaei delendum punctum, temere inter τὰ & καὶ interpositum; & in Versione Latina sic scribendum: » Loquitur » autem de σύμβριις & κοσμοσανδαλῖς etiam Cra- » tinus &c.
- Νέμεσις, Nemesis, IX. 373. c. & d. & e. XIV. 629. c. XV. 666. c. 667. f.
- Νόμοι, Leges, XI. 496. e. 502. b. XIV. 646. e.
- Ὀδυσσεύς, Ulysses, II. 68. c. III. 99. f. VII. 315. d. IX. 385. c. X. 446. b. XIV. 657. a. XV. 677. f. (» Ὀδυσσεύς Cratini continebant ἐπισυρμὸν τῆς Ὀμήρου » Ὀδυσσεύς: » ait Platonius, περὶ διαφορᾶς Κωμῳδίων, in Küsteri Prolegom. ad Aristoph. p. xi. col. 2.)
- Πλούτοι, Pluti, sive Divitiae, III. 94. e. IV. 138. e. VI. 267. e. VII. 299. b. 303. e.
- Πυτίη, Lagena, III. 94. f. X. 426. b. XI. 494. b. c.
- Τροφόνιος, Trophonius, VII. 325. e.
- Χείρωνες, Chirones, XII. 553. e. n. Forsan eodem pertinet IX. 392. f. n. ubi quidem Crateri vulgo tribuitur ista fabula. Conf. continuo dein, in Cratino iuniore.
- Ὀραι, Horae, Tempestates, IX. 374. a. n. XIV. 638. f.
- CRATINUS iunior, Κρατῖνος, ὁ νεώτερος. Tacito dramaticis titulo citatur XI. 469. c. ubi παρ' Ἀρχεφῶντος non apud Archephontem verti debuit; sed ab Archephonte, ut recte scripserat Dalecamp.
- Γίγαντες, Gigantes, XIV. 661. e.
- Θεραμένη, Theramene, IV. 177. a. sive potius Θεραμένιος, Theramenes, ut Fabricius scripsit, praeunte Meursio, Biblioth. Attic. p. 1474. Nam pro ἐν Θεραμένη, utique ἐν Θεραμένει videtur scriptum oportuisse.
- Ὀμφάλη, Omphale, XV. 669. a.
- Τιταῖες, Titanes, VI. 241. c.

Χείρων, Chiron, XI. 460. f. n. *Confer paulo ante, in Cratino superiore, ubi Χείρωνες.*

CREOPHYLUS.

Ἐφεσίων Ὠροί, (vulgo olim Ὀροί) Ephesiorum Annales, (olim, Fines) VIII. 361. e. n.

CRITIAS, ὁ Καλλαίσχρου, Callaeschri filius, XV. 666. b. ὁ τύραννος, tyrannus, XI. 496. b. *Tacito scripti titulo citantur huius decem hexametri in laudem Anacreontis, XIII. 600. d. e.*

Ἐλεγεία, Elegiae, X. 432. d. — 433. b. XV. 666. b. *Indidem ducti versus, I. 28. b. de his quae praestantiora habet quaeque civitas.*

Περικλούς, Pirithous, tragoedia; quae ab aliis Critiae, ab aliis Euripidi tribuitur, XI. 496. b. n. *Conf. Fabric. in Catalog. Tragicorum deperditorum, & Harles ad Fabric. Tom. II. p. 294.*

CRITIAS, diversus a poëta, ut probabiliter Vossius statuit, lib. III. De Histor. Graec. p. 384. *Huius citatur scriptum, Λακεδαιμονίων Πολιτεία, Lacedaemoniorum Respublica, XI. 463. e. f. n. 483. b. 486. e.*

Universe autem Πολιτείας scripsit, i. e. De Rebuspublicis. Vide not. ad XI. 463. e. Itaque ex eiusdem Θετταλῶν Πολιτεία petitum videtur id quod XII. 527. a. b. de Thessalorum luxuria legitur. Iam vero eadem ipsa de Thessalis iisdem verbis repetuntur XIV. 663. a. ubi quidem auctor nominatur Κρατῖνος, ἐν τῇ Πολιτείᾳ αὐτῶν, scil. τῶν Θετταλῶν. Quibus duobus locis cum inter se collatis, tum cum his quae aliunde de Critia novimus, dubitari non debet, posteriori loco (XIV. 663. a.) Κριτίας pro Κρατῖνος scribi debuisse.

CRITO, comicus poëta. Cuius fabula

Φιλοπράγμων, Curiosus, citatur IV. 173. b.

CRITO alius: nescio an unus ex illis qui in Medicorum Catalogo recensentur a Fabric. Biblioth. Gr. Tom. XIII. pag. 132. Memoratur ab Athenaeo in eorum numero qui scripserunt

Ὀψαρτυτικά, de condiendis Obsoniis, XII. 516. c.

CROBYLUS, comicus poëta; cui proprium nomen HEGESIPPUS; cognomen CROBYLUS. *Vide not. ad X. 429. d. & conf. infra, voc. Hegeſippus.*

Tacito dramatis titulo citatur, I. 5. f. II. 47. e. n. (qui locus est ex Ἀπαρχομ. foll. VI. 248. b.) II. 54. e.

Memoratur etiam Crobylus a Sotade comico, IX. 368. a. Dramata eiusdem citantur haec:

Ἀπαγχόμηνος, Strangulatus, Suspendiosus, II. 47. e. n. III. 109. d. VI. 248. b.

Ἀπολιπούσα, Defertrix, (conf. Animadv. ad III. 125. a.) VI. 258. c. X. 429. d. n. 443. f.

Ψευδυποβολιμαῖος, Pseudypobolimaeus, Falso suppositus, III. 107. f. n. VIII. 364. f. IX. 384. c. d.

CTESIAS Cnidius, I. 22. c. d. II. 45. b. 67. a. X. 434. d. XII. 529. a. 530. d. XIII. 560. d. *Quae testimonia omnia, aut certe pleraque, ducta sunt ex opere, cui titulus,*

Περσικά, Persica, quorum liber tertius citatur XII. 528. e. liber secundus, XIV. 639. d. Nude, ἐν τοῖς Περσικοῖς, IV. 146. c.

Περὶ τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν Φέρον, de Reditibus Asiae, sive, de Tributis ex Asia redeuntibus, X. 442. b. Fuit fortasse unus ex libris τῶν Περσικῶν. Eiusdem scripti liber tertius citatur, ex edita scriptura, II. 67. a. sed mssti τοῦτοφ ἔχοντες, non τρίτοφ: quare aliud quid ibi videtur latere.

CTESIBIUS Alexandrinus, Mechanicus. (*de quo confer. Ind. Rer. & Verb.*) Hunc edidisse librum,

Περὶ τῆς Ὀδραύσεως, ait Tryphon; sed dubitat Athenaeus, IV. 174. e. n.

Ctesibius Chalcidensis, philosophus. *Vide Ind. Rer. & Persf. Eius scriptum nullum citat Athenaeus: sed librum περὶ Φιλοσοφίας memorat auctor Vitarum decem Oratorum, quae Plutarcho viduuntur.*

CTESICLES. *Huius laudantur*

Χρονικά, Chronica: sive Χρόνοι, Tempora. VI. 272. b. ubi ἐν τρίτοφ Χρονικῶν. Tum X. 445. d. ubi ἐν τρίτοφ Χρόνων: nisi ibi pariter Χρονικῶν scriptum oportuerat.

CTESIPHON Atheniensis; eorum carminum poëta, quos Colabros vocant, XV. 697. c. *Conf. Ind. Rer. & Persf.*

Cyprius aliquis (*sive Κυπρίας, id est CYPRIAS proprio nomine*) auctor perhibetur Cypriorum Carminum, VIII. 334. b. c. n. *Item XV. 682. e. n. quo posteriore loco sic utique legendum videtur: Κυπρία, οὗ Κυπρίου, Ἀλικαρνασσεῖος δὲ, αὐτὰ εἶναι: ubi qui factum sit ut interciderint dua verba, οὗ Κυπρίου, facile adparet.*

Cyrenaens (vel Cyrenaicus) poëta, I. 2. a. b. *existi-*

matur dici CALLIMACHUS: sed possit etiam ERATOSTHENES intelligi, qui haud dubie eo nomine insignitur, II. 36. e. f. Conf. Animadv. Tom. I. pag. 265.

[Cyrenes: nomen imperite in Dalecampianum Indicem relatum, quod spectabat ad III. 100. f. ubi de Cyrenaica regione agitur.]

Cytherius poeta, PHILOXENUS, XV. 692. d. Confer notata ad VI. 271. b.

D.

DAÏMACHUS. *Huius laudantur*

Ἰνδικὰ, Indica, IX. 394. e.

DAMON. (*Incertum an idem qui alibi Demon nominatur. Conf. Voss. lib. III. De Hist. Gr. p. 351.*) Scripsit

Περὶ Βυζαντίου, de Byzantio, X. 442. c.

DAMON Atheniensis, Musicus: de Musica nonnihil scripssisse videtur. XIV. 628. c. n.

DAMOXENUS, comicus, III. 101. f. Idem DEMOXENUS I. 15. b. n. Dramata:

Αὐτὸν (vel Ἐαυτὸν) πενθῶν, Se ipsum lugens, XI. 468. f. n. Σύντροφοι, Coalumni, III. 101. f. — 103. b.

(Daphnus, Deipnosophista. Vide Animadv. T. I. p. 21 sq.)

[Deinias, sive Dinias, qui περὶ Εὐρημάτων scripssisse perhibetur in Ind. Dalecamp. ex XI. 471. b. nullus est. Et cave suspiceris memorari fortasse alicubi apud Athenaeum Diniam illum, Rerum Argolicarum scriptorem, de quo agit Voss. lib. III. De Hist. Gr. pag. 355. Δεινιάς enim apud Athenaeum l. c. nihil est aliud, nisi calceamentorum genus quoddam.]

DEINOLOCHUS, Epicharmi filius, poeta dramaticus.

Τήλεφος, Telephus, III. 111. c. n. ubi poetae nomen perperam vulgo Archilochus editur.

DEINON. Vide DINON, infra.

DEMADES, orator, III. 99. d. Conf. Ind. Rer. & Pers.

DEMARETE, poetria, (*nam muliebri utique videtur nomen: εἰς Δημαρέτην ἀναφέρεται τι ποιημάτων*) cui tribuitur carmen, cui titulus,

Τρίφυλλον, Trifolium, XV. 685. b.

DEMETRIUS Byzantius.

Περὶ Ποιημάτων, de Poëmatibus, XII. 548. e. ubi citat

aut liber quartus. Sed XIV. 633. b. scribitur ἐν τετάρτῳ περὶ Ποιήματος: *perperam, puto, pro περὶ Ποιημάτων.*

Περὶ Ποιητῶν, De Poëtis, X. 452. d. ubi itidem citatur liber quartus. *Forſan idem fuerit opus cum ſuperiore, quod forſaſſe inſcriptum fuerit περὶ Ποιητῶν καὶ Ποιημάτων.*

Quum duos Byzantios Demetrios recenſeat Diogenes Laërtius, V. 83. alterum philoſophum Peripateticum, alterum Historicum; Voffius de Hiſt. Gr. p. 352. philoſophum h. l. intelligit: *probabiliter, ſi cogites ipſum etiam Ariſtotelem περὶ Ποιητῶν ſcripſiſſe.*

DEMETRIUS Comicus, II. 56. a. n. Cuius dramata:

Ἀρεοπαγίτης, Areopagita, IX. 405. e.

Σικελία, Sicilia, dramatis titulus, III. 108. f.

DEMETRIUS Ixion, Adramyttenus, Grammaticus, Auguſti ætate.

Περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου, De Alexandrinorum Dialecto, IX. 393. b.

Ἑτυμολογούμενα, De Etymologia. ἐν πρώτῃ Ἑτυμολογούμενων, III. 74. b. Sic rectius, quam ἐν Ἑτυμολογία, quod eſt in Epit. II. 50. a.

DEMETRIUS Magnæſius. Conf. Voff. lib. I. de Hiſt. Gr. cap. 23 extr. pag. 149. ſq.

Ὅμωνυμοι, De Poëtis & Scriptoribus cognominibus, i. e. eiſdem nominis, XIII. 611. b.

DEMETRIUS Phalereus, IV. 177. f. ubi imperite adſutum ait verſum 409. Iliad. β'. VL 233. e. de metallorum effoſſione. XIII. 556. a. de Socrate: *forſan ex Ἀρχόντων ἀναγραφῇ.* Conf. Voff. lib. I. pag. 74.

DEMETRIUS Sceperſius. Tacito libri titulo citatur II. 44. e. ubi de Diocle Peparethio: tum IV. 167. d. ubi de Æthiope Corinthio. Denique VL 236. d. e. ubi memoratur eiſus interpretatio Homeri ethica: *ſed ductum fuerit id teſtimonium ex opere ſæpius citato, cuius titulus*

Τρωϊκὸς διάκοσμος, Troianus Adparatus, ſive, Troianæ aciei inſtructio. III. 80. d. ex libro 15. III. 91. c. ex lib. 26. IV. 141. e. ex lib. α'. IV. 155. b. ex lib. 12. IV. 173. f. ex lib. 16. VII. 300. d. ex lib. 11. VIII. 346. c. ex lib. 8. X. 425. c. ex lib. 26. XIV. 644. a. ex lib. 12. XIV. 658. c. ex lib. 2. XV. 697. c. ex lib. 10. καὶ πάλιν ibid. d. ex lib. 19.

De isto opere CASaubonus ad III. 80. d. haec disputavit: » Ἰστα, Δημήτριος δ' ὁ Σκῆψιος ἐν τῷ πεντη-
 » καίδεκάτῳ τοῦ Τρωϊκοῦ διακόσμου, verte, *Demetrius*
 » *Scepſius in XV. Ordinationis Troianarum copiarum.* In-
 » telligit commentarium librum a Demetrio conscri-
 » ptum in eam partem *Boeotiae Homericæ*, sive ρα-
 » β'. Ἰλιάδ. qua recensentur Troianorum copiae. Im-
 » mensum fuisse id opus cognoscimus ex Athenaeo,
 » qui illius sextum & vicesimum librum alibi laudat;
 » cum vix centum versibus constet tota illa enume-
 » ratio. Multa de eo, atque etiam ex eo, multis locis
 » Geographus. At Boeotiam totam commentario il-
 » lustraverat Apollodorus Atheniensis; quem auctor
 » laudat non multo post, ἐν ε'. Νεῶν καταλόγου, id
 » est, libro quinto operis editi ad explicandum *Navium*
 » recensum. u. Conf. *Vossium lib. I. de Hist. Gr. cap. 21.*
pag. 135 sq. Digesta de Rebus Troicis interpretatus est
Küsterus ad Laërt. IX. 46.

Ad eundem Demetrium Scepſium in *Indice Dalecampiano* referuntur τὰ Αἰγυπτιακά, de quibus mox.

DEMETRIUS Troezenius, *Grammaticus*, I. 29. a. de
 Aristophanis Thesmophoriazusi posterioribus. IV.
 139. c. de Didymo βιβλιοτάτῃ. Conf. *Fabric. Bibl. Gr.*
Tom. X. pag. 400.

DEMETRIUS, nullo adiecto cognomine, cuius citatur liber
 Περὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον, de Rebus Aegypti, XV. 680. b.
iudice Dalecampio Demetrius Scepſius est. *Videndum*
vero, ne intelligendus sit Byzantius ille Demetrius, quem
in recensu variorum Demetriorum septimo loco nominavit
Laërtius, V. 83. qui & alia scripsit, & octo libris perse-
cutus est τὰ περὶ Ἀντίοχον καὶ Πτολεμαῖον καὶ τῆς
Αἰβύνης ὑπ' αὐτῶν διοικησιν. Nisi intelligi potius debet
Callantianus vel Calatianus ille Demetrius, de quo Voss.
pag. 352 seq. & Menag. ad Laërt. l. c. qui, sicut περὶ
Ἀσίας καὶ Εὐρώπης viginti libros conscripsit, sic fortasse
etiam τὰ κατ' Αἴγυπτον est persecutus. Poteras etiam su-
spicari, Phalereum Demetrium, cum in Aegypto versa-
retur, nonnihil περὶ τῶν κατ' Αἴγυπτον scripto mandasse:
sed talis scripti ab illo editi nusquam mentio facta repe-
ritur.

DEMOCHARES, orator, Demosthenis oratoris con-
 sobrinus; ἀνεψιός, vide not. ad VI. 252. f.

Ἱστορίαι, Historiae, VI. 252. f. ex lib. 20. & VI. 253. b. ex lib. 21.

Ἦπερ Σοφοκλέους πρὸς Φίλωνα, Pro Sophocle oratio contra Philonem, XI. 508. f. & 509. a. XIII. 610. e. f. Adde V. 187. d. & ibi notata; & V. 215. c. n.

DEMOCLIDES, IV. 174. f. docuit, Adonin a Phoenicibus Gingran (vel Gingrin) fuisse nominatum. Huius Democlidæ apud neminem alium mentionem factam reperiō: nisi fortasse idem sit Democles ille Phigalensis, quem ante bellum Peloponnesiacum Historiam scripsisse memorat Dionysius Halic. in Iudicio de Thucyd. cap. 5. Nam, idem esse notum duplici sub formâ, Democles & Democleides, facile credas exemplo Timoclis eiusdemque Timoclidæ oratoris, de quo vide Ruhnk. Hist. Crit. Orator. Graec. pag. 166. ed. Reisk. & Hesychium in Δημοκλείδαι coll. cum Suida in Δημοκλείδας. Similiter Euryclides idem nomen fuisse videtur atque Εὐρυκλῆς, de quo diximus in Animadv. Tom. I. pag. 160.

DEMOCRITUS Abderita. De Nilî Incremento, lib. II. cap. 89.

Περὶ τῶν ἐν ᾨδοῦ, De his quæ apud Inferos geruntur, IV. 168. b.

Μέγας διάκοσμος, Magna Mundi ordinatio, IV. 168. b.

DEMODAMAS.

Περὶ Ἀλικαρνασσοῦ, de Halicarnasso, XV. 682. e.

DEMON. Δῆμων ἐν τετάρτῳ Ἀθίδος, III. 96. d. n. Incertum an idem qui aliàs Damon; de quo supra. Conf. not. ad XIV. 660. d. ubi olim, ἐν δὲ πρώτῳ τῆς Ἀθίδος Δῆμος legebatur: sed ibi ex vestigiis scripturæ veteris Κλείδμος edidimus.

DEMONICUS, poëta comicus, cuius drama citatur

Ἀχελώνιος, Achelonius, IX. 410. d. n.

DEMOPHILUS, historicus, Ephori filius: qui continuasse videtur patris Historias.

Ἐφερος, ἢ Δημόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἐν τῇ τριακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν, Ephorus, aut Demophilus filius illius, trigésimo libro Historiarum, VI. 232. d. e.

DEMOPHILUS, orator, XV. 696. b. n.

DEMOPHON, lascivus (ut videtur) poëta; cuius memora-
tur poëma

Εἰς Κότυν, in Coryn, XI. 482. d. ubi vulgo quidem εἰς κο-

τύλην: *sed eis ἀγκύλην corrigendum censuit vir doctus.*
Conf. Animadv. Tom. VIII. pag. 501.

DEMOSTHENES. (*conf. Ind. Rer. & Perf.*) II. 44. e. V.
 186. a. b. n. (*ex orat. pro Coron.*) VI. 223. d. n. (*ex*
orat. de Halonneso) VIII. 343. e. (*ex orat. περί Παρα-*
πρεσβ.)

Κατὰ Ἀνδροτίωνος, In Androtionem, XIII. 585. f.

Περὶ Ἀτελειῶν, de Immunitatibus, IV. 166. b.

Κατὰ Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου, In Euergum & Mnesi-
 bulum, XI. 481. f.

Ὑπὲρ Κτησιφῶντος, pro Ctesiphonte, XIV. 653. e. *Conf.*
infra, περί Στεφάνου.

Κατὰ Μειδίου, In Midiam, VI. 267. a. XI. 481. e. 496. f.

Κατὰ Νεαίρας, In Neaeram, XIII. 573. b. n. *ubi adūci-*
tur, εἰ γνήσιος, scil. ὁ λόγος: moneturque dictam esse
orationem ab Apollodoro. Itaque alibi eandem oratio-
nem his verbis citat Deipnosophίστα, ὁ τὸν κατὰ Νεαί-
ρας λόγον γράψας, XIII. 586. e. Sed rursus sine exce-
ptione, Δημοσθ. ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας, XIII. 592. b. c.
& 594. a.

Περὶ τῆς Παραπρεσβείας, de falsa Legatione, VI. 242. d.
 XI. 502. b. n.

Περὶ τοῦ Στεφάνου, de Corona, XI. 486. c. n. & XIV.
 645. b. *ubi ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος περί Στεφάνου.*
Conf. supra, Ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Πρὸς Τιμόθεον ὕβρεως, In Timotheum, Contumeliae (*f.*
Iniuriarum) reum, XI. 486. c. n.

Φιλιππικοὶ (λόγοι,) Philippicae orationes, XIV. 614. f.

Περὶ Χρυσίου, de Auro, XIII. 592. e. n.

Orationes multas a Demosthene conscriptas non dixit
pronunciavitque ipse, sed Apollodorus, Pasionis filius.
 XIII. 573. b. n.

DEMOXENUS. *Vide supra, in DAMOXENUS.*

[**DEMUS,** qui olim memorabatur XIV. 660. d. *ubi Ἀθίδος*
liber primus citatur, CLEIDEMUS est; de quo supra.
Sed & DEMON ἐν τετάρτῳ Ἀθίδος citatur III. 96. d.
Vide utrobique notata.]

DERCYLUS, rectius **DERCYLLUS.** *Scriptus*

Ἀργολικὰ, Argolica, III. 86. f. n.

DEXIORATES, comicus poeta.

Ἐφ' ἑαυτῶν πλανώμενοι, A se ipsis (*sive*, A se invicem) decepti, III. 124. b.

DICAERCHUS, I. 14. d. Messenius, Aristotelis discipulus, XI. 460. f. & 461. a. XV. 666. b. (*Perperam Milesius olim, pro Messenio, perhibebatur XV. 666. b.*) *Huius scripta memorantur:*

Περὶ Ἀλκαίου, de Alcaeo, & in eius carmina Commentarii, XI. 460. f. & 461. a. XI. 479. d. n. coll. XV. 668. e. *ubi temere olim περὶ Ἀλκμᾶνος edebatur. Tum XV. 666. b. n. Ex eodem libro ductum testimonium, III. 85. f.*

Περὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος βίου, de Vita (*i. e.* de Statu & Fatis) Graeciae, XIII. 557. b. n. ex libro tercio. XIV. 636. c. *Indidem fortasse ductum id, quod memoratur I. 14. d.*

Περὶ τῆς ἐν Ἰλίῳ θυσίας, de solenni Sacrificio ad Ilium, XIII. 603. a. b.

Ὀλυμπικὸς, Olympicus, XIV. 620. d.

Τριπολιτικὸς, Tripoliticus, IV. 141. a.

Περὶ τῆς εἰς Τροφονίου καταβάσεως, de Descensu in Trophonii antrum, XIII. 594. e. XIV. 641. e. f.

DICAEOCLES Cnidius, *Ignotus alicui scriptor, cuius citatur*

Διατριβαί, Disputationes, & *quidem earum liber nonagesimus primus, XI. 508. f. n.*

DIDYMUS, Grammaticus, *cognomine βιβλιολάδας*, libros edidit ter mille & quingentos, IV. 139. c. n. *Citatur, tacito scripti titulo, II. 56. d. II. 70. c. (ex Comment. in Sophocl.) IV. 139. c. IX. 392. f. XI. 477. e. 481. f. 486. c. d. (quo ex loco conieclare possis, Ἐξηγησιν in Demosthenis Orationes scripsisse Didymum.) XI. 487. c. 501. e. XIV. 634. e. n. XV. 689. b. ubi Alcaeum interpretatur Didymus. (Conf. infra, in DIYLLUS.) Scripta eiusdem memorantur,*

Ἐξηγητικὸς τῶν Ἴωνος δραμάτων, XI. 468. d. coll. ib. c. *ubi de Ionis fab. Agamemnon. Nescio idem-ne, an diversus fuerit, liber sic inscriptus,*

αἱ πρὸς Ἴωνα ἀντεξηγήσεις, *i. e.* Interpretationes dramatum Ionis interpretationibus aliorum oppositae, XIV. 634. e. n.

Περὶ παρεφθαρίας λέξεως, de corrupta Dictione, IX. 368. b.

Τῶν Φρυγίου δραμάτων ἐξήγησις, Expositio dramatum Phrynichi, (certe, in Phrynichi fabulam Κρόνος Commentarius) IX. 371. f.

DIEUCHES Medicus; cuius discipulus Numenius Hera-
cleotes, I. 5. a.

DIEUCHIDAS.

Μεγαρικά, de Rebus Megaricis, VI. 262. e.

DINIAS. *Vide supra, DEINIAS.*

DINOLOCHUS. *vide DEINOLOCHUS.*

DINON. *In Epit. Δείνων scribitur, II. 67. a. XIII. 560. e. n. Sed Δίνων (rectius, puto) constanter vetus cod. A. in pleniore opere.*

Περσικά, Persica. Δείνων ἐν τῇ Περσικῇ πραγματείᾳ, II. 67. a. b. Δίνων ἐν τοῖς Περσικοῖς, IV. 146. c. XIII. 556. b. 560. e. XIV. 633. d. ἐν τρίτῳ Περσικῶν, XI. 503. f. ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Περσικῶν τῆς πρώτης συντάξεως, libro quinto Partis primae Historiarum Persicarum, XII. 609. a. n.

DIO vel **DION**, Academicus, Δίων ὁ ἐξ Ἀκαδημίας, I. 34. b. n.

DIOCLEs Carystius, Medicus, I. 32. d. II. 46. d. 50. b. 53. d. 57. b. 59. a. III. 74. b. VII. 309. c. & 326. a. coll. 320. d. *Nominatim saepius citantur eiusdem*

Ἑγχεινὰ, De tuenda bona Valetudine, III. 86. b. 116. e. & plerumque quidem ἐν πρώτῳ (primo libro) Ἑγχεινῶν, ut II. 61. c. 68. d. III. 110. b. 120. d. VII. 305. b. 316. c. IX. 371. e.

Ab hoc opere fortasse non diversum fuit illud, quod VII. 320. d. his verbis citatur, Διοκλῆς ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Πλείσταρχον Ἑγχεινῶν: & brevius etiam, ἐν τοῖς πρὸς Πλείσταρχον, VII. 324. f. n. ubi quidem mendose πρὸς Κλείσταρχον vulgo legebatur.

Περὶ θανάσιμων φαρμάκων, de Venenis, XV. 681. b.

Memoratur idem Diocles etiam XII. 516. c. eorum in numero; qui Ὀψαρτυτικά scripserunt: sive quod ipse hoc titulo librum ediderit, sive quod in libris Ἑγχεινῶν multa de hoc genere praeceperit.

DIOCLEs Comitus. Cuius fabulae memorantur,

Θάλαττα, Thalatta, (meretricis nomen) XIII. 567. c. Κύκλωπες, Cyclopes. Κάλλιας ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωπι, IV. 140. e. VII. 306. a. n. (*ubi idem exhibetur fragmen-*

tum, quod simpliciter Calliae tribuitur VII. 286. a. b.) XII. 524. f. XV. 667. d.

Μέλισσαι, Apes, X. 426. d.

DIOCLIDES, Δοκλειδης, Abderita, descripsit Helepolin, qua in oppugnatione usus est Demetrius, V. 206. d. n.

Diodorus Aspendius. *Vide Ind. Rer. & Pers.*

DIODORUS, Grammaticus, Aristophaneus, IV. 180. e. *Conf. Fabric. Bibl. Graec. T. II. pag. 777. Nude citatur cum Apione, ubi de voc. ἐπαίμλεια agitur, XIV. 642. e. scilicet ex Pamphili Lexico. Sic & XI. 501. d. e. n. de phialarum quodam genere; ubi olim Ἡρόδωρος perperam editum erat. Scripta laudantur,*

Γλῶσσαι Ἰταλικά, Glossae (s. Rariores voces) Italicae, XI. 479. a.

Πρὸς Λυκόφωνα, Adversus Lycophronem liber, XI. 478. b. n. & ibid. c. *Forf. ex eodem libro ductum testimonium XI. 501. e. n.*

DIODORUS Periegeta, XIII. 591. e. n. *De quo agens Vossius lib. III. De Historic. Gr. pag. 357. ait, Plutarchum huius meminisse in Theseo, in Themistocle, & in Cimone. Athenaei testimonium praeterierat diligentissimi viri observationem. (Diodori, nescio cuius, Ἀπομνημονεύματα citat Laërtius, IV. 2.)*

DIODORUS Siculus.

Περὶ Βιβλιοθήκης, de Bibliotheca, XII. 541. e. *ubi Διοδ. ὁ Σικελ. ἐν τοῖς περὶ Βιβλιοθήκης. Rectius dixisset ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ. Sed & alios libros similiter subinde citat Deirphosophista: verbi causa, Clearchi Βίους interdum sic citat, quasi titulus fuisset, περὶ Βίων.*

DIODORUS Sinopensis, Comicus. Cuius fabulae, Αὐλῳτρίς, Tibicina, X. 431. c. *(ubi persona dramaticè nominatur Criton.)*

Ἐπίκληρος, Epiclerus, Orba haeres, VI. 235. e. 239. a. 240. b.

DIODOTUS Erythraeus. *Huius laudantur*

Ἐφημερίδες Ἀλεξάνδρου, Ephemerides Alexandri, X. 434. b.

DIOGENES Babylonius.

Περὶ Εὐγενείας, de Nobilitate generis, IV. 168. e.

Περὶ Νόμων, de Legibus, XII. 526. d. *ex libro primo.*

- DIOGENES** Cynicus. *Huius memoratur liber, cui titulus, Πολιτεία, Respublica, IV. 159. c. n.*
- DIOGENES** Tragicus: *cuius fabula, Σεμέλη, Semele, XIV. 636. a.*
- DIONYSIUS**, *cogn. Aeneus, XV. 702. c. orator & poeta; cur Χαλκούς (i. e. Aeneus) cognominatus, XV. 669. d. Nescio an Homeridis accenseatur, XV. 669. b. coll. 668. e. (Conf. Ind. Rer. & Persf.)*
Πρὸς Ἀθηναίους λόγος, Ad Athenienses oratio, XV. 669. d. e.
Ἑλεγεία, Elegiae, (in quibus pentameter praecedebat hexametrum, XIII. 602. c.) X. 443. d. XV. 668. e. 669. e.
- DIONYSIUS**, *cogn. Gracilis, ὁ λεπτός, XI. 475. f. ubi citatur eius*
Ἐξήγησις τοῦ Θεοδωρίδα μέλους εἰς τὸν Ἔρωτα, Expositio carminis Theodoridae in Amorem.
- DIONYSIUS** Heracleota, *cogn. Transfuga, VII. 281. d. Vide Ind. Rer. & Persf.*
- DIONYSIUS**, *cogn. Iambus.*
Περὶ Διαλέκτων, de Dialectis, VII. 284. b. n.
- DIONYSIUS** Leuſtricus, XIII. 609. f. *Alioquin ignotus.*
- DIONYSIUS** Samius,
Περὶ τοῦ Κύκλου, de Cyclo (mythico & historico,) XI. 477. d. n. & 481. e. ubi citatur liber sextus.
- DIONYSIUS** Scytobrachion. (*Vide Suid. in Διονυσ. Μιτυλην. Meursf. ad Hellad. pag. 39. Vossf. de Hist. Gr. p. 451 sq. & Villoisf. Proleg. ad Homer. pag. 29.*) Huic nonnulli temere tribuerunt τὰ Λυδίακὰ, quorum auctor Xanthus est, verus scriptor XII. 515. d.
- DIONYSIUS** Siculus, (iunior) Syracusarum tyrannus, III. 98. c. d.
Ἀδωνίς, Adonis, drama, IX. 401. f.
Ἐπιστολαὶ πρὸς Σπύσιππον, Epistolae ad Speusippum, VII. 279. e. XII. 546. d.
Θεσμοφόρος fabula, ex IX. 404. e. eidem tribuitur a Casaub. in Animadv. Vide mox, in Dionysio Sinopenſi.
- DIONYSIUS** Sinopenſis, Comicus. *Cuius dramata:*
Ἀκοντιζόμενος, Acontizomenus, Iaculis-petitus, XIV. 664. d.

Θεσμοφόρος, Thesmophorus, IX. 404. e. n. *Nude Dionysius auctor nominatur; Siculo autem Dionysio tribuit Casaubonus: at, si hunc dixisset Athenaeus, adiecturus (puto) erat aliquod epitheton, quo illum insigniret, quem admodum VII. 279. e. IX. 401. f. XII. 546. d.*

Ὀμώνυμοι, Cognomines, IX. 381. c. XIV. 615. e.

Σέρουσα, Servatrix, XI. 467. d. 497. c.

DIONYSIUS Thrax, Grammaticus, docuit Rhodi, XI. 489. a. (Cf. *Ind. Rer. & Pers.*) Interpretatur phialam ἀμφίθετον Homeri, XI. 501. b.

DIONYSIUS Tryphonis, ὁ τοῦ Τρύφωνος, scil. filius, ut intelligunt viri docti: rectius vero fortasse intelligetur Tryphonis discipulus, VI. 255. c. n. XIV. 641. a.

Περὶ Ὀνομάτων, de Nominibus, VI. 255. c. XI. 503. c.

DIONYSIUS Uricensis. (*Fabric. Bibl. Gr. T. II. p. 802. & T. XIII. p. 143. Needham Prolegom. ad Geopon. pag. 57. ed. Niclas.*)

Γεωργικά, Georgica, quorum citatur liber septimus, XIV. 648. f.

DIONYSIUS, nescio quis sit, cuius memoratur liber

Ὀψαρτυτικὸς, i. e. de condiendis obsoniis, sive omnino, de Arte coquinaria, VII. 326. f. Immo vero duo nominantur DIONYSII, XII. 516. c. n. qui Ὀψαρτυτικά scripserunt; nisi ibi alterius nomen corruptum est.

Variorum Dionysiorum recensum fecit Meursius, in *Notis ad Helladii Chrestomathiam*, pag. 31 sqq.

(Dionysocles, Medicus, unus e Deipnosophistis. *Vide Animadv. Tom. I. pag. 24.*

DIONYSODOTUS Lacedaemonius: cuius

Παιᾶνες, Paeanes, publice canebantur a Lacedaemoniis, XV. 678. c.

DIOSCORIDES, Διοσκουρίδης, Isocratis discipulus, I. 11. a. b.

οἱ παρ' Ὀμήρῳ Νόμοι, Leges (vel Instituta) quae apud Homerum obtinent, I. 8. e. ubi prolixus locus, de Moribus Heroum apud Homerum, inde a cap. 15. usque cap. 18 med.

Πολιτεία Λακεδαιμονίων, Lacedaemoniorum Respublica, IV. 140. b. & f. (*Conf. Voss. De Historic. Gr. p. 359.*)

Ἑρμηνεία, Commentarii, XI. 507. d. n.

[Diotimus Atheniensis, X. 436. e. perperam in Indice

*Dalecampiano tamquam scriptor recensetur ab Athenaeo citatus. Quo errore decipi se passus est Ionsius, De Scrip-
torib. Hist. Phil. II. 15, 4. pag. 234.]*

DIOTIMUS Olympenus, Familiaris Athenaei, *nescio quid scripsit, ubi de Cleobulinae Lindiae Aenigmatibus copiose disseruit, X. 448. b. c. n.*

DIOTIMUS alius est, & vetustior scriptor, cuius citatur Ἡράκλεια, Heraclea, XIII. 603. d.

Diotimus Stoicus, Theotimus nominatur apud Nostrium, XIII. 611. b. n.

ΔΙΟΧΙΡΡΟΣ, comicus poëta. Cuius dramata:

Ἀντιπορνοβοσκός, Antipornoboscus, Lenonis adversarius, III. 100. e.

Ἱστοριογράφος, Historiographus, III. 110. e. Probabiliter suspicatus est Vossius, (de Historic. Graec. lib. III. pag. 359.) dramate isto Diochirrum fabulosos risisse historicos.

Φιλάργυρος, Avarus, XI. 472. b. 496. f. 502. d.

[**Diphilus** Carystius, perperam olim hic positus, Diocles est, ex III. 74. b. ubi temere Dalecampius Diphilum pro Diocle nominaverat.]

DIPHILUS Comicus. (Conf. Ind. Rer. & Pers.) Tacito dramatis titulo citatur, I. 23. c. II. 35. c. (ubi vini laudes.) 47. b. 52. e. f. 55. d. 67. d. IV. 156. b. 168. c. V. 189. e. VI. 236. b. IX. 383. f. Fabulae eiusdem commemorantur hae:

Ἀγνοία, Ignorantia, sive Stultitia, XV. 700. c. Δίφιλος ἢ Καλλιόδης ἐν Ἀγνοίᾳ, IX. 401. a.

Ἀδελφοί, Fratres, XI. 499. d. e.

Αἰρησιτείχης, vel Αἰρησίτεχος, (genit. ους. dat. ει.) Murorum expugnator, XI. 496. e. cuius dramatis διασκευή, id est, instaurata editio, titulum habuit Εὐνοῦχος ἢ Στρατιώτης, XI. 496. f.

Ἀνασωζόμενοι, Servati, Liberati a periculo, XI. 499. c.

Ἀπληστός, Insatiabilis, IX. 370. e.

Ἀπολείπουσα, Desertrix, IV. 132. c. n. Sed dubitanter, Δίφιλος ἢ Σώσιππος ἐν Ἀπολειπούσῃ, IV. 133. f.

Βαλανεῖον, Balneum, X. 446. d.

Βοιωτίας, Boeotius, X. 417. e.

Γάμος, Nuptiae, VI. 254. e.

Διαμαρτάνουσα, Aberrans mulier, III. 111. e.

Ἑκάτη, Hecate, XIV. 645. a.

- Ἑλενοφοροῦντες, Helenophori, VI. 223. a. n.
 Ἐμπόρος, Mercator, VI. 226. e. 227. e. VII. 316. f.
 Ἐσυχάζοντες, Parentantes, IV. 165. f.
 Εὐνούχος ἢ Στρατιώτης, Eunuchus sive Miles, XI. 496.
 e. & f. *Conf. supra, Αἰρησιτεύχης. Nude, Δίφιλος*
Στρατιώτη, XV. 700. e.
 Ζωγράφος, Pictor, VI. 230. f. VII. 291. f.
 Ἡρακλῆς, Hercules, X. 421. e.
 Ἡρως, Heros, IX. 371. a.
 Θησεύς, Theseus, VI. 262. a. X. 451. b. c.
 Λέμνισαι, Lemniae, VII. 307. f.
 Μνημάτιον, Mnemation, *quasi Monumentulum*, III.
 124. d.
 Παιδερασταί, Puerorum amatores, X. 423. e. f.
 Παράσιτος, Parasitus, VI. 236. b. 238. f. 247. d. X.
 422. b.
 Πελιάδες, Peliades, IV. 156. f.
 Πιθραύστης, Pithraustes, (*sive forsf. Τιβραύστης*) XI. 484.
 e. n.
 Πολυπράγμων, Curiosus, VI. 225. a.
 Σαπφώ, Sappho, XI. 487. a. (*ubi compellatur Archilo-*
chus.) XIII. 599. d.
 Στρατιώτης. *Vide supra, in Εὐνούχος.*
 Συναρίς, Synoris, (*meretricis nomen*) VI. 247. a. XIV.
 657. e. Eiusdem dramatis nova editio, VI. 247.
 c. & d.
 Τελεσίης, Telestias, VI. 258. e. XIV. 640. d. Τελεσίη,
 Telestia, (*tamquam mulieris nomen*) scribitur in *Indice*
Dalecampiano, & apud *Fabric. in Bibl. Gr.* At virile no-
 men nobis visum erat: scilicet nomen parasiti illius, cuius
 mores in isto dramate notantur, ut docet *Athenaeus* VI.
 258. e. Idemque ille parasitus, ni fallor, loquens induce-
 batur in minuto fragmento, quod legitur XIV. 640. d.
 (Τιβραύστης. vide Πιθραύστης.)
 DIPHILUS Laodicensis.
 Περὶ τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν, In Nicandri Theriaca Com-
 mentarius, VII. 314. d.
 DIPHILUS Siphnius, Medicus, IX. 369. d. vixit aeta-
 te Lyfimachi regis, successoris Alexandri, II. 51. a.
Scriptis
 Περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς Νοσοῦσι καὶ τοῖς Ὑγιαίνουσι,
 Pars I. G

De Alimentis (*sive* Cibo & Potu) Aegrotorum & Bene valentium, III. 82. f. 90. a. 106. d. *Tum latus locus*, de Piscibus, VIII. 355. a. & seqq. Porro, XIV. 650. a. b. ubi ἐν τῷ π. τ. πρ. τοῖς Ὑγ. καὶ τοῖς Νοσ.

Ex eodem vero libro ducta sunt reliqua omnia testimonia; quae frequentissima, tacito operis titulo, citavit Athenaeus. II. 51. a. & f. 54. a. & ib. c. 55. b. & f. 56. a. b. 58. e. 59. a. b. 61. c. d. 62. c. & f. 68. f. 69. e. 70. a. 71. e. III. 72. e. 74. c. 80. b. 90. a. c. 91. e. 106. c. 120. e. IX. 369. d. & f. 371. a. & ibid. b. & e.

DIYLLUS Atheniensis.

Ἱστορίαι, Historiae; *quarum citatur liber nonus*, IV. 155. a. n.

Tacito operis titulo citatur Diyllus, XIII. 593. f. a. *ubi ex Laërtio Didymus corrigendum conieclaverat Casaub.*

DORIEUS poeta, *scripsit Epigramma in Milonem Crotoniatam*, X. 412. f. n.

DORION. *De hoc consule omnino notata ad VIII. 337. b. Adde Ind. Rer. & Pers. Scripta:*

Γεωργικὸς, De Agricultura, III. 78. a. *citatur auctoritate Tryphonis.*

Περὶ Ἰχθύων, De Piscibus, III. 118. b. VII. 282. c. & e. 285. a. 287. d. 297. c. 300. e. & f. 304. c. & f. 305. e. 306. e. 309. e. & f. 312. d. & f. 313. e. 315. b. & c. d. & f. 319. d. 320. d. 332. b. & e. 327. f. 328. b. & e. 330. a.

DOROTHEUS.

Περὶ Ἀλέξανδρον Ἱστορίαι, Historiae de Rebus Alexandri: *quarum citatur liber sextus*, VII. 276. f. *Quod opus ad Ascalonitam Dorotheum refertur in Indice Dalecampiano. De Dorotheis consule Vossium, lib. III, De Histor. Graec. pag. 361.*

DOROTHEUS Ascalonita, Grammaticus. *Citatur tacito operis titulo*, XIV. 658. e. *Item IX. 410. a. n. ubi quidem nude Dorotheus. Quod vero ibi scribitur, Δωρόθεος φάσκει καὶ ἐν τοῖς τῶν Θυργωνιδῶν (sive quod aliud proprium nomen ibi scripserat Athenaeus) πατρίοις τὰς γυνάφθαι, non in istis verbis, cum viris doctis, titulus libri alicuius quaeri debet; sed hoc dixit DOROTHEUS: » in veteri scripto, quo Instituta Thyrgonidarum continentur, haec scribi de Lustratione supplicum, &c. «*

» vit F. G. Sturtz. Lipsiae 1805. u) *Apud Athenaeum laudantur Empedoclis*

Καλαμοί, Expiationes; *carmen a rhapsodis decantari solitum*, XIV. 620. c. d.

ΕΜΠΟΔΟΣ: *nescio an corruptum viri nomen, cuius citantur Ἀπομνημονεύματα, Memorabilia, IX. 370. c. n. ubi de Socrate per capparim iurare solita.*

ΕΡΑΕΝΕΤΟΣ:

Περὶ Ἰχθύων, De Piscibus, VII. 328. f.

Ὀψαρτυτικός, Opsartyticus, *sive de condiendis Obsolis*, II. 58. b. III. 88. c. n. *ubi ἐν Ἀρτυτικῷ. VII. 294. d. 297. c. 304. d. (ubi ἐν Ὀψαρτυτικοῖς.) 305. e. (nisi istud testimonium ductum ex libro de Piscibus.) 312. b. 313. b. IX. 371. e. 387. e. 395. f. XII. 516. c. XIV. 662. d.*

ΕΡΑΡΧΙΔΗΣ, I. 30. b. & d. II. 61. b.

ΕΡΗΙΡΡΟΣ, Comicus. I. 28. f. 29. d. II. 38. b. 48. c. 57. c. 58. a. (*qui locus est ex Ephebis.*) 61. a. *Fabulae laudantur:*

Ἄρτεμις, Diana, III. 112. f.

Βούσιρις, Busiris, X. 442. d. *ubi Hercules loquens inducitur.*

Γερύων, Geryones, *sive Geryon*. II. 65. c. n. VIII. 346. f. 365. c. IX. 370. c.

Ἐμπολή, Negociatio, *Dalec. Restius alii*, Captura, Merces meretricia, (*conf. Casaub. ad Sueton. Calig. c. 40.*) VIII. 363. c. XIII. 572. e. (*ubi perperam olim Εὐσχημος, pro Ἐπιπρος.*) XIV. 617. f.

Ἐφῆβοι, Ephebi, II. 58. a. n. X. 423. d. XI. 482. c. XIV. 642. e.

Ἐρμη, Circe, X. 430. e. f.

Κύδων, Cydon, VII. 322. d. XIV. 642. e. 646. f.

Ναυαγός, Naufragus, XI. 509. c.

Ὀβελιαφόροι, VIII. 359. a. *Conf. continuo deinde. De ὀβελιαφόροις vide III. 111. b.*

Ὅμοιοι ἢ Ὀβελιαφόροι, Similes sive Obeliaphori, XI. 482. d. *Sic quidem titulus fabulae exhibetur in Indice Dalecamp. Nec tamen satis certum est, unam eandemque fabulam duobus istis titulis inscriptam fuisse: nec enim ait Athenaeus, ἐν Ὅμοιοις ἢ Ὀβελιαφόροις, sed ἐν Ὅμοιοις ἢ ἐν Ὀβελιαφόροις: quo indicari videtur, incertum ha-*

*buisset Deipnosophistam, utrum ex fabula Ὁμοίους ductu
esset testimonium adlatum, an ex fabula Ὁβελιαφόροις.*

Πελταστής, Peltaſta, VII. 289. b. VIII. 347. b. II
380. f.

Σαπφώ, Sappho, XIII. 572. c.

Φιλύρα, Philyra, (meretricis nomen,) VII. 286. e. VII
359. f. (*ubi perperam olim Φίλιππος pro Ἐφιππος legeba-
tur.*) XIII. 571. b.

ΕΡΗΙΡΡΥΣ Olynthius: *scripsit*

Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος ταφῆς, de Ale-
andri & Hephaestionis exſequiis, III. 120. e. IV. 14
c. n. (*ubi quidem μεταλλαγῆς pro ταφῆς scribitur*
X. 434. a. XII. 537. d. & e. 538. a.

ΕΡΦΟΡΥΣ, ὁ συγγραφεὺς, i. e. Historiarum scriptor
XII. 515. e. 523. e. *Reprehenditur a Polybio, ob ea quae
de Musicae inventione dixerat, XIV. 626. a.*

Εὐρήματα, de Inventionibus. ἐν τοῖς Εὐρήμασι, IV. 18
c. ἐν δευτέρῳ περὶ Εὐρημάτων, VIII. 352. c. ἐν τοῖς πε-
Εὐρημ. XIV. 637. b.

Ἱστορίαι, Historiae. III. 105. d. ex lib. 1. IV. 154. d. 1
lib. 6. VII. 311. b. ex lib. 5. XI. 500. b. ex lib. 1.
Ephorus, aut filius eius Demophilus, Historiarum li-
bro trigesimo, citatur VI. 232. d. e.

ΕΡΙΧΑΡΜΥΣ, Syracusius, XV. 698. c. poeta sceni-
cus, *nude nomine Syracusii poetae VIII. 362. d.
insignitur. Tacito dramatis titulo citatur, I. 31. a. II. 31
c. d. ἐκ μὲν δυσίας δοῖν. &c. II. 49. c. n. de Oedipod
aenigmate. (Fors. ex fab. cui tit. Σφίγγ. Conf. Anim
adv. T. III. pag. 617 sq. & T. VIII. pag. 401 sq.) I
56. a. 57. d. (II. 58. d. sed ibi pro καὶ Ἐπίχαρμος li-
gendum καὶ πάλιν, scil. Antiphanes. vide Animadv.
VIII. pag. 405.) II. 59. c. 60. e. f. 63. c. 64. f. 65. l
& ib. c. 68. b. & f. 70. a. & f. V. 210. b. VII. 304.
n. ex Hebes Nuptiis, ut videtur. VIII. 363. f. praesent
bus praestantioribus tacendum. X. 439. a. ebrium i
scenam produxit. IX. 400. c. XI. 479. a. b. (ex Ch-
rone, coll. XIV. 648. d.) XIV. 645. e. XV. 698. c.*

Dramata Epicharmi *laudantur*:

Ἀγροστῖνος, Rusticus, III. 120. d. XV. 682. a.

Ἀλκυών, Alcyon, XIV. 619. b.

Ἀταλάνται, Atalantae, XIV. 618. d. (*Apud Etymolo*

ῥημ, voc. Ὀρίγανον, pag. 630. l. 50. legitur Ἐπιχ. ἐν Ἀταλάντῃ.)

Βάκχαι, Bacchæ, III. 106. f.

Βούσιρις, Buisiris, X. 411. b.

Γᾶ καὶ Θάλασσα, Terra & Mare, III. 105. b. 106. e. 120. c. d. VII. 313. a. 323. a. IX. 370. b. XIV. 645. f. 648. c.

Διόνυσος, Dionysus, Bacchi, IV. 158. c.

Ἑλπίς ἢ Πλούτης, Spes sive Plutus, IV. 139. b. VI. 235. e.

Ἑορτά, Festum, Dies festi. IV. 160. d. citatur Ἐπίχαρμος ἐν τᾷ Ἑορτᾷ καὶ Νάσοις: ut videatur duplex titulus fuisse unius dramatis; nisi fortasse καὶ ἐν Νάσοις scripserat Athenæus, ut duo fuerint diversa dramata.

Ἥβης (sive, Dorico idiomate, Ἡβας) γάμος, Hebes Nuptiæ, III. 85. c. d. 91. c. 92. f. 105. a. b. 110. b. VII. 282. a. 285. a. 286. b. 287. b. 288. b. bis. 295. b. 304. c. 305. c. 306. d. 308. e. 309. d. 313. d. 315. f. 316. f. 319. c. d. & f. 320. c. 321. a. & b. c. & d. 323. b. & f. 324. e. 325. f. n. (coll. 321. c.) ubi teneri poterat vulgatum ἀδεῖαι: nec enim respuit trochaicum metrum pedem spondeum in pari sede. 326. e. 327. c. & f. 328. c. 330. a. IX. 398. d. XIV. 646. b. Conf. dein, in Μοῦσαι.

Θεοροί, (i. e. Θεοροί) Theori, Legati sacrorum causâ, III. 106. f. n. VIII. 362. b. IX. 408. d.

Κύκλωψ, Cyclops, IX. 366. b. XI. 498. e.

Κομισταί, Comestatores, IX. 389. a. (Sic & Hesych. in Φρύγιον. Sed apud Suidam, in Ἡβας δὲ δεσμὸν, ἀποπαιγνύνται fabulae tituli, Ἐπιχ. ἐν Κομισταῖς ἢ Ἡφαίστῳ.)

Λόγος καὶ Λογίνα, Logos & Logina, III. 106. e. n. VIII. 338. d. n.

Μεγαρίς, Megaris, Megarica, VII. 286. c. IX. 366. b.

Μοῦσαι, (sive Dorice Μῶσαι) Musæ: quod drama erat διασκευὴ (i. e. nova & emendata editio) illius cui titulus Ἡβας γάμος, III. 110. b. Citatur autem frequenter, ut III. 85. e. IV. 184. f. VII. 282. e. 297. c. 303. e. 307. b. 308. e. 312. c. 323. a. 328. b.

Νᾶσοι, Insulae, IV. 160. d. Vide supra, in Ἑορτά.

Ὀδυσσεὺς αὐτόμελος, Ulysses transfuga, III. 121. b. IX. 374. e.

Ὀδυσσεὺς ναυαγός, Ulysses naufragus, XIV. 619. b.

Ὀρύα, Orya, III. 94. f. n.

Περίαλλος, Periallus, Aliis praestantior. IV. 139. c. n. & 183. c. n. quo de loco conf. *Anistadv. Tom. VIII. pag. 426 sq.* Περίαλος *simplici* λ *littera* scripserat Dalec. c. edita olim scriptura IV. 183. c. interpretatusque erat Periallus sive Erro. Sed utrobique geminatum λ habent ut membr.

Πλουῦτος. vide supra, in Ἑλπίς.

Πύρρα καὶ Προμαθεὺς, Pyrrha & Prometheus, III. 80 a. n. Nude Πύρρα, Pyrrha, X. 424. d.

Σειρῆνες, Sirenes, VII. 277. f.

Σφίγξ, Sphinx, III. 76. c. Inde ductum puto fragmentum II. 49. c.

Φιλοκτήτης, Philoctetes, IX. 371. f. XIV. 628. b.

Χείρων, Chiron, XIV. 648. d. n. Quam fabulam in Pseudepicharmis ab Athenaeo ibi referri existimant viri docti: et nobis videtur Chiron diserte a Pseudepicharme ibidem distinguui. Conf. XI. 479. a. b.

Epicharmo falso tribuuntur, adeoque ψευδέπικχαρμεια sunt, scripta haecce: Πολιτεία, Κανὼν Γνώμαι, XIV. 648. d. n. Quo etiam fabulam Chirone ab Athenaeo referri existimant viri docti: quod nobis quidem secus visum erat.

Περὶ Ἐπιχάρμου scripsit Apollodorus Atheniensis quem librum respexit Athenaeus, XIV. 648. d. e.

EPICRATES, Ambraciota, mediae comoediae poeta, I. 422. f. Cuius fabulae:

Ἀμαζόνες, Amazones, X. 422. f.

Ἀντιλαῖς, Antilais, XIII. 570. b. 605. e.

Δύσπρατος, Venditu - difficilis, VI. 262. d. n. ubi si ex Antiphanis cognomine fabula mutuatus est.

Ἐμπορος, Mercator, XIV. 655. f.

EPICURUS. φιλαληθέστατος vocatur a Deipnosophistis VIII. 354. b. Inconcinna dictione usus est, V. 187.

Alta voce clamavit, nullum bonum se nosse, n. voluptatem sensibus corporis perceptam, VII. 278. ex libro περὶ Τέλους. Scripta:

Περὶ Ἐπιτηδευμάτων Ἐπιστολὰ, De Institutis Epistolae VIII. 354. b. & rursus ibid. c.

πρὸς Ἑρμαρχόν (vulgo Ἑρμαχόν) Ἐπιστολὰ, Ad Hermarchum (vulgo Hermachum) Epistolae, XIII. 588. b.

Κανὼν, Canon, III. 102. b.

Συμπόσιον, Convivium, V. 186. e. 187. b. (*pag. 203 sq. nostr. ed.*) 177. b. (*p. 206. nostr. ed.*) 179. d. 182. a.

Περὶ Τέλους, De Fine, scil. Bonorum, VII. 280. a. XII. 546. e. & f. (*coll. VII. 278. f.*) 547. a.

ΕΡΙΓΕΝΕΣ, comicus poëta, IX. 384. a. (*novae comoediae, teste Polluce.*)

Ἀργυρίου ἀφανισμὸς, Argentum perditum, fabula Epigenis sive Antiphanis, IX. 409. d. *Uterque eodem titulo fabulam edidisse videtur.*

Βάκχαι, Bacchae, Bacchantes, (*nisi ἐν Βακχίῃς, non ἐν Βάκχαις, scriptum oportuit*) IX. 384. a. n.

Βακχία, vel Βακχία, Bacchia vel Bacchatio, III. 79. d. n. ubi perperam Βραγχία olim. XI. 498. e. n. ubi Βακχία vulgo.

Ἡρώην, Heroïna, XI. 469. c. 474. a. 502. e.

Μνημάτων, Mnemation, quasi diceret Monumentulum, XI. 472. f. 480. a. 486. b.

ΕΡΙΓΕΝΕΣ, Grammaticus, (*ex Casauboni emendatione, pro vulgato olim EPIMENES*) scripsisse videtur Commentarios in Ionis dramata, XI. 468. c. n.

ΕΡΙΛΥCΥC, Comicus poëta. *Omisso dramatis titulo citatur*, I. 28. e. *Dramata memorantur*:

Κωραλίσκος, Coraliscus, Adolescentulus, IV. 133. b. n. 140. a. XV. 691. c. n.

Φωραλίσκος, Fur deprehensus (*nisi Κωραλ. oportuit*) XIV. 650. e. n.

ΕΡΙΜΕΝΕC. *vide*, ΕΡΙΓΕΝΕC Grammaticus.

ΕΡΙΜΕΝΙΔΕC Cretensis. *Huic a nonnullis adscribitur*; ἡ Τελχινιακὴ Ἱστορία, Historia Telchiniaca, VII. 282. e. *quae ab aliis Teleclidae tribuitur.*

ΕΡΙΝΙCΥC, comicus poëta. *Cuius dramata*:

ὑποβαλλόμεναι, Suppositae puellae, XI. 469. a. 479. a. & b. *Rursus XI. 500. f. quo loco auctor Eunucus, Εὐνικός, nominatur in vet. cod. perperam.*

Μνησιπτόλεμος, Mnesiptolemus, X. 432. b. c.

ΕΡΑΣΙCΤΡΑΤΥC Medicus, Iulienſis, XV. 665. f. n. (*A cuius nomine discipuli Erasistratei nominabantur, ut Menodorus, II. 58. f. & Hicesius, III. 87. b.*) *Ciatur omisso operis titulo*, II. 46. c. *Scripta memorantur*: ἡ περὶ τῶν καθόλου πραγμάτων, De Univerſa Medicina opus, XV. 665. f. & 666. a.

- Ὀψαρτυτικός, de condiendis Obsoniis, *sive* de Arte Culinaris, VII. 324. a. XII. 516. c.
- ERATOSTHENES**, Cyrenaeus, Aristonis Chii Stoi discipulus, VII. 281. c. *Grammaticus & poeta: qui n. de interdum insignitur hoc nomine*, Cyrenaeus poeta, II. 36. e. f. n. nescio an & I. 2. b. n. Tacito scripti tituli citantur illius testimonia, I. 16. d. e. 24. b. II. 41. d. IV. 140. a. qui locus pertinere videtur ad librum περὶ Κωμῶδίας: (conf. quae notamus infra, in Lycophrone.) indidem forsitan ductum id quod legitur XI. 499. e. Scripta laudantur haec:
- Ἀντεριννὺς, Anterinnys, IX. 376. b.
- Ἀρίστων, Aristo, (titulus libri ab Aristone Chio desumptus) VII. 281. c. qui locus item respicitur XIII. 588. a.
- Ἀρσινόη, Arsinoë, VII. 276. a. b.
- Ἐπιστολαί, X. 418. a. Πρὸς Ἀγέτορα τὸν Λάκωνα ἐπιστολή, Ad Agetorem (*sive* Hegetorem) Lacedaemonium Epistola, XI. 482. a.
- Ἑρμῆς, Mercurius, *carmen*, V. 189. d. n. VII. 284. d. Conf. Villois. Proleg. ad Homer. pag. 30. post med. In Eratosthenis Ἑρμῆν Commentarios scripsit T. Marchus, XI. 501. e.
- Περὶ Κωμῶδίας, de Comoedia, XI. 501. d. ubi in expositione fabulae Cratini disputat adversus Lycophronem.
- Ὀλυμπιονίκαι, Olympionicae, IV. 154. a. ex libro primo. (Conf. Laërt. VIII. 51.)
- ERETRIENSIS**, *sive* Erythraeus, Grammaticus. XII. 604. a. Vide Ind. Rer. & Persf.
- ERGEAS**, *sive* ERGIAS, Ἐργείας s. Ἐργίας, Rhodius (Conf. ERXIAS.)
- τὰ περὶ Πατρίδος, i. e. περὶ Ῥόδου, de Rebus Rhodiarum, VIII. 360. d. e. n.
- ERIPHANIS**, poetria lyrica, XIV. 619. c.
- ERIPHUS**, poeta comicus. Tacito dramatis titulo, I. 58. a. b. *Dramata*, Αἰόλος, Aeolus, IV. 134. c. Μελίβοια, Meliboea, III. 84. c. VII. 302. e. XV. 693. Πελταστής, Peltatus, IV. 137. d.
- ERXIAS**. (suspicantur eundem esse qui alibi ERGIAS nominatur.) Huius citantur Κολοφωνιακά, Colophonica, XIII. 561. f. n.

[Erysichthon, auctor vitio creatus ex IX. 392. d. Sed
 riget talia monstra commemorare: quae tamen fideliter re-
 petita videas in Fabricii Bibl. Gr. Tom III. pag. 663.]

EUALCES.

Ἐφεσιακὰ, Ephesiaca, XIII. 573. a.

EUANGELUS, poeta comicus. Cuius fabula,

Ἀπεκαλυπτομένη, Revelata, Nova nupta, XIV. 644. d. n.

EUANTHES, poeta epicus.

Εἰς τὸν Γλαῦκον ὕμνος, In Glaucum hymnus, VII. 296. c.

EUROEUS Parius, parodus. Laudatur, XV. 679. f. Post-
 habetur Boeoto parodo, gente Siculo, XV. 699. c.

Παροδιῶν βιβλία τέσσαρα, Parodiarum libri quatuor,
 XV. 698. a. b.

EU BULUS, poeta comicus. Citatur, tacito fabulae titulo,
 I. 8. a. b. 23. a. 25. b. c. & f. 28. d. (ex fab. Γλαῦκος.)
 28. f. 29. a. 34. d. II. 36. d. (ubi loquitur Bacchus,
 de tribus poculis & eo quod excedit.) II. 47. b. & f.
 49. c. 52. b. 65. c. & e. 66. d. III. 114. f. Citat Eu-
 bulus dictum Chaeremonis tragici, II. 43. c. Eius iambis
 quibusdam utitur Philetas, II. 43. f. Citatur Eubuli te-
 stimonium, II. 65. c. n. sed abest testimonium. Fabulae
 eiusdem citantur haec:

Ἀγκυλίον, Ancyliion, IX. 369. d. XIV. 646. b. XV.
 668. d.

Ἀμαλθεία, Amalthea, II. 63. d.

Ἀσασζόμενοι, Servati, VIII. 340. d.

Ἀντιόπη, Antiope, X. 417. b.

Ἄστυτοι, Enerves, II. 69. c.

Αὔγη, Auge, XIV. 622. e.

Βελλεροφόντης, Bellerophon, XV. 666. e.

Γανυμήδης, Ganymedes, III. 110. a. VI. 248. c.

Γλαῦκος, Glaucus. Inde ducti sunt versus, I. 28. d. n. qui
 ibi Antiphani tribuuntur, per Epitomatoris (ut videtur)
 errorem.

Δαίδαλος, Daedalus, VI. 247. a.

Δευκαλίον, Deucalion, III. 100. e. 107. f.

Διονύσιος, Dionysius, (περὶ, Dionysius Siciliae tyran-
 nus) VI. 260. c. a.

Διόνυσος, Bacchus. Vide Σμέλην.

Δόλων, Dolon, III. 100. a. XI. 471. d.

Εὐρώπη, Europa, X. 417. c.

Ἠχὸς, Echo, VII. 300. b.

[Ἰάλεμος, qui in *Indice Dialect.* h. l. ponitur, Ophelionis est.]

Ἰξίων, Ixion, VIII. 347. d.

Ἴων, Ion, IV. 169. f. VII. 300. c. 302. d. X. 417. d.
[Κάλλαισχος, ietere a *Dialect.* hīs posuit, Ophelionis est.]

Καμπυλίων, Campylion, VII. 295. e. XIII. 571. f. XIV. 642. c. Ἀραρὸς ἢ Εὐβουλος ἐν Καμπυλίῳ, XI. 471. e. XIII. 562. c.

Κατακολλώμενος, Adglutinated, IX. 396. a. X. 442. e. XIV. 653. e. ubi (ut purissime *Vir doctus monuit*) sum duo tetrametri trochaici:

Ἀλλὰ παραλαβὼν ἀκράτη προῦς, καὶ δίδου στυγὰς,
καὶ βότρυς τρώγει ἀνάγκῃ αὐτὸν ἐξ οἴου συχρούς.

Etiā XI. 500. e. pro vulgato *Μετακολλ.* haud dubi *Κατακολλ.* legendum.

Κέρκωπες, Cercopes, X. 417. d. XIII. 567. c.

Κλεψύδρα, Clepsydra, (metetricis cognomen,) XIII. 567. d.

Κυβευταί, Aleatores, XI. 471. d.

Κύνος. *Vide infra*, in *Προσούσια*.

Λάκωνες ἢ Λήδα, III. 108. a. n. VII. 330. c. IX. 380. f. *Nude*, Εὐβουλος ἐν Λήδῃ, XI. 460. e.

Μετακολλώμενος. *Sic vulgo*, XI. 500. e. pro *Κατακολλῶμε*
Μήδεια, Medea, VII. 300. c. *Conf. Casaub. ad VII*
327. e. *Animadu. nostr. Tom. IV. pag. 457.*

Μυλωθρίς, Molitrix, Pistrinaria, XI. 494. e.

Μυσοί, Mysi, X. 417. d.

Νάννιον, Nannium, (quam fabulam alii Philippidi tribuunt improbanse *Athenaei*) XIII. 568. f.

Ναυσικάα, Nauficaa, VII. 307. f.

Νεοττις, Neottis, Iuvencula, Pullastra, XI. 467. b.

Ὀδυσσεὺς ἢ Παρόπται, Ulysses vel Panoptae, XI. 478. c.

Οἰδίππος, Oedipus, VI. 239. a.

Οἰνόμαος ἢ Πέλοψ, Oenomaus vel Pelops, XV. 678. f.

Ὀαβία, Fortunata, XIV. 640. b.

Ὀρθάνης, sive Ὀρθάννης, Orthannes, III. 105. f. n. 108. a. n. & ibid. d. 112. f. VI. 228. f. X. 424. b.

Πάμφιλος, Pamphilus, XI. 473. e.

Πανυχίς, Pervigilium, XIII. 568. e.

Παρόπται. *Vide* Ὀδυσσεὺς.

Πέλοψ. *Vide* Οἰνόμαος.

Προβοσίδες, Leno, III. 108. d. IX. 371. f.

Προκρίς, Procris, X. 422. e. XII. 553. b.

Προσούσια ἢ Κύκνος, Adventus vel Cygnus, VII. 301. a. n.

Σαμέλη ἢ Διόνυσος, Semele vel Bacchus, XI. 460. e.

Στεφανοπώλιδες, Coronas vendentes, Corollivendulae, XIII. 557. f. XV. 679. b. d. & e. 690. e. *Forſan etiam huc ſpectat IX. 384. c. ubi quidem Eupolis vulgo auſtor nominatur.*

Σφγγοκαρίων, Sphingocaron, III. 80. a. b. X. 449. e. 450. c. XII. 553. a.

Τηταί, vel Τιτταί, Nutrices, III. 106. a. n. VII. 311. d. XV. 685. e.

Τιτᾶνες, Titanes, VI. 229. a.

Φοῖνιξ, Phoenix, IX. 397. a.

Χάριτες, Graiae, XII. 519. a.

Χρύσιλλα, Chryſilla, XIII. 559. b.

Ψάλτρια, Pſaltria, XI. 460. e.

EUCRATES, (*nescio, Grammaticus - ne, an Medicus*) III. 111. c.

EUEMUS Athenienſis: *medicus, puto. Et plures quidem Eudemos medicos, praecunte Galeno, recensuit Fabricius in Biblioth. Gr. Tom. XIII. pag. 155. Sed hic, qui de Oleribus scripsit, idem utique videtur eſſe, qui alibi apud Deipnoſophiſtam EUTHYDEMUS nominatur; de quo ſuo loco.*

Περὶ Λαχάνων, De Oleribus, IX. 369. e. 371. a.

EUDOXUS Cnidius.

Γῆς περίοδος, Terrae circuitus, VII. 288. c. ex libro 6. IX. 394. d. ex lib. 1.

EUMERUS Couſ.

Ἱερᾶς ἀναγραφῆς βιβλία, Sacrarum Historiarum libri, XIV. 658. e. f. n. *ubi citatur liber nonus.*

EUNOR, *Medicus*, II. 46. d. (*Fabric. Bibl. Gr. Tom. XIII. pag. 156.*)

EUVU Parius, *poëta*; (*cuius reliquias habes in Analectis Brunckii, Tom. I. p. 164 ſqq.*) IX. 367. e. X. 429. f.

EUMACHUS Corcyraeus.

Ῥιζοτομικὸς, Rhizotomicus, de Radicibus, XV. 681. e.

EUMACHUS Neapolitanus.

αἱ περὶ Ἀννίβαν Ἱστορίαι, de Rebus Hannibalis Historiae, XIII. 577. a. ex lib. 2.

mentio vide Interpp. Iuvenal. ad ll. 52. Ob hanc como-
diam mari mersum esse Eupolidem ab eis quos perstrinxera-
at Platonius, περί διαφορὰς κωμωδιῶν. (in Küsteri Pre-
legom. ad Aristoph. p. x sq.) Suidas vero tradit, in bel-
cum Lacedaemoniis naufragio periisse; indeque legem lata-
esse, quae vetaret militare poetam.

Δῆμοι, Populi, Pagi, III. 106. b. 123. a. VII. 316. c.
IX. 373. e. 408. c. d. X. 425. a. b.

Ἐἰλωτες, Eilotes, Ilotes, III. 138. e.

Κόλακες, Assentatores: qua fabula traducebatur Calli-
eiusque assentatores. Vide V. 218. b. c. XI. 506. c.
& VII. 286. b. cum quo fragm. conf. IX. 400. b. &
metro vide quae ex Hermannii coniectura adnotavimus Ania-
adv. Tom. VIII. p. 444. Citatur eadem fabula III. 100. l.
VI. 236. et f. VII. 328. e. IX. 400. b. XII. 535. c.
ubi de Alcibiade. XIV. 630. a. 646. f. Indidem ductum
fragm. I. 22. l. ubi senarius sic scribendus: — — — ἵνα
πρὸ τοῦ κυνὸς τὸν πνεῦμον' ἔκλυτον φορῇ.

Μαρικᾶς, Maricas, cinaedus, XV. 690. e. n. 691. c.

Πόλεις, Civitates, IX. 394. e. X. 425. a. b.

Προσπάλτιοι, Prospaltii, VII. 326. a. n.

Στεφανοπώλιδες, Corollivendulae, IX. 384. c. n. n.
videndum, ne Eubulus, non Eupolis, auctor debuerit
nominari.

Ταξίαρχοι, Ordinum ductores, II. 52. d. n. IV. 170. d. n.

Φίλοι, Amici, VI. 266. f.

Χρυσοῦν γένος, Aureum seculum, IX. 375. a. 406. c.
408. e. XIV. 657. a. Indidem ductum fragm. XIV
658. d.

EURIPIDES, (conf. Ind. Rer. & Pers.) scenicus Philoso-
phus, IV. 158. e. n. & XIII. 561. a. n. quo loco a-
ponitur eius Carmen in Amorem, ex choro nescio cuius
tragediae decerptum: rursusque aliud, XIII. 561. b. c.
quod ex Andromeda ductum: & XIII. 600. d. ex Aug.
Eiusdem adponuntur tredecim senarii, XIII. 599. f. d.
magno Veneris numine, quod vim suam exercet no-
modo in genus hominum, sed in universam rerum
naturam.

Euripides & Sophocles in Tragicis argumentis ex-
cellunt, XIV. 652. d.

Carmen epinicium EURIPIDIS in Alcibiadem, cum
victorem Olympiae, memoratur I. 3. e. n.

Eiusdem Epigramma in matrem quamdam, cum liberis ex fungorum esu mortuam, II. 61. a. b.

Tacitis dramatum titulis recitantur Euripidis eclogae, II. 36. d. 38. f. 40. d. n. (ex Danaë) 66. a. IV. 158. e. n. 159. b. (ex Bellerophonte) VI. 247. c. n. 270. c. VIII. 362. e. & f. X. 421. f. 446. a. b. XI. 465. b. XIII. 561. a. & b. n. 608. f. XIV. 619. b. XV. 665. a. 677. b. (ex Antiopa.) *Conf. mox fab. Αἰολος.*

Euripideus etiam versus videtur esse ille, XIV. 616. c.

Καλῶν κατάρχῃς τήνδε μούσαν εἰσάγων :

quo versu Telephorus risit Lysimachi regis uxorem.

Fabulae Euripidis citantur hae :

(Αἰολος, Aeolus.) *Inde ductus versus qui citatur* XIII. 566. b. n. & alius, XIII. 582. d.)

(Ἀνδρμάχη, Andromache.) *Ex ea fab. citatur versus, I. 4. b. n. item alius* ibid.

Ἀνδρμέδα, Andromeda, XI. 476. f. *Ex Euripidis Andromeda episodium declamavit Alexander in postrema coena, XII. 537. d. Ex eadem fab. ducti sunt versus in Amorem, qui leguntur* XIII. 561. b. n.

(Ἀντιόπη, Antiopa.) *Ex ea citatur versus, X. 421. f. n. tacito dramatis titulo: item duo alii, XV. 677. b. n.*

(Ἀρχέλαος, Archelaus, citatur in *Fragm. de Incremento Nili, quod ex Athenaeo ductum videtur, lib. II. cap. 88. pag. 279. nostrae editionis.*)

(Αὐγή, Auge.) *Hinc ducti versus leguntur* XIII. 600. d.

Αὐτολυκος πρῶτος, Autolycus prior, X. 413. c. - f. *ubi longa ecloga de Athletis, quorum artem inutilem declarat poeta.*

Βάκχαι, Bacchae, II. 40. b. n. *Ex eadem fabula verbis nonnullis usus est Aristippus, XII. 544. e. n.*

(Βελλεροφόντης, Bellerophon. *Hinc ducti videntur versus, IV. 159. b. c. n.*)

(Δανάη, Danaë, II. 40. d. n.)

Δασμῶτις Μελαίπη, Captiva Melanippe, XII. 523. e. n. XIV. 613. d. n.

Εὐρύσθευς, Eurystheus, XI. 498. d.

Ἡρακλῆς, Hercules, (*scil. Hercules furens*) IX. 409. a. n.

Θησεύς, Theseus, X. 454. b. c.

Ἰκέτιδες, Supplices mulieres, IV. 158. f. VI. 250. e. f. n.

Ἰππόλυτος, Hippolytus, XIII. 600. b. c. *Tacito fabulae*

titulo citantur verba nonnulla, III. 122. b. n. Item XII. 530. d. ubi Euripideo versu Xenocratem cavillatur Aristoteles.

(Ἰφιγένεια ἐν Αὐλίδι, Iphigenia in Aulide.) Ex hac fabula versum Euripidi subripuit Eubulus comicus, XIII. 569. a. n.

Κρήσσαι, Cressae, III. 97. a. XI. 504. b. XIV. 640. b.

Κύκλωψ, Cyclops, I. 23. e. XIV. 650. a. 658. c.

Μελανίππη. Vide Δεσμῶτις.

Μήδεια, Medea: in qua a Callia & argumentum & carminum modulum desumpsisse Euripidem ait Clearchus apud Nostrium, VII. 276. a. n. & X. 453. e. n. Tacito & auctoris & fabulae nomine, citatur Medae versus 332. IV. 156. f. vocabulo κακῶν in φακῶν mutato.

(Οἰδίπους, Oedipus. Inde citatur versiculus, XV. 701. b. n.)

Οἶνεὺς, Oeneus, XV. 666. c.

Πειρίθους, Pirithous, ab aliis Euripidi, ab aliis Critiae tribuitur, XI. 496. b.

Πλεισθένης, Pleisthenes, XV. 668. b.

Σθενέβοια, Stheneboea, (uxor Proeti, regis Argivorum) X. 421. f. 427. e. n.

Σκίρων, Sciron, III. 76. c. Σκείρων, IX. 368. d. Monuit Suidas, (Tom. III. edit. Küst. pag. 328.) dupliciter efferni id nomen, Σκίρων & Σκείρων. Conf. Steph. Byz. in Σκῆρος, ibique Holsten. & Heynii Notas ad Apollodor. pag. 497. ed. pr.

(Τήλεφος, Telephus.) Versus inde citatur, V. 186. e. n.

(Τροάδες, Troades.) Versiculus ex initio Troadum citatur I. 4. a. n. Eodem versiculo usus est Menander apud Athen. XI. 474. c. Alius versus citatur, II. 66. a. b. n.

Φαέθων, Phaëthon, XI. 503. d.

(Φοίνισσαι, Phoenissae.) Ex his citatur versus 1493. I. 4. b. n. Ex eadem fab. versum 464. suum fecit Stratis, apud Athen. IV. 160. b. n.

Φρίξος, Phrixus, VI. 264. c.

Thucydidis in Euripidem Epigramma memoratur V. 187. d. n.

EURYPILUS, auctor aliunde nobis incognitus, tacito operis titulo testis citatur in re ad Lampsacum oppidum pertinente, XI. 508. f.

[Euschemus. Perperam olim XIII. 572. e. legebatur Ἐσχημος ἐν Ἐμπολῇ, pro Ἐφιππος ἐν Ἐμπ. Qui qui-

dem error iam Suidae aetate occupaverat codices. Vide not. ad l. c.]

EUTHIAS, orator.

κατὰ Φρύνης λόγος, In Phrynen oratio, XIII. 590. d. *quam orationem ab Anaximene scriptam fuisse ait Diodorus Periegeta*, apud Nostrum XIII. 591. e.

EUTHYCLES, poëta comicus: cuius drama

Ἄστωι ἢ Ἐπιστολῇ, Prodigii vel Epistola, III. 124. c.

EUTHYDEMUS Atheniensis, nominatur in eorum numero qui *Ὀψαρτυτικά*, (i. e. de condiendis Obsoniis vel de Re Culinaria) scripserunt, XII. 516. c. *Nescio utrum ob librum hoc ipso titulo editum, an ob alia scripta similiis argumenti: qualia sunt,*

Περὶ Λαχάων, de Oleribus, II. 58. f. III. 74. a. *Conf. supra in EUDEMUS.*

Περὶ Ταρίχων, de Salsamentis, III. 116. a. - c. (ubi versus nonnulli, tamquam Hesiodi, ab Euthydemo adferuntur, quos coquo magis quam Hesiodo dignos, & ab ipso Euthydemo procusos existimat Athenaeus.) III. 118. b. VII. 307. a. 308. e. 315. f. 328. d.

EUTHYMENES Massiliensis, (de Nili incremento) lib. II. cap. 90.

EUKYTHEUS Pythagoricus, IV. 157. c.

F.

FRATRES, qui Georgica scripserunt, XIV. 649. d. e. n. sunt **QUINTILII**.

G.

GALENA, Smyrnensis, (poëtria, ut videtur) ignota alioquin, XV. 679. c.

GALENUS Pergamenus, Medicus, (idemque unus e Deipnosophistis) plurima scripta edidit philosophica & medica, I. 1. e.

GEORGUS; sive rectius **GORGON**.

Περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν, de solennibus Rhodi Sacrificiis, XV. 696. f. 697. a. n. *Conf. Addend. ad Animadv. Tom. VIII. pag. 518.*

GLAUCIAS, Medicus, II. 69. f. n. (Fabric. Tom. XIII. pag. 171. ex Plinio & Galeno.) *Idem forsan qui alibi*

GLAUCIDES *apud Athen. vocatur, cuius nomen praetermissum a Fabricio.*

GLAUCIDES, Medicus; (*nescio an idem cum GLAUCIA*) III. 81. a. & d.

GLAUCON, Grammaticus: cuius laudantur Γλῶσσαι, Glossae, XI. 480. f.

GLAUCUS Locrus.

Ὁψαρτυτικὸς, de parando Obsonio, VII. 324. a. IX. 369. b. XII. 516. c. XIV. 161. e.

GNATHAENA, meretrix Attica, *scripsit* Νόμον συσσιτικὸν, Legem convivalem, trecentis triginta tribus versibus, XIII. 585. b.

GNESIPPUS, ludicrorum carminum & hilaris Musae poëta, XIV. 638. d. e. *idem* cantor, Stesichori & Alcmæanæ & Simonidis carmina decantare solitus, *ibid.* e.

GORGIAS Atheniensis, Περὶ τῶν Ἀθηναίων Ἑταιρίδων, *sive*, περὶ Ἑταρῶν, de Meretricibus Atticis, XIII. 567. a. 583. d. (*quo ex loco discimus, scripsisse hunc post Aristophanem Grammaticum.*) 596. f.

GORGON. Vide GEORGUS.

H.

HAGNOCLES, *sive* AGNOCLES, Rhodius.

Κορωνισταί, Coronistae, VIII. 360. b. n.

HANNO. Ἀννωνος πλάται, Hannonis errores, III. 83. c.

HARMODIUS Lepreates.

Περὶ τῶν κατὰ Φιγαλίαν (*sive* Φιγάλειαν) Νομίμων, de Phigalensium Institutis, IV. 148. f. XI. 465. e. 497. c. περὶ τῶν παρὰ Φιγαλεῦσι Νομίμων, X. 442. b.

HARPOCRATION Mendesium: (*parum olim etiam cognitus scriptor; vide* XIV. 648. c.)

Περὶ Πλακούντων, de Placentis, XIV. 648. b.

HECATAEUS Milesius. II. 35. a. (*forf. ex Genealogiis.*)

III. 114. c. X. 418. e. n. (*ex lib. 2. Περικλ.*) — *Vide librum nuper editum, hoc titulo: »Historicorum Antiquissimorum Fragmenta, collegit, emendavit, explicuit, ac de cuiusque Scriptoris aetate, ingenio, fide, commentatus est Frid. CREUTZER. Hecataei Historica: item »Charonis & Xanthi omnia. Heidelb. 1806. α*

Γενεαλογίαι, Genealogiae, IV. 148. f. *ubi citatur liber tertius.*

Περιήγησις, (*sive Περιηγήσεις*, IX. 410. e. n.) Orbis descriptio, X. 447. d. ex lib. 2. *conf.* X. 418. e. Ἀσίας Περιήγησις, Asiae descriptio, (quam Callimachus tribuit Hecataeo τῷ Νησιώτῃ) II. 70. a. n. *Etiā nude Ἀσία inscriptum fuisse eundem librum, colligi videtur ex IX. 410. e.*

Εὐρώπης περίοδος, Europae circuitus, X. 447. b.

ΗΕΚΑΤΑΕΥΣ ὁ Νησιώτης, Insulanus, *videtur esse Eriensis Hecataeus. Vide Not. ad II. 70. a.* Huic Callimachus tribuit scriptum, cui titulus,

Ἀσίας περιήγησις, Asiae Descriptio; cuius auctor alias Milesius Hecataeus perhibetur, II. 70. a. b.

Itaque dubitanter Athenaeus IX. 410. e. n. ait: Ἐκαταίος, ἢ ὁ γεγραφὼς τὰς Περιηγήσεις, ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐπιγεγραφομένη.

ΗΕΔΥΛΗ, poëtria, Hedyli mater, Moschinae poëtriae filia.

Σκύλλα, Scylla, *carmen elegiacum*, VII. 297. b. n.

ΗΕΔΥΛΟΣ, poëta, Samius aut Atheniensis, VII. 297. a. *ubi reperitur οὐκ Ἠδύλοσος edd.*

Ἐπιγράμματα, Epigrammata, IV. 176. c. VIII. 344. f. & 345. a. b. XI. 472. f. & 473. a. 488. b. 497. c. - e.

ΗΕΓΕΜΟΝ Thasius, Lenticula dictus, (*quemadmodum & Saperater parodus*,) IX. 406. c. & *plura de eodem*, ibid. f. & 407. a. XV. 698. c. - 699. a. In numero poëtarum veteris comoediae ponitur a nonnullis, I. 5. b. *Conf. Ind. Rer. & Pers.*

Παρῳδίαι, Parodiae, IX. 406. e. 407. a. XV. 699. a.

Γιγαντομαχία, Gigantomachia, una ex Parodiis; quam eodem die in theatro Athenis recitavit Hegemon, quo nuncius advenit magnae calamitatis in Sicilia acceptae, XV. 699. a. IX. 407. a. b.

Δειπνον, Coena, una ex Parodiis, I. 5. b.

Φιλίνα, vel Φιλίννη, Philinna, III. 108. c. comoedia prisco more scripta, XV. 699. a.

ΗΕΓΕΣΑΝΔΕΡ, Delphus, (*vel, Delphenus*) f. 18. a. 19. c. II. 44. c. 51. f. 52. c. d. IV. 132. c. 167. e. 174. a. VI. 229. a. 260. a. VII. 289. e. & f. 325. c. VIII. 340. f. 343. c. d. & e. f. 344. a. X. 444. d. XI. 477. e. XII.

544. c. bis. XIII. 592. b. XIV. 652. f. *Quae testimonia omnia ducta videntur ex opere, subinde nominatim laudato, cui titulus,*

Ῥπομνήματα, Commēntarii, Commentaria, III. 83. a. & b. 87. b. 107. e. 108. a. IV. 162. a. VI. 248. a. 249. d. 250. d. VIII. 334. e. 337. f. 365. e. IX. 400. d. X. 419. d. 431. d. 432. b. - d. XI. 479. d. (ubi adponitur initium operis, Ἐν τῇ ἀρίστῃ πολιτείᾳ.) XI. 507. a. n. cap. 116 & seqq. *postuae edit.* (ubi contra Platonem disputatur: conf. *Animadv. ad XI. 508. d. T. VI. pag. 330. & ad XI. 509. a.*) XIII. 564. a. 572. d. 585. a. XIV. 621. a. 656. c.

Ῥπομνημα (sive Ῥπομνήματα, ut in *Indice Dalecamp.* scribitur.) Ἀνδριάντων καὶ Ἀγαλμάτων, Commentarius (sive Commentarii) de Statuis & Imaginibus, V. 210. b. ubi pro eo quod vulgō scribitur, ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ Ῥπομνήματι, fortasse scriptum oportuerat, ἐν τῷ ἐπιγραφόμενῳ Ῥπομνήματα. Sed nihil temere mutatum velim.

Perperam olim, VII. 290. b. scribebatur Ἡγήσανδρος ἐν Δελφοῖς, pro Ἡγήσιππος ἐν Ἀδελφοῖς.

HEGESIANAX Alexandrinus, vel Alexandrensis. (ex Alexandria Troade, IV. 155. b.)

Ἱστορίαι, Historiae, III. 80. d. (ubi plura de ipso auctore.) IV. 155. b. ubi etiam

Ποιήματα, Carmina, eiusdem memorantur.

Τρωϊκὰ, Res Troianae. ὃ τὰ Κεφαλίωνος ἐπιγραφόμενα Τρωϊκὰ συνθεῖς Ἡγησιάναξ ὁ Ἀλεξανδρεὺς, IX. 393. d. Conf. *supra*, voc. Cephalion.

HEGESIAS. Huic tribuuntur a nonnullis

Κύπρια ἔπη, Cypria carmina, XV. 682. e.

HEGESIPPUS Comicus, idem (teste *Suida*) qui **CROBYLUS** fuit cognominatus. Sed *Athenaeus* aliās nūde Hegesippum, aliās Crobylum nominat. Quare confer *supra*, quae sub voc. **CROBYLUS** posuimus. *Dramata:*

Ἀδελφοὶ, Fratres, VII. 290. b. n. (ubi *perperam* vulgō legebatur Ἡγήσανδρος ἐν Δελφοῖς.) IX. 405. d.

Φιλέταιροι, Sodahum studiosi, VII. 279. d. n. *Apud Suidam* vero Φιλέταιρος editur titulus, singulari numero.

HEGESIPPUS Tarentinus, commemoratur in eorum numero qui scripserunt

Ὀψαρτυτικά, de condiendis Obsomis, XII. 516. c. d.
Παλευντοποιικὸν σύγγραμμα, de conficiendis Placentis,
XIV. 643. e. f.

HELLANICUS, (*Mitylenaeus Lesbius*) cuius scripta:
Αἰγυπτιακά, Aegyptiaca, I. 34. a. XI. 470. d. XV.
679. f. & 680. b. c.

Ἀνάβασις εἰς Ἀμμωνος, (εἰ γνήσιος) Ad Ammonis tem-
plum profectio, (si modo genuinus Hellanici liber est)
XIV. 652. a. Fuisse partem Aegyptiacorum coniecit
Vossius pag. 449 extr.

Δευκαλιωνεία, Deucalionea, X. 416. b. ubi citatur liber
secundus.

Ἑθνῶν ὀνομασίαι, Gentium nomenclaturae, XI. 462. a. b.
Ἱστορίαι, Historiae, IX. 410. f.

Καρνεονῖκαι, Carneorum victores: *partim metrico carmine,*
partim solutâ oratione descripti, XIV. 635. e.

Κτίσεις, Origines (*gentium & civitatum*), X. 447. c. n.

Φορωνίς, Phoronis; cuius citatur liber secundus, IX. 410. f.

De Hellanicis duobus, altero Milesio, altero Mity-
lenaeo Lesbio, vide Vossium *De Hist. Graec.* p. 448 sqq.
Scilicet Milesium Hellanicum a Mitylenaeo Lesbio di-
versum statuit Suidas: in quo errasse hunc Lexicographum
probabile fecit Sturz ius in *Hellanici Lesbii Fragmentis*,
Lipsiae 1787. editis, laudatus Harlesio ad *Fabricii Bibl.*
Graec. Tom. II. p. 349 seq. nempe, aut nullum fuisse Mi-
lesium Hellanicum, sed Hecataeum Milesium a Suida con-
fusus fuisse cum Hellanico; aut eundem Hellanicum perinde
& Mitylenaeum Lesbium & Milesium interdum fuisse adpel-
latum. Certe, si duos Hellanicos novisset Athenaeus, alte-
rum Milesium, Lesbium alterum, non constanter nude Hella-
nicum nominaturus erat; sed eum, quem dicit, adiecto pa-
triae nomine (ut aliâs consuevit) ab altero erat distincturus.

In Indice Dalecampiano, qui Casaubonianis quoque
editionibus secundae & tertiae praefixus est, in Hellanici
scriptis recensentur etiam Γλῶσσαι, Glossae, ex pagina
489. a. edit. Casaub. Ubi primum moneo, erratum esse in
numero, cum pag. 487. a. scriptum oportuisset; deinde
gravius etiam in ipso auctoris nomine erratum, quum pro
Seleuco, quem Graeci libri ibi nominant, Dalecampius
in Latina versione, (ad cuius praescriptum confectus ille
Index est) nescio quo sive lapsu, sive qua temeritate, Hel-
lanici nomen posuerit. Quod eo maxime monitum volui,

ne quis vel frustra apud Athenaeum nostrum Hellenici Γλώσσας quaerat, neve eas fortasse iuniori cuidam Hellenico Grammatico tribuendas existimet, de quo Fabricius egit in Biblioth. Graec. & ibidem Harles. Tom. II, p. 349. & Tom. VI. p. 368.

HELIODORUS Atheniensis, VI. 229. a. Periegera, IX. 406. c.

Περὶ Ἀκροπόλεως, de Arce (Athenarum) libri quindecim, VI. 229. a. quorum citatur liber primus, IX. 406. c. Nescio an ex eodem opere ductum sit testimonium, II. 45. c.

HENIOCHUS, poeta comicus; cuius dramata:

Γοργόνες, Gorgones, XI. 483. a.

Πολύευκτος, Polyuctus, IX. 396. d.

Πολυπράγμων, Curiosus, VI. 271. a.

Τρόχιλος, Trochilus, IX. 408. a.

HERHAESTION, Athenaei aetate scriptor plagiarus, aliena pro suis venditans, edidit libellum,

Περὶ τοῦ λυγίνου παρ' Ἀνακρέοντι στεφάνου, de Corona ex Amerina salice apud Anacreontem, XV. 673. d. e. n.

Περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν Ἀντιφῶντος, de Antiphonte apud Xenophontem in Memorabilibus, XV. 673. f.

HERACLEON Ephesus, Grammaticus, & Glossographus, ut videtur. II. 52. b. III. 76. a. III. c. VII. 303. b. & 308. f. (*quo ex loco videri possit, scriptum ab eo fuisse librum Ὁψαρτυτικόν: sed rectius, nō fallor, nonnisi Γλῶσσαι ὁψαρτυτικάι intelligentur, & eae quidem aliis glossis mixtae.*) XI. 503. a. XIV. 647. b. Forſan Heracleon nominari debuit XI. 479. a. n. ubi vulgo Heraclitus.

Heracleonem Aegyptium, Grammaticum, laudat Fabricius Bibl. Gr. Tom. VII. p. 62. ex Suida, ubi conf. quas Küsterus adnotavit. Ephesium Heracleonem silentio praetermisit Suidas.

HERACLIDES, comicus poeta, XII. 532. e.

HERACLIDES Cumaeus, vel Cymaeus; cuius laudantur *Περσικά, Persica, II. 48. c. IV. 145. a. ubi citatur Liber β'. τῶν Παρασκευαστικῶν, Historiae Persicae praemissorum. XII. 514. b. ubi Persicorum liber primus. XII. 517. b. rursus ex τοῖς ἐπιγραφόμενοις Παρασκευαστικοῖς.*

HERACLIDES Lembus, XIII. 566. a. *conf. Voff. de Hist. Gr. lib. I. c. 20. pag. 127 sq.*

Ἱστορίαι, Historiae, III. 98. e. ex lib. 37. VIII. 333. a. ex lib. 21. XIII. 578. b. ex lib. 36.

HERACLIDES Mopseates, *Grammaticus*, VI. 234. d. n.

HERACLIDES Ponticus, XV. 701. e.

Περὶ Δικαιοσύνης, De Iustitia, XII. 521. e. f. 523. f. ex lib. 2.

Περὶ Ἐρωτικῶν, De Rebus Amatoriis, XIII. 602. b.

Περὶ Ἡδονῆς, De Voluptate, XII. 512. a. n. ubi laudatur Voluptatis studium: *sed non suo nomine ista scripsisse videtur Heraclides, verum ex aliorum nonnullorum ratione.*

Περὶ Μουσικῆς, De Musica, X. 455. d. ex lib. 3. XIV. 624. c. & *seqq. cap. 19-22. rursus ex lib. 3.*

(**HERACLIDES**) Ponticus (iunior,) qui *sec. I. post C. N. vixit, scripsit λέσχας, πυρρίχας & φλυαρίας. Quare ab Athenaeo adpellatur ὁ Ποντικὸς λεσχηνευτὴς*, XIV. 649. c. n.

HERACLIDES Syracusanus. *Cuius laudatur*

Ὀψαρτυτικὸς, De parandis Obsoniis, II. 58. b. III. 105. c. 114. a. VII. 328. d. XIV. 661. e. *Immo duo Syracusii Heraclidæ in eorum numero recensentur, XII. 516. c. qui Ὀψαρτυτικὰ scripsere: ubi alter fortasse intelligendus Tarentinus ille, qui Συμπόσιον scripsit, qui fortasse genere quidem Tarentinus fuerat, civitate vero Syracusanus, aut vice versa.*

HERACLIDES Tarentinus, *Medicus*, II. 59. c. *Vide Fabric. Bibl. Græc. Tom. XIII. pag. 177. Conf. Ind. Rer. & Persf.*

Συμπόσιον, Convivium, II. 64. a. & e. 67. e. III. 74. b. 79. e. 120. b.

De diversis HERACLIDIS CASAUBONUS, ad IV. 145. a. hæc adnotavit. » Quia plures fuerunt Heraclidæ, qui editis libris nomen suum posteritati » commendarunt, ideo solent distinguere accurate: ut » cum scribit Athenaeus hoc loco, Ἡρακλείδης δ' ὁ » Κυμαῖος ὁ τὰ Περσικὰ συγγράψας, ἐν τῷ δευτ. τῶν πέπτγρ. Παρασκ. addidit hæc, ὁ Κυμαῖος ὁ τὰ Περσικὰ συγγράψας, ut distingueret hunc ab Heraclide Tarentino, qui Σκενασίας inscriptum librum » ediderat. Utriusque meminit Laërtius [lib. V. sect.

» 93 sq.] in *Heraclide Pontico*, quatuordecim eiusdem
 » nominis scriptores commemorans. *Cumaeus*, ut vi-
 » detur, regum Persidis victum & totam *δίαρταν* e-
 » in opere descripserat. *Tarentinus*, professione Med-
 » cus empiricus, aegrotis ac bonae valetudinis cu-
 » riosis consuluerat. Nam Galenus huius librum in-
 » scribingit, *Περὶ Σκευασίας καὶ δοκιμασίας φαρμάκων*
 » libro VI. de Facult. simplic. Medicam. Fuere prae-
 » terea *Heraclidæ* duo alii, quorum Laërtius non me-
 » minit, domo *Syracusani*, qui *De Re culinaria* libro
 » ediderunt, teste Athenaeo, libro XII. »

Historiam nonnullorum ex Heraclidis persecutus est v-
doctus CURT SPRENGEL, in libro cui titulus: » Bey-
» traege zur Geschichte der Medicin. » Ubi Commentati-
inscripta » Heraclides von Heraclea, von Erythraea, un-
» von Tarent. Geschichte dieser drey oft miteinander ver-
» wechselter Maenner. » inserta Tomo I. Fasc. 2.

HERACLITUS Ephesius. IV. 134. b. 178. f. XIII. 611
 b. ubi, deleta post ἔχειν commate, sic scriptum oportuit
 Πολυμαθὴν νόον ἔχειν οὐ διδάσκει.

HERACLITUS, poeta comicus, ignotus alioquin; cuius
drama

Ξερίζων, Hospites excipiens, citatur X. 414. d.

HERACLITUS Glossographus, qui XI. 497. a. ex *Pamphi-*
au floritate citatur, videtur esse HERACLEON Ephesius,
quo supra.

HERINNA, poetria: cuius laudatur *Ποιημάτων*, VI.
 283. d.

HERMEAS, Ἑρμείας: (nescio an Methymnaeus, de quo
mox.)

Περὶ τοῦ Γρυνείου Ἀπόλλωνος, De Apolline Gryneo, IV.
 149. d. n. ubi citatur liber secundus. Ad Methymnaeum
Hermeam retulit Vossius, lib. III. de Hist. Gr. p. 37

HERMEAS Curiensis; ὁ Κουρσεύς: cuius laudantur

Ἰαμβοί, Iambi, XIII. 563. d. e. n. ubi irridentur Stoici.

HERMEAS, Hermodori filius, Samius, XIII. 606. c.

HERMEAS Methymnaeus. (conf. supra, ubi nuda **HEI-**
MEAS.)

Σικελικά, Res Siculae, X. 438. b. c. & quidem liber te-
 tius.

HERMESIANAX Colophonius. (*Vide Harlesf. ad Fabric. Bibl. Gr. Tom. II. pag. 873 sq.*)

Λεόντιον, sive Ἑλεγυσιακὰ βιβλία τρία, Leontium, sive Elegiarum libri tres, XIII. 597. a. Quorum ex tertio libro insignis ecloga exhibetur ibid. cap. 71, nostrae edit.

HERMIPPUS, ὁ ἀστρολογικὸς, qui citatur XI. 478. a. n. videtur idem esse Smyrnaeus, Callimachus cognominatus, de quo paulo post. Nec enim de Berytio illo Hermippo cogitandum hic puto, qui Hadriani aetate cum alia scripsit, tum Somniorum Historiam: de quo videndus Voss. lib. II. De Histor. Graec. pag. 220. & Needham in Prolegom. ad Geoponicos, pag. 53. edit. Niclas.

HERMIPPUS, Comicus, veteris comoediae poeta, XV. 699. a. Tacito scripti titulo citatur I. 18. c. 27. e. n. 28. a. II. 56. c. 59. c. Dramata eius memorantur haec:

Ἀρτοποιίδες, Mulieres-panem-vendentes, III. 119. c. n. Δημοῦται, Populares, VII. 285. e.

Θεοί, Dii, X. 426. f. XI. 478. c. & f. XIV. 636. d.

Κέρκωπες, Cercopes, III. 123. f. XI. 502. b. XII. 551. a. XIV. 650. e.

Μοῖραι, Parcae, VIII. 344. c. X. 418. d. XI. 476. d. n. 486. a. 487. e. XV. 668. a.

[Οἰδίπους, qui in Ind. Dalec. ex X. 451. f. hic ponitur, non Hermippi est, sed Theodetiae Phaselitae.]

Στρατιῶται, Milites, III. 77. a. X. 423. a. XI. 480. f. XII. 524. f. (conf. Ind. Rer. voc. Abydus.) XIV. 649. c.

Θορμωφόροι, Sportas-ferentes, Calones, XV. 700. d. n. Conf. not. ad I. 27. e.

Praeter Dramata, memorantur eiusdem Hermippi

Ἰάμβοι, Iambi. III. 76. c. ubi est senarius iambicus: item XV. 700. e. est senarius demito primo pede. XV. 667. d. non adpositum est testimonium. Sed XI. 461. e. n. licet pariter citetur Ἑρμιππος ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν τοῖς Ἰάμβοις, tamen non sunt iambici versus, sed trochaici tetrametri. Itaque a potiori imposita est denominatio operi, ex vario versuum genere conflato: aut Ἰάμβων nomen latiori quadam notione carminibus varii generis fuit impositum. Vide Indicem nostrum Graec. voc. Ἰάμβος & Ἰαμβισίον: & confer Harlesium ad Fabric. Tom. II. pag. 450. & , quem ille laudat, Hemsterhusium ad Aristoph. Plut. vs. 701. p. 234.

Παρηΐδας etiam scripsisse eundem Hermippum docet Athen.

XV. 699. a. *Et ex Parodiarum unâ excerptos esse fides diceret versus, qui I. 27. e. – 28. a. leguntur, nisi eos ex fab. Φορμοφόροι desumptos esse fidem faceret Hesychii vide not. ad I. 27. e.*

HERMIPPUS Cyzicenus, poëta, Paeonium auctor Antigonum & Demetrium, XV. 697. a. *Conf. Hermocles.*

HERMIPPUS Smyrnaeus, Callimachus. (*Nescio an is qui Ἑρμιππος ὁ Ἀστρολογικὸς nominatur, XI 478. a de quo supra.*) Scripta huius recensentur:

Περὶ Ἀριστατέλους, de Aristotele, XIII. 589. c. *ubi τῷ περὶ Ἀριστ. πρώτῳ: ut & XV. 696. f.*

Περὶ Γοργίου, de Gorgia, XI. 505. d.

Περὶ τῶν Ἑπτὰ σοφῶν, de Septem Sapientibus, II. f. n. X. 443. a.

Περὶ Ἱππώνακτος, de Hipponacte, VII. 327. b. c.

Περὶ Ἰσοκράτους, de Isocrate, XIII. 592. d.

Περὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν, de Isocratis discipulis VIII. 342. c. ex libro tertio. X. 451. e. (XIII. 592. d. e. n.)

Περὶ Νομοθετῶν, de Legumlatoribus, IV. 154. d. ex libro primo. XIII. 555. c. XIV. 619. b. ex libro sexto *Quibus quidem in locis omnibus nude Hermippus aut nominatur: at rectius (puto) Dalecampius fecit, ad Callimachium Hermippum referens id opus, quam Vossius qui ad Berytium Hermippum retulit, cuius supra mentionem feci, ubi de Hermippo τῷ ἀστρολογικῷ.*

Tacito scripti titulo citatur Hermippus Callimachus, I. 21. a. ubi de Theophrasto. I. 21. c. Theocrito Chio & Anaximene. II. 58. f. n. ubi quidem libri titulum, ab Epitomatore omissum, ex Proclo adiungimus. IV. 162. c. de Persaeo, Stoico philosopho. I. 163. e. de Diodoro Aspendio. V. 213. f. n. ubi de Pythagora. XIII. 590. d. de Hyperidis oratione pro Phry

HERMOCLES. *Es huic & Hermippo Cyziceno tribuunt Παῖνες Paeanes in Antigonum & Demetrium, X 697. a. n. Sed vix dubitari debet, pro eo quod semel Hermippus, & dein Hermocles nominatur, utrobique Hermippum, aut Hermoclem nominari debuisse.*

HERMOGENES, parodus, memoratur XV. 697. f. n.

HERMON. (*Forſan HERMONAX scriptum oportebat:*

terte idem videtur fuisse Hermon & Hermonax, ut iudicavit Fabricius *Bibl. Graec. Tom. IV. pag. 535 sq. (Vol. VI. pag. 192. ed. Harl.)* Citatur quidem Hermon in *Schol. Ven. ad Iliad. π'. 175.*

Κρητικά Γλῶσσαι, Glossae Creticae, III. 81. f. n. VI. 267. c. n.

HERMONAX. (*Vide modo dicta, in HERMON.*)

Γλῶσσαι, II. 53. b. Γλῶτται Κρητικά, III. 76. e. f. *Indidem ductum id quod ex Epitoma adpositum est XI. 502. b. T. IV. nostrae edit. pag. 366. Confer continuo ante, in Hermon.*

HERODES Atticus, rhetor, III. 99. c. (*Alium Herodem vide infra, in Herondas.*)

HERODIANUS Alexandrinus, Grammaticus, II. 52. e. *Vide Fabric. Bibl. Gr. Tom. VII. p. 8 sqq. & Villosont Epist. Vinariens. pag. 118.*)

HERODICUS Babylonius: cuius adponitur Epigramma in Grammaticos Aristarcheos monosyllabos, V. 222. a. n. *Idem fortasse atque is qui Cratetius vel Crateteus Herodicus cognominatus est. Conf. Wolfii Proleg. ad Homer. pag. 277.*

HERODICUS Cratetius vel Crateteos, V. 192. b. n. 219. c. VI. 234. d. n. *Conf. Animadv. ad V. 222. a,*

Κωμωδουμένων libri, de his qui a Comicis perstringuntur, sive, de Comoediarum argumentis. XIII. 586. a. & 591. c. ubi utrobique citatur liber sextus. *Haud satis vero liquet, utrum Κωμωδούμενοι in masc. genere, an Κωμωδούμενα neutro genere, dixerit Herodicus. Quemadmodum Τραγωδούμενα (i. e. de Tragoediarum argumentis) scripsit Aselepiades, Isocratis discipulus, de quo supra: sic & Κωμωδούμενα intelligere possis Argumenta Comoediarum. Conf. Fabric. Bibl. Gr. Tom. I. pag. 670 sq. Sed, ut τοὺς Κωμωδουμένους intelligamus, suadere videtur similis titulus libri Antiochi Alexandrini, περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ Κωμῳδίᾳ κωμωδουμένων ποιητῶν. Συμμικτα Ἰπποκράτους, Miscellanei Commentarii, VIII. 340. c.*

Πρὸς τὸν Φιλοσοφάτην, Adversus Philosophocratem, V. 215. f. 219. c. *Indidem ductum videtur id quod legitur, V. 192. b. n.*

HERODORUS Heracleotes Ponticus. (*Vide Voss. De Hist.*

Gr. pag. 374. & Heynium ad Apollodor. pag. 984 sq.) Tacito operis titulo laudatur, II. 58. f. VI. 231. c. XI. 474. f. 504. b. n. XIII. 556. f.

Ἡρόδωρος ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ τοῦ καὶ Ἡρακλέα λόγου, Herodorus decimo septimo libro de Rebus Herculis, IX. 410. f. Ex eodem opere ducta sunt quae leguntur, XI. 474. f. & XIII. 556. f.

HERODOTUS Halicarnasseus, ὁ θαυμασιώτατος καὶ μελέγχευς, III. 78. e. In rebus Lydiae exponendis profecit ex Xanthi Lydiacis, XII. 515. e. Vide infra, in Xanthus Lydius. Frequenter ab Athenaeo citantur

Ἱστορίαι Herodoti, ita quidem ut saepe etiam numerus libri diserte adiiciatur, saepe vero etiam nude auctor Herodotus nominetur. Nos in hoc Indice ubique numerum & libri & capituli, unde ductum est quodque Herodoti testimonium ab Athenaeo citatum, adiiciemus.

I. 19. a. ex lib. I. cap. 49. II. 43. c. ex IV. 52. II. 45. a. ex I. 188. In Fragm. De Nili Increm. lib. II. cap. 90. nostr. edit. ex Herodot. lib. II. c. 19 sqq. Athen. III. 78. e. ex Herodot. I. 71. IV. 143. f. - 144. b. ex I. 133. IV. 146. a. ex VII. 118 sq. IV. 146. b. ex IX. 110. VI. 231. d. ex II. 151. VI. 261. c. ex II. 173 sq. VI. 267. e. ex VIII. 105 sq. VIII. 334. e. ex IV. 131 sq. IX. 396. c. ex I. 183. IX. 400. c. n. IX. 400. e. ex III. 108. IX. 401. d. ex VII. 153. IX. 410. c. & e. ex II. 122. X. 427. a. ex VI. 84. X. 436. e. f. ex VI. 75. X. 438. b. ex II. 133. & 173. XI. 473. c. ex III. 20. XI. 486. e. ex VII. 76. XI. 502. b. ex V. 88. XII. 517. a. ex I. 117. XII. 541. b. ex VI. 126. XIII. 596. c. & d. e. ex II. 134 sq. XIII. 603. a. ex I. 133. XIV. 613. b. ex I. 212. XIV. 627. d. ex I. 17. (in Animadv. ad istum Athenaei locum, pro cap. XI. corrige cap. 17.) XIV. 640. f. ex I. 131. XIV. 651. e. ex I. 193. XV. 701. a. ex II. 62. & 133.

HERODOTUS Lycius. (Vide Animadv. ad III. 75. f. & ibi ubi legitur »Fabricius Bibl. Graec. T. XIII. p. 185. e adde: »& Tom. I. pag. 703. «)

Περὶ Σύκων, de Ficis, III. 75. f. n. 78. d. (Ad eundem Herodotum in Ind. Dalec. refertur ὁ καὶ Ἡρακλέα λόγος, qui Herodori est.)

HERONDAS, Iambographus: (idem Herodes.) cuius citantur

Συνεργαζόμεναι, Coadiutrices; *carmen choliambicum*, III. 86. b. n.

HEROPYTHUS.

*Ὅροι Κολοφώνιων, Annales Colophoniorum, VII. 297. e. n.

HESIODUS, Ascraeus: unde nude Ascraeus poëta vocatur III. 101. f. *conf.* XIII. 597. d. & *Animadv. T. VII. pag. 232 sq.*

*Tacito operis titulo citantur Hesiodi testimonia, quae quidem omnia ex *Εργοῖς desumpta sunt, ut in Animadv. ad quemque locum docuimus. Vide II. 41. e. 58. d. 63. a. III. 100. b. III. 115. a. V. 186. f. X. 426. c. XI. 782. a. XI. 489. f. XIII. 557. a. Tacito poëtae nomine, XIV. 653. d. citatur ex *Εργοῖς versus 408.*

Nominatim citantur Poëmata:

*Ἀσπίς, Scutum (*Herculis*,) IV. 180. e. *Ex eodemque poemate recitantur verba nonnulla V. 189. d. n.*

*Ἔργα, Opera, VIII. 364. b. & d. n.

*Ἠοῖαι, Eoae, X. 428. b. c. n. (*conf. Heyn. ad Apollod. p. 986 sq.*) αἱ εἰς Ἡσίοδον ἀναφερόμεναι μεγάλαι Ἠοῖαι, VIII. 364. b. n. *Ἠοῖην vero Hermesianax finxit puellae nomen fuisse Ascraicae, cuius amore captus fuisset Hesiodus, XIII. 597. d. n.*

Κίϋκος γάμος, Ceycis Nuptiae: *carmen epicum, quod quidem Grammatici nonnulli abiudicant Hesiodo, quibus non adsentitur Athenaeus: II. 49. b.*

Μελαμπόδια, Melampodia, II. 40. f. XI. 498. a. b. *quae ecloga pertinet ad rem quam narrat Apollodorus, Biblioth. I. 9, 12. XIII. 609. e.*

Hesiodo tribuuntur etiam alia carmina:

Αἰγίμιος, Aegimius: *quod quidem carmen ab aliis Cercopi Milesio tribuitur, XI. 503. d. n. ubi in latina versione mireris foedum errorem (Hesychius, pro Hesiodus) effugisse aciem eruditi correctoris.*

*Ἀστρονομία, Astronomia, XI. 491. c. d. n.

Eidem adscribuntur versus quidam de Salsamentis, III. 116. a - c. quos versus coqui potius cuiusdam, quam eruditissimi Hesiodi esse iudicat Athenaeus, III. 116. d.

HICESIUS, sive ICESIUS, Medicus, Erasistrateus, III. 87. b. Menodori Erasistratei amicus, II. 58. f. *Taci-*

to operis titulo testis citatur, III. 87. b. f. 116. e. VII. 304. c. 306. d. e. 308. d. 310. f. 312. c. 313. a. & d. 314. b. 315. d. & e. 321. a. 323. a. 328. b. & *ibid.* e. Quae testimonia omnia ducta sunt ex opere, cui titulus,

Περὶ Ὑλῆς, de Materia (*Alimentorum, ut interpretatur Dalecampius; sive omnino de Materia Medica.*) III. 118. a. ex lib. 2. VII. 278. a. 282. d. 288. c. 294. c. 298. a. b. XV. 681. c. ex lib. 2. XV. 689. c. *rursus ex lib. 2.*

HIERONYMUS *Cardianus*, scripsit de Rebus Alexandri Magni, V. 206. e. n.

HIERONYMUS Rhodius, Peripateticus, XIII. 602. a. Aristotelis discipulus, X. 424. f. *Cuius citantur*

Ἐπιστολαί, Epistolae, X. 435. a. ubi de Alexandro *issem citat Theophrastum.*

Ἱστορικὰ Ὑπομνήματα, Commentarii Historici, XIII. 557. e. ubi de Euripide. XIII. 604. d. de laena Sophocli subrepta. *Nescio an indidem ductum sit testimonium de duabus Socratis uxoribus, XIII. 556. a.*

Περὶ Μέθης, De Ebrietate liber, X. 424. f. XI. 499. f.

HIERONYMUS, nescio quis, sed fortasse idem Rhodius Peripateticus, scripsit

Περὶ Ποιητῶν, de Poëtis: cuius operis liber septimus inscriptus erat Περὶ Κιθαροδῶν, de Citharoedis, XIV. 635. f.

Porro, iacito operis titulo citatur **HIERONYMUS**, II. 48. b. n. quod testimonium ex eiusdem Hieronymi Rhodii Commentariis Historicis desumptum videtur. Ex eodemque fortasse opere eiusdem Hieronymi ductum est testimonium, V. 217. d. e. de Perdicca Macedoniae rege ante Archelaum. Sed, quod legitur V. 206. e. est ex Cardiani Hieronymi Historia de Rebus Alexandri.

HIPPAGORAS.

Περὶ τῆς Καρχηδονίων πολιτείας, de Carthaginienſium Republica, XIV. 630. a.

HIPPARCHUS, veteris Comœdiae poëta.

Αἰγυπτιακὴ (vel Αἰγυπτία) Ἰλιάς, Aegyptiaca Ilias, III. 101. a. (ubi Ἱππαρχος ὁ τὴν Αἰγυπτιακὴν Ἰλιάδα συνθεῖς: ut suspicari possis, diversum hunc esse a Comico poëta.) IX. 393. c. Carmen epicum, & parodicum,

ut videtur, & satyricum. Dramata Hipparchi laudantur haec :

Ἀσπασμένοι, Sospites, Servati, XL. 477. f.

Θαίς, Thais, XI. 484. d.

Παννυχίς, Pervigilium, XV. 691. c.

HIPPASUS. I. 14. d. e. Ἰππασος δὲ Λακεδαιμονίους ταύτην τε (scil. τὴν ὀρχήσεως διὰ σφαίρας εὐρεσιν) καὶ τὰ γυμνάσια πρώτοις (ἀνατίθησι.) Is Hippasus Lacedaemonius est, qui (teste Diog. Laërt. VIII. 84.) Λακωνίων Πολιτείαν scripsit quinque libris : quod opus, cum ipso auctore, non modo a Meursio & Vossio praetermissum est, ut Menagius ad Laërt. l. c. monuit ; verum etiam Fabricii & Harlesii observationem effugit, ubi de Hippaso Pythagoreo & aliis Hippasis egerunt, Bibl. Gr. T. I. p. 505. (pag. 848. ed. Harl.) Nec in Fabricii Indice Auctorum ab Athenaeo citatorum T. III. Bibl. Gr. mentio huius Hippasi reperitur, quia scilicet in Dalecampiano Catalogo praetermissus erat. Obiter moneo lectorem, ne forte de alio Hippaso hic cogitet, Thasio illo, a quo in Homericis nonnullis locis ambiguitatem sublatam fuisse Villoisonus ait, in Anecd. Graec. Tom. II. pag. 130. testem citans Aristotelem, De Poëtica cap. 25. pag. 674. Tom. II. ed. Duval, Paris. 1619. Aliud agenti doctissimo Viro error ille exciderat ; notatus ab Harlesio, loco paulo ante citato. In omnibus quidem Aristotelis exemplis, atque in ea ipsa editione ad quam provocavit Villoisonus, Hippias Thasius, non Hippasus, legitur.

HIPPAS Erythraeus.

Περὶ τῆς Πατρίδος (i. e. περὶ τῶν Ἐρυθρῶν) ἱστορίαι, Historiae patriae, scil. Erythrarum, VI. 258. f. ex libro secundo.

Hippias Rheginus. Vide HIPPIYS.

HIPPAS Sophista (Ἰππίας ὁ σοφιστής) ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Συναγωγῇ, in libro qui inscribitur Synagoge, i. e. Collectio. (Elem Hippiam videtur dicere : cuius quidem scriptum istud silentio praetermissum est a Fabricio & Harlesio, ubi de Hippia agitur, Bibl. Graec. Tom. II. pag. 657. ed. Harles.)

HIPPOCRATES, ὁ ἰερώτατος, IX. 399. f.

Περὶ Διαίτης· ὃ τινὲς ἐπιγράφουσι, Περὶ ὀξέων Νοσημάτων· οἱ δὲ περὶ Πτισάνης· ἄλλοι δὲ, πρὸς τὰς Κνιδίας
Pars I. I

γνώμας, de Diaeta, quem librum nonnulli de Morbis Acutis inscribunt; alii, de Ptisana; rursus alii, Adversus Cnidias sententias, II. 45. e. f. *Conf. continuo deinde.*

Περὶ Πτισάνης, ὃ ἐκ τοῦ ἡμίσεως μὲν νοθεύεται, ὑπ' ἐνίῳ δὲ καὶ ὅλῳ: De Ptisana liber, qui quidem dimidia ex parte pro spurio habetur, a nonnullis etiam totus, II. 57. c.

Περὶ Τόπων, De Locis, II. 46. c. n.

Περὶ Ὑδάτων, De Aquis, II. 46. b. n.

Ex eiusdem Aphorismis aut ex Epidemicorum libro secundo nonnihil adfertur, II. 46. b. n.

HIPPOLOCHUS Macedo, Theopompi discipulus.

Ἐπιστολὴ πρὸς Λυγκέα, Ad Lynceum epistola, III. 126. d. e. IV. 128. a. IX. 402. a. XIV. 614. d. *in qua exponatur Carani Macedonis Convivium nuptiale, III. 126. e. & 127. e. IV. 128. b. c. & dein lib. IV. cap. 2-5.*

HIPPON, cogn. Atheus, Rheginus. XIII. 610. b. n. *ubi quos de cognomine Ἀθεος in Animadv. citavi doctos viros, ab eis silentio praetermissum est hoc Athenaei testimonium; e quo etiam discimus, hexametricis versibus scripsisse Hipponem. De eodem conferendus Fabricius ad Sextum Empir. Pyrrhon. Hypotyp. lib. III. cap. 4. sect. 30.*

HIPPONAX, vetus poeta, ὁ ἱαμβοποιὸς, XV. 698. b. (*Vide Fabric. Bibl. Graec. T. I. pag. 581 sq. num. XXXII. & conf. Indicem nostrum Rer. & Persf.*) Citantur eius testimonia, II. 49. e. 69. d. (*ex Pamphili auctoritate.*) III. 78. b. c. VII. 304. b. *ex auctoritate Lysaniae de Poëtis iambicis.* IX. 375. a. & e. XI. 495. c. d. XIV. 624. b. 645. c. *ex Pamphilo.* XV. 690. a. b. *Quorum testimoniorum pleraque sunt ex Iambis. Nominatim autem citantur*

Ἑξάμετροι, Hexametri, qui sunt Parodia Homerica: & inventor Parodiarum dici Hipponax potest, XV. 698. b. c.

Ἰάμβοι, Iambi, (*scil. scazontes, qui ab hoc poeta Hipponactei vocantur*) VII. 324. a. IX. 370. a. b. *Tum XIV. 625. c. ubi Ἀνάκτιος ἢ Ἰππώναξ ἐν Ἰάμβοις.*

Hipponactis Commentatores, οἱ ἐξηγησάμενοι, VII. 324. a. *In his est Hermippus Smyrnaeus, qui περὶ Ἰππώνακτος scripsit, VII. 327. b. c.*

ἹΠΡΟΝΑΧ, Grammaticus, Huius laudantur

Συνώνυμα, Synonyma, XI. 480. f. ubi non veterem poëtam, sed iuniorem Grammaticum intelligendum esse, perspicere monuit Fabric. Bibl. Graec. Tom. I. pag. 582. At eiusdem nomen mentionem facere oblitus est idem vir doctus in Grammaticorum Catalogo, Bibl. Graec. Tom. VII.

ἹΠΡΥΣ Rheginus, I. 31. b. n. ubi perperam vulgo Hippias.

ΗΟΜΕΡΟΥΣ, ὁ Δειότατος, II. 41. a. ὁ τῶν ποιητῶν βασιλεύς, II. 40. a. ὁ θαυμασιώτατος, II. 48. c. Versus spurii apud Homerum notantur, IV. 177. c. 180. c. d. Super versibus Homericis quaestiones convivales, ubi quaerebatur, verbi causa, versus ab α, ab ε &c. incipiens; versus sigma non habens; versus cuius initium extremitati iunctum efficiat proprium viri nomen, &c. lib. X. cap. 87. (Conf. Ind. Rer. & Pers.) Citantur illius

Ἐπικιχλίδες, Epicichlides, poëtion epicum, quod Homero tribuitur, II. 65. a. ludicrum carmen, XIV. 639. a.

Ἰλιάς, Ilias, memorato subinde operis titulo, nonnumquam etiam libri titulo, e. gr. ἐν Διταῖς, i. e. libro I'. I. 18. b. ἐν τῇ Ὀπλοποιῇ, i. e. libro σ'. I. 15. d. ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ, I. 25. d. id est, libro ψ'. Nominatim etiam citatur Ἰλιάδος ω'. I. 12. a. b. ἡ ἰλιακὴ πολιτεία, I. 19. a. vocatur vitae ratio quae in Iliade describitur. Frequenter vero adponuntur Homericus versus tacito operis titulo, & saepius etiam tacito poëtae nomine. Citantur autem

Ex Iliad. α'. versus 4 sq. I. 12. f. ubi pro οἰωνοῖσι τε πᾶσι, vs. 5. οἰων. τε δαῖτα legi voluit Zenodotus. α'. 225. I. 11. b. & IV. 178. d. & XII. 546. c. α'. 245 sq. XI. 488. b. α'. 334. I. 4. a. α'. 423 sq. VIII. 363. e. α'. 470. XV. 674. f. α'. 471. I. 13. e. α'. 524. II. 66. c. α'. 603. XIV. 627. f.

Iliad. β'. 381. VIII. 364. a. & X. 420. f. β'. 404. V. 186. f. β'. 408 sq. IV. 177. c. ubi versus 409. ut spurius notatur. β'. 588. IV. 178. a. β'. 731. versus λεγαρὲς, XIV. 632. e. n.

Iliad. γ'. 103. XI. 493. b. γ'. 116. XIV. 660. d. γ'. 118. XIV. 660. d. γ'. 125 sqq. V. 191. c. d. γ'. 156 sqq. V. 188. b. & XIII. 566. b. γ'. 170 sq. XIII. 566. c. γ'. 245 sqq. X. 425. d. γ'. 246. II. 40. a. n. γ'. 268 sqq. X. 425. e. f. γ'. 292. XIV. 660. b. γ'. 386 sqq. V. 191. e.

- Iliad. δ'. vs. 1 *sqq.* XII. 513. d. δ'. 3 *sq.* I. 13. f. δ'. 48.
IV. 178. f. δ'. 204. παρωδεῖται XV. 666. a. δ'. 262
sq. V. 193. a.
- Iliad. ε'. 83. XII. 540. a. ε'. 340. VI. 251. a.
- Iliad. ζ'. 127. X. 438. b. ζ'. 153. XI. 498. b. ζ'. 175.
IV. 185. c. ζ'. 260. II. 35. c.
- Iliad. η'. 216. XV. 687. f. η'. 321. I. 13. f. η'. 324. V.
187. a. *ubi est etiam parodia eiusdem versus.* η'. 475.
I. 3. d.
- Iliad. θ'. 53. I. 11. e. θ'. 102. παρωδεῖται apud Deipnos.
X. 444. e. θ'. 229 *sqq.* II. 39. d. *ubi versum* 231. de-
letum voluit Aristarchus. θ'. 305. versus μείουρος,
XIV. 632. f. n. θ'. 328. VII. 314. b.
- Iliad. ι'. Titulus libri Noni, Λιταί, I. 18. b. Iliad. ι'. 70
sq. I. 3. d. Ad ι'. 97. respexit Philoxenus in Coena, I.
5. b. n. ι'. 119. citatur I. 11. a. cum alio versu, qui nus-
quam hodie in Iliade reperitur. ι'. 122. II. 38. a. ι'. 175
sqq. V. 179. c. d. & 180. b. ι'. 189. XIV. 633. c.
ι'. 215. IV. 173. a. ι'. 219 *sq.* IV. 179. c. ι'. 224. I.
14. a. & V. 193. a. & XI. 498. d. ι'. 225. I. 12. c.
ι'. 323 *sq.* IX. 373. b. ι'. 360. IX. 386. e. n. ι'. 482
sq. I. 23. f. ι'. 666 *sq.* XI. 482. e.
- Iliad. κ'. 93 *sqq.* XV. 688. a. κ'. 401. XIII. 563. f.
κ'. 572 *sqq.* I. 24. d.
- Iliad. λ'. 29 *sq.* XI. 488. c. λ'. 266. II. 41. d. λ'. 477.
ibid. λ'. 623. & 627 *sqq.* XI. 492. e. f. λ'. 629. & 638.
I. 10. b. & I. 24. f. λ'. 631 *sqq.* XI. 487. f. *super quo*
loco instituitur lata disputatio lib. XI. cap. 76 - 85. de
Nestoris poculo. λ'. 635 *seq.* lib. XI. cap. 84 *seq.*
λ'. 773 *sq.* V. 189. f.
- Iliad. μ'. 43 *sq.* I. 24. c. μ'. 208. versus μείουρος, XIV.
632. f. n.
- Iliad. ν'. 493. X. 446. d. ν'. 589. II. 54. e. ν'. 736. I.
18. f.
- Iliad. ξ'. vs. 1. X. 433. c. ξ'. 5. I. 10. b. ξ'. 33. παρ-
ωδεῖται XIV. 656. d. ξ'. 170 - 174. XV. 688. d. e.
ξ'. 173 *sq.* I. 16. b. & IX. 406. b. ξ'. 290. IX. 373. b.
- Iliad. π'. 225 - 227. XI. 783. b. coll. p. 781. c. π'. 250.
VIII. 350. d. *ubi versu isto festive utitur Stratonicus.*
π'. 407. VII. 284. d. e. *ubi isops nominatur piscis;*
*de quo copiose disputatur lib. VII. cap. 18. & 20 *sq.**

- π'. 617 sq. IV. 181. b. π'. 641 sq. XI. 495. c. π'. 745. & 747. I. 13. d. π'. 856 sq. XI. 507. e.
- Iliad. ρ'. 575 sqq. VI. 236. c. d.
- Iliad. σ'. 'Οπλοποιία, I. 15. d. I. 16. b. & IV. 181. a. *ubi citantur huius libri versus 590 & sqq. σ'. 485 sqq. XI. 490. c. σ'. 605. IV. 180. d. ubi notatur in eo versu vitiosa lectio.*
- Iliad. τ'. 167. I. 10. d. τ'. 167-169. II. 40. a. τ'. 250. XIV. 660. d.
- Iliad. υ'. 234 sq. XIII. 566. d. υ'. 371. VII. 298. e.
- Iliad. φ'. 151. X. 438. b. φ'. 353. VII. 298. d. *Idemque versus exponitur ρ. 299. d. φ'. 362 sq. I. 25. d.*
- Iliad. χ'. 149-152. II. 41. c. χ'. 310. IX. 400. c. χ'. 393. X. 438. a.
- Iliad. ψ'. ὁ Ἐπιτάφιος, I. 25. d. n. ψ'. 2. *versus ἀκέφαλος*, XIV. 632. e. ψ'. 243. XI. 501. a. ψ'. 267. XI. 468. d. ψ'. 270. XI. 500. f. ψ'. 885. XI. 501. c.
- Iliad. ω'. 58. IX. 396. f. ω'. 124. I. 11. c. ω'. 262. I. 9. c. ω'. 302-304. IX. 408. c. ω'. 476. I. 12. a. b. *ubi diserte ἐν Ἰλιάδος ω'. Porro ω'. 640. V. 189. f. ω'. 641. I. 24. a.*
- Ὀδυσσεΐα**, *Odyssæa. σχολαζόντων βίος ὁ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ, sed clamoris bellici plena vita in Iliade, I. 19. a. Citantur*
- Ex Ὀδ. α'. vers. 22. & 25. VIII. 363. e. α'. 138. IX. 409. a. α'. 139-141. V. 193. b. n. ubi ait, versum 141. temere esse adiectum. Rursus α'. 141. I. 25. e. & VI. 228. c. α'. 146 sq. IX. 409. a. α'. 150. (& alibi.) I. 9. f. n. α'. 152. IV. 180. b. α'. 225 sq. VIII. 362. a. & d. α'. 337 sq. XIV. 633. c.*
- Ὀδ. β'**. 181. IX. 373. b. β'. 340. I. 10. d.
- Ὀδ. γ'**. 9. I. 23. f. γ'. 40 sq. & 50. & 63. XI. 783. a. γ'. 230. IV. 182. b. γ'. 259. VIII. 363. e. n. γ'. 332. sqq. V. 191. e. γ'. 389. V. 192. e. γ'. 395 sq. VIII. 363. f. γ'. 435 sq. VIII. 363. e. γ'. 442 sqq. XIV. 660. d. γ'. 471. VIII. 363. f. γ'. 480. I. 16. c.
- Ὀδ. δ'**. 3. IV. 180. c. δ'. 3 sq. V. 185. b. δ'. 15 sqq. IV. 180. d. & 181. d. δ'. 17 sqq. I. 14. a. δ'. 43 sqq. IV. 179. a. δ'. 54-57. I. 9. a. δ'. 57. I. 25. e. & VI. 228. c. δ'. 60 sqq. V. 189. e. δ'. 74. V. 189. f. n. & 190. a. b. *ubi lectioni Aristarcheae, quam hodie exhibent codices Homericæ, præfertur Seleuci lectio.*

- δ'. 78 *sq.* V. 190. a. δ'. 97. V. 190. b. d. δ'. 123 *sq.*
 V. 191. a. b. δ'. 129. XI. 491. f. δ'. 160. V. 182.
 b. δ'. 178 *sq.* XII. 514. e. δ'. 193 *sq.* IV. 182. b.
 δ'. 213 *sq.* IX. 366. a. δ'. 294 *sqq.* V. 191. d.
 δ'. 626. I. 24. c. δ'. 787. I. 24. a.
 'Οδ. ε'. 70. II. 41. a. ε'. 72. II. 61. c. ε'. 238 *sq.* I. 25.
 a. ε'. 432. VII. 316. a. ε'. 476 *sq.* XI. 491. f.
 'Οδ. ζ'. 87. II. 41. a. ζ'. 99. I. 24. a. ζ'. 250. *ex hoc*
versu & aliis confutatus est is, qui adponitur X. 412. d. n.
 'Οδ. η'. 114 *sq.* I. 25. a. η'. 120. I. 9. e. & I. 24. f.
 η'. 127. I. 24. f. η'. 179. & 183. I. 13. e. η'. 215-
 221. X. 412. c. d. η'. 232. V. 193. c.
 'Οδ. θ'. 69 *sq.* I. 13. d. θ'. 98. I. 12. c. θ'. 154. IV.
 181. f. n. θ'. 248. I. 16. d. & VIII. 336. b. θ'. 248
sq. XII. 513. c. θ'. 267. V. 192. d. n. θ'. 294 *sq.* IV.
 181. e. f. θ'. 379. I. 15. d. θ'. 449. IV. 178. e.
 θ'. 480 *sq.* I. 14. c.
 'Οδ. ι'. 5-7. *ex Eratosthenis correctione*, I. 16. d. *Rur-*
sus idem versus, ex vulgata lectione, V. 192. c. d. cf.
 XII. 512. d. & 513. b. ι'. 151. VIII. 335. b. ι'. 162
 & 557. XII. 513. e. ι'. 208 *sqq.* XI. 465. b. c. ι'. 212.
versus μείουρος, XIV. 632. f. n. ι'. 222 *sq.* XI. 499. f.
 ι'. 231 *sq.* IV. 179. c. ι'. 298. VII. 276. d. ι'. 346.
 XI. 477. b.
 'Οδ. κ'. 84. V. 192. b. κ'. 184. XII. 513. e. κ'. 195. I.
 18. f. κ'. 362. I. 24. d.
 'Οδ. λ'. 121. *citatur* VI. 249. d. *consulto nonnihil muta-*
tus. λ'. 418. XII. 546. d.
 'Οδ. μ'. 7. VIII. 335. b. μ'. 62 *sqq.* XI. 490. b. & 492.
 b. μ'. 103. III. 76. e. μ'. 112. XIII. 555. b. *versus*
consulto nonnihil mutatus. μ'. 191. I. 14. d. μ'. 305
sq. II. 41. b. μ'. 331 *sq.* I. 13. a. μ'. 423. *versus αλ-*
φαλος, XIV. 632. e.
 'Οδ. ν'. 57. XI. 498. d.
 'Οδ. ξ'. 80 *sq.* IX. 375. b. ξ'. 112. XI. 498. f. *ubi varia*
loci scriptura memoratur. ξ'. 463 *sqq.* IV. 179. e. *ubi de-*
inde exponuntur iidem versus.
 'Οδ. ο'. 125 *sqq.* V. 191. c. ο'. 141. X. 424. e. ο'. 161.
 IX. 384. b. ο'. 174. IX. 384. c.
 'Οδ. π'. 1 *sq.* I. 11. b. π'. 49. VI. 228. c. π'. 253. XI.
 491. f.
 'Οδ. ρ'. 176. IV. 156. b. ρ'. 262. & 271. XIV. 627. e.

ρ'. 322 sq. VI. 264. e. f. ρ'. 599. I. 11. e. & V. 193. a. b.

᾽Οδ. σ'. 17. XI. 477. d.

᾽Οδ. τ'. 275. VIII. 364. a. & X. 420. f. τ'. 399 sqq. XI. 460. a. τ'. 536. IX. 384. c.

᾽Οδ. υ'. 13. & 17. XV. 687. f. υ'. 253. XI. 483. a. υ'. 259. V. 192. f.

᾽Οδ. φ'. 293. I. 10. f. φ'. 293 sqq. XIV. 613. a.

᾽Οδ. χ'. 9 sq. XI. 783. b. χ'. 375 sq. V. 190. f. *ubi quidem εὐ ναιστανόντων, pro ἐξεσθε θυράζε.*

᾽Οδ. ω'. 339. I. 25. b.

᾽Υμνος εἰς Ἀπόλλωνα, Hymnus in Apollinem: cuius auctor Ὅμηρος ἢ τις τῶν Ὀμηριδῶν, I. 22. b.

Porro ad HOMERUM referuntur versus quatuor, quibus usus est Sophocles Venerem precans, ut Theoridem meretricem propitiam sibi redderet, XIII. 592. a. n.

Denique versus Homeri λαχάρως adfertur XIV. 632. e. huiusmodi:

Αἰψὰ δ' ἄρ' Αἰνείαν υἷδν φίλον Ἀγχιῖσας:

quem nusquam nobis contigit apud poëtam reperire.

HYBRIS Cretensis, auctor Scolii, XV. 695. f.

HYPERIDES orator, Atheniensis: citatur tacito orationis titulo, III. 120. a. n. XIV. 616. d. (*Conf. Ind. Rer. & Pers.*) Orationes (Λόγοι) eiusdem nominatim citantur:

Κατὰ Ἀρισταγόρας, In Aristagoram, (quae ipsius fuerat concubina, XIII. 590. c. d.) XIII. 586. a.

Κατὰ Ἀρισταγόρας δεύτερος, In Aristagoram oratio secunda, XIII. 587. c. d. & 588. c.

Δηλιακὴ, Deliaea Oratio, X. 424. e. n.

Κατὰ Δημάδου, In Demadem, X. 424. d.

Κατὰ Δημοσθένους, In Demosthenem, X. 424. d. XI. 483. f.

Κατὰ Μαντιθείου αἰκίας, In Mantitheum, iniuriarum reum, VI. 266. f. XIII. 586. b.

Κατὰ Πατροκλέους, In Patroclum, XIII. 566. f. 587. a. n. & ibid. c.

Κατὰ Φιλίππιδου, In Philippidem, XII. 552. d.

᾽Υπὲρ Φρύνης, pro Phryne, XIII. 590. d. & e. *Qua de oratione plura ibidem vide.*

HYPEROCHUS, Cumanus: (Κυμαῖος:) cui tribuuntur Κυμαῖκὰ, Res Cumanae, Historia Cumana, XII. 528. d.

ubi sic: ὡς φησιν Ὑπέρτοχος ἢ ὁ ποιήσας τὰ εἰς αὐτὸν ἀναφερόμενα Κυμαϊκά. Conf. Pausan. lib. X. cap. 12. pag. 827 sq.

I.

I A S O N. (*conf. Voss. lib. I. De Hist. Gr. cap. 10. pag. 62.*)

Περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου Ἱερῶν, *De Alexandri Templis, (sive Sacrificiis.)* XIV. 620. d. n. *ubi citatur liber tertius.*

I A T R O C L E S. (*Medicis forsan accensendus: praetermissus quidem Fabricio Bibl. Gr. Tom. XIII. pag. 253.*)

Ἀρτοποιικὸς, *De Panificio*, VII. 326. e. n. *Nescio an idem liber, qui alibi hoc titulo citatur,*

Περὶ Πλακούντων, *De Placentis*, XIV. 646. a. & b. (*ubi perperam olim Hierocles.*) & f. 647. b.

I B Y C U S Rheginus. (*conf. Ind. Rer. & Pers.*) II. 39. b. III. 86. b. IX. 388. e. XIII. 564. f. 601. b. 603. d. XV. 681. a.

Μέλη, Carmina. ἐν πέμπτῳ μελῶν, II. 57. f. *Quorum unum, cui titulus Ἀθλοὶ, Certamina, poëma, Ibyco a nonnullis tribuitur, sed Stefichoro vindicatur ab Athenaeo*, IV. 172. d. e.

[*Ibycus Pythagoreus vulgo nominatur II. 69. e. Sed ibi Lycus vel Lycon legendum; de quo infra, suo loco.*]

I C E S I U S. *Vide supra, HICESIUS.*

I C H T H Y A S, Megaricus, VIII. 335. a. n.

I D O M E N E U S, Lampfacenus. (*conf. Voss. De Hist. Gr. pag. 70.*) XII. 532. f. 533. d. XIII. 576. c. 590. d. 592. f. & 611. e. *qui locus haud dubie ductus est ex libro περὶ Σωκρατικῶν, cuius Laërtius meminit.*

I O N Chius, poëta Tragicus, I. 3. f. VII. 318. d. vixit Sophoclis aetate, XIII. 603. e. f. *De quo vide Toup, Epit. Crit. pag. 84 sq. & Bentlei in Epist. Crit. ad Millium pag. 65 sq. Tacito operis titulo citatur*, I. 21. a. II. 35. d. e. 68. b. XI. 463. a - c. (*ex Elegiis.*) XI. 478. b.

Dramata Ionis memorantur haec:

Ἀγαμέμνων, Agamemnon, XI. 468. c - e.

Εὐρυτίδαι, Eurytidae, Euryti filii, XI. 495. b. n. *Conf.*

omnino Hesychii Interpp. ad voc. Ἀβίχτορας, & nostrum Indicem Rer. & Pers.

Καινεύς. *Vide mox in Φοῖνιξ.*

Λαέρτης, Laertes, VI. 267. d. n. *cf. Animadv. T. VIII. pag. 438 sq.*

Ὀμφάλη, Omphale, VI. 258. f. X. 411. b. (ubi sua a Pindaro mutuatus est.) XI. 498. e. 501. f. XIV. 634. c. (*super quo loco late disputatur, de magadi, ib. c-f.*) XV. 690. b.

Φοῖνιξ ἢ Καινεύς, Phoenix vel Caeneus, III. 91. d. n. IV. 184. f. X. 451. d. *Nude, Ἴων ἐν Φοῖνικι, VII. 318. d. ἐν τῷ δευτέρῳ Φοῖνικι, IV. 185. a.*

Φρουροί, Custodes, sive Praesidiarii, IV. 185. a.

Praeter dramata, citantur eiusdem Ionis

Ἑλεγεία, Elegiae, X. 436. f. 447. d. - f. XI. 496. c. *Et indidem est ecloga, XI. 463. a. - c.*

Tum Scripta historica:

Ἐπιδημῖαι, Epidemiae, i. e. De Adventu virorum celebrium in Chium, III. 93. a. 107. a. n. XIII. 603. c. - 604. d. *ubi de Sophocle.*

Περὶ Χίου, de Chio, X. 426. e.

De Ione & in eius Dramata Commentarios scripsere: Aristarchus, Bato Sinopensis, Didymus, & Epimenes sive Epigenes: de quibus suis locis.

ISIDORUS Characenus.

τῆς Παρθίας περιηγητικὸς, Parthiae descriptio, III. 93. d.

ISOCRATES.

Ἀρεοπαγῆτικὸς, Areopagiticus, XIII. 566. f.

Περὶ τοῦ Ζεύους, de Bigis oratio. V. 215. e.

De Isocrate, & de Isocratis discipulis, scripsit Herippus Callimachus, de quo supra.

ISTER, Ἴστρος, Callimachus: scilicet, Callimachi primum servus, dein discipulus. *Vide not. ad VI. 272. b.*

Ἀργολικὰ, Argolica, XIV. 650. c.

Ἀττικὰ, Attica, III. 74. e. ἐν δ' τῶν Ἀττικῶν, XIII. 557. a. *Vide Menag. ad Laert. II. 59. & Tour. Epist. Crit. pag. 141. edit. Lips.*

περὶ Πτολεμαίδος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, de Ptolemaide Aegypti, XI. 478. b.

πρὸς Τιμαίον Ἀντιγραφὰι, Contradictiones adversus Timaeum, VI. 272. b.

IUBA, rex Mauritaniae, vir doctissimus, III. 83. b. (*Conf. Sevin, in Mem. de l' Acad. des Inscr. Tom. IV. p. 457 sqq.*) Tacitò operis titulo citatur, I. 15. a. III. 98. b. VI. 229. c. n.

Ἐπιγράμμα in Leonteum tragoedum, VIII. 343. f.

Θιατρικὴ Ἱστορία, Theatralis Historia, IV. 175. d. & e. ex lib. 4. Rursus IV. 177. a. Eodemque pertinet, IV. 182. e. & 183. c. Ex eodem opere ducta videtur longa ecloga Athenionis Comici, de Arte coquinaria, lib. XIV. cap. 80.

Τὰ περὶ Λιβύης συγγράμματα, de Libya libri, III. 83. b. Λιβυκὰ vocat Plutarchus, in Parallelis Minoribus, Tom. II. pag. 311. c. ubi citat tertium librum.

Ὅμοιότητες, Similitudines, IV. 170. e.

IXION. Vide DEMETRIUS IXION.

L.

LACHES, nescio quis: cuius adponitur hexameter, III. 73. e.

LAMPROCLES, dithyramborum poëta, XI. 491. c. *Conf. Harles. ad Fabric. Tom. II. pag. 27.*

LAMYNTHIUS Milesius, poëta, carmine lyrico Lyder amicam celebravit, XIII. 597. a. n.

LASUS Hermionenensis, vetustissimus poëta, (de quo vide Suidam, & Voss. De Poëtis Graecis cap. 4. Tom. III. Opp pag. 204. b.) verborum ambiguitate ludere consueverat: cuius generis nonnulla adferuntur lib. VIII. cap. 20. In quibus cavillatio ista, qua usus est adversus Piscatorem, cui piscem subriperat, simillima est ei de qua agitur in Aesopica fabella, quae Νεανίσκος καὶ Μάγιστος inscribitur. Eiusdem laudatur

Ὕμνος εἰς τὴν ἐν Ἑρμιόνη Δήμητρα, Hymnus in Cerere Hermionenensem, qui hymnus ἄσιγμος fuit, X. 455. c. & XIV. 624. e. n.

Ὡδὴ ἄσιγμος, ἢ ἐπιγραφομένη Κένταυρος: Ode inter stigma carens, quae inscribitur Centaurus; (quam quidem pro spuria habuere nonnulli:) X. 455. c.

LEO, vel **LEON**, Academicus, (nescio an Byzantius) perhibetur auctor dialogi nomen Platonis mentientis, qui inscribitur Ἀλκυὼν, Alcyon, XI. 506. a.

LEO Byzantius, Platonis & Aristotelis discipulus, scrip-

de Rebus Byzantinis: (teste Suida, coll. Voss. lib. I. pag. 39 sq.) quo ex opere ductum est testimonium, quod citavit Athenaeus, XII. 550. f.

LEONIDAS Byzantius.

Ἀλιευτικὸς, de Arte Piscatoria; liber soluta oratione scriptus, I. 13. c.

[Leonides alius, qui huc refertur in Indice Dalecampiano, unus e Deipnosophistis est.] Vide I. 1. c. & Animadv. Tom. I. p. 13 sq. & Tom. II. p. 149.

LEUCON, Comicus poeta.

Φρατῆρες, Tribules, VIII. 343. c. n.

LICYMNIUS, Chius, poeta Lyricus, XIII. 564. c. d.

Διθύραμβοι, Dithyrambi, XIII. 603. d. n. ubi perperam olim Ἀλλύμνιος.

LYCEAS Naucratis.

Αἰγυπτιακὰ, Aegyptiaca. XIII. 560. e. (ubi citatur liber tertius) XIV. 616. d. Et priore quidem loco Λυγκέας (Lynceas) vulgo scribitur, perperam, librarij (puto) errore, qui Lynceum Samium in animo habuerat, saepius ab Athenaeo alibi citatum. Lyceas certe etiam apud Plinium nominatur hic auctor, lib. XXXVI. cap. XIII. sect. 19. num. 1. & lib. I. in Indice Auctorum, quibus in libro XXXVI. usus est Plinius.

LYCON Iasensis. (Idem LYCUS, II. 47. a. conf. Animadv. Tom. VIII. pag. 400.)

Περὶ Πυθαγόρου, de Pythagora, X. 418. e. n. ubi quia in vetusta membrana περὶ Πυθαγορείου scribitur, videndum ne περὶ Πυθαγορείου βίου scriptum oportuerit.

Pro Ἴβυκος ὁ Πυθαγόρειος, II. 69. e. legendum utique cum viris doctis videtur Λύκος, vel Λύκων ὁ Πυθ. Vide Animadv. Tom. VIII. pag. 408.

De Lycone Comico, & Lycone Peripatetico, vide Ind. Rer. & Persf.

LYCOPHRON Chalcidensis. Nude citatur IV. 140. a. ubi scriptum quoddam grammaticum intelligi debet: item XI. 501. e. Fortasse significatur liber περὶ Κωμῳδίας: quod liquido etiam colligi videtur ex XI. 501. d. ubi simul cum Lycophrone laudatur Eratosthenes περὶ Κωμῳδίας.

Περὶ Κωμῳδίας, de Comoedia. (Vide Aristophanis Scholasten, laudatum a Fabric. Bibl. Gr. Tom. II. p. 424.)

VII. 278. b. XI. 485. d. (*ubi citatur Liber 9.*) XIII. 555. a.

Μενέδημος, σάτυροι, *id est*, δρᾶμα σατυρικὸν εἰς Μενέδημον, II. 55. c. d. n. X. 420. a. n. *ubi Satyros compellat Silenus.*

Contra Lycophronem scripsit Diodorus Grammaticus: item Eratosthenes, XI. 501. d.

LYCOPHRONIDES, *poëta lyricus, citatur a Clearcho, XIII. 564. b. & XV. 670. e.*

LYCURGUS, orator.

κατὰ Δημάδου, *In Demadem, XI. 476. d.*

κατὰ Λεωκράτους, *In Leocratem, XIII. 586. f.*

κατὰ Λυκόφρονος πρῶτος, *In Lycophronem oratio prima, VI. 267. a.*

LYCUS. *Vide LYCON.*

LYNCEAS. *Vide LYCEAS.*

LYNCEUS Samius, (*Grammaticus, ait Suidas:*) Theophrasti discipulus, frater Duridis historici, amicus Hippolochi, cum quo pactus erat de exponendis Coenarum lautiorum Adparatibus, IV. 128. a. VIII. 337. d. *Vide auctores citatos in Animadv. ad IV. 128. a.*

Tacito libri titulo citantur eius testimonia, II. 62. c. III. 101. e. VI. 241. d. VIII. 344. c.

Nominatim citantur eiusdem

Αἰγυπτιακά, *de Rebus Aegyptiacis, IV. 150. b.*

Ἀπομνημονεύματα, *Commentarii, sive Memorabilia, X. 434. d. XIII. 583. f.*

Ἀποφθέγματα, *Apophthegmata, VI. 245. a. & d. 344. d. VIII. 337. d.*

Ἐπιστολαὶ (δειπνητικαί, IV. 128. a.) *Epistolae (convivales,) III. 75. e. VII. 330. a. XI. 496. f. In his sunt Epistolae*

πρὸς Ἀπολλόδωρον, *ad Apollodorum, IX. 401. f.*

πρὸς Διαγόραν, *ad Diagoram Epistola, III. 109. d. VII. 285. e. f. 295. a. XI. 469. b. n. 499. c. XIV. 652. d. 654. a.*

πρὸς Ἰππόλοχον, *Epistolae ad Hippolochum: quibus describitur Antigoni coena, IV. 128. b. III. 100. e. f. Lamiae coena, Demetrio Poliorcetae exhibita, IV. 128. a. b. III. 100. e. Ptolemaei coena, IV. 128. a. b. III. 100. f.*

πρὸς τὸν κωμικὸν Ποσειδίππον, ad Posidippum Comi-
cum Epistola, XIV. 652. c. n.

Κένταυρος, Centaurus, comoedia, IV. 131. f. *Qui locus praeteriit Fabricii & Harlesii diligentiam in Notitia Comi-
corum deperditorum, ubi de Lynceo Samio agitur.*

περὶ Μενάνδρου, de Menandro, VI. 242. b. *ubi citatur
liber 2. Aemulum Menandri fuisse Lynceum Samium
Suidas tradit, de eoque in fabularum commissione victoriam
perpetuasse.*

Τέχνη Ὀψωνητικὴ, Ars obsonandi, VI. 228. c. VII.
313. f. n.

LYSANIAS, Cyrenaeus. XI. 504. b. n. *ubi perperam olim
Δυσανίας.*

περὶ Ἰαμβοποιῶν, de Iamborum poëtis, VII. 304. b.
XIV. 620. c. *ubi citatur liber primus.*

LYSIAS orator. XII. 534. f. (ex Oratione in Alcibiadem.)
Ἐπιστολαί, Epistolae, XIII. 592. c.

Eiusdem Orationes:

πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικόν, χρέως, In Aeschinem Socra-
ticum, aeris alieni causâ, XIII. 611. e. 612. b. - f.

κατὰ Ἀλκιβιάδου, In Alcibiadem, IX. 408. c. XIII.
574. e. *Eodem pertinet XII. 534. f.*

περὶ Ἐγγυθήκης, de Engythea, V. 209. f.

κατὰ Θεοπόμπου, αἰχίας, In Theopompum, iniuriarum
reum manu illatarum, II. 67. f.

πρὸς Λαΐδα, In Laidem, (εἰ γνήσιος ὁ λόγος) XIII. 586. e.
κατὰ Λαΐδας, XIII. 592. e.

πρὸς Μέδοντα, ψευδομαρτυριῶν, In Medontem falsi testi-
monii causâ, (εἰ γνήσιος) XIII. 586. f.

κατὰ Μιλήου, φόνου, In Micinum, homicidii reum,
VIII. 365. b. n.

περὶ τῶν Συμβολαίων, de Contractibus, XIII. 611. d. n.
ubi ἐν τοῖς τῶν Συμβολαίων λόγοις.

ὑπὲρ Φανίου, παρανόμων, Pro Phania, violatae legis ac-
cusato, XII. 551. e. - 552. b.

κατὰ Φιλονίδου, βιαίων, In Philonidem, ob vim factam,
(εἰ γνήσιος ὁ λόγος,) XIII. 586. e. f. 592. c.

περὶ τοῦ χρυσοῦ Τρίποδος, De aureo Tripode, (εἰ γνή-
σιος) VI. 231. b.

LYSIMACHUS, Alexandrinus. (Conf. Voss. p. 384.)

περὶ Νόστων, de Reversionibus, IV. 158. d. *ubi citatur*

lib. 3. (De Νόστοις vide supra, in CLEIDEMUS : & *Anim-*
adv. ad IV. 157. f.)

LYSIMACHUS, (qui Theodorus adpellatur a Callimacho, ab aliis in Theophrasti discipulis numeratur) praeceptor & adsentator Attali, libros scripsit *περὶ τῆς Ἀττάλου παιδείας*, de Attali Institutione, IV. 252. c.

LYSIMENES, orator, contra quem *Lyfias* orationem dixit *περὶ Ἐγγυθήκης*, V. 209. f.

LYSIPPUS, Comicus. Vide *Fabric. & Harles. Bibl. Gr. Tom. II. (ed. Harles.) p. 310. & p. 452.*

Βακχαί, Bacchae, III. 124. d. VIII. 344. e.

M.

MACAREUS. (*Vixit post Phylarchum, quem citat XIV. 639. d. Sed quemnam Phylarchum dicat, incertum est. Vide ibi not.*)

Κωακὰ, Coaca, Rerum Coacarum historia, VI. 262. c. XIII. 639. d. *Utrobique citatur liber 3.*

MACHON, poëta comicus, patria Corinthius aut Sicyonius, Alexandriae vitam exegit, ibique fabulas suas docuit, & praeceptor fuit Aristophanis Grammatici, VI. 241. e. f. XIV. 664. a. n. *Epigramma quidem sepulcræ Alexandrinum fecit, VI. 242. a.*

Tacito operis titulo citatur, II. 44. d. coll. VI. 246. b. ubi leguntur verba, ad quae ibi respicitur. Porro VI. 242. a. b. 243. e. 244. b.-d. 245. d. quae eclogae sunt omnes ex Χρεΐαις: sic & 246. b. & c. quo de loco vide quae monemus in Ind. Rer. & Pers. sub voc. Paulimachus, & Philoxenus Pternocopis.

Nominatim citantur scripta haec:

Ἄγνοια, Ignorantia, sive Imprudentia, comoedia, XIV. 664. b.

Ἐπιστολὴ, Epistola, comoedia sic inscripta, VIII. 345. f.

Χρεΐαι, (i. e. *Ἀπομνημονεύματα*, coll. XIII. 580. d. e.)

Chriae, Sententiose aut festive dicta, XIII. 577. d.

Ex istis Χρεΐαις, quae iambicis senariis conscriptae sunt, plurimae exhibentur eclogae lib. XIII. cap. 39. & cap.

41 - 45. Ex eisdem ducta sunt festive dicta Stratonici, lib. VIII. cap. 41. Item iambi de Morte Philoxeni, lib.

VIII. cap. 26. His adde loca supra citata ex libro sexto.

ΜΑΕΑΝΔΡΙΟΥΣ, *historiarum scriptor, aut certe scriptor prosaicus, ὁ συγγραφεὺς: cuius scriptum nescio quod, auctore Clearcho, memoratur, cui titulus,*

Παράγγελμα, Praeceptum: in quo imitatus est Calliam, elementorum scripturae ductus verbis exprimentem, X. 454. b. n. Obiter notandus error, qui Vossio vel illius typographo excidit, De Hist. Gr. lib. IV. p. 518. ubi de Maeandrio (nescio an eodem, cuius Athenaeus ex Clearcho meminit) Polybius testis citatur, cum Strabo (non Polybius) nominari debuisset.

ΙΑΓΝΕΣ, *vetus poeta comicus: de quo vide Animadv. ad IX. 367. f. Cuius sub nomine circumferebantur fabulae, de quarum quidem auctore dubitat Athenaeus:*

Διόνυσος πρῶτος, Bacchus primus, IX. 367. f. n. & Διόνυσος δεύτερος, Bacchus secundus, XIV. 646. c. n.

Λυδὸν, Lydi, fabula eiusdem Magnetis citatur XV. 690. c. n.

ΙΑΛΑΚΟΥΣ: *ignotus alioquin scriptor.*

Σιφνίων Ἔφοι, Siphniorum Annales, VI. 267. a. n.

ΜΑΡΣΥΑΣ. *De diversis scriptoribus, quibus Marfyas nomen, post ea quae apud Suidam leguntur, consulendus Vossius lib. I. De Hist. Graec. cap. 10. p. 51. Valesius ad Harpocr. voc. Λιταί. & Wesseling. ad Diodorum Sic. lib. XX. cap. 50. Et nos de Marfyis nonnihil diximus, in Animadv. ad XI. 467. c. At parum in liquido res est. Suidas tres distinguens Marfyas: quorum primus, Periantri filius, Pellaeus, Alexandri coalumnus, initio γραμματοδιδάσκαλος, dein historicus, scripsit Μακεδονικὰ decem libris, inde a primo Macedoniae rege usque ad Alexandrum Philippi filium. Alter, Critophemi filius, Philippensis, historicus, iunior, ὁ νεώτερος. Tertius, Marfi filius, Ταβένιος, historicus, scripsit Ἀρχαιολογίαν libris duodecim, Μυθικὰ libris septem, & alia. Iam apud Harpocratem, voc. Μύρτιον, legas: Μαρσύας ὁ πρεσβύτερος, (nisi forte πρεσβύτερος legendum) ἐν ὀγδῷ Μακεδονικῶν: apud eundem vero, in Λιτῇ Μαρσύας ὁ νεώτερος ἐν ἑκτῇ Μακεδονικῶν. Unde discas, a duobus Marfyis, altero seniore, iunior altero, Res Macedonicas perscriptas fuisse. At Diodorus Siculus l. c. nude ait, Μαρσύας ὁ τὰς Μακεδονικὰς πράξεις συγγραψάμενος: quasi non nisi unus Marfyas esset qui Res Macedonicas conscri-*

psisset, hoc ipso ab aliis Marfyis distinguendus. Parique modo Athenaeus nude, absque epitheto, ait:

Μαρσύας ἐν τρίτῳ Μακεδονικῶν, Marfyas tertio libro Rerum Macedonicarum, XIV. 629. d. Ex Μακεδονικῆς etiam haud dubie sumtum Marfyae testimonium de annorum numero quos regnavit Perdiccas, V. 217. d. e.

Porro vero apud eundem Athenaeum nude atque tacito etiam operis titulo citatur,

MARSYAS, XI. 477. a. & 479. c. in quaestionibus mere grammaticis, de usu vocabulorum quorundam: ut videatur omnino Grammaticus aliquis Marfyas designari. Et apud Fabricium quidem Bibl. Graec. Tom. VII. pag. 65. (ed. Harl. Tom. VI. p. 372.) in Catalogo Grammaticorum Graecorum relatum video Marfyam: nempe eundem illum, quem a Suida primo loco nominatum paulo ante dixi; quem Alexandri quidem coalumnus, & Antigoni regis fratrem (uterinum puto, coll. Wesseling. ad Diodor. l. c.) sed eundem γραμματοδιδάσκαλον, id est, ludi literarii magistrum fuisse Suidas ait. Nobis quidem apud Athenaeum, locis citatis, posterioris aetatis Grammaticus aliquis dici visus erat.

Porro apud eundem Athenaeum citatur,

MARSYAS, Herculis sacerdos, XI. 467. c. n. qui (ut in Animadv. ad l. c. observavimus) videtur idem esse, cuius Μακεδονικὰ alibi a Nostro laudantur. Huius autem testimonium Athenaeus loco citato non ipse suo nomine invocat; sed Parthenii Grammatici verba adponit, quibus Marfyas testis citatur.

Denique laudatur apud Deipnosophistam nostrum,

MARSYAS iunior, ὁ νεώτερος, II. 69. d. At is non idem esse videtur, quem ab Harpocrate & Suida Μαρσύαν τὸν νεώτερον dictum vidimus. Sed ex argumento testimonii, ubi agitur de Phaone a Venere in segete virentis hordei abdito, colligas, eum ibi Marfyam dici, quem tertio loco Suidas memoravit, quem & Ἀρχαιολογία & Μυθικά scripsisse ait Lexicographus.

MATREAS. Vide MATRON, & METREAS.

MATRIS. (Thebanus: an Atheniensis?) Vide Animadv. ad II. 44. d.

Ἡρακλέους ἐγκώμιον, Laus Herculis, X. 412. b.

MATRON, parodus, Pitanaeus, I. 5. a. n. *ubi perperam (ut videtur,) Μητρίας vel Ματρίας vocatur. Huius*

Παρρῶδα vel Παρρῶδιαι, Parodiae, laudantur II. 64. c. n. III. 73. d. n. IV. 183. a. XIV. 656. e. XV. 697. f. Una ex istis Parodiis inscripta erat,

Δειπνον, Coena, quae citatur I. 5. a. n. II. 62. c. IV. 134. d. - 137. c. ubi ultra 120. versus adponuntur, quibus Coena Attica describitur.

Medici ab Athenaeo testes citantur: Diocles, Diphilus Siphnius, Erasistratus, Evenor, Euthydemus, Galenus, Hicesius, Hippocrates, Menodorus, Mnesitheus, Philotimus, Praxagoras, &c.

MEGACLES.

Περὶ Ἐνδόξων Ἀνδρῶν, De Viris illustribus, X. 419. a.

MEGACLIDES, (Μεγακλείδης) Peripateticus, scripsit

(Περὶ Ὀμήρου,) de Homero: quo ex opere ducta sunt quae refert Athenaeus lib. XII. cap. 6. de Hercule voluntariam vitam sequente: rursusque XII. 513. b. de Ulyssae. In Scholio Ven. ad Iliad. π'. 140. citatur Μεγακλείδης ἐν δευτέρῳ Ὀμήρου. Fortasse περὶ Ὀμήρου scriptum oportuerat.

Megarius poëta. Vide THEOGNIS.

MEGASTHENES.

Ἰνδικὰ, Indica: quorum citatur liber β'. IV. 153. d.

MELANIPPIDES, poëta dithyrambicus, Melius, II. 35. a. X. 429. c.

Δαναίδες, Danaides. XIV. 641. f. ubi perperam olim Μελαισίος edebatur, pro Μύλιος.

Μαρσύας, Marস্যas, XIV. 616. e.

MELANTHIUS, poëta tragicus, ob voracitatem traditus a comicis, VIII. 343. c. I. 6. c. n.

Ἑλεγίαι, Elegiae, VIII. 343. c.

MELANTHIUS alius, ut quidem recte iudicasse Fabricius videtur, *Bibl. Gr. Tom. I. pag. 683. conf. Hemsterh. ad Plut. vs. 846.*

Περὶ τῶν ἐν Ἐλευσίνι Μυστηρίων, De Mysteriis Eleusiniis, VII. 325. c.

MELEAGER, Gadarensis, IV. 157. b. n. Cynicus, XI. 502. c.

*Λεκιῶν καὶ Φακῆς σύγκρισις, Comparatio Pisi & Len-
Part I. K*

ticulae, IV. 157. b. *Nescio utrum liber vel satyra singularis, an pars satyrae.*

Συμπόσιον, Convivium, XI. 502. c.

Χάριτες, Gratiae, IV. 157. b. n.

Melitus, tragicus poëta. *Vide Ind. Rer. & Pers.*

MENAECHMUS, Sicyonius. *Cf. Voss. lib. I. de Hist. Gr. pag. 66 sq.*

Σικωνιακά, Sicyoniaca, de Rebus Sicyoniorum, VI. 271. d.

Περὶ Τεχνιτῶν, de Artificibus, II. 65. a. XIV. 635. b. 637. f. 638. a.

MENANDER, Comicus. ὁ καλὸς Μένανδρος, VIII. 364. d. *Tacito dramatis titulo citatur, I. 9. c. n. (ex fab. Trophonio.) V. 189. e. VI. 248. c. d. 270. d. XI. 781. e. Eiusdem Fragmenta duo, antehac inedita, dedimus libro II. nostrae edit. cap. 86. & 87. Nominatim citantur Menandri fabulae haec:*

Ἀδελφοὶ, Fratres, X. 431. b.

Ἀλιεύς, Piscator, XI. 484. c. n. 500. e. *Idem drama,*

Ἀλιεῖς, Piscatores, VII. 303. c. n. (*ubi quidem Poëtae nomen ex coniect. adiectum.*) XII. 549. c. d. *Promiscue, modo in singulari numero, modo in plurali, citari titulum istius fabulae docuit Casaubonus ad XI. 484. c. Conf. Harles. ad Fabric. Tom. II. pag. 460. quosque ille laudat Interpretes Pollucis, ad Polluc. X. 132.*

Ἀνδρόγυνος ἢ Κρής, Androgynus vel Cretensis, VI. 243. b.

Ἀνεψιοὶ, Consobrini, XV. 700. b. & e.

Ἀρρηφόρος ἢ Αὐλητρίς, Arrephoros, (*i. e. Arcana Minervae sacra gestans*) vel Tibicina, X. 442. c. XIII. 559. d. e.

Αὐλητρίδες, Tibicinae, X. 446. d. n. *Sed videtur omnino ἐν Αὐλητρίδι, pro ἐν Αὐλητρίσι, legendum; ut sit eadem fab. atque proxime nominata.*

Δακτύλιος, Annulus, (*male vulgo Δάκτυλος*) VI. 247. f.

Δημιουργός, Mulier placentularum pistrix, *sive potius, Hyponymphis*, IV. 172. d. n.

Δίδυμαι, Sorores gemellae, IX. 373. d. n.

Δύσκολος, Difficilis, Morosus, IV. 146. e. IX. 383. e.

Ἐαυτοτιμωρούμενος, Seipsum excrucians, VI. 231. a. XIV. 651. a.

- Ἐγχιρίδιον, Enchiridion, Pugio, X. 446. e.
 Ἐμπιπραμένη, Incensa, XIII. 559. e. *conf.* Πιπραμένη.
 Ἐπίκληρος πρώτη, Orba-haeres, prior hoc titulo comoe-
 dia, IX. 373. c. n.
 Ἐπιτρέποντες, Arbitros eligentes, III. 119. e. f. n. XIV.
 659. b. n.
 Ἐφέσιος, Ephesus, IX. 385. f. Ἐφέσιοι, Ephesii, plu-
 rali numero, VII. 309. e. minus recte, ut videtur.
 Ἡρώς, Heros, X. 426. c.
 Θαῖς, Thais, (meretricis nomen) XIII. 567. d.
 Θεοφορουμένη, Fanatica, XI. 472. b. (ubi temere Dalec. in
 Theophorumeneno, masculino genere.) XI. 504. a.
 Θρασύλειον, Thrasyleon, VI. 248. b. n.
 Καρίη, Caria, Mulier praefica, IV. 175. a. *Vide quae
 supra ad Antiphanis fabulam Κάριη notavimus.*
 Καρχαδόνιος, Carthaginienſis, IX. 385. e.
 Κεκρύφαλος, Cecryphalus, Vitta, VI. 241. e. 243. a.
 245. b. c. XV. 691. a. b.
 Κιθαριστής, Citharoedus, VI. 247. f. XII. 510. d.
 Κίλαξ, Adulator, VI. 258. e. X. 434. b. XI. 477. f.
 XIII. 587. d. XIV. 659. d.
 Κόλωνες, sive Κόλωτες, VII. 301. d. n. Μένανδρος ἐν Κό-
 λωσι: ubi Κόλαξι vel Κόλακι ex coniect. corrigunt viri
 docti.
 Κρῆς. vide Ἀνδρόγυνος.
 Λημνίαι, Lemniae, VI. 258. c.
 Μέθη, Temulentia, IV. 146. d. VI. 243. a. 247. e. VIII.
 364. d.
 Μπαγύρτης, (vel Μητραγύρτης) Menagyrta, Stripem sin-
 gulis mensibus Matri Deum corrogans, XI. 472. b. n.
 Μισογύνος, Mulierum osor, XV. 691. c.
 Ναύκληρος, Nauclerus, IV. 166. b. XI. 474. c. ubi ex-
 hibetur fabulae initium.
 Νομοθέτης, Legislator, VI. 247. e.
 Ὀργή, Ira, IV. 166. a. VI. 242. b. 247. d. XII. 552. e.
 Παιδίον, Puerulus, III. 94. b. n. ubi perperam olim, ἐν
 Παιδίῳ. Quem ad locum haec adnotavit CASAUBONUS:
 » Lego Μένανδρος ἐν Παιδίῳ, non autem Παιδίῳ: nam
 » illud probo, inventum apud Stobaeum, Sermonē
 » LX. & Pollucem lib. X. cap. 50. Adscribam quae
 » Pollux affert, quia non sunt aliena ab iis quae hic
 » leguntur. Χρυσοῦν ἐπὶ ὀρίσας· εἶθε λιθοκόλλητον ἦν. κα-

» λὸν δὲ ἢ οὕτως. Videntur etiam affinia istis esse,
 » quae ex Naevii *Pædio* in Nonio exstant: Quot res vis
 » hunc privari pulchras quas uti solet: &, *Mollicinam*,
 » *crocotam*, *chirodotam*, *ricam*. An igitur Menandri fa-
 » bulam Naevius latinam fecerat? Si ita est, *Pædio* in
 » Nonio corrigendum non minus quam in Athenaeo.
 » Saepe enim Latini poëtae fabularum quas vertebant
 » titulos Graecos retinebant: cuiusmodi est Naevii
 » *Acontizomenos*; Terentii *Heautontimorumenos*; Caeci-
 » lii *Synaristulae* & *Harpaxomena*; Turpilii *Paraterusa*,
 » *Hetaera*, *Epiclerus*, *Demiurgus*, atque etiam *Pæ-*
 » *dium*. Nam & Turpilium eo indice fabulam docuisse
 » multis locis testatur Nonius; in quibus tamen om-
 » nibus *Pædium* invenies scriptum. Etiam e Graecis
 » Comicis plures eo titulo dramata publicaverant;
 » ut, praeter Menandrum, Plato: cuius drama alibi
 » laudatur Athenaeo, [VII. 316. c.] ubi scriberem
 » ἐν Παιδίῳ, pro ἐν Παιδί. Comici Scholiastes Παιδά-
 » ριον appellat in iis quae scripsit ad *Ranas* & *Pacem*.
 » Item Posidippus fabulam Παιδίον docuit. «

Παλλακὴ, Pellex, XIV. 654. b.

Παρακαταθήκη, Depositum, XIII. 571. e.

Περινθία, Perinthia, VII. 301. c. XI. 504. a.

Πιμπραμένη, Incensa, VIII. 365. d. n. Sed rectius vide-
 tur Ἐμπιμπραμένη, ut supra.

Πωλούμενοι, Venales, VI. 248. b.

ῥαπιζόμενος, Verberatus, Pulsatus, (rectius ῥαπιζομένη)
 III. 115. b. n.

[Τρέποντες perperam olim edd. III. 119. e. pro Ἐπιτρέπ.]

Τροφόνιος, Trophonius, I. 9. c. n. III. 99. f. IV. 132. f.
 XII. 517. a.

Ῥδρία, Hydria, IX. 408. e. f.

Ῥμνις, Hymnis, VI. 231. a.

Ῥποβολιμαῖος, Suppositivus, XIV. 644. f.

Φάνιον, Phanium, IV. 171. a. n. ubi olim ἐν Φανίῳ edd.

XIII. 567. c. n. (ubi Φάνιον olim) scilicet a meretrice,
 ut ibi docetur, cui nomen Phannium vel Phanium. Sed
 rectius Φάνιον simplici ὡς littera scribitur: est enim diminutivum
 nominis Φανὼ, quod legitur XIII. 594. a. Eodem
 denique pertinet VII. 314. b. n. ubi ἐν Φανῶ vulgo scri-
 bitur, pro ἐν Φανίῳ.

Φάσμα, Spectrum, XIV. 661. f.

Φιλάδελφοι, Philadelphi, XI. 484. d.

Χαλκεία, Vulcanalia, XI. 502. e. n.

Ψευδερκαλῆς, Falsus Hercules, IV. 172. a. XIII. 587. b. XIV. 644. c.

MENECLÉS Barcaeus, συγγραφεὺς, id est (ut quidem nobis videbatur) historiarum scriptor, IV. 184. b. n. (Conf. Voss. lib. III. de Hist. Gr. pag. 387.)

Συναγωγή, Collectanea: quorum liber primus citatur IX. 390. b. Idemque opus respicitur fortasse IV. 184. b. quo ex loco titulus Χρονικά, Chronica, profertur in Indice Dalec.

MENESTHENES, scriptor aliunde non notus. Cuius Πολιτικά, Politica, citat Athenaeus IX. 494. b.

MENETOR, etiam hic nemini alii memoratus.

Περὶ Ἀναθημάτων, de Donariis Templorum, XIII. 594. d.

MENIPPUS Cynicus, I. 32. e. (Fabric. Bibl. Gr. T. II. pag. 364.) Scripta huius citantur:

Ἀρκεσίλαος, Arcesilaus, XIV. 664. e.

Συμπόσιον, Symposium, XIV. 629. e.

MENODORUS, Μηνόδορος, Medicus, Erasistrateus, Hicessii amicus, II. 58. f. & 59. a. qui locus notandus ad Fabricii Bibl. Graec. Tom. XIII. pag. 335.

MENODOTUS Samius.

τῶν κατὰ Σάμον ἐνδόξων Ἀναγραφὴ, Rerum in Samo inf. memorabilium Recensus, XV. 672. a. quem librum, vulgo olim etiam parum cognitum, Alexandriae reperit Athenaeus, XV. 673. d.

Περὶ τῶν κατὰ τὸ Ἱερὸν τῆς Σαμίας Ἡρας, De his quae in templo Samiae Iunonis visuntur, XIV. 655. a. Fortasse pars quaedam superioris operis.

METAGENES, poëta comicus. VI. 271. a. coll. 270. e. f. ubi sunt hexametri ad Homeri imitationem efficti, ducti fortasse e fabulâ Ὀμπος ἢ Ἀσκητής. Vide Animadv. ad VI. 270. e. Dramata:

Αὔραι ἢ Μαρμακύθος, Aurae vel Mammacythus, (i. e. Bardus) VIII. 355. a. n. Nude Αὔραι, IX. 385. b. Et κατὰ τὰς Μεταγένους Αὔρας, ἢ τὸν Ἀρισταγόρου Μαρμακύθον, XIII. 571. b. n.

Θουριοπέρσαι, Thuriopersae, VI. 228. e. 269. e. & f. VII. 327. d. Drama erat ἀδίδακτον, VI. 270. a. de cuius argumento vide quae notavimus ad VI. 269. f. Thu-

rios a *Lucanis* ingenti clade adfectos & subactos memorat *Diodorus Sicul.* XIV. 101. & *Strabo*, lib. VI. pag. 263. d.

Φιλοθύτης, Philothytes, Sacrificiorum studiosus, X. 459. c. XV. 700. f. 701. a.

Metreas vel **Matreas**, parodus: idem qui aliis **MATRON**.
Vide supra, sub hac voce.

METROBIUS: scripsit Πλακουντοποιῶν σύνγραμμα, de conficiendis Placentis librum, XIV. 643. e. f.

METRODORUS Chius. (*Voss. de Hist. Gr.* l. 6. p. 25.)
Τρωικά, Troica, IV. 184. a.

METRODORUS Epicureus.

Ἐπιστολαί, XII. 546. f. & VII. 279. f. 280. a.

Περὶ Συνήθειας, de Consuetudine, IX. 391. d. Cuius libri auctorem nude quidem Metrodorum nominat *Athenaeus*: sed Epicureum illum Metrodorum intelligendum esse, probabile nobis videtur; quamquam in huius scriptis, a *Diogene Laërtio* X. 24. item a *Menagio ad Laërt.* & a *Fabricio Bibl. Gr. Tom. II. pag. 812 sq. memoratis*, istius libelli nulla fiat mentio.

METRODORUS Scepsius. (*Medicus, ut videtur; Fabricio tamen in Medicorum Catalogo T. XIII. non memoratus.*)

Περὶ Ἀλειπτικῆς, de Aliptica, s. Arte reduntoria, XII. 552. c. ubi citatur liber 2.

MIMNERMUS, poëta. IV. 174. a.

Ναννὸν, Nanno, carmen elegiacum, XI. 470. a. b. n. conf. XIII. 579. f. & 580. a.

MITHAECUS, Siculus videtur fuisse. Scripta, Dorico idiomate edita, (*vide VII. 325. f. n.*)

Ὀψαρτυτικὸς, de parando Obsonio, s. Ars Culinaria, VII. 282. a. 325. f. XII. 516. c.

Ὀψοποιῖα Σικελικὴ, Ars culinaria Sicula, III. 112. d. e.
Nescio ad idem opus atque superius.

Mitylenaeus poëta. *vide* **ALCAEUS**.

MNASALCES, sive **MNASALCAS**, Sicyonius,

Ἐπιγράμματα, Epigrammata, IV. 163. a.

MNASEAS, Locrus aut Colophonius, scripsit

ΠΑΪΓΥΙΑ, Ludicra, VII. 321. f.

MNASEAS Patrensis, VII. 301. d. n.

Περὶ Ἀσίας, De Asia, VIII. 346. d. ex lib. 2. (*Nisi fors. ἐν δευτέρῳ Περιπλου Ἀσίας scriptum oportuerat.*)

Εὐρωπαϊκά, Europiaca, IV. 158. d. VII. 296. b. utrobique ex lib. 3. Rursus XII. 530. c. ubi sic citatur, Μνασείας ἐν τρίτῳ Εὐρώπης.

Περιπλους, Circumnavigatio, VIII. 331. e.

MNESIMACHUS, comicus. Cuius Fabulae:

Βούσιρις, Busris, X. 417. e.

Δύσκολος, Difficilis, Morosus, VIII. 359. c.

Ἴπποτρέφος, Equos alens, VII. 301. d. 322. e. 329. d. n. (*quos versiculos suos fecit Ephippus, VII. 322. e.*)

IX. 402. f. - 403. d. (*Eadem fab. etiam Ἰσθμονίκης inscripta erat, de quo monuit Casaub. ad VII. 282. d. Vide Animadv. Tom. IV. pag. 90.*)

Φίλιππος, Philippus fabula, VIII. 338. b. IX. 387. b. X. 418. b. 421. b. c.

MNESIPTOLEMUS, historicus, Seleuci hilaroedi pater, plurimum valens apud Antiochum Magnum, XV. 697. d.

Ἱστορίαι, Historiae, X. 432. b. c.

MNESITHEUS Atheniensis, Medicus, I. 22. e. 32. d.

II. 59. b. III. 115. f. VIII. 355. a. Porro II. 35. e. & 36. a. adferuntur iambi nonnulli in vini laudem, quibus praefiguntur verba haec, Μνησθεος δὲ ἔφη: quasi comicus poeta esset Mnesitheus, quorum in numero eum etiam posuit Grotius, in Excerpti. pag. 902. At sunt haud dubie alterius cuiusdam Comici (*Alexidis fortasse*) versus, qui Mnesitheī Medici testimonia utens, tali quodam modo scripserat:

Μνησθεος οὖν ἔφη, τὸν οἶνον τοὺς θεοὺς &c.

Vide Animadv. Tom. VIII. pag. 397. Potest vero etiam Epitomatoris esse erratum; qui, quum primo Mnesitheī testimonium citasset Athenaeus, & dein verba poetae alicuius adposuisset, Medici nomen cum Poetae nomine temere permutaverit: quo in genere saepius ab illo erratum observavimus. At eiusdem Mnesitheī Medici testimonium haud dubie rursus invocavit Alexis Comicus, X. 419. c. Saepius vero nominatim citatur Mnesitheī scriptum,

Περὶ Ἐδεστών, De Eduliis, II. 54. d. & e. 57. b. III. 80. c. & e. 92. b. 96. d. 106. d. 121. d. VIII. 357. a.

*Quo e scripto ducta sunt pleraque alia eiusdem testimonis.
Semel citatur,*

Περὶ Κωθωνισμοῦ Ἐπιστολὴ, *de Computatione Epistola*, XI. 483. f.

M O C H U S, Μωχδς, Phoenicius.

Φοινικικὰ, *de Rebus Phoenicicis*, III. 126. a. n.

M O E R O, (Μοιρὰ,) Byzantia, *poëtria*. (*Alius Myro.*)

Μνημοσύνη, *Mnemosyne*, *poëma epicum*, XI. 490. c. n. 491. a. b.

M O L P I S, Lacedaemonius. (*De alio Molpide vide Ind. Rer. & Verb.*)

Λακεδαιμονίων πολιτεία, *Lacedaemoniorum respublica*, IV. 140. b. & e. *Indidem ductum fragm.* XIV. 664. d. e.

M O S C H I N A, Atheniensis, *iamborum poëtria*, mater Hedyllae, avia Hedyli poëtae, VII. 297. b.

M O S C H I O N.

Περὶ Ἱερώνος νεῶς, *de Hieronis navi*, V. 206. d. - 209. e.

M O S C H U S. (*An Syracusius, poëta idem Bucolicus? Grammaticum quidem hunc adpellat Suidas, Aristarchi discipulum.*)

Ἐξήγησις Ῥοδιακῶν λέξεων, *Expositio Rhodiacorum vocabulorum*, XI. 485. e.

M O S C H U S, *diversus (puto) a superiore. Cuius*

Μηχανικῶν πρῶτος, *Mechanicorum liber primus citatur*, XIV. 634. b.

M U S A E U S, *vetus poëta*, Menes (*i. e. Selenae*) filius, *Antiopen carmine celebravit*, XIII. 597. c. d.

M y r o, *poëtria. Vide MOERO.*

M Y R O N, Prienensis.

Μεσσηνιακὰ, *Res Messeniaca*, VI. 271. f. XIV. 657. d.

M y r o n i d e s, *cuius liber,*

Περὶ Μύρων καὶ Στεφάνων, *de Unguentis & Coronis, citatur XV. 691. f. nomen istud invenisse videtur ex librarii errore, qui Philonides scribere debuerat. Vide Animadv. ad l. c.*

M Y R S I L U S, *Lesbius. Conf. Vossium, lib. III. pag. 391 sq. cuius diligentiam effugit quidem Athenaei locus.*

Ἱστορικὰ Παράδοξα, *Historica Paradoxa, id est, Mirabilia*, XII. 610. a.

Myrtilus Theſſalus, unus e *Deipnoſophiſtis*: de quo vide *Animadv. Tom. I. pag. 12 ſq.*

N.

NAUCRATES. Vide **NAUSICRATES**.

NAUSICLIDES, nescio quis, citatur II. 62. d. n.

NAUSICRATES, comicus poëta. Cuius nomen perperam olim pro Nauficæa positum erat, I. 16. e. n.

Ναύκληροι, Naucleri, Naviculatores, VII. 296. a. (quo de fragm. vide *Animadv. Tom. VIII. pag. 446 ſq.*) VII. 325. e. n. & 330. b. ubi vers. 2. pro ἐν τόποις, scribe ἐν τέποις, ut pag. 325. e.

Περσὶς, Persis, IX. 399. e. f. ubi Ναυκράτης vulgo scribitur poëtæ nomen, sive, ex librarij errore, sive quod perinde & Nausicrates & Naucrates efferri idem nomen potuerit.

NEANTHES Cyzicenus.

αὶ περὶ Ἀτταλῶν Ἱστορίαι, de Rebus Attali Historiæ, XV. 699. d. n. ex libro primo.

Ἑλληνικά, Res Græcorum, III. 111. d. ex lib. 2. VII. 311. e. ex lib. 6. XIII. 576. d. ex lib. 3. & 4. nisi ibi εἶπτο in numeris, ubi scribitur ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τετάρτῃ τῶν Ἑλληνικῶν Ἱστοριῶν.

Περὶ Τελετῆς, de Initiatione s. de Mysteriis, IX. 376. a. n. ex lib. 2. Sive rectius, περὶ Τελετῶν, de Lustrationibus vel Expiationibus, XII. 602. c. d. rursus ex lib. 2.

Ὅροι, scil. Κυζικηνῶν, Annales Cyzicenorum, IV. 175. e. n. ex lib. 1.

NEOCLES Crotoniates, II. 57. f. (An Medicus ille? cuius *Aelianus* meminit *De Nat. Anim. XVII. 15.*)

NEOPTOLEMUS Parianus.

Γλωσσῶν β'. Glossarum liber secundus, XI. 476. f.

Διονυσίαις, Dionysias, (nescio an carmen epicum, de Baccho) III. 82. d.

Περὶ Ἐπιγραμμάτων, de Epigrammatis, X. 454. f.

NESTOR (Tarsensis. *Voss. pag. 276.*)

Θεατρικὰ Ὑπομνήματα, Theatrici commentarii, IX. 403. e.

NICAENETUS, epicus poëta, Samius, XV. 673. b. sive Abderita, XIII. 590. b.

- Γυναικῶν κατάλογος, Mulierum Index, XIII. 590. b.
 Ἐπιγράμματα, Epigrammata, XV. 673. b. n.
- NICANDER Chalcedonius, Νίκανδρος ὁ Καλχηδόνιος.
 Προυσίου συμπτώματα, Prusiae fata, XI. 496. d. e. ex
 lib. 4.
- NICANDER Colophonius, Grammaticus & Poëta, II. 31.
 a. 49. f. 53. e. III. 99. b. 105. c. 126. b. XI. 485. f.
 XV. 684. e. Nicander, *nude nominatus, nullâ mentione factâ, semper Colophonius intelligi debet: & ubi operis titulus non adiicitur, in pleniore certe Athenaei opere, semper Glossae Colophonii Nicandri intelligenda, nisi aliud quoddam opus paulo ante discrete fuerit nominatum. Laudatur idem ut φιλάρχαιος & πολυμαθὴς*, III. 126. b.
- Αἰτωλικῶν α'. Rerum Aetolicarum liber primus, VII. 296. f. XI. 477. a. b.
- Βοιωτιακός, Boeoticus, VII. 329. a.
- Γεωργικὰ, Georgica, II. 51. d. 54. d. 60. f. 71. d. III. 72. a. & b. 92. c. d. IX. 366. b. & f. & 370. a. Γεωργικῶν liber α'. III. 126. b. Liber β'. II. 52. f. IV. 133. d. IX. 371. c. 372. d.-f. 395. c. XV. 681. d. 683. a. - 684. d.
- Ἑτεροιοῦμενα, Mutata, Transformata, Metamorphoses, *carmen epicum*, III. 82. a. n. VII. 305. d.
- Εὐρωπαϊά, Europa, (*forf. & hoc carmen epicum*) VII. 296. f. ex lib. 3.
- Θηριακὰ, II. 66. e. VII. 314. d. IX. 366. d. XIV. 649. d. & e. ἐν Θηριακῷ, *sing. num.* VII. 312. d. In Nicandri Theriaca Commentarios scripsit Diphilus Laodiceus, VII. 314. d.
- Κολωφωνιακὰ, Colophoniaca, XIII. 569. d. n. ex lib. 3.
- Οἰταϊκὰ, Oetaica; *quorum liber 2. citatur* VII. 282. f. IX. 411. a.
- Περιπέτειαι, Fortunae varii casus, XIII. 606. b. c. ex lib. 6. *Et ibi quidem nude Nicander auctor nominatur, videndumque ne intelligendus sit fortasse Chalcedonius Nicander.*
- NICANDER Thyatireus, Grammaticus & Glossographus, III. 76. a. 81. c. 114. c. VII. 320. c. XI. 461. f. 479. c. 481. e. 485. f. 486. a. 503. c. XV. 691. c. *Discrete citantur eiusdem*

Ἀττικὰ ὀνόματα, Attica nomina, XV. 678. f.

ICANOR Cyrenaeus.

Μετονομασίαι, Mutata nomina, VII. 296. d.

ΙCΙΑΣ Nicenus sive Nicaeensis, Νικαιεύς: XI. 505. b. c. 506. c. Conf. Ionsum lib. IV. de Script. Hist. Philos. sect. 39. pag. 262.

Ἀρκαδικὰ, Arcadica, XIII. 609. e.

Διαδοχαί, Successiones, VI. 273. d. n. Scilicet τῶν Φιλοσόφων Διαδοχαί, quod est XIII. 592. a.

Περὶ τῶν Φιλοσόφων ἱστορία, De Philosophis Historia, IV. 162. e.

NICOBULA, Νικοβούλη, XII. 537. d. Νικοβούλη ἢ ὁ ἀνα-
θεὶς ταύτῃ τὰ συγγράμματα, Nicobula aut qui huic
supposuit libros istos, quae illius nomen praeferunt,
X. 434. c. n. *Utrouque agitur de rebus Alexandri M. Silentio hanc praeteriit Vossius; quamquam historici argu-
menti fuere quae illa scripsit, aut quae sub eius nomine
edita erant. In eorum vero numero, qui de Alexandro M. scripsere, Nicobulam non praetermisit Fabricius, Bibl. Gr. Tom. II. pag. 223. Eiusdem obiter meminit etiam do-
ctissimus Ste. Croix, in Examine Historicorum Alexandri, pag. 63. novae edit. sed in Indice eiusdem operis, p. 904. tamquam viri profertur id nomen, contra quam diserte Athenaeus docet. Apud Plinium quidem, libro I. in Au-
thorum numero, e quibus ducta quae libro XII. operis Pliniani exponuntur, Nicobulus nominatur auctor: sed vix dubitari debet, quia pro Nicobulo, Nicobulâ aut Nico-
bule scriptum oportuerit. In eodem certe duodecimo Plinii libro passim de rebus Alexandri agitur.*

ICOCHARES, Comicus, I. 34. e. XIV. 657. a. (quae ecloga, puto, ex Χειρογράφου est.) Dramata nominatim citantur:

Ἀμυμώνη, Amymone, X. 426. e.

Ἡρακλῆς χορηγός, Hercules choragus, XIV. 619. a.

Λήμνιαι, Lemniae, VII. 328. e. n. X. 426. f. n.

Χειρογράφοι, Opifices, Operarii, XIV. 645. b. indi-
demque ductum videtur testimonium, XIV. 657. a.

ICOCLES Lacedaemonius, IV. 140. d. 141. a. Videtur
Lacōnica quaedam scripsisse: videturque omnino idem esse,
qui p. 140. b. Ἀριστοκλῆς nominatus est, auctor duorum
librorum τῆς Λακωνικῆς Πολιτείας.

NICOLAUS, Damascenus, Peripateticus, IV. 153. e. Ἱστορίαι, Historiae, centum quadraginta quatuor libris comprehensae, VI. 249. a. ubi citatur liber 116. agebatur de Caesaris bello Gallico. IV. 153. e. f. ex lib. 110. VI. 252. d. ex lib. 114. de Crasso in Parthiam VI. 261. c. ex lib. 27. de Sylla, iocum & risum amantem VI. 274. e. (cum quo loco cf. XII. 543. a.) VIII. 332. ex lib. 104. de bello Mithridatico. X. 415. e. ex lib. 103. de Mithridate. XII. 543. a. de Luculli triumpho ex bello Mithridatico: ubi mendose ἐν τῇ δεκάτῃ καὶ εἰκοστῇ nec vero prior numerus (quemadmodum cum Dalec. suffragatus eram) mendosus est, sed posterior. Nam ἐν τῇ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ, id est, libro centesimo decimo, scriptum oportuisse non dubitabis, si alia eiusdem Nicomachi testimonia, & librorum consecutionem, cum consecutione rerum contuleris. Nam, sicut verbi causa de Caesaris bello Gallico libro 116. agebatur, & de Crassi expeditione Parthiam libro 114. de Mithridate autem libro 104. 103. quo loco initium belli Mithridatici expositum videtur, sic de Luculli triumpho profecto non ante centesimum librum verba fecerit Historicus. Et alibi quidem, ubi libro quodam ultra centesimum agitur, hac formula utitur Athenaeus, ἐν τῇ τρίτῃ, ἐν τῇ τετάρτῃ πρὸς ταῖς ἐπὶ τὸν: sed &, quemadmodum h. l. cum scripserit statim ἐν τῇ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ, simillimo modo VI. 252. ait, ἐν τῇ ἑκαίδεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ. Citatur porro idem Nicolaus, tacito numero libri Historiarum, XIII. 593. & XIV. 652. b. Denique rursus XV. 682. a. ex libro 103. ubi de lacu quodam circa Alpes.

NICOMACHUS, Comicus, tacito fabulae titulo citatur Epit. II. 58. a. & XI. 781. f. (pag. 213. nostrae editionis) quo loco, in adlato fragmento, intercidit fortasse vocem σκύφους. Quum enim ibi de poculis egerit Deipnosophistae, nulla causa erat adponendi illius versus, nisi in eo poculorum facta fuisset mentio. Nominatim citatur fabula, Εἰσεῖθυσια, Lucina, VII. 290. f. – 291. d. quae eclogae (quemadmodum fragmenta duo, quae paullo ante memoravimus) haud dubie ex Comoedia, non ex Tragodia ducta est. At Suidas tamen Εἰσεῖθυσίαν in numero Tragicarum Nicomachi Alexandrensis ex Troade posuit. Conf. Fabricii Biblioth. Graec. ab Harlesio instaur. T. II. p. 312. & p. 472.

ICOMACHUS, ὁ μουσικός, i. e. Musicus. Huic a nonnullis tribuebatur fabula Χείρων, quae ab aliis Pherecrati, VII. 364. a.

IGOMACHUS alius, scripsit libros

ἐπὶ ἑορτῶν Αἰγυπτίων, de Festis Aegyptiorum, XI. 478. a. n. ubi citatur liber primus.

ICOMEDES Acanthius, ex Acantho Thraciae opp. tacito operis titulo citatur V. 217. d. de numero annorum quos regnavit Perdiccas, rex Macedoniae. Idem fortasse fuerit qui nunc **NICOMEDES** nominatur, XIV. 637. a. b. ubi citatur eius liber,

ἐπὶ Ὀρφέως, de Orpheo.

ICON, comicus poeta: cuius fabula,

Κίθαρος, Citharoedus, citatur XI. 487. c. n.

ICOPHON, (apud Suidam Nicophron, perperam) veteris comoediae poeta, III. 126. e. n.

Πάνδωρα, Pandora, VII. 323. b.

Σειρῶνες, Sirenes, (fabula numquam in scenam producta, VI. 270. a.) III. 80. b. VI. 269. e. IX. 368. b.

Χειρογαστροί, (apud Suid. Ἐγχειρογαστροί, male) Opifices, III. 126. e. n. IX. 389. a. XIV. 645. e.

ICOSTRATUS, mediae comoediae poeta, XIII. 587. d. Citatur tacito fabulae nomine, II. 47. e. Tum

Nicostriatus aut Philetaerus, II. 65. d. n. forf. ex fab.

Antylo. Nominatim citantur:

Ἀβρα, Ancilla puella, IV. 133. c. XIV. 654. b. n.

Ἀνταρῶς, Redamans, XI. 487. b.

Ἀντύλλος, Antyllus. Νικόστρατος ἢ Φιλέταιρος ἐν Ἀντύλλῳ, III. 108. c. 118. e. Eodem spectare videtur II. 65. d.

Ἀπαιωνόμενος, Expulsus, XIV. 664. b.

Βασιλεῖς, Reges, VI. 230. d.

Διόβολος, Calumniator, XI. 474. b.

Ἑκάτη, Hecate, XI. 499. b. c.

Ἱεροφάντης, Hierophanta, Sacrorum antistes, III. 110. a.

Ἡφίδοτος, Hefiodus, VII. 301. c.

Κάβη, Lectulus, III. 111. c. XI. 499. c.

Μάγειρος, Coquus, XII. 517. a. XIV. 664. a.

(Ὀβροπίδης, quasi dicas Vinifex, vel Vinificus.) Hanc Nicostriati fabulam citatam fuisse ab Athenaeo libro primo,

vix dubitare nos finit id quod habet Suidas in Ἀμφί coll. cum Epit. I. 31. e. n.

• Πάνδροςος, Pandrosus, XIII. 587. d. XV. 693. a. *ibid.* b.

Πατριῶται, Conterranei, Populares, XV. 700. b.

Πλούτος, Plutus, VI. 247. e.

Σύρος, Syrus, XIV. 615. f.

Τοκιστής, Foenerator, XV. 685. e. f. *ubi persona im- citur Chaerephon; foenerator autem fingitur Aegyptii*

Ψευδοστιγματίας, Pseudostigmatias, Falsis notis co- ruptus, XV. 685. d.

ΝΟΤΗΙΡΡΥΣ, poëta tragicus, belluo, VIII. 344. c. d.

ΝΥΜΕΝΙΟΥΣ Heracleota, Dieuchis medici discipulus I. 5. a.

Ἀλιευτικὸς, De Piscatu liber, I. 13. b. VII. 282. a. 286 287. c. 295. b. 304. c. d. 305. b. c. 306. c. d. 309 313. c. d. & e. 315. b. 319. b. 320. d. 322. b. 326. & f. 327. a. c. & f. 328. a. & d. IX. 371. b.

Δεῖπνον, Coena, I. 5. a.

ΝΥΜΦΗΙΣ Heracleota.

Ἀσίας περίπλους, Asiae circumnavigatio, XIII. 596. e. *περὶ τῆς Πατρίδος, scil. περὶ Ἡρακλείας, de Heracle XII. 536. a. n. ex libro 6. XII. 549. a. ex libro XIV. 619. e. f. ex lib. 1.*

ΝΥΜΦΗΟΔΟΥΣ Syracusius, θαυματοποιὸς, I. 1 f. n. *Conf. Voss. De Hist. Gr. lib. III. p. 394.*

τῆς Ἀσίας παράπλους, Asiae praeternavigatio, VI. 21 c. n. (*quemadmodum & Androsthenis laudatur τῆς Ἰνδου παράπλους.*) *Sed τῆς Ἀσίας περίπλους, rectius pri nominatur VII. 321. f. & XIII. 609. c. Citantur gener titulo,*

Περίπλοι, Circumnavigationes, VIII. 331. e. *ubi de l loro Siciliae fluvio.*

περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ θαυμαζομένων, de iis quae in Sici- admiraanda sunt, XIII. 588. f.

O.

(ΟΕΝΟΡΙΔΕΣ Chius, citatur in fragm. de Nili Ineri lib. II. cap. 90. nostrae edit.)

ΟΛΥΜΠΙΑΣ, mater Alexandri.

Ἀδ πρὸς Ἀλέξανδρον, Epistola ad Alexandrum, . 659. f.

ΙΟΝ, poëta comicus, II. 66. d. & f. *Dramata*:
ς, Ialemus, III. 106. a.

Ἰσχρος, Callaeschrus, III. 106. a.

ΝΥΣ Cilix, vixit paulo ante Athenaeum, I.
b. n.

Ἰὰ, de Arte piscatoria, I. 13. b. c.

ΥΣ. *Eius scriptum nescio quod commemorat Alexis*
hula Lino, IV. 164. c.

P.

ides, unus e *Deipnosophistis*. Vide *Animad. Tom. I.*
24. sq.)

ΙΛΥΣ Alexandrinus, III. 89. d. VIII. 360. b.
maticus, Aristarchi discipulus. (Conf. *Needham Pro-*
id Georon. p. 63 sq.) Tacito operis titulo citatur,
a. f. III. 82. d. (ex lib. περὶ Γλωσσῶν καὶ ὀνομ.
XIV. 650. d. e.) IV. 171. b. VII. 315. a. 326. e.
783. a. 471. c. 475. d. 478. c. 479. a. 487. c. bis.
f. 495. a. 496. a. 502. b. XIII. 572. e. XIV.
c. 653. b. XV. 678. a. *Scripta laudantur*:

Ἰ λέξεις, Atticae dictiones, XI. 494. f.

Ἰ, Glossae, II. 53. b. 69. d. III. 85. c. XI. 470. d.
Pamphili Glossis vide *Valckenaer ad Theocrit. pag.*
199.

Ἰωσσῶν καὶ ὀνομάτων, de Glossis & Vocabulis,
Ἰο αὖ idem liber cum superiore.) XIV. 650. e. n.
ὀνομάτων καὶ Γλωσσῶν, IX. 387. d.

Ἰονμάτων, de Vocabulis, III. 89. d. 121. b. VIII.
b. XI. 472. e. XV. 677. b. quo loco Dalecampius,
Ἰὼν πλοκῆς cum superioribus iungens, citari puta-
amphili librum aliquem sic inscriptum, περὶ ὀνομά-
πλοκῆς, i. e. (ut ipse interpretabatur) de Nominum
a. At, vocab. πλοκῆς ad στεφάνων esse referendum,
Ἰο patet ex pag. 678. d.

Ἰ Pamphili auctoritate saepius citantur ab Athenaeo
Ἰ Grammaticorum testimonia. Sic ex Pamphilo ci-
Ἰ Aristophanis Glossae Laconicae, III. 77. a.
Ἰπονάξῃς Glossae, II. 69. d. Heraclitus (sive
Ἰκλεόν) Grammaticus, & Diodori Glossae Italicae,

- XI. 479. a. *Rursus Apion & Diodorus*, XIV. 642. Theodori Attica vocabula, XV. 677. b.
- PANAETIUS** Rhodius, *philosophus*, (*de quo conf. l. Rer. & Pers.*) XIII. 556. b. n. *ubi negat bigamum fuisse Socratem. Aristarchum Grammaticum μάρτιν adpellat* XIV. 634. e.
- PANCRATES** Alexandrinus, *poëta*, Adriani Imp. æte, *carmen confecit in honorem Adriani & Antine* XV. 677. d.-f.
- PANCRATES** (*perperam olim Pancratius*, I. 13. b. *ubi de Animadv. Tom. I. pag. 116. & pag. 493.*) *scripsit* Ἀλιευτικά, *de Piscatione, carmen epicum, Epit. libri* 13. b. *Sed proprius poematis titulus fuisse videtur is, qui exhibet plenius Athenaei opus,* Θαλάσσια ἔργα, *Opera Marina*, VII. 283. a. c. 305. 321. e. f. *Eiusdem carmen fuit elegiacum,* Κογχορηΐς, *Conchoreis, cuius liber α'. citatur* XI. 478.
- PANYASIS**, *vetus poëta epicus*, Stesichoro quidem Ibyco posterior, IV. 172. d. *Conf. Heyne ad Apoll. pag. 991 sq. Tacito scripti titulo citatur* II. 36. d. *ubi ecloga, quae deerat superioribus Athenaei editionibus. T. rursus* II. 36. f. & 37. a. & b. *Nominatim vero laus tur eiusdem* Ἡράκλεια, *Heraclea, s. de rebus Herculis, carmen cum pluribus libris comprehensum. XI. 469. d. ex lib. XI. 498. c. ex lib. 3.*
- PARMENIO**, *copiarum dux Alexandri.* Πρὸς Ἀλέξανδρον Ἐπιστολαί, *Epistolae ad Alexandrum* XI. 781. f. (*pag. 213. nostrae edit.*) XIII. 607. f.
- PARMENISCUS**. (*An Grammaticus ille & Criticus, cu libri πρὸς Κράττητα citantur in Schol. Ven. ad Iliad. 513. & ab Etymologo? de quo vid. Fabric. & Harl. B. Gr. Tom. I. pag. 518. & Tom. VI. pag. 375. An Ithagoreus ille Metapontinus, Athenaeo memoratus* XI. 614. a. b. *de quo Laërt. IX. 20. ibique Menagius?*) Κυνικῶν Συμπόσιον, *Cynicorum convivium*, IV. 156. & *ibid. cap. 45. tot.*
- PARMENO** Byzantius, *poëta*. V. 203. d. 221. a. Ἰαμβοί, *Iambi*, III. 75. f. *ubi σῦλλα, non σύλλα scripte oportuit: sunt enim scazontes iambi.*
- PARMENO** Rhodius

Μαγειρικὴ διδασκαλία, Coquinariae artis praecepta, VII. 308. f.

PARMENO *nude nominatur auctor libri*

Περὶ Διαλέκτων, de Dialectis, XI. 500. b. *quem librum ad Parmenonem Rhodium cum Dalec. retulit Fabricius Tom. IV. Bibl. Gr. pag. 538. In Schol. Ven. ad Iliad. α'. 591. citatur Παρμενίων ὁ Γλωσσογράφος, ubi videndum ne Παρμένων scriptum oportuerit.*

PARTHENIUS, τοῦ Διονυσίου, Dionysii discipulus, XI. 501. a. n. XI. 783. b. (*pag. 220. posthac edit.*)

Περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς λέξεων ζητουμένων, De Vocabulis de quibus apud Historicos quaeritur, XI. 467. c. n. ex lib. 1. XV. 680. d. e. *rursus ex lib. 1.*

PAXAMUS, scriptor de re Coquinaria, IX. 376. d. n. *Titulum libri fuisse Ὁψαρτυτικά κατὰ στοιχεῖον, Suidas docet in Πάξαμος. Conf. Needham Prolegom. ad Geopon. pag. 65 sq. ed. Niclas.*

PERIANDER Corinthius, poëta elegiacus, XIV. 632. d.

PERSAEUS Cittiensis, Stoicus philosophus: *conf. Ind. Rer. & Persf.*

Λακεδαιμονικὴ πολιτεία, Lacedaemoniorum Respublica, IV. 140. b. n. & e.

Συμποτικοὶ διάλογοι, Dialogi convivales, IV. 162. e. n. XIII. 607. a. b. *ubi Συμποτικά ὑπομνήματα, Commentarii convivales.*

PHAEDIMUS, Bisanthenus, ex Bisanthe Thraciae Macedoniae oppido, *teste Stephano Byz. in Βισάνθη, qui Ἐλεγεῖον ποιητὴν vocat. In Epigrammaticis memorat Meleager, in Introitu Anthologiae: & supersunt eius Epigrammata nonnulla, in Analektis Brunckii, Tom. I. p. 261 sq. Apud Athenaeum memoratur eiusdem carmen epicum,*

Ἡράκλεια, Heraclea, *s. de Rebus Herculis poëma, cuius citatur liber primus, XI. 498. e.*

PHAENIAS. *vide PHANIAS.*

PHAETUS, Φαῖτος: *unus ex iis qui scripsere Πλακουντοποιῖα καὶ συγγράμματα, libros de conficiendis Placentis, XIV. 643. e. f.*

PHALAEUS. (*Analekta Brunckii, Tom. I. pag. 421 sq. & Tom. II. pag. 625.*)

Ἐπιγράμματα, Epigrammata, X. 440. d.
Pars I. L

PHANIAS vel **PHAENIAS**, Eresius, Aristotelis discipulus. *Vide Animadv. ad I. 6. e. Citatur porro, tacito operis titulo, I. 16. e. 29. f. 31. f. II. 48. d. 51. e. 64. d. (ubi eadem prorsus tradit quae Theophrastus.) 68. d. VI. 231. e. quo ex loco titulum libri Φιλίππικὰ finxit Dalecampius, aut is qui illius Indicem confecit; qui titulus nonnisi ad Theopompum pertinebat. Quod autem ex Phania ibi de Delphico templo refertur, id ductum est ex libro περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων, ut docet ipse Athenaeus, VI. 232. c. Nominatim citantur scripta haec:*

περὶ Ποιητῶν δεύτερος, De Poëtis liber secundus, VIII. 352. c.

Πρυτάνων Ἐρεσίων δεύτερος, Prytanum Eresiorum liber secundus, VIII. 333. a.

περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ Τυράννων, De Siciliae Tyrannis, VI. 232. c.

πρὸς τοὺς Σοφιστὰς, Adversus Sophistas, XIV. 638. b. c. Τυράννων ἀναίρεσις ἐκ τιμωρίας, Tyrannorum caedes ex vindicta, sive Tyrannorum supplicia, III. 90. e. X. 438. b. c.

PHANOCRITUS.

Περὶ Εὐδόξου, De Eudoxo liber, VII. 276. f.

PHANODEMUS. (*Voss. de Hist. Gr. lib. III. pag. 399.*) Citatur I. 20. a. IV. 168. a. X. 437. c. XI. 464. f. & 465. a.

Ἀτθίς, Atthis, Res Atticae, III. 114. c. ex lib. 7. IX. 392. d. ex lib. 2. Ex eodemque opere ducta videntur reliqua testimonia supra indicata.

PHERECRATES, veteris Comoediae poëta, ὁ ἀττικώτατος, VI. 268. e. Citatur II. 55. b. 56. f. 67. c. XI. 464. f. XII. 535. b. (de Alcibiade.) XIV. 644. f. Fabulae:

Ἀγαθοί, Boni: fabula Pherecratis aut Strattidis, immo utro utriusque. VI. 248. c. X. 415. c. XV. 685. b. Vide quos laudat Harles ad Fabric. Tom. II. pag. 474.

Ἄγριοι, Agrestes Dalec. Rectius interpretaberis Feri homines, auctore Platone in Protagora, Tom. III. p. 21. ed. Bipont. quem locum respexit Athenaeus, V. 218. d. Sed consulenda ipsa Platonis verba. Citatur ista fabula, IV. 171. d. V. 218. d. VI. 263. b. VII. 316. e.

Ἀυτῶμολοι, Transfugae, III. 90. a. 119. d. IX. 385. e. 396. c. XIV. 648. c.

Γράες, Vetulae, VI. 246. f.

Γραφεῖς, Pictores, IX. 395. b.

Δουλοδιδάσκαλος, Magister servus Dalec. *Reslius H. Stephanus*, Servorum magister vel doctor, quod praesertim intelligitur ex VI. 262. b. Citatur porro, III. 96. b. VII. 305. f. IX. 396. c. XI. 480. b. XV. pag. 562. nota edit.

Ἐπιλήσιον, Obliviosus, III. 111. b. VII. 308. f. Ἐπιλήσιον ἢ Θάλασσα, VIII. 365. a. (Thalassa, meretricis nomen.)

Θάλασσα. vide proxime ante.

Ἰπνος ἢ Παννυχίς, Culina aut Pervigilium, XIII. 612. a. n.

Κοριαννὸν, Corianno, (a meretricis nomine, XIII. 567. e.) IV. 159. e. X. 430. e. XI. 479. b. 481. a. XIV. 653. a.

Κραπάταλλοι, Crapatalli, III. 75. b. n. III. 80. a. IX. 366. d. XI. 485. d. XIV. 645. e. XV. 700. c. De hac fabula CASAUBONUS ad III. 80. a. haec monuit: » Φερεκράτης ἐν Κραπατάλλοις. Pollux lib. VII. cap. xx. » [152.] σῦκα δὲ τῶν διφόρων ἐν Κραπατάλλοις Φερεκράτης. Melius Κραπατάλλοις. Sic corrige & lib. X. » cap. ix. [sect. 45.] ubi editum Κραπαττάλλοις. Hesychio auctore, satiri nomen est, aut πυγμαῖ cuiusdam. Sed & minutos pisces quosdam ita vocari idem » scribit: atque inde existimavit Dalecampius nomen » inditum huic fabulae. Ex Polluce diverſam sententiam licet asserere. Sic ille libro IX. [sect. 83.] » Ὅρομα δὲ τι νομίσματος. καὶ κραταπάλλους, εἰ τε παῖζον, εἰ τε σπουδάζον, Φερεκράτης ὠνόμασεν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι. λέγει δὲ τὸν μὲν κρατάπαλλον εἶπται ἐνάδρου [lege, ἐν ᾄδου] δραχμήν. ἔχει δ' αὐτὸς ὀκτὼ εὐθείας· τὴν δ' εὐθείαν εἶναι τριώβολον, καὶ δύνασθαι ὀκτὼ κιθάρους. »

Λῆροι, Nugae, III. 95. d.

Μεταλλεῖς, Metallici, III. 96. a. VI. 268. e. – 269. c. Dubitanter ὁ πεποιηκὼς τοὺς εἰς αὐτὸν (τὸν Φερεκράτην) ἀναφερομένους Μεταλλεῖς, XV. 685. a.

Μυρμηκάνθρωποι, Formicahomines, VI. 229. a. VII. 287. a. VIII. 335. a.

Πέρσαι, Persae, VI. 228. e. 269. c. Sed alibi dubitanter, Φερεκράτης ἢ ὁ πεποιηκὼς τοὺς Πέρσας, III. 78. d. XI.

502. a. (ποχ vero rursus ibidem, simpliciter, Φερεκράτης ἐν Πέρσαις.) XV. 684. f. 685. a.

Πετάλη, Petala, VIII. 343. c. n. IX. 395. c. XV. 690. f.

Τυραννίς, Tyrannis, XI. 460. c. 481. b. - d.

Παννυχίς. vide Ἴπνος.

Χείρων, Chiron. Dubitanter, ὃ τὸν Χείρωνα πεποικώς, εἴτε Φερεκράτης ἐστὶν, εἴτε Νικόμαχος ὁ ῥυθμικὸς, VIII. 364. a. Χείρων ὃ εἰς τὸν Φερεκράτην ἀναφερόμενος, IX. 368. a. b. XIV. 653. e. f. Φερεκρ. ἢ ὃ πεποικώς τὸν Χείρωνα, IX. 388. f.

Ψευδῆρακλῆς, Falsi-nominis Hercules, III. 122. e.

PHERECYDES, Lerijs. Vide Voss. lib. I. c. 1. p. 8 sq.

Ἱστορίαι, Historiae, XI. 470. c. n. ex lib. 3. XI. 474. f. ex lib. 2.

PHERENICUS, poëta epicus, Heracleota, III. 78. b.

PHILAENIS Leucadia, V. 220. f. cui tribuebatur,

Περὶ Ἀφροδισίων ἀκόλαστον σύγγραμμα, de Rebus Veneris lascivum scriptum; quod quidem alii falso ei suppositum contendebant, VIII. 335. b-e. X. 457. d.

PHILEMON Atheniensis, XI. 469. a. Grammaticus. (De pluribus Grammaticis, quibus Philemon nomen fuit, vide Harles. ad Fabric. Tom. VI. pag. 375 sq.) Nude citatur I. 11. d. Scripta laudantur:

Ἀττικά λέξεις, Atticae dictiones, III. 76. f. Ἀττικά φωναί, (nescio an idem opus) XI. 483. a.

Ἀττικά ὀνόματα ἢ γλῶσσαι, Attica vocabula five Glossae, XI. 468. e. ἐν τοῖς περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων ἢ Γλωσσῶν, XI. 469. a. Idem liber respicitur XI. 473. b. Brevis, Φιλήμων ἐν τῷ περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων, XIV. 646. c. & 652. f.

Παντοδαπῶν Χρηστηρίων (βιβλίον) πρῶτον, Liber primus Omnis generis Supellectilium, vel Rerum cuiusque generis ad vitae usum pertinentium, III. 114. d. n.

PHILEMON Comicus, (genere Solensis Cilix) II. 52. e. XIII. 606. a. & XIII. 594. d. quo de loco vide pox in fab. Γλυκέρα. Versus eius citatur tacito auctoris nomine, I. 33. f. n. Eidem versus nonnulli tribuuntur, XIV. 659. b. n. qui alibi (IX. 382. b. c.) ad Stratridem auctorem referuntur. Fabulae Philemonis citantur:

Ἀγροῖκος, Rusticus, III. 81. d.

Ἀδελφοί, Fratres, XIII. 569. d. n. (*ubi vulgo olim Δελφοί, corrupte.*)

Ἀνανεωμένη, Renovata, Cleric. cum Dalec. *Rectius fuerit, Recordata.* (*vide Ind. Graec.*) VI. 262. a. *Similis argumenti fuit Philippidis comoedia, Ἀνανέωσις.*

Ἀνδροφόνος, Homicida, XIV. 663. f.

Ἀρπαζόμενος, Raptus, XIV. 663. f. n.

Βαβυλώνιος, Babylonius, XIII. 595. c.

(Γλυκέρα, Glycera. *Fabula hoc titulo a Philemone edita significari videtur* XIII. 594. d. *ubi de Glycera meretrice loquens Athenaeus, laudatam eam fuisse ait a Philemone διὰ τοῦ δράματος; quod idem valere videtur ac διὰ τοῦ ὀμωνύμου δράματος, in dramate quod ab illa denominatum est.*)

Ζάμιον. *Vide in Μετιών.*

Θησαυρός, Thesaurus, IX. 385. e.

Ἰατρός, Medicus, VI. 231. a.

Κορινθία, Corinthia, III. 123. e.

Μετιών ἢ Ζάμιον; Ambiens aut Iusculum, IV. 133. a. *Nude, Μετιών, VIII. 340. e.*

Μοιχὸς, Moechus, IV. 175. d.

Νεαίρα, Neaera, XIII. 590. a.

Παρεισίων, Irrepens, IV. 170. f. n. Παριών, Adveniens, Accedens, XII. 516. f. n.

Πτωχή, Mendica, XIV. 664. d. Πτωχή ἢ Ῥοδία, XIV. 645. a. n.

Ῥοδία. *Vide μοῖο, in Πτωχή.*

Σικελικὸς, Siculus, XIV. 658. a. b.

Στρατιώτης, Miles, VII. 288. c. – 289. a. *Videtur esse Iunioris Philemonis: de quo mox. Vide Animadv. ad p. 288. c. & ad p. 291. c.*

Συναποθνήσκοντες, Commorientes, VII. 307. e.

Φέσμα, Spectum, XI. 481. d.

Χήρα, Vidua, XI. 497. f.

PHILEMON iunior, ὁ νεώτερος, VII. 291. e. n. *ubi quae exhibetur ecloga, ducta ea videtur ex fabulâ Στρατιώτη, paulo ante in superioris Philemonis fabulis memorata.*

PHILETAERUS Comicus, I. 21. c. Nicostratus aut Philetaerus, II. 65. d. n.

Ἀντύλλας, Antyllus. Νικόστρατος ἢ Φιλέτατρος ἐν Ἀντύλλῳ, III. 108. c. 118. e.

Ἀσκληπιδὲς, Aesculapius, VIII. 342. b. XI. 487. a.

Ἀταλάντη, Atalanta, X. 416. f.

Κορινθιαστὴς, Corinthiaſta, XIII. 559. a. π.

Κυνηγίς, Venatrix, VII. 280. c. XIII. 570. f. 572. d. 587. e.

Λαμπαδηφόροι, Lampades gestantes, X. 418. c.

Οἰνοπίων, Oenopion, IV. 169. e. VII. 280. d.

Τηρεὺς, Tereus, III. 106. f. X. 430. d.

Φίλαυλος, Philaulus, Tibiarum studiosus, XIV. 633. e.

PHILETAS Cous, Grammaticus, Criticus & poëta, floruit Philippi & Alexandri & Ptolemaei primi aetate: multaque varii generis scripsit. Praeter Suidam vide Fabric. & Harles. Bibl. Gr. T. I. p. 518. T. II. p. 874. T. IV. p. 490. & T. VI. p. 376. Conf. Animadv. nostr. ad XIII. 598. f. & Indicem nostrum Rer. & Pers. Graece Φιλητᾶς recte scribitur apud Suidam; minus recte Φιλῆτας saepius apud Athenaeum, & prorsus male Φιλίτας vel Φιλιτᾶς plerumque in ms. A. Fragmenta eius collegit ediditque Car. Philippus Kayser, Goettingae 1793. Citatur ab Athenaeo, tacito scripti titulo, II. 71. a. ubi adponitur illius distichon. VII. 327. c. ubi senarius. Tum XI. 783. a. & d. (p. 218. & 221. nostrae edit.) & XV. 678. a. quae loca sunt ex Ἀτάκτοις vel Glossis. Eodemque forsitan pertinet Epit. II. 43. f. ut hoc ibi dixerit Athenaeus, Eubuli iambos etiam a Philetæ esse adpositos: ubi tamen possis etiam intelligere, Philetam in aliquo suorum scriptorum iambos Eubuli suos fecisse. Nominatim saepius citantur Philetæ

Ἀτακτα (sive Ἀτακτοὶ Γλῶσσαι) i. e. Miscellanea, nempe Glossae miscellaneae, III. 114. c. (ubi vide not. & conf. Wolfii Proleg. ad Homer. p. 169 sq.) XI. 495. e. 496. c. 498. a. XIV. 645. d. 646. d. XV. 678. d. Idem Philetæ opus, aut aliquod simile, spectavit Strato comicus, sive potius Strattis, apud Athen. IX. 383. b. (ubi vide not.) & Hermesianax apud Athen. XIII. 598. f. π.

Ἀττικά, Attica, ex vulgata scriptura citantur XI. 467. f. sed ibi pro ἐν Ἀττικοῖς haud dubie ἐν Ἀτάκτοις scriptum oportuit.

PHILINUS, medicus, (de quo vide Fabric. Biblioth. Gr. Tom. XIII. pag. 365.) tacito operis titulo citatur XV. 681. f. ubi agitur de serpyllo herba, & pag. 682. a. ubi de iride planta.

PHILINUS orator,

Κροκωνιδῶν διαδικασία, Croconidarum disceptatio, X.
425. b. n.

PHILIPPIDES, novae Comoediae poëta: de quo conf. *Ind. Rer. & Pers.* Nuda citatur in *Epit.* I. 23. c. & XI. 781. f. (pag. 213. nostrae edit.) qui locus ex Ἀργυρίου ἀφανισμῷ ductus videtur: ibidem una ex fabulae personis Trophimus nominatur. *Fabulae*:

Ἀμφιάραος, Amphiaraus, III. 90. b.

Ἀνανέωσις, Renovatio Dalecamp. *Rectius*, Recordatio. (Confer Philemonis fab. Ἀνανεύουμ.) VI. 262. a. IX. 384. c.

Ἀργυρίου ἀφανισμὸς, Argentum perditum, VI. 230. a. Ibidem forsitan ductus locus, XI. 781. f. de quo paulo ante.

Αὔλοι, Tibiae, XIV. 658. d. e.

(Νάννιον, Nanniam, Philippidi nonnulli tribuunt, refragante Athenaeo, qui Eubuli esse fabulam ait, XIII. 568. f.)

Συμπλεύουσαι, Mulieres unà navigantes, XV. 700. c.

Φιλάργυρος, Avarus, (citatur ex Crateis Grammatici auctoritate) XIV. 640. c.

PHILIPPI, nescio qui, memorantur in Parodorum numero, XV. 697. f. n.

[Philippus perperam olim nominabatur, pro Ephippo comico, VIII. 358. f. n.]

PHILIPPUS, nescio quis, III. 75. d. sic citatur, Ἀνδροτίων ἢ Φίλιππος ἢ Ἠγήμων ἐν τῷ Γεωργικῷ, Androtion aut Philippus aut Hegemon in libro de Agricultura: qui liber solutâ oratione scriptus erat. Conf. supra, Androtion.

PHILIPPUS Theangelensis.

περὶ Καρῶν καὶ Λελέγων, De Caribus & Lelegibus, VI. 271. b. n. Conf. *Animadv. Tom. VIII. p. 439 sq.*

PHILISCUS poëta, obiter memoratur, V. 198. b.

PHILISTION Locrus, (Medicus, *Fabric. Bibl. Gr. Tom. XIII. p. 366 sq.*) III. 115. d. Idem memoratur in his qui scripserunt,

Ὁ ψερτυτικὰ, de Condiendis Obsoniis, s. de Arte Culinaria, XII. 516. c.

PHILLIS Delius. I. 21. f. n. (*Suidae Phyllis: sed vide Animadv. ad XIV. 634. d.*)

περὶ Αὐλητῶν, De Tibicinibus, XIV. 634. d. n.

περὶ Μουσικῆς β'. De Musica liber secundus, XIV. 636. b.

PHILO, Aristotelis discipulus, Orationem scripsit
κατὰ Σοφοκλέους, contra Sophoclem illum, cuius decreta
Philosophi Atticā sunt eiecti, XIII. 610. f. Adversus
quem dein Demochares orationem scripsit pro eodem So-
phocle. Vide Demochares.

PHILO, poëta, ut videtur, natione Bithynus, qui Dorico
sermone scripsit, XV. 697. b. n.

PHILO alius: cuius laudatur
Μεταλλικὸς, De Metallis liber, VII. 321. a.

PHILOCHORUS, Atheniensis, Historicus & Grammaticus:
de cuius aetate & scriptis, post Suidam, consulendus Meur-
sius Bibl. Attic. lib. V. & Vossius De Histor. Gr. lib. I.
cap. 18.

Ἀτθίς, Atthis, Res Atticae. II. 37. e. & 38. c. coll. XV.
693. d. ex lib. 2. VI. 245. c. ex lib. 7. XI. 495. e. f.
ex lib. 2. XIV. 637. f. ex lib. 3.

Ex eodem opere ducta videntur omnia testimonia, quae
tacito titulo citantur. Sic statim I. 9. c. d. est Philochori
testimonium, mediae disputationi Dioscoridis insertum: cf.
I. 8. e. & 11. a. b. quod quidem (quoniam Eratosthenis
aetate adolescens fuit Philochorus) a Dioscoride Isocra-
tis discipulo non potuit citari, sed suo nomine ab Athenaeo
insertum videri debet: quare verba illa, Φιλόχορος δὲ -
τούτων γενέσεως, parentheseos signis fuerint includenda.
Citatur porro Philochorus, II. 38. c. IV. 168. a. V.
189. c. (ubi Φιλοχ. ἐν ἐννάτῃ, scil. Ἀτθίδος, nono libro
Atthidos.) V. 217. e. IX. 375. c. 393. e. XI. 464. f.
XIV. 620. a. 630. f. 656. a. XV. 679. a.

περὶ Μαντικῆς, De Divinatione, XIV. 648. d.

Τετράπολις, Tetrapolis, VI. 235. d.

PHILOCLES, comicus, Aristophanis aequalis, II. 66. b.

PHILOCRATES historicus, (Apollodoro etiam memoratus,
Biblioth. III. 13. 8.) ἐν δευτέρῳ Θεσσαλικῶν, si γνήσια
τὰ συγγράμματα, Thessalicorum libro secundo, si ge-
nuinum opus, VI. 264. a.

PHILOCRATES, si recte coniecimus, poëta comicus; cuius
laudatur fabula,

Τριόδων ἢ Ῥωποπώλης, Furca aut Scrutarius, lib. XV.
pag. 563. nostrae edit. Conf. Animadv. Tom. VIII. pag.
346.

PHILODEMUS, corruptum nomen, ut videtur, cum Philomnestus scribi debuisset. (*De Epicureo quidem Philodemo cogitaverat Voss. pag. 404.*)

περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμινθίων, *De Sminthiis Rhodiis*, X. 445. a. coll. not. ad III. 74. f.

PHILOMNESTUS. (*Conf. proxime ant. in Philodemus.*)
περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμινθείων, (*alibi Σμινθίων,*) *De Sminthiis (festis diebus) Rhodiorum*, III. 74. f. n.

PHILONIDES, Comicus, I. 23. e. II. 47. d. (*ex Cothurnis, coll. VI. 247. e.*) II. 67. d.

Κόθορνοι, *Cothurni, fabula*, VI. 228. f. 247. e. XV. 701. a.

PHILONIDES, Medicus. (*Conf. Fabric. Tom. XIII. pag. 368.*)

περὶ Μύρων καὶ Στεφάνων, *De Unguentis & Coronis*, XV. 675. a. 676. c. *Item XV. 691. f. ubi vulgo legitur ὁ Μυρωνίδης ἐν τῷ περὶ Μυρ. καὶ Στεφ. utique Φιλωνίδης corrigendum videtur.*

PHILOSTEPHANUS, Cyrenaeus, Callimachi discipulus, VIII. 331. d.

περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεων, α'. *De Asiae Civitatibus, liber primus*, VII. 297. f.

Δίλιος, *Delius*, VII. 292. f. n. *Comoedia haec erat, si quid video; quamquam in Comicorum catalogo nusquam relatum Philostephanum reperiā.*

περὶ τῶν παραδόξων Ποταμῶν, *De Fluminibus mirabilibus*, VIII. 331. d. 332. e. f.

PHILOTIMUS, Medicus.

Ὀψαρτυτικός, *Opsartyticus, s. de Arte culinaria*, VII. 308. f.

Περὶ Τροφῆς, II. 53. f. III. 79. a. *ex lib. 3.* III. 81. a. b. & 82. f. *ex lib. 13.* VIII. 355. a.

PHILOXENUS, Alexandrinus ille Grammaticus, qui Romae docuit, cuius plura scripta Grammatica Suidas enumeravit, citatur in Athenaei Epit. II. 53. a.

PHILOXENUS Cytherius, (poëta dithyrambicus, VIII. 341. a. XI. 487. a. *qui & simpliciter Cytherius poëta vocatur XV. 692. d. & ut praestantissimus poëta laudatur ab Antiphane apud Nostrum XIV. 644. b.*) iam olim a multis cum PHILOXENO Leucadio ita confusus est, ut paene oboriri possit suspicio, unum eundem

que fuisse hominem. Conf. Ind. Rer. & Persf. & Animadv. nostras ad I. 5. b. & ad I. 6. b. & e.

Δεῖπνον, Coena, *carmen ludicrum*, Leucadio Philoxeni tribuitur I. 5. b. *sed Cytherio vindicatur*, IV. 146 f. & XIV. 642. f. 644. d. *Eius fragmenta exhibentur* IV. 146. f. – 147. e. (*ad quem locum conf. Animadv. I VIII. pag. 422.*) IX. 409. e. n. XI. 487. a. b. XIV 642. f. – 643. d.

Γαλάτεια, Galatea, *carmen*, *uni* Cytherio Philoxeno tribuitur, I. 6. e. *Itemque*

Κύκλωψ, Cyclops, *drama*, in quo Dionysio Cyclopi tribuebantur partes, tibicinae partes Galatae, Ulyssis vero personam sibi sumsit poeta, I. 7. a. *Quo ex dramate exhibetur ecloga*, XIII. 564. e. *ubi Galateam ad loquitur Cyclops. Idem drama (quod carminum Philoxen pulcerrimum Aelianus dicit, Var. Hist. XII. 44.) respexit Hermesianax apud Nostrium*, XIII. 598. e.

Γυμνασιος, Carmen nuptiale (*cuius initium, Γάμος θεῶ λαμπρότατε*) *uni* Philoxeno adscriptum fuerit a Clearcho apud Athen. in Epit. I. 6. a. *haud satis liquet. Aliquanto certius fortasse distinguere inter se diversos Philoxenos possemus, si primus Athenaei liber integer ad nos pervenisset.*

PHILELLIUS, Comicus, I. 31. a. n. (*ubi perperam olim Philinus edd.*) II. 52. b. 63. a. XV. 700. e. f.

Dramata:

Ἄντεια, Antea, a meretricis nomine. *Dubie*, Εὐνίκου Φιλυλλίου Ἄντεια, XIII. 567. c. 586. e.

Αὐγή, Auge, III. 110. f. n.

Ἡρακλῆς, Hercules, IV. 171. d.

Πόλεις, Civitates. Φιλύλλιος ἐν Πόλεσι, III. 104. f. *Se dubitanter*, Φιλύλλιος ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὰς Πόλεις, III. 92. e. IX. 381. b. *Et Ἀριστοφάνης ἢ Φιλύλλιος ἐν ταῖς Πόλεσι*, IV. 140. a.

Φρεώρυχος, Putearius, XIV. 640. f. 641. a.

PHOCYLIDES. X. 428. a. XIV. 632. d.

PHOENICIDES, comicus poeta. *Cuius dramata:*

Μισομένη, Odiosa, Exosa, XIV. 652. d. n.

Φύλαρχος, Phylarchus, X. 415. e.

PHOENIX Colophonius.

Ἰαμβοί, Iambi, (*nempe scazontes*) VIII. 359. e. — 360. a. XI. 495. d. & e.

PHORMUS, comicus. (*Aliis Phormis. vide Fabric. & Harl. Bibl. Gr. Tom. II. pag. 315 sq.*)

Ἀταλάνται, Atalaniae, XIV. 652. a.

PHRYNICHUS, Comicus, τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, ut ait Suidas, quem vide. Citatur tacito fabulae titulo, II. 44. d. n. (*forf. ex Ἐφιάλτῃ.*) II. 47. f. de quo fragm. vide Animadv. Tom. VIII. pag. 400. II. 53. c. 53. a. 59. c. Fabulae laudantur haec:

Ἀπτελεύτεροι, Liberti, III. 115. b. Vide infra, Τραγῳδοί.

Ἐφιάλτης, Ephialtes, Incubus, Nocturnum terriculum, (*cf. not. ad II. 44. d.*) IV. 165. b. c. quo de loco vide Ind. nostr. Graec. in κέντρον. Rursus IV. 184. f. (*Ἐφιάλτης, apud Schol. Aristoph. ad Av. 1297. quod perinde est.*)

Κρόνος, Saturnus, IX. 371. f. n. quam in fabulam (*ac forf. in alias etiam eiusdem poetae fabulas*) Commentarios scripsit Didymus. *ibid.*

Κομεσται, Comeffabundi, XI. 474. b.

Μορότροπος, Morosus, III. 74. a. VI. 248. c. n. Conf. Ruhnken. ad Hymn. in Cer. vs. 199.

Μούσαι, Musae, VII. 319. a.

Ροάστραι, Roastriae, Runcatrices, III. 110. e. n. X. 424. c. n.

[Πόλεις, ex edita olim scriptura, III. 86. e. Phrynicho a nonnullis adscripta fabula. Sed ibi Εὐνικός scriptum oportuit.]

Σάτυροι, Satyri, III. 87. b.

Τραγῳδοί, Tragoedi, VI. 229. a. VII. 287. c. IX. 389. a. XIV. 654. b. Apud Suidam, Τραγῳδοί ἢ Ἀπτελεύτεροι.

PHRYNICHUS, Tragicus poeta: idem cuius Aristophanes cum alibi saepius meminuit, tum Vesp. 220. & 1481. (1490. ed. Br.) sive is nonnisi unus est, senior ille Phrynichus, Thespidis discipulus, ut Bentleius & Perizonius iudicarunt; (*vide Harles. ad Fabric. T. II. pag. 316 sq.*) sive praeter illum alius, Melanthae filius, ut cum Comici Scholiasta ad Vesp. 1481. Suidas statuit. Cuius ex tragoediis (*ut docet idem Schol. ad Vesp. 220.*) una inscripta erat Φοινίσσαι, Phoenissae, cuius meminuit Athenaeus XIV. 635. c. Eiusdemque Phrynichi Tragici fuerit etiam

Παιάν, Paeon, οἷον cantari solitus, qui memoratur V 250. b. Eundem certe Phrynichum idem vetus Interpres Aristoph. l. c. laudatum fuisse ait διὰ τὴν γλυκύτητα τῶν μελῶν. (conf. eundem Scholiasten ad Ran. 1333. & 1334.) Denique ad eundem tragicum Phrynichum pertinere videtur id quod legitur apud Nostrium, XIII. 565. f. & versus ille a Sophocle citatus, XIII. 604. f.

PHRYNIS, cuius Νόμοι, i. e. Modi melici, cum Terpandri modis laudantur XIV. 638. e. non modo citharoedum fuisse videtur, sed & ipse poeta melicus. De quo videtur Schol. ad Aristoph. Nub. 967. & Suidam, qui sua verbosenus inde descripsit, nisi quod, ubi ἱστορίας citatur Scholiasta, libri titulum adiecerit Suidas, ἐν τοῖς ἐπιγραφόμενοις Μελοποιῶσι: quae verba haud dubie in vetere exemplo Scholiorum repererat Lexicographus.

PHYLARCHUS, historiarum scriptor, (aetate Ptolemaei Evergetae & Philopatoris: conf. Voss. lib. I. c. 1 pag. 111 sq.) Atheniensis aut Naucratica, II. 58. ubi citatur tacito operis aut libri titulo, quemadmodum I. 18. d. II. 43. f. 44. b. III. 73. b. XII. 526. a.

Ἱστορίαι, Historiae Phylarchi nominatim citantur, II. 81. e. ubi est testimonium ex lib. 6. IV. 141. f. (ubi etiam describitur, Φύλαρχος ἐν τῇ πεντεκαιδεκάτῃ καὶ εἰς τῇ τῶν ἱστοριῶν, mendose. Agitur de Lacedaemoniis ad luxuriam declinantibus: ac fortasse ἐν πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ scriptum oportuit, sicut VI. 271. e. & XII. 526. b.) Porro VI. 249. d. ex lib. 21. VI. 251. c. ex lib. 22. & ibid. ex lib. 28. VI. 254. f. ex lib. 13. VI. 261. n. ex lib. 10. & ex lib. 14. (prius vero istud testimonium deinde, XIV. 614. e. citatur ex Phylarchi lib. 6.) VI. 271. e. ex lib. 25. VIII. 333. a. ex lib. 4. VIII. 334. a. lib. 3. IX. 401. d. ex lib. 4. X. 412. f. ex lib. 3. X. 438. c. ex lib. 6. X. 442. c. ex eodem lib. 6. XII. 526. c. ex lib. 11. XII. 536. d. ex lib. 10. & ex lib. 21. XII. 539. b. ex lib. 23. XIII. 593. b. c. ex lib. 12. Ibid. d. e. ex lib. 14. XIII. 606. d. ex lib. 12. XIII. 606. f. ex lib. 20. XIII. 609. b. ex lib. 19. Ibid. b. c. ex lib. 10. XIII. 610. d. ex lib. 23. XIV. 614. e. ex lib. 6. XV. 673. f. ex lib. 7. XV. 693. f. ex lib. 12.

PHYLARCHI (nescio cuius) tres hexametri recitantur XIV. 639. d. n. ubi, nisi erratum est in auctoris nomine aut poeta aliquis Phylarchus, alioquin incognitus, fa-

rit statuendus : aut, quod probabilius videtur, intelligi debet, versus istos incerti poëtae a Phylarcho historico in aliqua Historiarum suarum parte fuisse adpositos.

PINDARUS: Thebanus cantor: Θηβαῖος μελοποιός, I. 3. b. c. Θηβαῖος ποιητής, VI. 248. c. ὁ μεγαλοφρονότατος, II. 40. f. XIII. 564. d. Eius carmina obmutuerant Athenaei aetate, I. 3. a. n. Usus est carminum genere hyporchematico, I. 15. d. n.

Ex eius Olympiis recitantur fragmenta, I. 3. b. n. I. 24. b. VI. 248. c. XI. 503. f. & 504. a. n. prorsus tacito poëtae nomine. XIII. 604. b. n. ubi nude ὁ ποιητής. XIV. 641. c. ubi diserte adiicitur, Πινδ. ἐν Ὀλυμπιονίκαις.

Ex Pythiis, tacito titulo, citantur verba nonnulla, IV. 180. a. n. & VI. 231. e. n. Eis ἱέρωνα Πυθικὴν ᾠδὴν, cuius fragmentum I. 28. a. n. citatur, in Pythiis Odis hodie non exstat: de quo fragm. conf. Animadv. T. VIII. p. 395 sq.

Alia eiusdem Fragmenta exhibentur, I. 22. b. ubi Apollinem ὀρχηστὴν vocat. I. 25. f. ubi laudat Vetus vinum, nova carmina. IV. 154. f. V. 187. d. n. ubi Athenarum elogium. V. 191. f. n. ubi εὐθυμίαν sibi precatur. VII. 190. e. n. (quo de loco consulendus Schneiderus in Pindari Fragm. pag. 38. & qui ab illo laudatus est Olearius ad Philostr. p. 247. quibus adde quae de Caledonibus Heynius monuit in Pindari Fragm. pag. 55.)

X. 411. c. n. quo de fragm. vide Animadv. Tom. VIII. pag. 479. Σκολιδὸν in Agathonem, X. 427. d. n. cf. Anim. Tom. VIII. p. 482 sq. X. 448. d. n. & 455. c. a. & XI. 467. b. de litera σὰν κιβδήλω. cf. Animadv. T. VIII. pag. 489. XI. 782. d. n. (pag. 216. nostrae edit.)

de Adpotis, beatos sese somniantibus: conf. Animadv. Tom. VIII. pag. 492. XI. 476. b. n. coll. Anim. Tom. VIII. pag. 497. Scolion in Thrasymbulum, XI. 480. c. n. coll. Anim. Tom. VIII. pag. 500. XII. 512. d. n.

XII. 513. c. n. temporibus serviendum, polypi exemplo. Porro XIII. 573. e. - 574. c. ubi Ode & Scolion in Xenophontem Corinthium. XIII. 561. b. n. 564. d. e. 601. c. n. Εἰν καὶ ἐρᾶν &c. XIII. 601. d. e.

n. in Theoxenum amasium. XIV. 631. c. XIV. 635. b. & d. e. ubi memoratur Eis ἱέρωνα σκολιδόν, quod idem esse carmen suspicatus erat Schneiderus, quod eis ἱέρωνα Πυθικὴν ᾠδὴν supra nominabatur. XIV. 641. b. c.

Denique Παῖδαν, Paean Pindari, memoratur VI. 250. b.

In Pindarum Commentarios scripsere Aristodemus & Chamaeleo Ponticus, de quibus supra.

PISANDER. Πείσανδρος. Vide Suidam h. v.

Ἡράκλεια, Heraclea, poema epicum : cuius liber 2. citatur XI. 469. c. d. Eodem spectabatur XI. 783. c. (pag. 120. nostr. edit.)

PLATO, comicus poeta, I. 31. e. II. 47. d. 48. a. b. 67. c. XI. 783. d. (pag. 221. nostrae edit.) qua de ecloga vide Animadv. Tom. VIII. pag. 492 sq. Plato aut Cantharus, II. 68. b. fors. ex fab. Συμμαχία. Dramata citantur :

* Ἀδωνις, Adonis, X. 456. a.

* Ἀνδροφόνος, Homicida, VII. 279. c.

Γρύπες, Grypes, IX. 368. e.

* Ἑορταί, Feriae, Festi dies, VII. 308. b. IX. 367. c. 368. c.

Εὐρώπη, Europa, VII. 328. f. IX. 367. c.

Ζεὺς κακούμενος, Iupiter male adfectus, III. 119. b. a. XI. 478. c. XV. 666. d. 667. b. (ubi personam agi Hercules.) 677. b. 678. d.

αἱ ἀφ' ἱερῶν, Mulieres a sacrificio redeuntes, X. 446. e. n.

* Ἰώ, Io, XIV. 657. b.

Κλεοφῶν, Cleophon, III. 76. f. VII. 315. c.

Λαῖος, Laius, II. 68. c.

Λάκωνες, Lacedaemonii, IX. 380. e. XV. 665. b.-d.

Μενέλαος vel Μενέλαως, Menelaus, III. 110. d. IV. 170. f. & 171. a. XIV. 641. a.

Νύξ μακρά, Longa nox, III. 110. d. (quo de fragm. vide Animadv. Tom. VIII. p. 416.) XV. 700. f. licet in Supplem. nostro libri XV. p. 562. nostrae edit.

Παιδίον, Puerulus, Parvulus, VII. 316. c. n. Conf. Casauboni Animadv. ad III. 94. b. quam supra posuimus, ubi de Menandri fabulâ Παιδίον inscriptâ agebatur.

Πείσανδρος, Pisander, IX. 385. d.

Περιαλγής, Dolore confectus, IX. 387. a.

Ποιητής, Poëta, IX. 375. b. XIV. 644. a. 657. a.

Πρέσβεις, Legati, VI. 229. f. VII. 287. d. X. 424. a.

Σκευαί, Adparatus. Ἀριστοφάνειῳ Πλάτων ἐν ταῖς Σκευαῖς, ὡς Χαμαιλίῳ φησὶ, XIV. 628. e. n.

Σοφιστής, Sophista, X. 422. f. nisi ibi pro ἐν Σοφιστῇ legendum ἐν Σοφισταῖς, quemadmodum scribitur VII. 312.

δ. n. ut index fabulae non fuerit Σοφιστής, (quo titulo inscribitur unus ex Platonis dialogis) sed Σοφισταί. Conf. Fabric. & Harlesf. Bibl. Gr. Tom. II. pag. 488. ubi quidem quod de eadem fabula etiam ad Athen. VII. 279. a. & XV. 678. f. provocatur, id ex mendoso Indice Dalecampiano temere acceptum est: nam priori loco citatur Platonis Συνεξαπατῶν, posterior vero locus ne ad Platonem quidem, sed ad Batonem comicum, pertinet.

Συμμαχία, Armorum societas, fab. Platonis aut Canthari, VII. 312. c. 314. a. Indidem forsitan ductum fragm. II. 68. b.

Συνεξαπατῶν, Impostor, Deceptor, III. 103. b. - e. VII. 279. a. - c. (XV. 678. f. ex doctorum nonnullorum coniect. Quem ad locum in Animadv. nostris, p. 104 med. pro Ἐξαπατῶντα corrige Συνεξαπατῶντα, & ibid. pro Tom. II. corr. Tom. III.)

Σύρφαξ, Syrphax, Turba, VIII. 344. d. n. X. 446. e. **ὑπέρβολος**, Hyperbolus, II. 56. f. Vide Harlesf. ad Fabr. Tom. II. pag. 488.

Φάων, Phaon, I. 5. b. n. IV. 146. f. VII. 325. a. IX. 367. d. X. 424. a. 441. e.

ΠΛΑΤΟ philosophus: ὁ ἰσώτατος Πλάτων, XV. 670. f. natus archonte Apollodoro, denatus archonte Theophilo, vixit annos octoginta duo, V. 217. b. (Plura de eo vide in Ind. Rer. & Persf.) Platonis schola, ὁ Πλάτωνος περίπατος, VIII. 354. b. Platonis nescio quod scriptum memorat Ophelion comicus, βίβλον Πλάτωνος ἐμβρόντητον dicens, II. 68. b. n. Eiusdem dictum, de Bono semper & ubique eodem, citatur ab Alexide, VIII. 354. d. Eiusdem dictum, de Gloriam cupiditate, postremam tunicam quam exuunt homines, laudatur, XI. 507. d. n. Porro citantur Platonis testimonia tacito scripti titulo, II. 48. a. n. (ex Politico.) VIII. 365. b. XV. 688. b. n. (ex Timaco.) XV. 694. e. n. (ex Gorgia.) XV. 702. b. c. In eodem vero plura reprehenduntur apud Athenaeum, lib. V. cap. 55. & cap. 57 - 61. rursusque lib. XI. cap. 112 - 113. Ridetur Plato cum suis a comicis poetis, lib. II. cap. 54. & lib. XI. cap. 120.

Scripta Platonis, quae vel nominatim citavit Athenaeus, vel ad quos respexit, haec sunt:

Ἀλκιβιάδης προτερος, Alcibiades prior, XI. 506. c. n. V. 187. e. n.

- Ἀλκιβιάδης δεύτερος, Alcibiades posterior: qui a nonnullis perhibetur scriptus a Xenophonte, XI. 506. c.
 Ἀλκυὼν, Alcyon, dialogus, qui Platonis nomen praefert, Leontis Academici est, XI. 506. c. n.
 περὶ Ἀνδρείας, De Fortitudine, (*idem dialogus, qui aliàs Λάχης inscribitur*) XI. 506. b. n.
 Ἀπολογία, Apologia: ubi quae de triplici Socratis militia dixit Plato, ea falsi arguuntur, lib. V. cap. 55. *Conf. noi. ad V. 215. c.*
 Ἀτλαντικός, Atlanticus, *idem dialogus qui aliàs Critias*, XIV. 640. e. n.
 Γοργίας, Gorgias, III. 112. d. lib. V. cap. 58. XI. 505. d. 506. d. 508. b. c. (XV. 694. e. n.)
 Ἐπίγραμμα εἰς Ἀρχαιάνασσαν ἑταῖραν, Epigramma in Archaeanassam meretricem, XIII. 589. c.
 Ἐπιστολαί, Epistolae, XII. 527. c.
 Εὐθύδημος, Euthydemus, XI. 506. b.
 Θεαίτητος, Theaetetus, I. 21. b.
 Ἴππίας, Hippias, XI. 505. d.
 Ἴων, Ion, XI. 506. a.
 Κίμων, Cimon, XI. 506. d. n. *Suspectus dialogi titulus, ut de veritate scripturae etiam atque etiam liceat dubitari.*
 Κράτυλος, Cratylus, II. 35. b. c.
 Κριτίας, Critias. *Vide Ἀτλαντικός.*
 Κρίτων, Crito, V. 216. b. XI. 506. d. n. *ubi ait Athenaeus, Critonem Platonis continere investivam in Sophoclem.*
 Λάχης, Laches, VI. 237. b. *Conf. supra, περὶ Ἀνδρείας.*
 Μενέξενος, Menexenus, XI. 506. f.
 Μένων, Meno, VII. 314. a. XI. 506. a. b.
 Νόμοι, *sive περὶ Νόμων*, De Legibus, II. 38. d. ex lib. 2. IV. 155. f. ex lib. 1. VI. 264. d. *de servorum conditione*, ex lib. 6. X. 431. f. ex lib. 6. X. 432. a. ex lib. 1. X. 440. b. c. *praeciptum de vini potu*, ex lib. 2. X. 444. a. ex lib. 6. X. 452. c. n. *ubi citatur Νόμων ε' cum sit ex Πολιτείας ε'.* XI. 505. a. ex lib. 3. XIV. 653. b. ex lib. 8. XV. 670. f. ex lib. 7.
 Παρμενίδης, Parmenides, XI. 505. f.
 Πολιτεία, *vel περὶ Πολιτείας*, De Republica, III. 92. f. ex lib. 10. III. 123. c. ex lib. 4. IV. 138. ex lib. 2. IV. 182. f. (*pag. 189. nostrae edit.*) ex lib. 3. VI. 247. a. ex lib. 4. X. 433. f. ex lib. 8. X. 443. f. *rursus ex*

lib. 8. X. 452. c. n. ubi perperam vulgo Νόμων ε'. scribitur, pro Πολιτείας ε'. XI. 505. b. (ex lib. 2.) & ibid. d. ex lib. 8. XI. 507. f. & 508. a. b. ubi ridentur leges a Platone latae. XII. 511. e. ex lib. 8. XII. 527. d. e. ex lib. 3.

Περὶ τῶν ἐν τῇ Πλάτωνος Πολιτεία μαθηματικῶς εἰρημένων *singularem librum scripsit* Clearchus Solensis: de quo suo loco.

Πολιτικός, Politicus, II. 48. a. n. III. 99. b.

Πρωταγόρας, Protagoras, III. 97. a. V. 218. b. - e. 219. f. & 220. a. XI. 505. d. & f. & 506. a.

Συμπόσιον, Convivium, I. 23. c. V. 186. e. *tum eodem libro V. cap. 5. nostrae edit. & inde saepius usque cap. 11. rursus cap. 18. V. 192. a. b. Rursus lib. V. cap. 57. Denique XI. 502. c. d. 504. e. & 506. c. In Epit. I. 4. e. τὸ Πλάτωνος συσσίτιον nominatur.*

Τίμαιος, Timaeus, III. 92. f. 94. e. IX. 382. a. n. XI. 507. d. *Et tacito dialogi titulo, XV. 688. b.*

Φαῖδρος, Phaedrus, III. 92. f. VI. 254. d. XI. 505. b. n. & ibid. f. *Item, tacito & auctoris nomine & dialogi titulo, III. 121. e. n. cf. Animadv. Tom. VIII. pag. 428. Et V. 220. f. n. coll. Animadv. Tom. V. pag. 605.*

Φαίδων. vide mox, περὶ Ψυχῆς.

Φίληβος, Philebus, III. 97. c. X. 423. a. b. 424. d. XII. 511. d.

Χαρμίδης, Charmides, V. 187. e. 215. e.

περὶ Ψυχῆς, De Anima dialogus, qui aliàs Phaedon inscribitur, XI. 504. f. 505. e. (*ubi perhibetur, negasse Phaedonem, ea se vel dixisse vel audivisse Socratem ea dicentem, quae a Platone in eo dialogo posita sunt.*) IX. 507. e. f. *ubi ridetur ratio immortalitatis animorum a Platone exposita. XV. 679. a. de metamorphosi post mortem.*

PLEISTONICUS, vel PLISTONICUS, Medicus, II. 45. d. n. (*cf. Fabric. Bibl. Gr. Tom. XIII. pag. 374.*)

Plethagoras, cogn. Sophistae cuiusdam, VI. 270. d.

PLUTARCHUS, Chaeronensis, testis citatur II. 52. d. n. *ex Συμποσιακῶν libro primo.*

POLEMARCHUS, III. 111. c. *Videtur omnino Grammaticus fuisse; nam nude nominatur cum Artemidoro & Heraclione Grammaticis, de quibus supra.*

POLEMON, vel **POLEMO**, non Philosophus ille *Academē-*
cus, (de quo videndus *Index Rer. & Pers.*) sed *literator*,
itinerator, & *historicus* πολύγραφος; de quo consulendae
Suidas, *Casaub. ad Athen. VI. 234. d. & Vossius Lib.*
I. De Histor. Gr. cap. 18. pag. 119 sqq. Hic est Πολέ-
 μων ὁ Περικλητῆς, IX. 372. a. XII. 552. b. & alibi
 passim. Idem Σηλοκόπας a nonnullis cognominatus,
 VI. 234. d. n. Patria incerta: alii Samium, Sicyonium
 alii, alii Atheniensem nominant, alii aliam patriam
 tribuunt, VI. 234. d. *Spartanum fuisse, colligi posse*
consuevit Casaubonus ex IV. 138. f. (Conf. Animadv.
nostras, Tom. II. pag. 451 med.) Athenis in civium
numerum fuisse cooptatum Suidas tradit: sed, quod apud
eundem Suidam continuo adducitur, διδ' ἐπεγράφετο Ἑλ-
λαδικὸς, (quod interpretantur, idcirco Graecanicum
fuisse nominatum: cf. Casaub. ad VI. 234. d. Anim-
adv. nostrar. Tom. III. pag. 353. & Voss. l. c.) id vero
turbatum utique & mendosum videtur. Ἑλλαδικὸς enim
non cognomen fuit Polemonis, sed titulus libri, cuius
auctor Polemo perhibebatur, quod perspicue Athenaeus
docet, ut mox deinde videbimus.

Tacito scripti titulo citatur Polemo, I. 19. c. II.
39. c. 55. e. II. 56. a. n. Σκύλαξ ἢ Πολέμων, II. 70. b.
Porro VIII. 341. a. de Androcyde pictore. IX. 387. f.
ubi Istro Callimachio irascitur. X. 436. e.

Scripta Polemonis memorantur haec:

περὶ τῆς Ἀθηνῶν Ἀκροπόλεως, *De Arce Atheniensis*, XI.
 472. b. ex lib. 1. XIII. 587. c. *rursus ex lib. 1. Et bre-*
vius, ἐν πρώτῳ Ἀκροπόλεως, XI. 486. d. ἐν τοῖς
περὶ Ἀκροπόλεως, XIII. 587. c.

πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον, *Ad (vel Adversus, In: nam*
pro πρὸς est ἐς, XI. 462. a.) Adaeum & Antigonom,
V. 210. a. ex lib. 3. XI. 462. a. ex lib. 1. XI. 483. c.
ubi ἐν τῇ τῶν πρὸς Ἀδ. καὶ Ἀντ. Nescio utrum de-
buerit ἐν τῇ η'. ἀπ' ἐν τῇ ι'. ἀπ' ἐν τῇ ε'. quemadmodum
XI. 484. b. ubi est, ἐν πέμπτῳ τῶν πρὸς Ἀδαῖον καὶ
Ἀντίγονον. Praeponitur Antigoni nomen, IX. 388. b.
ubi ἐν πέμπτῳ τῶν πρὸς Ἀντ. καὶ Ἀδ. & XI. 410. c.
ex lib. 6. Unus vero Adaeus nominatur, XI. 497. f.
ubi ἐν πρώτῳ τῶν πρὸς Ἀδαῖον: & XV. 690. e. ubi ἐν
τοῖς πρὸς Ἀδαῖον.

De Adaeo vide supra, suo loco. Antigonus ille vero

haud dubie is fuerit, qui περὶ Πινάκων scripsit: quem simul cum Polemone Diogenes Laërtius VII. 188. nominat; quem eundem & de Πίστῳ & de Arte caelatoria & statuaria scripsisse Plinius docet, cuius testimonia collegit Harduinus in Indice Auctorum, qui libro primo Plinii subiectus est. Et hunc quidem idem Harduinus ibid. eundem facit cum Carystio Antigono. At Fabricius, pictorem Antigonom diversum a statuario, & utrumque horum diversum ab Antigono Carystio fuisse, censet. De quo utcumque statuas, illud pro certo sumi posse videtur, Antigonom eum, adversus quem Polemo Periegeta scripsit, eundem fuisse qui & περὶ Πινάκων scripset, & cuius Μακεδονικὴν Περιήγησιν Stephanus Byz. voc. Ἀβάντις memorat.

Nescio an idem libet cum superiore sit is, qui alibi his verbis citatur:

Πολέμων ἐν τοῖς πρὸς Ἀντίγονον περὶ Ζωγράφων, id est, Polemon in his quae ad (vel adversus) Antigonom scripsit de Πίκτορις, XI. 474. c.

πρὸς Ἀράνθιον ἐπιστολὴ, Ad Aranthium Epistola, XV. 696. f.

περὶ Ἄρτου, De Arto, Messapiorum rege, III. 108. f.

πρὸς Ἀττάλον ἐπιστολὴ, Ad Attalum Epistola, VIII. 346. b.

περὶ τοῦ Διὸς κωδίου, de Vellere ovis Iovi immolatae, XI. 478. c. n. ubi quidem Δίου κωδίου habet vetus membrana.

Ἑλλαδικὸς, Helladicus, Antiquitates Graeciae; incerti auctoris liber, sed ad Polemonem vulgo relatus. Πολέμων ἢ ὅστις ἐστὶν ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφομένον Ἑλλαδικόν, Polemon aut quisquis est auctor libri qui HELLADICUS inscribitur, XI. 479. f. XIII. 606. a. b. Igitur apud Athenaeum Helladicus titulus libri est; non, ut apud Suidam, Polemonis cognomen.

περὶ τῶν κατὰ πόλεις Ἐπιγραμμάτων, de Inscriptionibus quae passim in civitatibus exstant, X. 436. d. 442. e.

Περὶ Θαυμασίων, De Mirabilibus, XII. 552. b.

Περὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι Πέπλων, De Peplis Carthaginiensium, XII. 541. b.

Περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι Ἀναθημάτων, de Donariis quae Lacedaemone Diis dicata sunt, XIII. 574. c.

Περὶ τοῦ Μορύχου, De Morycho, III. 109. a. n. (ubi

- Μωρύχου vulgo scribitur) XI. 462. c. *Erat epistola ad Diophilum, teste Zenobio, Proverb. Cent. 13.*
- Πρὸς Νεάνθη ἀντιγραφαί, *Adversus Neanthen Rescriptiones*, XIII. 602. f. *De Neanthe vide supra, suo loco.*
- Περὶ ὀνομάτων ἀδόξων ἐπιστολή, *De Nominibus obscuris (sic Dalec. sed rectius videtur, de Nominibus minus probatis) Epistola*, IX. 409. d.
- Περὶ Παρασίτων, *De Parasitis*, VI. 234. c. d. n.
- Περὶ τῆς Ποικίλης στοᾶς τῆς ἐν Σικυῶνι, *De Poecile (varie-picta) Porticu quae Sicyone est*, VI. 253. b. XIII. 577. c.
- Περὶ Σαμοθράκης, *De Samothracia*, IX. 372. a.
- Περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ Ποταμῶν, *De Siciliae Fluminibus*, VII. 307. b.
- Περὶ τῶν ἐν Σικυῶνι Πινάκων, *De Tabulis (f. de Picturis) quae Sicyone conspiciuntur*, XIII. 567. b.
- Περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντος Κανάθρου, *De Canathro cuius apud Xenophontem fit mentio*, IV. 138. e. n. & ibi *totum cap. 16.* II. 56. a. *coll.* IV. 139. a.
- POLIOCHUS**, *poëta comicus, nec Suidae, nec Fabricio aut Harlesio, quod sciam, memoratus. Tacito dramatis titulo citatur in Epit. II. 60. c. Fabula eiusdem nominatur, Κορινθιαστὴς, Corinthiasta*, VII. 313. c.
- POLLUX**, Πολυδεύκης, *Parianus; Grammaticus, ut videtur; citatur in Epit. XI. 784. d. n. Miratus sum, Parianum hunc Pollucem & a Fabricio in Bibl. Graec. & a doctissimo Hemsterhusio in Praefat. ad Pollucis Naucratis Onomasticon silentio prorsus esse praeteritum.*
- POLYBIUS** Megalopolitanus, I. 16. c. 31. d. II. 45. c. bis.
- Ἱστορίαι, *Historiae*, III. 78. f. *ex lib. 12.* III. 95. d. *ex lib. 6.* V. 193. d. (*ex lib. 31. ut docet Athenaeus ipse, X. 439. b. ubi eadem res repetitur.*) VI. 251. e. *ex lib. 13. & ex lib. 14.* VI. 252. c. *ex lib. 8.* VI. 273. a. b. *de Scipionis moderatione, quinque tantum servos secum habentis.* VI. 274. f. *ex lib. 31. de Catone maiore.* VII. 302. c. *ex lib. 34.* VIII. 330. f. & 332. a. *ex lib. 34.* IX. 400. f. *ex lib. 12.* X. 418. a. *ex lib. 20.* X. 424. c. *ex lib. 9.* X. 425. f. *ex lib. 14.* X. 439. a. *ex lib. 26.* X. 439. b. *ex lib. 31.* X. 439. e. *ex lib. 20.* X. 439. f. *ex lib. 2.* X. 440. a. *ex lib.*

29. X. 440. b. ex lib. 33. Rursus ibid. ex lib. 32. X. 440. e. ex lib. 6. X. 445. d. ex lib. 26. XII. 527. b. ex lib. 13. XII. 528. a. ex lib. 7. XIII. 576. f. ex lib. 14. XIV. 615. a. ex lib. 30. XIV. 626. a. - f. (ex lib. 4. cap. 20 seq.) XIV. 634. b. ex lib. 8. XIV. 651. d. ex lib. 34.

OLYCHARMUS Naucratis.

περὶ Ἀφροδίτης, de Venere liber, XV. 675. f. - 678. c.

OLYCLETUS vel Polyclitus, (Πολύκλητος,) Larissaeus. Conf. Voss. lib. III. de Hist. Gr. pag. 405.

Ἱστορίαι, Historiae. XII. 539. a. ubi agitur de rebus Alexandri M.

OLYCRATES. (Iudice Meursio in Bibliotheca Attic. col. 1603. idem rhetor & sophista, quem contra Socratem orationem scripsisse Diogenes Laërtius II. 38. alique tradunt; de quo, praeter Meursium, consuli potest Menagius ad Laërt. I. c. & Perizon. ad Aeliani Var. Hist. XI. 10.) Huius Λακωνικά, Res Laconicae, citantur apud Athen. IV. 139. d. ex auctoritate Didymi Grammatici. (Θεσσαλικά vero, quae ad eundem in Ind. Dalec. referuntur, Philocratis sunt, non Polycratis.)

OLYCRATES, sophista Atheniensis, (idem, ut videtur, qui contra Socratem orationem scripsit, de quo paulo ante dixi) astutus blatero, & lingua maligna, lascivum librum scripsisse perhibetur,

Περὶ Ἀφροδίτων, de re Venerea, cui libro ille falso Philaenidis nomen inscripsit, VIII. 335. c. d.

OLYZELUS, comicus Poëta: diversus (ut videtur) ab Historico, de quo deinde. Vide Fabric. & Harles. Bibl. Gr. Tom. II. pag. 488 sq. & quem ibi Harlesius laudat, Hemsterhusium ad Polluc. X. 76.

Μουσῶν γοναί, Musarum natales, comoedia, IX. 370. f. n.

OLYZELUS Rhodius, historicus. (Voss. lib. III. pag. 406 sq.)

Ροδιακά, Res Rhodiacaе, VIII. 361. c. Ex eodemque opere ductum testimonium, Epit. I. 31. e. n.

ONTICUS λεσχηνευτής qui vocatur XIV. 649. c. est Heraclides Ponticus iunior, de quo supra.

OSIDIPPUS, (Ποσειδίππος vel Ποσίδιππος, conf. III. 87. f. n. 118. b. n.) Comicus poëta, (ad quem Epistola a Lynceo data memoratur, XIV. 652. d.) tacito dra-

matris nomine citatur I. 32. b. Unus e comicis Posidippus est, qui coquum servilis conditionis in scenam produxerit, XIV. 658. f. *Fabulae eiusdem memorantur hae:*
 Ἀναβλέπων, Visum - recipiens, (Suspiciens, intellexeras Dalec.) XIV. 661. f.

Ἀποκλειομένη, Exclufa, VII. 301. c. XIV. 659. c.

Ἐφεσία, Ephesia, XIII. 591. e.

Λοκρίδες, Locrae, III. 87. f. n.

Μεταφερόμενος, Translatus, III. 118. b.

Παῖδιον, Puerulus, Parvulus, III. 94. c. n.

Πορνοβοσκός, Leno, IV. 154. f.

Σύντροφοι, Coalumni, XIV. 659. c.

Χορεύουσαι, Saltantes mulieres, sive, Mulierum chorus, IX. 376. e. - 377. c.

POSIDIPPUS, Epigrammaticus poëta & epicus, diversus (ut nobis videtur) a Comico; quare a Scholiaste Apollonii Rhod. ad I. 1289. vocatur Ποσειδίππος ὁ Ἐπιγραμματογράφος, puto quo a Comico discernatur. De hoc vide Reiskium in Notitia Poëtarum Anthologicorum, Anthologiae Graecae subiectâ, pag. 258 sq. ubi cum alia, tum illud recte monetur, nullâ idoneâ causâ Fabricium Bibl. Gr. Tom. II. pag. 724. statuisse, Siculum fuisse hunc Posidippum. Fuisse autem eundem & Epigrammaticum & Epicum poëtam ex Athen. XIII. 596. c. intelligitur.

Ἐπιγράμματα huius citantur VII. 318. d. X. 412. d. e. 414. d. 415. b. Denique XIII. 596. c. ubi in latina versione corrige Posidippus, pro eo quod ibi perperam scribitur Posidonius. Eodem vero loco, quem proxime nominavi, memoratur etiam eiusdem Posidippi

Αἰθιοπία, Aethiopia: quod Carmen epicum fuisse cum per se verisimile videri debebat, tum magis etiam sit probabile ex eo quod alibi memoretur Posidippi, haud dubie eiusdem,

Ἀσopia, Asopia, XI. 491. c. n. ex qua adponitur etiam hexameter, qui non (ut nobis tum visum erat, cum Animadversionem in locum istum scriberemus) ex Comoedia aliqua, sed haud dubie ex Epico carmine ductus est.

POSIDONIUS Corinthius. Huius laudantur

Ἀλιευτικά, Ars Piscatoria, carmen epicum, I. 13. b.

POSIDONIUS, philosophus Stoicus, IV. 151. f. 176. b. (temere ab Athenaeo cum Panaetio confusus, XII. 550. d. n. & XIV. 657. f. n.) genere Apamensis, sed

- civitate Rhodius, atque inde vulgo Rhodius dictus. Huius apud Deipnosophistam nostrum frequentissime citantur*
Ῥωδῖαι, Historiae, I. 28. d. II. 45. f. Tum IV. 151. f. ubi Posidonium Stoicum, ait Athenaeus, Historias suas composuisse ratione minime alienâ ab ea quam secutus est philosophia, variaque variorum populorum instituta & mores exposuisse. Dein ibid. adponitur toto cap. 36. & 37. *lata ecloga, quae ex Historiarum Posidonii libro 23. ducta est, ut in fine eclogae docet Deipnosophista. Deinde eodem lib. IV. cap. 38. citantur testimonia ex eiusdem Posidonii Historiarum lib. 5. & lib. 16. & lib. 4. & lib. 2. Porro IV. 153. e. ex lib. 30. IV. 154. a. ex lib. 23. IV. 168. d. ex lib. 49. IV. 176. b. ex lib. 3. V. 210. d. & e. (cum quibus locis conf. XII. 540. a. & b.) Rursus V. 210. e. f. coll. XII. 527. e. Porro, V. 211. e. ubi copiosa narratio de Athenione, Athenarum tyranno, lib. V. cap. 48. - 53. VI. 233. d. de auri ramentis in fluviis Helvetiae. VI. 233. f. VI. 246. c. de Bardis, ex lib. 23. Ibid. d. ex lib. 34. VI. 252. e. ex lib. 4. VI. 263. e. ex lib. 11. VI. 266. e. 272. e. 273. a. VI. 274. a. ubi laudantur prisci Romanorum mores & instituta. conf. pag. 275. a. VII. 279. d. e. de Philosophis voluptatem sectantibus. VIII. 333. b. IX. 369. c. ex lib. 27. IX. 401. a. X. 439. e. ex lib. 16. XI. 466. b. ex lib. 26. XI. 494. f. ex lib. 36. XII. 527. e. ex lib. 16. (coll. V. 210. f.) XII. 540. a. ex lib. 28. & XII. 540. b. ex lib. 14. (coll. V. 210. d. & e.) XII. 542. b. ex lib. 8. XII. 549. e. ex lib. 7. XII. 550. b. ex lib. 47. XIII. 594. e. ex lib. 22. XIV. 635. c. d. ubi agitur de Anacreontis carminibus, & propemodum dubitare subit, recte - ne ibi positum sit Posidonii nomen, an alius auctor nominari debuerit. XIV. 649. d. ex lib. 3. XV. 692. c. ex lib. 28.*
Πόσις ὁ Μάγνης. Vide Not. ad VII. 296. d.) In Historicorum numero relatus a Vossio, lib. III. pag. 407. sed nonnisi ex Athenaeo cognitus hodie; apud quem citantur huius
Ἀμαζονίς, Amazonis, & quidem tertius liber, VII. 296. d. **Μαγνητικὰ**, Magnetica, s. Res Magnesium, & harum quidem item tertius liber, XII. 533. d.
ΠΡΑΤΙΝΑΣ Phliasius, poeta dithyrambicus, XI. 461. e. a. XIV. 624. f. 633. a.

Δύμαιναι ἢ Καρυάτιδες, Dymaenae vel Caryatides, *carmen dithyrambicum*, IX. 392. f. n.

Ὑπόρχημα, Carmen hyporchematicum, XIV. 617. c.-f.

P R A X I L L A Sicyonia, *poëtria. Testimonium eius citatur, nec tamen verbotenus*, XIII. 603. a. *In Scoliorum genere excelluit*, XV. 694. a. *Conf. Küsterum ad Suid. voc. Πραξιλλαν.*

P R O M A T H I D A S Heracleota, exposuit Nestoridis (*po- culi*) structuram ex Dionysii Thracis ratione, XI. 489. b. *Eiusdem citantur*

Ἡμίamboi, Semiambi, VII. 296. b.

P R O T A G O R I D E S Cyzicenus, *scriptor (sicut multi alii) ex uno Athenaeo nobis cognitus. (Conf. Schneiderum ad Nicandri Alexipharm. p. 78.) Cuius scripta,*

Ἀκροάσεις ἐρωτικάι, Narrationes Amatoriae, IV. 162. c.

Περὶ Δαφνικῶν ἀγώνων, De Ludis Daphnicis, IV. 150. c. *ex lib. 1. A quo scripto non diversum puto illud, περὶ τῶν ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεων, de Solennibus ad Daphnen celebratis*, IV. 176. a. & 183. *ubi utrobique citatur liber secundus.*

Κωμικαὶ Ἱστορίαι, Historiae comicae, III. 124. e.

P R O X E N U S. (*Voss. lib. III. de Hist. Graec. pag. 409.*) Λακωνικῆς Πολιτείας β'. De Lacedaemoniorum Republica liber secundus, VI. 267. c.

P T O L E M A E U S, Aegypti rex septimus, Evergetes secundus; qui se quidem Evergeten renunciari iussit, ab Alexandrinis vero Cacoërges est cognominatus; *idem Phylacon*; II. 61. c. n. IV. 184. c. n. XII. 549. d. n. Aristarchi discipulus, II. 71. b. (*Conf. Ind. Rer. & Pers.*) *Huius Ptolemaei*

Ὑπομνήματα, Commentarii, (*viginti quatuor libris comprehensi*, XIV. 654. d.) *frequenter ab Athenaeo citantur*: II. 43. e. *ubi testimonium ex lib. 4.* II. 71. b. *ex lib. 2.* VI. 239. d. *ex lib. 8.* IX. 375. d. *ex lib. 9.* IX. 387. e. *ex lib. 2. (sed idem testimonium, XIV. 654. b. c. citatur ex lib. 12.)* X. 438. e. *ex lib. 1. & 5.* XII. 518. f. *ex lib. 8.* XIII. 576. e. *ex lib. 3.* XIV. 654. b. *ex lib. 12.*

P T O L E M A E U S Agefarchi filius, Megalopolitanus. (*Conf. Polyb. XVIII. 38, 6. & 8. ibique notata, ubi quidem Agesandri filius ex vulgata lectione nominatur.*)

περὶ τὸν Φιλοπάτορα ἱστορίαι, Historiae de Ptolemaeo

Philopatore, VI. 246. c. n. ex lib. 2. X. 425. e. f. ex lib. 3. XIII. 577. f. & 578. a.

P T O L E M A E U S Alexandrinus, Grammaticus, ὁ τοῦ Ἀριστονίκου, XI. 481. e. n. (& Schol. Ven. ad Iliad. δ'. 423.) quod Ionsius Aristonici patrem interpretatur, eo quod Suidas ait, Πτολεμαῖος ὁ Ἀριστονίκου τοῦ γραμματικῶν πατήρ. At potuit idem & pater Aristonici, & filius esse Aristonici: satisque constat, frequenter apud Graecos idem nomen nepoti atque avo fuisse. Conf. Harles ad Fabric. Tom. I. p. 521. num. XCVII. & T. VI. p. 378.

Testimonium huius, quod XI. 481. e. citatur, petatum est ex opere, quod his verbis Suidas commemorat, Εἰς Ὅμηρον βιβλία ν'. In Homerum libri quinquaginta.

P Y L A D E S in Ind. Dalec. ex Epit. I. 20. d. e. memoratur tamquam auctor libri,

Περὶ Ὀρχήσεως, de Saltatione. Sed vide ibi notata, & confer quae supra ad voc. Aristonicus dicta sunt.

P Y R E S Milesius, Πύρης, gen. Πύρητος, (Πύρρος vulgo apud Suidam,) scripsit

Ἴωνικὰ ποιήματα, Ionica carmina, XIV. 620. e. n.

P Y R G I O N, ἐν τρίτῳ Κρητικῶν Νομίμων, Creticorum Institutorum libro tertio, citatur IV. 143. e.

P Y R R H A N D E R, Πύρρανδρος.

Περὶ Αὐλητῶν, de Tibicinibus, XIV. 634. d.

P Y R R H O Eleus, philosophus. Huius scriptum, nescio quod, citatur X. 419. d. e.

P Y T H A E N E T U S, ἐν τρίτῳ περὶ Αἰγίνης, libro tertio de Aegina, XIII. 589. f. (Primum librum citavit Apollonii Rhodii interpres, ad Argon. IV. 1712.)

P Y T H A G O R A S, (conf. Voss. De Hist. Gr. lib. III. pag. 409 sq.) ὁ γεγραφώς

Περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, de Erythraeo mari, IV. 183. f. XIV. 634. a.

P Y T H E A S, orator, II. 44. e. f. n.

P Y T H E R M U S Ephesius. (Voss. pag. 410.)

Ἱστορίαι, Historiae, VII. 289. f. Eodem pertinet II. 44. c. & 51. f. quo ex postremo loco intelligitur, vixisse Pythermum post Hegesandrum, cuius auctoritate citatur illius testimonium.

PΥTHERMUS, Teius, vetus poëta lyricus, qui Ioni-
co harmoniae genere

Σκαλιὰ (sive potius Σκολιά) μέλη composuit, XIV. 6:
c. n.

ΡΥΤΗΘ, Catanaeus aut Byzantinus: cuius drama fa-
ricum,

Ἀγὴν, Agen, memoratur II. 50. f. n. XIII. 586. d. 5
e. f. Cuius fabulae auctorem alii Alexandrum Magni
perhibent.

Q.

(**QUINTILII**) fratres, scripserunt

Γεωργικὰ, Georgica: quorum liber tertius citatur XI
649. d. e. n.

R.

RHIANUS, poëta epicus, XI. 499. d. Conf. quos cit
ad III. 82. b.

Ἐπιγράμματα, Epigrammata, XI. 499. d.

Ἡράκλεια, Heraclea, poëta epicum, cuius liber prin-
cipit III. 82. b. n. ubi olim perperam Arianus legebat

RHINTHON, Syracusius vel Tarentinus, Comicus & Philo-
cographus. (Conf. Casaub. ad III. 86. a. Animadv. T.
pag. 75 sq.) Huius citantur fabulae,

Ἀμφιτρυῶν, Amphitryo, III. 111. c. n.

Ἡρακλῆς, Hercules, XI. 500. f.

RUTILIUS Rufus, Romanus, auctore Apicio in exi-
lium pulsus, IV. 168. e. n.

τὴν Ῥωμαϊκὴν Ἱστορίαν τῇ Ἑλλήνων φωνῇ ἐκείδων, I
istoriam Romanam Graeco sermone edidit, IV. 168
VI. 274. c. XII. 543. b.

S.

SACADAS Argivus, (perperam olim Acatus,) poëta epi-
κὸς Ἰλίου Πέρις, Ilii expugnatio, XIII. 610. c. n. quo
mine nomina edita erant eorum qui equo Troi
inclusi perhibebantur.

(**Salmonius** videri poterat esse Grammatici cuiusdam
μεν, II. 51. f. n. At non Σαλμώνιος, ut editum est,
Σαλμώνιοι vel Σαλλαμώνιοι, exhibent mssii libri: q

gentile nomen est. Vide igitur in *Ind. Rep. & Pers.* voc. Salmon.)

SALPA Lesbica, poëtria, scripsisse perhibetur
Παλυσία, Ludicra, VII. 321. f. & 322. a. n.

SANCHONIATHON. Vide infra, in **SUNIAETHON**.

SANNYRION, veteris comoediae poëta, VI. 261. f. n.
(*conf. Ind. Rep. & Pers.*) *Eius fabula*,
Γέλας, Risus, citatur VII. 286. c. n. XII. 551. c.

SAPPHO, I. 21. b. c. II. 39. a. (ubi Ambrosiam potum facit.) II. 54. f. 57. d. IV. 182. f. IX. 391. f. (de passeribus currum Veneris trahentibus.) IX. 410. d. e. ubi diserte, *Σαπφὸς ἐν πέμπτῳ Μελῶν*, Sappho libro quinto *Carminum*. (*Ἑρωτικὰ μέλη* nominantur XIII. 605. e.) X. 424. f. 425. d. e. XI. 460. d. 463. e. ubi illud, *Ἐλθέ, Κύπρι, &c.* XI. 475. a. XII. 554. b. XIII. 564. d. 571. d. 596. b. c. 599. d. ubi adponuntur versiculi nonnulli, quos Sapphoni falso a nonnullis tribui ait *Athenaeus*. XV. 674. d. & ibid. e. XV. 687. a. 690. e.

SATYRUS Peripatericus: (*Voss. pag. 410 sq.*) *Tacito operis titulo citatur*, (ex *Vitis*, puto) XII. 534. b. ubi de Alcibiade. XIII. 556. a. ubi de Socrate.

Βίη, Vitae, VI. 250. f. de Anaxarcho. XII. 541. c. de Dionysio Siculo. XIII. 584. a. de Stilpone. Sigillatim citatur

Φιλίππου βίος, Philippi vita, VI. 248. d. & f. XIII. 557. c. - e.

[Satyrus Olynthius, quem ex *Ind. Dalec.* temere reperit *Fabricius Bibl. Gr. Tom. III. pag. 686.* histrio fuit, non poëta, XIII. 591. d. & *Pamphila*, quae ibi memoratur, non erat fabulae titulus.]

SCAMON, *Mitylenaeus*. (*Vide Vossium, lib. III. p. 411.*)
Περὶ Εὐρημάτων, De Inventionibus, XIV. 630. b. n. ex lib. I. XIV. 637. b.

SCIRAS Tarentinus, Italicae comoediae poëta: cuius fabula

Μελέαγρος, Meleager, citatur IX. 402. b.

SCYLAX aut Polemon, II. 70. b. ubi testimonium de Chorasnia, Asiae regione.

SCYTHINUS Teius. (*Vide omnino Voss. lib. III. De Hist. Gr. pag. 412.*)

Ἱστορίη, Historia, XI. 461. f.

SELEUCUS *Alexandrinus*, Grammaticus, *Homericus* et *gnominatus*, quem *Romae* docuisse *Suidas* tradit. Huius *puto*, fuerint illae

Γλῶσσαι, *Glossae*, saepius ab *Athenaeo* citatae: ut II. 3. a. 52. c. III. 76. f. 77. d. XI. 487. a. XIV. 645. XV. 678. a. & *ibid.* c. Partim ex iisdem *Glossis*, partim ex *Commentariis* in *Homerum*, (*Suidae* memoratis, *Scholiastae Veneto ad Iliad. a'. 340.*) ducta fuerint a *Seleuci* testimonia, quae tacito scripti titulo citantur, I. 40. c. III. 114. d. V. 188. f. (ubi versus *Homeric Od. δ'. 74.* rectius a *Seleuco* constitutus, quam ab *Aristarcho.*) VI. 267. c. XI. 495. c. 500. b. XIV. 658. XV. 678. c. 699. e.

Ex eiusdem *Seleuci Συμμίκτοις* (quorum & *Suidas* meminit, & *Scholiastes Apollonū ad Argon. II. 1055* ductum fortasse est id, quod de *Suspendii* ludo apud *Thibicenses* ex *Seleuco* refert *Athenaeus*, IV. 155. d. e. Fortasse etiam id, quod *Epit. I. 21. d.* de *Bathyllo* saltatore memoratur, qui *Romae Augusti* aetate floruit. Item id, quod IV. 172. d. his verbis citatur, Σέλευκος ἐν οἷς περὶ τῆς παρ' Αἰγυπτίοις ἀνθρωποθυσίας διηγείται, *Seleucus*, his quae de sacrificiis apud *Aegyptios* narrat.

Eundem auctorem habuisse videntur libri

Περὶ Ἑλληνισμοῦ, de *Hellenismo*, s. de *Graecae* linguae proprietate, qui sub nudo *Seleuci* nomine laudantur I. 367. a. & IX. 398. a. ubi quintus liber citatur.

Seleucus Emesenus. Huic *Suidas*, ex *Athenaei* libro primo (*puto*) olim integro, tribuit

Ἀσπαλιευτικά, de *Arte Piscatoria*, carmen epicum, quod quatuor libris comprehensum. Vide *Animadv. ad Athen. Epit. I. 13. c.*

SELEUCUS, *Mnesiptolemi* filius, *Antiochi M.* aetate confecit

Ἱλαρὰ ᾠσματα, *Hilaria cantica*; quorum specimen adducitur XV. 697. d. e.

SELEUCUS *Tarsensis*, auctor libri soluta oratione scripti, cui titulus,

Ἀλιευτικάς, de *Arte Piscatoria*, I. 13. c. n. VII. 320. a

SEMUS *Delius*. (*Eleus* per errorem, *puto*, perhibetur apud *Suidam*. Conf. *Voss. De Hist. Gr. Lib. III. pag. 413.*)

- Tacito operis titulo laudatur*, I. 30. c. II. 38. a. 71. c. XI. 502. b. (*ex Deliade.*) *Nominatim citatur eiusdem*
Δελιάς, Delias, *sive* Rerum Deliacarum libri. III. 109. f. ex lib. 8. IV. 173. e. ex lib. 4. VIII. 331. f. ex lib. 6. 335. a. ex lib. 2. XI. 469. c. ex lib. 5. & 8. XIV. 614. a. ex lib. 5. XIV. 637. b. ex lib. 1. XIV. 645. b. ex lib. 2. XV. 676. f. ex lib. 4.
- Νησιὰς*, De Insulis, III. 123. d. ex lib. 2.
- Περὶ Παιάνων*, De Paeanibus, XIV. 618. d. 622. a-d.
- SILENUS, Σιληνὸς *vel* Σειληνὸς, Grammaticus. Epit. XI. 783. b. (*pag. 220. nostrae edit.*)
- Γλῶσσαι, Glossae, XI. 468. a. 475. d. 478. e. n. 482. f. XIV. 644. f. n. XV. 677. c. 699. e.
- SILENUS Calatianus, *sive* *rectius*, Callatinus, *aut* Callatinus.
- Σικελικὰ, Res Siculae, XII. 542. a. n. *ubi citatur liber tertius.*
- SIMARISTUS, Grammaticus, XI. 478. c. 481. d. 483. a. Συναύμα, Synonyma, III. 99. d. *ubi citatur liber 3.* IX. 395. f. (*ubi perperam olim Σίμαρος, pro Σιμάριστος*) ex lib. 3. & 4. IX. 399. a. ex lib. 3. XI. 496. c. ex lib. 4.
- SIMMIAS, Rhodius, XV. 677. c. Grammaticus, qui Glossarum libros tres scripsit, teste Suida. Ex his ducta sunt quae adfert Athenaeus, VII. 327. e. XI. 472. c. 479. c. XV. 677. c.
- Idem Simmias, teste eodem Suida, scripsit Ποιήματα διάφορα libris quatuor. E quibus apud Deipnosophistam citatur*
- Γοργὼ, Gorgo, *carmen epicum*, XI. 491. c. *Conf. Fabric. Bibl. Gr. Tom. II. pag. 445 sq. & quae de eodem adnotavit Harles. Vol. III. pag. 808.*
- SIMONIDES Amorgius, Iambographus, Dorico sermone usus, *vide not. ad* XI. 460. b. *Huius*
- Ἰάμβοι, Iambi, *citantur* II. 57. d. *ubi ἐν δευτέρῳ Ἰάμβων.* Porro, III. 106. f. VII. 299. c. XI. 460. b. XI. 480. d. XIV. 658. c. *ubi Σιμωνίδης ἐν Ἰάμβῳ, οὗ ἡ ἀρχὴ Πολλὰ μὲν δὴ &c.* XIV. 659. e. f. *Eiusdem est iambus ille, qui* IV. 179. d. *adponitur, de immodesta muliere, ex carmine Περὶ Γυναικῶν. (Vide Brunckii Analect. Tom. I. pag. 126 med.) Simonidis huius iambos in theatro decantabant rhapsodi, XIV. 620. c.*

SIMONIDES Ceus, ex Iulide oppido, X. 456. d. *poëta lyricus; nude Ceus poëta vocatur*, I. 32. c. Facete dictis & responsis excellebat, VIII. 352. c. *Eius carmen epinicium in Leophronem, Olympiae victorem, memoratur* I. 3. c. *Alia eius dicta aut versus citantur*, III. 99. b. 121. e. *ubi loquens inducitur a Xenophonte apud Hieronem: ut & IV. 144. e. De Meleagro versiculi nonnulli adponuntur*, IV. 172. e. *Tacito poëtae nomine citantur Simonidis verba quaedam*, IV. 181. b. n. *Vide porro V. 210. b. VII. 318. f. IX. 374. d. IX. 396. e. X. 424. c. 447. a. XI. 490. e. f. 498. e. XII. 512. c. d. XIII. 604. b. ubi versus Simonidis laudatur a Sophocle.*

Ἐπιγράμματα eiusdem passim laudantur. Unum, ex tempore factum, in Nivem vino miscendam, III. 125. c. Aenigmatica duo epigrammata referuntur, X. 456. c. & e. Porro Epigr. in Tabulam Veneri dedicatam a meretricibus Corinthiis, XIII. 573. d. Aliud, XV. 680. d.

SIMUS Magnes, poëta hilarodus, XIV. 620. d. *Idem, ut videtur, perhibetur (per iocum, puto) auctor fuisse libri, cui titulus,*

Ὁ ψαπτυρία, Ars coquinaria, IV. 164. c. d. n.

SOCRATES, nescio quis, testis citatur in Epit. XI. 784. d. n. (*pag. 225. nostrae ed.*) *ubi de bombylio agitur, poculi genere: ubi suspectum auctoris nomen, de quo etiam Hemsterhusius ad Polluc. p. 1229. monuit. Videant qui in Platonis lectione sunt versati, ne Platonicum Socratem dixerit Deipnosophista. Videtur sane fragmentum illud, de quo quaerimus, Platonicum aliquem habere colorem. Sed in auctorum nominibus declarandis iam saepius errantem deprehendimus Epitomae auctorem.*

SOCRATES poëta, nescio an Epigrammaticus: cuius ex Ποιήμασι, citatur versus hexameter cum alterius initio, XIV. 628. f. n.

SOCRATES alius scripsit,

Περὶ Ὁρῶν (fors. Ὁρῶν, aut Ὁρῶν) καὶ Τόπων καὶ Πυρρῶν καὶ Λιθῶν, De Finibus (sive, De Montibus, aut De Anni tempestatibus) & Locis & Igne & Lapidibus, IX. 388. a. n.

SOCRATES Cous:

ἱερικλῆστις, scil. Θεῶν, Deorum cognomina, III. 111.
b. n. ubi citatur liber sextus.

CRATES Rhodius,

ἢ τρίτῳ Ἐμφυλίου πολέμου, Belli Civilis libro tertio,
IV. 147. e. f. n. ubi agitur de convivio quo Antonium
excepit Cleopatra.

CRATES Sophronisci filius, philosophus. Hunc aiunt non-
nulli auctorem fuisse Dialogorum, quos pro suis edi-
dit Aeschines, XIII. 611. d.

LON, nominatur in eis poëtis, qui carmina sua non ad
musicos modos composuerunt, XIV. 632. d. Pentameter
illius citatur, XIII. 602. e. n.

αμβοι, Iambi, XIV. 645. f.

PATER, Paphius, (Phacius per iocum ab Athenaeo ad-
pellatur, IV. 158. d. n. occasione captâ a fabulâ, cui
Φακὴ titulus) Comicus poëta, idemque Parodus, &
Phlyacographus: vide III. 86. a. III. 119. a. n. & VI.
229. c. (Idem alibi Sosipater videtur dici: vide infra,
hoc vocab.) Dramata Sopatri citantur haec:

αχλὺς, Bacchis, IV. 158. d. n. 176. a.

αχλὺς μνηστῆρης, Bacchidis proci, IV. 160. a. b.
XIV. 644. c.

αχλὺς γάμος, Bacchidis Nuptiae (unde XIV. 656. f.
hexameter versus citatur) non videtur drama fuisse, sed
parodia aut tale aliquod iocosum carmen.

αλάται, Galatae, Galli, IV. 160. e.

εὐβουλοθεμβροτος, Eubulotheombrotus, III. 86. a.

ἵππολυτος, Hippolytus, III. 101. a.

κνιδία, Cnidia, III. 109. e. Conf. μοχ, Σίλφαι.

μυσται, Mystae, IV. 183. b. c.

μυστακοῦ Σητίου, Mystaci servulus vel iuvenis merce-
narius, III. 119. d. n. IV. 175. c. n.

κενὺα, Descensus ad Inferos, sive Mortuorum evoca-
tio, IV. 160. c. n.

ὀρέστης, Orestes, VI. 230. e.

θύλαι, Porta, (nescio an Thermopylae) IV. 175. b. c.
XIV. 649. a.

ἱλφαι, Blattae, III. 101. b. ubi ἐν δὲ Σίλφαις vetus co-
dex ms. cum editis: iidemque, Σώπατρος ἐν Κνιδίᾳ, III.
109. e. Apud Suidam vero, ἐν Σωπάτρος κομινὸς, (ubi
quidem diserte eiusdem nostri Athenaei auctoritas invocatur)

in editionibus veteribus sic scribitur Σιλφία, ἢ Κνιδία, quæz unius eiusdemque fabulae communis iste fuisset titulus; quem titulum Küsterus suo arbitrio tacite sic mutavit, ut Σιλφία ἢ Κνιδία ederet, i. e. Silphia aut Cnidia.

Φακὴ, Lenticula, VI. 230. e. XV. 702. b. *Quam ob fabulam Sopater per iocum ab Athenaeo IV. 158. d. Phacius vocatur, cum genere Paphius esset.*

Φυσιολόγος, Physiologus, III. 101. a.

SOPHILUS, Σώφιλος, Comicus. II. 54. f. IV. 158. a.

Ἀνδροκλῆς, Androcles, III. 123. e. VI. 228. b. *Ac fortasse etiam II. 67. f. pro παρὰ Σοφοκλεῖ legendum fuerit παρὰ Σοφίλῳ, scilicet ἐν Ἀνδροκλεῖ. vide ibi notata.*

Ἐγχειρίδιον, Pugio, X. 431. a. n.

Παρακαταθήκη, Depositum, XIV. 640. d.

Συντρέχοντες, Concurrentes, III. 125. e.

Φύλαρχος, Phylarchus, III. 100. a. n. *Sed Φίλαρχος, Philarchus, III. 125. e. perperam hoc quidem, ut videtur; quamvis eodem modo apud Suid. in Σώφιλος legatur. Sane & Phoenicidis comici fabula Φύλαρχος ab Athenaeo memoratur, consentiente Suida.*

SOPHOCLES: (conf. Ind. Rer. & Pers.) Attica apis, XIII. 598. c. n. delectatus est Cyclo Epico, & totas fabulas inde desumpsit, VII. 277. e. n. *Testimonia Sophoclis citantur, tacitis dramatum titulis, I. 23. d. n. (fors. ex Hercule ad Taenarum.) I. 33. c. II. 39. f. 51. d. 67. f. n. (ex Phaeacibus.) Rursus II. 67. f. & 68. a. nisi ibi Σοφίλῳ pro Σοφοκλεῖ scriptum oportuit. VII. 277. b. IX. 409. e. X. 433. e. XI. 783. f. (pag. 222 sq. nostrae edit.) XIII. 564. b. qua de ecloga vide infra, in fab. Οἰνόμαος. Porro, XIII. 592. b. n. ubi ait Deipnosophista, Sophoclem ἐν τινὶ στασίμῳ mentionem fecisse Theoridis meretricis: & ead. pag. 592. a. ait, precatum eum esse Venerem eisdem versibus, qui ad Homerum auctorem vulgo solent referri. XV. 688. a. XV. 690. c.*

Titulos omnium Fabularum Sophoclis variis ex auctoribus a Casaubono collectos, cum nostris nonnullis notulis, exhibuimus Animadversionum nostrarum Tomo IV. pag. 27 seqq. Hic breviter eas fabulas recensebimus quae ab Athenaeo sive diserte memoratae sunt, sive ad quas ille in hoc opere respexit.

- Αἶας μαστιγοφόρος, Ajax flagellifer, VII. 277. c.
 Αἰγέυς, Aegeus, III. 122. f. n.
 Αἰθίοπες, Aethiopes, III. 122. b. c.
 Ἀμυκος, Amycus, III. 94. e. Ἀμυκος σατυρικός, IX. 400. b. n. *rursusque ibid. c. Conf. not. ad X. 428. a.*
 Ἀμφιάραος σατυρικός, Amphiaraus satyricus, X. 454. f.
 Ἀνδρομέδα, Andromeda, XI. 482. e.
 Ἀντινορίδαι, Antenoridae, IX. 373. d.
 Ἀντιγόνη, Antigone, VII. 280. b. XII. 547. c.
 Ἀχαιῶν σύνδειπνοι, Achaeorum convivium, I. 17. d. *Conf. infra, Σύνδειπνοι.*
 Ἀχιλλεύς ἐρασταί, Achillis amatores, IX. 401. c.
 Ἑλένης γάμος, Helenae nuptiae, III. 76. c. d.
 Ἐπίγονοι, Epigoni. *Vide Animadv. ad XIII. 584. d.*
 Ἔρις, Eris, Contentio, XIV. 646. d. n. (*ubi ἐν Ἱρίδι olim edebatur.*)
 Ἑλέκτρα, Electra. *Inde, tacito fabulae nomine, citantur versus, III. 122. c. n. XIII. 579. a.*
 Ἡρακλῆς ἐπὶ Ταινάρῳ. *vide infra, ἐπὶ Ταινάρῳ.*
 Θάμυρας, Thamyras, IV. 175. f. n. 183. e. XIV. 637. a.
 Θάμυρις, Thamyris, I. 20. f. n.
 Ἰναχος, Inachus, XV. 668. b.
 Ἰνὸς, Ino, V. 186. d. VIII. 344. b. coll. *Animadv. Tom. VIII. pag. 428. ubi quidem quod de Zenone dixi » minus » convenire in eum videri dictum, quod ei V. 186. d. » tribuitur » id indictum velim, ob id quod de eodem Zenone legitur apud Nostrum, II. 55. f. & VIII. 345. d.*
 (Ἰπποδάμεια. *vide Οἰνόμαος.*)
 Ἱρίς. *Vide Ἔρις.*
 Ἰφυγένεια, Iphigenia, XII. 513. d.
 Ἰχθυεῖται, Venatores, II. 62. f.
 Καμικάι, Camici, (*sive Καμικίαι, Camicii,*) III. 86. d. n. IX. 388. f. n.
 Κεδαλίον, Cedalion, IV. 164. a.
 Κολχίδες, Colchides, II. 70. a. n. XIII. 602. e.
 Κρίσις, Iudicium, (*scil. Paridis,*) XV. 687. c. n. *ubi pro ἐν Κρίσει vulgo olim ἐν Κρησὶ legebatur, in Cretensibus.*
 Λαρισσαῖοι, Larissaei, XI. 466. b. *ubi personam agit Acrisius.*
 Μυρμιδόνες, Myrmidones, XIII. 602. e.
 Μυσοί, Mysi, IV. 183. e. XIV. 635. c.
 Ναυσικάα, Nausicaa, I. 20. f.

- Νιόβη, Niobe, IV. 176. f. XIII. 601. b. n. *quam Tragoediam nonnulli paederastam vocabant.*
- Οἰδίπους, Oedipus: *in quo nescio quid a Callia mutatum esse Sophoclem ait Clearchus apud Nostrium, VII. 276. a. Conf. X. 453. e. n. Ex initio Oedipi regis, tacito & poëtae nomine, & fabulae indice, adferuntur duo versus, X. 420. f.*
- Οἰνόμαος, Oenomaus, IX. 410. c. *Eidem fabulae etiam Ἰστυδάμεια titulum fuisse conieciunt viri docti, & huc referunt eclogam quae legitur XIII. 564. b. de Pelopis pulcritudine. Conf. Animadv. Tom. IV. pag. 36 extr. & pag. 44 & Harles. ad Fabric. Tom. II. p. 210.*
- Πανδώρα, Pandora, XI. 476. c.
- Ποιμένες, Pastores, VII. 319. b. XIII. 587. a.
- Σαλμωνεύς, Salmonaeus, XI. 487. d.
- Σατυρικὸς, (*nescio, an Σατυρίσκος*) X. 428. a. n. *Conf. Animadv. Tom. VIII. p. 483.*
- Σκύθαι, Scythae, V. 189. d.
- Σύνδειπνοι, Unà-coenantes, XV. 678. f. 685. f. *Cui fabulae alii titulum Σύνδειπνον facere maluerunt, ut ait Athenaeus VIII. 365. b. n. & sic citatur I. 17. d. Σοφοκλῆς ἐν Ἀχαιῶν συνδείπνῳ.*
- ἐπὶ Ταινάρῳ, (*scil. Hercules*) ad Taenarum, IX. 375. d. n.
- Τηρέυς, Tereus. *Ad hanc Sophoclis fabulam respexerat Aristophanes in versu qui citatur IX. 397. e. ex Avib. 101. ubi vide Schol.*
- Τραχινίαι, Trachiniae, II. 66. a. b. n.
- Τριπτόλεμος, Triptolemus, II. 67. e. III. 110. e. X. 447. b.
- Τυμπανισταί, Tympanistae, IV. 176. f.
- Τυρὼ, Tyro, III. 99. f. XI. 475. a.
- Ὕβρις, Contumelia, Iniuria, XIV. 657. a.
- Φαίακες, Phaeaces, II. 67. f. n.
- Φινεύς, Phineus, III. 119. c.
- Φοῖνιξ, Phoenix, II. 70. a.
- SOPHRON, Syracusius, Mimographus, ὁ τοῦτ' ἄνθρωπος πεποιηκὼς, XI. 504. b. quos Mimos constanter in manibus habuisse Plato perhibetur, *ibid. Illi mimi non erant quidem ἑμμετροί, sed tamen per cola apto rhythmo cadentia distincti, XI. 505. c. n.*
- Nude citatur Sophron, II. 44. b. 48. c. III. 86. a.*

89. a. 91. b. VII. 312. c. IX. 376. b. XI. 479. b.

Tum generatim citantur

Μῖμοι, Mimi, III. 86. d. XI. 480. b. n. 505. c.

Speciatim vero,

Μῖμοι ἀνδρεῖοι, *sive* nude, Ἀνδρεῖοι, Mimi viriles, VII. 286. d. 287. c. VII. 323. a. 324. c. Quo ex genere *figillatim* nominantur,

ὁ Ἀγροιώτης: *de* quo *παρ*, in Ὀλίσυς.

ὁ Θυννοθήρας, Thynnorum venator, VII. 303. c. n. 306. d. *Conf.* p. 309. c.

Παιδικὰ, Amasius, Puer delicatus, VII. 324. f. n.

Ὀλίσυς τὸν ἀγροιώτην, Piscator rusticum, III. 86. a. n. VII. 288. a. Qui *mimus* idem breviter etiam sic citari videtur, Σόφρων ἐν τῷ Ἀγροιώτῃ, VII. 309. c.

Μῖμοι γυναικεῖοι, Mimi muliebres: (*ac plerumque etiam simpliciter*, Σόφρων Γυναικείοις, *vel* ἐν Γυναικείοις:) III. 87. a. 106. d. VI. 229. f. VII. 306. c. 324. f. IX. 380. e. 409. a. Nonnullorum etiam ex his proprius titulus indicatur: *ut*,

Γυναικες αἱ τὰν θεὸν φαντὶ ἐνδείξαι, Mulieres quae profitentur Deam (*Hecaten*) praesentem ostendere, XI. 480. b. n.

Νυμφοπέρος, Mulier sponsam ornans, VIII. 362. c.

Περθερά, Socrus, III. 110. d.

Περὶ Σόφρωνος (*i. e.* De Sophrone, & Commentarios in eius Mimos) *scripsit* Apollodorus Atheniensis, *de* quo suo loco.

SOSIBIUS Laco, Grammaticus, III. 78. c. 81. f. XIV.

621. d. ὁ Λυτικὸς cognominatus, XI. 493. d. n. ubi adponitur eius expositio Nestoridis poculi. *Conf.* Voss. lib. I. de Hist. Gr. cap. 15. pag. 99. Scripta commemorantur:

περὶ Ἀλκμᾶνος, De Alcmane, & in eius carmina Commentarii, III. 115. a. ubi citatur liber tertius. Sic & XIV. 646. a. quo & spectat XIV. 648. b.

περὶ Θυσίων τῶν ἐν Λακεδαιμόνι, de solennibus Lacedaemone Sacrificiis, XV. 674. a. Idemque liber dein *nude* sic citatur, Σωσίβιος ἐν τοῖς περὶ Θυσίων, XV. 678. b.

Ὅμοιότητες, Similitudines, XV. 690. e. f.

περὶ Χρόνων, Temporum notatio, XIV. 635. f. n. ubi *perperam* Sosimus olim edebatur auctoris nomen.

Eidem Sosibio nonnulli tribuebant librum

περὶ Βασιλείας πρὸς Κάσανδρον, cuius auctorem alii Theophrastum perhibent, IV. 144. e.

In Sosibium Carmen ἐπινίκιον elegiacum scripsit Callimachus, IV. 144. e.

SOSICRATES, Comicus. I. 31. e. n. Cuius laudatur fabula,

Φιλάδελφοι, Philadelphi, XI. 474. a. Hemsterhusius quidem ad Polluc. IX. 57. p. 1022. (cui Vossius & Dalecamp. praeiiverant) Sosicratis Philadelphos librum esse censuit solutâ oratione scriptum, quo Philadelphorum historiam & res gestas persecutus esset Rhodius ille Sosicrates, cuius & Φιλοσόφων διαδοχὰς & Κρητικὰ passim, cum ab Athenaeo, tum ab aliis laudantur. At, ex scenica fabula ductam esse eclogam, quae apud Nostrium l. c. adponitur, non video quî dubitari possit: atque etiam illa apud Pollucem ecloga manifeste senariis iambicis ex dramate aliquo ductis constabat, quamvis hodie corruptis. Porro apud Stobaeum initio Capitis xxiii. Sosicrati tribuuntur duo senarii,

Ἀγαθοὶ δὲ τὸ κακὸν ἐσμὲν ἐφ' ἐτέρων ἰδεῖν,
αὐτοὶ δ' ὅταν ποιῶμεν, οὐ γιγνώσκουσιν.

Illud unum video quod dubitari possit, sint-ne istae eclogae ex comoediis, an ex tragoediis, ductae. Sed, ut comoediam fuisse Philadelphos existimemus, suadent duorum aliorum Comicorum poetarum fabulae, Amphidis, & Apollodori Geloi, eodem titulo editae. Atque etiam breve quidem testimonium illud, quod apud Athen. I. 31. e. citatur, e comoedia potius, quam e tragoedia ductum videri debet. Denique alia etiam Sosicratis comoedia, Παρακαταθήκη apud Polluc. IX. 57. memoratur.

SOSICRATES Phanagorita: cuius memoratur scriptum, carmen puto epicum, cui titulus

Ἡ οἶοι, sive Ὁ οἶοι, XIII. 590. b. n.

SOSICRATES Rhodius, historicus. (Conf. Voss. lib. III. pag. 415.) Cuius scripta:

Κρητικὰ, Res Cretenses, VI. 261. e. ex lib. 1. VI. 263. f. ex lib. 2. Ex eodem opere ductum est testimonium, XIII. 561. e. f.

Φιλοσόφων διαδοχὴ, (rectius fuerit διαδοχαὶ) IV. 163. f. ubi citatur liber tertius. Idem opus respicitur X. 422. e. ubi, nude Σωσιπράτης ἐν ταῖς Διαδοχαῖς.

SOSIPATER, cuius fabula

Καταψευδόμενος, Mentiens, citatur IX. 377. f. n. videtur idem poëta esse, qui aliàs Sopater nominatur; de quo supra.

SOSIPHANES poëta, memoratur X. 453. a.

SOSIPPUS, comicus poëta. Δίφιλος ἢ Σώσιππος ἐν Ἀπολειπούσαι, IV. 133. f. Vide vero ne ἢ Ἡγήσιππος pro ἢ Σώσιππος scriptum oportuerit. Index autem fabulae forsitan Ἀπολειποῦσα potius fuerit, quam Ἀπολείπουσα. Vide Animadv. ad III. 125. a. & ad X. 429. d. Sosippum sane Comicum nemo novit: fabulam autem Ἀπολείπουσαν, sive rectius Ἀπολειπούσαν, praeter Diphilum & Apollodorum, editam etiam fuisse novimus ab Hegesippo illo comico, cui Crobylo fuit cognomen. Vide supra in CROBYLUS.

SOSITHEUS, tragicus poëta; cuius fabula

Δάφνης ἢ Λιτυέρσας, Daphnis aut Lityersas, X. 415. b. n.

SOSTRATUS, scripsit

περὶ Ζώων, De Animalibus libros duo, VII. 312. e. quorum prior citatur VII. 303. b.

SOTADES, Comicus, mediae comoediae poëta, VII. 293. a. Cuius fabulae:

Ἐγκλειόμεναι, Inclusae, VII. 293. a.

Παραλυτρούμενος, Perperam - redemptus, IX. 368. a. qua in ecloga memoratur Crobylus.

SOTADES Maronita, Ionicarum cantilenarum poëta, diversus a Comico, VII. 293. a. XIV. 620. e. - 621. b. (Conf. Ind. Rer. & Pers.)

De hoc librum conscripsit Carystius Pergamenus; item Apollonius, ipsius Sotadis filius, XIV. 620. f.

SOTION Alexandrinus, (Voss. lib. de Hist. Graec. lib. I. cap. 20. p. 127 sq.) VIII. 343. c. XL 505. c. n. ubi perperam vulgo Soterion legebatur.

Διαδοχαί, Successiones Philosophorum, IV. 162. e.

περὶ τῶν Τίμωνος Σιλλῶν, VIII. 336. d.

SPEUSIPPUS, Platonis ex sorore filius, & in Academia successor. Cuius scripta:

Ἐπιστολαί, Epistolae. Platonem, ait Speusippus, cum amicissimus fuisset Archelao, operam contulisse Philippo ad adipiscendum regnum, XI. 506. e. ubi quidem,

quod ad Philippum spectat, adponuntur continuo deinde verba nonnulla ex Epistolâ quadam Speusippi; at ibi nulla Archelai fit mentio, & omnino superius istud Speusippi testimonium ita adpositum est, ut ex alio quodam philosophi scripto ductum videatur. Fuerit autem Speusippi scriptum illud fortasse, τὸ Πλάτωνος ἐγκώμιον, Platonis Encomium, quod in Speusippi scriptis commemorat Diogenes Laërtius IV. 5. sive istud quod ab eodem Laërtio III. 2. citatur, ubi ait, Σπύσιππος ἐν τῷ ἐπιγραφμένῳ Πλάτωνος Περιδείπνῳ: nam, sic apud Laërtium cum Menagio legendum esse, dubitari non debet. Conf. eundem Laërt. IX. 115. ibique Menag. & nos ad Athen. IX. 406. e. Quod autem huius scripti, quod posteriore loco nominavi, idem Laërtius in recensu librorum Speusippi nullam fecisse mentionem videatur, causam esse existimo, non quod oblitus sit, sed quod unum idemque scriptum intelligi debeat Πλάτωνος περιδείπνον & Πλάτωνος ἐγκώμιον. Nam sicut περιδείπνον, proprie dictum, celebrabatur in memoriam honoremque defuncti; sic, per apte vocabuli translatione, encomium scripto consignatum Περιδείπνον dici potuit. Certe etiam Timonem in libro illo, qui Ἀρκεσιλᾶου Περιδείπνον erat inscriptus, encomium Arcesilai persecutum esse, ex Laërtio IX. 115. satis intelligitur. Caeterum Epistolarum Speusippi, cum ad alios, tum ad Philippum datarum, meminit idem Laërtius lib. IV. sect. 5.

Ὅμοια, Similia, sive de Rebus Similibus: cuius operis liber secundus citatur II. 61. c. & saepius alibi. Vide II. 68. f. III. 86. c. & d. 105. b. IV. 133. b. (ubi citatur liber quartus.) VII. 300. e. 301. c. coll. pag. 327. c. VII. 303. e. 308. d. 313. a. 319. b. 323. a. & f. 327. c. 329. f. IX. 369. a. b. 387. c. 391. d.

Συμπотικοὶ Νόμοι, Leges convivales, I. 3. f. κ.

SPHÆRUS, philosophus Stoicus, Chrysippi condiscipulus apud Cleanthem, VIII. 355. e. ubi commemoratur dictum eius apud Ptolemaeum regem. Eiusdem laudatur

Λακωνικῆς πολιτείας liber γ'. de Republ. Lacedaemoniorum liber tertius, IV. 141. b.

SPHODRIAS Cynicus: cuius memoratur

Τέχνη ἐρωτικὴ, Ars amatoria, IV. 162. b.

STAPHYLUS Naucratis, II. 45. c. n.

STASINUS, Στάσινος, sive Στασίνος. Huic a nonnullis adscribuntur,

Κύπρια ἔπη, Cypria carmina, VIII. 334. b. n. XV. 682. c. n.

STHENEUS, poeta tragicus, ut insulsus ridetur ab Aristophane in Gerytade, IX. 367. b. Eiusdem adponitur sententia, versu hexametro comprehensa, X. 428. a.

STESICHORUS, Himeraeus, poeta lyricus, multa a Xantho poeta lyrico accepta corripit, XII. 513. a. ludicarum & amatoriarum cantilenarum princeps auctor, XIII. 601. a. sic enim ibi intelligendum verbum συνέστηκεν videtur; non modo quod hoc genus carminum composuerit, sed quod primus illud invenerit. Tacito carminis titulo citatur Stesichorus, IV. 154. f. 180. e. X. 457. a. XI. 781. d. (pag. 211. nostrae edit.) coll. XI. 469. e. n. (ex Geryonide.) XI. 499. a. b. coll. ibid. c. de Hercule apud Pholum, item ex Geryonide. XIII. 610. c. de equo Troiano.

Carmina eiusdem nominatim memorantur:

Ἰβύκος, Certamina: quod carmen alii quidem Ibyco tribuerunt, sed Stesichoro vindicat Athenaeus, auctoritate Simonidis, IV. 172. d. & f.

Γερωνίς, Geryonis, XI. 499. e. n.

Καλύκη, Calyca: carmen in Calycam virginem Leucadiam, XIV. 619. d.

Ὀρεστία, Orestea, carmen de Oreste, quod edidit post Xanthum, in quo multa a Xantho commode posita corripit, XII. 513. a. Conf. Scholia ad Aristoph. Pac. 797. & ad Euripidis Orest. 41. & 268. laudata ab Harlesio ad Fabric. Tom. II. pag. 155.

Παιάν, Paean, VI. 250. b.

Παιδιά, (nisi Παιδία aut Παιγνία, pro Παιδία, scriptum oportuit,) vel Παιδικά, generale nomen, Lusus vel Ludicra, XIII. 601. a.

Συκῆραι, Aprum venantes, III. 95. d.

De Stesichoro, & in eius Carmina Commentarios scripsit Chamaeleo Ponticus. Fragmenta Stesichori collegit & illustravit Ioh. Andr. Suchfort, Goettingae 1771.

STESIMBROTUS. Thasius: vixit Periclis aetate, scripsitque

- *Περὶ Θεμιστοκλέους, Θουκυδίδου καὶ Περικλέους*, *De Themistocle, Thucydide & Pericle*, XIII. 589. d. e. n.

STILPO, *philosophus*: cuius obiter memorantur

Ἀπομνημονεύματα, *Memorabilia*, IV. 162. b.

STRABO. *Huius laudatur liber tertius*

Γεωγραφικῶν, *Geographiae*, III. 121. a. *vel Γεωγραφουμένων*, *ut scribitur* XIV. 657. f.

STRATIS. *Vide STRATTIS*.

STRATO *ex vulgatâ olim scripturâ (quae Suidae codices etiam invasit) auctor nominabatur comoediae, cui titulus*

Ληνομέδα, *Lemnomedæ*, XI. 473. c. n. *ubi nos consentientibus doctis viris STRATTIS correximus, coll. l. 32. b.*

Eidem Stratonî tribuitur

Φοινικίδης, *Phoenicides*, IX. 382. b. n. *ubi pariter Strattis pro Strato corrigendum censuerunt docti viri. Quam quidem coniecturam ea premit difficultas, quod, quoniam in eclogâ ab Athenaeo citatâ (vers. 43.) mentio fit Philetæ Glossographi, vix fieri posse videatur, ut Philetas ille (de quo vide supra, suo loco) a Strattide, veteris comoediae poeta, fuerit nominatus; cum nihil impediat quo minus idem a Stratone potuerit nominari, si modo verum est quod apud eundem Suidam legitur, fuisse STRATONEM mediae comoediae poetam. Aut igitur Stratonis nomen tenendum apud Athenaeum; aut Strattis non veteris, sed mediae comoediae fuerit poeta. Apud eundem Suidam titulum fabulae, de qua hic agitur, non Φοινικίδης edî, sed Φοινίξ, in Animadv. monui.*

STRATTIS, *veteris comoediae (ut quidem Suidas ait) poeta; cuius nomen interdum Stratis simplici consona in medio scribitur. (vide Animadv. ad XI. 473. c.) Tacito dramatis indice citatur l. 30. f. 32. b. (ex Lemnomedâ.) II. 68. f. XIII. 592. d.*

Strattidis fabulas, quotquot passim apud veteres scriptores commemoratae reperiuntur, recensuit Casaub. ad Athen. VII. 327. e. Animadv. nostrar. Tom. IV. pag. 453 sqq. Nos hic breviter eas, quarum Athenaeus meminit, recensebimus.

Ἀγαθοί, *Boni*, *dubie: Φερεκράτης ἢ Στράττις ἐν Ἀγαθοῖς*, VI. 248. c. X. 415. c. XV. 685. b. *Forsan uterque co-*

dem titulo fabulam edidit. Apud Suidam in Στράττις legitur, Ἀγαθὸν, ἥτοι Ἀργυρίου ἀφανισμός.

Ἀνθρωπορραΐστης, Hominum - corruptor, III. 127. c. & d. n. *ubi vulgo Ἀνθρωπορέστης.*

Ἀταλάντη, Atalanta, VII. 302. e. IX. 399. c.

Καλλιπίδης, Callippides, VII. 304. c. *ubi quidem Καλλιπίδης simplici π literâ scribitur cum apud Athen. tum apud Suidam in Στράττις: sed recte Στράττις ἐν Καλλιπίδῃ, XIV. 656. b. Ut Callippus geminâ π literâ, sic & Callippides.*

Κινησίας, Cinesias, XII. 551. d. *conf. mox Μακεδόνες, & Animadv. Tom. IV. pag. 455 sq. Adde Ind. Rer. & Pers. in Cinesias.*

Λημνομέδα, Lemnomena, VII. 327. e. & XI. 473. c. n. *coll. I. 32. b. Adde Animadv. Tom. IV. pag. 456.*

Μακεδόνες, Macedones, VII. 302. e. 323. b. *Μακεδόνες ἢ Κινησίας, Macedones aut Cinesias, IX. 396. a. n. (conf. paulo ante, Κινησίας.) Μακεδόνες ἢ Πausανίας, Macedones aut Pausanias, XIII. 589. a. n. Nude, Πausανίας, Pausanias, XIV. 654. f. n.*

Μέδεια, Medea: *(tragicum quidem alioquin argumentum, sed a comico comice tractatum: conf. Casaub. Animadv. Tom. IV. p. 457.) XI. 467. e. ubi personam agit Creon. XV. 690. f.*

Πausανίας. *vide Μακεδόνες.*

Ποτάμιοι, Potamii, VII. 299. b. n.

Τρώϊλος, Troilus, III. 76. e.

Φιλοκτήτης, Philoctetes, VII. 327. c.

(Φοινικίδης. vide supra, in STRATO.)

Φοινισσαι, Phoenissae, IV. 160. b. *ubi loquitur Iocasta.*

XIV. 621. f. *Ex Strattidis Phoenissis conieclavimus etiam duclum esse testimonium quod XV. 699. f. citatur: sed possit illud perinde ex Phrynichi Phoenissis esse petiitum.*

Χρύσιππος, Chrysippus, IV. 169. a. b.

Ψυχασται, Psychastae, Frigus captantes, III. 124. c. IX. 373. f. XI. 502. e. XII. 551. c. n.

ΣΑΝΧΟΝΙΑΘΟΝ, Σουνιαίων: *qui aliâs Sanchoniathon.*

Φοινικικά, de Rebus Phoenicum, III. 126. a. n.

ΡΩΜΑΙΟΙ, Romanus Imperator.

Κωμικαὶ σατυρικαὶ, Comoediae satyricae Latino sermone scriptae, *(Fabulae Atellanae,)* VI. 261. c. n.

Syracusius poeta, *alibi* Theocritus intelligitur, ut I. 5.
a. n. *alibi* Epicharmus, ut VIII. 362. d. coll. 308. c.

T.

TAENARUS. *vide* TENARUS.

TELECLIDES, Τηλεκλείδης, veteris comoediae poeta, *ac-
to dramatis indice citatur*, II. 56. d. 64. f. XIV. 644. f.
hic quidem ex Amphictyonibus. Fabulae:

Ἀμφικτύονες, Amphictyones, III. 75. c. 82. b. VI. 268.
a. VIII. 335. a. XIV. 619. a. 644. f.

Ἡσίοδος, Hesiodi, III. 87. a. VIII. 344. d. X. 436. f.
Πρυτάνεις, Prytanes, IV. 170. c. IX. 370. b. XI. 485.
f. XII. 553. e.

Στεῖφοι, Rigidi, Validi, IX. 399. a. n. XIV. 639. a.
648. e. & 656. e. *ubi mendose olim Ἑταίροις edd. pro τῷ
Στεῖφοις.*

Eidem Teleclidae adscribitur a nonnullis

ἡ Τελχινικὴ ἱστορία, Telchinica historia, VII. 282. c.

TELEPHANES, Τηλεφάνης. *Scriptae*

Περὶ τοῦ Ἀστῆος, De Urbe, *scil.* De Athenis, XIV. 614. c.

TELESILLA Argiva, poetria, XI. 467. f. XIV. 619. b.

TELESTES Selinuntius, poeta dithyrambicus: *de quo videt
omnino Fabric. & Harlesf. Bibl. Graec. Tom. II. p. 157 sq.
ed. Harl. Tacito poematis titulo adponitur eius testimonium,
XIV. 625. f. 626. a. Telestae testimonium citat Theopom-
pus comicus apud Nostrum, XI. 502. a. Eiusdem poe-
mata nominatim citantur,*

Ἀργὼ, Argo, XIV. 616. f.

Ἀσκληπῆς, Aesculapius, XIV. 617. b. (*ubi contradicit
Melanippidi.*)

Ἕμέναιος διθύραμβος, Hymenaeus, carmen dithyrambi-
cum, XIV. 637. a.

TENARUS, Τέναρος, (*nisi forte Τάλναρος, Taenarus*) scri-
psisse videtur Commentarios in Anacreontis carmina,
XV. 672. a. n.

TERPSICLES, (*Medicus fortasse,*) scripsit

περὶ Ἀφροδισίων, De re Venerea, VII. 325. d. Quo et li-
bro etiam ductum testimonium, IX. 391. e. f.

TERPSION, Archestrati praeceptor, scripsit ante Ar-
chestratum

voluptariam laudat poëta.) X. 428. c. n. 457. b. (*ubi griphus de buccina: quod distichon in fine τῶν Γνωμῶν vel Παραινέσεων Theognidis solet adponi.*) XII. 513. d. n. XIV. 632. d. *Sigillatim nominantur eiusdem*

Ἑλεγίαι, Elegiae, VII. 317. a. n.

THEOGNIS, (*nescio an Sophista ille Chius, qui I. 14. e. n. memoratur,*) *auctor librorum.*

Περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν, de solennibus Rhodiorum Sacrificiis, VIII. 360. b. *ubi citatur liber secundus.*

THEOLYTUS Methymnaeus.

Βακχικὰ ἔπη, Bacchica carmina, VII. 296. a.

Ὀροι, (*scil. Μεθυμναίων, ρυτο, aut Λεσβίων*) Annales (*Methymnaeorum, sive Lesbiorum,*) XI. 470. b. n.

THEOPHILUS, comicus poëta. *Cuius fabulae:*

Βοιωτία, Boeotia, XI. 472. d.

Ἐπίδauρος, Epidaurus, X. 417. a.

Ἰατρίς, Medicus, VIII. 340. d.

Νεοπτέλεμος, Neoptolemus, XII. 560. a. XIV. 635. a.

Παγκρατίας, Pancratiasta, III. 95. a. X. 417. b.

Προετίδες, Proetides, XI. 472. e.

Φίλαυλος, Philaulus, XIII. 563. a. (*ubi versus octavus hoc modo constitui debuerat, ἢν ἔστιν ἰδεῖν ἡδίων &c.*) XIII. 587. f.

THEOPHILUS, *historicus & geographus*, I. 6. b. n.

THEOPHRASTUS. (*conf. Ind. Rer. & Persf.*) *Tacito scripti titulo citatur*, I. 18. d. *ubi de medicamentis stimulantibus.* I. 22. c. *de Musica & Saltatione.* I. 32. f. II. 45. b. 50. b. *De eodem loquens Athenaeus, aut Epitomator certe*, II. 50. d. *nude ὁ φιλόσοφος dicit. Vide Animadv. Tom. VIII. pag. 402 extr. & seq. Citatur porro* II. 58. f. (*ex Hist. Plant. IV. 7.*) II. 69. a. b. (*ex Hist. Plant. VII. 4.*) II. 70. a. (*ex Hist. Pl. VII. 1.*) II. 70. d. (*ex Hist. Pl. III. 18.*) II. 71. c. (*ex Hist. Pl. II. 8.*) III. 74. a. (*ex Hist. Pl. VIII. 4.*) VII. 301. e. *forfan ex libris περὶ τῶν Φωλευόντων.* VIII. 331. c. *de piscibus fossilibus; & p. 332. b. de piscibus in terram exeuntibus, ex libro περὶ τῶν ἰχθύων ἐν τῷ ξηρῷ διατρωμένων.* IX. 369. b. & f. n. *rursus ex Hist. Plant. Item 370. f. n. ubi etiam est testimonium, quod, cum ex Hist. Plant. ductum videri possit, hodie tamen in Theophrasti operibus nusquam reperitur. Porro* IX. 371. c. n. 391. e.

- griphus de Theseo, X. 454. e. f. *forſan ex tragoedia, cui Theſeus titulus. Eiusdem citatur*
- Οἰδίπους, Oedipus, tragoedia, X. 451. f. *Conf. Fabric. & Harl. in Notitia Comicorum deperditorum.*
- Τέχνη, Ars, nempe Rhetorica, IV. 134. c. n. *Conf. Fabricii Bibl. Graec. Tom. II. pag. 201. & pag. 312.*
- THEODORIDAS** Syracuſius, poëta epigrammaticus, Meleagro memoratus in Praefatione Anthologiae, vs. 53. & Stephano Byz. voce Κάρυστος: cuius Epigrammata habet in Analeſis Brunckii, Tom. I. pag. 41 ſqq. Apud Athenaeum citatur, tacito poëmatis titulo, VI. 229. b. VII. 302. c. *Eiusdem laudatur*
- οἷς Ἐρωτα μέλος, Canticum in Amorem, XI. 475. f. *In quod idem carmen Commentarium ſcripſit Dionyſius, cognomine Gracilis, ibid.*
- Κένταυροι, διθύραμβος, Centauri, carmen dithyrambicum, XV. 699. f.
- THEODORUS**, vetus poëta ſive ſophiſta, nescio quis: cuius memoratur improbe dictum: »laudandam quidem eſſe »aequalitatem, nihilo vero minus ſtudendum ut plus »caeteris habeas: « III. 122. b. cf. Valcken. ad Enn. Phoen. pag. 199.
- THEODORUS** Colophonius, poëta: auctor cantilenae quae Oscillorum feriis canebatur, XIV. 618. e. f. n.
- THEODORUS**, Grammaticus: cuius citantur
- Ἀττικαὶ Γλῶσσαι, Atticae Gloſſae, XIV. 646. c. XV. 678. d.
- Ἀττικαὶ Φωναὶ, Atticae voces, XV. 677. b. *liber a ſuperiore fortasse non diverſus, qui citatur ex Pamphili auctoritate. Nudè Theodorus citatur, ſed ex eiſdem Gloſſis, XI. 496. e. XV. 691. c.*
- THEODORUS** Hieropolitanus:
- Περὶ Ἀγώνων, De Ludis, ſive, De Certaminibus, X. 412. e. & 413. b.
- THEOGNETUS**, comicus poëta: cuius fabulae,
- Φάσμα ἢ Φιλάργυρος, Spectrum vel Avarus, III. 104. b. XV. 671. b. *ubi nudè Φάσμα.*
- Φιλοδέσποτος, Servus-domini-amans, XIV. 616. a.
- THEOGNIS**, poëta, (nude Megaricus poëta adpellatus, XIII. 559. f. n.) citatur VII. 310. a. & b. (*ubi vitam*

ptariam laudat poëta.) X. 428. c. n. 457. b. (*ubi*
bus de buccina: *quod distichon in fine τῶν Γνωμῶν*
Ταπεινέσεων Theognidis solet adponi.) XII. 513.

XIV. 632. d. *Sigillatim nominantur eiusdem*
us, Elegiae, VII. 317. a. n.

NIS, (*nescio an Sophista ille Chius, qui I. 14. e.*
memoratur,) *auctor librorum.*

ῖν ἐν Ῥόδῳ Δυσίων, de solennibus Rhodiorum Sa-
tis, VIII. 360. b. *ubi citatur liber secundus.*

YTUS Methymnaeus.

ἄ ῥην, Bacchica carmina, VII. 296. a.

(*scil. Μεθυμναίων, puto, aut Λεσβίων*) Annales
methymnaeorum, *sive Lesbiorum,*) XI. 470. b. n.

HILUS, comicus poëta. *Cuius fabulae:*

, Boeotia, XI. 472. d.

πος, Epidaurus, X. 417. a.

, Medicus, VIII. 340. d.

λεμος, Neoptolemus, XII. 560. a. XIV. 635. a.

ετιαστής, Pancratiaista, III. 95. a. X. 417. b.

ος, Proetides, XI. 472. e.

ος, Philaulus, XIII. 563. a. (*ubi versus octavus*
modo constitui debuerat, ἢν ἐστὶν ἰδεῖν ἠδίοις &c.)
. 587. f.

HILUS, *historicus & geographus*, I. 6. b. n.

HRASTUS. (*conf. Ind. Rer. & Pers.*) *Tacito*
in titulo citatur, I. 18. d. *ubi de medicamentis sti-*
untibus. I. 22. c. *de Musica & Saltatione.* I. 32. f.
5. b. 50. b. *De eodem loquens Athenaeus, aut Epi-*
tor certe, II. 50. d. *nude ὁ φιλόσοφος dicit. Vide Anim-*
Tom. VIII. pag. 402 extr. & seq. Citatur porro II.
f. (*ex Hist. Plant. IV. 7.*) II. 69. a. b. (*ex Hist.*
z. VII. 4.) II. 70. a. (*ex Hist. Pl. VII. 1.*) II. 70.
ex Hist. Pl. III. 18.) II. 71. c. (*ex Hist. Pl. II. 8.*)
74. a. (*ex Hist. Pl. VIII. 4.*) VII. 301. e. *forfan ex*
περὶ τῶν Φωλευόντων. VIII. 331. c. *de piscibus*
libus; & p. 332. b. de piscibus in terram exeun-
ibus, ex libro περὶ τῶν ἰχθύων ἐν τῷ ξηρῷ διατρωμέ-

IX. 369. b. & f. n. *rursus ex Hist. Plant. Item*
f. n. *ubi etiam est testimonium, quod, cum ex Hist.*
z. ductum videri possit, hodie tamen in Theophrasti
bus nusquam reperitur. Porro IX. 371. c. n. 391. e.

Θησεύς, Theseus, III. 82. c.

Κάλλαισχος, Callaeschrus, VII. 302. e. n. IX. 3
X. 423. a.

Μῆδος, Medus, XI. 481. e. 485. c.

Νεμέα, Nemea, XI. 470. f.

Ὀδυσσεύς, Ulysses, IV. 165. b.

Παμφίλη, Pamphila, XI. 485. b. c. & e. f.

Πηνελόπη, Penelope, IV. 183. f. XIV. 657. a.

Σειρῆνες, Sirenes, IX. 399. d.

Στρατιώτιδες, Mulieres militantes, XI. 483. e.

Φινεύς, Phineus, XIV. 649. b.

THEOPOMPUS Chius, I. 34. a. historicus: vir v
tis studiosus, qui in adcuratam Historiae inqu
nem magnam etiam pecuniae vim impenderat
85. a. *idem vero maledicentissimus, & Athenien*
praesertim infensus, VI. 254. b. *Saepe citatur*
operis titulo: I. 34. a. II. 45. c. 67. f. 68. d
217. e. XI. 468. d. n. XIII. 573. c. XIV. 6
Saepius vero nominatim citantur,

Ἱστορίαι, Historiae, *adiecto etiam libri numero*. III.
ex lib. 54. III. 85. a. ex lib. 38. IV. 144. f.
35. (*quod testimonium repetitur* X. 415. d.) IV. 1
ex lib. 52. IV. 166. f. *de Philippo rege*, ex lib.
VI. 249. c. ex lib. 44. VI. 252. a. ex lib. 18.
252. f. ex lib. 30. VI. 260. b. ex lib. 26. VI. 2
ex lib. 49. (*quod testimonium ex eodem libro citat*
bis, VIII. 11. 4.) VI. 261. a. ex lib. 21. VI
b. ex lib. 17. VI. 271. c. ex lib. 32. VI. 271.
lib. 33. IX. 401. a. ex lib. 20. X. 435. a. ex lib.
X. 435. b. ex lib. 53. X. 435. e. & f. *ubi non*
liber 40. & 41. & 39. X. 442. e. ex lib. 22. X.
f. ex lib. 50. X. 444. e. ex lib. 16. XII. 526.
lib. 16. XII. 533. a. ex lib. 10. XII. 536. c. &
40. & 51. XIII. 609. b. ex lib. 56. *ubi in latina v*
pro vicesimo, corrige quinquagesimo. XIV. 627
lib. 46.

Ἑλληνικά, *vel* Ἑλληνικά ἱστορίαι, Rerum Graec
libri: VI. 252. f. ex lib. 9. VI. 271. f. & 272.
lib. 7. IX. 384. a. *ubi sic*: Θεόπομπος μὲν (σε
χῆνα) ἔφη ὁ Χῖος ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς καὶ τῇ τρι
δεκάτῃ δὲ τῶν Φιλιππικῶν (*scil. ἔφη*,) Ἀγασίλῃ
Λάκωνι εἰς Αἴγυπτον ἀφικομένῳ &c. *Idem vero a*

νήκῃ, XIV. 657. b. n. sic citatur: Θεοπ. ἐν τρισκαι-
δεκάτῳ Φιλιππικῶν καὶ ἐν δεκάτῳ Ἑλληνικῶν. Deni-
que rursus eadem res XV. 676. d. ἐκ τῆς τρίτης τῶν
Ἑλληνικῶν citari videtur. Porro citatur Ἑλληνικῶν liber
decimus, XII. 543. b.

Φιλιππικά, de Rebus Philippi. (conf. Animadv. ad VI.
259. f.) Inde citantur testimonia, IV. 145. a. ex lib. 14.
IV. 149. d. ex lib. 46. IV. 157. d. ex lib. 5. IV.
166. d. ex lib. 10. (cuius libri pars posterior, ut docet
ibidem Athenaeus, agebat de Demagogis Atheniensibus.)
V. 213. f. ex lib. 8. ubi Pythagorae philosophiam ca-
lumniatus erat Theopompus. VI. 231. e. - 232. b.
ex lib. 40. VI. 259. f. ex lib. 19. (sed lib. 9. ms. Epit.)
VI. 271. d. e. ex lib. 2. VI. 275. b. ex lib. 1. IX. 384. a.
ex lib. 13. (conf. supra, in Ἑλληνικά.) X. 443. a. ex
lib. 2. XI. 476. d. ex lib. 2. XII. 526. d. ex lib. 8.
XII. 526. e. ex lib. 21. XII. 527. a. ex lib. 4. XII.
531. a. ex lib. 15. XII. 531. e. ex lib. 1. XII. 532. a.
ex lib. 13. XII. 532. b. ex lib. 45. XII. 533. a. ex lib.
10. XIV. 650. a. b. ex lib. 21. XIV. 657. b. ex lib. 13.
(conf. supra, in Ἑλληνικά.)

Porro eiusdem Theopompi alia nonnulla scripta sub-
iuncte ab Athenaeo citantur. Scilicet,

πρὸς Ἀλέξανδρον συμβουλαί, Ad Alexandrum consilia,
VI. 230. f. n. Idem scriptum nominatur ἡ πρὸς Ἀλέξαν-
δρον ἐπιστολὴ, XIII. 595. a. - c. & rursus ibid. d. e.
Videturque eadem esse Epistola, quae XIII. 586. c. n. his
verbis manifeste quidem corruptis citatur, Θεόπομπος ἐν
ταῖς περὶ τῆς Χίως Ἐπιστολῆς, ubi aut ἐν ταῖς - - -
Ἐπιστολαῖς, aut ἐν τῇ - - - Ἐπιστολῇ legendum.

παρὶ τῶν ἐκ Δελφῶν συληθέντων χρημάτων, de Pecuniis
quae ex Delphis compilatae sunt, XII. 532. d. XIII.
605. a.

κατὰ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς, Adversus Platonis scho-
lam, XI. 508. c. n.

THEOPOMPUS Colophonius, poëta epicus, cuius
poëma,

Ἀρμάτιον, Curriculum, laudatur IV. 183. b.

ΓΗΕΟΤΙΜΟΣ, (rectius, DIOTIMUS) philosophus Stoicus:
cuius memoria

κατὰ Ἐπικύρου βιβλία, Contra Epicurum libri, XIII.
611. b.

Part I.

O

THRASYMACHUS Chalcedonius; *Sophista ille & orator, qui in Platonis libris de Republica personam agit. Cuius citantur*

Προοίμια, Prooemia, X. 416. a. n. ubi cum in contextu, tum in Animadv. pro Χαλκεδόνιος corrigendum Χαλκεδόνιος: & in Animadvers. citari praesertim debebat Platonis testimonium, ex initio libri primi De Republ. & ipsius Athenaei nostri ex X. 454. f.

THUCYDIDES. *Ex huius Historiis petita testimonia leguntur*, III. 108. f. ex lib. 7. V. 189. d. n. ex lib. 4. V. 215. d. e. f. & 216. b. XI. 478. f. (ex lib. 7. cap. 87.) *Eiusdem*

Ἐπίγραμμα εἰς Εὐριπίδην, Epigramma in Euripidem, V. 187. d.

TIMACHIDAS Rhodius, *Grammaticus*. I. 31. e. IX. 369. a. XI. 782. f. (pag. 218. nostrae edit.) XV. 677. d. 678. c. d. 699. e. *Quae loca ex Glossis petita sunt. Nominatim enim subinde etiam citantur eiusdem Timachidae.*

Γλῶσσαι, vel Γλῶτται, Glossae, II. 53. c. III. 114. c. & e. XV. 678. a. (*Eaedem citantur etiam ab aliis, quos recensuit Meursius, in Rhodo, lib. II. cap. 13. pag. 108. & Casaub. in Animadv. ad VII. 283. c.*)

Δείπνον, vel Δείπνα, Coena, sive Coenae; poëma epicum, undecim libris, aut etiam pluribus, comprehensum, I. 5. a. cuius auctorem Casaubonus (ad VII. 283. c.) diversum a Grammatico statuit; quod nobis haud satis idoneâ causâ ab illo factum esse videbatur. (Confer quae Maussacus ad Harpocr. notavit, pag. 67.) Citatur autem istius poëmatis liber quartus, III. 82. e. n. ubi mendosa librorum scriptura sic corrigenda videtur, ἐν τετάρτῳ Δείπνων, plurali numero, cuius terminatio ὢν in corrupto εἰπὼν superest. Nam & in plurali, ἐν τοῖς Δείπνοις, scribitur XV. 682. c. (Conf. Suidam, in Τιμαχίδας Ῥήδιος.) Sed & in singulari, ἐν τῷ ἐνάτῳ τοῦ Δείπνου, VII. 283. c. n. & ἐν τετάρτῳ Δείπνου, XV. 684. f.

TIMAEUS Tauromenita, IV. 163. e. VI. 264. c. Epitimaëus dictus ab Istro Callimachio, qui adversus illum Ἀντιγραφὰς edidit, VI. 272. a. b. Citatur, I. 34. c. (ubi de Sybaritis, forsan ex Historiarum libro 7.) II. 37. b. IV. 181. c. V. 206. e. VI. 272. a. VIII. 342. c. X. 437. b. XII. 518. d. & 519. b. de Sybaritarum mol-

litie: quæ testimonia ex *Historiarum* libro 7. ducta esse colligitur ex XII. 541. c. Porro, XII. 522. a. & ibid. c. XII. 523. c. & d. de Siritis. XIII. 602. f. de paederastia a Cretenfibus ad Graecos propagata.

Nominatim citantur Timaei

Ἱστορίαι, *Historiae*, adiecto etiam libri numero. Sic IV. 153. d. ex lib. 1. IV. 163. e. ex lib. 9. VI. 250. a. ex lib. 22. VI. 264. c. ex lib. 9. VI. 272. b. ex lib. 3. VII. 327. b. ex lib. 13. XI. 471. f. ex lib. 28. XII. 517. d. ex lib. 1. XII. 541. c. ex lib. 7. XIII. 573. d. ex lib. 7. XIII. 589. a. ex lib. 13.

TIMARCHUS, *Grammaticus*. (Si certa esset scriptura, quam exhibent & *Harpocratonis* & *Suidae* libri, in voc. Ἀργῆς vel Ἀργᾶς, disceremus inde Rhodium genere fuisse Timarchum: sed probabilis est utique virorum doctorum sententia, Τιμαχίδας, ibi pro Τιμαρχος corrigendum.) Citatur autem ab *Athenaeo* Timarchus,

ἐν τετάρτῳ Περὶ τοῦ Ἐρατοσθένους Ἑρμοῦ, id est, in libro quarto *Commentarii* in *Eratosthenis* poemata quod Ἑρμῆς erat inscriptum, XI. 501. e. n.

TIMOCLES *Comicus*. (Duos Timocles comicos poetas distinguit *Suidas*, utriusque fabulas seorsim recensens, & utrobique ad *Athenaei* *Deipnosophistarum* libros provocans; in quibus tamen nullum discriminis vestigium, nec ulla nota qua alter istorum ab altero distinguatur, hodie comparet. Quod si alterum quidem Timoclem, comicum statuisset *Suidas*, alterum, tragicum poetam; speciem aliquam videri poterat habere illa distinctio ex *Athen.* IX. 407. b. ubi ait, Τιμοκλῆς ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς, ἦν δὲ καὶ τραγωδίας. At ibi non comicum Timoclem distinguit a tragico; (nec enim ait, ἦν δὲ καὶ ἄλλος τραγικός:) sed eundem Timoclem non modo comoedias scripsisse ait, verum etiam tragoedias. In eodem quidem *Athenaei* loco, pro nudo isto ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς fortasse ὁ τῆς μέσης αὐτὴς τῆς νέας κωμῳδίας ποιητὴς scripserat auctor. (τοῖς νεωτέροις Timoclem accenset *Polux*, X. 154.) Citatur autem nude Timocles, in *Epit.* I. 25. f. tum ab *Alexide* apud *Athen.* III. 120. a. coll. VIII. 339. d. & *Animadv.* Tom. VIII. pag. 418.

Fabulae Timoclis citantur hae:

Αἰγυπτιοί, *Aegyptii*, VII. 300. a.

Δαπτύλιος, Annulus, (vulgo olim Δάπτυλος, i. e. Dig-
tus) VII. 295. b. n. IX. 385. a. n.

Δεξαμενός, vide Κένταυρος.

Δῆλος, Delus, VIII. 341. f. *Suspiciari subit, Δῆμος v*
Δῆμοι fuisse titulum, intelligendamque eandem fabula
atque eam de qua continuo deinde. Et vulgatam quide
scripturam Suidas tuetur, Δῆλον fabulam alteri e su
Timoclibus adscribens: sed non modo multa saepe turba
aut perversa fuisse ab hoc Lexicographo novimus; veru
etiam haud raro observavimus, usum illum esse codicibus v
terum auctorum, & sigillatim Athenaei, iam tum pari mo
atque nostrâ aetate corruptis.

Δημοσάτυροι, Demosatyri, IV. 165. f. *Etiā hanc ti*
tulum Suidas agnoscit, alteri Timocli (quem ille statim
Δημοσατύρους fabulam adscribens, alteri Δῆλον. Sed ne
possum quin suspicer, loco citato pro ἐν Δημοσατύρῃ
legendum esse ἐν Δήμοις, σατύροις, id est, in Populis
sive Curiis, dramate satyrico. Vide Animadv. ad D
407. f. & quae paulo ante de fabula Δῆλος monuimus.

Διονυσιάζουσας, Mulieres Dionysia (i. e. Bacchi sacra
celebrantes, VI. 223. b.

Διόνυσος, Bacchus, IX. 407. e.

Δρακόντιον, Dracontium, VI. 237. d.

Ἐπιστολαί, Epistolae, *fabula sic inscripae*, VI. 240.
243. b.

Ἐπιχαιρέκακος, Alienis - malis - gaudens, VI. 241. a.

Ἡρώες, Heroës, VI. 244. a. X. 455. f.

Ἰκάριοι, Icarii. (conf. Ind. Rer. hac voce.) VIII. 339. d.
& VIII. 342. a. (quo de fragm. cf. Animadv. Tom. VII
pag. 455.) Ἰκάριοι, σατύροι, Icarii, *drama satyricum*
IX. 407. f. n.

Καύνιοι, Caunii, VI. 240. d.

Κένταυρος ἢ Δεξαμενός, Centaurus vel Dexamenus, V.
240. d. n.

Κονίσαλος, Conisalus, *unus e ministris Priapi*, X. 430. f.

Λήθη, Lethe, IX. 407. d.

Μαραθόνιαι, Marathoniae, XIII. 570. f. n. (Μαραλώ
νιοι, Suidas.)

Νέαιρα, Neaera, *fabula, (a meretricis nomine,)* XIII. 567. e
561. d.

Ὀρεσταυτοκλείδης, Orestautoclides, XIII. 567. e. n.
(Nude Ὀρέστης apud Suidam.)

Πολυπράγμων, Curiosus, VIII. 339. e. f.

Πορφύρα, Purpura, (nescio an a meretricis cuiusdam nomine) Timoclis fabula aut Xenarchi, VII. 319. a.

X. 431. a. quae alibi nude Xenarcho tribuitur.

Πύκτης, Pugil, VI. 246. f.

Σαπφώ, Sappho, VIII. 339. c.

Φιλοδικαστής, Philodicaetes, Litium amans, VI. 245. b.

Ψευδοπαῖται, Pseudo-latrones, III. 109. c.

TIMOCRATES Lacedaemonius.

περί τῆς Σφαιριστικῆς, de Sphaeristica, de Pilae ludo. I. 15. c.

TIMOCREON Rhodius, poëta & quinquerrio, X. 415. f. ubi in eum epigramma.

TIMOMACHUS.

Κυπριακά, Cypriaca, XIV. 638. a. Historicum videtur fuisse scriptum: quae etiam Vossii fuit sententia, lib. III. pag. 421.

TIMON Philiassius, Sillographus, ridet eos qui in Museo aluntur, I. 22. d. n. (Conf. Animadv. Tom. I. pag. 496.) Citatur porro, IV. 158. a. 162. f. 163. c. d. VII. 281. e. VIII. 337. a. XI. 505. e. XII. 518. f. XIII. 588. e. 610. b.

Nominatim vero citantur eiusdem

Σίλλοι sive Σιλλοί, Silli, i. e. Mordaces ioci. Et quidem Τίμων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Σιλλῶν, primo libro Sillorum, XV. 698. b. ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Σιλ. IV. 160. a. X. 424. b. 445. e. ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Σιλλῶν, VI. 251. b. c. ἐν τρίτῃ Σιλλῶν, VII. 279. f. De Timonis Sillis, & in eos Commentarios, scripsit Sotion Alexandrinus; de quo supra.

Πρόδειπνον, scilicet Ἀρκεσιλάου, Silicernium, Coena funebri, id est, Elogium, περὶ Arcesilai, IX. 406. e. n. ubi pro vulgato κατὰ τὸν Τίμωνος Πρόδειπνον, utique κατὰ τὸ Τίμωνος Περὶ Δείπνου legendum videtur, coll. Laëti. VII. 115. ibique Menag. Adde quae supra notavimus, ubi de Speusippo agebamus.

TIMOTHEUS, Atheniensis, mediae comoediae poëta, teste Suida. Huius fabula

Εὐνάριον, catulus, citatur VI. 243. c. d. Confer de duobus Timotheis quae ad VIII. 338. a. notata sunt.

TIMOTHEUS Milesius, III. 122. c. d. (ubi adponuntur

nonnulli eius versiculi) poëta dithyrambicus & lyri-
 de quo vide notata ad VIII. 338. a. & ad VIII. 35
 ubi decretum, quod contra eum fecerunt Lace-
 monii, exhibetur in Casauboni Animadvers. Non a
 dithyrambicum modo & lyricum poëtam hunc fuisse, &
 etiam tragicum, post Casaubonum ad Athen. VIII. 35
 statuit Vossius De Poëtis Graecis, Opp. Tom. III. p.
 & Fabricius in Notitia Tragicorum deperditorum. At,
 scripta huius poëtae pro Tragoediis vulgo solent ha-
 videntur ea potius lyrica & dithyrambica carmina,
 quam tragoediae. De eiusdem frigido ingenio, qui
 plerisque fragmentis elucet, vide Casaub. ad Athen.
 341. c. vers. 19 sq.

Verba huius Timothei nonnulla citantur ab Antipha
 Caeneo, apud Nostrum, X. 433. c. n. & ab Anaxandri
 Αἰσχρᾷ, X. 455. f. quo de loco vide quae supra, &
 Anaxandride agebamus, monuimus.

Poëmata nominatim memorantur,
 Κύκλωψ, Cyclops, XI. 465. c. ubi temere Dalecampsius
 in latina versione, in Cyclopia, scripserat, adiectâ l
 »Cyclopiæ historiâ.« Fragmentum autem, quod
 adponitur, ad senariorum legem refingere frustra tenu-
 docti viri, cum sit ex lyrico vel dithyrambico carmine du-
 quemadmodum & istud quod III. 122. d. legitur.

Ναυτίλος, Nauta: sive rectius, Ναύπλιος, Nauplius,
 338. a. n.

Νιόβη, Niobe, VIII. 341. c.

Νόμοι (Μουσικοί), Nomi musici, obiter nominantur
 352. b. & dubitare poteras fuisse hunc poëmatum q
 titulum, nisi de eodem Timotheo loquens Suidas
 diceret, γράψας δὲ ἐπὶ τῶν Νόμων μουσικοῦς δεικνύν-
 τιν, scilicet Σεμέλης, Partus - dolores Semelae,
 352. a. n.

ΤΡΥΦΩΝ Alexandrinus, III. 109. b. Grammaticus
 polyhistor, tacito scripti titulo laudatur, IV. 182. c.
 188. nostrae editionis.) VII. 299. a. IX. 397. e. 4
 XIV. 640. e. n.

Scripta eiusdem nominantur,
 περὶ Ἀττικῆς Προσῳδίας, de Attica Prosodia, seu
 Attico Accentu, II. 53. a.
 περὶ Ζῴων, de Animalibus, VII. 324. f. n. ubi per-

ὄλιμ Τύφων, pro Τρύφων. (*Fuit fortasse pars maioris operis περὶ Ὀνομασιῶν.*)

περὶ Ὀνομασιῶν, de Rerum Adpellationibus, IV. 174. e. *ubi citatur liber tertius, qui inscribitur περὶ Αὐλῶν καὶ Ὀργάνων.* Rursus XIV. 618. c. & 634. d. ex libro secundo. Porro Τρύφων ἐν τοῖς Ὀνομαστικαῖς citatur XI. 503. d. n. quo videtur idem opus indicari, nisi forsitan plane ἐν ταῖς Ὀνομαστικαῖς scriptum oportuerat.

ΓΥΝΔΑΡΙΚΟΣ Sicyonius. *Huius laudantur*

Ὀψαρτυτικά, id est, Ars Coquinaria, XIV. 662. d. n. *Nec tamen satis adparet, utrum tamquam scriptor nominetur ille homo, an solummodo tamquam solers coquus, cuius inventa ab aliis fuerint scripto mandata.*

V.

ΛΑΡΡΟ, ὁ Μενέππιος vel Μενέππειος cognominatus, *Larenfii progenitor, tacito scripti titulo citatur IV. 160. c. n.*

Uder, corruptum olim nomen unius e Deipnosophistis. *Vide Ind. Rer. & Pers. voce Varus.*)

X.

ΞΑΝΘΟΣ Lydus, historicus, VIII. 346. e. XII. 515. d. *ubi sic: Ξάνθος ὁ Λυδὸς, ἢ ὁ εἰς αὐτὸν τὰς ἀναφερομένας ἱστορίας συγγεγραφώς.* Sed mox *ibid. e. citra dubitationem: ὁ Ξάνθος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Λυδίακων, Xanthus libro secundo Lydiacorum.* *Ibidem ex Ephori historici auctoritate refertur, Herodoto Xanthum materiam scribendi (sive, ut Wessel. in Praef. ad Herodot. interpretatur, ansam & occasionem ad res Lydorum exponendas) suppeditasse.)*

ΞΑΝΘΟΣ, ὁ μελοποιὸς, poeta lyricus, Stesichoro prior, XII. 513. a. (*Diversus ab historico: conf. Perizon. ad Aelian. IV. 26.*) *Scripsisse videtur Ὀρεστιάαν, e qua multa Stesichorus a Xantho accepta corrupit. ibid.*

ΞΕΝΑΡΧΟΣ, comicus. (*Sophronis mimographi filius.*) *Cuius dramata:*

Βουταλίον, Butalion, II. 63. f. n.

Δίδυμοι, Gemelli, X. 426. b. (*ubi perperam olim Ξενόχαρτος, pro Ξέναρχος.*) XV. 693. b.

Πένταθλον, Quinquertium, *sive potius Πένταθλοι*,
Quinquertio, X. 440. e. 441. c. XIII. 569. a. (Πένταθλοι, plurali numero, legitur apud Suidam.)

Πορφύρα, Purpura, (*nescio an meretricis nomen*) VI. 225. c.

Πρίαπος, Priapus, XI. 473. f.

Σκύθαι, Scythae, IX. 367. b. X. 418. d.

Ὕπνος, Somnus, XIII. 559. a.

XENOCRATES Chalcedonius.

Συμποτικοὶ Νόμοι, Leges Convivales, I. 3. f. n. V. 186. b. (*In priore istorum locorum in nostra editione perperam Xenophanes scribitur, & in Graeco contextu Ξενοφάνης: de quo corrigendo errore monui in Animadv. Tom. VIII. pag. 391 med.*)

XENODEMUS, vel Xenodamus, poëta hyporchematicus, I. 15. d. n.

XENOPHANES Colophonius, II. 54. e. IX. 368. f. poëta elegiacus, in eorum numero memoratur, qui melodiam quidem carminibus suis non adhibuerunt, sed numeris ac metrorum ordine suos elaborarunt versus, XIV. 632. d. *Prae caeteris laudantur huius*

Ἑλεγεία, Elegiaca carmina, IX. 368. e. f. X. 413. f. n. - 414. c. (*ubi ecloga de inutilitate artis athleticæ: quod argumentum a Xenophane mutuatum esse Euripidam ait Athenaeus.*) Ex eiusdem Elegiis longa est Ecloga de Convivio recte instituendo, lib. XI. cap. 7. *Indidem ductum distichon*, XI. 782. a. (*pag. 213 seq. nostrae edn.*) *Item ecloga de Lydorum luxuria*, XII. 526. a. b. n. i. *versu primo, pro vulgato Ἀφροσύνας perquam probabilis emendatio purissime a Viro docto proposita est, Ἀβροσύνας.*

Παρῳδαί, Parodiae, II. 45. e.

XENOPHON, Grylli filius. (*Conf. Indic. Reg. & Pers.*)
ὁ καλὸς, I. 15. e. ὁ μουσικώτατος, II. 49. b. ὁ χαρμίστατος, X. 421. b. *Scripta citantur haec:*

Ἀγισίλαος, Agesilaus, IV. 144. b. *Eodem spectant loca haec*, IV. 138. e. n. (*ubi citatur Polemonis liber τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι κανάβρου.*) X. 421. b. c. n. XIV. 613. c.

(Ἀλκιβιάδης δεύτερος. *Dialogum ita inscriptum, cuius auctor Plato vulgo habetur, perhibent nonnulli a Xenophonte esse conscriptum*, XI. 506. c.)

Ἀνάβασις Κύρου, *plerumque nude Ἀνάβασις, subintellecto Cyri nomine, de Expeditione Cyri*, I. 15. e. n. ex lib. 6. II. 49. b. ex lib. 7. II. 71. d. ex lib. 2. IV. 150. f. - 151. e. ex lib. 7. (*ubi vulgo quidem apud Athen. ἐν ἑκτῇ scribebatur: quo loco apud Xenophontem ex Athen. IV. 151. c. pro ταπίδα, corrigendum κοπίδα videtur.*) VI. 252. a. ex lib. 7. IX. 390. c. ex lib. 1. IX. 397. a. *rursus ex lib. 1.* XI. 784. d. (*pag. 225. nostrae edit.*) ex lib. 1. XI. 476. b. ex lib. 7. XI. 476. c. ex lib. 6. XI. 483. b. ex lib. 1. XIV. 651. b. ex lib. 2. *Denique nescio an pro Ζυνοφάνης XIII. 576. d. fortasse Ξενοφῶν scriptum oportuerit.*

Ἀπομνημονεύματα, *Memorabilia Socratis*, III. 124. c. (*ex Mem. II. 1, 30.*) IV. 171. a. *ubi citatur liber 2. cum sit ex lib. I. 5, 2. Porro V. 220. e. ubi citatur liber 2. qui hodie apud Xenophontem tertius liber numeratur.* VII. 277. d. (*ex III. 3, 14.*) *Fabulam de Hercule & Virtute ad imitationem illius de Paradisi iudicio effictam esse ait Deipnosophista, XII. 510. c. admonendi Aristippi causā, XII. 544. d. Porro XIII. 588. d. n. spectat ad Memorab. lib. 3. cap. 11.*

Περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασι Ἀντιφῶντος librum edidit Hephaestion, XV. 673. f.

Ἑλληνικά, *Rerum Graecarum libri*, V. 217. f. n. *ubi citatur liber primus.*

Ἱστορίαι Τυραννίδος, *Hiero sive de Regno*, III. 121. b. IV. 144. c. 171. e.

τὰ ἵππων, *de Arte Equestri*, III. 94. e.

Κυνήγετικός, *de Venatione*, IX. 368. e. 400. a. & e.

Οἰκονομικός, *Oeconomicus*, I. 23. b. XIV. 653. e.

Παιδεία, *scil. Κύρου, de Cyri Institutione. Tacito operis titulo ex libro primo citatur testimonium*, IV. 157. e. *Sed ἐν α'. Παιδείας, IX. 368. a. ἐν β'. Παιδείας, IX. 373. d. Et sic porro, IX. 410. c. ex lib. 1. X. 424. b. ex lib. 1. X. 433. f. ubi vulgo ἐν τρίτῃ τῆς Παιδείας, cum sit ex quarto libro. XI. 465. e. ex lib. 8. Sic & XI. 496. c. & XII. 515. a.*

τὰ πόρων, *de Vestigalibus, sive de Rediribus*, VI. 272. c. n. *ubi pro ἑκάστον corrige ἑκάστου, (i. e. ἀντὶ ἑκάστου, vel ἑκάστου ἕνεκα) quemadmodum apud Xenophontem legitur.*

Συμπόσιον, Convivium, I. 23. c. *Ex professo vero multa de Xenophontis Convivio disputantur lib. V. cap. 3. & seqq. Vide IV. 177. b. 179. d. V. 186. e. 187. b. 187. f. & 188. a. - d. Tum rursus lib. V. cap. 56. ubi notantur errores chronologici Xenophontis. Porro citatur idem libellus, XI. 504. c. - e. XIV. 614. c. & XV. 686. d. - f.*

Z.

ZENIS, five **ZENEUS** Chius, Ζηνίς ἢ Ζηνεὺς ὁ Χῖος, ἐν τῇ περὶ τῆς Πατρίδος (*id est*, περὶ Χίου) συγγράμματι, XIII. 601. f.

ZENO Cittieus. (*Conf. Ind. Rer. & Pers.*) Praesagit fore nonnullos, qui suam disciplinam perperam accipientes, squalidi & illiberales sint futuri, XIII. 565. d. *Scripta Zenonis memorantur haec:*

Ἀπομνημονεύματα, Memorabilia, IV. 162. b. n. *Quo ex loco tamen haud liquido colligas, isto titulo librum editum a Zenone fuisse.*

Περὶ Πολιτείας, de Republica, XIII. 561. c.

ZENODOTUS, Grammaticus, patriā (*ut videtur*) Ephesus, civitate Alexandrinus: unus ex Homeri **ῥητοταῖς**, I. 12. c. n. *De quo, post Fabricium, praesertim consulendus Wolfius in Prolegom. ad Homerum sect. XLIII. pag. 199 seqq. Scripta huius, si modo idem homo est, memorantur apud Athenaeum ista:*

Ἐπιτομαὶ, Epitomae, Excerpta; quorum liber secundus citatur X. 412. a. *Videntur ista excerpta fuisse varii argumenti, & in his historica multa: sed dubitationem tamen iniicit Vossius, lib. I. de Hist. Graec. pag. 71. Citantur vero etiam apud Nostrum*

Ἱστορικὰ ὑπομνήματα, Commentarii historici, quorum auctor Callimachus aut Zenodorus, III. 96. f.

Ὅμηρου ἑκδοσίς, Homeri editio a Zenodoto curata, I. 12. e.

Nescio an & Γλώσσας idem ediderit; unde ducta testimonia, VII. 327. b. & XI. 478. e.

ZENOPHANES, XIII. 576. d. n. *ubi nescio an Xenophori, pro Zenophane, nominari debuerit: nam de Xenophane ibi cogitandum non videtur. Caeterum, quamvis*

apud neminem alium praeter Athenaeum, Zenophanes aliquis memoretur, nihil tamen impedit, quo minus, quemadmodum *Δηφάνης* nomen Graecum fuit, sic & *Ζηνοφάνης*, quod idem significat, Graecum nomen esse potuerit. Certe rursus apud eundem nostrum *Deipnosophistam* citatur *Ζηνοφάνης*,

ἐν τῷ Συγγενικῷ, Zenophanes in libro de Cognationibus, X. 424. c. n. ubi quidem *Ζηνοφάνης* corrigunt doctissimi viri.

ZOPYRINUS. Huius laudantur

Ὀψαρτυρία, Ars Culinaria, XIV. 662. d. n. ubi haud satis quidem certo adparet, utrum tamquam scriptor laudatur iste Zopyrinus, an solummodo tamquam solers coquus: (conf. supra, voc. Tyndaricus, & voc. *Ἀκτιδης*;) at videtur tamen Zopyrinus utique auctor intelligi debere eius libri, quem meditari se dicit is qui l. c. loquens inducitur; quod colligo ex eo, quod ait, ἢ Ζοπύρινος αὐτὸς, id est, aut Zopyrinus ipse, scilicet, qui & aliorum inventa & sua scripto consignavit.

OMISSA. QUAEDAM.

Pag. 43. ubi de APOLLONIO Rhodio agitur, haec adficienda erant: » Tacito & auctoris nomine & operis titulo, XIII. » 555. b. citatur Apollonii versus, ex Argonaut. III. 1. «

Pag. 85. lin. 6. adde: » Conser quae infra notamus, voc. SO- SIPPUS. «

Pag. 170 med. ubi de PHILOXENO Cytherio agitur, adde: » Philoxeni Cytherii carmen aliquod fuisse videtur, Mé- η λος εις Ἑρωτα inscriptum, Carmen in Amorem, quod » respexerit, Athenaeus XV. 692. d. «

*

*NOTA. Quod si quando locus aliquis, in superiore Indice ci-
tatus, non reperietur sub ea litera (c. d. e. vel f.) quae ad-
iecta est numero paginae editionum Casaubonianarum, quaer-
endus ille locus erit sub literâ proxime praecedente. Levîs
illa discrepantia subinde enata est ex diversa ratione Edi-
tionum Casaubonianarum.*

INDEX TITULORUM
QUOS PRAEFERUNT
SINGULA AUCTORUM SCRIPTA
AB ATHENAEIO. CITATA.

De usu, quem ex hoc Indice capere studiosi homines possint, nil adinet facere verba. Illud celare nolui. Etiam si, quamvis operam dederim, ut omnium librorum descriptionumque titulos ab Athenaeo commemoratos recenserem, vereri me tamen, ne passim unius alteriusque vel scripti vel auctoris nomen meam effugerit observationem. Quae a nobis, longo molestoque labori inde indormitantibus, fuerint praetermissa, ea per occasionem supplebit studiosorum Lectorum industria.

INDEX TITULORUM

QUOS PRAEFERUNT

SINGULA AUCTORUM SCRIPTA

AB ATHENAEEO CITATA.

A.

- Ἀβρα**, *fabula* Nicostrati.
- Ἀγαθοί**, *fab.* Pherecratis aut Strattidis, *sive* utriusque.
- τὰ περὶ Ἀγαθοκλέα**, *vel αἱ περὶ Ἀγαθοκλέα*, *scil.* ἱστορίαι: *auctores*, Callias Syracusius, & Duris Samius.
- περὶ Ἀγαθῶν καὶ Κακῶν εἰσαγωγή**, *s.* *πραγματεία*, *liber* Chrysipi.
- περὶ Ἀγαλματοποιῶν**, *liber* Adaei.
- Ἀγαμέμνων**, *fabula* Aeschyli, & Ionis.
- Ἀγῆν**, *drama satyricum*, *cuius auctor sive* Pytho Catanaeus *sive* Alexander Magnus.
- Ἀγνσίλαος**, *liber* Xenophontis.
- πρὸς Ἀγῆτορα τὸν Λάκωνα ἐπιστολὴ**, Eratosthenis.
- Ἀγκυλίων**, *fabula* Eubuli.
- Ἀγνοία**, *fabula* Calliadis, Diphili, Machonis.
- Ἀγριοί**, Pherecratis *fabula*.
- Ἀγροῖκοι**, *fab.* Anaxandridae.
- Ἀγροῖκος**, *fab.* Philemonis.
- Ἀγροῖκος**, **Ἀγροῖκοι**, & **Ἀγροῖκος ἢ Βουταλίων**, *fabulae* Antiphanis. *Conf. infra*, *in* Βουταλίων.
- Ἀγροιώτης**, Sophronis *minus*, *qui aliás* Ὠλιδύς.
- Ἀγρωστῖνος**, *fab.* Epicharmi.
- Ἀγχις**, *fab.* Anaxandridae.
- Ἀγωνίς ἢ Ἰππίσκος**, Alexidis *fabula*.
- περὶ Ἀγώνων**, *liber* Theodori Hieropolitani. **περὶ τῶν Δαφνικῶν Ἀγώνων** *scripsit* Protagoridas.

- πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον *scripsit* Polemo Periegeta:
item nuda πρὸς Ἀδαῖον.
- Ἀδελφαὶ μοιχευόμεναι, *fabula* Alcaeï.
- Ἀδελφοί, *fabula* Alexidis, Diphili, Euphronis, Hegesippi, Menandri, Philemonis.
- Ἀδμητος, *fabula* Theopompi comici.
- Ἀδμήτου λόγον, ὃ ταῖρε, μαθὼν, &c. XV. 695. c. Scol. XIV.
- περὶ τῶν ἐν Ἀίδου, *liber* Democriti.
- Ἀδωνις, *fabula* Ararotis, Platonis comici, Dionysii tyranni.
- Ἀθάμας, *fabula* Aeschyli, & Amphidis.
- πρὸς Ἀθηναίους λόγος, Dionysii Aenei.
- περὶ τῆς Ἀθήνῃσιν ἀκροπόλεως, *liber* Polemonis Periegetæ.
- Ἀθλα, *sive rectius* Ἀθλοὶ, *drama* Achaei. *Item carmen* Stesichori, quod alii Ibyco tribuunt.
- Αἶ, αἶ, Λειψύδριον &c. Scolion 22. XV. 695. f.
- Αἶεὶ σφῶν κλέος &c. Scol. 13. XV. 695. b.
- Αἶας μαστιγοφόρος, *fabula* Sophoclis. Αἶας *est etiam uirtutis* Scolii xv. *apud Athen.* XV. 695. c.
- Αἶγες, *fabula* Eurolidis.
- Αἶγεὺς, *fabula* Sophoclis.
- Αἰγίμιος *carmen*, cuius *auctor* Hesiodus, *aut* Cercops Milesius.
- περὶ Αἰγίνης *scripsit* Pythaenerus.
- Αἰγινητῶν πολιτείαν *scripsit* Aristoteles.
- Αἰγυπτιακὰ *scripsere* Aiclepiades Aegyptius, Hellanicus, Lyceas Naucratis, Lynceus Samius.
- Αἰγυπτιακὰ (vel Αἰγυπτία) Ἰλιάς, *carmen* Hipparchi.
- Αἰγύπτιοι, *fabula* Timoclis.
- περὶ ἑορτῶν Αἰγυπτίων, *liber* Nicomachi.
- περὶ τῶν κατ' Αἰγυπτον, *liber* Demetrii.
- Αἰθίοπες, *fabula* Sophoclis.
- Αἰθιοπία, *carmen epicum* Posidippi.
- Αἰθιοπικὰ *scripsit* Bion Solensis.
- Αἰθῶν σατυρικὸς, *fabula* Achaei.
- περὶ Αἰμονίας. *vide* περὶ Θεσσαλ.
- Αἰνίγματα, *sive* περὶ Αἰνιγμάτων, *scripsere* Cleobulina Lindia, & Diotimus Olympenus.
- Αἴολος, *fab.* Antiphanis, Eriphi, Euripidis.
- Αἰολοσίκων, *fabula* Aristophanis. Αἰολοσίκων δῶτερος, *eiusdem*.

ῥοσειτείχης vel Αἰρεσίτειχος, *fabula* Diphili.
 περὶ τῶν δι' αὐτὰ Αἰρετῶν, *item* περὶ τῶν μὴ δι' αὐτὰ
 Αἰρετῶν, *scripsit* Chrysippus.

ὡς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικόν, *oratio* Lyfiae.

ἰσχυρὰ, *fabula* Anaxandridae, & Euphronis.

περὶ Αἰσχύλου, *liber* Chamaeleontis.

ἰσωπος, *fabula* Alexidis.

ἰτιαφυτικά, Theophrasti *opus*.

ἰτωλικά *scripsit* Nicander Colophonius.

κλέστρια, *fabula* Antiphanis.

κοντιζομένη, *eiusdem* Antiphanis *fab.*

κοντιζόμενος, *fabula* Dionysii Sinopenfis.

κροάσεις ἐρωτικά, *liber* Protagorae.

περὶ Ἀπροπόλεως, *scil.* Ἀθηνῶν vel τῆς Ἀθήνησι, *scripsit*
 Heliodorus, & Polemo Periegeta.

περὶ Ἀλειπτικῆς, *liber* Metrodori Scepsii.

αλείπτρια, *fab.* Alexidis, *quae ab aliis* Antiphani *ad-*
scribitur, ab aliis Amphidi.

περὶ Ἀλεξανδρείας *scripsit* Callixenus Rhodius.

περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου, Demetrius Ixion.

ὡς περὶ Ἀλέξανδρον ἱστορίας *scripsere* Chares Mityle-
 naeus, Clirarchus, Dorotheus: *item, uti quidem vide-*
tur, Cleobula. Confer infra, Ἐφημερίδες.

ὡς Ἀλέξανδρον ἐπιστολὴν, Cleomenis, *item* Theo-
 pompi Chii, *cuius sunt etiam* πρὸς Ἀλεξ. *συμβουλαί.*
Confer. Ἐπιστολαί.

περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἱερῶν *libri*, Iasonis. τῆς Ἀλεξ-
 άνδρου πορείας σταθμούς *scripsit* Baeton. περὶ τῆς
 Ἀλεξάνδρου καὶ Ἡφαιστίωνος Ταφῆς *scripsit* Ephip-
 pus Olynthius.

λθαία, *fabula* Theopompi.

λειουομένη, *fabula* Antiphanis.

λειὺς, *carmen* Alexandri Aetoli, VII. 296. e. *Item*
 Ἀλειὺς, *sive* Ἀλειςῖς, *fabula* Menandri. *Confer*
 Ὠλειὺς, *sub litera* Ω.

λειυτικά vel Ἀλειυτικὴν τέχνην *epico carmine scripsere*
 Caecilius Argivus, Numenius Heracleota, Oppianus
 Cilix, Pancrates Arcas, Posidonius Corinthius. *Idem*
argumentum solutâ oratione persecuti sunt Agathocles
 Atracius, Leonidas Byzantius, Seleucus Tarsensis.

περὶ Ἀλικαρνασσοῦ *scripsit* Demodamas.

Pars I.

P

- περὶ Ἀλκαίου *scripsit* Dicaearchus Messenius: *forſan etiam* Chamaeleon Ponticus.
- περὶ τῆς παρ' Ἀλκαίου λεπάδος, Callias Mitylenaeus.
- Ἀλκηστις, *fabula* Antiphanis.
- Ἀλκιβιάδης, *dialogus* Aeschinis, & Platonis.
- Ἀλκιβιάδης β'. *qui* Platonis nomen praefert, a nonnullis perhibetur Xenophontis esse.
- κατὰ Ἀλκιβιάδου, *oratio* Lyſiae. κατ' Ἀλκιβιάδου, *oratio* Antiphonis.
- Ἀλκμαίων, & Ἀλκμαίων ὁ σατυρικὸς, *fab.* Achaei.
- Ἀλκμαιωνίς, *carmen epicum incerti auctoris*, XL. 460. b. a.
- περὶ Ἀλκμᾶνος *scripsit* Sosibius Laco: *forſan etiam* Chamaeleon Ponticus.
- Ἀλκυὼν, (*sic* corrige in *Indice Auctorum*, ubi perperam Ἀλκυὼν) *fabula* Epicharmi. *Erat etiam* Ἀλκυὼν *dialogus*, *qui* Platonis nomen praeferebat, sed auctorem habuerat Leontem Academicum.
- Ἀλυσίς, *nescio* comoedia - ne, an lyricum poëma: auctor Chariclides.
- Ἀλφεισίβοια, *fabula* Chaeremonis tragici.
- Ἀμαζόνες, *fabula* Cephisodori, & Epicratis.
- Ἀμαζονίς, *nescio* an poëma: auctor Possis Magnes.
- Ἀμαλθεία, *fabula* Eubuli.
- εἰς Ἀμμωνος ἀνάβασις, *tribuitur* Hellanico.
- Ἀμυκὸς σατυρικὸς, *fabula* Sophoclis.
- Ἀμυμώνη, *fabula* Aeschyli tragici, & Nicocharis comici.
- Ἀμφιάραιος, *fabula* Aristophanis, & Philippidis. Ἀμφιάραιος σατυρικὸς, *drama satyricum* Sophoclis.
- Ἀμφικτύονες, *fabula* Teleclidae.
- Ἀμφιτρύων, *fabula* Aeschyli Alexandrini, Archippi, Rhinthonis. Ἀμφιτρύων δεύτερος, Archippi.
- Ἀνάβασις, *scil.* Κύρου: auctor Xenophon. εἰς Ἀμμωνος Ἀναβ. *vide paulo ante.*
- Ἀναβλέπων, *fabula* Posidippi.
- Ἀναγραφαὶ δραμάτων *editae sunt* a Callimacho, item ab Aristophane Byzantio: *aliae confectae sunt* Pergami. *vide Athen.* VII. 336. e.
- Ἀνάγυρος, *fabula* Aristophanis.
- περὶ Ἀναθημάτων *librum edidit* Menetor. περὶ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι Ἀναθημάτων, Polemo Periegeta.
- περὶ Ἀνακρέοντος *scripsit* Chamaeleon Ponticus. *Forſan etiam* Tenarus sive Taenarus.

- Ἀνανσουμένη, *fabula* Philemonis.
 Ἀναρέωσις, *Philippidis fabula*.
 Ἀνασωζόμενοι, *fabula* Diphili, Eubuli, Hipparchi.
 περὶ Ἀνδρείας, *Platonis dialogus, idem qui aliás Laches inscribitur*.
 Ἀνδρεῖοι, *scil. Μῦμοι, Sophronis*.
 Ἀνδρόγυγος ἢ Κρῖς, *fabula* Menandri.
 Ἀνδροκλῆς, *fabula* Sophili comici.
 Ἀνδρομάχη, *Euripidis fabula*.
 Ἀνδρομέδα, *fab. eiusdem Euripidis, & Sophoclis*.
 κατὰ Ἀνδροτίωνος, *oratio* Demosthenis.
 Ἀνδροφόνος, *fabula* Batonis, Philemonis, *Platonis comici*.
 Ἀνελιοί, *Menandri fabula*.
 Ἀνθρωπότης, *sive rectius Ἀνθρωπορραλίστης, fabula* Strattidis.
 εἰ περὶ Ἀντίβαν ἱστορίαι, *auctor* Eumachus Neapolitanus.
 Ἀνταία, *fabula* Alexidis, Antiphanis, (*mendose ἐν Ἀνταίῳ, XII. 544. f. pro ἐν Ἀνταίῳ*) *item* Eunici *sive* Philylli.
 Ἀντεξνήσεις πρὸς Ἰῶνα *scripsit* Didymus.
 Ἀντεριννύς, *poëma* Eratosthenis.
 Ἀντερῶν, *fabula* Anaxandridae.
 Ἀντερῶσα, *Nicostrati fabula*.
 Ἀντηνορίδαι, *fabula* Sophoclis.
 Ἀντιγόνη, *eiusdem Sophoclis*.
 περὶ Ἀντίγονον καὶ Ἀδαῖον *scripsit* Polemon Periëgeta.
 περὶ Ἀντίγονον περὶ Ζωγράφων, *idem*.
 Ἀντιγραφεὺς πρὸς τὸν Νεάνθη *scripsit idem* Polemon.
 Ἀντιγραφεὺς πρὸς Τίμαιον *scripsit* Ister *Callimachus*. Ἀντιγραφεὺς πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους ἐπιστολὴν, *scriptum* Apollodori Atheniensis.
 Ἀντιλαῖς, *fabula* Epigoni.
 Ἀντιόπη, *Eubuli fabula, & Euripidis*.
 Ἀντίπατρος, *Antipatri vita: auctor* Antigonus Carystius.
 Ἀντιπορνοβοσκὸς, *fabula* Dioxippi.
 περὶ Ἀντιφάνους *scripsit* Dorotheus Ascalonita.
 Ἀντυλλος, *fabula* Nicostrati *auc* Philetaeri, *sive utriusque*.
 Ἀξίοχος, *dialogus* Aeschinis Socratici.
 Ἀπαγχόμενος, *fabula* Crobyli comici.
 Ἀπεγλαυκωμένος, *Alexidis fabula*.

- Ἀπελαυνόμενος, *fabula* Nicostrati.
 Ἀπελεύθεροι, *fab.* Phrynichi.
 περὶ τῆς Ἀπικίου τρυφῆς *scripsit* Apion Grammaticus.
 Ἀπληστος, *fabula* Diphili.
 Ἀποβάτης, Alexidis *fabula*.
 Ἀποδιδούσα, *fabula* Euphorionis comici.
 Ἀποκαρτερῶν ἢ Φιλάδελφοι, *fab.* Apollodori Geloi.
 Ἀποκλειομένη, *fabula* Posidippi.
 Ἀποκοπτόμενος, (*ἢ* Ἀποκοπτομένη,) *fab.* Alexidis.
 Ἀποκοτταβίζοντες, *fab.* Ameipsiae.
 Ἀπολιπούσα, *vel.* Ἀπολείπουσα, *fabula* Apollodori Geloi, (*Carystio Apollodoro tribuit Suidas,*) Crobyli, Diphili, Sosippi: *nisi pro Sosippo nominari Hegesippus debuit, qui est idem atque Crobylus.*
 πρὸς Ἀπολλόδωρον ἐπιστολὴ, Lyncei Samii.
 Ἀπόλλων. *In eum* Scolion, *num.* 3. XV. 694. d. *et* Ἀπολλωνα ὕμνος, Homeri aut unius Homeridarum.
 περὶ τοῦ Γρυνείου Ἀπόλλωνος *scripsit* Hermias.
 Ἀπολογία, *Apologia Socratis, auctore Platone.*
 Ἀπολογία τῆς ἀσεβείας, Aristotelis.
 Ἀπομνημονεύματα. *scripsere* Empodus, Lynceus Samius, Stilpo, Xenophon, Zeno Stoicus.
 Ἀπομνημονεύματα γελοῖα, *liber* Aristodemi.
 Ἀποφθέγματα *edidit* Lynceus Samius.
 πρὸς Ἀράνθιον ἐπιστολὴ, Polemonis Periegetae.
 οἱ τὰ Ἀργολικὰ γράψαντες, XIII. 596. e. (*conf. Villois. Proleg. ad Iliad. pag. 32. l. 8.*) *In his sunt* Agias, Dercylus, Ister.
 Ἀργυρίου ἀφανισμὸς, *fabula* Antiphanis aut Epigenis, (*sive utriusque,*) & Philippidis. (*Conf. Ind. Aut. in Strattidis fab. Ἀγαθοί.*)
 Ἀργὼ, *poëma dithyrambicum* Telestae.
 Ἀρεοπαγίτης, *fabula* Demetrii comici.
 Ἀρεοπαγιτικὸς, *oratio* Isocratis.
 Ἀρετὰ πολύμοχος &c. *Hymnus* Aristotelis *in Hermias.*
 κατὰ Ἀρισταγόρας, *oratio* Hyperidis. κατὰ Ἀρισταγόρας δεύτερος, *eiusdem* Hyperidis.
 πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους ἐπιστολὴν ἀντιγραφὴ, Apollodori Atheniensis.
 κατὰ Ἀριστοτέλους *libri quatuor*, Cephisodori.
 περὶ Ἀριστοτέλους *scripsit* Hermippus Smyrnaeus.

ρίστων. Hoc titulo librum edidit Apollophanes: item Eratosthenes.

ῤαδία scripta Nicias.

ῤαδία & ῤαδία, fabulae Antiphanis: nisi una eademque fuit fabula, ῤαδία inscripta.

ῤασίλαος, liber Menippi. ῤασίλαου περίδειπνον scripta Timon Phliasius.

ῤάτιον, poema epicum Theopompi Colophonii.

ῤόδιος & ῤιστογείτων. vide Scolia, num. 10-13. XV. 695. a. b.

ῤαζόμενη, fabula Antiphanis. ῤαζόμενος, Philemonis.

ῤήφορος ἢ ῤλητρὶς, fabula Menandri.

ῤῥινόν, liber Eratosthenis, historici argumenti.

ῤτέμιδος ᾠδή, incerti auctoris, XIV. 636. d.

ῤτεμὶς, fabula Eriippi comici.

ῤτοποιῶδες & ῤτοκοπικὸς, libri (sive is unus idemque liber fuit) Chryssippi Tyanaei: item ῤτοποιῶδες, liber Iatroclis.

ῤτοπώλιδες, fabula Hermippi.

πρὸ ῤτου, scriptum Polemonis Periegetae.

ῤχέλαος, dialogus Antisthenis: & fab. Euripidis.

ῤρίλοχοι, fabula Cratini. ῤρίλοχος, fabula Alexidis.

πρὸ ῤρίλχου scripta Apollonius Rhodius.

πρὸ τῆς παρ' ῤρίλχου ἀχινυμένης σκυτάλης, liber Aristophanis Grammatici.

πρὸ τῶν παρ' ῤρίππου Στρατῶν scripta ipse nosler Athenaeus. (In Ind. Auctorum sub voce Athenaeus corrige ῤρίππου, pro mendoso ῤρίππου.)

ῤριστράτη, fabula Antiphanis.

ῤρύτα βίος: auctor Aristoxenus musicus.

ῤρων, fabula Antiphanis.

ῤσία, vel ἡ τῆς ῤσίας περιήγησις, auctor Hecataeus ὁ Μιλήσιος.

πρὸ τῶν ἐν ῤσία πόλεων scripta Philostephanus.

πρὸ τῶν κατὰ τὴν ῤσίαν πόρων, liber Ctesiae.

πρὸ ῤσίας (sive περίπλους ῤσίας) Mnaseae Patrensis.

ῤσία παράπλους sive περίπλους, Nymphodori Syracusii. Item Nymphidis Heracleotae laudatur ῤσίας περίπλους.

- Ἀσίας περιήγησις, Hecataei Nestotae. ὁ τῆς Ἀσίας περιηγητικὸς, Isidori Characeni.
- Ἀσίας σταθμοί, auctor Amyntas.
- Ἀσιατικὰ scripsit Agatharchides.
- Ἀσκητῆς ἢ Ὀμηρος, fabula Metagenis comici.
- Ἀσκληπιοκλείδης, fabula Alexidis.
- Ἀσκληπιδες, fabula Antiphanis, & Philetaeri: item carmen dihygambicum Telestae.
- Ἀισματα memorantur Aicmanis, & Thaletae. Item Ἀρτίμιδος ᾠσμα ἀποnymῖ, XIV. 636. d. Et ἰλαρὰ ᾠματα Seleuci, XV. 697. d.
- Ἀσπαλιευτικὰ, carmen epicum Seleuci Emeseni.
- Ἀσπασία, dialogus Aeschinis Socratici; item Antisthenis.
- Ἀσπὶς, Hesiodi poema.
- περὶ τοῦ Ἀστεος, liber Telephanis.
- Ἀστράτευτοι, fabula Eupolidis.
- Ἀστρολογία, poema (ut videtur) epicum, Cleostrati Tenedii.
- Ἀστρονομία, carmen, cuius auctor Hesiodus perhibebatur.
- Ἀστυτοί, fabula Eubuli.
- Ἀσωπία, carmen epicum Posidippi.
- Ἀσωτοδιδάσκαλος, fabula Alexidis.
- Ἀσωτοὶ ἢ Ἐπιστολὴ, fabula Euthyclis comici.
- Ἀτακτα (sive Ἀτάκτους γλώσσας) scripsit Philetas Cous.
- Ἀταλάνται, fabula Epicharmi, & Phormi comici.
- Ἀταλάντη, fab. Philetaeri, & Strattidis.
- περὶ Ἀτελειῶν, oratio Demosthenis.
- Ἀτθίς. Hoc titulo libros historicos de Antiquitatibus Atticis ediderunt Cleidemus, Demon, Phanodemus, Philochorus. Est vero Ἀτθίς etiam titulus comoediae Alexidis.
- Ἀτλαντικὸς, dialogus Platonis, idem qui aliàs Κριτίας.
- Ἀτρειδῶν κάθοδος, anonymi auctoris poema epicum, citatur IX. 399. a. n. ubi quidem Ἡρακλειδῶν pro Ἀτρειδῶν legendum Casaubonus contendit: sed & alibi eodem modo citatur ὁ τὴν τῶν Ἀτρειδῶν ποιήσας Κάθοδον, VII. 281. b.
- περὶ Ἀτταλῶν ἱστορίαι: auctor Neanthes.
- πρὸς Ἀτταλῶν ἐπιστολὴ, Polemonis Periegetae.
- Ἀττικὰ, historicum opus, cuius auctor Ister Callimachus. Citatur etiam Philetas ἐν Ἀττικοῖς, sed ibi ἐν Ἀτάκτοις utique corrigendum videtur.

Ἀττικὰ ὀνόματα, (ἢ γλῶσσαι,) Nicandri Thyatireni, & Philemonis grammatici, cuius etiam citatur Ἀττικὰ λέξεις.

Ἀττικὰ γλῶσσαι, & Ἀττικὰ φωναί, Theodori grammatici.

Ἀττικῆς διαλέκτου libri, Cratetis critici: cuius etiam citatur περὶ τῆς Ἀττικῆς λέξεως libri, nescio an iudem cum superioribus. περὶ Ἀττικῆς προσφῳδίας, Tryphonis liber.

Αὔγη, fabula Eubuli, Euripidis, Philyllii.

Αὐλητής, fabula Anaxilae, & Antiphanis.

Αὐλητρίς, fabula Diodori Sinopenfis. Αὐλητρίς ἢ Ἀρρηφές, fab. Menandri: quod vero Αὐλητρίδες etiam perhibetur eiusdem Menandri fabula, id librarii errore commissum, ἐν Αὐλητρίσι pro ἐν Αὐλητρίδι scribentis. Αὐλητρίς ἢ Δίδυμαι, fab. Antiphanis.

περὶ Αὐλητῶν scripsere, Archestratus, Aristoxenus, Euphranor, Phillis Delius, Pyrrhander.

Αὐλοί, fabula Philippidis.

περὶ Αὐλῶν ex professo scripserunt, Alexon, Archytas, Euphranor. περὶ Αὐλῶν καὶ ὀργάνων, Aristoxenus: eodemque modo inscriptus erat tertius ex Tryphonis libris περὶ Ὀνομασιῶν. Denique eiusdem Aristoxeni citatur περὶ Αὐλῶν τρίσεως liber primus, qui fortasse pars fuit operis paulo ante memorati.

Αὔραι ἢ Μαμμάκυθος, fabula Metagenis.

περὶ Αὐταρκείας scripsit Alexis, nescio quis.

Αὐτόλυκος, fabula Eurolidis comici. Αὐτόλυκος πρῶτος, Euripidis.

Αὐτόμολοι, fabula Pherecratis.

Αὐτόμολος Ὀδυσσεύς, fabula Epicharmi.

Αὐτὸν πεθὼν, fab. Damoxeni.

Αὐτοῦ (vel Ἐαυτοῦ) ἐρῶν, fab. Antiphanis.

Ἀφροδίσιον, fab. eiusdem Antiphanis.

περὶ Ἀφροδισίων scripsit Terpsicles: item Philaenis, sive, falso supposito illius nomine, Polycrates sophista.

Ἀφροδίτη, fabula Theopompi comici.

περὶ Ἀφροδίτης, liber Polycharmi Naucraticae.

Ἀφροδίτης γοναί, fabula Antiphanis.

Ἀχαΐα, historicum opus, scripsit Autocrates.

Ἀχαιῶν σύνδειπνον, fabula Sophoclis.

Ἀχαρνεῖς, fabula Aristophanis.

Ἀχελώνιοι, *fab.* Demonici comici.

Ἀχιλλεύς, *fabula* Carcini poetae tragici. (*Eodem titulo fabulam docuerat Philetaerus.*)

Ἀχιλλέως ἐρασταί, *fabula* Sophoclis.

περὶ τῆς ἀχρυμένης σκυτάλης, *libellus* Aristophanis Grammatici.

B.

Βαβυλωνιακὰ *scripsit* Berosus.

Βαβυλώνιοι, *fabula* Aristophanis.

Βαβυλώνιος, Philemonis *fabula*.

Βάκχαι, *fabula* Antiphanis, Epigenis, (*ubi quidam dubia tituli scriptura*) Euripidis, Lyssippi.

Βακχία, *vel* Βακχία, *fabula* Epigenis.

Βακχικὰ ἔπη, Theolyti.

Βακχίς, *item* Βακχίδος γάμος, & Βακχίδος μνηστῆρες, *parodiae* Sopatri.

Βαλανεῖον, *fabulae* Amphidis, & Diphili.

Βάπται, *fabula* Eupolidis.

περὶ Βασιλείας πρὸς Κάσανδρον, Theophrasti *liber*, cuius auctorem alii Sosibium perhibent.

Βασιλεῖς, *fabula* Nicostrati.

Βασιλέων μεταλλαγαί, *historicum opus* Anaximenis.

Βάτραχοι, *fabula* Aristophanis.

Βελλεροφόντης, *fabula* Eubuli, & Euripidis.

Βερενίκη, *idyllion* Theocriti.

περὶ Βιβλιοθήκης, (*rectius*, Βιβλιοθήκη) Diodori Siculi *opus*.

περὶ συναγωγῆς Βιβλίων, *scripsit* Artemon Cassandrensis.

περὶ χρήσεως Βιβλίων, *idem* Artemon.

Βίοι. *Auctores*: Antigonus Carystius, Clearchus, Satyrus *Peripateticus*.

περὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος βίου *scripsit* Dicaearchus.

περὶ τῶν δακέτων καὶ βλητικῶν, *liber* Theophrasti.

Βοιωτία, *fabula* Antiphanis, & Theophili.

Βοιωτιακὸς, *liber* Nicandri Colophonii.

Βοιωτίος, *fab.* Diphili. Quod vero Antiphanes etiam ἐν Βοιωτίᾳ citatur, per errorem factum videtur, pro ἐν Βοιωτίᾳ.

Βομβύλιος, *vel* Βομβυλίων, *aut* Βομβύκιος, *fabula* Antiphanis.

Βουκόλοι, Cratini *fabula*.

οἰρίς, *fabula* Ehippi, Epicharmi, Mnesimachi.
 ταλίων, *fabula* Xenarchi. Βουταλίων ἢ Ἀγροῖκος,
 Antiphanis.
 Βυζαντίου *scripsit* Damon: *item*, Leo Byzantius.
 Βωμῶν καὶ θυσιῶν *scripsit* Ammonius.

Γ.

καὶ θάλασσα, *fabula* Epicharmi.
 λάται, *fabula* Sopatri.
 λάτεια, *carmen dithyrambicum* Philoxeni Cytherii:
 & ποῖμα *epicum* Callimachi: *item*, *comedia* Alexidis.
 λοι, *ἢ* Γάμος, *fabula* Antiphanis.
 λος, *fabula* Diphili comici. Ἐλένης γάμος, *fab.* So-
 phoclis. Ἡβης γάμος, Epicharmi. Ἰερὸς γάμος,
fab. Alcaei.
 νυμῆδης, *fabula* Alcaei, Antiphanis, Eubuli.
 γτρολογία *vel* Γαστρονομία, ποῖμα *epicum* Arche-
 strati; *ante quem* Γαστρολογία *editam fuisse a* Terpsione
sic Clearchus.
 στρων ἢ Κροῖθις *vel* Κροισθίς, *fabula* Antiphanis.
 τοςες, *fabula* Cratetis comici.
 τοῖα ἀπομνημονεύματα, Aristodemi.
 Γελοίου, *liber* Theophrasti.
 λος, *fabula* Sannyrionis.
 σεαλογία, *auctor* Hecataeus Milesius.
 επος, ποῖμα *epicum* Euphorionis, *vel* Archytæ.
 ργίθιος, *liber* Clearchi, *de Adulatione*.
 οντομανία, *fabula* Anaxandridæ.
 γραφικὰ *vel* Γεωγραφεύμενα, Strabonis. *Item*,
 Γεωγραφεύμενα, Artemidori.
 ργικὰ *vel* περὶ Γεωργικῶν, *scripsere*, Aeschylides,
 Antiphon, Dionysius Uticensis, Nicander, Quintilii
 fratres.
 ργικὸς, (*scil.* λόγος,) *liber* Androtionis *aut* Philippi
aut Hegemonis: *ac nescio an isti omnes eo titulo libros*
ediderint. Porro eodem titulo librum edidit Dorion.
 ργοὶ, *fabula* Aristophanis.
 ρας, *eiusdem* Aristophanis *fabula*.
 οβός, *fabula* Ehippi comici.
 ουονίς, *carmen* Stesichori.
 ουτάδης, *fabula* Aristophanis: *item* Antiphanis, *si vera*

scriptura, VI. 261. f. *de qua haud immerito dubitant vi-
dendi.*

Γῆς περίοδος, Eudoxi opus.

Γίγαντες, *fabula* Cratini iunioris.

Γιγαντομαχία, una ex *parodiis* Hegemonis.

εἰς τὸν Γλαῦκον ὕμνος, *auctor* Euanthes.

Γλαῦκος, *fabula* Eubuli. Γλαῦκος πόντιος, Ae-
schyli.

Γλῶσσαι & Λέξεις. *vide Casaub. ad III. 81. f. Glosso-*
graphi & Lexicographi ab Athenaeo laudantur hi sunt:
Amerias, Anicetus, Anticlides, Apollodorus Cyre-
naeus, Aristophanes Byzantius, Artemidorus, Cle-
demus, Clitarchus, Didymus, Diodorus, Dorotheus
Ascalonita, Dorotheus Sidonius, Eumolpus, Glaucos,
Heracleon Ephesius, Hermon, (*nisi hic idem est cum*
Hermonaste,) Hermonax, Marfyas, Neoptolemus Pa-
rianus, Nicander Colophonius, Nicander Thyatir-
nus, Pamphilus, Parthenius, Philemon, Philetas,
Pollux Parianus, Ptolemaeus Aristonici, Seleucus,
Silenus, Simaristus, Simmias, Theodorus, Timach-
das, Zenodotus.

De Atticis Glossis *figillatim, vide supra, sub lit. A.*
Creticas Glossas *scripsit* Hermonax, & Hermo-
si modo hic alius est ab illo: Italicas scripsit Diodo-
rus: Laconicas, Aristophanes Byzantius. Rhod-
diacas, Moschus. De corrupta dictione
scripsit Didymus. *Rariores dictiones apud Historicos*
occurrentes interpretatus est Parthenius. *Conf. infra, in*
Λέξεις.

Γυνῶμαι, quae Epicharmo falso tribuntur, sunt Axiopisti.

Γόντες, *fabula* Aristomenis.

Γοναί. *vide* Ἀφροδίτης γοναί: Μουσῶν γοναί: Παιδὸς γοναί.

Γοργίας, *dialogus* Platonis.

περὶ Γοργίου, *liber* Hermippi.

Γοργόνες, *fabula* Heniochi.

Γόργυθος, (*si vera ista scriptura*) *fabula* Antiphanis.

Γοργὼ, *carmen epicum* Simmiae Rhodii.

Γράες, Pherecratis *fabula*.

Γραμματιδιοποίδες, *fabula* Apollodori Carystii.

Γραμματικὴ τραγῳδία, *sive* Γραμματικὴ θεωρία, Cal-
liae.

Γραφὴ, *fabula* Alexidis.

πρὸ Γραφῶν, *ex vulgata scriptura, liber Clearchi: sed*
περὶ Γρίφων ubique legendum.)

πρὸ Γρίφων, *Clearchi scriptum.*

πρὸ τοῦ Γρυνείου (*sive Γρυνίου*) Ἀπόλλωνος *scripsit*
Hermias.

ρῦπες, *fabula Platonis comici.*

υῤαϊκεῖται, *scilicet Μῖμοι, Sophronis.*

υῤαῖτες αἱ τὰν θεὸν φαντὶ ἐνδείξαι, *sic inscriptus unus*
ex Sophronis Mimis.

υῤαικοκρατία, *fabula Alexidis: item Amphidis, ni*
fallunt libri.

υῤαικομανία, *fabula Amphidis.*

υῤαικῶν κατάλογος, *Nicaeneti.*

Δ.

αἰδεalos, *fabula Aristophanis, & Eubuli.*

μिताλεις, *Aristophanis fabula.*

πρὸ Δακτύων, *libri Andreae, & Theophrasti.*

εἰκτύλιος, (*vulgo olim saepius, Δάκτυλος*) *fabula Ale-*
xidis, Menandri, Timoclis.

εἰλεις, *sive Δάλεις, fabula Apollophanis.*

ευάου, *Euripidis fabula.*

ευαῖδες, *fabula Aeschyli tragici, item Aristophanis, &*
Menandri comicorum. Item, poema dithyrambicum Mela-
piridis.

πρὸ τῶν Δαφρικῶν ἀγώνων, *vel περὶ τῶν ἐν Δάφνῃ πα-*
ργύρων, scripsit Protagorides.

ἑφρις ἢ Λιτυέρσας, *Sosithei tragici fabula.*

ειπνολογία, *Archestrati; quae aliàs Γαστρολογία. Inde*
ὁ δειπνολόγος nominatur Archestratus, l. 29. a.

ἡπνον *vel Δείπνα scripsere: Chaerephon; (Cyrebion,*
ex vulgata scriptura, Vl. 244. a. sed vide ibi Animadv.)
Hegemon Thasius; Lynceus Samius in Epistolis δει-
πνυτικαῖς; Matreas (sive Matron) Pitaneus; Nume-
nius Heracleota; Philoxenus Cytherius, pro quo non-
nulli Leucadium Philoxenum nominant; Timachidas
Rhodius.

πρὸ Δεισιδαιμονίας: *auctor Antipater Tarsensis.*

ἰχτοί, *carmen Antimachi.*

πρὸ τῶν ἐκ Δελφῶν συληθέντων χρημάτων, *liber Theo-*
pompi comici.

- Δεξαμενὸς ἢ Κένταυρος, *fabula* Timoclis.
 Δεσμῶτις Μελανίππη, Euripidis *fabula*.
 Δευκαλίων, *fabula* Antiphanis, & Eubuli.
 Δευκαλιωνεία, *historicum opus* Hellanici.
 Δηλία, *fabula* Aristophanis.
 Δηλιάδες, Cratini *fabula*.
 Δηλιακὸς, *oratio* Hyperidis.
 Δηλιάς, *historicum opus* Semi Delii, pluribus libris com-
 prehensum.
 Δύλιος, *fabula* Philostephani.
 Δηλίων πολιτεία, *scripsit* Aristoteles.
 Δῆλος, (*nisi* Δῆμος *legendum*,) *fabula* Timoclis.
 κατὰ Δημάδου, *oratio* Hyperidis: *item* Lycurgi.
 Δημήτηρ. *In eam* Scolion, *num.* 2. XV. 694. c.
 εἰς τὴν ἐν Ἑρμιόνη Δήμητρα ὕμνος, Lasi Hermionensis.
 Δημήτριος ἢ Φιλέταιρος, *fabula* Alexidis.
 περὶ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως *scripsit* Asclepiades ὁ τῷ
 Ἀρείου.
 Δημιόπρατα, *Recensus scripto consignatus bonorum pub-*
lice venditorum, XI. 476. e.
 Δημιουργὸς, *fabula* Antiphanis.
 Δῆμοι, *fabula* Eupolidis.
 Δημοσάτυροι (*sive* *rectius*, Δῆμοι σάτυροι,) *fabula* Ti-
 moclis.
 κατὰ Δημοσθένους, *oratio* Hyperidis.
 Δημόται, *fabula* Hermippi, (*perperam* Δημῶται, *in lat.*
austrum.)
 πρὸς Διαγόραν ἐπιστολὴ, Lyncei Samii.
 Διάβολος, *fabula* Nicostrati.
 Διαδοχαὶ, *scil.* φιλοσόφων: *auctores*, Nicias Nicaeensis,
 Socrates, Sotion. Socratis *opus etiam hoc titulo* ὀ-
 νιαται, φιλοσόφων Διαδοχῇ.
 περὶ Διαθέσεως, *liber* Adaei Mitylenaei.
 περὶ Διαίτης, Hippocratis *liber*, qui & aliis *diversis titulis*
inscribitur.
 περὶ Διαλέκτων *scripsit* Dionysius Iambus, & Parmeno.
 περὶ τῆς Ἀλεξανδρίων διαλέκτου, Demetrius Ixion.
 περὶ Δωρίδος, *scil.* διαλέκτου, Artemidorus. περὶ τῆς
 Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου, Arion.
 Διάλογοι, Platonis. Διάλογοι συμποτικαί, Persaei.
 Διαμερτάνουσα, *fabula* Diphili.
 Διαμαρτάρων, Archedici *fabula*.

- ετρίβαί, *disputationes*, Aristippi.
 τῶν κατὰ τόπους Διαφορῶν, *liber* Theophrasti.
 Νυμαι, *fabula* Menandri. Ἀνλητρὶς ἢ Δίδυμαι, *fab.* Antiphanis.
 Νυμοί, *fabula* Alexidis, Antiphanis, Xenarchi.
 Διδασκαλιῶν, Carystii Pergameni opus. Eodem pertinent Ἀναγραφαὶ δραμάτων Aristophanis Byzanti & Callimachi.
 Νύραμβοι, (ipso hoc titulo) commemorantur Anaxandridae, (conf. Ind. Auct. in Anaxandrides,) Cleomenis Rhegini, Licymnii Chii, Telestis Selinuntii, Theodoridae Syracusii. Alii dithyrambici poëtae passim laudantur.
 Νύραμβος, *comœdia* Amphididis.
 Δικαιοσύνης, *liber* Heraclidis Pontici.
 Διονυσιακοῦ συστήματος scripsit Artemon.
 Νυσάλξανδρος, *fabula* Cratini.
 Νυσιάζουσαι, Timoclis *fabula*.
 Νυστιάς, auctor Neoptolemus Parianus.
 Νύσιος, Eubuli *fabula*.
 Νυσοί, *fabula* Epicharmi.
 Νυσος, *fabula* Aristomenis comici, Chaeremois tragici, Timoclis comici. Διδνυσος ἢ Σεμέλη, Eubuli *fabula*.
 Διδνυσος πρῶτος & δεύτερος, *fabulae* quae sub Magnetis pomine circumferrebantur.
 Νύττων. vide Θορίκιοι.
 Νλάσιοι, Antiphanis *fabula*.
 Νλων, *fabula* Eubuli.
 Νκίς ἢ Πομπύζουσα, *fabula* Alexidis.
 τῶν Δουλικῶν πολέμων, auctor Caecilius Calactinus.
 Νλοδιδάσκαλος, *fabula* Pherecratis.
 Νκόντιον, Timoclis *fabula*.
 Νματὰ ἢ Νίμβος, *fabula* Aristophanis.
 Νμάτων ἀναγραφαί. Vide Ἀναγραφαί: item περὶ Διδασκαλιῶν.
 Νπεταγωγὸς, *fabula* Antiphanis.
 Νπέται ἢ Λευκαδία, *fabula* Alexidis.
 Νπέτιδες, Cratini *fabula*.
 Νπίδης, *fabula* Alexidis.
 Νπιναι ἢ Καρυάτιδες, *poëma dithyrambicum* Pratinæ.
 Νπρος, *fabula* Antiphanis.
 Νπολος, *fabula* Menandri, & Mnesimachi.

Δύσπρατος, *fabula* Antiphanis, & Epicratis.

Δωδώνη, Antiphanis *fabula*.

περὶ Δωρίδος, scil. διαλέκτου, *scriptu* Artemidorus Aristophanius.

E.

Ἐαυτὸν πενθῶν, *fabula* Damoxeni. (conf. Αὐτὸν, & Αὐτοῦ.)

Ἐαυτὸν τιμωρούμενος, *fabula* Menandri.

περὶ Ἐγγυθῆκης, *oratio* Lysiae.

Ἐγκαλυπτόμενος, Anthippi *comici fabula*.

Ἐγκλειόμεναι, Sotadis *comici*.

Ἐγκώμιον Ναΐδος *scriptu* Alcidas. Ἡρακλέους ἔγκ. & Λαγίδος ἔγκ. vide sub lit. H. & Λ. Item Φακῆς ἔγκ.

Ἐγχει καὶ Κήδωνι &c. Scolion, num. 21. XV. 695. c.

Ἐγχειρίδιον, *fabula* Menandri, & Sophili.

περὶ Ἐδεστών, *liber* Mnesitheî Medici.

Ἐθνικαὶ ὀνομασίαι, *opus grammaticum* Callimachi.

Ἐθνῶν ὀνομασίαι, Hellenici *opus*.

Εἶθε ἐξῆν, ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος &c. Scolion num. 6. XV. 694. d. e.

Εἶθε λύρα καλὴ γνοίμην, Scol. num. 16. XV. 695. c.

Εἰλειθυία, *fabula* Nicomachi *comici*.

Εἴλωτες, (sic corrige in Ind. Αὐθ. voce Eupolis, ubi perperam Εἰλωτες:) Eupolidis *fabula*. Praeterea eodem titulo, (quod Εἴλωτες leni spiritu scribitur) citatur poema, a quo quod, anonymi auctoris, IX. 400. c. & XIV. 638. c. at posteriore quidem in loco vetus membrana habet ὁ τῶν Ἰλεώτας (non Εἴλωτας) πεποιηκός.

Εἰρήνη, *fabula* Aristophanis, & Theopompi *comici*.

ἢ Εἰς τὸ φρέαρ, *fabula* Alexidis.

Εἰσαγωγὴ περὶ Ἀγαθῶν καὶ Κακῶν, *liber* Chryippi.

Εἰσοικιζόμενος, *fabula* Alexidis.

Ἐκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλῆθος &c. Scol. 8. XV. 695. a.

Ἐκάλῃ, *carmen epicum* Callimachi.

Ἐκάτη, *fabula* Diphili *comici*, & Nicostrati.

Ἐκκηρυττόμενος, *fabula* Alexidis.

Ἐκκλησιάζουσαι, Aristophanis *fabula*.

Ἐκπωματοποιὶς, *fabula* Alexidis.

Ἐλεγεία, (vel Ἐλεγείαι) citantur Alexandri Aetoli, Archilochi, Callini, Critiae, Dionysii Aenei, Iouis

, Melanthii, Theognidis, Xenophanis Colo-
iii.

carmen Stesichori, & *comoedia* Alexidis.

γάμος, *fabula* Sophoclis.

προὔντες, *fabula* Diphili.

ἐν Ἑλευσῖνι μυστηρίων *scripsit* Melanthius.

ἐν Ἑλικῶνι Μουσείου, Amphion Thespiensis.

ἐκδς, *liber* Polemoni vulgo tribui solitus, sed haud
certa fide. Vide Ind. Auct. in Polemon.

ἦς Ἑλλάδος βίου *scripsit* Dicaearchus.

καὶ vel Ἑλληνικαὶ ἱστορίαι *citantur* Callisthenis,
Isthis Cyziceni, Theopompi Chii, Xenophontis.

, *fabula* Alexidis.

ἡντισμοῦ *scripsit* Seleucus.

ὁ Πλούτος, *fabula* Epicharmi.

τραμένη, Menandri *fabula*.

, Ephippi comici.

ος, *fabula* Diphili, & Epicratis.

ου πολέμου *liber* tertius, Socratis Rhodii.

ποτ' ἔτικτε &c. Scolion, num. 3. XV. 694. d.

υ κλαδ' &c. Scolion 10. & 12. XV. 695. a. & b.

ντες, *fabula* Diphili.

ἔξων ἄνδρων *scripsit* Amphicrates, item Megacles.

ουσιασμοῦ, Theophrasti *libellus*.

αμεν ὡς ἐβουλόμασθα &c. Scolion 5. XV. 694. d.

Ενύδρων, *sive* περὶ τῶν ἐν Ὑγρῷ, Clearchi *liber*.

τροι, *parodia* HomERICA Hipponactis.

ς τοῦ Θεοδώριδα μέλους εἰς τὸν Ἔρωτα, *auctor* Dio-
nis Gracilis. Ἐξηγ. Ῥοδιακῶν Λέξεων, *auctor* Mo-
s.

ἐκδς, *liber* Anticlidis, item Cleidemi. Ἐξηγητ.

Ἴωνος δραμ. Didymi. Conf. Ἀντεξηγήσεις.

Epicharmi *fabula*. Ἐορτα, Platonis comici.

τῶν Αἰγυπτίων *scripsit* Nicomachus.

ος titulo *citantur* carmina Asii Samii. Conf. infra,
κα.

ος *fabula* memoratur tacito poëtae nomine, XIII.

d. Docuere autem Ἐπιγόνους Aeschylus & So-
cles. Vide Animadv. ad l. c.

μματα, plurali numero, *laudantur* Callimachi,

υῖ, Mnasilcae, Nicaeneti, Phalaeci, Posidippi,

μι: de quibus vide Ind. Auctor.

Praeter istos aliorum singula Epigrammata passim adponuntur: veluti Aeschrionis Epigramma in Philaenidem, VIII. 335. c. d. Aeschyli epigr. quod sepulcro suo inscribi voluit, XIV. 627. c. d. Archilochi, in se ipsam, XIV. 627. c. Archimeli, in navem Hieronis, V. 209. b. c. Choerili, in Sardanapallum, VIII. 336. a. coll. XII. 529. f. Chryssippi epigramma, quo in meliorem sententiam mutatur id quod Sardanapalli sepulcro inscriptum perhibebatur, VIII. 337. a. Critiae, in laudem Anacreontis, XIII. 600. d. e. Doriei, in Milonem Crotoniatam, X. 412. f. Euripidis, in matrem quae cum liberis ex venenatorum fungorum esu perierat, II. 61. b. Herodidi Babylonii, in Grammaticos, V. 222. a. Iubae regis, in Leonteum tragoedum, VIII. 343. f. Parrhasii epigrammata, operibus ipsius inscripta, XII. 543. d. e. 544. a. XV. 687. b. Pausaniae, crateri inscriptum in templo Byzantii, XII. 536. b. Platonis philosophi, in Archaeanassam meretricem, XIII. 589. c. Pythaeae Arcadis, pretiosorum poculorum multitudine gloriantis, XI. 465. d. Simonidis. vide Ind. Auctor. h. v. Sophoclis, in Euripidem, XIII. 604. f. Thucydidis, in Euripidem, V. 187. d.

Porro adponuntur passim Epigrammata anonymorum auctorum: velut illud in Abrotonum, matrem Themistoclis, XIII. 576. c. In Arcadionem, nimio viro hausto mortuum, X. 436. d. In Bacchidam Sicyonium, saltatorem & musices magistrum, XIV. 629. a. In Bacchidam quemdam, qui Sardanapalli vitam vixerat, VIII. 336. d. In Cratinum poetam, bibacem, II. 39. c. In Cupidinis statuam ad Academiam positam, XIII. 609. d. In Eleos, X. 442. e. In Erasixenum bibacem hominem, X. 436. e. In sepulcro Laidis in Thessalia, XIII. 589. b. In Philetam Coum, mactis confectum, IX. 401. e. In poculo a Mye caelato secundum Parrhasii delineationem, XI. 782. b. (pag. 215. nostrae edit.) In Thrasymachi sophistae sepulcro, X. 454. f. In Timocreontis Rhodii sepulcro, poetae & athletae, X. 415. f.

περὶ Ἐπιγραμμάτων scripsit Neoptolemus Parianus. περὶ τῶν κατὰ πόλεις Ἐπιγραμμάτων, Polemon Periegeta.

Ἐπίδαυρος, fabula Alexidis, & Theophili.

ῥιθυμίαι, *liber* Ionis Chii.

ῥικλήσεων *libros scripsit* Socrates Cous.

ῥικιχλίδες, *poëmatum quod* Homero *adscribitur*.

ῥίκληρος, *fabula* Alexidis, Diodori Sinopensis, Menandri.

ῥικὸς κύκλος, VII. 277. e. n.

τὰ Ἐπικούρου βιβλία, Theotimi (*sive* Diotimi) Stoici.

ῥιλήσμων ἢ Θάλασσα, *fabula* Pherecratis.

ῥινίκιον εἰς Σωσίβιον, *auctor* Callimachus.

ῥιστολαί, *Epistolae, generali titulo citantur*: Alexandri, Eratosthenis, Hieronymi Rhodii, Lysiae oratoris, Metrodori, Platonis philosophi, Speusippi. *Sigillatim*, Alexarchi *Epistola ad Cassandrenses, miro idiomate scripta*, III. 98. e. Dionysii tyranni, *ad Speusippum*: Epicuri *ad Hermarchum*: Eratosthenis *ad Agetorem Lacedaemonium*: Hippolochi *ad Lynceum*: Lyncei Samii Ἐπιστολαὶ δειπνητικαὶ (IV. 128. a.) *ad Hippolochum, ad Diagoram, ad Posidonium*: Mnesitheii Medici *Epistola περὶ καθωνισμού*: Olympiadis, *ad Alexandrum*: Parmenionis *Epistola ad Alexandrum*: Polemonis *Epistolae ad Attalum & ad alios*: Theopompi, *ad Alexandrum, περὶ τῆς Χίας*. Denique *generatim memorantur τὸ τῶν Ἑρωτικῶν Ἐπιστολῶν γένος*, XIV. 639. a.

ῥιστολαί, *fuit etiam titulus fabulae* Timoclis comici.

ῥιστολὴ, *titulus fabulae* Machonis. Ἐπιστολὴ ἢ Ἀσώτοι, *fabula* Euthyclis.

ῥιτάφιος, *Iliados* Homericae *liber* ψ'.

ῥὴ Ἐπιτηδεύμάτων ἐπιστολὴ, Epicuri.

ῥιτομαί, Zenodoti grammatici.

ῥιτρέποντες, *fabula* Menandri.

ῥίτροπος, Alexidis *fabula*.

ῥιχαίρεκκος, *fabula* Timoclis.

ῥὴ Ἐπιχάρμου, *liber* Apollodori Atheniensis.

ῥτὰ ἐπὶ Θήβαις, *fabula* Aeschyli; *item* Alexidis & Amphididis comicorum.

ῥτὰ τῶν Ἐπτὰ Σοφῶν, *liber* Hermippi Callimachii.

ῥτὸ τοῦ Ἐρατοσθένους Ἑρμοῦ *scripsit* Timarchus.

ῥγα, Hesiodi.

ῥστριπὸς, *fabula* Alexidis.

ῥιθοί, *fabula* Amphididis. Ἐριθοί ἢ Παννυχίς, *fabula* Alexidis.

Pars I.

Q

Ἔρις, Sophoclis *fabula*. (Olim Ἴρις *edd.*)

πρὸς Ἑρμαρχὸν ἐπιστολαί, Epicuri.

εἰς Ἑρμείαν, *hymnus* Aristotelis.

Ἑρμῆς, *tragoed.* Astydamantis: *item*, *poëma* Eratosthenis.

περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης *scripsit* Pythagoras *historicus*.

περὶ τῶν Ἐρυθρῶν ἱστορίαι, Hippiae Erythraei.

εἰς Ἑρωτα μέλος: *auctor* Theodoridas: *forſan etiam* Philoxenus Cytherius, XV. 692. d. Ἐξηγήσεις τοῦ Θωδωρίδα μέλους εἰς Ἑρ. Dionysii Gracilis.

περὶ τὸν Ἑρωτα, (*sive* Ἑρωτικὰς ἐπιστολάς, *ſi recte accipi*) *scripsit* Asopodorus, XIV. 639. a. .

Ἑρωτικὰ, Bacchylidis *carmina*: & *carmen epicum* Capitonis Alexandrini. Ἑρωτικὰ μέλη, Cleomenis Lamynthii.

Ἑρωτικὰ, *vel* περὶ Ἑρωτικῶν, *solutâ oratione scripsere* Aristoteles, Clearchus, Heraclides Ponticus.

Ἑρωτικὰ ὅμοια, Aristonis Cei.

Ἑρωτικαὶ ἀκροάσεις: *auctor* Protagorides.

Ἑρωτικαὶ ἐπιστολαὶ *multorum*, XIV. 639. a.

Ἑρωτικὴ τέχνη, Sphodriae Cynici.

Ἑρωτικὸς, *liber* Theophrasti.

Ἔστιν ἔμοι πλοῦτος &c. *Scolion* Hybriae Cretenſis.

περὶ Ἑταιρῶν, *sive* περὶ τῶν Ἀθήνησιν Ἑταιρίδων, *scripsit* Antiphanes iunior, Ammonius, Apollodorus Atheniensis, Aristophanes Byzantius, Callistratus, Gorgias Atheniensis.

Ἐτεροιοῦμενα, *carmen epicum* Nicandri Colophonii.

περὶ Ἐτεροφωνίας τῶν ὁμογενῶν, *liber* Theophrasti.

Ἐτυμολογίαι, *sive* περὶ Ἐτυμολογιῶν, *aui* Ἐτυμολογούμενων *libri*, Apollodori Atheniensis, *item* Demetrii Ixionis.

Εὐανδρεία, *fabula* Alexidis.

Εὐβοϊκὰ, *historicum opus* Archemachi.

Εὐβουλοθεόμβροτος, *drama* Sopatri.

περὶ Εὐγενείας *libros scripsere* Aristoteles, & Diogenes Babylonius.

περὶ Εὐδαιμονίας, Theophrasti *liber*.

περὶ Εὐδόξου, *liber* Phanocriti.

Εὐεργέται, *fabula* Batonis comici.

κατὰ Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου, *oratio* Demosthenis.

Εὐθύδημος, *dialogus* Platonis.

Εὐθύδικος, *fabula* Antiphanis.

Εὐνείδαι, Cratini *drama*.

- ὕψυχος ἢ Στρατιώτης, *fabula* Diphili, *renovata editio*
 του Αἰρεσιτρίχους.
 ὕρματα, *seu* περὶ Εὐρημάτων, *scripsit* Ephorus: *item* Sca-
 mon.
 περὶ Εὐριπίδου καὶ Σοφοκλέους *scripsit* Duris.
 ὕρυσθεύς, *fabula* Euripidis.
 ὕρυτίδαι, *fabula* Ionis *tragici*.
 ὕρώπη, *fabula* Eubuli, & Platonis *comici*. *Eodemque titulo*
citantur etiam Mnaseae Εὐρωπαϊκά.
 ὕρώπη's περιήγησις, Hecataei Milesii.
 ὕρωπία, *carmen* (ut *videtur*) *epicum*, Nicandri Coloph.
 ὕρωπια καὶ *scripsere* Agatharchides & Mnaseas.
 Ἐφesia, *fabula* Posidippi.
 Ἐφesia καὶ, *opus historicum*, *auctor* Eualces.
 Ἐφέσιος, *sive* Ἐφέσιοι, *fabula* Menandri.
 Ἐφεσίων ἄροι, *historicum opus* Creophyli.
 περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ τυράννων *scripsit* Bato Sinopenfis.
 Εφηβοί, *fabula* Ephippi *comici*.
 Εφημερίδες Ἀλεξάνδρου: *auctores*, Diodorus Erythraeus;
item Eumenes Cardianus.
 Ἐφιάλτης, *fabula* Phrynichi.

Z.

- Ζάκυνθος, (*sive* πρότις Ζακύνθιος) *fab.* Antiphanis.
 περὶ τοῦ Ζεύγους, *oratio* Isocratis.
 Ζεύς παλούμενος, Platonis *comici fabula*.
 Ζεύς πενθῶν, *fab.* Alexidis: *ex nostra quidem coniectura*;
nam pro Δὺς πενθοῦντι, X. 441. d. Διὶ πενθοῦντι *le-*
gendum suspicati sumus.
 Ζήνωνος βίος, *seu* περὶ Ζήνωνος, *auctor* Antigonus Cary-
 stius.
 Ζωγράφος, *fabula* Diphili *comici*.
 περὶ Ζωγράφων πρὸς Ἀντίγονον *scripsit* Polemo Perie-
 geta.
 Ζώμιον. *vide infra*, Μετιών.
 περὶ Ζώων *scripsere* Alexander Myndius, Aristoteles, So-
 stratus, Theophrastus, Tryphon Alexandrinus.
 Ζώων ιστορία, Aristotelis *opus*.
 περὶ Ζώων Μορίων, *eiusdem* Aristotelis.

H.

- Ἡβης (seu Ἡβας) γάμος, *fabula* Epicharmi.
 περὶ Ἡδονῆς *scripsere* Chamaeleon Ponticus, Heraclides Ponticus, Theophrastus. περὶ (τοῦ) Καλοῦ καὶ (τῆς) Ἡδονῆς, Chrysippus.
 Ἡδυπάθεια. Hoc titulo subinde citatur Archestrati Γαστρολογία.
 Ἡδυχάρης, (sive Ἡδυχάρις) *fabula* Theopompi.
 Ἡδωνοί, *fabula* Aeschyli.
 Ἡθικὰ Νικομάχεια, Aristotelis opus.
 περὶ τῶν ἐν τοῖς Ἡθικοῖς Νικομαχείαις Ἀριστοτέλους ζητούμενων *scripsit* Adrantus s. Andranthus.
 περὶ Ἡθῶν, Theophrasti opus. vide Ind. Auct. voce Adrantus.
 Ἡλεκτρα, *fabula* Sophoclis.
 Ἡλιάδες, Aeschyli *fabula*.
 περὶ Ἡλικιῶν, liber Aristophanis Byzantii.
 Ἡλιος ῥιγῶν, *fabula* Aristonymi comici.
 Ἡμίამβοι citantur Promathidae.
 Ἡοῖαι, μεγάλαι Ἡοῖαι, poëma cuius auctor Hesiodus perhibetur.
 Ἡοῖοι, poëma Socratis Phanagoritae.
 Ἡρα. vide infra, περὶ - - - Σαμίας Ἡρας.
 Ἡράκλεια, carmen epicum, Diotimi, Panyasidis, Phaedimi, Pisandri, Rhiani.
 περὶ Ἡρακλείας historiam patriam *scripsit* Nymphis Heracleota.
 Ἡρακλέους ἐγκώμιον *scripsit* Caecilius, & Matris.
 ὁ καθ' Ἡρακλῆα λόγος, *spissum opus* Herodori.
 Ἡρακλῆς, *fabula* Anaxandridae, Diphili, Philyllii, Rhinthonis. Etiam Euripidis Hercules furens nudo titulo Ἡρακλῆς citatur. Confer Ψευδηρακλῆς.
 Ἡρακλῆς γαμῶν, *fabula* Archippi. Ἡρακλῆς ἐπὶ Τανέρω, Sophoclis. Ἡρακλῆς σατυρικὸς, Astydamantis.
 Ἡρακλῆς χορηγὸς, Nicocharis *fabula*.
 Ἡρώες, *fabula* Aristophanis, & Timoclis.
 Ἡρωῖνη, Epigenis comici *fabula*.
 Ἡρωολογία, *historicum opus* Anaximandri iunioris.
 Ἡρως, *fabula* Diphili, & Menandri.
 Ἡσιόδοι, *fabula* Teleclidae. Ἡσιόδος, *fab.* Nicostri.
 Ἡσιόνη, Alexidis *fabula*.

Ἐφαιστος σατυρικὸς, *Achaei fabula*.
Ἰχὼ, *fabula Eubuli*.

Θ.

Ἰαῖς, *fabula Hipparchi, & Menandri*.
Ἰαλάσσια ἔργα, *carmen epicum Pancratis*.
Ἰάλαττα, *fabula Dioclis comici*. Ἐπιλήσμων ἢ Θάλασσα, *fab. Pherecratis*. Γὰ καὶ Θάλασσα, *Epicharmi*.
ἢ θανασίμων φαρμάκων *scripsit Diocles medicus*.
Ἰαμύρας, *fab. Antiphanis*. Θάμυρις *vel* Θαμύρας, *Sophoclis*.
Ἰαυμάσια, *liber Aristotelis*.
ἢ θαυμασίων, *Polemonis Periegetae*.
Ἰαίτητος, *dialogus Platonis*.
Ἰαροί, *fab. Epicharmi*. *Conf.* Θεωροί.
Ἰατρικὰ ὑπομνήματα *scripsit Nestor*.
Ἰατρικὴ ἱστορία, *Iubae regis*.
ἢ Θεμιστοκλέους καὶ Θουκυδίδου καὶ Περικλέους, *liber Stesimbroti Thasii*.
Ἰιοί, *fabula Hermippi*.
Ἰκὰ Θεοπόμπου, αἰκίας, *oratio Lysiae*.
Ἰιοφόρητος, *Alexidis fabula*.
Ἰιοφορουμένη, *fabula Menandri*.
ἢ τῶν παρὰ Θεοφράστῳ ἐν τοῖς περὶ Ἡθῶν &c. *scripsit Adrantus*.
Ἰεμοφοριάζουσαι, *fabula Aristophanis*.
Ἰεμοφόρος, *fabula Dionysii (Sinopensis, ut nobis videbatur.)*
ἢ Θεσσαλίας καὶ Αἰμονίας *scripsit Bato Sinopensis*.
Ἰιτταλικὰ, *historicum opus, quod Philocrati tribuitur*.
Ἰιτταλῶν πολιτεία, *Aristotelis scriptum: item Critiae, pro quo perperam (ut nobis quidem videbatur) Cratinus vulgo nominatur, XIV. 663. a.*
ἢ Θεῶν *scripsit Apollodorus Atheniensis*.
Ἰωροί, *fabula Aeschyli, Euphronis, Epicharmi*. *Conf.* Θεαροί.
Ἰηβαῖοι, *Alexidis fabula*.
Ἰηβαῖς, *carmen epicum Antimachi Colophonii*. *Θηβαῖς κυκλική, incerti auctoris, XI. 465. c. n.*
Ἰηραμένης *fabula Cratini iunioris*.
Ἰηρία, *fabula Cratetis comici*.

- Θηριακὸς, *sive* Θηριακὰ, *poëma* Nicandri Coloph.
 περὶ Θηρίων, *liber* Apollodori Atheniensis.
 Θησαυρὸς, *fab.* Anaxandridae, Archedici, Philemonis.
 Θηαεὺς, *fabula* Aristonymi, Diphili, Euripidis, Theopompri comici: *forſan etiam* Theodeſtae.
 περὶ Θινῶν, *liber* Clearchi.
 Θομβύκιος, (*nifi* Βομβύκιος *aut* Βομβύλιος *legendum*) *fabula* Antiphanis.
 Θορίκιος ἢ Διορύττων, *eiusdem* Antiphanis *fabula*.
 περὶ Θουκυδίδου *ſcripſit* Steſimbrotus.
 Θουριοπέρσαι, *Metagenis fabula*, *numquam in ſcenam producta*.
 Θρασυλέων, *fabula* Menandri.
 Θράσων, Alexidis *fabula*.
 Θράτται, *vel* Θρηϊκίαι, Cratini *fabula*: *in quam Commentarios ſcripſit* Calliſtratus.
 περὶ τῶν παρ' Ἀρχίππῳ Θράττων *ſcripſit* Athenaeus *ἡ* Θυέστης, *fabula* Agathonis, & Chaeremonis.
 Θυννοθήρας, *titulus unius e Mimis* Sophronis.
 περὶ Θυσιῶν (τῶν ἐν Λακεδαιμόνι) *liber* Solibii. περὶ Βομῶν καὶ Θυσιῶν *ſcripſit* Ammonius. περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Θυσιῶν: *vide infra in* Ῥ, *literá.* περὶ τῆς ἐν Ἰλίου Σιφίας, *vide sub lit. l.*

I.

- Ἰάλεμος, *fabula* Amphidis, & Ophelionis.
 Ἰαμβοὶ *ab Athenaeo citantur*: Aeschrionis, Ananii, Archelai, Cercidae, Hermiae Curiensis, Hermippi comici, Hipponactis, Parmenonis, Phoenicis Colophonii, Simonidis Amorgii, Solonis. *Iſtorum iamborum plerique ſunt* σκάζοντες & choliambi.
 οἱ καταλογάδην Ἰαμβοὶ, Aſopodori.
 περὶ Ἰαμβοποιῶν *ſcripſit* Lyſanias.
 Ἰατρὸς, *fabula* Antiphanis, Ariſtrophontis, Philemonis, Theophili.
 Ἰδιοφυῆ, *poëma* Archelai Chersonitae Aegyptii.
 Ἰερὰ ἀναγραφὴ, *liber* Evemeris.
 Ἰέρεια, *fabula* Apollodori Carystii.
 Ἰερὸς γάμος, Alcaeï *fabula*.
 περὶ τοῦ ἱεροῦ πολέμου *ſcripſit* Calliſthenes.
 τῶν πρὸς τὰς Ἱερουργίας *libri*, Ariſtomenis.

ερωφάντης, *fabula* Nicostrati.

έρων ἢ Τυραννικὸς, *liber* Xenophontis.

ἰάφ' ἱερῶν, *fabula* Platonis comici.

πρὸς ἱέρωνα σκολιδόν, Pindari.

πρὸς ἱέρωνος νεὸς *scripsit* Moschion.

πρὸς τῆς ἱερωνύμου τυραννίδος, *auctor* Bato Sinopenfis.

ἰθύφαλλοι, Theoclis. ἰθύφαλλος, *id est*, Ithyphallicum carmen, in Demetrium Poliorcetam, lib. VI. cap. 63.

ἰκάριοι, σάτυροι, Timoclis *drama*.

ἰκέτιδες, *fabula* Euripidis.

ἰλίδες, Homeri. Αἰγυπτιακὴ ἱλιάς, Hipparchi.

ἰλίου πέρις, *poëma epicum* Sacadae Argivi.

πρὸς τῆς ἐν ἱλίῳ θυσίας *scripsit* Dicaearchus.

ἰαχός, *fabula* Sophoclis.

ἰνδικὰ *scripsere*: Basilis, Daimachus, Megasthenes.

πρὸς ἰνδικῆς παράπλους: *auctor* Androsthenes.

ἰνὸς, *fabula* Sophoclis.

ἰξίων, *fabula* Aeschyli, & Eubuli.

ἰπρας ἢ Παννυχίς, Pherecratis *fabula*.

ἰπρεῖς, *fabula* Antiphanis, & Aristophanis. Tribuebatur etiam Archippo ex vulgata olim scriptura, quam mendosam iudicavimus.

ἰπρεὺς, *fabula* Alexidis. Eidem etiam ἰπρες *fabula* tribuitur, sed ex corrupta scriptura.

ἰπίας, *dialogus* Platonis.

πρὸς ἰππικῆς, *liber* Xenophontis.

ἰπίσκος vel Ἄγωνις, *fabula* Alexidis.

πρὸς ἰππόλοχον ἐπιστολαί, Lyncei Samii.

πρόλυτος, Euripidis *fabula*, & Sopatri.

πποτρόφος, *fabula* Mnesimachi.

πρὸς ἰππώνακτος *scripsit* Hermippus Smyrnaeus.

ἰρις σατυρικὴ, Achaei *fabula*. (Conf. Ἔρις.)

πρὸς ἰσθμίων, *auctor* Euphorion.

πρὸς ἰσοκράτους, *liber* Hermippi. πρὸς τῶν ἰσοκράτους μαθητῶν, eiusdem Hermippi.

ρεστάσιον, *fabula* Alexidis.

ἱστορίαι *citantur*: Agatharchidis, Democharis, Demophili, Diylli, Duridis, Ephori, Euphanti, Hegesiphaetis, Hellaniei, Heraclidae Lembii, Herodoti, Mnesiptolemi, Nicolai Peripaterici, Pherecydis, Phylarchi, Polybii, Polycleti Larissaei, Posidonii, Pythermi, Thucydidis, Timaei. Πρῶται ἱστορίαι, Ανα-

ximenis Lampfaceni. *Κωμικαὶ ἱστορίαι*, Protagoridæ. Ἱστορίη, *singulari numero*, Scythini Teii. *Conf. Ind. Auctorum*, in Alcimus Siculus.

Singulorum populorum, civitatum, hominum, aut rerum cuiusque generis Historias quaere suis locis: verbi causa, Historias Rerum Alexandri, sub lit. A. Σεατρικὴν ἱστορίαν sub lit. Θ. Τελχινιακὴν sub lit. Τ. & sic de aliis. Conf. infra, voc. Ὄρη.

περὶ Ἱστορίας scripsit Caecilius Calactinus.

Ἱστορικὰ παράδοξα scripsit Myrsilus Lesbios.

Ἱστορικὰ ὑπομνήματα citantur: Callimachi, Carylili Pergameni, Euphorionis, Hieronymi Rhodii, Zenodoti. *Conf. infra, Ὑπομνήματα.*

Ἱστοριογράφος, *fabula* Dioxippi.

Ἱταλικά Γλώσσαι, Diodori.

Ἱταλικὴ, *scil. ἱστορία*, Alcimi Siculi *opus*.

Ἰφιγένεια, *fab.* Sophoclis. Ἰφιγ. ἐν Αὐλ. Euripidis.

Ἰχθυῖς, *fabula* Archippi.

περὶ Ἰχθυῶν scripsere Aristoteles, Dörion, Epaenetus. De Piscibus in sicco degentibus: *vide in Theophrasti operibus istud περὶ τῶν ἐν τῷ Σηρῷ διαστομένων.*

Ἰχνευταί, *drama* Sophoclis.

Ἰώ, *fabula* Chaeremonis, & Platonis comici.

Ἰώ, Πάν, Ἀρκαδίας μηδέν &c. Scol. 4. XV. 694. d.

Ἰών, *dialogus* Platonis philosophi; & *comœdia* Eubuli.

αἱ πρὸς Ἰῶνα (τὸν Χῖον) ἀντεξηγήσεις, *sive* Ἐξηγητικὴ τῶν Ἰῶνος δραμάτων, *auctor* Didymus. περὶ Ἰῶνα τοῦ ποιητοῦ scripsit Bato Sinopenfis.

Ἰωνικὰ ποιήματα, Alexandri Aetoli, Alexi, (*sive is Alexas est*,) Pyretis Milefii, Sotadis, aliorumque, XIV. 620. e.

Ἰωνικὰ ὑπομνήματα, Artemidori Ephesii.

K.

Κάβειροι, *fabula* Aeschyli.

Καθαρμοί, *poëma* Empedoclis.

Κάθοδος Ἀτρειδῶν. *vide* Ἀτρειδ.

ἡ περὶ τῶν Καθόλου πραγματεία, Erasistrati Medici.

Καινεύς. Φοῖνιξ ἢ Καινεύς, *fabula* Ionis.

Κάλλαισχος, *fabula* Ophelionis, & Theopompi.

Καλλίας, *dialogus* Aeschinis Socratici.

ἡ τῶν Καλλιμάχου Πίνακας *commentariū* Aristophanis Byzantii.

ἐλαίπιδης, *fabula* Strattidis.

ἐλιστὼ, Alcæi *fabula*.

ἐλωνίδης, *fabula* Aristophontis.

ἡ (τοῦ) Καλοῦ καὶ (τῆς) Ἡδονῆς, Chryippi *opus*.

ἐλύκη, *carmen* Stesichori.

ἐλυψὼ, *fabula* Anaxilæ.

ἐμικὸν, Sophoclis *fabula*. (*Eadem a Dætes. ex coniecturâ Aeschilo tribuebatur.*)

ἐμπυλίων, *fabula* Ararotis, & Eubuli.

ἐπὶ τῶν, *liber* Epicuri. Κατὰ, qui Epicharmo *falso* tribuitur, est Axioristi.

ἄρος, *fabula* Antiphanis.

ἐρίνα, Menandri *fabula*. *Conf.* μοχ Κάρη.

ἡ καρίνας ὧδ' ἔφη &c. Scol. 9. XV. 695. a.

ἐρνεονίκαι, Hellenici *liber*.

ἄρη, (ἀπ Καρίνα?) Antiphanis *fabula*.

ἐρυατίδες. *vide* Δύμαιναι.

ἡ Καρῶν καὶ Λελέγων, *liber* Philippi Theangelensis.

ἡ τῶν ἐν Καρχηδόνι πέπλων *scripsit* Polemon Perieg.

καρχηδόνιος, *fabula* Menandri.

ἡ τῆς Καρχηδονίων πολιτείας, *auctor* Hippagoras.

ῆς Κάσανδρον περὶ βασιλείας, *liber* Theophrasti *sive* Sophibii.

ἐταπολλόμενος, *fabula* Eubuli. *conf.* Μετακολλ.

ἐταψευδόμενος, *fab.* Sosipatri. Τοκιστῆς ἢ Καταψευδ. Alexidis. (*Conf.* Ψευδόμενος.)

ἐτεσθίων, *fabula* Ameipsiae.

ἐτύριοι, Timoclis *fabula*.

ἐρύφαλος, *fabula* Menandri.

ἐνταυρος, *carmen dithyrambicum* Theodoridae Syracusii: *comœdia* Aristophanis, & Lyncei Samii: *item*, *tragœdia* Chaeremonis: *item*, ὧδ' ἄσιγμος Lasi Hermionensis. Κένταυρος ἢ Δεξαμενός, *comœdia* Timoclis.

ἐραυνός, & Κεραυνούμενος, *fabulae* (*sive una est eademque fabula*) Anaxippi comici.

ἐρκίων, *sive* Κέρκιος, *fabula* Anaxandridae.

ἐρκωπός, *fabula* Eubuli, & Hermippi.

ἰσφαλίων, *poëticum* (*ut videtur*) *scriptum*: *auctor* Athenogenes.

ἰθαλίων, *fabula* Sophoclis.

- Κήδων. Ἐγχει καὶ Κήδωνι &c. Scol. 21. XV. 695. e.
 Κηπουρὸς, *fabula* Antiphanis.
 Κῆρες, *Aristiae comici fabula*.
 (Κηρυττόμενος, *sive* Ἐκηρυττομ. *fab.* Alexidis.)
 Κήϋκος γάμος, *carmen* Hesiodi.
 Κιθαριστῆς, *fabula* Menandri.
 Κιθαρωδὸς, *fabula* Anaxippi, & Niconis *comici*.
 περὶ Κιθαρωδῶν, *liber* Aristae: *idem*, Hieronymi *liber*,
qui est quintus περὶ Ποιητῶν.
 Κίμων, Cimon. *Hoc titulo citatur Dialogus aliquis Pla-*
tonis philosophi, XI. 506. d. ubi vide Animadu.
 Κινησίας. Μακεδόνες ἢ Κινησίας, *fabula* Strattidis.
 Κίρκη, *Anaxilae fabula*, & Ephippi. *Conf. infra*, Κίρκη.
 Κλεοβουλῖναι, *fab.* Cratini. Κλεοβουλῖνη, *Alexidis*.
 Κλεοφάνης, *fabula* Antiphanis.
 Κλεοφῶν, *Platonis comici fabula*.
 Κλεψύδρα, *Eubuli fabula*.
 Κλίνη, *fabula* Nicostrati.
 Κνιδία, *fab.* Alexidis, & Sopatri.
 πρὸς τὰς Κνιδίας γνώμας, *Hippocratis liber, idem*
aliàs περὶ Διαίτης.
 Κνοισθῖς, (*sive* Κνωβῖς) ἢ Γάστρων, *Antiphanis fabula*.
 Κογχορῆς, *carmen* Pancratis.
 Κόθορνοι, *fabula* Philonidae *comici*.
 περὶ Κολακείας, *liber* Theophrasti.
 Κόλακες, *fabula* Eupolidis.
 Κόλαξ, *Menandri fabula*.
 Κολοφωνία καὶ *scripsit* Erxias, & Nicander Colophonius.
 Κολοφωνίων πολιτεία, *scriptum* Aristotelis.
 Κολοφωνίων ὄροι, *historicum opus* Heropyti.
 Κολχίδες, *fabula* Sophoclis.
 Κόλωνες, *sive* Κόλωτες, *fabula* Menandri.
 Κονιάτης, *Alexidis fabula*.
 Κονίσσαλος, *fabula* Timoclis.
 Κόννος, *Ameipsiae fabula*.
 Κοριαννὼ, *fabula* Pherecratis.
 Κορινθία, *fabula* Antiphanis, & Philemonis.
 Κορινθιαστὴς, *fabula* Philetaeri, & Poliochi.
 Κορωνιστὰι, Hagnoclis (*sive* Agnoclis) Rhodii *scriptum*.
 εἰς Κότυν, *lascivum poema* Demophontis.
 Κουρίς, *fabula* Alexidis, & Amphidis.
 Κραπάταλλοι, *Pherecratis fabula*.

- Κρατερὸν τὸν Μακεδόνα παῖδαν, *auctor* Alexinus.
 Κρατεῦας, (*sive* Κρατίας, *ut est in Ms.*) ἢ Φαρμακο-
 πάλης, *fabula* Alexidis.
 τοῦ Κρατῆρος, *liber* Apollodori Atheniensis.
 Κρατίνου *scripsere* Asclepiades Myrleanus, & Ti-
 marchus. Θραττῶν Κρατίνου ὑπομνήματα *scripsit* Cal-
 listratus.
 Κράτυλος, (*sic corr. in Ind. Aut. ubi perream Κράτυλος,*)
dialogus Platonis.
 Κρήνης, *fabula* Menandri.
 Κρῖσαι, *fabula* Aeschyli, & Euripidis.
 Κριός, *fabula* Antiphanis, & Apollophanis.
 Κριτὰ, *scripsere* Dosiadas, Echemenes, Socrates.
 Κριτὰ Νόμιμα *scripsit* Pyrgion.
 Κριτὰ Γλώσσαι: Hermon, & Hermonax; *nisi unus*
idemque auctor.
 Κίρκη (*forf. Κίρκη vel Κίρκα*) *poëma*, quod Alexandro Ae-
 tolo tribuitur.
 Κισ, Sophoclis *fabula*.
 Κίτας, *vide* Ἀτλαντικές.
 Κωφ, Platonis *dialogus*.
 Κωφ, *fabula* Phrynichi.
 Κωφιστῶν πολιτεία, Aristotelis *scriptum*.
 Κωφιστῶν ἱστορία, Alexandri Myndii.
 Κωφιστῶν, oratio Demosthenis.
 Κωφιστῶν, *historicum opus* Hellanici.
 Κωφιστῶν, *fabula* Alexidis.
 Κωφιστῶν, *fab. eiusdem* Alexidis.
 Κωφιστῶν, Ephippi *fabula*.
 Κωφιστῶν ὄροι, *auctor* Neanthes Cyzicenus.
 Κωφιστῶν, *opus* Agathoclis Babylonii vel Cyziceni.
 Κωφιστῶν, VII. 277. e. n. περὶ τοῦ Κύκλου *scripsit*
 Dionysius Samius.
 Κωφιστῶν, *fabula* Calliae, & Dioclis.
 Κωφιστῶν, *fabula* Antiphanis, Epicharmi, Euripidis, *Item*,
carmen lyricum vel dithyrambicum Timothei.
 Κωφιστῶν, *fabula* Alexidis, & Eubuli.
 Κωφιστῶν, *tribuntur* Hyperocho Cumano.
 Κωφιστῶν, *fabula* Timothei comici.
 Κωφιστῶν, *liber* Xenophontis.
 Κωφιστῶν, *fabula* Philaeteri comici.
 Κωφιστῶν συμπόσιον, Parmenisci.

Κύπρια ἔπη, Stasini : *a nonnullis tribuuntur Hegesiae.*
Vide XV. 682. d. e.

Κυπριακὰ, *historicum opus* Timomachi.

Κύπριος, *fabula* Alexidis.

τῶν Κύρων θάτερος, *dialogus* Antisthenis.

Κωακὰ *scripsit* Macareus.

περὶ τοῦ Δίδε κωδίου, *liber* Polemonis Periegetae.

περὶ Κωθωνισμοῦ ἐπιστολή, Mnesithei Medici.

Κώκαλος, Aristophanis *fabula*.

Κωμασταί, *fabula* Epicharmi, Eubulidis, Phrynichi.

Κωμικαὶ ἱστορίαι, Protagoridae.

Κωμωδίαὶ σατυρικαί, Syllae, imperatoris Romani.

περὶ Κωμωδίας *scripsere* : Chamaeleon, Eratosthenes,
 Lycophron, Theophrastus.

Κωμωδούμενα, *sive potius* Κωμωδούμενοι, *liber* Herodici
 Craterii. περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ κωμωδίᾳ κωμωδουμένων
scripsit Antiochus Alexandrinus.

Κωραλίσκος, *fabula* Epilyci.

Κώρυκος, Antiphanis *fabula*.

Λ.

τῆς Λαγίδος ἐγκώμιον *scripsit* Cephalus.

Λαέρτης, *fabula* Ionis.

πρὸς Λαῖδα, *oratio* Lysiae.

Λαῖος, *fabula* Platonis comici.

περὶ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι ἀναθημάτων, *liber* Polemonis
 Periegetae. περὶ θυσιῶν τῶν ἐν Λακεδαίμ. Sosibii *liber*.

Λακεδαιμονίων Πολιτεία : *auctor* Critias, Dioscorides,
 Molpis. Λακόνων Πολιτεία : *auctor* Aristocles, &
 Hippasus. Λακωνικὴ πολιτεία : *auctor* Persaeus, item
 Proxenus, & Sphaerus.

Λάκωνες, *fabula* Platonis comici. Λάκωνες ἢ Λάδα,
fab. Eubuli.

Λακωνικὰ *scripsere* Aristocrates, & Polycrates.

Λακωνικὰὶ γλῶσσαι *citantur* Aristophanis Byzantii.

Λαμία, *fabula* Cratetis.

Λαμπαδηφόροι, Philetaeri *fabula*.

Λαμπὰς, *fabula* Alexidis, & Antiphanis.

Λάμπων, Antiphanis *fabula*.

Λαμψακηνῶν ὄροι, *auctor* Charon.

Λαρισσαῖοι, *fabula* Sophoclis.

περὶ Λάσου *scripsit* Chamaeleon Ponticus.

πρὸ Λαχάνων *scripsit* Eudemus, & Euthydemus; *nisi unus idemque.*

ἄχης, *dialogus* Platonis, *idem qui* περὶ Ἀνδρείας.

ἔβης, & Λεβήτιον, *fab.* Alexidis.

εὐφύδριον. Scolion 22. XV. 695. e.

επίθου καὶ φακῆς σύγκρισις, *poëma* Meleagri.

πρὸ Καρῶν καὶ Λελέγων, *liber* Philippi Theangelensis.

ἑξείς. *conf.* Γλῶσσαι. Ἀττικαὶ λέξεις, Nicandri Thya-

tyreni. Περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἱστορικοῖς λέξεων, *liber*

Parthenii. Ἐξήγησις Ῥοδιακῶν λέξεων, Moschi. Περὶ

Λέξεως, Antigoni Carystii. Λέξεως συναγωγή, Do-

rothei Ascalonitae. Περὶ τῆς Ἀττικῆς Λέξεως, Cra-

teris, & Seleuci. Περὶ παροφθαρίας Λέξεως, Didymi.

ἐόντιον, *carmen elegiacum* Hermesianactis.

ῥαπειρίσκος, *fabula* Antiphanis.

ῥαχας *scripsit* Heraclides Ponticus *iunior.*

ρυνκαδία ἢ Δραπέται, *fabula* Alexidis.

ρυνὰς, Amphidis *fabula.*

ρύκη, (*si vera scriptura*) Alexidis *fab.* *Conf.* Λευκαδία.

στὰ Λεωκράτους, *oratio* Lycurgi.

σωνίδης, *fabula* Antiphanis.

ῥῥα. *vide supra*, Λάκωνες.

ῥῥη, *fabula* Timoclis.

ῥμνίαι, *fab.* Antiphanis, Aristophanis, Diphili, Menandri, Nicocharis.

ῥμρομέδα, Strattidis *fabula*; (*item* Stratonis, *ex vulgata olim scriptura*, XI. 473. c.)

ῥροι, *fabula* Pherecratis.

ῥρὰ Λιβύης συγγράμματα, Iubae *regis.*

ῥρὸ Διδῶν, *liber* Draconis Corcyraei, Socratis, Theophrasti.

ῥρος, *fabula* Achaei, & Alexidis.

ῥταλ, *titulus libri noni Iliadis.*

ῥτυέρσας. *vide* Δάφνις.

ῥύγος καὶ Λογύνα, *fab.* Epicharmi.

ῥοπρίδες, *fabula* Posidippi.

ῥοπρικὰ ῥῥα, XV. 697. b. c.

ῥοπρὸ, *fabula* Alexidis.

ῥρὸ τοῦ λυγίνοῦ παρ' Ἀνακρέοντι στεφάνου *scripsit* Hephaestion.

ῥύδη, *carmen elegiacum* Antimachi.

ῥυδὸ, *fabula* Magnetis. ῥυδὸς, Antiphanis.

Λυκῶργος, *fabula* Aeschyli, & Anaxandridae.
 πρὸς Λυκόφρονα, *scripsit* Diodorus Grammat.
 κατὰ Λυκόφρονος, *oratio* Lycurgi.
 Λύκων, *fabula* Antiphanis.
 Εἶθε λύρα καλὴ γενοίμην &c. Scol. 16. XV. 695. ε.
 Λυροποῖδες, *fabula* Anaxilae comici.
 Εἰς Λύσανδρον τὸν Σπαρτιάτην παιᾶν, XV. 696. ε.
 Λυσιστράτη, *fabula* Aristophanis.

M.

Μαγείρικὴ διδασκαλία, *auctor* Parmeno.
 Μάγειροι, *fabula* Anaxilae. Μάγειρος, *fab.* Nicostrati.
 Μάγνητικὰ, *scripsit* Possis Magnes.
 περὶ τῶν ἐν τῇ Πλάτωνος Πολιτείᾳ μαθηματικῶς ἐκ-
 ρημένων, *liber* Clearchi.
 Μακεδόνες, (ἢ Κινησίας) *fabula* Strattidis.
 Μακεδονικὰ, *scripsere* Duris, & Marfyas, imo Marfyae ~~ἀντ.~~
 περὶ Μακροβιότητος, *liber* Aristotelis.
 Μαλθακοί, *fabula* Cratini.
 Μαμμάκυθος ἢ Αὔραι, *fab.* Metagenis, vel Aristagorae.
 Μανδραγοριζομένη, Alexidis *fabula*.
 Μανία ἢ Ἀποκοτταβίζοντες, *fabula* Ameipsiae.
 Μάντεις, Alexidis *fabula*.
 κατὰ Μαντιθέου, *oratio* Hyperidis.
 περὶ Μαντικῆς, *auctor* Philochorus.
 Μαρθώνιαί, Timoclis *fabula*.
 Μαρικᾶς, *fabula* Eupolidis.
 Μαρσύας, *carmen dithyrambicum* Melanippidis.
 Μασσαλιωτῶν πολιτεία, *scriptum* Aristotelis.
 περὶ τῆς - - Ματτύνης, *liber* Dorothei Ascalonitae.
 Μεγαβύζος, *an fabulae titulus?* VI. 248. α. (*Fuit scilicet*
cum suspicaret, pro ἐν Μεγαβύζου ibi ἐν Μεγαβύζῳ legat-
dum esse, in praecedente ῥιγῶν δὲ vero latere poëtae nescio
cuius nomen. Sed haec mera utique hariolatio.)
 Μεγαρικὰ, *scripsit* Dieuchides.
 Μεγαρίς, *fabula* Epicharmi.
 Μέγας διάκοσμος, Democriti *opus*.
 πρὸς Μέδοντα, *oratio* Lysiae.
 Μέθνη, *fabula* Menandri.
 περὶ Μέθνης *scripsere*: Aristoteles, Chamaeleon Heracleota,
 Hieronymus Rhodius, Theophrastus.

ἰων πολιτείαν *scripsit* Aristoteles.

ιδίου, *oratio* Demosthenis.

ἰων, *fabula* Antiphanis.

ῥοδία, *carmen* Hesiodi.

ππη δεσμῶτις, *fabula* Euripidis.

ρος, *titulus unus ex dithyrambis* Cleomenis Rhe-

ἰ item, *comoedia* Scirae Tarentini.

captur Alcmanis, Anacreontis, Ibyci Rhegini,

hūs. Μέλη σκαλιὰ, *s. σκολιὰ*, Pythermi. *Conf. su-*

eis Ἔρωτα, & Ἐρωτικά.

ια, *fabula* Eriphi comici.

τος, *fabula* Anaxandridae.

αι, Dioclis *fabula*.

ουργικὰ, *poëma epicum* Nicandri.

οποιῶν *scripsit* Euphorion.

οιρος, *fabula* Antidoti comici.

ἄνδρου *scripsit* Lynceus Samius.

μος, *drama satyricum* Lycophronis.

ου βίος, *auctor* Antigonus Carystius.

ος, Platonis comici *fabula*.

ρος, *dialogus* Platonis.

eiusdem Platonis *dialogus*.

ίβας, *fabula* Blaesii comici.

ιακὰ, *historicum opus* Myronis Prienenfis.

ιακὰ ἔπη, Aeschyli Alexandrini.

ἡ μεταβαλλόντων τὰς χρῆας, *liber* Theophrasti.

ἁλώμενος, *titulus fabulae* Eubuli: *sed Κατα-*

λωμ. videtur legendum.

αλῆψεως, *liber* Cleanthis.

αῖς, *fabula* Pherecydis.

ακὶς, *liber* Philonis.

ερόμενος, *fabula* Posidippi.

ἡ Ζάμιον, *titulus fabulae* Philemonis.

ος, Antiphanis *fabula*.

αασίαι, *auctor* Nicanor Cyrenaeus.

, *fabula* Euripidis tragici, & Eubuli atque Strat-

, *comicoꝝ*.

fabula Theopompi comici.

αίων, *sive* Λεσβίων) ὄποι: *auctor* Theolytus Me-

inaeus.

ρτης, *fabula* Menandri.

γύρτης, Antiphanis *fabula*.

- Μηχανικῶν** *libros scripsit Moschus.*
Μίδων, *fabula Alexidis.*
 κατὰ Μικίνου, *oratio Demosthenis, item Lysiae.*
Μιλησία, *sive Μιλήσιοι, fabula Alexidis.*
Μιλησίων πολιτεία, *Aristotelis scriptum.*
 περὶ Μιλήτου *scripsit Clytus Aristotelicus.*
Μίλων, *fabula Alexidis.*
Μῆμοι ἀνδρεῖοι & γυναικεῖοι, *Sophronis.*
Μινύαι, *Chaeremonis tragici.*
Μινως, *fabula Alexidis, & Antiphanis.*
Μισογύνης, *fabula Menandri.*
Μισοπόνηρος, *Antiphanis fabula.*
Μισουμένη, *fab. Phoenicidae.*
Μνήματα, *Antiphanis fab.*
Μνημάτιον, *fabula Diphili, & Epigenis.*
 κατὰ Εὐέργου καὶ Μνησιβούλου, *oratio Demosthenis.*
Μνημοσύνη, *poëma epicum; cuius auctor Moero poëta.*
Μνησιπόλεμος, *fab. Epinici comici.*
Μνηστῆρες, *fabula Alexidis. Βακχίδες μνηστῆρες, καὶ*
ex parodiis Sopatri.
Μοῖραι, *fabula Achaei, & Hermippi.*
Μοιχευόμεναι. *vide Ἀδελφαί.*
Μοιχοί, *fab. Antiphanis. Μοιχὸς, fab. Philemonis.*
Μονότροπος, *fab. Anaxilae, & Phrynichi.*
 περὶ τοῦ Μορύχου, *liber Polemonis.*
Μοσχίων, *Callicratis fabula.*
Μοῦσαι, *fabula Epicharmi, Euphronis, (pro quo Euphanes vulgo nominabatur apud Athen.) Phrynichi.*
 περὶ τοῦ ἐν Ἐλικῶνι Μουσείου *libri: auctor Amphion Thespiensis.*
 περὶ Μουσικῆς: *auctores, Aristoteles, Aristoxenus, Heraclides Ponticus.*
Μουσῶν γοναί, *fabula Polyzeli comici.*
Μυθικὰ *scripsit Cleanthes.*
Μυλωθρίς, *fabula Eubuli.*
Μυρμηκάνθρωποι, *Pherecratis fabula.*
Μυρμιδόνες, *fabula Aeschyli, & Sophoclis.*
 περὶ Μύρων *scripsit Apollonius Herophilus. περὶ Μύρων*
καὶ Στεφάνων, Apollodorus medicus, & Philonides.
(Conf. Ind. Auct. in Myronides.)
Μυσοί, *fabula Sophoclis, & Eubuli comici.*
Μύσται, *fabula Sopatri.*

Μυστάριον, Σόπτριον, *eiusdem* Sopatri *fab.*
 περὶ τῶν ἐν Ἐλευσίνι Μυστηρίων *scripsit* Melanthius.
 Μύστις, *fabula* Antiphanis.

N.

Ναῖδος (τῆς ἑταίρας) ἐγκώμιον *scripsit* Alcidamas.
 Νάννιον, *fabula* Eubuli aut Philippidis.
 Ναννὸν, *carmen elegiacum* Mimnermi.
 Ναξία καὶ *scripsere* Aglaosthenes, & Andriſcus.
 Ναξίων πολιτείαν *scripsit* Aristoteles.
 περὶ Νάρκης, Clearchi *scriptum*.
 Νᾶσοι, *fab.* Epicharmi. *Conf.* Νῆσοι.
 Ναυαγδς, *fabula* Ehippi.
 Ναύκληροι, *fab.* Nausicratis. Ναύκληρος, Menandri.
 περὶ Ναυκράτews κτίσεως *scripsit* Apollonius Rhodius.
 Ναυτικάα, *fabula* Eubuli comici, & Sophoclis tragici.
 Ναυτίλος (fors. Ναύπλιος) *fabula* Timothei.
 Νείαιρα, *fabula* Philemonis, & Timoclis.
 κατὰ Νεαίρας, *oratio* Demosthenis.
 πρὸς τὸν Νεάνθηον ἀντιγραφὰι, Polemonis Periegetae.
 Νεανίσκοι, *fabula* Aeschyli, & Antiphanis.
 Νεκυΐα, *fabula* Sopatri.
 Νεμέα, Theopompi comici *fabula*.
 Νέμεσις, *fabula* Cratini.
 Νεοπτόλεμος, *fabula* Theophili.
 Νεοττις, *fab.* Anaxilae, Antiphanis, Eubuli.
 περὶ τῆς Νεστορίδος, *liber* Asclepiadis Myrleani.
 Νεφέλαι, & δευτέραι Νεφέλαι, *fab.* Aristophanis.
 Νεῶν κατάλογος, Apollodori Atheniensis *opus*.
 Νερεὺς, *fabula* Anaxandridae, & Anaxilae.
 Νερηΐδες, *fab.* *eiusdem* Anaxandridae.
 Νησιὰς, *historicum opus* Semi Delii.
 Νῆσοι, *fabula* Aristophanis. *Conf.* Νᾶσοι.
 περὶ τῶν Νικάνδρου Θηριακῶν *scripsit* Diphilus Laod.
 Νιόβη, Sophoclis *tragoedia*: *item*, Timothei *carmen*.
 Νίοβος. Δράματα ἢ Νίοβος, *comodia* Aristophanis. *Item*
 δευτερος Νίοβος, *instaurata illius editio*.
 περὶ τῶν κατὰ Φιγαλίαν Νομίμων *scripsit* Harmodius.
 Νομοθέτης, *fabula* Menandri.
 περὶ Νομοθετῶν: *auctor* Hermippus Smyrnaeus.
 Νόμοι, *fabula* Cratini. *Item*, Νόμοι vel περὶ Νόμων,
opus philosophicum Diogenis Babylonii, & Platonis.

οἱ παρ' Ὀμήρῳ Νόμοι, *liber* Dioscoridis.
 Νόμοι μουσικοί, Timothei. Νόμοι πολιτικοί Aristoxeni.
 Νόμοι συμποτικοί Aristotelis, Speusippi, Xenocratis.
 Νόμος συσσιτικὸς, Gnathaenae *meretricis*.
 Νόμων Πίναξ, *liber* Callimachi.
 περὶ ὁξέων Νοσημάτων, Hippocratis *liber*, qui aliás περὶ
 Διαίτης.
 περὶ τῶν προσφερομένων τοῖς Νοσοῦσι καὶ τοῖς ὑγιαίν. *liber*
 Diphili Siphnii.
 Νόστοι: *auctores*, Anticlides, Cleidemus, Lyfimachus.
 Νύμφαι ἢ Φιλόκαλος, *fabula* Alexidis.
 Νυμφόπῳνος, *opus* e Sophronis *Mimis*.
 Νύξ μακρά, *fabula* Platonis *comici*.

Ξ.

Ξενίζων, *fabula* Heracliti *comici*.
 περὶ τῶν ἐν τῷ Ξερῷ διαιτωμένων, *vel* διατριβήτων, *liber*
 Theophrasti.

Ο.

Ὀβελιαφόροι, *fabula* Ephippi.
 περὶ Ὀδμῶν, *liber* Theophrasti.
 Ὀδύσσεα, Homeri.
 Ὀδυσσεῖς, *fabula* Cratini.
 Ὀδυσσεύς, *fab.* Amphidis, Anaxandridae, Chaeremonis,
 Theopompi. Ὀδυσσεύς ἢ Πανόπτει, Eubuli.
 Ὀδυσσεύς αὐτόμολος, *fabula* Epicharmi. Ὀδ. ναυαγὸς,
eiusdem Epicharmi. Ὀδυσσεύς ὑφαίνων, Alexidis.
 Οἰδίπους, *tragoedia* Euripidis, Sophoclis, & Theoclitae.
Item drama Eubuli *comici*.
 Οἰκιζόμενος, *sive* Εἰσοικιζόμενος, Alexidis *fabula*.
 Οἰκονομικὸς, *liber* Xenophontis.
 Οἶνεύς, *fabula* Chaeremonis, & Euripidis.
 Οἰνόμαος, *tragoedia* Sophoclis. Οἰνόμαος ἢ Πέλοψ, *fabula*
 Antiphanis, & Eubuli.
 Οἶνοπίων, Philetaeri *fabula*.
 Οἶνοποιὸς, *fabula* Nicostrati.
 Οἶταῖκα, *carmen epicum* Nicandri.
 Ὀλβία, *fabula* Eubuli.
 Ὀλκάδες, Aristophanis *fabula*.
 Ὀλύμπικὸς, *historicus liber* Dicaearchi.
 Ὀλύμβιος, *sive rectius* Ὀλυθία, Alexidis *fabula*.

- Ὀμηρος ἢ Ἀσκητῆς, *fabula* Metagenis.
 Ὀμήρου ἔκδοσις, Zenodoti.
 περὶ Ὀμήρου: αὐτοῦ Megaclides.
 οἱ παρ' Ὀμήρου νόμοι, Dioscoridis opus.
 Ὀμοία, Spreuippi opus. Ἐρωτικὰ Ὀμοία, Aristonis Cei.
 Ὀμοία, (sive Ὀμοίαι,) *fabula* Alexidis, quam nonnulli
 Antidoto tribuunt.
 Ὀμοίαι, alibi Ὀμοιοί, *fabula* Antiphanis. Ὀμοιοί ἢ
 Ὀβελιαφόροι, Ephippi *fabula*.
 Ὀμοιοῖτες, liber Iubae regis.
 περὶ Ὀμονοίας, (nisi forte περὶ Ὀμοίων αὐτὸ περὶ Ὀμω-
 νυμίας scriptum oportuit) liber Chrysippi Stoici.
 Ὀμοπάτριοι, *fabula* Antiphanis.
 Ὀμφάλη, *fabula* Achaei, Antiphanis, Ionis Chii.
 Ὀμῶνυμοι, historicum opus Demetrii Magnetis: item,
fabula Antiphanis, & Dionysii Sinopensis.
 Ἑθνικαὶ Ὀνομασίαι, Callimachi.
 περὶ Ὀνομασιῶν, liber Tryphonis. Ὀνομαστικά,
 eiusdem Tryphonis.
 Ἀττικὰ Ὀνόματα, Nicandri Thyatireni.
 περὶ Ὀνομάτων: αὐτοῦ Pamphilus, & Dionysius Try-
 phonis.
 περὶ Ὀνομάτων ἀδόξων ἐπιστολή, Polemonis.
 Ὀπλομάχος, *fabula* Anaxandridae.
 Ὀπλοποιΐα, Iliados liber decimus octavus.
 Ὀπώρα, *fabula* Alexidis.
 Oracula. Vide infra, Χρησμοί.
 περὶ Ὀργάνων πρὸς Ἀτταλον scripsit Biton.
 Ὀργῆ, *fabula* Menandri.
 περὶ Ὀργῆς, Antipatri Stoici opus.
 Ὀρεσταυτοκλείδης, Timoclis *fabula*.
 Ὀρεστεία, carmen Stesichori; item Xanthi.
 Ὀρέστης, *fabula* Alexidis, & Sopatri.
 Ὀρθάνης, vel Ὀρθάννης, *fabula* Ararotis, & Eubuli.
 Ὀρισμοί: αὐτοῦ Teucer.
 Ὀρμῆ, titulus carminis, quod Phillion poeta cecinit Athenis,
 XV. 698. f.
 Ὀρνίθες, *fabula* Aristophanis.
 Ὀρνιθογονία poema: αὐτοῦ Bocus.
 Ὀρνιθοκόμοι, *fabula* Anaxilae.
 περὶ Ὀρνίθων scripsit Alexander Myndius. Item, περὶ
 Ὀρνίθων, vel περὶ Ὀρνέων, αὐτοῦ Callimachus.

Ὄροι. *vide* Ὠροι.

Ὄρος, (*nescio an* Ὄρος γράφω,) Clearchi *scriptum*.

Ὀρύα, *fabula* Epicharmi.

περὶ Ὀρφέως, *liber* Nicomedis Acanthii.

περὶ Ὀρχήσεως *scripsit* Pylades.

Ὀρχηστρίς, *fabula* Alexidis.

περὶ Ὀρων, (*forf.* Ὀρων, *De Montibus*) καὶ Τόπων, καὶ Πυρρς, καὶ Λίθων, *scripsit* Socrates, *nescio quis*.

Ὄστις ἀνδρα φίλον &c. Scolion 23. XV. 695. f.

Ὄστολόγοι, Aeschyli *fabula*.

Οὐρανός, (*sive* Οὐρανός,) *fabula* Amphidis.

Ὀψαρτυσία *poëma*, *auctor* Simus Magnes.

Ὀψαρτυτικά *scripsere*: Acesias, Acestius, Agis, Archyras, Criton, Diocles, Dionysius, Epaenetus, Erasistratus, Euthydemus, Glaucus Locrus, Hegesippus, Heraclidae duo Syracusii, Mithaecus, Philistion, Stephanus; *qui cuncti simul nominantur*, XII. 516. c. *Quibus adiūci poterant alii, quos in Animadv. ad l. c. nominavi, auctore eodem nostro Athenaeo*, VII. 308. f. & XIV. 643. f. *scil.* Heracleo Ephesius, Philotimus, Parmeno Rhodius &c. *Denique eodem referendus fuerit Zopyrinus, nescio an item Actides Chius, & Tyndaricus Sicyonius, qui nominantur a Batone Comico*, XIV. 661. d.

Ὀψαρτυτικά Ἰλῶσαι *vel* Λέξεις, Artemidori Aristophanii, *nescio an* & Heracleonis Ephesii, *de quo vide Ind. Auct.*

Ὀπποιῖα (I. 4. e.) *a nonnullis nominatum est Archestrati carmen, adludendo ad Homericam Ὀπλοποιῖαν*.

Ὀπποιῖα Σικελικὴ, Mithaeci.

Ὀψωνητικὴ τέχνη, Lyncei Samii.

Π.

Παγκρατιαστὴς, *fabula* Alexidis, & Theophili.

Παιὰν εἰς Ἑρμείαν, Aristotelis. εἰς Κρατερὸν, Alexini. εἰς Ὑγίειαν, Ariphronis Sicyonii. *Conf.* Ὕμνος.

Παιᾶνες *memorantur* Dionysiodoti, Phrynichi, Pindari, Stesichori.

περὶ Παιάνων, *liber* Semi Delii.

Παίγνια *scripsere* Salpa Lesbia, & Mnaseas. *Id genus carminum primus invenit* Botrys, Messenius Siculus:

*eius nomen suo loco inferendum est Indici nostro Aucto-
rum, pag. 69. ex Athen. VII. 322. 2.*

Παιδεία, *scil. Κύρου, Xenophontis opus.*

περὶ Παιδείας, *liber Clearchi.*

Παιδερασταί, *fabula Diphili.*

Παιδεραστής, *Antiphanis fabula.*

Παιδιά, (*nisi potius Παιδια, aut Πάγνια*) *vel Παιδικά,
carminum genus, qualia scripsit Stesichorus.*

Παιδιαί, *fabula Cratetis comici.*

περὶ Σπουδῆς καὶ Παιδιάς, *liber Athenodori.*

Παιδικά, *unus e Sophronis mimis.*

Παιδίον, *fabula Menandri, Platonis, Posidippi.*

Παλαίστρα, (*semel Παλαίστραι*) *Alcaeï fabula.*

Παλαμήδης, *Aeschyli fabula.*

Παλλακή, *fabula Menandri.*

Παλλὰς Τριτογένει' &c. *Scolion 1. XV. 694. c.*

Παλληνίς, *auctor Themison.*

Παμφίλη, *fabula Alexidis, & Theopompi.*

Πάμφιλος, *Eubuli fabula.*

Πάν, *fabula Amphidis.*

Ἰὼ Πάν Ἀρκαδίας μεδίων &c. *Scolion 4. XV. 694. d.*

οἷς τὸν Πᾶνα ποίημα, *Castorionis Solensis.*

Πάνδαρος, *fabula Anaxandridae.*

Πάνδροσος, *fabula Clearchi comici, & Nicostrati.*

Πάνδωρα, *fabula Nicophontis, & Sophoclis.*

περὶ τοῦ Πανικοῦ, *liber Clearchi.*

Παννυχίς, *fab. Callippi, Eubuli, Hipparchi. Παννυχίς
ἢ Ἐρίθι, Alexidis.*

Πανδὲς γοναί, *Ararotis fabula.*

Πανόπται. Ὀδυσσεὺς ἢ Πανόπται, *fabula Eubuli.*

Παντοδαπῶν χρηστηρίων *libri, Philemonis grammatici.*

Παράγγεσμα, *scriptum Maeandrii.*

Παραδιδόμενη, *fabula Euphronis.*

Ἱστορικὰ Παράδοξα, *Myrsili Lesbii.*

Παρακαταθήκη, *fabula Menandri, & Sophili.*

Παραλυτρούμενος, *fab. Sotadis comici.*

Παράπλους Ἀσίας, *Nymphodori. cf. Περίπλους.*

Παράπλους τῆς Ἰνδικῆς, *Androsthenis.*

περὶ τῆς Παραπρεσβείας, *oratio Demosthenis.*

Παράσιτος, *fabula Alexidis, Antiphanis, Diphili.*

περὶ Παρασίτων, *liber Polemonis Perieg.*

Παρασκευαστικά, Heraclidis Cymaci Introductio ad Persicōn libros.

Παρεισιῶν, sive Παριῶν, *fabula* Philemonis.

Παρεκδιδομένη, Antiphanis *fabula*.

περὶ παρσφορυίας Λέξεως, Didymi *opus*.

τῆς Παρθίας περιηγητικῆς, *liber* Isidori Characeni.

Παρθικά, *auctor* Apollodorus Artemitanus.

Παρμενίδης, *dialogus* Platonis.

Παροιμῖαι, *fabula* Antiphanis: *item* Aristotelis *scriptum*.
περὶ Παροιμιῶν *scripserunt etiam* Aristides & Clearchus.

Πάροινος, *fabula* Alexidis.

Παρωδαί, vel Παρωδῖαι. *Auctores*: Hegemon, Hermippus, Matron, Sopater, Xenophanes. *Alii recensentur* lib. XV. cap. 54 extr. & cap. 55. *praesertim* Boeotus, & Euboeus Parius, *qui* Παρωδιῶν libros quatuor *edidit*.

περὶ Παρωδιῶν *scripsit* Polemon Periegeta libro duodecimo adv. Timaeum, *Athen.* XV. 698. b.

Πατριῶται, Nicostrati *fabula*.

κατὰ Πατροκλέους, *oratio* Hyperidis,

Παυσανίας, *fabula* Strattidis. *vide* Μαχάδ.

Πεδῆται, Calliae *fabula*.

Πειρίθους, *tragoedia*, quae ab aliis Critiae, ab aliis Euripidi *tribuitur*.

Πείσανδρος, *fabula* Platonis *comici*.

Πελαργοί, *fabula* Aristophanis.

Πελιάδες, Diphili *fabula*.

περὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πόλεων, *auctor* Apellas vel Apollas.

Πελταστής, *fabula* Ehippi, & Eriphi.

Πέλωψ ἢ Οἰνόμαος, *fab.* Antiphanis, & Eubuli.

Πενθερά, *unus e* Sophronis *Mimis muliebribus*.

Πένταθλον, *fabula* Xenarchi.

(αἱ τῶν Πεντετηρίδων γραφαί, V. 197. d. n. *tabulae sunt, non iam scriptae, quam pictae.*)

περὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι Πέπλων, *liber* Polemonis.

Περιαλγῆς, *fabula* Platonis *comici*.

Περίαλλος, Epicharmi *fabula*.

Περίδειπνον, *scil.* Ἀρκεσίλαου: *auctor* Timon *Sillogra-*

- rhus. Πλάτωνος περίδειπνον (id est, encomium)*
scripsit Speusippus.
 εριήγησις; *vel Περιηγήσεις, Hecataei.*
 εριγηγητικὸς Παρθίας, Isidor. Characeni.
 ἐπὶ Περικλέους *scripsit* Stesimbrotus Thasius.
 εριθία, *fabula* Menandri.
 ερίοδος γῆς, Eudoxi. Εὐρώπης Περίοδος, Hecataei.
 εριπτεσιῶν *libri: auctor* Nicander, *nescio Colophonius-*
ae, an Chalcedonius.
 ερίπλοι, Nymphodori. Περίπλους, Mnaseae.
 Ἀσίας περίπλους: *auctor* Nymphis, *item* Nympho-
 dorus.
 ἐρραῖβοι, *fabula* Aeschyli.
 ἐρσαι, *eiusdem* Aeschyli; *item* Phrynichi: *eodemque ti-*
tulo fabula tribuitur etiam Pherecrati, *incertâ quidem fide.*
 ερσικά: *auctores*, Charon Lampiscenus, Cresias, Di-
 non, Heraclides Cymaeus.
 ερσις, *fabula* Nausicratis comici.
 Ἰου Πέρσις, *carmen epicum* Sacadae.
 ετάλη, *fabula* Pherecratis.
 πρελόπη, Theopompi comici *fabula.*
 ιθραύστης, (*forf. Τιθραύστης*) *fab.* Diphili comici.
 ἱναξ Νέμων, Callimachi. Πίναξ παντοδαπῶν συγγραμ-
 μάτων, *eiusdem.*
 ἐπὶ τῶν ἐν Σικυῶνι Πινάκων, *liber* Polemonis.
 ἐπὶ Πινδάρου, *liber* Chamaeleontis.
 λακουντοποιῖκά συγγράμματα *ediderunt* Aegimius,
 Hegesippus, Metrobius, Phærus.
 ἐπὶ Πλακούντων, *praeier istos, scripsere etiam* Chrysi-
 pus Tyanensis in Ἀρτοκοπικῷ & Ἀρτοποιικῷ, Harpo-
 cration Mendesium, Iatrocles.
 ῥ' ἐαυτῶν Πλανώμενοι, Dexicratis *fabula.*
 λάνος, *fabula* Amphidis.
 ἐπὶ τῆς Πλάτωνος Διατριβῆς, *liber* Theopompi Chii.
 λάτωνος περίδειπνον *scripsit* Speusippus.
 ἐπὶ τῶν ἐν τῇ Πλάτωνος Πολιτείᾳ μαθηματικῶς εἰρημέ-
 νων, *liber* Clearchi.
 λεισθένης, Euripidis *fabula.*
 λούσιοι, *fabula* Anaxilae, & Antiphanis.
 λούτοι, Cratini *fabula.*
 λούτος, Aristophanis, & Nicostrati. Ἐλπίς ἢ Πλού-
 τος, Epicharmi *fabula.*

Πλούτου μήτερ' Ὀλυμπίαν αἰδέω Δάμπτρα &c. Scolion :
XV. 694. c.

περὶ Πνιγμοῦ, Theophrasti *liber*.

Ποάστριαι, *fabula* Phrynichi.

Ποιήματα, Socratis poëtae.

περὶ Ποιημάτων, *sive* περὶ Ποιήματος, *scripsit* Demetrius Byzantius.

Ποίησις, *fabula* Antiphanis.

Ποιηταί, Alexidis *fabula*, quae alibi Ποιητὰς, quo titulo etiam *fabulam* docuit Plato comicus.

περὶ Ποιητῶν *scripsere* Aristoteles, Demetrius Byzantius Hieronymus, Phanias Eresius.

περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ κωμωδουμένων Ποιητῶν *scripsit* Antiochus Alexandrinus.

Ποιμένες, Sophoclis *fabula*.

Πόλεις, *fabula* Anaxandridae: item Aristophanis, *scilicet* Eunici, *sive* Philyllii; immo horum unusquisque *fabulam* eodem titulo edidisse videtur.

περὶ Δουλικῶν Πολέμων. vide in Δουλ. Ἐμφυλίου πολέμου *libros* edidit Socrates Rhodius. περὶ τοῦ ἱεροῦ πολέμου, *auctor* Callisthenes.

Πολιτεία, vel περὶ Πολιτείας, *libri* Platonis, Diogenis Cynici, Zenonis Stoici. περὶ τῶν ἐν τῇ Πλάτῳ Πολιτεία &c. Vide paulo ante.

Πολιτεία erat etiam titulus carminis *sive* dramatis, quo Epicharmo tribuebatur, sed a Chryſogono iibicine compositum erat.

Πολιτεῖαι; Aristotelis: *scilicet* Πολιτεία Αἰγυπτῶν, Δαλίων, Θετταλῶν &c. Vide Ind. Auct. voc. ARISTOTELES. περὶ τῆς Καρχηδονίων πολιτείας *scripsit* Hippagoras. Πολιτείας *scripsit* etiam Critias; & in his Πολιτείαν Θετταλῶν & Λακεδαιμονίων. Alios qui de Laedemoniorum Republica *scripserunt*, vide supra, *scilicet* L. De Romanorum republ. vide infra, in Ῥωμ.

Πολιτικὰ *scripsit* Menesthenes.

Πολιτικὸς, *dialogus* Antisthenis, item Platonis.

Πολιτικὸς λόγος, *oratio* Antiphontis.

Πολιτικοὶ νόμοι, *liber* Aristoxeni.

Πολύευκτος, *fabula* Heniochi.

Πολύκλεια, Alexidis *fabula*.

Πολυπράγμων, Diphili, Heniochi, Timoclis.

Πονήρα, *fabula* Alexidis.

- Ποντικὸς, *fabula* Alexidis, & Antiphanis.
 Πομπύζουσα. *vide* Δορκίς, & Ῥόδιος.
 Πόρνη καὶ βαλανεύς &c. *Scolion* 20. XV. 695. e.
 Πορνοβοσκὸς, *fabula* Anaxilae, (*conf.* Ῥάκινθος) Eubuli, & Posidippi.
 Πορφύρα, *fabula* Xenarchi: *alibi dubie*, Timoclis aut Xenarchi. *Vide Ind. Aufl. in* Timocles.
 πρὶ Πόρων, *liber* Xenophontis.
 πρὸς τὸν κωμικὸν Ποσειδίππον ἐπιστολή, Lyncei Samii.
 Ποτάμιοι, *fabula* Strattidis.
 πρὶ τῶν παραδόξων Ποταμῶν, *liber* Philostephani.
 πρὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ Ποταμῶν, Polemonis *liber*.
 Πότος, *fabula* Alexandri Aetoli.
 Πρέσβεις, *fabula* Platonis comici.
 Πρίαπος, Xenarchi *fabula*.
 Προαγών, Aristophanis *fabula*.
 Προβατεύς, *fabula* Antiphanis.
 Προβλήματα, *fab.* eiusdem Antiphanis. φυσικὰ Προβλήματα, Aristotelis *opus*.
 Πρόγονοι, *fabula* Antiphanis.
 Προικιζομένη ἱματιόπωλις, *fabula* Apollodori Carystii.
 Προϊτίδες, *fabula* Theophili comici.
 Προκρίς, Eubuli *fabula*.
 Προμαθεύς. *vide* Πύρρα. Προμηθεύς δεσμώτης, & Προμ. λυόμενος, Aeschyli *fabulae*.
 Προίμια Thrasymachi *sophistae*.
 Προσούσια ἢ Κύκνος, *fabula* Eubuli.
 πρὶ τῶν προσφερομένων τοῖς Νοσοῦσι, καὶ τοῖς Ὑγιαίνουσιν, *liber* Diphili Siphniī *medici*.
 πρὶ Ἀττικῆς Προσώδιας, *liber* Tryphonis Alexandrini.
 πρὶ Προσώπων *scripsit* Aristophanes Byzantius.
 Προτραπτικὸς, *fabula* Antiphanis: *item*, *liber* Chamaeleontis Pontici.
 Προυσίου συμπτώματα *scripsit* Nicander Chalcedonius.
 Πρυτάνεις, *fabula* Teleclidae comici.
 Πρυτάνων Ἐρεσίων *liber secundus*, Phaniae Eresii.
 Πρωταγόρας, *dialogus* Platonis.
 Πρῶται Ἱστορίαι, Anaximenis.
 Πρωτεσίλαος, *fabula* Anaxandridae.
 Πρωτεύς τραγικὸς, Aeschyli *fabula*.
 Πρωτογονία, Cleidemi *opus*.
 Πρωτόχορος, *fabula* Alexidis, & Antidoti.

- Πτηνῶν ἱστορία, Alexandri Myndii opus.
 περὶ Πτισάνης, Hippocratis liber, qui aliàs περὶ Δια-
 τῆς inscribitur.
 περὶ Πτολεμαῖδος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ πόλεως scripsit Iba-
 Callimachus.
 Πτωχὴ ἢ Ῥοδία, fabula Philemonis.
 Πτωχοὶ fabula, Chionidae tribuitur.
 Πυθαγορίζουσα, Alexidis fabula.
 Πυθαγοριστῆς, fabula Aristophontis. Πυθαγόρεως, fa-
 bulā, quae Aristophani vulgo ex mendosa scriptura. tri-
 buitur, IV. 161. f. est eadem, quam dixi, Aristophontis
 περὶ Πυθαγόρου, (sive περὶ Πυθαγορείου βίου) liber Ly-
 conis Iassensis.
 Πύκτης, Timoclis fabula.
 Πύλαι, fabula Sopatri. Πυλαίαι, Alexidis.
 Πύραυρος, eiusdem Alexidis fabula.
 Πύρρα, sive Πύρρα καὶ Προμαθεὺς, Epicharmi fabula.
 περὶ Οῤων - - καὶ Πυρὸς scripsit Socrates quidam.
 Πυτίνη, fabula Cratini.
 Παλούμενοι, Menandri fabula.

P.

- Ῥαπιζόμενος, Menandri fabula.
 Ῥήτορες, fabula Cratetis.
 τῶν Ῥητορικῶν ἀπογραφὴ, Callimachi.
 Ῥιζοτομικὸς, liber Ameriae Macedonis; item, Er-
 machi Corcyraei.
 Ῥίνων, fabula Archippi comici.
 Ῥοδία. Πτωχὴ ἢ Ῥοδία, fab. Philemonis.
 Ῥοδιακὰ scripsit Polyzelus.
 Ῥοδιακῶν λέξεων ἐξήγησις, auctor Moschus.
 Ῥόδιος ἢ Ποπύζουσα, fabula Alexidis.
 περὶ τῆς πατρίδος (scilicet περὶ Ῥόδου) scripsit Ergeas
 Ergias.
 περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ θυσιῶν scripsit Georgus; (sive Ῥαῖνος,
 Gorgon;) item Theognis.
 περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς Διαλέκτου, liber Apionis.
 τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν Graeco sermone edidit Rutilius
 Rufus.
 περὶ τῆς Ῥωμαίων πολιτείας, de Romanorum Republica
 librum latino sermone scripsit Costa.
 Ῥωποπάλης. vide Τριόδους.

Σ.

- ἄλυσον, *dialogus* Antisthenis.
 ἁλμωνεύς, *fabula* Sophoclis.
 ἁμία, Anaxandridae *fabula*.
 ἡ τῶν κατὰ τὸ ἱερὸν τῆς Σαμίας Ἡρας *scripsit* Menodorus.
 ἁμύιοι, *fabula* Cratetis comici.
 ἁμίων ἄνθρωποι: *auctores*, Aethlius, Alexis Samius, Duris.
 ἁμύθρακες, Athenionis comici *fabula*.
 ἡ Σαμοθράκης, *liber* Polemonis Perieg.
 ἡ Σαπφούς *scripsit* Chamaeleon Ponticus.
 ἁπφὼ, *fabula* Antiphanis, Diphili, Ephippi, Timoclis.
 ἁπουῖνος, *fabula*, *auctor* Blaesius.
 ἁτυρίας, Anaxandridae *fabula*; cuius titulus *perperam* Σάτυρος *perhibebatur*.
 ἁτυρικαὶ κωμῳδίαι, Syllae.
 ἁτυρικὸς, (ἂν Σατυρίσκος?) *fabula* Sophoclis.
 ἁτυροί, *fabula* Ecphantidae, & Phrynichi. Nomen Σάτυροι *titulo fabulae subiectum* (verbi *causā*, Timoclis Ἰκάριοι σάτυροι) *significat* drama satyricum. Vide II. 55. c. d. & *conf. cum* X. 420. a. Sic in Timoclis *fabulis pro* Δημοσάτυροι, *fortasse* Δήμοι σάτυροι *scriptum* *oportebat*.
 ἁτύρος. vide Σατυρίας.]
 ἑρῆνης, *fabula* Epicharmi, Nicophontis, Theopompi.
 ἑμέλη, *tragoedia* Carcini, & Diogenis tragici. Dithyrambus Timothei. Σεμέλη ἢ Διόνυσος, *comodia* Eubuli.
 ἑνέβοια, *fabula* Euripidis.
 ἑλελία, Demetrii comici *fabula*.
 ἡ τῶν ἐν Σικελίᾳ θαυμαζομένων, *liber* Nymphodori Syracusii.
 ἡ τῶν ἐν Σικελίᾳ ποταμῶν, Polemonis Perieg.
 ἡ τῶν ἐν Σικελίᾳ τυράννων *scripsit* Phantias.
 ἑλελικὰ *scripsere*: Andreas Panormitanus, Athanis, Hermias Methymnaeus, Silenus Callatianus *vel* Callatinus.
 ἑλελικὴ ὁλοποιΐα, Mythaei.
 ἑλελικὸς, *fabula* Philemonis.
 ἑμωνιακὰ *scripsit* Menaechmus.
 ἡ τῶν ἐν Σικυῶνι Πινάκων, *liber* Polemonis Periegetae.

περὶ τῆς ποικίλης στοᾶς τῆς ἐν Σικυῶνι, *circa*
Polemonis.

Σίλφαι, *fabula* Sopatri.

Σίλλοι, *vel* Σιλλοί, Timonis Phliasii.

περὶ τῶν Τίμωνος Σιλλῶν *scripsit* Sotion Alexandrinus.

περὶ Σιμωνίδου, *liber* Chamaeleontis.

Σιφνίων ὄροι: *auctor* Malacus.

Σκαιὰ (ἢνε Σκολιὰ) μέλη, Pythemi.

Σκείρων, ἢνε Σκίρων, *comodia* Alexidis; & *tragedia*
ripidis.

περὶ Σκελετῶν *scripsit* Clearchus.

Σκευαί, *fabula* Aristophanis aut Platonis *comici*;
utriusque.

Σκηνὰς καταλαμβάνουσαι, Aristophanis *fabula*.

περὶ Σκηνῆς, *scripsit* Amaranthus.

Σκίρων. *vide* Σκείρων.

Σκληρίαι, *fabula* Antiphanis.

Σκολιὰ, Scolia carmina, *libro* XV. *cap.* 50.

Σκολιδὸν πρὸς Ἰέρωνα, Pindari. *Conf.* Σκαιὰ.

Σκορπίος. (*sic scriptum oportuerat*; non Σκέρπιος) ὅτι
παντὶ λίθῳ σκορπίος &c. Scolion 18. XV. 695. d.

Σκύθαι, *tragedia* Sophoclis: & *comodia* Xenarchi.

Σκύθης, Antiphanis *comodia*.

Σκύλλα, *poëma* Hedylae *poëticae*.

περὶ τῆς ἀχρυμένης Σκυτάλης, *liber* Aristophanis *Ge-*
matici.

περὶ τῶν ἐν Ῥόδῳ Σμινθίων, *liber* Philomnesti; *item* P.
Iodemi, *nisi corruptum hoc nomen*.

Σοφιστῆς, ἢνε *rectius* alibi Σοφισταί, *fabula* Plato-
comici.

πρὸς τοὺς Σοφιστὰς *libros scripsit* Phantias Eresius.

κατὰ Σοφοκλέους, *oratio* Philonis.

ὑπὲρ Σοφοκλέους πρὸς Φίλωνα, *oratio* Democharis.

περὶ τῶν ἑπτὰ Σοφῶν *scripsit* Hermippus.

περὶ Σπουδῆς καὶ παιδείας, *liber* Athenodori.

Σταθμοὶ τῆς Ἀλεξάνδρου πορείας: *auctor* Baeton. Ἄλλοι
σταθμοὶ, & σταθμοὶ Περσικοὶ, *auctor* Amyntas: *cuius*
etiam nude citantur Σταθμοί.

Στάσιμον *quoddam* μέλος *citatur* Sophoclis, XIII. 592.

Στεῖρροι, Teleclidae *comici fabula*.

Στέφανοι, ἢνε περὶ Στεφάνων, *liber* Aesii Asclepi-
dis. περὶ Μύρων καὶ Στεφάνων, Philonidae Medici.

Εὐφροπώλιδες, *fabula* Eubuli: item Eupolidis, nisi corruptum posterius hoc nomen, IX. 384. c.

τοῦ Στεφάνου, *oratio* Demosthenis.

Στησιχόρου *scripsit* Chamaeleon.

στρατιῶται, *fabula* Hermippi.

στρατιώτης, *fabula* Alexidis, & Philemonis. Στρατιώτης ἢ Εὐνοῦχος, Diphili. Στρατιώτης ἢ Τύχων, Antiphanis.

στρατιώτιδες, *fabula* Theopompi.

Ζυγυεικὸς, *liber* Zenophanis, ut quidem vulgo scribitur auctoris nomen.

Σύκων, *liber* Herodoti Lycii.

Συμβολαίων λόγοι, Lysiae.

Συμμαχία, *fabula* Platonis comici.

Σύμμικτα, Callistrati *liber*. Σύμμικτα συμποτικά, Aristoxeni. Σύμμικτα ὑπομνήματα, Herodici Craterii.

Φιλιππίδης, *fabula* Philippidis.

Πλουτάρχου, Plutarchi Chaeronensis.

Συμπόσιον: *liber* Aristotelis, Epicuri, Heraclidae Tarentini, Meleagri Cynici, Menippi Cynici, Platonis, Xenophonis. Συμπόσιον Κυνικῶν *scripsit* Parmeniscus. *Varia variorum splendida Convivia descripsit* Lynceus Samius, in Ἐπιστολαῖς δειπνῆτικαῖς. *Conf. Ind. Rer. & Person. voce Convivium.*

Συμποτικά ὑπομνήματα citantur Persaei; eiusdemque συμποτικοὶ διάλογοι, idem ipsum fortasse opus. Συμποτικά σύμμικτα, vide paulo ante, in Σύμμικτα. Νῆμοι συμποτικοί. vide supra, sub lit. N.

Συναγωγή. Hoc titulo libros edidit Hippias sophista, & Menecles Barcaeus. περὶ Βιβλῶν συναγωγῆς, vide sub lit. B. Συναγωγή λέξεων, Dorothei Ascalonitae.

στραποθήσκοντες, *fabula* Alexidis, & Philemonis.

στραριστῶσαι, Cratetis *fabula*, & Menandri.

Σύνδαιπνοι, sive Σύνδωπτος, Sophoclis *fabula*.

Βατόνων, *fabula* Batonis comici, & Platonis.

Περὶ γαζόμεναι *carmen choliambicum* Herondae.

Εὐφροῖς, *fabula* Euphronis.

Συνηθείας, *liber* Metrodori.

Συμμοί πῖνε, σύν μοι συνήδα &c. Scol. 17. XV. 695. d.

Ποσειδάωνες, *fabula* Alexidis, & Sophili.

Ποσειδοί, *fabula* Alexidis, Damoxeni, Posidippi.

Ποσειδώνος libros *scripsere* Hipponax, & Simaristus.

- Συνωρίς, *fabula* Diphili comici.
 Συνθῆραι, *carmen* Stesichori.
 Συρακουσίων πολιτείαν *scripsit* Aristoteles.
 περὶ τῶν τῆς Συρίας βασιλείων *scripsit* Athenaeus παρὰ
 Σύρος, Nicostrati *fabula*.
 Σύρφαξ, *fabula* Platonis comici.
 Συσσιτικὸς νόμος, Gnathaenae.
 περὶ Διονυσιακοῦ Συστήματος *scripsit* Artemon.
 περὶ Σφαιριστικῆς *scripsit* Timocrates Laco.
 Σφαττομένη, *fabula* Apollodori Carystii.
 Σφαττόμενος, *fabula* Emmelis, Eumelis vel Eumeli,
 XV. pag. 563. nostrae edit.
 Σφενδόνη, Ameipsiae *fabula*.
 Σφῆκες, Aristophanis.
 Σφιγγοκαρίων, Eubuli *fabula*.
 Σφίγξ, *fabula* Aeschyli, & Epicharmi.
 Σώζουσα, *fabula* Dionysii Sinopenensis.
 εἰς Σωσίβιον ἐπινίκιον *scripsit* Callimachus.
 περὶ Σωτάδου *scripsit* Carystius Pergamenus. παρὰ
 Σωτάδου ποιημάτων *scripsit* Apollonius, Son
 filius.
 Σώρακοι, *fabula* Alexidis.
 περὶ Σώφρονος *commentarii*, auctor Apollodorus Ai
 nienfis.

T.

- Ταγηνισταί, *fabula* Aristophanis.
 Ἐπὶ Ταινάρῳ, scil. Ἡρακλῆς ἐπὶ Ταιν. *fabula* Sophocli.
 Ταξίαρχοι, *fabula* Eupolidis.
 Ταραντῖνοι, Alexidis *fabula*.
 περὶ Ταρίχων, *liber* Euthydemii.
 περὶ Ταῶν, *oratio* Antiphontis.
 Τελεσίαι, *fabula* Diphili comici.
 περὶ Τελετῆς, sive *reclius*, περὶ Τελετῶν, *scripsit* Ne
 thes Cyzicenus.
 περὶ Τέλους, *liber* Epicuri.
 Τελμισσεῖς, *fabula* Aristophanis.
 Τελχινιακὴ ἱστορία: auctor Epimenides, sive Tele
 des, sive quis alius, VII. 282. c.
 Τετράμετροι *citantur* Archilochi.
 Τετράπολις, *liber* Philochori.

ἰχθυήν ἱπποτικήν, Sphodriae. Τεχνηὴ ὀψωνητικήν, Lyncei Samii. Τέχνη (ῥητορικήν,) Theodectae.

ἢ Τεχνιστῶν: auctor Menaechmus.

ἰθάι, Τῆθαι, sive rectius Τισθαί, fabula Eubuli. Conf. infra, Τισθή.

ἰλαύγυς, dialogus Aeschinis Socratici.

ἰλεφος, fabula Archilochi, (scil. ex vulgata scriptura, sed potius Deinolochi,) Agathonis, Euripidis.

ἰρεὺς, fabula Anaxandridae, Canthari, Philetaeri, Sophoclis.

ἰγών, drama, sive aliud quoddam poëma, Alexandri Aetoli.

ἰθραύστης. vide Πιθραύστης.

ἢς Τίμαιον scripsit Polemon Periegeta.

ἢς Τίμαιον ἀντιγραφαί, Istri Callimachii.

ἰμαίος, dialogus Platonis.

ἢς Τιμάρχου, oratio Aeschinis.

ἢς Τιμόθεον ὕβρεως, oratio Demosthenis.

ἰμων, fabula Antiphanis.

ἰτᾶνες, fabula Cratini minoris, & Eubuli.

ἰτανομαχία, carmen epicum Arctini vel Eumeli.

ἰτθαί. vide supra, in Τηθαι. Τισθή, fab. Alexidis.

ἰκιστὴς, fabula Nicostrati. Τοκιστὴς ἢ Καταψευδόμενος, Alexidis.

ἰλμαί, fabula Cratetis comici.

ἢ τῶν κατὰ τόπους διαφορῶν, liber Theophrasti.

ἢ τόπων, liber Hippocratis. περὶ Ὁρῶν καὶ τόπων &c. scripsit etiam Socrates quidam.

ἡμματική Τραγῳδία, Calliae.

ἢ Τραγῳδίας scripsit Duris.

ῥαγῳδοί, fabula Phrynichi.

ῥαγῳδοῦμενα scripsit Asclepiades Tragilensis.

ῥαυματίας, fabula Antiphanis, & Chaeremonis.

ῥαχινίαι, Sophoclis fabula.

ῥηρικὸς, liber Apollonii, nescio cuius.

ῥιόδους ἢ Ῥωποπώλης, XV. 699. f. fabula poëtae, cuius nomen mutilatum in vetere membrana; quem Philocratem esse conieclavimus, Animadv. Tom. VIII. pag. 346.

ἢ τοῦ χρυσοῦ Τρίποδος, oratio quae Lysiae tribuitur.

ῥιπολιτικός, liber Dicaearchi.

ῥιπτόλεμος, fabula Sophoclis.

ῥιταγωνιστὴς, Antiphanis fabula.

- Τρίφυλλον, *carmen* Demaretae *poëtriae*.
 Τροϊζηνίων πολιτεία, Aristotelis *scriptum*.
 περὶ Τροφῆς, Philotimi *medici* opus.
 Τροφώνιος, *fabula* Alexidis, Cephisodori, Cratini, Menandri.
 περὶ τῆς εἰς Τροφωνίου καταβάσεως *scripsit* Dicaearchus.
 Τρόχιλος, *fabula* Heniochi *comici*.
 Τρωάδες, *fabula* Euripidis.
 Τρωϊκά, Cephalionis: *sed auctorem* Hegesianaem *fuisse* ait Athenaeus.
 Τρωϊκὸς διάκοσμος, *spissum opus* Demetrii Scephii.
 Τρώϊλος, *fabula* Strattidis.
 Τυμπανιστάι, Sophoclis *fabula*.
 Τυνδάρως, *fabula* Alexidis. *Sed vide Ind. Auct. in Alex.*
 Τυραννίς, Pherecratis *fabula*.
 Τυράννων ἀναίρεσις ἐκ τιμωρίας, *liber* Phaniae vel Phaeniae Eresii.
 περὶ τῶν ἐν Ἐφέσῳ Τυράννων *scripsit* Bato. περὶ τῶν ἐν Σκελίᾳ Τυράννων, Phantias *f. Phaenias*.
 Τυρρηνὸς, *sive* Τυρρηνικὸς, *fabula* Antiphanis, & Axionici.
 Τυρὼ, *fabula* Sophoclis.
 Τύχων ἢ Στρατιώτης, Antiphanis *fabula*.

Υ.

- Ὑάκινθος πορνοβοσκὸς, (*forf.* Ὑάκινθος ἢ Πορνοβ.) *fabula* Anaxilae.
 Ὑβρις, *comoedia* Anaxandridae, & *tragoedia* Sophoclis.
 Ὑγιαίνειν μὲν ἀριστον &c. Scolion 7. XV. 694 e.
 εἰς Ὑγίειαν παιὰν, Ariphronis Sicyonii.
 Ὑγισινὰ, opus Dioclis *medici*.
 περὶ τῶν ἐν τῷ Ὑγρῷ, *f. περὶ τῶν Ἐνύδρων*, Clearchi *liber*.
 περὶ Ὑδάτων, *liber* Hippocratis: *item* Theophrasti.
 Ὑδρα, *sed rectius* (*ut videtur*) *alibi*, Ὑδρία, *fabula* Antiphanis.
 περὶ τῆς Ὑδραύσεως *librum* edidit Ctesibius.
 Ὑδρία, *fabula* Antiphanis, & Menandri.
 περὶ Ὑλης, Hicesii (*vel* Icesii) *medici* opus.
 Ὑμέναιος, *comoedia* Ararotis: *lyricum carmen* Philoxeni: *dithyrambus* Telestae.
 Ὑμνὶς, *fabula* Menandri.

- Ἰμνος εἰς Ἀπόλλωνα, εἰς τὸν Γλαῦκον, εἰς τὴν ἐν Ἑρμῖονη
 Δήμητρα, &c. vide in Απ. Γλ. &c.
 Ἰπέρβολος, *fabula* Platonis comici.
 Ἰππος, *fabula* Alexidis, Antiphanis, Xenarchi.
 Ἰπὸ παντὸς λίθου &c. Vide Σκορπίος.
 Ἰποβαλλόμεναι, *Epinici comici fabula*.
 Ἰποβολιμαῖος, *fabula* Alexidis, & Menandri.
 Ἰπομνήματα (*nudo hoc titulo*) *citantur*: Aristotelis aut
 Theophrasti, Capitonis, Dioscoridis, Hegesandri Del-
 phi, Ptolemaei regis. *Et*, τὰ κατὰ βραχὺ Ἰπομνή-
 ματα, Aristoxeni. *Praeterea vero laudantur*:
 Ἰπομνήματα Ἀνδριάντων καὶ Ἀγαλμάτων, Hegesandri.
 Ἰππομν. Ἑρωτικά, Persaei. Ἰπ. Θεατρικά, Nestoris.
 Ἰπ. Ἱστορικά, Callimachi aut Zenodori, Carystii
 Pergameni, Euphorionis, Hieronymi Rhodii. Θρατ-
 τῶν Κρατίου Ἰπομνήματα, Callistrati. Ἰππομν.
 Ἰωνικά, Artemidori Ephesii. Ἰπ. σύμμικτα, Hero-
 dici Craterii. Ἰπ. συμποτικά, Persaei. Ἰπ. σχολικά,
id est, Commentarioli Scholastici, III. 83. b. πρὸς Φι-
 λόπαππον Ἰπομνήματα, vide in Φιλ.
 Ἰπνοῖα, (*ex vulgatâ scripturâ*) *fabula* Alexidis: *sed ἐν*
 Ἰππῳ, *pro ἐν Ἰπνοῖα, legendum videtur*.
 Ἰς, *fabula* Cephisodori.
 Ἰὺς τὰν βάλαρον &c. Scolion 19. XV. 695. d.
 Ἰφ' ἑαυτῶν πλατόμενοι, *fabula* Dexicratis.
 Ἰψιπύλη, *tragedia*, *tacito poëtae nomine*, *memoratur*
 VIII. 343. f. *Docuerant autem Ἰψιπύλην Aeschylus &*
Euripides.

Φ.

- Παίδων, *fabula* Euripidis.
 Παίακες, Sophoclis *fabula*.
 Παῖδρος, *dialogus* Platonis: & *comoedia* Alexidis.
 Παῖδων, *dialogus* Platonis.
 Παῖδων ἢ Φαίδρια, *fabula* Alexidis.
 Παῖνόμενα, *carmen epicum* Arati.
 Πακῇ vel Φακῇ, *fabula* Sopatri parodi.
 Πακῆς ἐγκώμιον. vide Ἑγκώμ. Λεκίου καὶ Φακῆς σύγ-
 κρισις, Meleagri *poëma*.
 Περ Φανίου, *παρανόμων*, *oratio* Lybiae.
 Πέννιον, Menandri *fabula*.
 Pars I.

- Φαρμακεύτριαι**, Theocriti *carmen*.
Φαρμακόμαντις, *fabula* Anaxandridae.
Φαρμακοπόλης, (ἢ Κρατεύας) Alexidis *fabula*.
περὶ Δυνασίμων Φαρμάκων *scripsit* Diocles medicus.
Φάσμα, *fabula* Menandri, & Philemonis. **Φάσμα ἢ Φιλάργυρος**, Theogneti *fabula*.
Φάων, *fabula* Platonis comici.
Φιαληφόρος, Anaxandridae *fabula*.
περὶ τῶν κατὰ Φιγαλίαν (sc. παρὰ τοῖς Φιγαλεῦσι) Νομίμων *scripsit* Harmodius Lepreates.
Φιλάδελφοι, *fab.* Amphidis, Menandri, & Socratis.
Φιλάδελφοι ἢ Ἀποκαρτερῶν, Apollodori Geloi.
Φιλάργυρος, *fabula* Dioxippi, & Philippidis. **Φάσμα ἢ Φιλάργυρος**, Theogneti.
Φίλαρχος. Vide Φύλαρχος.
Φίλαυλος, *fabula* Philetaeri, & Theophili.
Φιλέταιροι, (scilicet Φιλέταιρος) *fabula* Hegesippi.
Φιλέταιρος, *fab.* Amphidis. **Φιλέταιρος ἢ Δημήτριος**, *fabula* Alexidis.
Φιλευριπίδης, Axionici *fabula*.
Φίληβος, *dialogus* Platonis.
περὶ Φιλίας, Clearchi *libri*.
Φίλιννα, *fabula* Axionici, & Hegemonis.
κατὰ Φιλιππίδου, *oratio* Hyperidis.
Φιλιππικὰ, Theopompi Chii *opus historicum*.
Φιλιππικοὶ, scilicet λόγοι, Demosthenis.
Φίλιππος, *fabula* Mnesimachi.
Φιλίππου βίος, *auctor* Satyrus Peripareticus.
Φιλίσκος, *fabula* Alexidis.
Φιλοδέσποτος, Theogneti *fabula*.
Φιλοδικαστής, Timoclis *fabula*.
Φιλοθηβαῖος, *fabula* Antiphanis.
Φιλοθύτης, *fabula* Metagenis.
Φίλοι, Eupolidis *fabula*.
Φιλόκαλος ἢ Νύμφαι, Alexidis *fabula*.
Φιλοκλήτης, *fabula* Aeschyli, Epicharmi, Strattidis.
Φιλολάκων, *fabula* Stephani comici.
Φιλομήτωρ, Antiphanis *fabula*.
πρὸς Φιλόπαππον ὑπομνήματα, Capitonis Alexandrini.
περὶ τὸν Φιλοπάτορα Ἱστορίαι, *auctor* Ptolemaeus, Agelarchi filius.

- Ἀντιφάνου, Antiphanis *fabula*.
 Ἀντιφάνου, *fabula* Critonis comici.
 Ἀντιφάνου διαδοχαί. *Vide* Διαδοχαί.
 Ἰταῶν φιλοσόφων ἱστορία, Niciae Nicaeensis.
 Ἡ φιλοσοφία τὴν *scripsit* Herodicus Craterius.
 Ἀλεξίς, *fabula* Alexidis.
 Ἀφίππος, Ephippi *fabula*.
 Ἀριστοφάνης, *fabula* Aristophontis.
 Ἡ φιλοφάνου, βιαίων, oratio Lysiae, *si genuina*.
 Ἀντιφάνης, *fabula* Antiphanis.
 Ἀεσχύλος, *tragoedia* Aeschyli, & Sophoclis: *item*, *comodia* Theopompi.
 Ὁ σοφιστὴς vocatur Sopater, III. 86. a. n. *ut qui* φλύακας *scripsisset*.
 Ἰνικίδης, *fabula* Stratonis, *sive rectius* Strattidis.
 Ἰνικίς *scripsere* Mochus, & Saniaethon, *vel Sancho-*
niathon.
 Ἰνίξ, *fab.* Sophoclis *tragici*, & Eubuli comici. Φοῖνιξ ἢ
 Καίνους, Ionis *tragoedia*. Δεύτερος Φοῖνιξ, *eiusdem*
 Ionis.
 Ἰνισσαι, *tragoedia* Euripidis, & Phrynichi: *item*, *co-*
moedia Aristophanis, & Strattidis.
 Ἰνίδης, Aeschyli *tragoedia*.
 Ἰνιφόροι, Hermippi *fabula*.
 Ἰταῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν Φόρων, Cresiae *liber*.
 Ἰνίς, *liber* Hellanici.
 Ἰνίς, *fabula* Leuconis comici.
 Ἰνίς, Anaxippi *fabula*. ἢ εἰς τὸ Φρέαρ, Alexidis.
 Ἰνίς, *sive rectius* Φρεάρης, Antiphanis *fabula*.
 Ἰνίς, *fabula* Philyllii.
 Ἰνίς, Euripidis *fabula*.
 Ἰνίς, *fabula* Ionis Chii.
 Ἰνίς, Aeschyli *fabula*.
 Ἡ Φρύνης λόγος, oratio Euthiae.
 Ἡ Φρύνης, oratio Hyperidis.
 Ἰνίς, (*sive* Φρύγιος) Alexidis *fabula*. Φρυγίου διασκευή,
eiusdem.
 Ἰνίς, *fabula* Alexidis.
 Ἰνίς, *fabula* Phoenicidae, & Sophili: *mendose ali-*
cubi Φίλαρχος.
 Ἰνίς, Anaxagorae *opus*.
 Ἰνίς Προβλήματα, Aristotelis.

- Φυσιογνωμικὸς, *fabula* Antiphanis.
 Φυσιολόγος, *fabula* (five *parodia*) Sopatri.
 Φυτικά, vel Φυτῶν ἱστορία, Theophrasti, & Trypho-
 nis Grammatici. Φυτικά item scripsit Phantias Peripa-
 teticus.
 Φυτικά Αἴτια, Theophrasti opus.
 περὶ Φυτῶν, *liber* Aristotelis.
 περὶ τῶν Φωλευόντων, Theophrasti *liber*.
 Φωραλίσκος, *fabula* Epilyci; nisi Κωραλίσκος legendum.

X.

- Χαλκεῖα, *fabula* Menandri.
 Χαλκιδικὸς, Axionici *fabula*.
 περὶ Χαρακτήρων *libros* scripsit Satyrus.
 Χάριτες, *carmen* Meleagri: item *comodia* Anaxilae, &
 Eubuli.
 Χαρμίδης, *dialogus* Platonis.
 Χειρογαστορες, *fabula* Nicocharis, & Nicophontis.
 Χείρων, *fab.* Epicharmi, Cratini iunioris, Pherecratis;
 & ut volunt nonnulli, Nicomachi Rhythmici.
 Χείρωνες, *fabula* Cratetis, ni fallunt libri; & Cratini
 maioris.
 Χήρα, Philemonis *fabula*.
 περὶ τῆς Χίρας ἐπιστολὴ, Theopompi.
 περὶ Χίου, *historicum opus* Ionis ποιηταε, item Zenis vel
 Zenei.
 Χιλιάς, five Χιλιάδες, Euphorionis ποιηταε *epici*.
 Χορεύουσαι, *fabula* Posidippi.
 Χορηγὶς, Alexidis *fabula*. Ἡρακλῆς χορηγὶς, vide in Ἡρ.
 περὶ Χορῶν, *liber* Aristoclis.
 Χρεῖαι, (i. e. Ἀπομνημονεύματα) *iambicum poëma* Ma-
 chonis comici.
 Χρησμοὶ, Oracula, passim ab Athenaeo recitata. De Baccho
 medico, I. 22. e. coll. II. 36. b. Πῖν' οἶνον τρυγίαν &c.
 I. 31. b. Ligna canis, II. 70. c. Athenarum elo-
 gium, V. 187. d. Oraculum datum ei, qui quo pacto
 dives evaderet quaesiverat, V. 219. a. Oraculum
 Alcmaeoni datum, VI. 232. e. Menelao, VI. 232. f.
 Tirynthis, de medendo morbo ridendi, VI. 261. b.
 Ἴππον Θεσσαλικὴν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα &c. VII.
 278. e. Oraculum Cinyrae editum, de filio Adonide,

X. 456. a. Sybaritis, de duratione felicitatis, XII. 520. a. Orac. Charitoni & Melanippo *datum*, in quo pentameter praecedit hexametrum, XIII. 602. c. Parmenisco *datum*, cum ex Trophonii antro rediens ridere amplius non posset, XIV. 614. a.

ὑποδαπὼν Χρηστηρίων *libri*, Philemonis *Grammatici*.

ἐπὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς Χρόας, Theophrasti *liber*.

ρονικὰ citantur Andronis, & Meneclis. Item Χρόνοι, *sive* Χρονικὰ, Ctesiclis.

ἐπὶ Χρόνων *scripsit etiam* Sosibius; *pro quo perpetam* Sosimus olim nominabatur.

ρυσέν βίβλος, Themistagorae Ephesii.

ρύσιλλα, *fabula* Eubuli.

ἐπὶ Χρυσίου, *oratio* Demosthenis.

ρύσιππος, Strattidis *fabula*.

ρυσις, *fabula* Antiphanis.

ρυσοῦν γένος, *fabula* Eupolidis.

ρυσοχόος, Anaxilae *fabula*.

Ψ.

ἑλτρια, *fabula* Dromonis, & Eubuli.

ευδρακλῆς, *fab.* Menandri, & Pherecratis.

ευδολησταί, Timoclis *fabula*.

ευδόμενος, *fabula* Alexidis; *nescio an eadem quae aliàs* Καταψευδόμενος.

ευδοστιγματίας, Nicostrati *fabula*.

ευδυποβολιμαῖος, *fabula* Alexidis, & Crobyli.

ἐπὶ τῶν Ψευδῶς πεπιστευμένων, *liber* Andreae *medici*.

ἑφίσμα senatus Atheniensis, de Apaturiorum festo, & de Protenthis, IV. 171. e. Ψήφισμα Alcibiadis, de Parasitis, VI. 234. e.

υχασταί, *fabula* Strattidis.

ἐπὶ Ψυχῆς, Platonis *dialogus*, qui Phaedon inscribitur.

Ω.

ὠδὴ ἄστυμος, ἡ ἐπιγραφομένη Κένταυρος, Lasi Hermionensis.

ὠδὸν, *scil.* Σεμέλης, Timothei *carmen*.

ὠκεμόν *videtur fuisse dramatis titulus*, *nescio cuius poetæ*, XIII. 567. c. n.

Ἔρπαι, fabula Aristophanis, & Cratini.

Ἔρποι. Nude citantur Ἔρποι Neanthis: qui quum Cyzio fuisset, intelliguntur puto Ἔρποι Κυζικηνῶν. Item, Ἔρποι Theolyti Methymnaei, ubi intelliguntur Methymnarum (aut omnino Lesbiorum) Annales.

Sigillatim citantur Ἔρποι Ἐφεσίων, Creophyli. Κολυβίων, Heropyti. Λαμψακηνῶν, Charonis. Σαμίων, Σαμισακοῖ ἄνθρωποι, XIII. 572. f.) Aëthlii, Alexidis Sa & Duridis. Σιφνίων, Malaci.

NOTA. Quemadmodum pro mendoso ἐν Ἔρποις, plerumque libros occupaverat, ubique ἐν Ἔρποις correxi (vide Animadv. nostr. Tom. II. pag. 645 — 648. idem error corrigendus apud Aelianum, De Nat. A. XII. 38. ubi citatur Artemon ἐν τοῖς Ἔρποις τῶν Ἰωνίων: nempe Ἔρποις scriptum oportuerat. Artemon ille Clazomenius fuit, & librum etiam περὶ Ὀμήρου composuit, teste Suida in Ἀρχαῖος. Nec vero effugiet observ. nem studiosi lectoris, Ἔρπους illos (i. e. Annales) quos hoc Artemone conscriptos dico, ad Ionicam civitatem pertinere; quemadmodum reliqui omnes libri, quos et titulo inscriptos supra commemoravimus, Ionicarum civitatum veterem historiam sunt persecuti, & auctores habuere Ionicos; quorum quippe sermone vocabulum ἔρπος significabat annum, & ἀπογράφος dicebatur Annalium scriptores.

**INDEX RERUM
T PERSONARUM,
QUAE
N ATHENAEI DEIPNOSOPHISTIS
MEMORANTUR.**

N O T A.

Virorum nomina, quae in hoc Indice non reperiuntur, in Indice Auſtorum quaerenda ſunt.

Geographica etiam nonnulla & historica nomina reperiuntur in Titulis librorum, ac praefertim in Dramatum titulis, quae in hoc Indice ſilentio praeterita ſunt.

Nonnulla item, quae in ſuperioribus Indicibus praetermiſſa ſunt, in hoc Indice commodis locis inſerta reperiet ſtudioſus lector.

INDEX RERUM ET PERSONARUM.

A.

- A**BACUS, poculorum repositorium, κυλικεῖον, V. 201. d. XI. 460. d. 480. b.
- abates vinum e Cilicia, I. 33. b.
- abdera, τὰ Ἀβδηρα. Ibi praestantes mugiles, III. 118. c. VII. 307. b. Quilibet civis pro suo sensu novilunium indicebat, VIII. 349. b. n.
- Abderitae memorantur: Democritus, Diocliides.
- abramis, piscis Niloticus, VII. 312. b.
- abrotonum, meretrix Thressa, mater Themistoclis, XIII. 576. c.
- abinthio conditos cibos amant Byzantii, IV. 132. e.
- abstemii, lib. II. cap. 21. & 22. nostrae edit.
- abstinentia nimia non laudanda, IV. 163. b. c.
- abydos, oppid. ad Hellespontum, Milesiorum colonia, XII. 524. f. - 525. b. Ibi templum est Veneris meretricis, XIII. 572. e. f.
- Cives, Abydeni: quorum de mollitie & luxuria agitur lib. XII. cap. 28. Abydena erat Medontias, vel Medontis, communis uxor Alcibiadis & Axiochi, XII. 534. f. XIII. 574. e. Abydenorum epiphorema in proverbio dicitur vectigal & portorium, XIV. 641. a.
- abydos etiam adpellata est Sinope meretrix, verula cum esset, XIII. 586. a. n. quo adludit Hermippus comicus apud Nostrum, XII. 525. a.
- abydos, vel Abydus, item Aegypti oppidum, XV. 680. a. n.
- abyrraca, condimenti genus, II. 68. a. n. III. 124. b.
- acacallis flos, idem atque narcissus XV. 681. a.
- academia, Platonis gymnasium, II. 59. d. in convivio

- ibi non licitum erat uri vase, quod in urbe non esset fabricatum, IV. 137. f. Academiae novae lumen Clitomachus, IX. 402. c.
- Academicus**, ὁ ἐξ Ἀκαδημίας, Dio, I. 34. b. Polemo, *de quo infra*. Academicos philosophos traducit Ephippus comicus, XI. 509. c. d.
- Academus** *compellatur a Theognide*, VII. 310. b.
- Acanthus**, Thraciae opp. Inde Acanthium vinum, I. 30. c. Et Acanthius, Nicomedes: *de quo vide Ind. Aufl.*
- Acarnan** piscis, VII. 327. d. n. VIII. 356. b. c.
- Acarnida**, locus circa Lampfacum, *si vera scriptura* II. 62. c. γίνεται δὲ καὶ περὶ Λάμψακον ἐν τῇ Ἀκαρνίδι. *Suspiciari possis, fuisse locum lauris confitum. Ἀκαρνὴν quidem, Hesychio interprete, laurum significat.*
- Acatus**, poculum navigio simile, lib. XI. cap. 23.
- Acesas**, Ἀκεσᾶς, Salaminius Cyprius, celeberrimus vestitum textor, II. 48. b.
- Acéstor**, parasiti nomen, VI. 237. a.
- Acetum**, omnium condimentorum praestantissimum, I. 67. a. Atticis *per eminentiam* ἥδος dicitur, II. 67. c. *De Aceto ex professo agitur lib. II. cap. 76.* Acetum e loti Libycae fructu paratum, XIV. 651. e. f. ex palulis, *ibid.* b.
- Achaeinas vel Achaeines** panis, III. 109. e. f. n. *Est autem versus ille,*
 Ἀχαιῖνῃν στέατος ἑμπλεων τράγον:
perfectissimus senarius: nam in στέατος penultima produciuntur, quod vel ex Odyss. φ'. 178. & 183. intelligitur.
- Achaia**, oppidum Rhodi ins. a Phoenicibus habitatum ubi dein fuit Ialysus opp. VIII. 360. e.
- Acharna**, pagus Atticae. τῶν δήμων Ἀχαρνέως, & Ἀχαρνίδος, IX. 407. e. οἱ Ἀχαρνέων παράσιτοι, VI. 234. & 235. c. Κηφισόδοτος ὁ Ἀχαρνῆθεν, IV. 131. b.
- Acharnus** piscis, VII. 286. a. b.
- Achelous** *dicitur, pro magna aquae copia.* Torus-ne Achelous vino huic mixtus est? X. 427. d. n.
- Achillea** maza, III. 114. f. n. VI. 269. c. d.
- Achilles**, meracius temperari vult vinum, I. 10. c. pro modum opprimit Aeneam, I. 12. a. Agamemno vinolentiam exprobrat, I. 11. b. X. 433. b. Tran belum occidit, II. 43. d. n. licet urgeretur a legatis tamen priusquam abiret Diis sacrificavit, IV. 179.

Nestorem poculo donat, victorem in ludis, X. 433. d.
 Lyra iram leniebat, XIV. 624. a. Post Achillem
 Ajax fortissimus, XV. 695. c. 696. c. d. Achillis po-
 culum praeiorum, XI. 781. c. (*p. 210 sq. nostrae edit.*)
 Achillem parum pudico amore persecutum esse Pa-
 troclum, finxit Aeschylus, XIII. 601. a. b.

Achilleum hordeum, III. 114. f. n.

Achilleus fons, Mileti II. 43. d.

Achradina, pars urbis Syracusarum, V. 207. f.

Acinus planta; unde Acinia coronae, XV. 680. d.

Acipenser piscis, quem alii galeum Graecorum, alii ello-
 pem esse aiunt, VII. 294. e.

Aconae. vide Aconitum.

Aconiae pisces, apud Numenium, VII. 326. a. n.

Aconitum planta, sic denominata a loco prope Heracleam
 Ponticam, cui 'Aκόντας nomen, III. 85. b. Cum cicuta
 confunditur ab Athenaeo, ibid. n.

Acontius, puer delicatus, Callimacho memoratus, XV.
 668. b.

Acratopotes heros, Munychiae religiose cultus, II. 39. c.
 ('Ακράτος apud Pausan. l. 2. pag. 7.)

Acrisius, apud Sophoclem, multa aurea habuit pocula,
 XI. 466. a.

Acroamata varii generis in conviviiis, XIV. 614. d. 616. e.

Acrostolion, pars summa navis, V. 203. f.

Acrotatus, Arei filius, rex Lacedaemoniorum. vide Areus.

Aëte pulchra. vide Calacte.

Aëtides Chius, nobilis coquus, XIV. 662. d. conf. Ind.
 Auctorum.

Acus piscis, III. 86. c. dentibus caret, & laevis est, VII.
 305. d. Ex professo, lib. VII. cap. CXI. Similes pisces
 sunt, cestra, acus, saurus, VII. 328. a. b.

Acylus, glans ilicis, II. 50. f.

Adaeus, Cypselis degens, XI. 469. a. n.

Adaeus, cognomine Gallus gallinaceus, dux mercenariorum
 Philippi, praelio victus a Charete, XII. 532. e.

De alio (puto) Adaeo vide Ind. Auct.

Adiatomus, Sorianorum Gallici populi rex, sexcentos sol-
 durios habet, qui cum eo vivunt & moriuntur, VI.
 249. b. n.

Adimantus, Demetrii Poliorcetae adulator, templum sta-
 tuit Philae Aphroditae, VI. 255. c. Adimanto ipsi

- aram & heroum posuerunt Athenienses, adulantes Demetrio, VI. 253. a.
- Adipfos & alimos, II. 58. f. n.
- Admera, Eurysthei filia, Argis profuga, Samum venit, ibique curam suscipit templi Iunonis, XV. 672. a.
- Adon, Phrygium & servile nomen tibicinis apud Alcmanem, XIV. 624. b.
- Adonia, *dies festi, Adonidi sacri*, VII. 292. d. X. 451. b.
- Adonis, Cinyrae filius, regis Cypriorum, X. 456. a. duobus ab numinibus tenetur, Venere & Baccho, *ibid.* n. Raptus a Venere, cum ea concumbit, XIII. 566. d. Occultatus in lactucis discerpitur ab apro, II. 69. b. Adonidis & Veneris filii perhibentur fuisse Hytaspes & Zariadres, XIII. 575. a.
- Adrachne, *vulgo* Andrachne, III. 83. d. n.
- Adramytes, rex Lydiae, primus foeminas castravit, XII. 515. e.
- Adramyttium, *Mysiae opp.* XV. 689. a. Adramyttena oenanthē, *id est*, oleum oenanthinum, *ibid.* & 688. e.
- Adraſta, *Helenaē famula*, V. 191. a.
- Adraſtus, apud Tragicos, iratus in scenam prodit, VI. 222. b. Apud Adraſtum ſedentes coenant optimates, XI. 459. a. n.
- Adrianum ſinapi, *ex vulgata ſcript.* II. 68. e. *Sed vide ibi not.*
- Adrianus in Libya ingentem leonem proſtravit, XV. 677. e. quod factum carmine celebravit Pancrates poëta, *ibid.* d. e.
- Adriatici galli gallinacei, VII. 285. d. n.
- Adriaticum mare, ὁ Ἀδριας, III. 91. b.
- Adulatio & Adulatores, *ex proſeſſo, lib.* VI. *cap.* 53-74. *rurſusque cap.* 80. Inter paraſitum & adulatorem parum differt, *cap.* 53. (*conf. infra, voc.* Paraſitus.) Clisophus Philippi aſſentator, *ibid.* Symparbia adulatoria, *cap.* 54. Philippi, Dionyſii, Alexandri adulatores, *cap.* 55. Διονυσοκόλακες, *cap.* 56. Damocles, *ibid.* Hieronis aſſentatores, *cap.* 57. Anaxarchus, Alexandri adulator, *ibid.* Epicrates, adulator Regis Perſarum, *cap.* 58. Ariſto Chius, adulator Perſaei; Apollophanes, Antigoni, *ibid.* Varii variorum adulatores, *cap.* 59. Nicoſtratus, Perſarum adulator, *cap.* 60. Craſſus ab adulatoribus pro-

ditus, *cap. 61.* Athenienses adulantur Demetrio Poliorcetae, *cap. 62 sq.*

Adulator, noxia bestia, vivum exedit hominem, *cap. 65.*

Adulationis nomen declinantes nonnulli, Complacentiam & Comitatem vocant, *cap. 66.* Clearchi Gergithius, de Adulatoribus apud reges Cypri, *cap. 67 sqq.* Adultrices climacides, *cap. 69.* Adulatorum tria genera iuxta Clearchum, *cap. 70.* Adsentator veluti Proteus est, *cap. 72.* Etymologia vocabuli $\alpha\delta\lambda\alpha\zeta$, *ibid.* Adsentatoris vita uvida, *ibid.* Ars adulandi, *cap. 73.* Cnopus Erythraeus ab adulatoribus oppressus, *cap. 74.* Psomocolaces, *cap. 80.*

Eupolidis fabula Κόλακες , V. 218. b. c. (*conf. Ind. Aut. in Eupolis.*) Assentatorum chorus apud Eupolidem, *lib. VI. cap. 30.* Ex eadem fab. insigne adulationis exemplum citatur, XIV. 630. a. & 646. f. cuius simile ex Pherecrate adponitur, XV. 685. a.

ecleon Spartanorum, *lib. IV. cap. 16.* *Conf. Ind. Graec. in Αἰκλόν.*

edepsus, Αἰδνηψός sive Αἰδνηψος , Euboeae opp. III. 73. c. n. egae, Ciliciae opp. $\text{Αἰγαὶ τῆς Κιλικίας}$, ubi calidae aquae, II. 43. a. n.

egae, sedes olim regni Macedonici. Hinc Aegeorum (Αἰγείων) praefectus Archelai, id est, ab Archelao Aegeis praefectus, scil. Craterus; cuius amore Euripides in Macedoniam est profectus, XIII. 598. d. e. n.

egesta, Siciliae opp. ubi calidae aquae, II. 43. a. n.

egeus, Pandionis filius, XIII. 585. e. consuetudinem habuit cum multis mulieribus, multasque simul habuit uxores, XIII. 556. f. In Aegei nomine ludit Thais, XIII. 585. e.

egidium, puellae nomen apud Eubulum, XV. 679. d.

egila, Αἰγίλα , pagus Atticae, ab Aegilo heroë denominatus, XIV. 652. e. Hinc Αἰγιλίδες ισχάδες , Aegilides caricae, *ibid.* $\text{Αἰγίλας εὐς Φράστωρ}$, XIII. 594. a. pro quo est Αἰγίλας εὐς apud Demosth. contra Neaeram, pag. 1362. l. 8. ed. Reisk. quod rectius videri possit. Consulte vero Stephanum Byz. in Αἰγίλα , ibique Interpp.

egina virgo, rapta a Iove in aquilam mutato, XIII. 566. d. n.

egina insula, unguentis nobilis, XV. 689. d. Pireaei portus gramia vocatur a Demade oratore, III. 99. d. Aegi-

- nae ut plurimum moratus est Aristippus, XII. 544. d.
 Aeginaea maza, VI. 267. e. Aeginaeus obolus, IV. 141. c. maioris pretii quam Atricus, VI. 225. b. n. Aeginaeus stater, IV. 143. b. Aeginetae ingentem numerum servorum aluerunt, VI. 272. d.
 Aegira, Αἰγείρα, (*vulgo, populus arbor*) una ex Nymphis Hamadryadibus, III. 78. b.
 Aegis aurea, in Iovis pompa Ptolemaei Philadelphi, V. 202. d.
 Aegisthus, cur Clytemnestrae cantorem occiderit, I. 14. b.
 Aegithalus, *parus avis*, II. 65. b.
 Aegium, *Achaiæ oppidum*. Ibi Phthia virgo a Iove amata, IX. 395. a. Laudantur ex Aegio tibicinae, Αἰγίου αὐλητρίδες, I. 27. d. Αἰγείον per diphthongum minus recte scribitur, XIII. 606. c. ubi de puero ab anserem amato.
 Aegle, Αἶγλη, Thesei uxor, XIII. 557. a.
 Aegocephalus, capriceps *avis*, VIII. 353. d.
 Aegyptia ficus & sycāminus, II. 51. b. & c. Aegyptia myrtus odore fragrantissimo, XV. 677. a. b. & e. Aegyptiaca faba. *vide Faba*. Coena Aegyptia, (*nempe Nestanebi, Aegypti regis: vide Wesseling. ad Diodor. Sic. XVI. 51.*) splendidior Persicā, lib. IV. cap. 33.
 Aegyptii, ob frugalitatem, panivori adpellati, X. 418. e. 447. c. vinoli tamen & bibaces perhibentur, I. 34. a-c. Aegyptii in columnis & in parietibus amant alternantem album colorem cum nigro, V. 206. a. & c. *Ab-surdus cultus animalium apud Aegyptios comice ride-tur*, VII. 299. f. 300. a.
 Aegyptium acerum optimum, II. 67. c. unguentum, II. 66. d. III. 124. b. XII. 553. e. XV. 689. e. coll. 688. f.
 Aegyptius Iupiter: *sic adpellatur Nilus*, V. 203. c. Aegyptius ab Hermippo comico VII. 311. e. *vocatur piscarius quidam, id est, dolosus homo & fraudulentus*.
 Aegyptus quolibet anni tempore floribus cuiusque generis abundat, V. 196. d. e. Frequens in ea est amaracus, & odoris suavitate excellit myrtus, XV. 676. d. e.
 Aegypti Rex (*Nestanebus*) ab Artaxerxe Ocho vi-ctus captusque, IV. 150. b. (*Aegyptii vero, teste Diodor. Sic. XVI. 51. tradunt, non captum Nestanebum esse, sed in Aethiopiam se recepisse.*) Alii passim memorantur ab Athenaeo Aegypti reges, Amasis, Babys, Pararmis, Ptolemaei, Tachos vel Tachos, Typhon: de

quibus vide suis locis. Aegypti reges uxoribus suis redditus Antyllae oppidi in cincturae impensam donare consueverant, I. 33. f. De Aegyptiorum regibus, post subactam a Cambyse Aegyptum, (quorum e numero fuere Nectanebus & Tachos) vide Animadv. ad XIII. 609. b. & Tom. VIII. pag. 516 med.

Aegypti oppida ab Athenaeo memorata, (in quibus sunt minus in vulgus nota, Abydus, Antylla, Chersonnesus, Plinthine &c.) quare suo quodque loco.

eiscopes, aves, scopum species, IX. 391. c.

elinus, Αἴλινος, cantilenae genus, XIV. 619. d. & 618. d. n. Conf. Elinus.

emilianus Maurus, Deipnosophista, I. 1. c. n.

emilius Paulus, imperator Rom. ludos celebrat in Macedonia, V. 194. c.

enea, (Αἰνεία) Thraciae vel Macedoniae oppidum. Gentile Αἰνεῖος, & apud poetas Αἰνέος. Hinc Αἰνέος ἀχαρτος, VII. 286. b. n. Conf. Aenus.

eneas, cum inter pocula multum minatus esset Troianis, paene oppressus est ab Achille, I. 11. b.

eneus, cognomen Dionysii, XV. 699. d. e. Conf. Ind. Aust.

enianes, saltant apud Seuthen, I. 15. f.

enigmata: vide Gryphi: nam parum aut nihil differunt. Pythagorae aenigmata, lib. X. cap. 77. Cleobulinae Lindiae aenigmata obiter memorantur, X. 448. b.

enus, Αἶνος, Thraciae opp. III. 92. d. VII. 326. f. ubi frigidum coelum, VIII. 351. c. Ab Aeno differt Aenea: de qua supra.

eoles, μύρραν vocant, quam alii Graeci σμύρναν, XV. 688. c. Aurem Veneris vocant concham eam, quae aliis auricula, III. 88. a. n. Aeolicae glossae passim adferuntur, praesertim in interpretatione dictionum Pindaricarum: tum XI. 495. e. 498. a. 502. b. XV. 678. d. Aeolas imitantur Romani, cum aliis in rebus, tum maxime in sermone, X. 425. a. n. Aeolum mores, XIV. 624. d. e.

eolias, piscis marinus. Vide Ind. Graec. voc. Αἰολίας.

eolica harmonia, arrogans & tumida, XIV. 624. d. e.

Eadem ac hypodoria, ibid. e. f. & 625. a.

eolis, sub imperio Attali Pergameni, XV. 697. c. d.

ēropa, mulier memorata apud Nicostratum comicum, XIII. 587. d.

Aes rubrum, igne deauratum, V. 205. b.

Aeschea, Αἰσχεα, ex vulgata olim scriptura, quam tenet vetus membrana, XI. 472. b. n. videri poterat muliebri esse nomen; quod in Αἰσχυνα vel Αἰσχύνη mutandum coniecit Casaub.

Aeschines orator. vide *Ind. Auct.*

Aeschines Socraticus, pauper: huic Xenocratem discipulum abstraxisse perhibetur Plato, XI. 507. c. Aeschines, si ex Dialogis aestimes, qui eius nomen praeferrunt, vir probus & honestus fuit; si Lysiam audias, pessimus: XIII. 611. d-f. *Conf. Ind. Auctorum.*

Aeschylus, poëta, stolae decus & multa saltationum genera invenit, I. 21. d-f. Fabulas suas ipse egit, I. 21. e. Ebriorum personas in tragoediam invexit, X. 428. f. I. 17. c. Aeschilo obtrebat Sophocles, I. 22. a. XIV. 621. f. Eidem statua posita in theatro Atheniensi, I. 19. e. Platonem Aeschylus Ἀγασίλαον vocavit, III. 99. b. Poëtices laudem gloriâ bellicâ auxit, XIV. 627. c. d. *Confer Ind. Auct.*

Ex Anaxilae fabula Coquis citatur illud, Τῶν Αἰσχύλου πολὺ μᾶλλον &c. III. 95. b. Puto, Aeschylū versus quosdam recitaverat coquus; cui ait herus, aliud potius nunc esse agendum.

Aesculapius. Ἀσκληπιδὲς κατέβρεξε (μέ.) I. 28. e. Aesculapii auream mensam ridens auferri iussit Dionysius tyrannus, XV. 693. e. Aesculapii poculum, potio medicata, X. 434. d.

Aeson, pater Iasonis, XIII. 572. d.

Aesopus, fabularum scriptor, perhibetur ex oraculo quassisse, Quo pacto dives evaderet, V. 219. a.

Aethex, Αἰθηξ, Iani filius, XV. 692. e.

Aethiopia, Αἰθιοπὶς γῆ, in *fragm. de Nili increm. lib. II. cap. 28. pag. 279 sq.*

Aethiopicae aves, V. 201. b. IX. 387. d. **Aethiopicae oves**, V. 201. c. **Aethiopicum cuminum**, II. 68. b.

Aethiopicum semen, frumenti genus, sesamo simile, III. 110. e. n.

Aethiopes a Tithono Troiam missi, XV. 680. b. n. **Aethiopes ii qui Immortales vocantur**, XIII. 566. c. **Aethiopum dona in pompa Ptolemaei Philadelphi**, dentes elephantum, ebeni caudices, auri ramenta, V. 201. a.

Aethiops, (nomen proprium) Corinthius, sortem sibi Sy-

racusis obventuram vendidit mellitâ placentâ, IV. 167. d.

ethon (Αἶθων) cognominatus Eryfichthon, ob voracitatem, X. 416. b.

ethops (aliâs, Aethon) unus ex equis Solis, XI. 465. b. n.

ethra, Pirthei filia, Aegei coniux, XIII. 556. f.

aetna mons, materiam suppeditat aedificandae classi, V. 206. f. In medium Aetnae craterem introspicere, proverb. VIII. 341. e. n. Aetna, ex vulgatâ olim scripturâ, II. 63. b. multas alit cochleas: sed ibi Αἶτνη in ἄτρη mutandum putavimus.

aetoli, tam ad vitam sumtuosam, quam ad bella, sunt proclives, XII. 527. b. c. bello vincuntur ab Agone, X. 440. a. Aetolorum dux, Syagrus, IX. 401. d. Aetolus genere fuit Alexander, de quo vide Ind. Aust.

aetolia, meleagridum avium patria, XIV. 655. a. n. nisi ibi sub voce Αἰτωλία aliud quidpiam latet. Aetoliae regnum occupat Orestheus, Deucalionis filius, II. 35. b.

aetolica Sphinx, Σφίγξ Αἰτωλίας, VI. 253. e. n. Aetolicum est, vicinorum res praedari, VI. 253. f.

aetolus, (nomen proprium) Oenei filius, II. 35. b.

aetaphas, αἰζάφατ, placentae genus, XIV. 647. d.

αιωνία, Αἰζωνία, pagus Atticae maritimus. Hinc Αἰζωνική & Αἰζωνίς τρίγλη, VII. 325. e. Et κλύδων Αἰζωνικός, ibid. & pag. 330. b. Et ὁ Αἰζωνεύς Θρασύλαος sive Θράσυλλος, XII. 554. e.

Africanæ fici, Ἀφρικανὰ σύκα, III. 75. f.

agallis, meretrix Attica, XIII. 583. e.

agallis Corcyraea. vide Ind. Aust.

agamemnon epulo excipit optimates, I. 9. a. sqq. eadem in lance ponit ebrietatem & animi furorem, I. 11. a. formosus & venerabili specie, XIII. 566. c. Argynni amore captus, XIII. 604. d. Cor ei tremit Danaorum causa, XV. 688. a. Agamemnoni multitudinem mulierum non tam fuisse ad concubitus usum censet Aristoteles, quam honoris causa, XIII. 556. e.

agarista, vel Agarista, Clisthenis Sicyonii filia, quam ambit Smindyrides Sybarita, VI. 273. b. c. XII. 541. b. c. Conf. Herodot. VI. 126.

gathoclea, Ptolemaei Philadelphi concubina, XIII. 576. f. Pars I. T

Agathoclea *alia*, Ptolemaei Philopatoris concubina; regnum evertit, XIII. 576. f. 577. a.

Agathocles, olim servus, dein familiaris & adulator Philippi, VI. 259. f. mittitur a rege ad perdendos Perhaebos, VI. 260. a.

Agathocles, rex Syracusarum, aurea vasa ostendens amicis, dicebat se illa e figlinis aurea fecisse, XI. 466. a.

Agathocles, Oenanthae filius, Ptolemaei Philopatoris familiaris, VI. 252. e.

Agathon, Pindaro amatus, cui cortabum nuncupat poeta, X. 427. e.

Agathon poeta, (*de quo conf. Ind. Auct. & Aeliani Interpp. ad Var. Hist. II. 21.*) amatur a Pausania, V. 216. e. in eius honorem, cum tragoedia vicisset, celebratum Convivium suum finxit Plato, V. 217. b. c.

Agathon, (*nescio an idem poeta modo memoratus*) amicus Archestrati, a quo κήρυξ adpellatur, nescio qua sententia, III. 92. e. Lesbi tunc Agathon degebat, quum istud scriberet Archestratus. *ibid.*

Agema, κράτιστον σύστημα τῶν ἰππέων, V. 194. e. f.

Agemon Corinthius, pater Alcyonae, in quem Paeonem canunt Corinthii, XV. 696. f. (*An priscus ille rex Corinthi, vel regni usurpator, cuius Syncellus meminit in Diodori Siculi fragmento, Tom. II. ed. Wessel. pag. 635. num. 6.?*)

Agen. *vide Indicem Titulorum, in 'Αγὴν. Fictio Agenis nomine insignitum fuisse Alexandrum, probabile fit ex XIII. 586. d. n.*

Agefarchus Megalopolitanus, pater Ptolemaei illius, qui de Rebus Philopatoris scripsit. *Vide Ind. Auct. voc. Ptolemaeus Agefarchi.*

'Αγυσίλαος. Sic τὸν ἄδην nominavit Aeschylus, III. 99. b. n. *Similiter Nicander 'Ηγυσίλαον dixit apud Athen. XV. 684. d. Plutonem intelligens.*

Agefilaus Xenophonteus, XIV. 613. c. n. laboris patiens, & in cibo potuque minime delicatus, IV. 144. c. n. vitam egit gloriosam, non suavem, XII. 511. c. Lyfandridam adversarium in exilium eiicit, XIII. 609. b. ad Hellespontum bellum gerens, quum Asiaricos homines sumtuosis stolis excultos vidisset, seorsim vestes vendi iussit, & seorsim corpora captiva, XII. 550. e. Thasis dona ferentibus, boves & oves ac-

cēpit, bellaria Helotis distribui iussit, XIV. 657. b. c.
 Irrisus a Tacho Aegypti rege ob brevitatem corporis, quid responderit, XIV. 616. d. Ab Aegyptiis cum alia dona ei mittuntur, tum coronaria papyrus, XV. 676. d. IX. 384. a.

gis, rex Spartaē, cuius uxorem Timaeam corrumpit Alcibiades, XII. 535. b.

gis, *nescio quis*, in Hedyli Epigrammate, parasitus lurco, patinarum Proteus, VIII. 344. f. 345. a.

gis Rhodius, coquus solertissimus, IX. 379. e.

glais, Megacelis filia, tibicina Alexandriae celebris, *eademque* voracissima, X. 415. a. b.

glaphon, pictor Atheniensis, XII. 534. d.

gnas & pecudes intonsas mactare vetitum olim, quo multiplicaretur genus, I. 9. d. n. IX. 375. b. c.

gneon. *vide* Hagneon.

gnon, Alexandri familiaris, crepidas aureis clavis confixas gestabat, XII. 539. c.

gnus aureus Atrei fuit phiala argentea, in cuius medio agnus aureus fuit sculptus, VI. 231. c.

grigentum, ἡ Ἀκράγας. *Ibi* domus, Triremis dicta, ex occasione ridiculae historiae, II. 37. b. Agrigenti tyrannus Phalaris, XIII. 602. a.

Agrigentini sumtuosam piscinam fodiunt, in usum Gelonis, *sive potius Theronis*, XII. 541. f. n.

Agrigentinus patriā fuit Empedocles: (*Ind. Aust.*) *item* Gellias, I. 4. a.

griopa *Hegefanasti* vocatur, quae aliās *Eurydice*, XIII. 597. b. n. & *ibid.* c.

gron, rex Illyriorum, Aetolis bello superatis, ex nimio vini usu pleuritide correptus obiit, X. 439. f. 440. a.

gyrrius, Callimedontis filius, VIII. 34b. e. n.

iax Telamonius, ex Salamine, X. 458. d. Meliboeae filius, quae aliis *Euriboea*, aliis *Periboea*, XIII. 557. a. n.

in convivio ab Agamemnone boum tergoribus adpositis honoratur, I. 9. a. 13. e. f. Fortitudine confertur cum Achille, XV. 696. c. fortissimus post Achillem, *Scol.* 15. XV. 695. c. *Ex eius cruore natus flos hyacinthus, unde ὡάνινθος Αἰαστῆς*, XV. 683. e. n. *Animadv. Tom. VIII. pag. 150 med. In pingendo Aia-ce (nempe, certamine eius cum Ulyssse de armis Achillis)*

viſtus a pictore minus ſolerte Parrhaſius *quid dixerit*, XII. 543. e. f.

Alabaſtrites (vel Alabaſtites) lapis, V. 206. c. π.

Albanum vinum, I. 26. d. & f. eius vires, I. 33. a.

Albucum, ex quo domunculas conficiunt Nomades Africae, quas ſecum circumferunt, XI. 462. b.

Albumen ovi, veteribus lac gallinae, II. 58. d. α.

Alcaeus, poeta lyricus. vide *Ind. Auſtorum*.

Alcaeus, archon Athenienſium poſt Aminiam, V. 218. d. e. conf. V. 215. d. & 218. b.

Alcaeus (vulgo Alcuius apud Athen.) & Philoſcus, philoſophi Epicurei, Româ eiecti, XII. 547. a.

Alcandra, Polybi uxore, V. 191. b.

Alcenor, gibbus, amicus Ptolemaei regis, VI. 244. d.

Alceſtis & Penelope, mulierum probiſſimae, XIII. 559. c.

Alcetas Macedo, homo bibaciſſimus, X. 436. e.

Alcibiades, Ἀλκιβιάδης, calceamenti genus ab Alcibiade denominatum, XII. 534. c.

Alcibiades, Ἀλκιβιάδης, Athenienſis, Olympicis ludis curriculo victor, omnibus ſpectatoribus convivium exhibuit, I. 3. d. e. muſicam didicit a Pronomo, IV. 184. d. Alcibiades in Platonis convivio, IV. 180. a. V. 187. c-f. XI. 506. c. Alcibiadi ac Socrates virtutis bellicae praemio ceſſerit, V. 215. e. & 216. a. π. Vīno deditus Alcibiades & adulter, V. 220. c. gravius etiam accuſatur ab Antithene, *ibid.* Hegemonem parodum in iudicio Athenis accuſatum, deſerā accuſatoris ſcriptā actione, liberavit, IX. 407. b. c. Abydum profeſtus, XII. 525. b. cum Axiocho communem habuit uxorem, &c. XII. 534. f. 535. a. & XIII. 574. e. Sparta Agidis uxorem corrupit, XII. 535. b. XIII. 574. e. *Plura de eius libidine & luxuria memorantur lib. XII. cap. 47-49.* Ab exſilio triumphans in patriam rediit, XII. 535. c. d. Quacumque in civitate verſaretur, cives omnes ſuperabat eis inſtitutis vel artibus, quae in quaque civitate maxime florebant, XII. 534. b. Inſidiis Pharnabazi oppreſſus, ſepultus eſt Meliſſae, Phrygiae vico, a Theodota concubina, XIII. 575. e. ſepulcro eius ſtatuam e Pario marmore imponi curavit Adrianus imp. ubi quotannis bos immolatur, XIII. 575. f.

Alcibiadis (*neſcio eiusdem-ne, an ſuperioris cuius-*

dem) ὤφισμα de Parasitis, VI. 234. e. Frater Alcibiadis Clinias, XI. 506. c.

Alcides Alexandrinus, musicus, deipnosophista, I. 1. f. n.

Alcinous, quamvis delicatus esset, tamen bubulâ vescebat, I. 9. a. b. 13. e. IV. 182. a.

Alciphron Maeandrius. *vide Ind. Auſt.*

Alcippe, Helenae famula, V. 191. a.

Alcisthenes Sybarita vestem confecit sumtuosissimam, quam cxx. talentis emerunt Carthaginenses, XII. 541. a. b.

Alcius. *vide supra*, Alcaeus Epicureus.

Alcmaeon matrem interficiens, frequens & facile Tragicis poënis argumentum, VI. 222. b. Eriphiles monile Delphico Apollini consecrat, VI. 232. e.

Alcman poëta, (*Ind. Auſt.*) edacior se profitetur ipse, X. 416. c. d. libidinosus ipse, libidinosorum carminum auctor, XIII. 600. f.

Alcmena cum Herculem peperisset, Iupiter ei sub Amphitryonis forma poculum dono dat, XI. 781. c. d. (*pag. 211. nostrae edit.*) & XI. 474. f. 475. b. c.

Alcon, poculorum sculptor, XI. 469. a.

Alcyon avis: ἀλκυόνες τανυσίπτεροι, IX. 388. e. Aquatilis ovum alcyonis, VII. 318. c. n.

Alcyone, Agemonis Corinthii filia, XV. 696. f. mater perhibetur Glauci, patre Anthedone, VII. 296. b.

Aleison, poculi genus, XI. 783. a. & b. (*p. 219. nostrae edit.*) XI. 477. c.

Aleter, genus quoddam saltationis, XIV. 631. d. e.

Aletis vocatur Erigona, & cantilena in eius honorem, XIV. 619. e. n.

Aleuadae, nobilissima familia Thessaliae, XII. 534. b.

(Alexander, nescio quis, tyrannus qui pro Baccho voluit coli; in quem scriptam esse Cratini fabulam Διονυσιαλέξανδρον coniecit Casaub. in Animadv. ad. III. 119. b.)

Alexander, Aegypti rex, Ptolemaei VII. Physconis filius; is qui matrem occidit, valde obesus, ad saltandum tamen agilis, XII. 550. a. b.

Alexander Aetolus. *vide Ind. Auſt.*

Alexander Alexandrinus, musicus, Athenaei aetate, IV. 183. d.

Alexander Bala, Antiochi Epiphanis filius supposititius, rex Syriae, V. 211. a. n. philosophos apud se re-

cipere consueverat, cum eisque differere, *ib.* b. - d.

Alexander Cytherius, musicus, IV. 183. c.

Alexander, Epiri rex, Pyrrhi filius, III. 73. b. eius aetate lotus Aegyptiaca in palude quadam Thesprotiae floruit fructumque tulit, *ibid.* b. c.

Alexander, Macedoniae rex ante Perdiccam & Archelaum, V. 217. e. n.

Alexander, Philippi frater, a Ptolemaeo Alorita interemptus, XIV. 629. d. n.

Alexander, Philippi & Olympiadis filius, *cogn.* Magnus: (*conf. Ind. Aust.*) splendidus & munificus, I. 3. d. ad sexies mille duces convivio exceptos in sellis argenteis collocat, I. 17. f. n. Quotidie 100. minas impendit in convivium 60. aut 70. amicorum, IV. 146. c. Thebas diruit, I. 19. d. quae cum fuisset Bacchi patria, idcirco infestus ei fuit Deus, X. 434. b. Pilae collusor Alexandri Aristonicus, I. 19. a. Alexander in Epistola ad Philoxenum meminit Theodori & Chrysippi, nobilium saltatorum, I. 22. d.

Cadaver Alexandri magnifico curru Alexandriam delatum, V. 206. e.

Ex quo Asiae thesauros diripuit Alexander, exorta est late dominans opulentia, VI. 231. e. Adulatores eius, Anaxarchus & Dioxippus, VI. 250. f. 251. a.

Babylone Alexander *μηλομαχίας* navalem instituit, VII. 277. a.

Poculum duorum congiorum, Proteae propinatum, cum ebibere vellet, non potuit, & morbo correptus obiit, X. 434. a. b. Temulentus, crapulam subinde per totum biduum edormiebat, *ibid.* b. ob temulentiam ignavus ad Venerem fuit, *ibid.* f. & 435. a. ad tumulum Calani certamen bibacitatis instituit, X. 437. a. b.

Subiugata Asia, Persica stola usus est, XII. 535. e. f. 537. e. Modo Iovis Hammonis, modo Dianae, modo Mercurii, modo Herculis cultum sumsit, XII. 537. e. f. In novissima coena episodium ex Euripidis Andromeda declamavit, 537. d. Adolebantur Alexandro myrrha & alia suffimenta, 538. a. Eundem metuebant omnes, ut sanguinolentum & melancholicum, *ibid.* Ecbatanis solennia Baccho sacra celebravit, *ibid.* Sumptuosissimo & magnificenissimo ad-

paratu nuptias celebravit, cum suas, tum amicorum, 538. b. - 539. a. *lib.* XII. *cap.* 54. *Plura de luxu Alexandri & amicorum, cap.* 55. *Conf.* IV. 155. c. d.

Post rixam cum Attalo in nuptiis Philippi cum Cleopatra, profugit in Illyriam, XIII. 557. d. e. Ad puerorum amorem pronus fuit, idem tamen etiam continens, & decori observans, XIII. 603. a. - c.

Roganti Alexandro mater Olympias coquum mittit sacrorum faciendorum peritum, XIV. 659. f. De Alexandri solennibus Sacris, (*sive*, de Alexandri Templis) *scripsit* Iason, XIV. 620. d. n.

Alexandri statua in Co insula, cuius ex capite nascitur ambrosia flos, XV. 684. e.

Alexandria, urbs Aegypti, aurea nominatur, I. 20. b. pulcra, I. 3. a. (*ubi de Ptolemaei Philad. bibliotheca*) IV. 158. d. XIV. 649. f. XV. 673. d. 677. d. *Alexandriae est ἡ Μαρσεία κρήνη*, I. 33. d. n. Saturni templum, III. 110. b. stadium, V. 197. c. n. Museum, XV. 678. e. f. I. 22. d. n. ingentes astaci, I. 7. b. brassica ibi amara est, &c. *vide* Brassica. Regionem cuiusdam urbis nomen fuit Aspendiae, si vera scriptura, IV. 174. d. n. In regia Alexandrina aluntur phasiani, & alia rara animalia, XIV. 654. c. *Conf.* mox, Alexandrini.

Alexandria Troas. Ἀλεξανδρεὺς ἀπὸ Τροάδος, Hegeſianax: *de quo vide* Ind. *Auct.*

Alexandria nominata est magna navis Hieronis, V. 208. f. Alexandrini, μέγαρα vocant quae alii Graeci συκάμυνα, II. 51. b. c. ἡμίτηρον vocant coracinum e Nilo, III. 118. f. coll. 121. b. arbusculas quasdam connaros vocant, & paliuros, XIV. 649. f. - 650. b. ἀγγυθήκη vocant, quam alii Graeci ἐγγυθήκη, V. 210. c.

Alexandrini in universum musicae artis callentissimi, IV. 176. e. 183. d. Postquam in Graecia exolevisset encyclica eruditio, ab Alexandrinis instaurata sunt apud Graecos literarum studia, IV. 184. b. c. Alexandrinorum monaulus, IV. 174. b. convivia turbulenta, X. 420. e. coronae tortiles, XV. 679. e. f. Vitrum conficiunt Alexandrini, XI. 784. c. n. (*pag.* 224. *nostrae edit.*)

Alexandrini genere apud Athenaeum memorantur hi fere: Alcides Musicus, deipnosophista, I. 1. f. n.

Amaranthus, Herodianus Grammaticus, Matreus, Pancrates poëta: (*de quibus vide Ind. Aut.*) Plutarchus Deipnosophista: I. 1. c. n. (*Animadvers. Tom. I. p. 13.*) Sotion. (*Ind. Aut.*) Hegesianax quidem Alexandrinus fuit, sed ex Alexandria Troade.

Alexandrinus obohus, VIII. 331. a. b. Alexandrinum vinum, Ἀλεξανδρεωτικὸς οἶνος Μαρσιώτης, I. 33. d. vitrum, vide paulo ante. Alexandrina unguenta, XV. 689. a.

Ἀλεξανδροκόλακες, XII. 538. f.

Alexarchus, Cassandri frater regis Macedoniae, oppidum Uranopolin condidit, novarum dictionum & loquendi formularum ineptus fictor, III. 98. d. - f.

Alexis, poëta comicus, (*Ind. Aut.*) catillo, VIII. 344. d. Eiusdem festivum responsum ἐπερμολόγεις quibusdam datum, *ibid.*

Alexis Tarentinus, rhapsodus, XII. 538. e.

Alica, II. 56. a. cum nuce pinea, III. 126. a. : Alica quomodo paranda, III. 126. c.

Allabes, ἀλλάβης, piscis, VII. 312. b.

Allium qui comedisset, ei nefas erat templum Matris Deum ingredi, X. 422. d. Allio cum rosis nulla communio, proverbium, XV. 676. d.

Aloa, τὰ Ἀλῶα, festum Cereale, XIII. 594. a.

Alopeconnesus, oppidum Chersonnesi, II. 62. c.

Alosa piscis, VIII. 356. f. Vide *Ind. Graec. in Ὀρίστα*.

Alpes, montes Galliae, (olim Πίπαια ἔρη dicta, dein Ὀλβία, nunc Ἀλπία) quum fortuito conflagrasset sylva, difflexerunt argento, VI. 233. d. a. (*Sed hoc ab aliis ad Pyrenaeos montes refertur, ut in Animadv. monitum.*) In Alpibus lacus est, circa quem per totum annum nascuntur flores venustissimi & fragrantissimi, qui calchae nominantur, XV. 682. a.

Alpha, beeta, &c. in Calliae Grammaticae tragoedia, *lib. X. cap. 79.*

Alphestes piscis, *lib. VII. cap. 15.* & VII. 308. e. 319. c.

Alpheus fluvius, Ἀλφειός: iuxta eum reperta vitis, I. 34. a.

Alpheus, Ἀλφειός, (*si vera scriptura*) fabulosus homo, I. 31. c.

Alpheusa (Alpheosa, vel Alphiusa) Diana, VIII. 346. b. a.

Altephia vitis, I. 31. c.

Altephius, unus ex-Alphei nepotibus, I. 31. c.

Altilia animalia, *lib. XIV. cap. 74.*

Alcyones. *vide* Halyantes.

Amaltheae cornu in Ptolemaei Philad. pompa *gestabat persona* Annum significans, V. 198. a. *quo spectabant ea, quae parum commode contraxit Epitomator*, XI. 783. c. (*pag. 220. nostrae edit.*) *ubi de Amaltheae cornu, poculi genere. Conf.* XI. 497. b. c. *Proverbium*, Πάντ' Ἀμαλθείας κέραι, XI. 503. b. Amaltheae cornu *vocatus etiam est locus prope Hipponium, a Gela constructus Syracusiorum tyranno*, XII. 542. b.

Amamelides: *vide* Hamamelides.

Amantes volant, non Amor, XIII. 562. d. Amantes soli *vivunt*, XIII. 562. f. Amantium coronae *dissolvuntur*, XV. 669. c. & f. - 670. d. Amantes cur *coronent amatorum fores*, XV. 670 d. & e. Mutuo sese *amantes ex specie per somnum oblata*, *lib.* XIII. *cap.* 35. Qui *pueros amant, quidvis potius sustineant, quam ut apud pueros amatos notam timiditatis aut ignaviae incurrant*, XIII. 602. a. *Amantium recens*, *ex Hermesianæ Elegiis, lib.* XII. *cap.* 71. *Conf. mox, Amor.*

Amaracina corona caput gravat, XV. 675. e. Amaracinum *unguentum, idem sampsuchinum*, XV. 689. c. V. 195. d. XII. 553. d. optimum Coum, XV. 688. f.

Amaracus in Aegypto abundat, XV. 676. d. e. A nonnullis *vocatur sampsuchus*, XV. 681. b. Amaracus *Phrygius, flos coronarius*, 679. d.

Amasis, rex Aegypti, iocorum amans, VI. 261. e. & *compotationum*, X. 438. b. Apriam interficit, eiusque *filiam Neitherin pro filia sua uxorem mittit Cambysi: quae causa expeditionis a Cambyse in Aegyptum susceptae*, XIII. 560. d. e. Amasis *quibus initius ad regnum pervenerit*, XV. 680. b. c.

Amasis Eleus, rerum amatoriarum inprimis peritus, XIII. 567. b.

Amathirides, concharum genus, III. 85. d.

Amathus, Cypri oppidum, IV. 167. d.

Amazon, Latorea, I. 31. d.

Ambices, poculorum genus, IV. 152. c. π. XI. 480. d. π.

Ambracia, III. 92. d. VII. 326. d. *opulenta regio*, VII. 305. e. 311. a.

Ambraciotas memorantur, Epigonus musicus, (*de quo infra, suo loco*) & Epicrates comicus. (*Ind. Aust.*) Ambra-

- ciotas Stratonicus Membraciotas adpellare consueverat, VIII. 351. d. n.
- Ambrosia, melle novies dulcior, II. 39. b. Sapphoni non cibus est, sed potus, II. 39. a.
- Ambrosia *flos*, Corinthiorum dialecto, idem qui aliis Graecis κρένον, XV. 681. b. In Co insula e capite statuae Alexandri nascitur ambrosia *flos*, XV. 684. e.
- Ameinias: *vide* Aminias.
- Ameipsias, poeta comicus: *vide Indicem Auctorum, ubi quidem obliti sumus adnotare versiculum tacito fabulae titulo adpositum in Epit. I. 8. e.*
- Amerina salix, vitex, XV. 671. e. Corona viticea, *ibid.* cap. 12. b. & 13.
- Ames, & Ametiscus, *placentiae genus. vide Indic. Graec. in "Αμης & "Αμετίσκος.*
- Ametor. *vide* Amiton, & *not. ad* XIV. 638. b.
- Amias (*hic*) piscis, IV. 135. f. *Aliás, haec amia*, VII. 277. e. 278. a. & b. VIII. 353. d. Unde nomen inveniit, VII. 324. d.
- Amica, Graecis ἑταῖρα, *ambiguum nomen, aliás vere amicam significans, aliás meretricem*, XIII. 571. c. d. Venus Amica, *ibid.* c.
- Amicitia non τὸ πρῶτον iudicanda, sed τὸ δεύτερον, V. 187. a. Amicitiae poculum, X. 426. a. *conf. Ind. Graec. τοι. Φιλία.* Amicitiae firmæ decus, XV. 696. d.
- Amici. *De his est proverbium μισανθρώποιτατον: Τηλεῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι*, V. 186. f. 187. a. Cum amicis iuventutem transigere, *ponitur in quarto loco bonorum, in Scolio 7.* XV. 694. e. Amicorum ala, V. 194. e.
- Aminias, Archon Atheniensis, successit Isarcho, V. 218. d.
- Amiton Eleuthernaes Cretensis, amatoria carmina primus citharâ exsecutus est, XIV. 638. b. n. *Eius posterii, Amitores dicti, ibid.*
- Amitrochatae, Indorum regis, ridicula per literas ab Aetiocho postulatio, XIV. 652. f.
- Ammites fluvius, Apolloniam Chalcidicam adluens, VIII. 334. e.
- Ammon, cognomen superioris illius Hipponici Atheniensis, apud quem haeredes Diomnesti Eretriensis pecuniam Persicam deposuerant, XII. 537. a.

Ammoniacum sal ex Aegypto mitti solitum regi Persarum, II. 67. b.

Amnus, Ἀμνός, virile nomen apud Delios, IV. 173. a.

Amoebeus *superior*, citharoedus, quoties prodiret cantaturus Athenis, toties talentum accipiebat, XIV. 623. d.

Amoebeus, solers citharoedus, Athenaei aetate, XIV. 622. b. - 623. d.

Amolgaea maza, III. 115. a.

Amor. (*conf. supra*, Amantes.) De amore *disputatur* lib. XIII. cap. 11 - 17. Euripidis carmen in Amorem, *ibid.* cap. 11. Amor deus, praeses amicitiae & libertatis, cap. 12. De amore & amantibus *variae poetarum eclogae*, cap. 13 *sq.* Amor, *sive* Cupido, in gymnasiis apud Graecos simul cum Mercurio & Hercule consecratus, XIII. 561. d. In Academia etiam Amori (*nempe*, *casto amori*) simul cum Minervâ sacra fiebant, *ib.* d. e. Amori sacra celebrant Samii, quae Euleutheria vocant, XIII. 561. f. 562. a. Amor *immerito fingitur* alatus, 562. b. c. *Tempus amandi*, Ὄπῃ ἐράειν, ὥπῃ δὲ γαμίζειν, ὥπῃ δὲ πεπαισθῆναι: VII. 281. e. XIII. 601. c.

Proverbium: conferre carmen in Amorem, VI. 271. b. XV. 692. d.

Puerorum amor, Stoicis exprobratus, lib. XIII. cap. 15 - 18. Rursus de masculo amore, *ex professo agitur* lib. XIII. cap. 77 - 84.

Amorgos, una e Cycladibus insulis: unde Amorgius (vel Amorginus) Simonides Iambographus, XI. 460. b. n.

Ameloprasa, porra in vineis nascentia, IX. 371. f.

Aphamiotae, VI. 263. e. n. *Conf.* Aphamiotae.

Amphiaras socios saltu superavit, IV. 172. f. cum equis hiatu terrae absorbetur, VI. 232. f. Fons Amphiarai, II. 46. c. d. n.

Amphias vinum, (*perperam* vulgo Amphis) I. 31. e. n.

Amphibia animalia, VIII. 353. f.

Amphicles, *nescio quis*, apud Dioxippum comicum, III. 100. e.

Amphiclus & Polytecus, Chii tyranni, VI. 259. a. b.

Amphictyon, rex Atheniensium, vini temperandi rationem edoctus a Baccho, II. 38. c. eandem docet Athenienses, IV. 179. e. legem tulit, ut captis cibis

- primum meri aliquantulum biberent, nonnisi gustandi
caussa, dein temperatum vinum, II. 38. d.
- Amphiſtyonum lex, de Eleodytis Deliis, IV. 173. b.
- Amphidromia, festi dies, II. 65. d. n. IX. 370. d.
- Amphilochus, amatus ab anſere, XIII. 606. c.
- Amphion, cum eſſet μουσικώτατος, a patre iuſſus eſt
Athenas abire, II. 47. c. n.
- Amphiphon, placentae genus, Dianae ſacrum, XIV.
645. a.
- Amphipolis, oppidum Biſaltiae in Thracia: ibi ficus arbo-
res, vites, & oleae, medio vere fructus maturos ſe-
rentes, proſpera omnia Philippo portenderunt, III.
77. d. e. Expeditio Amphipolin ſuſcepta ab Athenien-
ſibus, Alcaeo archonte, Cleonis ductu, V. 215. d.
- Amphis vinum. vide Amphias.
- Amphitryo, praeda inter ſocios diviſa, ſcyphum ſibi re-
tinuit, XI. 498. c. n. Conf. Alcmena.
- Amphorae Panathenaicae, in pompa Ptolemaei Philadel-
phi, V. 199. d. n.
- Amphotis, ligneum vas potorium, XI. 783. d. (pag. 221
noſtrae edit.)
- Amyclae, Laconicae oppidum. ὃ ἐν Ἀμύκλαις Ἀπέλλων, VI.
223. a.
Ἀμύκλαιον, ſcilicet ἱερὸν. Πότ' ἀν ποτὶς ὀϊσμαι
(Dorice, pro eis) Ἀμύκλαιον, IV. 140. a. n.
- Amyclae, Latii oppidum maritimum. Inde Amyclanus colias-
piſcis, III. 121. a. n. ubi acute ſcribendum vocabulum
Ἀμυκλανός.
- Amygdalae, lib. II. cap. 39 ſq. & cap. 42. inii. Amygda-
lae amarae, ante potum ſumtae, ab ebrietate pra-
cavent, II. 52. d. e. Iuramentum per amygdalam,
II. 53. a. Amygdala, ruſſis remedium, ait Phrynichus
comicus, II. 53. a. Amygdalae Sicyoniae, VIII. 349
e. f. n.
- Amylum, placentae genus, XIV. 647. f. Conf. Ind. Graec.
voce Ἀμυλος.
- Amyntoris pellicem (apud Homerum) non patitur mare
Phoenicis, XIII. 556. c.
- Amyris, Sybaritarum legatus ad oraculum Delphicum,
XII. 520. a.
- Amyſtis, potio uno ſpiritu hauſta, & poculum e quo
facile bibi poteſt, XI. 783. d. e. (pag. 221 ſq. noſtrae

edit.) Thracicam amythin dixit Callimachus, X. 442. f. & 447. c. *Conf. Ind. Graec.*

mytis. vide Anutis.

naceum, Castorum aedes, VI. 235. a. n.

nacharxis regi Scytharum vitis vim exponit, X. 428.

d. e. Apud Periandrum, praemio bibendi constituto, cum primus inebriatus esset, praemium sibi ut victori poposcit, X. 437. f.

Scite dicta vel responsa Anacharsidis: cum quaereretur ex eo, ad quid Graeci uterentur nummis? IV. 159. c. Ad eum qui dixerat, minime pulcrum esse eius uxorem, X. 437. f. Cur introductis ridiculis scurris non riseris, sed introductâ simiâ, XIV. 613. d.

anacreon, (Ind. Aufl.) barbyti inventor, IV. 175. e.

Qua ratione dixerit, pulsare se viginti chordis tensam magadin, XIV. 635. c. d. λυδοπαθῆν dixit, intelligens ἡδυπαθῆν, XV. 690. b. c. Eius aemulus in pueri amore fuit Polycrates Samius, XII. 540. e. Amore Sapphus captum fuisse Anacreontem ait Hermesianax, XIII. 598. b. c. at, tempora non convenire, docet Athenaeus, XIII. 599. c. n.

anacrus Phialensis, tibicen, XIV. 629. a.

anacyndaraxes, pater Sardanapalli. vide infra, in Sardanap.

andendrites vinum, I. 31. d. n.

anagogae, vel Anagogia, & Caragogia Veneris Erycinae, IX. 394. f.

anagyrus, 'Αναγυρεὺς, pagus Atheniensis. Unde 'Αναγυρουντίων, ex Anagyrunte, VII. 329. c. Et 'Αναγυρεῖσιος ἡ πόλις, VIII. 344. e. Eodem spectare titulum unius ex Aristophanis fabulis, 'Ανάγυρος, coniecit Casaubonus. Vide supra, Ind. Aufl. pag. 53 sq.

anaps, obscurus homo, voluptatibus deditus, XII. 511. c.

anaple, 'Ανάπλη, una ex Cycladibus, quae perdicibus abundabat, IX. 400. d. e. Gentile, 'Αναπλείος, ibid.

anartiae, ostreorum species, III. 85. d. n. 86. b.

anarthnum, oleris genus, IX. 369. b. (Ind. Graec.)

anates, lib. IX. cap. 52. Anaticulae, II. 65. d.

anaxus, fluvius Thessaliae, IV. 172. e.

anaxagoras traducitur ab Aeschine Socratico, in dialogo περὶ Callias inscribitur, V. 220. b.

anaxandrides. vide Ind. Aufl.

- Anaxarchus**, philosophus Eudaemonicus, turpiter adulatur Alexandro, VI. 250. f. saevà ei suadet, 251. a. postquam diratus esset, molliter & luxuriose vixit, XII. 548. b.
- Anaximenis** vestitus a Theocrito Chio reprehensus, I. 21. c. n. *Conf. Ind. Aufl.*
- Anaxo**, ex Troezenia rapta a Theseo, XIII. 557. b. a.
- Anchiale oppidum**, a Sardanapallo conditum, XII. 529. e. 530. b.
- Anchimolus**, Elide eloquentiam professus, abstemius, infirmiore fuit corpore, II. 44. e.
- Anchises** amatur rapiturque a Venere, XIII. 566. d.
- Ancillarum** varia genera & nomina apud Graecos, VI. 267. c.
- Ancon** dulcis, *locus sic dictus* in Lydia, XII. 516. a. & 540. f.
- Anconitanum vinum**, *Ancone natum*, I. 26. f.
- Ancorae** quatuor ligneae in nave Hieronis, octo ferreae, V. 208. e.
- Ancula**, *vel* **Ancyle**, poculi genus ad cottabi ludum adhiberi solitum, *lib. XI. cap. 22. conf. X. 427. d. Anculatus cottabus, anculata hasta, XI. 782. e. (pag. 217. nostrae ed.)*
- Andrachne**, *rectius* **Adrachne**, III. 83. d. n.
- Androcotus**, **Phryx**, voluptatibus deditus homo, XII. 530. c.
- Androcydes** Cyzicenus, pictor, circa Scyllam pisces ad vivum depinxit, VIII. 341. a.
- Andromachus**, Crassi adulator, prodit eum Parthis, VI. 252. d. *Idem* a Carrenis ob saevitiam vivus comburitur, *ibid.*
- Andromeda**, Sapphûs aemula, I. 21. b. n.
- Andron** Catanensis, tibicen, primus cum tibiae cantu aptos corporis motus coniunxit, I. 22. c.
- Andronicus**, tragoedus, XIII. 584. d. Gnathaenii amator, XIII. 581. c. e. & f.
- Androphyctides**, *sive* **Androphytides**, concharum species, III. 85. e.
- Anemone**, perperam a nonnullis cum chelidonio confunditur, XV. 684. d. e. **Anemonarum** verni calyces, XV. 685. c. **Anemonides**, XV. 684. c.

Anethum. *vide Ind. Graec. in Ἀνέθον.* Ex Anetho coronae vel corollae, XV. 674. d. n.

Angares cantor, Astyagi praedicit periculum regno ipsius a Cyro imminens, XIV. 633. d. e.

Angelica, ἀγγελικὴ, saltationis genus, XIV. 629. e. n.

Anguillae, *ex professo*, lib. VII. cap. 50-56. Anguillae flutae, I. 4. c. n. (*Animadv. Tom. I. pag. 55.*) Anguillae Boeotiae, I. 27. e. XIV. 622. f. *scilicet* Copai-des, II. 71. b. c. VII. 297. c. d. In Lerhone, Aegypti fluvio, Anguillae sunt dimidio maiores Macedonicis & Copaicis, II. 71. b. Anguillam prodigiosae magnitudinis describit Matron, IV. 135. d. Anguilla, *Archestrato auctore*, una ex omnibus piscibus ἀπύρηνος est, *sive* (ut nos cum Corayo scripsimus) ἀπὴρινος, VII. 299. a. n. A poetis adpellatur nymphea ἀπειρήγυμος, & virgo, VII. 300. b. & c. *item* Dea, *ibid.* c. et coenarum Helena, VII. 298. d. Anguillula, VIII. 359. b. Quomodo paranda, XIV. 662. b.

L. Anicius, de Genthio triumphans, ridicula edit spectacula, lib. XIV. cap. 4.

Anima. *Vide mox*, Animus.

Animalia, quaecumque moventur, quatuor veluti signis *sive* notis cientur, VIII. 353. f. Animantia, quorum obtutu lapidescunt homines, V. 221. b.

Animus hominis corpori illigatus est poenae causa; qui si iniussu Dei e vita discesserit, multo graviora passurus est, IV. 157. c. Animus multis cibis captis hebetatur, praesertim multo carniū esu, *ibid.* d. e. Animi sedes in corde, XV. 687. e. f.

Annarus, Babyloniae praefectus, mollis & effoeminatus, XII. 530. d.

Annus personatus, in pompa Ptolemaei Philadelphi, V. 198. a. Annus, *Ionice* ὥρος: *vide Animadv. ad IV.* 175. e.

Anser, pueri amore captus, XIII. 606. d. Anseres altilis, lib. IX. cap. 32. Anseris hepar in magno pretio apud Romanos, IX. 384. c.

Antacaeum falsamentum, III. 118. d. n. ex Istro flumine, III. 119. a. Antacaeorum maxillae & palata saliri solita, VII. 315. d.

Antaeus, luctator fortissimus, VI. 238. c.

Antagoras poeta (*cuius meminit Meleager in Prooemio Antho-*

- logiae* vs. 52. & *fragmenta nonnulla exhibentur in Anthol. Tom. I. pag. 260. ed. Brunck.*) obsoniorum ita studiosus curiosusque fuit, ut ea ipse pararet, non famulis paranda permetteret, *lib. VIII. cap. 25. Confer Plutarchi locum, in Animadv. ad VIII. 340. f. citatum.*
- Antalcidae Lacedaemonio rex Persarum suam coronam unguento imbutam mittit, II. 48. e.
- Antea, *"Artea*, meretrix, XIII. 586. e. quae mancipium fuerat Casii Elei, XIII. 593. f. *Item*, titulus comediae, XIII. 567. c. 586. e. 592. e. Nonnulli *"Artea* per θ scribunt, sed rectius *"Artea* scribitur, XIII. 586. e. n. cf. pag. 570. e. n.
- Antenor, pancratiasta, XIII. 578. f.
- Antenoris Phrygis eloquentia, XV. 665. a.
- Anrenorides Helicaon, VI. 232. c.
- Anthea, eadem Antea, de qua modo dictum.
- Anthea*, oppidum Achaiae. Gentile *"Arteis*, Anthenses: apud quos colebatur Ceres *πρωτοπόρος*, XI. 460. d.
- Anthedon, Boeotiae oppidum ex adverso Euboeae, Glauci patria, VII. 296. b. I. 31. b. *Inde*, Anthedonius Deus, i. e. Glaucus, XV. 679. a. Anthedonia vitis, I. 31. c. (*conf. mox Anthus.*) Asellum piscem Anthedon magnitudine insignem alit, VII. 316. a.
- Anthedon, homo, pater perhibetur Glauci ex Alcyone, VII. 296. b.
- Anthema, (*quasi flores dicas*) saltationis genus cum carilena, XIV. 629. e.
- Anthemides, genus florum coronariorum, XV. 683. e.
- Anthemocritus pancratiasta, Aristomachi parasitus Argivorum tyranni, VI. 246. e.
- Anthenses: *vide* Anthea, paulo ante.
- Anthias piscis, callichthys, *lib. VII. cap. 16.*
- Anthiis, meretrix, Stagonii soror, quae ambae Aphyae cognominatae, XIII. 586. b.
- Anthosmias, vinum odoratum, eiusque paratio, *lib. I. cap. 58.*
- Anthracides, pisciculi super prunis affati, III. 86. e. n. VII. 329. b.
- Anthryicus, olus sylvestre, VII. 316. c. n. XV. 685. b. c. n.
- Anthus, viri nomen, a quo Anthedonia vitis nomen invenit, ut quidem scribitur in *Epit. I. 31. c. De Antho autem conf. Plutarchi Quaest. Graec. Opp. Tom. II. pag. 295. e. f.*

Anticlea, mater Ulyssis, cuius nomen Callicrates filiae suae imposuit, VI. 251. d.

Anticyra, meretrix Attica, cuius proprium nomen Hoia, XIII. 586. f. n. 587. d. e.

Antigonis, poculi genus, ab Antigono rege denominatum, XI. 783. e. (*pag. 222. nostrae edit.*)

Antigonus Ambraciota, civitate Sicyonius, solertissimus musicus; a quo instrumentum nomen invenit *Antigonium vel Antigoneum*, IV. 183. c. d.

Antigonus rex, (*primus eius nominis, pater Demetrii Poliorcetae*) III. 73. c. VIII. 340. f. Sacra triremi superavit Ptolemaei duces *περὶ Λεύκαλλον τῆς Κώας*, V. 209. e. a. praeclaram victoriam *de Ptolemaeo* reportavit, VI. 254. a. n. Athenis Aphrodisia celebrat splendido convivio, cuius adparatum Lynceus Samius exposuit, III. 101. e. f. IV. 128. b. Perdite amavit Demonem, *τὴν Δημόν*, quae eodem tempore ab ipsius filio Demetrio amabatur, XIII. 578. a. b.

Antigonus ὁ *Ἐπίτροπος κληθεὶς*, (*is qui etiam Doson est cognominatus*) Spartam cepit, VI. 251. d. n.

Antigonus Gonatas, IX. 400. d. cum philosophis conversari solitus, I. 15. c. n. praesertim cum Zenone, XIII. 603. e. n. & cum Persaeo, VI. 251. c. XIII. 607. c-e. Aristoclem amavit citharoedum, XIII. 603. e.

Animachus poeta, (*Ind. Aug.*) Lydam amavit, XIII. 597. a. & 598. a.

Animachus, Pyletis filius, frater Cyathi, ab Hercule occisi, IX. 411. a.

Antinoëa corona, ab Antinoo denominata, *lib. XV. c. 21.*

Antinous, *Adriani puer delicatus*, XV. 677. f.

Antinous Homericus, in vino perit, I. 10. f.

Antiochia, pulcra, I. 20. b. optimos habet cucumeres, II. 59. a. Antiochiae fontem vino diluit Antiochus Epiphanes, II. 45. c. Antiochiae, ad Daphnen, ludos celebrat idem Antiochus, *lib. V. cap. 22-24. & lib. X. cap. 53.*

Antiochus (*primus*,) Seleuci filius, rex Syriae, VI. 255. a. Ei templum erigunt Athenienses Lemnum incolentes, *ibid.* Antiochi (*secundi*) regis pater, I. 19. d. Softrati tibicinis filios custodes corporis habuit, *ibid.* *Idem puto est, cuius responsum ad ineptam regis Indorum*
Pars I.

- petitionem refertur, XIV. 653. a. *Nescio utrum ad eundem, an ad Antiochum Magnum, pertineat navigatio illa secundum amnem, (nescio quem,) quae ex Protagoridae Comicis Historiis narratur, III. 124. d. e. n.*
- Antiochus (II.)** Antiochi (I.) filius, Herodotum mimum & Archelaum saltatorem in magno honore habet, I. 19. c. d. Berenicen, Ptolemaei Philadelphi filiam ducit uxorem, II. 45. c.
- Antiochus (III.)** cognomine Magnus, IV. 155. b. Apud eum in armis saltare deprecatur Hegesianax historicus & poeta, *ibid.* Apud eundem multum auctoritate valet Mnesiptolemus historicus, XV. 697. d. *Idem*, bello cum Romanis suscepto, captus amore virginis Chalcidensis, nuptias celebrat; moxque bello victus, Ephesum profugit, X. 439. e. f.
- Antiochus (IV.)** Epiphanes, rectius Epimanes cognominandus, II. 45. c. V. 193. e. 196. a. X. 439. a. is qui Romae obses fuerat, X. 438. d. Antiochiae fontem vino miscuit, II. 45. c. *In tota vitae actione ita ridiculus & iuveniliter se gessit, ut incertos redderet homines, utrum simplicibus ac facilibus moribus hominem, an insanum iudicarent, lib. V. cap. 21. & lib. X. cap. 52. Daphnicos ludos cum puerili pompa & insana munificentia celebravit, lib. V. cap. 22-24. & lib. X. cap. 53. vino immodice deditus fuit, X. 438. c. d. Ptolemaeum Philometora puerum exspoliavit, multa item templa expilavit, V. 195. f. Idem tamen in sacris, quae suo nomine fieri curavit, & in Deorum honoribus munificentissimus, V. 194. a. Antiochi Epiphanis filius supposititius, Alexander Bala, V. 211. a. n.*
- Antiochus (VI.)** cognomine Deus) qui post Alexandrum Balam regnavit, Diogenem philosophum Epicureum interfici iussit, V. 211. d. *Idem fortasse est, qui philosophos omnes urbe & universâ Syriâ eiecit, XII. 546. a. b. cuius praefectus urbis Phantias nominatur, ibid.*
- Antiochus (VII.)** cogn. Sideres) Demetrii Soteris filius, V. 210. d. n. quotidie maximam hominum multitudinem convivio excepit, & convivas splendide donatos dimisit, & XII. 540. b. c. n. In Media bellum gessit contra Arfacem, X. 439. d. n. & XII. 540. b. c. Quo

in bello quum periisset, sepultus est ab Arsace, X. 439. e. n. (*Ipsam sibi manus intulisse, ait Appianus, Syriac. cap. 68. sed in bello occisum, dein ab Arsace regio more sepultum esse Iustinus refert, XXXVIII. 10.*)

Antiochus (VIII.) cogn. Grypus, Syriae rex, VI. 246. d. XII. 540. a. propemodum regno exiit ab Heraclione, quem honoribus auxerat, IV. 153. b. Ludos ad Daphnen celebrans, splendidissima epula exhibet, & convivas muneribus onerat, XII. 540. a. b.

Antiope, Cereris Eleusinae sacerdos, a Musaeo carmine celebratur, XIII. 597. c. d. n.

Antipater, civis Thasius, civitatis suae nomine in coenam Xerxi exhibitam talenta argenti quadraginta insumfit, IV. 146. a. b.

Antipater, Philippi amicus, sobrius, & magni ab eo aestimatus X. 435. d. *conf.* XII. 548. e. f. n.

Antipater philosophus hac lege amicos ad coenam invitare consueverat, ut de sophismatibus disputarent, V. 186. c. *Señatores illius Antipatristae nominantur*, V. 186. a.

Antiphanes poeta, (*Ind. Auct.*) Alexandro M. unam e suis comoediis praelegit, quae parum probatur regi, XIII. 555. a.

Antipharmaca *memorantur*: Cydonium malum, III. 81. e. Citrium malum, III. 84. d. e. Ruta, III. 85. b.

Antiphemus, Licii frater, Gelam condidit, VII. 297. f. n.

Antiphon Rhamnusius, (*orator ille, in Indice Auctorum memoratus*) perstringitur a Platone in Menexeno, XI. 506. f.

Antisthenes Socraticus, (*Ind. Auct.*) hominibus suasit ut e vita excederent, IV. 157. b. c. n. Multos calumniatus est, & Platonem per contumeliam Sathonem appellavit, XI. 507. a. V. 220. d. n. Ex Antisthenis disputationibus multa hausisse Platonem ait Theopompus, XI. 508. d.

Antistrophe. In concinnandis Antistrophis Sophocles & Euripides Calliam imitati sunt, X. 453. e. n.

Antium, Latii oppidum, VI. 224. c.

Antonius, a Cleopatra in Cilicia magnifica coena exceptus, *lib.* IV. *cap.* 29. *Idem* Athenis luxuriose vivit, & insolenter se gerit, IV. 148. b. c. Bacchum se praeconis voce iubet proclamari, *ibid.* c.

- Antylla, Aegypti oppidum, haud procul Alexandria; cuius oppidi reditus reges Aegypti uxoribus suis ad cincturae impensas solebant donare, I. 33. f.
- Anutis, (*rectius Amytis*) Xerxis soror, Bagazi uxor, totius Asiae & pulcherrima & petulantissima, XIII. 609. a. a.
- Anytus, (*is qui Socratem accusavit*) homo dives, amator Alcibiadis, XII. 535. e. f. Eius pocula pretiosa Alcibiades propinavit Thrasylo, *ibid.*
- Anytus, Ἄνυτος ὁ πᾶχὺς, (*idem, ut quidem Casaubono videbatur, cum superiore*) amator Pythionicae, VIII. 339. d. n.
- Aornus fluvijs: *sic perperam olim legebatur*, VIII. 331. e. a. *pro Aroanius.*
- Aoton, poculum apud Cyprios, XI. 783. a. (*pag. 218. nostrae edit.*)
- Apamea Phrygiae, Ἀπάμεια ἡ Φρυγικὴ, VIII. 332. f.
- Apamea Syriae. Cives, Ἀπαμῆναι, Apamenses; quorum bellum cum Larissaeis in Historiis suis exposuit Posidonius, *Apamensis ipse*, IV. 176. b.
- Apanthraxis, genus placentae, quam Saturno consecrant Alexandrini, III. 110. b.
- Apaturia, festi dies Athenis, IV. 171. e.
- Apelles pictor Laidem, etiamnum virginem admodum iuvenem in convivium amicorum adduxit, XIII. 588. d. Venerem e mari emergentem ad Phrynae exemplar, cum balneo maris egrederetur, pinxit, XIII. 590. f. 591. a.
- Apelles caelator, XI. 488. c. d. n.
- Apelles, unus e discipulis Arcesilai, X. 420. d.
- Apellicon Teius, familiaris Athenionis, Athenarum tyranni, V. 214. d. Psephismata autographa e templis subripuit, & Aristotelis bibliothecam aliasque coemit, *ibid.* e.
- Aper piscis, ὁ κάρπος, lib. VII. cap. 72.
- Aper quadrupes, σὺς ἄγριος, lib. IX. cap. 64. Calydonius aper, IX. 401. b. 402. a. Erymantheus, IV. 130. a.
- Aprum quisquis extra retia interemisset, ei demum licitum apud Macedonas erat, coenae adcumbentem interesse, I. 18. a. Apri ingentes integri adponuntur in Carani convivio, IV. 130. a. b.
- Aphamiotae, apud Cretenses, servi bello capti, VI. 263. e. f. n.

Apheidas, rex Athenarum, occisus a fratre spurio Thy-
moete, III. 96. d.

Aphetae, libertorum genus quoddam apud Lacedaemo-
nios, VI. 271. f.

Aphritis, apuae species, VII. 284. f.

Aphrodisia, *festi dies Veneri sacri*, XIII. 579. e. Aphrodi-
sia Athenis magno adparatu celebrat Antigonus, III.
101. e. f. IV. 128. b. Propria Aphrodisia Corinthiis
celebrarunt meretrices, XIII. 574. b. c.

Aphrodisiaca, I. 18. d. e. II. 63. e. 64. a. VIII. 356. e. f.

Aphrodisium, cubiculum Veneri dicatum in nave Hiero-
nis, V. 207. e.

Aphrodite, cognomen *datum meretricibus nonnullis, ut*
Lamiae, Leaenae, Philae, Pythionicae; *quibus par-*
tim etiam consecrata erant eo nomine templa. Vide Anim-
adv. ad VI. 253. a. Aphrodite Zephyritis, VII. 318.
d. n. *Conf. Venus.*

Aphthonerus, coquus, IX. 379. c.

Aphyra. *Vide infra, Apua.*

Aphias, cognomen duarum sororum meretricum, Stago-
nii & Anthidis, XIII. 586. b. coll. VIII. 339. b. *Item*

Aφία, cognomen Nicostratidis meretricis, XIII. 586. a.

Apia *unde dicta* Peloponnesus, XIV. 650. b.

Apiciana placenta, XIV. 647. c. & I. 7. a.

Apicius, *is qui in exilium mittendi Rutilii auctor fuit,*
cunctos luxuria superavit, IV. 168. d. e. n. XII.
543. b.

Apicius, vir ditissimus & luxuriosus, Tiberii aetate vi-
vens, locustarum comedendarum gratia in Africam
navigavit, I. 7. a. n. Ab eo nomen invenerunt Api-
cianae placentae, IV. 168. e. De *huius, puto*, Api-
cii luxuriâ librum edidit Apion Grammaticus, VII.
294. f.

Apicius Traiano, cum apud Parthos esset, ostrea recen-
tia misit, I. 7. d.

De Apiciis, praeter auctores ad I. 7. a. citatos, vide
Vincentii Contarini Variar. Lect. caput XVII. quod inscri-
bitur: » Dubitatur de eo quod tradit Lipsius, tres Apicios
galones fuisse. «

Apes. Apibus inferiores esse homines ait Aristoteles, VIII.
353. a. In apibus & vespis mas & foemina discerni
non potest, *ibid.* & 352. f.

Apium palustre, II. 61. c. Coronâ ex apio coronabantur olim victores ludorum Isthmicorum, VI. 228. b. *Conf. Ind. Graec. voc. Σέλινον.*

Apocinos, saltatio quaedam ridicula, XIV. 629. c. f.

Apollo, ὀρχήστῃς adpellatur a Pindaro, I. 22. b. Pytho-
nem ferit, XV. 701. c. d. A Glauco artem vaticinan-
di edoctus est, VII. 296. f. Phalaridi moram mortis
indulgit, XIII. 602. b. Apollini simul & Baccho sa-
cer tripus, II. 38. a. Apollini sacratus citharus pi-
scis, VII. 325. a.

Proverbium: Hoc ne Pythius quidem Apollo nove-
rit, III. 98. f. 99. a. *Griphus* in Apollinem, X. 455.
d. In Apollinem & Dianam scolion, num. 3. XV.
694. d.

Apollinis oraculum Hyblae, XV. 672. e. Oracu-
lum Charitoni editum & Melanippo, XIII. 602. c.
Confer Ind. Titulor. voc. Χρησμοί.

Apollo Gryneus, IV. 149. d. n. **Apollo Comaeus**,
Κωμαῖος, *ibid.* Apollo ἑφοφάγος, apud Eleos cultus,
VIII. 346. b.

Apollocrates, Dionysii maioris filius, lascivus & vino
dedirus, X. 435. f. 436. a.

Apollodorus Archon Atheniensis, *sub cuius magistratu na-
tus est* Plato, V. 217. a.

Apollodorus Cyzicenus, XI. 506. a. Socratis discipulus;
cui post Socratis obitum propinans poculum Plato,
se idoneum esse ait, qui succederet praeceptori, XI.
507. a. b. Indignantem eâ arrogantiam Apollodorum
maledictis dein infectatus est Plato, *ibid.* b. & 506. a.

Apollodorus, *Pasionis filius*, dixit orationem adv. Neae-
ram, a Demosthene scriptam, XIII. 573. b. *De hoc;
& de aliis Apollodoris vide Ind. Auctor.*

Ἀπολλόδωρε (*πὶ Ἀμπελόδωρε legendum*) καὶ Σαβάζει! X.
417. b. n.

Apollonia Chalcidica, Macedoniae oppidum, VIII. 334. e.

Apollonia Pisidiae, Mordia cognominata, III. 81. a. n.

Apollonium, *Apollinis templum*, X. 452. a. b.

Apollonius, Antiochi Grypi parasitus, VI. 246. d.

Apollophanes, Antigoni τοῦ ἐπιτρόπου assentator, fortu-
nam eius αἰσθαὶ ἀλεξανδρίζειν, VI. 251. d.

Apollophanes, Cinesiae sodalis, impius in Deos, misere
periit, XII. 551. f. 552. a.

apopyrias, panis species, III. 111. e.

apostolici modi saltationis, qui & Parthenii vocantur, XIV. 631. d. n.

apotragera, XIV. 658. d.

appetentiam cibi excitantia: lib. IV. cap. 10 sq.

apua, vel aphyra: ἀφύρα singulari numero collective posito; itemque plurali numero, ἀφύραι, pisciculorum genus: immo vero, plura pisciculorum genera hoc nomine insigniuntur; de quibus ex professo agitur lib. VII. cap. 22-24. Conf. VIII. 357. e.

Apua Phalerica, III. 108. b. n. IV. 135. a. laudatur ab Archestrato, VII. 285. b. c. conf. ibid. f. Phalerica aphydia, (plur. num. neutrius generis) VII. 285. e.

Apuae spinosae sunt etiam per se; (id est, extrinsecus spinis obsitae:) sed comeduntur cum ipsis spinis, tam exterioribus, quam internis, VIII. 357. e.

Apua ex rapo & condimentis ficta, pro verâ apuâ a coquo adposita Nicomedi, I. 7. d. e.

pyrena mala punica, XIV. 650. e. n.

qua. Aquae laus, lib. II. cap. 13. Aquam duram habent Athenae & Sicyon, I. 33. c. Aqua ἀποσις, ibidem. Aquae naturâ calidae, lib. II. cap. 14. Aquarum diversarum virtutes, lib. II. cap. 15. Aquae graves, leves; salsae; durae, molles, cap. 16. aqua terrena, ibid. Aquarum fontes aciduli, pingues, dulces, nitrosi, cap. 17. (conf. Fons) Aqua in Graecia praeclens, lib. II. cap. 18. Aqua amara; alia, inebrians, ibid. Aquae fontes notabiles, cap. 19. Aqua, auctore Eubulo, ingeniosos reddit abstemios, II. 43. f. Contrarium affirmat Antiphanes, II. 44. a. Aqua ante vinum bibenda, lib. II. cap. 24. Quenam optima & saluberrima, cap. 25. Aqua nutriendi vim habet, II. 46. d. e.

Aqua Regia dicta, II. 43. a. Taurina aqua, III. 122. a. & e. Aqua tepida, Atticis μετάρκρας, III. 123. d. e. Frigidae potus, ibid. e. f. Aqua Aurea, apud Persas, de qua nemo bibit nisi rex & eius filius maximus, XII. 515. a. n. Nili aqua. vide infra, Nilus.

Marina Aqua, ad lavandum, nervis utilissima, I. 24. c. Aquae marinae parte unâ adfusâ quinquaginta partibus musti fit vinum anthosmias, I. 31. f. &

32. a. Variis in regionibus adfusa aqua marinā con-
diuntur vina, I. 32. d. e.

Aqua κατὰ χεῖρας, manibus lavandis, ante coe-
nam data, II. 60. a. IX. 408. f. 410. c. XV. 685. d.
quam idcirco suavissimam dixit nonnemo, scilicet quia
continuo dein adponitur coena, IV. 156. e. Sed & post
coenam rursus datur aqua ad malluvium, II. 49. c.
IV. 147. e. & ex professo lib. IX, cap. 75 - 80.

Aquae potiores. vide supra, Abstemii.

Formula: πρὸς ὕδωρ εἰπεῖν, ad aquam (scil. ad cle-
psydrā) verba facere, II. 43. f. n. 44. a.

Aquila Iovi, cum in Creta educaretur, nectar pro potu
adferebat, XI. 491. b.

Aquileia. αἱ πρὸς Ἀκυληῖα Ἄλπεαι, III. 82. c.

Aquillius (Manius) victus trahitur a Mithridate, V.
213. b.

Aquitania, Ἀκυτανία, XIV. 637. f.

Ara aurea Babylone, ad quam nulla victima nisi lactens
immolatur, IX. 396. c.

Arabia gignit malum Persicum, & bistaciam arborem,
XIV. 649. d. In Arabia, si quo membro dolet rex,
eius familiares eundem dolorem simulant; quando
moriatur, unā cum eo sepeliuntur, VI. 249. a.

Aracae insulae, αἱ Ἀραιαί, VI. 262. e. n.

Aranthius: ad eum epistola Polemonis, XV. 696. f.

Aratea ficus, III. 77. a. n.

Aratus. Arati artibus Persaeus, Acrocorintho praefectus,
oppido & arce expulsus est, IV. 162. c. d.

Arbaces Medus, dux exercitus Sardanapalli, indignatus
mollitiae regis, regno & vitae eius finem fecit, sive
in ipsa regia eum confodiens, sive aperto bello ad-
gressus, lib. XII. cap. 38.

Arbores, quae ad lignationem & ad materiam caeduntur,
proceras adpellat Homerus; frugiferas autem,
pulcras, I. 25. a. Arbores biferæ, triferæ. Vide
Ind. Graec. in δίφεροι & τρίφεροι. Quadriferæ arboris
exemplum habemus in Cypria ficu, III. 77. b. c.

Arbutus arbor: cuius fructus μυμαίνυλα, arbuta, II. 50. e.

Arcadia solum habet asperum & coelum inclementissimum,
XIV. 627. e. Ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας, ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας
ἐπικαίρους, I. 27. f. Arcadiae oppida: Heraea, I.
31. f. Phigalea, IV. 148. f.

Arcadum duri mores molliuntur Musices studio, & hymnis paeonibusque quos a pueritia cantare adfuefunt, *lib. XIV. cap. 22.* Arcades depositum a Lacedaemoniis tenent argentum, VI. 233. f. Prospelaris (i. e. vicinis vel finitimis) pro servis utuntur, sicut Lacedaemonii Helotis, VI. 271. d. e. *sed ibi, pro 'Αρκαδίου, utique 'Αρδιαίου videtur legendum.* Arcades, fidi sortesque socii armorum: quo respicit illud dictum, ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικρούρου, I. 27. f. *Conf. Suid. in 'Αρκαδίας μιμούμενοι.*

Arcas genere, Pancrates s. Pancratius. (*Ind. Aufl.*)

Arcadicae coenae, *lib. IV. cap. 31. quo respicitur deinde, IV. 165. d. n.* Arcadici legati apud Antigonom Gonatam, initio coenae tristes & modesti, sub finem vero clamosi & inepte laeti, XIII. 607. c. d. Arcadion, Achaeus, odio Philippi sponte solum vertit, VI. 249. c. dein vero amice ab illo compellatus, in gratiam cum eo redit, *ibid. d.*

Arcadion, (*alius, puto, ab eo de quo modo dictum*) vir vino deditus, pater Dorconis & Charmyli, perit nimio mero hausto, X. 436. c. d. *ubi in eundem exstat Epigramma.*

Arcefilaus, uvis delectatus, VII. 276. f. Frugalia agit amicorum & discipulorum convivium, faceris sermonibus exhilarata, *lib. X. cap. 16.* Dictum illius in hominem voracem, qui ei proximus adcubuit in coena ad quam vocatus erat, V. 186. d. (*cap. 2. pag. 202. nostrae edit.*) *ubi verba illa, ἐπει τις αὐτῷ τῶν παρόντων ἐξέτρως, sic vertenda erant: postquam aliquis praesentium digito monstrasset illum hominem.*

Archaeanassa, Colophonias, meretrix Athenis, a Platone amata, XIII. 589. c.

Archebulus, XI. 502. d. n. (*Memoratur Archebulus Thebanus, poeta, in Hephaestionis Enchirid. pag. 27. edit. Pauw. Ad quem quidem utrum spectaverit, nec ne, iste Athenaei locus hodie inutilis, non definiam equidem.*)

Archedica, formosa meretrix, Naucrati oriunda, XIII. 596. d.

Archeus, rex Macedoniae, successor Perdiccae, V. 217. d. miser iudicatur apud Platonem in Gorgia, *ibid.* Infimulatur a Platone quod & spurius fuerit, & quod dominum interfecerit, XI. 506. d. e. Eidem

- tamen carissimum fuisse Platonem, ait Spensippus, ib. c.
 Apud Archelaum senex versatus est Euripides, XII
 598. d. n. Archelaus, titulus unius e dialogis Antisthenis
 V. 220. d.
- Archelaus, citharoedus: cui statua posita Milet, I. 19. b.
 Archelaus saltator, in magno honore apud Antiochu
 regem, I. 19. c.
- Archemoros, *Hypsipylae filius*, IX. 396. e. n.
- Archephon, parasitus, apud Ptolemaeum non tangit ge
 bios, VI. 244. b-d. *Nescio an idem sit Archephor*
 cuius meminit Cratinus iunior, XI. 469. c. ubi isti
 Παρ' Ἀρχεφῶντες non verti debuit, Apud Archepho
 tem, sed Ab Archephonre.
- Archestratus, Deipnologus, I. 29. a. *Vide Ind. Aut.*
- Archestratus vates, in stateram iniectus, obolum tantu
 pendit, adeo tenui fuit corpusculo, XII. 552. c. n.
- Archias, puer aquam ministrans, colapho occisus ab He
 cule, IX. 410. f. *Aliis Cherias nominatur, Herode*
vero Ennomos.
- Archias Corinthius, Syracusarum conditor, IV. 167. d. n.
- Archias Corinthius, architectus navis Hieronis, V. 206.
- Archias hierophanta, impietatis convictus, XIII. 594.
- Archias leno, herus Naidis, XIII. 592. c.
- Archidamus, rex Lacedaemoniorum, (*Illud illius nomini*
conf. Meurs. De Regno Laconico, cap. 17.) ab Epho
 multatus est, quod, cum posset pulcram habere ux
 rem, aliam duxisset deformem, parvam scilicet,
 ditiozem, XIII. 566. a.
- Archidamus, (*III.*) rex Lacedaem. luxuriosus, Tarenti
 opem ferens, in bello cum Messapiis periit, X
 536. c. d. n. Ad eum epistola Menecratis, V
 289. e.
- Archilochus poëta, (*Ind. Aut.*) primo loco bellicam la
 dem posuit, altero loco laudem poëseos, XIV. 627.
- Amatoria multa carmina scripsit, XIV. 639. a. A
 chilochum Sapphûs amatorem finxit Diphilus, XI
 599. d. Archilochi carmina iustis modis decant
 solita, XIV. 620. c.
- Archimedes, geometra & mechanicus; praesidet fabri
 navis Hieronis, V. 206. d. quam navem paucor
 hominum ministerio deducit in mare, ope helici
 ipso inventae, 207. a. b. *Idem cochleam inver*

cuius ope exhauriebatur sentina, 208. f. Marcelli sambucas machinis a se inventis perdidit, XIV. 634. b.

Archimelus poeta, epigrammatis gratia in navem Hieronis confecti, magnifice donatus a rege, V. 209. b.

Archinus *compellatur ab Artino, in Epigrammate*, XI. 499. d.

Archippa meretrix, quam sub vitae finem amavit Sophocles, XIII. 592. b.

Architeles Corinthius aurum vendit Hieroni Syracusio, VI. 232. a. b.

Archonides Argivus, ἀρχοντας, II. 44. e.

Archontes Atheniensium plures memorantur *lib. V. cap. 56 - 59. de quibus vide Animadv. Tom. III. pag. 220 seqq.*

Archyras Tarentinus, Pythagoreus, tibiatarum inflandarum peritus, IV. 184. e. Filiolos servorum suorum libenter circa se habuit, XII. 519. b. n. Cum eo de voluptate disputat Polyarchus ὁ ἡδυπαθὴς, *lib. XII. cap. 64 seq.*

Archyras lurco, *nescio an is qui Ὀψαρτυτικά scripsit*, I. 5. f. n.

Arcturi ortus, tempore vindemiarum, XIV. 653. c.

Arcus Scythicus. *vide in Scyth.*

Ardææ aves, μακροκαμπυλαύχονες, II. 65. b. IX. 398. d.

Arctiaei (*perperam vulgo Ariaei, & alibi Arcadii*) προσπλάταις pro servis utebantur, VI. 271. e. n. X. 443. b. n. (Αὐταριάται ex *Polyaen. VII. 42. corrigendum censuit vir doctus.*)

Comestationibus & comotationibus indulgentes, astutiâ Gallorum superantur, X. 443. b. c.

Areopagitæ, olim in ius vocabant puniebantque sumtuosius viventes, IV. 167. e. - 168. b. *Idem* cum gynaeconomis inspiciebant convivia, ne amplius triginta essent convivæ, VI. 245. c. Si quis in caupona pransus esset, eum in Areopagum adscendere vetabant Areopagitæ, XIII. 566. f.

Tamquam in proverbio ait Clearchus: Horum (adulatorum regis Cypri) velut Areopagitarum, neque numerum, neque faciem novit quisquam, VI. 255. f. n.

Gryllion Areopagita, parasitus Phrynae, XIII. 591. d.

Arete, *Alcinoi uxor*, elegantem lectum parari iubet Ulyssi,
I. 17. b. c. *Eadem rursus memoratur* XI. 498. d.

Arete, *mulieris nomen*, nescio cuius, apud Hipponactem,
XI. 495. d.

Arethusa, *Sicula*, puto, intelligi debet illa, de qua est in
Pythico oraculo, ὕδωρ καλὸν Ἀρεθούσης, VII. 278. c.
conf. Animadv. ad II. 42. c.

Arethusa Chalcidis: in qua cestrei inauribus ornati & an-
guillae cibum capiebant e manibus spectantium, VIII.
331. e. f.

Arethusa Armeniae videtur nobis illa esse, cuius aquam
falsam & indomitam fuisse legimus in Athenaei Epi.
II. 42. c. n. Quem ad locum sane quam difficilem quae &
CASAU BONO animadversa sunt, & doctissimi *HEMSTER-*
HUSII calculo (in *Notis ad Luciani Dial. Marin.* III. 2.)
comprobata, ea, quoniam in nostris *Animadversionibus* T. I.
pag. 299 sq. nonnisi summam stricteque relata sunt,
integra hic adponenda putavi. Sic igitur ille: » Quod
» sequitur, Μόνον δ' ἀτέραμνον τῶν ἀλυκῶν τὸ τῆς
» Ἀρεθούσης [scil. ὕδωρ], totidem literis scribitur in
» membranis. Omnes librarios in fraudem optimi sc̃i-
» ptoris isto loco dicas coniurasse. Nam si ita Athe-
» naeus scripsit, parum fuisse rerum naturae peritum
» necessum est. Hippocrates in libro De Aëre, Aquis
» & Locis, veteres Medicos falsa de aquis falsis pro-
» nunciasse scribit: cum nescirent, inquit divinus senex,
» οὐκ ἄλυκὰ εἶναι ἀτέραμνα καὶ ἀνέψανα. Hic primus
» est error, quem ista lectio insinuat. Iam vero, equam
» fontis *Arethusae* falsam esse, falsum est. Dalecampius
» legendum censuit, τῶν οὐχ ἀλυκῶν: optime ille qui-
» dem: sed scrupulus hic alius oritur. Nam falsissi-
» mum est, *Arethusae* aquam μόνον τῶν οὐχ ἀλυκῶν, id est,
» solam inter dulces, esse ἀτέραμνον & difficilem coqui. Quis
» nescit, multis locis fontes reperiri, quorum aqua
» & dulcis & ἀτέραμνος sit simul? Ipsa experientia,
» quae stultorum cluit magistra, coquos & omnium
» rerum imperitissimas ancillulas hoc docet quotidie.
» Galenus IV. Commentar. in VI. Epidemiorum, Τῶν
» λαιπαρῶν, αἰε, ἀκατεργάστων τε καὶ ἀμεταβλή-
» των ὄντων ὅποια κατὰ τινὰς πηγὰς ὕδατα γίνονται,
» τὰ καλούμενα πρὸς τῶν ἀρχαίων ἀτεραμνώδη. An dice-
» mus, praecipuam quamdam atque insignem ἀτεραμνίαν *Are-*

»thufanae aquae tribui? Non video quî possit aliter con-
»stare huic dicto fides. Caeterum, quid proprie sit
»ἀτέραμνον ὕδωρ, declarat locus Vitruvii, libro VIII.
»ubi de experitionibus & probationibus aquarum lo-
»quens, Item, ait, si legumina in vas cum ea aqua con-
»iecta, ad ignem posita, celeriter percocta fuerint, indi-
»cabunt eam aquam esse bonam & salubrem. Quae hoc non
»praestat aqua, scias esse malam & ἀτέραμνον. u

Haec Casaubonus: quae si cum nostris Adnotatis l. c.
contulerit eruditus Lector, suo utatur iudicio. Latinam
vero versionem nostram eorum de quibus hic agitur ver-
borum sic reficere velim: Maxime vero omnium
salsarum aquarum indomita est illa ex Arethusa. Ea
enim vocabuli μῦθος vis est, de qua h. l. etiam Casaubonum
video cogitasse, ut, perinde atque apud Latinos vocabulum
unice, non semper strictissimâ notione accipiatur, sed saepe
idem valeat, ac prae caeteris, in primis, maxime.
us ('Αρῆς) & Acrotatus, Lacedaemoniorum reges,
primi luxum in Phiditia invexerunt, IV. 142. b.
(Areus ille fuit vicesimus quintus Spartae rex, cui suc-
cessit filius Acrotatus. vide Meurs. de Regno Lacon. c. 13.
Hos autem regnasse, ait Athenaeus, paulo ante Cleo-
menem; nempe Cleomenem III. illum, qui acceptâ clade
in Aegyptum profugit; cuius vitam scripsit Plutarchus,
cuius item res gestas & facta luculenter a Polybio exposita
sunt. Meurs. ibid. c. 14.)
us sive Arius, cantor: Ἀρῖος ψάλτης, VIII. 352. b.
us, sive Arius, a quo Asclepiades ὁ τοῦ Ἀρῖου, XIII.
367. d. n. Conf. Ionsium, De Script. Hist. Phil. II. 17. 3.
& III. 1. 3.
us cantor, Ἀργῶν δ' ἄδειν, IV. 131. b. Vilium modo-
rum poeta, ποιητὴς μοχθηρῶν νόμων, XIV. 638. c. d.
enteus puteus: sic vocatur maius poculum, V. 192. a.
ubi in latina versione, pro ex aureo fonte, reponendum,
ex argenteo puteo.
entum, in Alpibus (aliî auctores, in Pyrenaeis, aiunt)
cum sylva quaedam casu incensa conflagrasset, li-
quarum profluxit, VI. 233. d. n. Argentum malleo
ductum ad membranae tenuitatem, VI. 230. d. coll.
b. c. Argentea vasa, lib. VI. cap. 18. Conf. Aurum.
i. Vide mox, Argos.
innsae insulae: ad eas praelium navale, V. 218. a.

Argivi, suem maſtant Veneri, III. 96. a. Feſtum agunt Canicidium, III. 99. e. f. Symbolum convivantium *χωρ* vocant, portionem vero *αἶσαν*, VIII. 369. d. e. Traducuntur ut vino dediti, X. 442. d. Argivorum tyrannus, Ariſtomachus, VI. 246. e. Apud Argivos lege ſancitum erat, ne ullum Atticum vas ad ſacra facienda adhiberetur, XI. 502. c. *Conf.* Argos.

Argivi genere viri memorantur: Archonides, Caecilius, (*Ind. Auſt.*) Pollis.

Argo navis, architectum & gubernatorem habuit Glaucum, VII. 296. d.

Argos. (*conf.* Argivi.) ἐξ Ἄργους λέβης, I. 27. d. ἀπ' Ἄργεος ὄπλα, nempe ſcuta praeflantia, I. 28. b. Argos cur ſiticuloſum dixerit Homerus, X. 433. e. Argos helepoli oppugnat Demetrius, X. 415. a. Argis Samum profugit Admeta. *vide* Admeta.

Proverbium: Commune Argos gratis vult ille habere, XIII. 582. a. n.

Argynnus, ab Agamemnone amatus, XIII. 603. d. Ipſe amator Hymenaei, *ibid.*

Argyris, poculum argenteum, *etiam ſi deauratum*, XI. 784. a. (*pag.* 223. *noſtrae edit.*)

Argyrotrophema, placentae genus, XIV. 647. d.

Ariadne, a Theſeo rapta, XIII. 557. a. in Dia inf. reſiſta, VII. 296. c. Rapta ibi a Baccho, VII. 296. a. Amara a Glaucō, *ibid.* a. & c. Ariadnae corona, nexa e flore quem Theſeium vocant, XV. 684. f.

Ariaei. *vide* Ardiaei.

Ariamnes, diſſimus Gallus, omnibus Gallis toto anno convivium exhibuit, & *qua ratione*, lib. IV. cap. 34.

Aridaeus, Philippi & Philinnae filius, rex Macedoniae poſt Alexandrum, XIII. 557. c. & 578. a. Aegis ſepultus eſt, IV. 156. a. *quem ad locum in Animadv. Tom. II. pag.* 514. *lin.* 13. *pro mendoso Alexandri filius, corrige,* Alexandri frater.

Aridaeus, Timaeo Cyziceno operam contulit ad tyrannidem patriae occupandam, XI. 509. a.

Aridicus, Arceſilai diſcipulus, X. 420. d. n.

Arignotus, citharoedus, V. 220. b. *Conf.* Aripgrades.

Ariobarzanes: apud eum & voracitatis & roboris ſpecimen edidit Aſtydamas pancratiſta, X. 413. a. b.

riphrades, Arignoti frater, homo nequam, Anaxagorae discipulus, V. 220. b. n.

ristaetus, mellis usum primus docuit, & coagula lactis, XIV. 643. b. n.

ristagora Corinthia, a Demetrio amata, IV. 167. d. e. Hyperidis oratoris concubina, XIII. 590. c. *Conf. Ind. Titulorum.*

ristarchus Grammaticus, (*Ind. Auct.*) vituperatus a Calistrato quod parum concinne vestitus esset, I. 21. c.

In Aristarcheos, (*i. e.* Grammaticos) syllabas curiose sectantes, Epigramma, V. 222. a.

ristarchus, puer delicatus Demosthenis, XIII. 592. f. *Conf. Reiskii Indicem hist. in Demosth.*

ristarchus, Ἀρίσταρχος, a Simonide nominatur Iupiter, III. 99. b.

risteas Proconnesius, ex Hyperboreis rediens, moratur Metaponti, XIII. 605. c. n.

ristides, cognomine Iustus, XI. 506. b. frugalis in victu, X. 419. a. vitam habuit non suavem, sed gloriosam, XII. 511. c. Eundem maledictis insectatur Plato, XI. 506. b. Aristidis Iusti filius Lysimachus, *ibid.*

ristides, Aristidis Iusti nepos, pater Myrtonis, quae altera ex Socratis uxoribus fuisse perhibetur, XIII. 555. d.

ristides pictor, προσωπάφος, XIII. 567. b.

ristion, archon Athenarum, V. 216. d. n. 218. d. e.

Aristion. Sic coqui nomen scripsit Casaubonus, IX. 379. e. n. praeter necessitatem, cum teneri debuisset veterum librorum scriptura, Ariston.)

Aristion apud alios omnes scriptores nominatur nebulo ille, ex famulo & ludimagistro tyrannus Athenarum, qui Athenion vocatur ab Athenaeo, praecunte Posidonio. Vide Athenion, & Animadv. ad V. 211. d. & f.)

ristippus Socraticus, a Platone ob ἡσυχάζειν reprehensus, quid eidem responderit, VIII. 343. c. Voluptatem, eamque unius praesentis temporis, finem esse statuit bonorum, XII. 544. a. b. Apud Dionysium Syracusum indigne se subinde tractari aequo animo passus, ridetur ab Antiphonte, XII. 544. b. - d. & vituperatur a Platone, XI. 507. b. Laidem meretricem palam habuit, *ibid.* b. & XIII. 588. c. 599. b. Habere se eam dicebat, non ab illa haberi, XII.

544. d. Aeginae ut plurimum moratus est voluptatis causa, saepe reprehensus & admonitus a Socrate, *ibid.* *Festive* ridetur ab Alexide comico, *ibid.* e. f. Qui ab Aristippi placitis aberrant, aforti evadunt & protervi, XIII. 565. d. Aristippi cum Diogene disputatio de Laide, XIII. 588. e. f.
- Aristo Chius, Zenonis discipulus, adulatur Persaeo philosopho, Antigoni familiari, VI. 251. c. Eius discipulus Eratosthenes de eo conqueritur, quod ad voluptatem declinaverit, VII. 281. c. d. *Conf.* Ariston. *De Aristone Ceo vero vide Ind. Auct.*
- Aristoclea meretrix, XIII. 592. e. Casu Elei mancipium, 593. f.
- Aristocles, (*conf.* *Ind. Auct.*) citharoedus, ab Antigono Gonata amatus, XIII. 603. e.
- Aristocrates Thebanus, citharpedus, XII. 538. f.
- Aristocritus tragoedus, in Alexandri M. nuptiis tragoedias egit, XII. 538. f. 539. a.
- Aristodemus, quum Cratinus, formosus adolescentulus ab ipso amatus, pro patria se devovisset, ipse etiam sponte vitam finit, XIII. 602. d.
- Aristogiton & Harmodius tyrannicidae, scliis carminibus celebrantur, XV. 695. a. b. *num.* 10-13.
- Aristogiton mensarius, in cuius aere erat Aeschines, XIII. 611. f.
- Aristomachus, Argivorum tyrannus, VI. 246. e.
- Aristomenes. *Vide Indicem Auctorum: ibique, ubi de ARISTOMENE veteris comoediae poeta agitur, haec addit: » Tacito fabulae titulo citatur, I. 11. c. d. a*
- Ariston. *vide supra, Aristo.*
- Ariston, coquus: cuius nomen praeter necessitatem a Casarbone in Aristion mutatum est, restituendum suo loco, IX. 379. e. n.
- Ariston, histrio, in Alexandri M. nuptiis comoedias egit, XII. 539. a.
- Aristonicus Argivus, qui Corcyrae habitavit Archilochi aetate, assa cithara canere primus instituit, XIV. 637. f.
- Aristonicus citharoedus alius, compotator Philippi regis, X. 435. b. (*Nescio an idem, cui ab Alexandro, cum fortiter pugnans cecidisset, statuum positam esse Plutarchus refert, lib. II. De Virtute Alex. T. II. Opp. p. 334. e. f.*)
- Aristonicus Atheniensis, dives, ὁ πλούσιος, leges praecla-

- ras tulit, cum alias, rum ad compescendam piscario-
rum avaritiam, VI. 226. a. & b. (*Utrum Phrearius
demagogus, cuius passim apud Demosthenem fit mentio? (de
quo vide Reiskii Ind. Hist.) an Marathonius ille, quem
cum Hyperide oratore interfectum ab Antipatro Plutarchus
tradit? (in Vita Demosth. T. I. Opp. p. 859. c.) Quis-
quis ille fuerit Aristonicus, qui l. c. apud Athenaeum me-
moratur, temere a nobis in Animadv. ad VI. 226. a. cum
Hipponico, Calliae divitis parte, confusus permutatusque est.*)
- risonicus Carystius, Alexandri Magni εὐσφαιριστὴς,
(sive nude σφαιριστὴς, quemadmodum cum libris nostris
Athenaei habet Ptolemaeus Hephaestion lib. I. pag. 306.
edit. Galei) ab Atheniensibus civitate & statua do-
natus, I. 19. a.
- risonicus alius, Grammaticus puto, memoratur I. 20. d. n.
de quo conf. Ind. Auctorum.
- portvixas, adpellative. Reportavit victoriam ἀριστοβύκων,
X. 457. b.
- risonymus Atheniensis, psilocitharista, in nuptiis Alex-
andri M. citharam pulsavit, XII. 538. a. Griphis lu-
dere consueverat, X. 452. f. Dicta eius plena erant
verborum praetextatorum, X. 453. a.
- ristophanes Byzantius, Grammaticus, (Ind. Auct.) recen-
sult CXXXV. meretrices Athenienses, XIII. 583. d.
- ristophanes Comicus, (Ind. Auct.) ebrius suas fabulas
scripsit, X. 429. a. Aristophanes in Platonis Sym-
posio, V. 187. b. 192. b.
- ristophon orator, lege latâ ut, qui non ex Attica cive
natus esset, nothus haberetur, sua lege captus, XIII.
577. b. c.
- ristoteles. vide Ind. Auct. Bibliothecam eius conservavit
Neleus, a quo emit Ptolemaeus Philad. I. 3. a. n.
Alia pars eiusdem bibliothecae, (maxime vero ipsius
Aristotelis & Theophrasti opera, & ea quidem fortasse αὐ-
τῆς) multo post Apelliconti Teio vendita est,
V. 214. c. coll. I. 3. a. n.
- Epicurum si audimus, Aristoteles absumto patri-
monio primum militiae se tradidit; dein ad vendenda
medicamenta se contulit; ad extremum Platonis au-
ditor, philosophiae operam dare coepit, VIII. 354. a.
Obsoniorum lurconem fuisse, ait Timaeus, VIII. 352. c.*
- Ab Alexandro octingenta talenta accepisse Stagiri-

ta fertur pro componenda Animalium Historia, IX. 398. e. Pulcritudini Phaselitae discipuli succubuit, XIII. 566. e. n. Ex Herpyllide meretrice filium Nicomachum genuit, XIII. 589. c. Impietatis accusatus est ob Paeanem in Hermeam, XV. 696. a. b.

Ἀριστοτελικὸς vocatur Clytus, XII. 540. c. de quo vide Ind. Auſt.

Aristoxena. *Vide infra, voce Petta.*

Aristoxenus, Cyrenaicus philosophus, immuni luxuriae indulgens, lactucas mulso rigabat, I. 7. c. Ab eodem nomen invenit perna, *certo modo parata*, ibid.

Aristoxenus, *Philosophus Peripateticus & Pythagoricus*, Musicae veteris studiosus, XIV. 632. b.

De hoc vide Ind. Auſt. pag. 64. ubi haec adicienda:

» Tacito operis titulo citatur Aristoxenus, I. 19. f. «

Aristus Salaminus. *vide Ind. Auſt.*

Aristus & Themison, Cyprii fratres, ab Antiocho Epiphane amati, regnum eius administrant, X. 438. d.

Arithmeticus, Apollodorus, X. 419. f. n.

Aritia ficus. *Vide Charitia.*

Armoracia, genus radicularum. Sic forsan legendum pro *Armorea*, II. 56. f. n.

Arne, oppidum Boeotiae; item Thessaliae oppidum, colonia superioris. Hinc *Ἀρναία*, Arnaeus ager, VI. 264. a. b. *Βοιωτῶν τῶν τὴν Ἀρναίαν κατοικησάντων*, Boeotorum illorum qui Arnaeum agrum habitatum concesserant, qui Arnen migraverant. (*Conf. Ind. Graec. in Κατοικέω.*) Hi se Thessalis in servitutem tradiderunt certis sub conditionibus, *ibid. b. Idem tunc quidem Meneſtae vocati sunt, deinde vero Penestae, ibid.*

Aroanius, Arcadiae fluvius, VIII. 331. e. n. *ubi vulgo olim Aornus.*

Aroclon, phiala, XI. 783. a. (*pag. 218. nostr. ed.*)

Aromata varia, propomati solita misceri, lib. II. cap. 73. *Aromata Indica & Arabica*, thus, myrrha, crocus, casia, cinnamomum, iris, &c. V. 201. a.

Arrianus Grammaticus, Deipnosophista, III. 113. a. *Vide Animadv. Tom. I. pag. 24.*

Arrogantia multum valet in arte qualibet, lib. IX. cap. 10.

Arſaces, Parthorum rex, Seleucum (*sive, Demetrium*) capit, & regie tractat, IV. 153. a. n. *Conf. Animadv. Tom. VIII. pag. 422 sq.*

Arfaces Antiochum vincit, bellum ipsi inferentem, X. 439. d. e. n. *Conf. supra*, Antiochus Sidetes.

Arfinoë, Lyfimachi uxor, ob crebrum vomitum irrita, XIV. 616. c.

Arfinoë, soror & uxor Ptolemaei Philadelphi; quas nuptias acerbe perstrinxit Sorades, XIV. 621. a. In statuis fingitur Arfinoë manu tenens rhytum, i. e. cornu poculum, XI. 497. c. *Eadem* Venus Zephyritis, VII. 318. b. n. XI. 497. d. e. Unguentorum studiosa fuit, unde honos Alexandrino unguento, XV. 689. a.

Arfinoë illa, de cuius nomine titulum singularis libri fecit Eratosthenes, VII. 276. b. videtur fuisse Ptolemaei Philopatoris uxor.

Arfinoë, oppidum Aetoliae, X. 424. c.

Artaba, mensurae genus, XII. 550. f.

Artabazi & Mentor uxores climacidas e Cypro arcessunt, VI. 256. d. n. *Eadem* dein in Macedoniam profugiunt, *ibid.* e. n.

Artaxerxes Timagoram vel Eutimum Crentensem honoribus & donis cumulat, II. 48. d-f. Caput Thyn, regem Paphlagoniae, IV. 144. f. Artaxerxi carus Zeno saltator, I. 11. c.

Artemisia, festum, quo mullus piscis in pompa circumferretur, VII. 325. c. *Conf. mox*, Artemitia.

Ἀρτεμισία, Dianae imago triceps, IV. 168. c. n.

Artemisium promontorium. μὰ τοὺς ἐν Ἀρτεμισίῳ κινδυνεύσαντας, IX. 380. d.

Artemitia, maximum festum Cyrenis, XII. 549. f. n. *Conf. Artemisia.*

Artemon ὁ περιφόρητος, lib. XII. cap. 46.

Articoccus vel Articaetus, Cinara veterum, II. 70. a. n.

Artolaganum, panis species, III. 113. d.

Artopticus panis, III. 113. a. n.

Artus, rex Mesapiorum in Apulia, III. 108. f. n. 109. a.

Artypsus, Asiae oppidum, I. 30. a.

Artysilas, virile nomen apud Delios, IV. 173. a.

Artystragus, virile nomen apud eosdem Delios, *ibid.*

Arum aronia: sic a nonnullis vocatur dracontium, IX. 371. d.

Aryballus, poculi genus, XI. 783. f. (p. 222. nostr. ed.)

Arycandenses, Lyciae populus, partibus Mithridatis se adiungunt, XII. 527. f. 528. a.

- Arystas Arcas, in convivio apud Seuthen, IV. 151. b.
 Arystichos, poculi genus, XI. 783. f. (p. 222. nostr. ed.)
 Arystis, gutturnium, *ibid.*
 Arystis, *eiam est nomen oppidi Ioniae*, XI. 784. a. (pag. 223. nostrae edit.)
 Arytaena, Ἀρύταινα, haustum, XI. 495. b.
 Arysium vinum, Chium, I. 32. f.
 Ascaleron, (vel Ascalia) fructus casti, II. 70. e.
 Ascalon, oppidum Syriae. ἡ περὶ Ἀσκάλωνα λίμνη, VIII. 346. f. Ascaloniae fici, III. 78. a. Ascalonita, Diodorus Grammaticus. (*Ind. Aust.*)
 Ascalonion, cepae species, II. 68. e.
 Aschedorus: sic Siculis vocatur aper, IX. 402. b.
 Asclepiadarum filii, i. e. medici, III. 115. c. VIII. 355. a. Proverbialiter dictum: Huic stultitiae ne Asclepiadarum quidem filii possint mederi, VI. 256. c.
 Asclepiades philosophus cum Menedemo noctu in pistirino molam agebat, ut ei esset quo philosophiae interdiu operam dare posset, IV. 168. a. b.
 Asclepiades Samius, epigrammaticus poeta, Siceli filius; hinc Sicelides dictus apud Hedyllum, XI. 473. a. n.
 Alios Asclepiadas vide in Indice Auctorum, pag. 65 sq.
 Ascra, Boeotiae oppidum vel vicus: Ἀσκραίων Ἐλικωνὶς κόμη, quo habitatum concessit Hesiodus, sive eius pater, XIII. 597. d. n. τὰ παρ' Ἀσκραίων τεύτλα, I. 4. d.
 Asellus piscis, lib. VII. cap. 99.
 Asia. Asiae regnum (Ἀσίδος ἀρχὴν) reliquit Midas, XV. 683. b. n. (Quod h. l. in Dalecampiano Indice legitur: » Asiae civitates ob agri fertilitatem luxui inserviunt » omnes: « id non generatim ad Asiae, sed ad Syriae civitates spectat; ductum est autem ex XII. 527. e.)
 Asiae incolae, οἱ Ἀσιανοί, III. 93. d. Κιβύρα ἡ Ἀσιατικὴ, XIV. 657. e.
 Asigmi griphi, X. 448. d. Asigmos ode Lasi Hermionensis, X. 455. c. n. Nec vero Pindarus scripsit oden asigmon, ut cum Casaubono existimant doctissimi nonnulli viri; (vide Casaub. ad Athen. X. 448. d. & ad X. 455. c. Conf. Animadv. Tom. VIII. pag. 489.) sed in una suarum odarum de litera sigma loquens, quam olim κίβδηλον habitam esse ait, respexit ad Lasi Hermionensis Oden asigmon. Vide quae a nobis ad X. 455. c. notata sunt, Animadv. Tom. V. pag. 586 sq.

sius aquam portans Epeus vocatur a Simonide, X. 456. e. - 457. a. Curru asinis iuncto aliquando comissatum ivit Alexander, X. 434. f.

sopia, antiquum nomen Sicyoniae, XI. 491. c. n.

sopichus, ab Epaminonda amatus, ad Leuctram fortiter pugnavit, XIII. 605. a. n.

sopodorus Phliasius, (conf. Ind. Aust.) cum tibicen aliquando ingenti adplausu a vulgo esset laudatus, Oportet, inquit, magnum accidisse malum, XIV. 631. f.

soti, IV. 165. d. e. & deinceps cap. 60 & seqq.

sparagus, lib. II. cap. 62. Asparagi in Gaetulia Libyae ad altitudinem 20. cubitorum adsurgunt, II. 62. e. Asparagus brassicae, II. 62. f.

spasia Milesia, V. 219. d. n. *Eandem Ἀσπασίαν τὴν ἐκ Μεγάλων Ὀρέων vocat Heracides Ponticus apud Athen.*

XII. 533. d. n. (conf. Baylii Diction. art. Pericles, nota M.) Multitudinem formosarum mulierum in Graeciam invexit, XIII. 569. f. Amatur a Pericle, XII. 533. c. d. ab eodem publice defenditur, cum impietatis esset accusata, XIII. 589. e. Ob eam exortum est bellum Peloponnesiacum, XIII. 570. a. n.

In eloquentiae praeceptis magistra Socratis, V. 219. b. n. *Eidem tribuuntur versiculi in Socratem compositi, ibid. c - e. Eius amore captum fuisse Socratem fingit Hermesianax, XIII. 599. a. b. Aspasia Socratica vocatur, XIII. 569. f. conf. XIII. 589. d.*

spasia Milesia iunior, XIII. 589. d. Cyri iunioris concubina, XIII. 576. d. n.

spasia (iunior, alia,) Phocaeensis, cui prius nomen fuerat Milto, eiusdem Cyri concubina, XIII. 576. d. n.

spasia, titulus dialogi Aeschini Socratici.

spedi, conchyliorum genus, III. 85. c.

spendia, si vera scriptura, regio quaedam sive pars urbis Alexandriae, IV. 174. d. n.

spendus, Pamphylicae oppidum. Unde Aspendius, Diodorus Cynicus; de quo infra sub lit. D.

Aspendius qui nominatur IX. 404. c. n. cum viri docti intelligunt soterem illum citharoedum Aspendium, de quo in Animadv. ad IV. 174. d. diximus: sed fortasse gentile nomen coqui fuerit, cuius proprium nomen in praecedente vocabulo *χάρδραλον* videtur latere.

spei, loci nomen, in quo condita est Ephesus. vide Trachea.

Asper spiritus: *vide mox*, Aspiratio.

Asphodelus, II. 58. d.

Aspidem Nicander *ιοχέαιραν* vocavit, III. 99. b.

Aspirationem, *sive* asperum (*vel densum*) spiritum Graeci olim notā H signaverunt: inde Romani omnibus aspiraris nominibus H praeponunt, IX. 398. a. b.

Astata magis cruda & arida sunt, quam elixa, XIV. 656. b.
Et de affis carnibus vide ibi totum cap. 72.

Assentatio, & Assentatores: *vide*, Adulatio & Adulatores
Assentatorum putidum genus *graphice depictum*, VI. 239. e. f.

Assus, Mysiae oppidum. Incolae, οἱ Ἀσσιοί, IX. 375. b.

Assyriis, (*i. e.* Chaldaicis) literis scriptum Epigramma in Sardanapalli monumento, XII. 530. b. *coll.* 529. f.

Astacus, piscis marinus, *de cancrorum familia*, III. 104. f. 105. d. Ingentes astaci Alexandriae, I. 7. b. *Conf. Ind. Graec. in Ἀστακός.*

Aster, flos coronarius, XV. 684. d.

Asteria, Herculis Phoenicis mater, IX. 392. d.

Asteropaeus, I. 2. d. n.

Astra, meretrix Attica, XIII. 583. e.

Astyages Cyrum, iam domum profectum, frustra conatur retrahere, XIV. 633. d. e.

Astyanax a Graecis de turri praecipitatus, II. 66. a.

Astycreon, sanatus a Menecrate medico, eundem dein comitabatur Apollinis cultu instructus, VII. 289. c.

Astydamas poeta. *vide Ind. Aust.*

Astydamas pancratiasta, homo & voracissimus & robustissimus, X. 413. a - c.

Astydamia, Phorbantis filia, mater Leprei, X. 412. a.

Astypalaea, *una e Cycladibus*, leporibus abundans, IX. 400. d. Incolae, Ἀστυपालαιεῖς, *ibid.*

Astyphilus, archon Atheniensis, V. 218. e.

Atarna, Atarnea, & Atarneus, Ἀταρνέως, *gen. éως*, Mysiae oppidum: unde Hermeas Atarnensis ab Aristotele vocatur Ἀταρνέως ἑντροφος, XV. 696. d. n.

Atergaris, Syrorum regina, colebatur ut Dea, offerebanturque ei pisces, cum veri, tum aurei argenteique, VIII. 346. d. e. Ridicula interpretatio nominis Atergaris, auctore Antipatro Stoico, *ibid.* c. d. (*Conf. de eo Sevin, in Memoires de l'Acad. des Inscript. Tom. V. pag. 240.*)

Arergaridis filius Ichthys, cum matre in lacu mer-
sus a Mopso, *ibid.* e.

Athamanes cum Cylicranibus habitant Heracleam Trachi-
niam, XI. 462. a. Apud eos, dramices & araxis sunt
nomina panes quosdam significantia, III. 114. b.

Athamantris domus everfa est ob Themisto, Hypsei filiam,
XIII. 560. d.

Athenae, urbium omnium quas sol illustrat splendidissi-
ma, I. 20. b. Ἑλλάδος μουσεῖον, Ἑλλάδος ἔρεισμα,
Ἑλλάδος Ἑλλὰς, ἐστία καὶ πρυτανεῖον τῶν Ἑλλήνων,
V. 187. d. n. VI. 254. b. Plena est adulatorum, graf-
satorum, sycophantarum &c. VI. 254. b. Athenis
omnia veneunt, *lepida Eubuli ecloga*, XIV. 640. b. c.

Athenae, ἡ τὸ καλὸν Μαραθῶνι καταστήσασα τρόπαιον,
scitilium vasorum inventrix, I. 28. c. Athenis dura
aqua, I. 33. c. *Ibidem* pulcerrimus panis, III. 109. d.
112. b. c. IV. 134. d. Placentam Athenis paratam
laudat Archesstratus, III. 101. d. *item* mel Atticum,
ibid. e. Perpetuo ibi praesto est omne genus autu-
mnalium fructuum, XIV. 653. f. Noctuae nascuntur
Athenis, XIV. 655. b. Olim cum defecisset pecu-
dum genus, lege vetitum erat ne quis intonsa agno-
vesceretur, I. 9. c. d.

Tota urbs facibus illustrata, in honorem Antonii,
IV. 148. c. *Conf.* Athenienses: & *Attica*.

Athenaeus Eretrienfis, (ex *Eretria Thessaliae*; *vide infra*,
Eretria.) adfentator & minister Sisyphi Pharsalii,
VI. 252. f.

Athenaeus Naucratica, libri huius parens, I. 1. a. n. *Conf.*
Praefationem nostram, pag. v - vii. *Idem*, unus e Dei-
pnoſophistis: *vide Animadv. Tom. I. pag. 25 sq. Conf.*
Ind. Auctorum.

Athenienses, (*Conf.* Athenae: & *Attica*.) οἱ κεχροπιδῶν
κόροι, auras captant, & spe vescuntur, II. 47. c. οἱ
Μαραθωνομάχαι, VI. 253. f. Dioscuris in Prytaneo
quale prandium adpobant, IV. 137. e.

Athenienses in conviviis adpoti saltare amant, IV.
134. a. Bacchicos & circulares choros praeferunt,
IV. 181. c. Seleuco & Demetrio ita turpiter adsen-
tati sunt, ut non modo ipsis, sed & scortis & adula-
toribus Demetrii templa erigerent, *lib. VI. cap. 62 sq.*
Athenienses Lemnum incolentes, VI. 254. f.

Lex Atheniensium, qua servis de illata ab hero iniuria dabatur actio, VI. 267. a. **Atheniensium** civium & servorum recensensus a Demetrio Phalereo institutus, VI. 272. c. quo reperti sunt cives Atticam incolentes 21000, servi 140000, *ibid.* Servorum istorum maior pars in metallis opus faciebat, VI. 272. e. qui rebellantes aliquando arcem Sunii occuparunt, Atticamque diu infestarunt, *ibid.* e. f.

Atheniensibus Deli sacra facientibus futurum imperium maris portento significatur, VIII. 331. f. Maris imperio potiri, actiones & causas forenses insularium in Urbem evocarunt, IX. 407. b. c.

Quo die nuncius acceptae in Sicilia calamitatis Athenas perlatus est, nil turbari se passi sunt Athenienses, Hegemonem Thasium in theatro Gigantomachiam suam declamantem audientes, IX. 407. a. b.

Parum olim edebant Athenienses, X. 417. c. IV. 132. e. 137. d. Sed Charetis aetate iuvenes & senes luxuriâ perdiri, XII. 532. c. d. Atheniensium civitatem, quoad luxui indulgit, florentissimam fuisse ait Heraclides Ponticus, XII. 512. b. c. Ob civium invidiam clarissimi quique Athenienses extra patriam degere praetulerunt, XII. 532. b.

Atheniensium cum Boeoris controversia de agro quem Sidas vocant, XIV. 651. f. 652. a.

Atheniensibus suavit Dionysius Aeneus, ut aeneo numo uterentur, XV. 669. d.

Athenion (*qui ab aliis omnibus auctoribus Aristion nominatur: vide Animadv. ad V. 211. d. & f.*) ex servulo & philosophastro tyrannus Atheniensium, lib. V. cap. 48 - 53. Ortus hominis, & prima conditio, V. 211. e. Legatus ab Atheniensibus mittitur ad Mithridatem, 212. a. Magno cum fastu Athenas redit, 212. b. Verba facit ad populum, 212. f. Athenienses adv. Romanos concitat, 213. c. Praetor creatur Atheniensium, 213. e. Tyrannidem occupat, & in optimos quosque civium immaniter saevit, 213. f. Apelliconem Delum mittit, 214. d. (*Reliqua hominis historia ex Appiano petenda est.*)

Athenion Atheniensis, Peripatericae scholae sectator, herus & pater adoptativus Athenionis illius, qui tyrannus evasit Atheniensium, V. 211. d-f.

- Athenion tragoedus, praeceptor Leontei Argivi tragoedi, VIII. 343. e.
- Athenocles, nobilis caelator, XI. 781. e. n. 782. b. (*pag. 212. & 215. nostrae edit.*)
- Athenodorus Teius, citharista, XII. 538. e. f.
- Athenodorus tragoedus, in nuptiis Alexandri M. tragoe-
dias egit, XII. 538. f.
- Atherina, pisciculi *nomen*, VII. 300. f. *Item*, *nomen* tibici-
nae Atheniensis, VII. 329. c.
- Atheus cognominatus, Hippon *Rheginus*, XIII. 610. b.
Item, Theodorus, XIII. 611. a. b.
- Athlera omnibus aequalibus robustior factus ex caprinae
carnis esu, IX. 402. c. d. Athletarum artem inuti-
lem declarat Euripides, *lib. X. cap. 5. Item*, ante eum
Xenophanes, *ibid. cap. 6.*
- Athos mons: circa eum perit exercitus Persarum, IX.
394. e.
- Atlantes, *in architectura*, V. 208. b. n.
- Atossa, Darii uxor, Cyri filia, mammarum dolore affli-
cta, sanatur a Democede medico Crotoniata, XII.
522. b.
- Atractylis herba, II. 71. a.
- Atrax, vel Atracia, oppidum *Thessaliae*. Hinc Agathocles
Attracius, I. 13. c. n.
- Atreftidas Mantinensis, helluo gulosissimus, X. 417. a.
- Atreus. *Eius* aureus agnus quid fuerit, VI. 231. c. n. *cf.*
242. f. n.
- Attagen, avis, *lib. IX. cap. 39.* laudatissimus cibus, XIV.
652. e.
- Attaginus, (*vulgo olim Autamnus*) Thebanus, Mardo-
nium tenui convivio excipit, IV. 148. e. n.
- Attalus, patruus Cleopatrae, uxoris Philippi, in Cleopa-
trae nuptiis insultat Olympiadi & Alexandro, XIII.
557. d.
- Attalus primus, Pergami rex post Philetaerum, XV. 697.
d. n. *Eius* praeceptor & assentator Lyfimachus, VI.
252. c. n. Attali porticus Athenis, V. 212. f.
- Attanita, placenae species, XIV. 647. f.
- Attica regio, (*conf. Athenae, & Athenienses*) omnibus
rebus excellens, II. 43. b. n. Atticum mel, III. 85. a.
- Attica lana mollissima, V. 219. a. Quae in Attica
nascuntur aut conficiuntur eximia, his Lynceus Samius

- opponit ea quae Rhodi reperiuntur, XIV. 647. a. 654. a. & *alibi*. Atticam Epimenides humano sanguine expiavit, XIII. 602. c.
- Attrica perdix, cogn. Aristomenis, artificis scenici, liberti Adrianj, III. 115. a. Attica coena, a Matrone parodo descripta, *lib.* IV. *cap.* 13.
- Atticus Neapolitanus, paedotriba, folliculum invenit in usum Pompeii, I. 14. f. a.
- Avaritiae insanæ exempla, a Chrysippo memorata, IV. 159. a. b.
- Audata, Illyria, Philippi uxor, quae ei Cynnâ filiam peperit, XIII. 557. c.
- Auditus. De auditu in amorem puellae Abydenae incidit Alcibiades, XIII. 574. e.
- Aves. *De variis avium & avicularum generibus agitur*, *lib.* II. *cap.* 68-71. *tum lib.* IX. *cap.* 15. & *cap.* 39-52.
- Avium capturam norunt heroës Homerici, I. 13. a. 25. d. e. Aves plurimae a voce nomen acceperunt, IX. 392. f. Avium omne genus olim homines fuisse fingit Boëo poëtria, 393. e. f. Avium foeminis longior vita quam maribus, 389. a. Quibus avibus latior est lingua, eae hominum vocem imitantur, 391. b. a.
- Augeas. Pretium ab eo reperens Hercules in vincula conicitur, X. 412. a.
- Augustus imp. amavit palmulas Nicolaas, XIV. 652. a.
- Aula, Homero semper est locus sub dio, V. 189. e. & f. *coll.* b. Aulas regum colere, hominis est vel exsulis, vel esurientis, vel verberonis, V. 189. e.
- Auloedus, αὐλοῦδος, differt ab αὐλητῇ: ille voce canit, hic tibiâ succinit; & ille hoc est honoratior, XIV. 621. b. c.
- Aulon, apud Thucydidem nomen loci, V. 189. c. n. Aulones sacri, locus Athenis, *ibid.*
- Aurata, piscis, II. 71. b. *Vide Ind. Graec. voc. χρύσεος.*
- Aurea mala, citria, III. 83. c. Aureum poculum Philippi, IV. 155. d.
- Auricula marina, conchylii genus, III. 87. f. Aeolibus Auris Veneris dicta, III. 88. a.
- Aurum & argentum olim perrarum apud Graecos: sed ex quo spoliatum a Phocicis tyrannis Delphicum templum est, nitere apud Graecos aurum, argentum vero etiam luxuriare coepit, *lib.* VI. *cap.* 19. Aurum a Cræso emerunt Lacedaemonii, Hiero aurum emit

Corinthe, VI. 232. a. b. Aurea donaria in templo Delphico, VI. 231. e. f. Aureorum vasorum incredibilis copia, in pompa Ptolemaei Philadelphi, *lib. V. cap. 27 - 34.*

Auri ramenta vehentes fluvii, VI. 233. d. V. 203. c. Auri ramenta Ptolemaeo Philad. dono ferunt Aethiopes, V. 201. a. b. Aurum non nemo sub exitum vitae, ne id relinquere cogeretur, devoravit: alius tunicae insuit, qua indutum se sepeliri iussit, IV. 159. a. b. Auro nil pulcrius iudicant homines, ὃ χρυσὸν δειξίμα καλλιστον &c. *ibid.* b. c. Aurum & argentum e republ. sustulerunt Lycurgus & Plato, *lib. VI. cap. 23.*

Autamnus: *sic Ms. pro Attaginus*, IV. 148. e.

Autites vinum, apud Rhodios, I. 31. e.

Autocabdalī, (*sic olim dicti improvisatores*) qui deinde Iambi, XIV. 621. f. 622. b.

Autocles, XI. 472. d. Autocles & Epicles, postquam bona omnia abligurierunt, cicutā epotā vitam finiunt, XII. 537. c. *qua adludere videtur Theophilus comicus*, XI. 472. d.

Autoclidēs: *vide Animadv. ad XIII. 567. e. Conf. Aeschinē contra Timarchum, pag. 76 sq. (non 67 sq.) edit. Reisk.*

Autolycus, avus maternus Ulyssis; ei recens natus Ulysses a nutrice super genua ponitur, XI. 459. a. & 460. a. n.

Autolycus, Calliae puer delicatus, Panathenaeis quintertii coronam accepit, V. 187. f. *Eius pulcritudo (in Xenophonis Convivio) omnium oculos in ipsum convertit*, 188. a.

Autopyrites & autopyrus panis, III. 110. e. *Alius xeropyritas*, III. 114. c.

Autositos. *vide Ind. Graec.*

Axillam *s.* Alam Graeciae (μασχάλην τῆς Ἑλλάδος) Byzantium adpellavit Stratonicus, VIII. 351. c.

Axiochus, pulcri Alcibiadis amator, XIII. 575. e. Abydi concubinam cum Alcibiade communem habuit, XII. 534. f. 535. a. XIII. 575. e. *Conf. Ind. Titul.*

Axiothea. *vide Biothea.*

B.

Babylon. ἢ ἐν Βαβυλωνί λίμνη, cuius aqua per aliquot dies fit rubra, II. 42. e. Babylone quotannis festi dies

- aguntur, Saturnalibus Romanorum similes, XIV. 639. c. n. Babylonis ager frequentes palmas arbores fert, plerasque frugiferas, XIV. 651. c.
- Babylonicum vinum, Nectar dictum, I. 32. b.
- Babylonicum unguentum, XV. 692. e.
- Babylonius, Agathocles, *vide Ind. Aufl.*
- Babys, idem qui Typhon, regnans olim in Aegypto, XV. 680. a. n.
- Babys, apud Hipponactem, tibicinis nomen; a quo Proverbum in malos tibicines: Peius canit quam Babys, XIV. 624. b.
- Baccaris unguentum, lib. XV. cap. 41. XII. 553. a.
- Bacchanalia. (*conf. Dionysia.*) Festis illis diebus Graeci omnes, exceptis Lacedaemoniis, remulenti sunt, IV. 156. a.
- Baccheutas, Βαχχευτὰς, cogn. Bacchi, XI. 465. b. n.
- Bacchica sacra, τὰ Βαχχικὰ, XIV. 659. f. Bacchica pompa Ptolemaei Philad. lib. V. cap. 27 *seqq.* Bacchicum antrum, IV. 148. b. V. 200. e. Bacchicae crepundiae, IV. 148. c. Bacchici chori & Bacchantes mulieres, Macetae, Mimallones, &c. V. 198. e. *Conf. mox Bacchus.*
- Bacchici artifices, (*Ind. Graec. τεχνῖται*) V. 212. d.
- Bacchidas, Βαχχίδας, Sicyonius, saltator & musices magister, in quem est Epigramma honorificum, XIV. 629. a.
- Bacchidas, Βαχχίδας τις, qui Sardanapalli vitam vixerat, consentaneum in sepulcro Epigramma insculptum habuit, VIII. 336. d.
- Bacchis Samia, meretrix, cum Plangone Milesia amicitiam contraxit mira quâdam occasione, XIII. 594. b. serva fuerat Sinopae, ipsa servam habuit Pythioniam, XIII. 595. a.
- Bacchius, graece Βαχχιος, idem qui Bacchus; & metonymice, vinum, XI. 782. e. n. (*pag. 212. nostrae edit.*) XV. 666. c.
- Bacchus medicus, I. 22. e. *ιατρὸς & ὑγιάτης*, II. 36. e.
- Bacchus, idem Priapus, Thriambus, & Dithyrambus, I. 30. b. Διμάτωρ, II. 39. b. Limnaeus, Evanthes, Βαχχευτὰς, Bromius &c. XI. 465. a. b. n.
- Bonus Deus, *vide in Bonus.* Bacchus Χεοῦβητος, XII. 533. e. Bacchus rectus, ἑρῶς: eius ara, II. 68. c.

& templum, IV. 179. e. Meilichius *adpellatus* Naxiis, ob ficos introductas, III. 78. c. *item* Βακχὺς, ob inventum vinum, *ibid.* Sycites, apud Lacedaemonios, III. 78. c. n. Bacchus furens, XIV. 613. a.

Bacchus a Nymphis enutritus, II. 38. d. n. XI. 465. a. b. XV. 693. e. Bacchus & Hybris simul nati, II. 36. d. Cum tauro & cum panthera confertur, II. 38. e. fingitur cornibus instructus, & Cyzici sub tauri forma stat consecratus, XI. 476. a. n. A poverca Iunone mente deturbatur, X. 440. d. unde Bacchici furores, *ibid.* & XIV. 613. a. A Iunone exagitatus, ad mare confugit, V. 201. c. *quae* fuga ad mare *allegorice explicatur*, I. 26. b. Bacchus vi-tem in Graeciam ab Erythraeo mari transtulit, XV. 675. a. *Idem*, pomorum *etiam* inventor, III. 82. c.

Bacchi avus Cadmus, XIV. 658. e. Bacchi com-milito Maro, I. 33. d. Bacchi minister, in Simonidis aenigmate, X. 456. c. d. Bacchi nutrices Nymphae: *vide paulo ante.* Bacchi sacerdos in Ptolemaei pompa, Philiscus poeta, V. 198. b. c. Bacchi statua colossa-lis, *ibid.* c. d. Bacchi sanguis mixtus lacrymis Nym-pharum, XI. 465. c. Bacchi statuam publicam ad sui similitudinem confici curavit Pisistratus, XII. 533. c.

Baccho aequae ac Apollini sacer tripus, II. 38. a. Baccho sacra corona, XV. 675. d. *Eidem* sacer coty-liscus, XI. 479. c.

Bacchum deum qui temulentum fingunt pingunt-que, male faciunt, X. 428. e.

Bacchum se renunciari iussit Antonius IV. 148. d. Novus Bacchus *adpellatus* C. Caligula, IV. 148. d.

icchus piscis, VII. 306. e. n. VIII. 356. b.

icchylus, *apud Eleos*, panis sub cinere coctus, III. 111. d.

istriae mulieres, *i. e. Persicae*, XIV. 636. a. n. Baetriani cameli, V. 219. a. *conf. Animadv. Tom. V. pag. 605.*

iculo vectus Cephisodorus descendere de locis acclivibus solebat, XIV. 615. f. Diogenis baculus simul cum duobus pedibus, non facit tripodem, II. 49. a.

lagazus, *mendosum nomen*, XIII. 609. a. n. *pro Megaba-zus vel Megabyzus.*)

Bagoam eunuchum impotenter amavit Alexander, XII. 603. b.

Baiae, Βαῖα ἢ Βαίου λιμὴν, ubi fons aquae non potabilis, II. 43. b.

Balaena, ἡ φάλαινα, VIII. 333. f. n.

Balanos, *Quercus arbor*, una Nympharum Hamadryadum, III. 78. b.

Balbinum vinum, *sive* Barbinum, I. 27. b. n.

Ballerys, festum, βαλλήτης. *Vide in Eleusis.*

Ballion. *vide Animadv. ad IV. 166. c.*

Ballizare, saltare, VIII. 362. a.

Balnea vel Lavacra, lassitudinis remedia, I. 24. c. *Eorum varia genera apud Homerum, ib. c - d.* Balnea caedenda, nuper introducta, noxia, I. 18. b. c. Post balneum nonnulli, purgandi ventriculi causa, vinum largiter haustum, evomunt, XV. 665. e. In balneo necatus est Minos, I. 10. e. n.

Baphyrus, fluvius Pieriae, Dium oppidum praeterfluens, VII. 326. e.

Barathrum, meretrix Attica, XIII. 587. f.

Barbam radere, Alexandri aetate coeptum, viro indignum, apud Rhodios & Byzantios lege quidem veniunt, attamen omnium usu receptum, lib. XIII. cap. 18. In superiori labro barbam (mystaces) alere veniunt erat apud Lacedaemonios, IV. 143. a. n.

Βαρβίνος οἶνος. *vide* Balbinum.

Barbiton & Barbitos, instrumentum fidibus tensum, IV. 182. e. Anacreontis inventum, IV. 175. c. *sive* Terpandri, XIV. 635. d. Barbitos aut barmos, XIV. 636. c.

Barca, urbs Cyrenaeae. *Inde* Barcaeus, Menecles. (*Ind. Aut.*)

Bardi, poëtae apud Gallos, VI. 246. c. d.

Barmos, *idem ac* Barbitos, XIV. 636. c.

Basilis nympa, (*rectius, puto, regia sponsa, sive, iuvenis regina,*) XV. 691. a.

Bassarae, mulieres bacchantes, V. 189. c.

Bastarna, homo quinque cubitorum, συνδέτης Marii Aquilii, V. 213. b.

Basynias, placentae genus, XIV. 645. b.

Bathanatius, dux Cordistarum Gallorum, VI. 234. a. b. a. *A quo nomen invenit* Bathanatia via, circa Istrum flumen, *ibid.* b.

Bathycles Arcas, poculum aureum destinavit sapientum

praestantissimo, XI. 781. d. n. (*pag. 211. nostrae ed.*)
XI. 495. d.

Thyllus Alexandrinus, saltationis tragicae auctor, I. 20.
d. e. *A quo Βαθύλλειος ὄρχησις, ibid.*

tiaca, & Batiacium, phiala Persica, XI. 784. a. (*p. 223.*
nostrae ed.) & XI. 784. e.

tion, vasis genus, XI. 784. b. n. ubi quidem Basia (βασία,
plur. num.) habet codex noster.

tis piscis, raia. *Vide Ind. Graec. in Βάτις.*

trachus piscis, lib. VII. cap. 26. *Conf. Ind. Graec. in Βατρ.*

trachus, etiam hominis nomen, VII. 329. c. n.

stalus, cantilenae cuiusdam titulus, IV. 176. d. n. (*Fue-*

rat autem Battalus, vel Batalus, tibicen lascivus; de
quo conf. Solanum, ad Lucian. adv. Indoct. cap. 23. &
Suidam in Βάταλος, ibique Küsterum.)

ttis. vide Bittis: & in Latina versione, XIII. 598. f. pro
Battidem, corrige Bittidem.

ucalis, vas potorium apud Alexandrinos, XI. 784. b.
(*pag. 224. nostrae edit.*)

utorum insulae: in eis nascitur herba qua pascuntur So-
lis equi, VII. 296. e.

llaria. *Vide Mensae secundae: & Ind. Graec. voc. τράγη-*
μα, τραγάλια, & ἐπιδορπίσματα, XIV. 640. c. Bella-
riorum residuum, ἀποτράγημα adpellatur, XIV. 658. d.

llerophontes apud Homerum, V. 185. b. c. Patriá Co-
rinthius, amatus a Steneboea, X. 427. e. n. Belle-
rophontes e Pegaso pugnans Chimaeram iaculis inter-
fecit, XI. 497. b.

llica virtus poëticae arti praepositur ab Alcaeo, ab
Archilocho & Aeschilo, lib. XIV. cap. 23.

lla & calamitates ob mulieres ortae, lib. XIII. cap. 10.
Sic bellum sacrum, XIII. 560. b. n. bellum Crissaeum,
560. b. c. Peloponnesiacum, XIII. 570. a. Bellum a
muliere cum muliere gestum, XIII. 560. f.

Bella servilia. *vide infra, voc. Servi.*

ellicum, τὸ πολεμικόν, modus quidam αὐλήσεως, XIV.
618. c.

embrades pisces, lib. VII. cap. 28.

eneventum, Italiae oppidum, ubi vinum καπνίας, I. 31. e.
νεφραὲς οἶνος, vinum Venefranum; I. 27. c.

erbea, Βέρβεια, puellae nomen apud Antiphanem, III.
84. c.

- Berenice, uxor Ptolemaei primi *Soteris*, V. 203. a. *Cui consecratum* templum, Bereniceum, V. 202. d.
- Berenice, Ptolemaei *Philadelphi* filia, Antiocho *Deo* Syriae regi nupta; cui pater aquam e Nilo mittendam curavit, II. 45. c. n.
- Berenice ἡ Μεγάλη, immo ἡ Μάγα vel ἡ τοῦ Μάγα, Cyrenarum regina, XV. 689. a. n.
- Berenice, oppidum Libyae, II. 71. b.
- Berex, *f.* Berax, mazaе species, III. 114. f. n.
- Berisades, rex Ponti, VIII. 349. d. n.
- Beroea, Syriae oppidum. Hinc Beroënsis, Βεροιαῖος, Heraclion, IV. 153. b.
- Bessa, Βῆσσα vel βῆσα, poculi species apud Alexandrinos, XI. 784. b. n. (*pag.* 224. *nostr. ed.*) XL. 497. d.
- Bestia Matreae, se ipsa comedens, I. 19. d.
- Beta, cum malva, lapatho &c. numeratur in oleribus agrestibus, i. e. sponte nascentibus, II. 61. c.
- Betae, βεῦτλα vel τεῦτλα, & quatuor earum species, lib. IX. cap. 11.
- Bibaces & ebrioli viri recensentur lib. X. cap. 45 *seqq.* Mulieres bibaces, cap. 56. Bibaces populi, cap. 59 *sq.* Bibacitatis certamen instituit Alexander, X. 437. a. Dionysius, *ibid.* b. Periander, *ibid.* f.
- Bibere, est vivere, I. 22. f. Priusquam bibantius, mediocris cibus capiendus, lib. III. cap. 91. Bibere coactum, par malum est ac sitim perpeti, X. 428. a. Qui bibendi modum non tenet, is nec linguae nec mentis suae herus est, 428. d. Bibendum tantum est, ut a potu praeclara quaevis designes, XI. 462. f. Bibere dextrorsum, lib. XI. cap. 10. In orbem bibere, lib. XI. cap. CXI. Minutatim bibendum, ac velut irrorandum, XI. 504. c. d.
- Biblia, ἡ Βιβλία, Thraciae regio, & Biblini montes; unde Biblinum vinum, I. 31. a.
- Bibliolathas cognominatus Didymus, IV. 139. c.
- Bibliothecas qui primi instituerint, I. 3. a. b.
- (Βικεντῖνος οἶνος: sic temere olim edd. pro Βυξεντ.)
- Bilistiche, nobilis meretrix Argiva, XIII. 596. e. Ptolemaei Philadelphi concubina, XIII. 576. f.
- Bion Borysthenita, philosophus, meretricis filius, XIII. 591. f. & 592. a. In convivio unitur Sophocleo dicto, Ἰὼν δὲ &c. VIII. 344. a.

iothea, (*sive* Axiothea) uxor Nicocreontis, Cypri regis, VIII. 349. e. n.

isaltia, Macedoniae Thracicae regio & oppidum, III. 77. d. IX. 401. b.

Bisaltiae, *ὁς* Βισάλται, Cardianos praelio superant, equis Cardianorum ad tibiarum modos saltantibus, XII. 520. d. f.

istacium, *idem quod* Pistacium, XIV. 649. d.

ithynorum rex, Zelas, II. 58. c. Bithyni, servi Byzantiorum, ut Hilotae Lacedaemoniorum, VI. 271. c.

ithys, parasitus & amicus Lysimachi regis, VI. 246. d. e. XIV. 614. f.

itis, amica Philetiae, quam ille carmine celebravit, XIII. 598. f. n.

lautae ἀφάρτοι, III. 98. a.

lema, (*sive* Bletha) panis intritus & calidus, III. 114. d.

lepaeus, locuples homo Athenis, VI. 241. c.

lepias piscis, VII. 306. f. n.

lepias, *cognomen quod* (*per iocum, puto*) tribuitur Arriano Grammatico Deipnosophistae, III. 113. e. & 114. a.

lomilius panis, *qualis*, III. 114. e.

la, meretrix Paphlagonia, mater Philetaeri, regis Pergami, XIII. 577. b.

lanthemum, flos coronarius, alio caput extollens, XV. 683. e.

lax piscis, Mercurio sacer, unus ex omnibus piscibus vocem edit, *lib. VII. cap. 27. Conf. VII. 322. b.* Maenidi similis est, VII. 313. a.

lechoris, Neochabidis filius, rex Aegypti frugalis admodum in victu, X. 418. e.

ledromione mense venit hirundo, VIII. 360. b.

leoni, anguillas Copaidas sacrificant, VII. 297. d. Boeoti, qui Arnaeam migrarunt, Thessalis se in servitutem tradiderunt cernis conditionibus, VI. 264. a. b.

Boeoti post Leuctricam pugnam desidia & temulentiae se tradiderunt, X. 418. b. *Unde mera vasa dicuntur, ibid. a. Ob voracitatem etiam traducti, lib. X. cap.*

11. & IX. 410. d. De agro, quem Sidam vocabant, contendunt cum Atheniensibus, XIV. 651. f. Multis rebus alia nomina, atque alii Graeci, imposuerunt: *vide* XI. 495. c. & e. & *conf. infra, voc. Salmonii.*

Boeotiae anguillae, eximiae, I. 27. e. Boeotia vir-
Pars I. Y

- go Copais, *sic vocatur* anguilla, VII. 300. c. Boeotiae fons Tilphossa, II. 41. e. Boeotii scyphi, iudem Heracleotici, XI. 500. a. & b.
- Boeoticus, Βοιωτικός & Βοιωτικός, VII. 329. a. n. & X. 416. c. Boeotule! Βοιωτίδιον, III. 112. f.
- Boïdion, coquus Atheniensis, IX. 378. a.
- Bolbè, Βόλβη, mater Olynthi, patre Hercule, VIII. 334. e.
- Bolbe lacus, Βολβὴ λίμνη, Mygdoniae in Macedonia, VII. 311. a. n. VIII. 334. e. n. ubi Βολβὴν pro Βόλβην *reponendum*.
- (Bolbiriticum Nili ostium, *lib. II. cap. 90 extr.*)
- Bolbophace, *vide Ind. Graec.*
- Bolbos, *Bulbus*, celebris olim saltator, I. 22. c.
- Bolerinus panis, III. 113. c. Bolerus, *ibid. coll. Animadv.*
- Bombylius animalculum, XI. 784. d. (*pag. 225. nostr. ed.*)
- Oritur ex eruca, VIII. 352. f. n.
- Bombylius, poculi genus, VI. 262. b. n. XI. 784. d. XI. 484. e. 485. a.
- Bona quatuor optima, XV. 694. e. f.
- Bonum ubique bonum esse, *ait Plato*, VIII. 354. d.
- Bonus Deus, i. e. Bacchus, II. 38. d. XV. 675. d. n. Boni Dei poculum, XV. 692. f. 693. b. Boni Dei propitiatio, *lib. XV. cap. 48.*
- Bonus vir, *quis dicendus*, Ἀγαθὸς ἀνὴρ λέγεται ἐν Ec. X. 458. a. Αὐτόματα δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαίτας ἵασιν, IV. 178. b.
- Boreadae, *sive* quid est aliud velocius, VI. 244. e.
- Bormus, vir illustris apud Maryandinos, cuius in honorem cantica canuntur, XIV. 619. f. 620. a.
- Borysthenes fluvius, I. 6. d. *Eius* aqua levis, subinde violacea, II. 41. e.
- Borysthenita, Bion. (*vide supra*, & *Ind. Austr.*)
- Bos, *quadrupes*, saginatus, omni tempore esu gratus, VII. 282. b. c. Bovem aratorem Dionysius γάρβαν vocare consueverat, III. 98. d. Boves Cyprii stercore vescuntur, III. 95. f. n. Boves Molossi cornua habent immanis magnitudinis, XI. 468. d. *item* Pannonii, XI. 476. d. *Conf. Taurus.*
- Bos piscis, ex cartilagineis, VII. 330. a. Boves a piscatoribus vocantur pisces, qui alias salpae, VII. 322. f.
- Bos, cognomen Cleonis citharoedi, VIII. 349. c.

isporus, ταριχόπλευς, III. 116. b. *Accola Bospori*, Bosporita, ὁ Βοσπορίτης, VII. 319. b.

xellus sanguine fardus, III. 125. e.

OTRYS, Messeniū Siculus, (*cuius nomen inferi debuerat Iudici Auctorum*) primus fecit carmina eius generis, quae παλῦρια dicuntur, VII. 322. a.

ox piscis, idem qui Boax; de quo supra.

abyla, (sive Brabila,) fructus, pruna, II. 49. f. & 50. a.

racana, (neutr. plur.) olus sylvestre, VII. 316. e.

raffica, ebrietatis habebatur remedium, I. 34. c. d. itē brassicae semina, ibid. e. De Brassica, vel crambe, ex professo, lib. IX. cap. 9 sq. Brassicae tria genera, IX. 369. e. Brassicam Attici πάφαρον vocant, non κράμβην, IX. 369. f. Iuramentum μὰ τὴν κράμβην, IX. 370. b.

Brassica Alexandriae amara est: & semen Rhodo Alexandriam delatum primo quidem anno dulcem fert brassicam, sed sequente anno olus pro soli natura amarescit, IX. 369. f. μάντις, i. e. vates, vocatur brassica apud Nicandrum, IX. 370. a. b.

rattime, (perperam olim Brotime edd.) panis furfuraceus, III. 114. e.

rauron, locus Atticae, ubi Dianae templum, VI. 233. a. n. renus, VI. 234. b.

renbium unguentum, XV. 690. d. n. & ibid. e.

mareus, proverbialiter dicitur vir qui magnus & fortis & formidabilis esse videtur, IX. 376. f. Sic per ironiam appellatur Demosthenes, VI. 224. a.

incus piscis, VII. 322. e. n. Conf. VII. 286. f. n.

riseis: propter eam concitata ira Achillis, XIII. 560. b.

kizo, Βριζο; Dea a Deliis mulieribus culta, vaticinia per somnum edens, VIII. 335. a. b.

komiades, (plur.) poculorum genus, XI. 784. d. (pag. 225. nostr. edit.)

komidia, ribicina, Deiniadae filia, XIII. 605. b.

kromius, cognomen Bacchi, XI. 465. b. Bromius Deus, IV. 137. b. Bromii poculum, IV. 137. a. n. Bromius, saepe dicitur pro vino. vide Ind. Graec.

Brotime. vide Brattime.)

rattia, ἢ Βερτία, vel ἢ Βερτιανή, procerissimarum arborum ferax, V. 208. e. a. ubi pro vulgato olim Βερταίος legendum Βερτιανός.

R Y S O N Heracleota, (Ponticus, Herodori filius, Pytha-

- goreus philosophus) e cuius disputationibus multa haussisse Platonem ait Theopompus, XI. 508. d. n. Idem, unà cum Platone veluti quidam Platonis socius, nominatur ab Ephippo comico, XI. 509. c. n. (*A Iosio, De Script. Hist. Phil. lib. I. cap. 15. num. 5. in Socraticorum numero refertur, nescio qua auctoritate.*)
- Brytum, vinum hordaceum, bibunt Thraces & Phryges & Aegyptii, X. 447. b. c. Paratur etiam e radicibus, X. 447. c.
- Bubali, in pompa Ptolemaei Philadelphi, V. 200. f.
- Bucea Thessalica, i. e. ingens, X. 418. d. Inter buccem & os multa intervenire possunt, III. 104. a. n.
- Buccina, aenigmatice significata: domum me vocat mortuum animal vivo ore resonans, X. 457. b. n.
- Buccinum, conchyliorum genus. vid. Ind. Graec. voc. Κάρυξ. Buccinorum cervices & mecones, III. 88. d. e.
- Bucoliasmus, modus quidam tibialis, XIV. 618. c. 619. a. b.
- Buglossum vel Buglossus, solea piscis, VII. 288. a. b. n. 330. a. b.
- Bulbi, & variae eorum species, ex professo, lib. II. cap. 64-67. cf. Ind. Graec. in βελβός. Bulbus sub cinere dormitus, & bene conditus, I. 5. c. n. habet vires aphrodisiacas, ibid. & II. 63. f. - 64. b. Bulbus inter ἰσχυράματα refertur, II. 61. c. Lanigeri Bulbi, II. 64. d. Lenticula cum bulbis, bolbophace, IV. 158. b. Bulbi codyon, bulbi caput, flos coronarius, XV. 680. e. n.
- Bulbinae, II. 64. b. c. Iovis Olympii cantores, ibid. c.
- Bulbus, nomen proprium. Vide Bolbos.
- Buphthalmum, flos coronarius, XV. 684. b.
- Burichus, Demetrii Poliorcerae adulator; cui aram & heroum exstruxerunt Athenienses, VI. 253. a.
- Butyrum, IV. 131. b. n. Oleum ex lacte, X. 447. d. n.
- Buxentinum vinum, Βυξαντίνος οἶνος, I. 27. a. ubi tamen olim Vicentinum edd.
- Byblinum vinum, Phoenicium, palmeum, I. 29. b. c. n.
- Bycchis, aeolico idiomate idem nomen ac Bacchis, X. 430. b. n.
- Byzantium, Δύνναν ὠραίων μήτηρ, III. 116. b. μασχάλη τῆς Ἑλλάδος vocatur a Stratonico, VIII. 351. c. n.
- Byzantii, vino valde dediti, X. 442. c. ob mercatutam & oppidi commoditatem luxuriosi, XII. 526. e. salitos cibos omnes amant & alliatos & absinthio con-

ditos, IV. 132. e. Bithynis pro servis utuntur, ut Lacedaemonii Hilaribus, VI. 271. b. Byzantiis lege vetitum est novaculâ radi, raduntur tamen omnes, XIII. 565. c. d. Byzantios, orta seditione, lepida oratione ad concordiam revocat Pytho orator, obesus admodum homo, XII. 550. f.

Byzantium aedícula Olympiae in Iovis templo, XI. 480. a. Glossae Byzantium, XI. 495. c.

Patriâ Byzantii ab Athenaeo memorantur: Aristophanes Grammaticus; Leonidas; Parmeno poëta; Pytho; &c.

C.

accabae nonnullis dicuntur perdices, a voce quam edunt, IX. 389. f. 390. a.

accabus, Graece κακνάβη, i. q. χύτρα, olla, IV. 169. c. acodaemonistae, XII. 551. f. n.

actus in Sicilia nascitur, non in Graecia, II. 70. d. e.

Cactus Theophrasti an idem cum carduo Romanorum & cinarâ Graecorum, II. 70. d-f. & *Animadv. ad 70. e.*

adiscus, vas potorium, lib. XI. cap. 46.

admus, Bacchi avus, coquus fuerat regis Phoenicum,

XIV. 658. f. Cadmi & Harmoniae monumentum sepulchrale, XI. 462. b. Cadmi τύπες, *literarum characteres a Cadmo inventi aut in Graeciam delati*, III. 82.

a. n. Cadmi mensa Oedipo adponitur a filio Poly-
nice, XI. 465. e.

adus, lib. XI. cap. 45.

aecoa. vide Coecoa.

aecubum vinum, I. 27. a.

aclatores clari, Cimon & Athenocles, XI. 781. e. (*pag. 212. nostr. ed.*) Tum, Crates, Sratonicus, Myrmecides, Callicrates, Mys, XI. 782. b.

aeneus Antiphanis, X. 433. c. n. scil. in fab. cui Caeneus titulus. Pro καίρες, VI. 242. f. Καίρεὺς legendum censuit Casaub.

ilius Caesar, qui primus in Britanniam traiecit, nonnisi tres servos secum habebat, VI. 273. b.

alabri. vide Colabri.

alabrismus, saltationis genus Thracicum, XIV. 629. d. n.

- Calacte**, Siciliae oppidum. Unde Caecilius orator Καλακτι-
 nus, ὁ ἀπὸ τῆς Καλῆς ἀκτῆς, VI. 272. f. n., XI. 466. a.
Calaidēs, VIII. 342. c. n. Sed ibi pro vulgato ὁ Καλλαίδης,
 legendum videtur, ὁ Καλλία, ἦ.
Calamodrys Cyzicenus, athleta voracissimus, X. 415. e.
Calamus Cyprius, II. 62. e. Calamo coronantur Lacedaemonii, XV. 674. a.
Calanus, ultro rogam conscendit: post cuius obitum ludos instituit Alexander, & in his bibacitatis certamen, X. 436. a.
Calasiris, vestis Persica, qua & Ephesii utebantur, XII. 525. d. n.
Calathiscus, & Calathismus, saltationis formae, XIV. 630. a. & 619. a.
Calathus, pars navis, V. 206. b. n.
Calceamentorum luxus, I. 18. e. Lacedaemoniorum calceamenta optima, XI. 483. b.
Calchedon. vide Chalcedon.
Calculorum s. latrunculorum ludus, lib. I. cap. 29.
Cale, vel Calle, an meretricis nomen? XIII. 592. b. n.
Calcha flos, (Romanis caltha,) XV. 682. a. n. 684. c.
Caletas, viri nomen in fabula Chirone, quae Pherectae tribuitur, IX. 368. b. nisi pro ὁ Καλέτας scriptum oportuit ὁ Καλέσας.
Calices, κύλικες, nobilis Illyrici locus, XI. 462. b.
Caliculos (κυλικίδες) vocant Athenienses medicamentorum pyxides, XI. 480. c.
Calidā lavari, indignum viro forti, I. 18. c.
C. Caligula Imp. Bacchi cultu instructus ius dicebat; & Novus Bacchus voluit appellari, IV. 148. d.
Calix, κύλιξ, lib. XI. cap. 5. & cap. 60 seq. (conf. Poculum.) Calix amicitiae, lib. XI. cap. 106.
 Calicem fidelem floribus & aromatibus repletum secum sumunt Syracusis proficiscentes, quem deinde certo loco in mare proiiciunt, XI. 462. b, c.
 Calices Argivi & Attici, XI. 480. c. d. Naucratis, ibid. d. e.
Callabides, figurā quaedam saltationis, XIV. 629. f. 630. a. 646. f.
Callaeschri filius, Critias, IV. 184. d. XV. 668. b.
Callias, is quem luxuria & adulatores perdiderunt, fuit Hipponici filius, Calliae nepos, Hipponici illius

pronepos, qui pecuniam in arce Atheniensi deposuit; qui ipse fuerat nepos illius Hipponici, Calliae filii, cui Ammon cognomen fuit, apud quem haeredes Diomnesti Eretrienſis depoſuerant eam pecuniam, quae poſt mortem ducis Perſarum penes illum manſerat; XII. 537. a. b. n.

*In hunc Eupolis fabulam ſuam Adulatores ſcripſit, I. 23. f. V. 218. b. c. VII. 286. b. XI. 506. f. In aſo-
torum numero merito memoratus, IV. 169. a. ribiis ca-
nendi peritus, IV. 184. d. Convivium inſtituiſſe fin-
gitur, quod deſcripſit Xenophon, V. 187. f. Mor-
tuus eſt pauper & omnium rerum egenus, XII. 537. c.
allias orator, obſonii ganeo, VIII. 342. b. c. Conf. ſu-
pra, in Calaidēs.*

allias poeta. vide *Ind. Auſt.*

allichthys piſcis, idem atque anthias, a quo tamen diver-
ſum faciunt alii, VII. 282. c-e.

allicles, navium faber apud Menandrum, XI. 474. c.

allicrates Athenienſis, pater Calliſtrati demagogi, IV. 166. c.

allicrates Lacedaemonius, clarus caelator, XI. 781. b. n.

allicrates, Ptolemaei tertii, Aegypti regis, adulator, VI. 252. d. n.

allimachus, archon Athenienſis, V. 217. b.

allimедon orator, Demotheſis ſeculo clarus, παράβολος
(i. e. *Locuſta piſcis*) cognominatus, heluo & lurco in-
ſignis, III. 100. c. d. 104. c. d. lib. VIII. cap. 24. *Inde
etiam locuſta piſcis ipſe, per iocum, Callimедon dici-
tur, VIII. 339. f. Paraſitus, VI. 242. d. Ex collegio
ſexaginta ſcurrarum, XIV. 614. d.*

alliniſcus, modus quidem αὐλήσκος, XIV. 618. c. n.

allionymus piſcis, idem atque Anthias, a quo tamen di-
verſum ſtatuunt alii, lib. VII. cap. 17.

alliphanes, cognomine Parabryconnis filius, I. 4. c.

allippides tragoedus, imperia dat remigibus cum trium-
phans Athenas rediret Alcibiades, XII. 535. d.

allippus, Platonis diſcipulus, Dionis familiaris, Dionem
interficiť; mox vero & ipſe, tyrannidem occupare co-
natus, interficitur, XI. 508. c. f. n.

allipygon Venus, Syracuſis a καλλιπύγων fororibus con-
ſecrata, lib. XII. cap. 80.

allisthenes, demagogus Athenienſis, (alius ab Ariſtotelis

- discipulo, de quo in *Ind. Aufl. Conf. Plutarch. in Demosth. Tom. I. Opp. pag. 856. c. d. e.*) dona accipit ab Harpalo, VIII. 341. f. ob Triglam meretricem rem dilapidat suam, VIII. 338. f. n.
- Callistium, meretricula bibax, in quam est Epigramma Hedyli, XI. 486. a. Cognomen ei fuerat Ptochelenz, XIII. 585. b. c.
- Callisto, soror Ulyssis, a nonnullis Phace nominata, IV. 158. c.
- Callisto meretrix, cogn. Sus, eiusque mater cogn. Cornix, XIII. 583. a.
- Callistrata Lesbia, meretrix, V. 220. f.
- Callistratus, Callicratis filius, demagogus Atheniensis, voluptatibus deditus, IV. 166. e. XII. 553. e. XV. 690. a. *Ad eundem spectat* II. 44. a. n.
- Callistratus Grammaticus, Aristophaneus; *vide supra*, in Aristarchus Grammar. & *conf. Ind. Aufl.*
- Callixena Thessala, concubina data Alexandro ab Olympiade matre, X. 435. a.
- Callixenus accusat duces Athenienses post pugnam ad Arginussas, V. 218. a.
- Callixenus Rhodius. *Vide Ind. Aufl.*
- Calpis, poculum, XI. 468. f. n. Calpion, XI. 475. c. n.
- Calyca, Euathli iuvenis frustra amore capta, de rupe se praecipitat, XIV. 619. d. e. *ubi in versione Latina, praestis*, voluntario suspendio vitam finit, *sic reponendum*: de rupe se praecipitavit; quae calamitas circa Leucadem accidit.
- Calyca cantio, in honorem Calycae virginis, *ibid.*
- Calydon, ἡ Καλυδὼν, Aetoliae oppidum, VII. 311. a. Hercules Calydone excessit, occiso puero aquam ministrante, IX. 410. f.
- Calydonius aper, IX. 401. b. 402. a.
- Calypso. *Eius aedes splendidae*, I. 16. d.
- Calyx, κάλυξ, flos rosae nondum apertus. *Vide Ind. Gr.*
- Cama, oppidum Cappadociae, I. 30. a. n.
- Camasenes, i. q. pisces, *apud Empedoclem*, VIII. 334. b. n.
- Cambles Lydorum rex voracissimus, suam uxorem in frustra dissectam devoravit, X. 415. c. d. n.
- Cambysis expeditio in Aegyptum suscepta est mulieris gratia, XIII. 560. c. d.
- Camelopardalis, in pompa Ptolemæi Philad. V. 201. c.

amelus affatus integer regi Persarum adpositus, IV. 130. f. *etiam* aliis Persis, IV. 143. f. 144. a.

Cameli Baſtriani robustissimi, V. 219. a. *ubi Καμή-
λων pro καὶ Μήδων legendum. Vide Animadv. T. V. p. 605.*

amisa, Iani soror & uxor, XV. 692. e.

ammari, *vel* Cammori, squillarum species, lib. VII. cap. 75. *conf. Ind. Graec.*

ammata & Cammarides, IV. 140. d. 141. a.

ampani inter convivia singulari certamine digladiantur, IV. 153. e.

ampaniae vina, *κατὰ Καπύνην*, I. 26. f.

anae, Κάνας, Aeolidis oppidum: *Καναῖα οὔκη*, III. 76. a.

ancer. *Vide* Astacus, Carabus, Squilla, & *Ind. Graec.* *voc. Κακίτρος.* Cancer & echinus, cum caeteri pisces natent, pedibus gradiuntur; *Epicharmi versiculi*, III. 91. c. Cancer & Serpens, *Scolion* 9. XV. 695. a. Cancellus, *κακίτριον*, VII. 300. f.

andaulus, edulium, IV. 132. f. n. Lydicum inventum, lib. XII. cap. 12. *ubi etiam paratio eius docetur.* XIV. 664. c. n.

candelabrum magnificum regis Persarum descripsit Polyclerus, V. 206. e. De candelabris *generatim*, lib. XV. cap. 60. Candelabrum 360. lucernis instructum, XV. 700. d.

andylus, placentae genus, I. 9. a. n. IV. 172. b. XIV. 644. c. 664. c. n.

anicidium, festum apud Argivos, III. 99. e. f.

anis venaricus Laconicus, I. 28. a. Canis caudicem parit, e quo nascitur vitis, II. 35. b. Canis lignea, in Pythiae oraculo, *significabat* sentem caninam, II. 70. c. d. Per Canem iurat Socrates, IX. 370. c.

Canis carcharias, lib. VII. cap. 85. Canis marinus, in cibo laudatur ab Archeſtrato, IV. 163. c. d.

Canes, prae caeteris animalibus, quatuor bonis excellunt, XIII. 611. b. c. Canum carne, praesertim carulorum, vescebantur Graeci, VII. 282. b. n. IV. 165. b. Nobiles canes, Indi, Hyrcani, Molossi, V. 201. a. Epirotae, Molossi, Laconici, XII. 540. d.

Caninam vitam agunt Cynici, XIII. 612. b. *qui canes & sunt & vocari gloriantur*, III. 96. f. *Itaque apud Athenaeum subinde etiam sic compellantur, Viri canes!*

Canities unde oriatur? & cur citius canescant qui unguentis utuntur? XV. 692. b. c.

Cannabis, a Rhodano fluv. adveſta in Siciliam, V. 206. f.

Canopus oppidum, Κάνωπος, III. 90. c. ὁ πρὸς τῇ Ἀλεξάνδρῃ Κάνωπος, VII. 326. a.

Canopica placenta, Κανωπικὴ, XIV. 647. c. n. **Canopicum** (Κανωβικόν) Nili ostium, lib. II. cap. 90 extr.

Cantabricae pernae, XV. 658. a. n.

Cantharus, nomen vasis potorii, item navigii, lib. XI. cap. 47 sq. item ornatus cuiusdam muliebris, XI. 474. c.

Cantharus, nomen figuli cuiusdam Atheniensis, XI. 474. d. a.

Cantharidi Persae, quando mandendo defessae ei erant maxillae, hianti cibum in os ingerebant famuli, X. 416. b.

Cantilenarum varia genera & nomina, lib. XIV. cap. 10 sq. verbi gratia, molendinaria cantilena, telas texentium, balneatorum, pinſentium, &c.

Cantores, apud Homerum, modesti ac velut philosophorum locum tenentes, I. 14. a - d.

Cantu' delectari perhibetur trichis piscis, ut e mari exſiliat, VII. 328. f.

Canusina vestis, ὁ Κανουσινὸς vel Κανουσῖνος, III. 97. c. n.

Capaneus, divitiis minime inſoleſcit, IV. 159. a. scalas adſcendit, VI. 238. e.

Capanicae buccae, apud Aristophanem, X. 418. d.

Capheſias, celebris tibicen, XII. 539. f. *Eius dictum*: Non in magno ineſt bonum, ſed in bono magnum, XIV. 629. a. b.

Capillus quare in luſtu tondeatur, XV. 675. a.

Capito piscis, ſ. Cephalus, ὁ Κέφαλος, III. 119. a. VII. 306. e. - 307. b.

Capnias vinum, I. 31. e. n. *Conf. Ind. Graec.*

Cappadocia, aquam habet optimam, II. 43. e. **Cappadociae rex** Orophernes, X. 440. b.

ὁ Καππαδόκης, Mithridates, V. 212. a. **Cappadocum** (ſervorum) colonia Romae, I. 20. c. **Cappadoces** piſtoria arte praestantes, III. 112. c. 113. b.

Cappadocius panis, III. 113. b. IV. 129. e. **Cappadocica placenta**, XIV. 647. c.

Cappar, II. 63. a. Vim habet deficientes vires corporis reficiendi, IX. 405. f. **Cappar** in agris colligebant

pauperes puellae, XIII. 567. e. Iuramentum, per Capparin, IX. 370. c.

ipra, Αἰῆ, cognomen Nicus vel Niconis meretricis, XIII. 582. e. f. *Nescio an & Nannii cogn.* XIII. 587. a. n.

iprae nobiles, Syriae & Naxiae, I. 28. a. XII. 540. c. Capras mactant Lacedaemonii in copidibus, IX. 138. f. Caprinae carnis esus robustissimum effecit hominem, sed sudoris odorem valde ingratum, IX. 402. b. c. Ex caprarum lacte fit caseus suavissimus Tromilius, XIV. 658. b. c. Capra Athenis nec in arcem ascendit, nec immolatur Minervae, XIII. 587. a.

Proverbium: Ad capras sylvestres mittimur, de ea quod investigatu & inventu difficile est, III. 83. a.

ipriceps, aegocephalus, avis, VIII. 353. d.

iprificus, lib. III. cap. 10. Ad similitudinem caprifici arboris curantur palmae, XIV. 651. c.

ipriscus piscis, III. 107. f. VIII. 355. f.

ipua. (*conf.* Campania.) Ibi vinum arbutivum, I. 31. d. In Dianae templo Capuae servabatur poculum Nestoreum, Homericos versus insculptos habens, XI. 466. e. 489. b. c. Capuae unguentum optimum rosaceum, XV. 688. e.

Capuanum vinum, Καπυννὸς οἶνος, I. 27. b. (*conf.* Campaniae vina.) Capuani, Καπυνῆσι οἱ ἐν Καμπανίᾳ, Crotoniatas ac Sybaritas luxuriâ superarunt, XII. 528. a. b. Hannibalem acciverunt, *ibid.* b.

iput, sacrum antiquis habitum: unde, per Caput iurandi mos, II. 66. c. Capitis nutu adsensum & comprobationem significamus, *ibid.* Omnes sensus in capite, XV. 674. c. Capita quatuor habere sibi visus ebrius, X. 442. d. *conf.* IV. 168. c. n.

Capite carentes versus, XIV. 632. e.

ip genere memoratur Glutus vel Glus, VI. 256. c.

irabus piscis, latine locusta, e cancrorum familia, lib. III. cap. 64 sq. *Conf.* Ind. Graec.

Carabus, viri nomen, IV. 134. d. nempe Callimedontis, cui id cognomen fuit. Vide supra, in Callimedon. irani Macedonis convivium nuptiale, IV. 128. b. & cap. 2 - 5.

urbina, Apuliae oppidum, a Tarantinis eversum, lib. XII. cap. 23. Cives, Καρβυνῆται, XII. 523. e.

Carbunculi Indici, XII. 539. d.

Carcharias piscis, I. 5. c. & lib. VII. cap. 76. Rursusque,
Canis carcharias, lib. VII. cap. 85. In cibo, conco-
ctu facilis, VIII. 357. b.

Carcharus, cognomen Thrasonis, VI. 251. e.

Carchesium, summa pars mali nautici, V. 208. e. n.

Carchesium, poculi genus, V. 198. e. Et ex professo, lib.
XI. cap. 49.

Carcinus, vetus poeta, (Ind. Aust.) ἀρχαῖος, I. 22. a.

Cardamale, mazaе species, III. 114. f.

Cardia, Thraciae oppidum, VIII. 351. e. XII. 520. d.

Cardiani equos docent ad tibiarum modos saltare:
quae res eis in bello cum Bisaltis exitio fuit, XII.
520. d - f.

Patriā Cardiani memorantur ab Athenaeo, Hierony-
mus: (de quo in Ind. Aust. dictum) & EUMENES Car-
dianus, in Ind. Aust. nescio quo casu a nobis praetermis-
sus, qui Ephemerides Alexandri edidit, X. 434. b.

Cardus, vel Carduus, II. 70. e. n. Cardum & cactum
unum idemque esse existimat Athenaeus, ibid. e. f.

Caria, Phoenice nominatur a Corinna & a Bacchylide;
IV. 174. f. n. Ibi templum Iovis-Neptuni, II. 42. a.

Cares ἀλδὲ ταμίαι, inventores ἀκράτων πορτε-
γῶν, I. 28. b. Lelegibus pro servis utuntur, VI.
271. b. Cares curvipedes, VII. 320. a. n. Barbari Ca-
res Samum incoluerunt, XV. 672. d. n. & ibid. e. &
673. a.

Caricum oleum, II. 66. f. 67. a. Καρικὰ σταθμοί,
Carica pondera & mensurae, i. e. Caricum pretium,
scilicet vile, XIII. 580. d. n.

Καρικὸν μέλος, XV. 665. d. lugubre, IV. 174. f. n.
Hinc Κάριη sive Καρίνη, Carica mulier, i. e. Praefi-
ca, XI. 503. b. n. Conf. Ind. Aust. p. 37. voc. Κάριη.

Carica, ἰσχὰς, Φρυγίας εὐρεμα συκῆς, II. 55. a. III. 75. b.

Caricae Cimoliae, I. 30. b. Caricae dulcia efficiunt
somnia, I. 27. f. De Caricis, & variis earum generibus
& nominibus, ex professo agitur lib. XIV. cap. 67. Prae-
stantissimae habentur Atticae, quibus adpositis Xerxes
monetur de expeditione in Graeciam suscipienda,
XIV. 652. b. c. Caricae Athenarum insigne, ibid. c. n.

Carides, graecum nomen cancellorum, qui latine squillae,
lib. III. cap. 66.

- arides, Chii oppidum, III. 105. d. e.
- arion, *coqui nomen apud Euphronem comicum*, IX. 377. d.
- armanorum mos in propinatione, e vena frontis sanguinem admiscentium vino, II. 45. f. In Carmania conficitur oleum acanthinum, in usum regis Persarum, II. 67. a.
- arneorum festi dies (*ἡ τῶν Καρνείων ἑορτὴ*) apud Lacedaemonios, militaris disciplinae imitatio, IV. 141. e. f. n. Carnea primus vicit Terpander, XIV. 635. e. Quando primum instituta, *ibid.* e. f.
- ameus Megaricus, Cynicus, in Parmenisci Coena Cynicorum, *κυνοῦλλος vocatur*, i. e. Canum ductor, *Cynicus pluribus sectatoribus stipatus*, IV. 156. e. n.
- aro, carnes. Carnibus assaris, maxime bubulis, olim vescebantur reges apud Homerum, I. 9. a. 12. b. 25. c. Nec tamen ignorabant elixas carnes, I. 25. e. Carnes elixae in gustatione adpositae, *lib. III. cap. 47.* Carnes elixae assis praestare videntur, XIV. 656. a. b. A carniū humanarum esu avocavit homines ars coquinaria, XIV. 660. f.
- arota, τὸ καρωτὸν, melioris succi quam pastinaca, IX. 371. e.
- arpaea, Καρπαία, saltationis genus, I. 15. f.
- arrae, Mesopotamiae oppidum, VI. 252. d. Carrenus Andromachus, *ibid.*
- arthago a Scipione expugnata, XIV. 657. f. Laudatur sulphium ex Carthagine, I. 28. d. Carthaginenses societatem petunt Mithridatis, V. 213. c. Carthaginenses rapetes, I. 28. a. De peplis Carthaginensium scripsit Polemo. (*Ind. Auctor.*) Vestem pretiosam emerunt Carthaginenses cxx. talentis, XII. 541. b. In Carthag. ditione est fons aquae oleosae, II. 42. e. f.
- arthea, rectius Carthaea, Cei insulae oppidum, X. 456. f. n.
- artilaginei pisces. *Vide Ind. Graec. in σέλαχος & σελάχη.*
- aura, Cariae oppidum, ubi fons aquae siccae & calidae, II. 43. a.
- arya, κάρυα Graecis, nuces, *lib. II. cap. 38.*
- arya, ἡ Καρύα, Nux arbor: & una ex Hamadryadibus nymphis, III. 78. b.
- aryatides, virgines Laconicae, in Dianae Caryatidis honorem saltantes, IX. 392. f. n.
- aryatides, aedificium sustinentes, VI. 241. d. n.

Caryca, f. Carycca, *edulium*, Lydicum inventum, XII. 516. c. *Conf. Ind. Graec.*

Carynia. *vide* Cerynia.

Carystius, *nomen proprium viri.* (*Ind. Austr.*)

Carystus, oppidum Euboeae, *ἐὐβοῖαν καρίον* adpellatur ab *Archestrato* VII. 304. d. Carysti alumnus, cactabus vel patina, IV. 169. e. f. *coll.* IV. 135. e.

ἢ *καρυστία*, ager Carysti oppidi, V. 212. b. Carystiae maenides, VII. 295. c. *Patriā* Carystii *memorantur*, Antigonus, Apollodorus comicus, Aristonicus, Diocles. *Vide Ind. Austr.*

Carystus, Laconiae oppidum, in vicinia Arcadiae: *κατὰ* Carystium vinum, I. 31. d. n.

Casander, vel Cassander, (*Κάσσανδρος*, vel *Κάσσανδρος*) rex Macedoniae, Homeri studiosissimus, XIV. 620. b. *Idem*, iuvenis 35. annorum, sedens (*non decumbens*) coenabat, quod nondum aprum extra retia intermitteret, I. 18. a. Frater eius Alexarchus, III. 98. e.

Casander, rege (*Philippo Aridæo*, *Alexandri fratre*) cum regina sepulto, in eorum honorem gladiatorium certamen instituit, IV. 155. a. n. Cassandream civibus frequentat, XI. 784. a. n. (*vide paulo post.*) Eius benevolentia ad magnam potentiam evehctus est Demetrius Phalereus, XII. 542. e.

Cassandra, Agamemnonis concubina, simul cum ipso interficitur a Clytaemnestra, XIII. 556. c. 560. d.

Cassandrea, (vel Cassandrea) *vetus Potidæa*, instaurata & civibus frequentata a Casandro, XI. 784. c. (*pag. 224 sq. nostrae edit.*) Magna inde copia Mendacii vini exportatur, *ibid.*

Cassandrensiū magistratibus nova & inaudita dialecto Epistolam scripsit Alexarchus, III. 99. e. *Patriā* Cassandrenses *memorantur* Aristobulus, & Artemon. (*Ind. Austr.*)

Casus Sicularius, praestantissimus, I. 27. e. XIV. 656. a. b.

Casus Cherionnesius, II. 65. c. IX. 370. d. Cythnius, XII. 516. d. Phrygius, *ibid.* Syracusius, I. 27. f. Tromilius, XIV. 658. b. c. *De casco ex professo*, lib. XV. cap. 76. *Conf. Ind. Graec. in Τροφαίς.*

Casius (*nisi potius* Charisius) Eleus, leno, herus Antae aliarumque famosarum meretricum, XIII. 593. f.

- aspiae portae. Caspiis portis usque ad Tahain imperavit Zariadres, XIII. 575. a. b.
- assia, aroma, V. 198. d. n. ex Syria, XIV. 651. f. Cassia (vel Casia) terra, i. e. regio turifera, IX. 403. d.
- astaneae nuces, lib. II. cap. 43.
- astor, pedibus (i. e. cursu) poculum praemium meruit, XI. 468. c.
- astorum aedes Athenis, τὸ ἀνάκτορον, V. 213. d.
- astratio mulierum, a Lydis inventa, XII. 515. e.
- atanea, Siciliae opp. Catanensis, Andron: (vide supra) item Python Caranaeus vel Byzantius. (Ind. Auct.)
- ataphracti equites, unde nominari, V. 194. f.
- atillus ornatus, dulciarium opus apud Romanos, XIV. 647. e.
- ato (maior) luxuriam nonnullorum accusat, VI. 274. f.
- atoblepon, gorgon, bestia Numidia, obtutu suo homines necans, V. 221. b. c.
- atonacophori, servorum genus apud Sicyonios, VI. 271. d. n.
- avarus, regulus Gallus, a Sostrato adsentatore depravatus, VI. 252. c. d.
- aucalis, planta flore umbellato, IX. 371. d.
- aucinum vinum, I. 27. c. n. pro quo Caulinum posuit Hermolaus.
- aucon, Neptuni filius, Leprei pater ex Aftydamia, X. 412. a. n.
- aveae inclusus Telephorus a Lyfimacho rege, XIV. 616. c.
- aulinae, gobiorum piscium species, VIII. 355. c.
- aulinum vinum. Vide Cancinum.
- auus, Cariae oppidum; cuius laudantur fici, III. 76. a.
- auus insula, Καύρος ἢ νῆσος, XIV. 621. a.
- aupona: qui in ea pransus esset *Areopagita*, is Areopago excludebatur, XIII. 566. b.
- ea insula. vide Ceus.
- abes Zyziceus, Cynicus; cuius coenam descripsit Parmeniscus, IV. 156. d.
- ecibali, conchyliorum genus, III. 85. c.
- ecropidae. Κεκροπίδων ἄνθρωποι, Athenienses, II. 47. c. Sic rursus, per ironiam, οἱ Κεκροπίδαι, de Atheniensibus, cum a maiorum virtute prorsus defecissent, V. 212. b.
- ecrops, Athenis matrimonium instituit: unde δίκτυος

- dictus, XIII. 555. d. n. *Proverbium: Cecrope nobilior*
 τῇ δόξῃ ἐπ' ἀνὰ τοῦ Κέκροπος, VII. 285. f.
- Cedon, Κῆδων, *homo curarum plenus, afflictus*: Scol. 21
 XV. 695. e. n.
- Cedrus secta, σχιστὴ, V. 205. b. A cedro arbore denomi-
 nata *citra mala, quasi cedria*, coniecitaverat Phaenias
 Eresius, III. 84. d.
- Celaenae, oppidum Phrygiae, IV. 184. a. Celaenarum rei
 Lityerías, X. 415. b.
- Celeba, vas potorium, lib. XI. cap. 50. Celebeum, α-
 λέβειον, *diminutivum*, ibid. XI. 475. d. e.
- Celedones, Κηληδόνες, *apud Pindarum*, VII. 290. e. n. (*Sun-
 deae Musis similes. Conf. Heyne ad Pindari Fragm. pag.
 54 sq.*)
- Celeritate cur opus sit in bello, XIV. 630. d.
- Celes heros, *fiñum numen Venereum*, X. 442. a. n.
- Celeustae (i. e. Hortatoris, vel Imperia dantis in navi)
 saltatio; *saltationis genus ad tiliarum modos*, XIV.
 629. f.
- Celtrae, s. Galli Galliam incolentes, ad dextram conver-
 sos Deos adorant, IV. 152. d. Inter coenam gladiatoric
 certamine congregi consueverunt, 154. a. b. stipu-
 larà auri summà, vel vini certà mensurà, guttur sibi
 gladio praecidi patiuntur, ibid. b. c. Ditiores vinum
 bibunt Italicum aut Massiliense, tenuiores cerevi-
 siam, *quam cormam vocant*, IV. 152. c. In bellum
 proficiscentes, parasitos secum ducunt, & bardos,
 laudes ipsorum celebraturos, VI. 246. c. d. n. Amore
 puerorum delectantur, licet barbarorum omnium
 formosissimas uxores habeant, XIII. 603. a. *De Gallo-
 graecis vide infra, in Galatae.*
- Censores apud Romanos, praetextam induti hostias securi
 caedunt, XIV. 660. c.
- Centaurus, Erytio. *vide sub lit. E. Conf. Ind. Titulor.*
- Ceos insula. *vide Ceus.*
- Cepa laudatur Samothracica, I. 28. d. *Conf. Ind. Graec. ὑ
 Κρόμμον.*
- Cephalenia, III. 91. a.
- Cephaloedis, Siciliae oppidum maritimum, VII. 302. a
- Cephalus, amatus ab Aurora, XIII. 566. d.
- Cephalus piscis: *vide supra, Capito.*
- Cephisiacae rapae, IX. 369. c.

- ephifocles histrio, muliebria patiens, X. 453. a.
 ephifodorus, Archon Atheniensis, IV. 171. d.
 ephifodorus, planus, I. 20. a. XIV. 615. e. & f. (*De aliis Cephifodoris conf. Ind. Aust.*)
 ephifodorus Acharnensis, citharoedus, IV. 131. b. n. *Idem videtur Cephifodorus dici, pater Telemachi Acharnensis, IX. 407. f. n.*
 εραμικὴ πύλη, Figulina porta, porta Figulorum, Nau-crati, XI. 480. e.
 eramicus, locus Athenis, hominibus frequentatus, V. 212. e. XII. 533. d. In Ceramico multi sunt vitae mollis magistri, VI. 258. c.
 etzon, Κεράων, heros a coquis consecratus, II. 39. c. n. IV. 173. f.
 erasa, fructus, lib. II. cap. 34.
 erasus, γεν. οὔντος, Ponti oppidum, unde primae cerasi arbores Romam translatae, II. 51. a. At multo vetustius est cerasiorum nomen, *ibid.* a. b. (*Cerasunt qui olim ex mendosa scriptura IV. 151. d. e. memorabantur, nulli sunt. Vide ibi notata.*)
 eraunium, de fungorum familia, II. 62. f. n.
 ercopa, animalculum cicadae simile, IV. 133. b. n.
 ercopa, meretrix vetula, XIII. 587. e.
 ercurus, navigii genus, V. 208. f.
 ercyonis & Simidis filias rapuit Theseus, XIII. 557. a.
 erebrum comedere nefas olim habitum, II. 65. f. Cerebrum medullam albam nominavit Sophocles, II. 66. a.
 Cerebrum Iovis & Regis, XII. 514. e. n. & 529. d.
 Palmae cerebrum, lib. II. cap. 85.
 eres, Iasionem amat, & cum eo congreditur, XIII. 566. d. Cereris filia, farina, III. 108. c. τροφή πολλὴ ἐκ τῆς Δήμητρος, I. 12. d.
 Ceres ποτηριοφόρος colitur in Achaia, XI. 460. d.
 Ceres Rharia, i. e. Eleusinia, XIII. 597. d. n. Ceres, Σιτὴ & Σιμαλὶς cognominata, III. 109. a. n. *Eadem, Chloë & Iulo, XIV. 618. d. e. n. Eidem consecrata cantilena Iulus, ibid. & 619. b.*
 Cereris Eleusinae templum, a Cypselo ad Alpheum fluvium (*Telphusae in Arcadia*) erectum, XIII. 609. f. n. Cereris templum Hermionae in Peloponneso, X. 455. c. n. XIV. 624. e. n.

- In Cererem & Proserpinam Scolion, XV. 694. c.
 Ceris piscis, ἡ κηρίς, VIII. 355. c.
 Cernophoros, saltationis furiosae genus, XIV. 629. d. e.
 Cernos, vas in sacris quibusdam usitatum, *lib.* XI. *cap.* 52. n. & XI. 478. d.
 Cerographia, κηρογραφία, V. 200. a. 204. b.
 Cervus. E cervi cornu enata hedera, VIII. 353. a.
 Ceryces. καὶ τὰ κήρυκε ἐκ τοῦ γένους τῶν κηρύκων τοῦ τῆς μυστηριώτιδος, VI. 234. f. n. Ceryces Atheniensium, coqui & popae, *lib.* XIV. *cap.* 79. *Conf.* Praecones.
 Cerylus avis, ex eorum numero qui pareudistae (s. pareudistae) vocantur, VIII. 332. e.
 Cerynia, ἡ Κερυνία, Achaiae oppidum, I. 31. f. n. *Eadem* Carynia, *ibid.* n.
 Cestra piscis, *idem* sphyraena, *latine* sudis, *lib.* VII. *cap.* 122. *Conf.* *Ind.* *Graec.* in λέστρον.
 Cestreus piscis, *lat.* mugil. *lib.* VII. *cap.* 77 - 80.
 Ceus insula, *eadem* Ceos, Cea, & Cia. Fungi ἐκ Κέου τῆς νήσου, II. 61. d. In Ceo (ἐν Κέῳ) sunt triferæ ficus arbores, III. 77. e. n. (*in Cea habet Plin.*)
Gentile, Ceus, Κεῖος, vel Κῖος. Patriâ Ceî memoratur: Aristo Peripatericus, Bacchylides & Simonides poëtae. In Ceorum oppidis (ἐν ταῖς τῶν Κέων πόλεσι) nec meretrices reperiuntur, nec tibicinae, XIII. 610. d.
 Ceyx: ad eius domum venit Hercules, V. 178. b. a. Ceycis nuptiae: *vide* *Ind.* *Aufl.* *voc.* Hesiodus.
 Chabrias, ob sumtuosam magnificentiam, Athenis in Aegyptum migravit, XII. 532. b. Chabriae filius, Ctesippus, IV. 165. e.
 Chaereas (*nescio an is*, *de quo in Ind.* *Aufl.*) vini gurgēs, X. 431. c.
 Chaeremon, (*Ind.* *Aufl.*) ut vinosus traducitur ab Ephippo comico, XI. 482. b. c.
 Chaerephanes, pilae ludo excellens, iuvenem impudicum a turpi facto prohibet, I. 14. e.
 Chaerephili, falsamentarii, duo filii numero civium adscripti ab Atheniensibus, III. 119. f. 120. a. Pythionicam meretricem amant, VIII. 339. d. n. Eorum alteri nomen fuit Philippus, IX. 407. e.
 Chaerephon Atheniensis, (*Ind.* *Aufl.*) parasitus, esurienti laro similis, IV. 134. e. 136. e. 164. f. 165. a. *lib.* VI. *cap.* 42 sq. VI. 245. a. XIII. 584. e. Pythiam

interrogavit, an esset aliquis Socrate sapientior; quae respondit, neminem, V. 218. e. Personam agit in Nicostрати fabula Foeneratoribus, XV. 685. f.

Chaerestratus, figulus, apud Phrynichum, XI. 474. b.

Chaerippus, homo insigniter vorax, X. 415. c.

Chaeron Pellenensis, Platonis & Xenocratis auditor, acerbâ tyrannide vexavit patriam, XI. 509. b.

Chaeronensis, Plutarchus. (*Ind. Aust.*)

Chalcedon, vel **Calchedon**, oppidum Bithyniae, Καλκηδὼν & Καλχηδών. Sic, Καλχηδών, III. 92. e. n. VII. 320. e. n. & Καλχηδόνιος Nicander, XI. 496. e. n. Sed Καλκηδόνιος scribitur I. 3. f. & XII. 530. d. ubi de Xenocrate Chalcedonico: item de Thrasimacho, X. 416. a. X. 454. f. (ubi Καλκηδών & ἐν Καλκηδόνι) & XI. 505. c. Tum & Sostratus Καλχηδόνιος, VI. 252. d. n. in Polybii testimonio: licet optimi quique Polybiani libri, ubicumque de hoc oppido agitur, constanter scripturam Καλχηδών & Καλχηδόνιος teneant. Conf. notata ad VII. 320. e.

Chalcedonii, olim honestis institutis usi, ex quo Byzantium reipubl. participes facti sunt, ad luxuriam declinarunt, XII. 527. e. ubi Athenaeus primum suo nomine loquens, Καλκηδ. scribit; deinde vero in Theopompī testimonio, Καλχηδόνιοι.

Chalcidica, regio Macedoniae. Ibi Apollonia Chalcidica, & duo fluvii, Ammites & Olynthicus, &c. VIII. 334. e.

Chalcis, Euboeae oppidum, X. 445. f. καλλιγύναιξ, XIII. 609. e. Tamen in puerorum amorem proni sunt Chalcidenses, XIII. 601. e. & locum ostendunt ubi apud ipsos raptum a Iove Ganymedem praedicant, *ibid.* f. Chalcide prooemium coenae elegantius quam Athenis totus adparatus, IV. 132. e. Chalcidenses (Χαλκιδῆς) taenias & unguentaria συμβολὰς vocant, VIII. 365. d.

Patriâ Chalcidenses memorantur: Cresibius, Euphron, Lycophron, (*Ind. Aust.*) Myniscus. (*Ind. Rer. & Pers.*)

Cum Chalcidica virgine nuptias celebravit Antiochus Magnus, X. 440. f. Chalcidici enses, XIV. 627. b. Chalcidicae fici, III. 75. f.

Chalcis, Thracicum oppidum: a quo fortasse nomen in-

- venerunt Chalcidica pocula, XI. 502. b. Chalcidenſes Thraciae, luxuriae dediti, X. 442. e.
- Chalcis piſcis, VII. 328. c. d. 321. c. 323. a. Chalcides Dorion χαλκιδικὰς vocat, VII. 328. d. A chalcide piſce differt is qui χαλκὺς vocatur, *ibid.*
- Chalcodontis filia, uxor Aegei, XIII. 556. f.
- Chaldaicis literis ſcriptum epigramma in Sardanapali monumento, XII. 529. f. Affyriacae eadem literae dicuntur XII. 530. b.
- Chamae, χῆμαι, conchyliorum genus, aliae aſperae, aliae laeves, III. 87. b. Ex aſperis minores Oſtea vocantur; maiores & craſſiores, Regiae & Peloriae, III. 90. c. Nomen habent παρὰ τὸ μεχρύναι, III. 93. a. Laudantur chamae ex Methymna, III. 92. e.
- Chamaeceraſus arbor; chamaeceraſum fructus, II. 50. d. e.
- Chamaepytis, herba & flos; alijs ὀλόκυρος, Atticis ἰονία, Euboeenſibus σιδνηρῖτις, XV. 681. d.
- Channa, vel Channus, piſcis, lib. VII. cap. 134. VIII. 355. c.
- Characometes, fluvius Aſiae, prope Tralles, Cariae vel Lydiae oppidum: (cui oppido olim nomen fuerat Charax, & fortaffe Charax come.) II. 43. a. n.
- Charax, Suſianae oppid. ad Sinum Perſicum. (Fabric. Bibl. Graec. Tom. III. pag. 34. coll. p. 21 ſq.) Hinc Characenus Iſidorus. (Ind. Auſt.)
- Chàraxes, frater Sapphūs, Dorichae amator, XIII. 596. b.
- Chares Athenienſis, Sigeum habitatum conceſſit, ibique voluptatibus indulſit, lib. XII. cap. 43.
- Chariades, coquus Athenienſis, IX. 378. a. 379. e.
- Charidemus Orita, ab Athenienſibus civitate donatus, ganeo & turpiſ ſcortator, X. 436. c. n.
- Charilas, ob voracitatem traduſtus ab Archilocho, X. 415. d. n.
- Charinus, Democharis filius, ex Paraſitorum collegio, VI. 234. f.
- Charippus. vide Chaerippus.
- Charifiſus, placenta, & panis, XIV. 646. b.
- Charifiſus Eleus. vide Caſius.
- Charites & Horae, I. 36. d.
- Charitia, ſpecies ficus arboris: (forſ. Aritia:) III. 77. a. n.
- Charitoblepharus cognominatus Demetrius Phalereus, XIII. 593. f. n.

- ariton, & eius puer delicatus Melanippus, insidias
 struunt Phalaridi, XIII. 602. b. c.
 armidēs traducitur a Platone, V. 187. d.
 armus, Pisistrati polemarchus, Hippiae Pisistrati filii
 amator & socer, XIII. 609. d. Cupidinis statuam
 apud Academiam posuit, *ibid.*
 armus Syracusius, in coenâ ferculis quibuslibet ver-
 ficulos quosdam aut adagia adcommo-
 dabat, I. 4. a. b.
Nescio an idem ribicen lurco, de quo VIII. 344. c.
 armylus, Arcadionis filius, X. 436. d.
 aron, in Timothei Niobe, VIII. 341. c. n. Charon
 cunctos communem in cymbam trahit, XIII. 597. b.
Conf. Charoneus.
 aron Chalcidensis, & eius puer delicatus, cuius formam
 laudavit Alexander, XIII. 603. d.
 arondae leges Athenis inter pocula canebantur, XIV.
 619. b. n.
 aroneus, *Χαρωνεύς*, idem atque Charon, XV. 666. a.
 ebrodilapsus. *vide* Chthorodilapsus.
 eirifophon, adsentator Dionysii, VI. 249. e.
 eiromastron, mantile; *etiamque* velum capitis, *lib.* IX.
cap. 79.
 eironomia, manuum gesticulatio in saltando, XIV.
 629. b. n. Cheironomia vocatur etiam pyrrhicha sal-
 tatio, 631. c.
 elidoniae, *insulae*, vel *petrae*, in *Lyciae ora*, VII. 298. a.
 elidoniae ficus, *hirundinariae*, III. 75. c. n. caricae,
 XIV. 652. d. e. n. Chelidonias (*s. chelidonium*) le-
 pus, IX. 401. a. n.
 elidonium *herba*, glaucis foliis? XV. 677. f. n. floret
 simul cum hirundinis adventu, XV. 684. e. Perperam
 a nonnullis confunditur cum anemone, *ibid.* d. e.
 elidonistae, pueri stipem corrogantes hirundini, *lib.*
 VIII. *cap. 60. ubi eorumdem cantilena.*
 ellares *piscis*; idem hacchus, oniscus, & chellarias, III.
 118. b. n.
 ellon *piscis*, (*nescio an idem cum praeced.*) VII. 306. e. n.
 307. a.
 enalopex. *vide* Vulpanser.
 ennion, parva coturnicula, IX. 393. c. n.
 erambae, concharum genus, III. 86. a. b.
 erias. *vide* Archias.

Chersonesus Taurica bulbos habet dulces, qui crudi comeduntur, II. 64. d.

Chersonesus caseus, *Χερσονήσιος τυρός*, II. 65. c. (*coll. Animadv. Tom. I. pag. 514.*) IX. 370. d.

Chersonesus, *Aegypti oppidum. Inde Archelaus Chersonesita vel Chersonesita; de quo vide Ind. Auſt.*

Chesias, mater Ocyroae nymphae, patre Imbraso, VII. 283. e. n.

Chidrum, coſta (ſive frixa) tritici grana, XIV. 648. b. n.

Chimaera. *vide Pegasus.*

Chimaera, meretricis nomen, XIII. 583. e.

Chironomia. *vide supra, Cheironomia.*

Chitonea Diana, & ei proprium saltationis genus, XIV. 629. e. n.

Chius insula & oppidum: Oenopionis insula vocatur, I. 28. b. *coll. 26. c. Ibi in studiis & gymnasiis iuvenes cum virginibus luctantur*, XIII. 566. e.

Incolae, Chii, Χίοι: ab Oenopione colere vitem edoſti, I. 26. b. Graecorum primi emtis servis uſi ſunt, VI. 265. c. *Quare a diis puniti servorum rebellionem gravi & diuturna, ibid. cap. 88 - 90. A Mithridate devicti, ſuis servis victi traduntur, Colchos abducendi: unde Proverbium: Chius emit dominum, ibid. cap. 91. Chiis insidias ſtruunt Erythraei*, IX. 384. d. e.

Patriâ Chii memorantur, Ion, Metrodorus, Oenopides, Theocritus, Theopompus. (Ind. Auſt.) Aristo, qui II. 38. f. ex Interpretum & Casauboni coniectura nominabatur, Ceus eſt, non Chius.

Chiae menſae, delicatae & ſumtuosae, I. 25. e. f. **Chium vinum**, I. 28. e. 29. a. & e. *Eius vires*, I. 32. f. 33. a. **Chium fictile**, I. 3. f. n. *coll. Suppl. Animadv. Tom. I. pag. 489. Χιουργὴς κλίην*, lectus in Chio insula fabrefactus, XI. 486. e.

Chloë, eadem quae Ceres, XIV. 618. d. n.

Choaspes fluvius, Susa praeterfluens, II. 45. b.

Choenix. Super choenice non sedendum, *aenigma Pythagoricum*, X. 452. e.

Choeracus, *Χοίρακος*, nomen virile apud Delios, IV. 173. a.

Choerilus poeta, (*Ind. Auſt.*) cum ab Archelao quotidie

quatuor minas acciperet, eas in obsoniorum cupidias expendit, VIII. 345. d.

Choerinae conchae, porcellanae, III. 93. b.

Choerinae placentiae, XIV. 647. b. c.

Choës, Χῆς, Χοῦς, Congiorum festum Athenis, VII. 276. c. X. 437. b - d.

Chondrites panis, III. 109. c. 115. d.

Choopotes Bacchus, XII. 533. e.

Choragi quinam olim dicti, XIV. 633. a. b.

Choralinii, ab oriente Parthorum, II. 70. b.

Choregis meretrix, mater Aristophontis oratoris, XIII. 577. c.

Choreus, χορῆς, (sive χορῆς) modus quidam αὐλήσεως, XIV. 618. c. n.

Chorus. Ex veterum instituto chorus cantum praecire debet, tibicines vero succinere; non vice versa, quod postea factum est, de quo queritur Pratinas, XIV. 617. b. c. Choro schemata motuum praescripsit Aeschylus, I. 21. e. f. Chorum dare poetae quid dicatur, XIV. 638. e. n. In quadratis choris canebant Laconistae: bacchicos vero choros & circulares (κυκλῆους, de quibus vide Perizon. ad Aelian. Var. Hist. X. 6.) praeferebant Athenienses, V. 181. c. Cycliorum chororum (i. e. dithyrambarum) poeta fuit Cineas, XII. 521. c. n.

Chremes, persona apud Comicos, VI. 222. b.

Chremosidum bellum, VI. 250. f. n.

Chromata bene colorata exsequi citharâ, XIV. 638. a. n.

Chromius piscis, VII. 282. b. Idem, Chromis, VII. 328. a.

Chrysanthemum, flos coronarius, XV. 684. d.

Chryse, Lacedaemonia, soror Xenopeitheae, XIII. 609. b.

Chryseis: propter eam orta est pestis, XIII. 560. b.

Chryssa Corinthia, Ioni poetae amata, & Pericli Olympio, X. 436. f.

Chrysippus, (Ind. Aust.) Stoeae princeps, VIII. 335. b.

Chrysippus, Pelopis filius, a Laio raptus, XIII. 603. a.

Alii a Iove, (sive, ab Oedipode) raptum aiunt, ib. n.

Chrysippus saltator, cuius meminit Alexander Magnus, I. 22. d.

Chrysis meretrix, XIII. 567. f. 587. d. e. Titulus fabulae Antiphanis: vide Ind. Aust. in Antiph.

Chryfocolla, cibus ex melle & lini semine paratus, III.

111. a. *ubi in lat. vers. pro cum melle, pone, ex melle.*
Chryfogonus ribicen, (*Ind. Austr.*) Pythicam stolam indu-
 tus, classicos numeros modulatus est, cum Alcibia-
 des triumphans Athenas rediret, XII. 535. d. Chry-
 fogoni pater, ἐργολάβος, (*cf. Ind. Graec. hoc vocab.*)
 colloquium habet cum Stratonico, VIII. 351. e. *quo*
e loco intelligitur, Chryfogono fuisse fratrem poetam
scenicum.
Chrysochorae, mulieres in pulcritudinis certamine ad
 aram Cereris de formâ decertantes, XIII. 609. f.
Chrysochrys piscis, IV. 136. a. VII. 284. c. & d. & ex
professo lib. VII. cap. 136.
Chrysorrhoeas vere nominari potest Nilus, V. 203. c.
Chthorodlapsus, vox *Syriaca*, libum *aut* placentam *fi-*
gnificans, III. 126. a. n. *ubi olim Chebrodlapsus edd.*
Chytri, χύτραι, festus dies Athenis, IV. 129. d. 130. d.
Cia insula. vide Ceus.
Ciborium, faba Aegyptiaca, III. 72. a.
Ciborium, poculi species, III. 72. b. XI. 477. e. f.
Cibus. Cibi capiendi tempora diurna, eorumque varia
 nomina, *lib. I. cap. 19.* V. 193. a. b. n. Cibum apud
 Homerum capiunt sedentes, non cubantes, I. 11. f.
 17. f. V. 192. e. Ciborum salforum, dulcium, aci-
 dorum, amarorum &c. vires diaeteticae, III. 121. c.
Cibyra, *Phrygiae oppidum*, ubi optimae saluntur pernae,
 XIV. 657. e.
Cicadae, nonnisi rore vivunt, II. 46. e. Comedebantur
olim IV. 133. b. (*conf. Ind. Graec. in Τέττιξ.*)
 Cicadae praemium *aenigmatische dixit Simonides* prae-
 mium cantionis, X. 457. a. Aureae cicadae Athe-
 nienfium, XII. 512. c.
Cicer, *lib. II. cap. 44.* Neptuni inventum perhibetur, II.
 55. b. Aurea cicera, II. 54. f.
Cicutae antipharmacum, ruta, III. 85. b.
Cidaris, saltatio *quaedam* apud Arcadas, XIV. 631. d.
Cilicia, unguentis nobilis, XV. 689. d. Σέλοι οἱ Κιλίκιοι,
 Soli Ciliciae oppidum, XV. 688. e.
 Cilicius panis, magnus & sordidus, III. 110. d.
Genere Cilix fuit Oppianus. (Ind. Austr.)
Cimolus, Κίμωνλος, insula maris Aegaei, III. 123. d. Cimo-
 liae caricae, I. 30. b.
Cimon Atheniensis, liberalem hortorum & fructuum suo-

rum usum concessit civibus, XII. 533. a. domum suam, paratâ quotidie coenâ, omnibus aperuit, *ibid.* b. Sororem Elpinicen habuit uxorem, XIII. 589. e. per quam a Pericle reditum impetravit ab exsilio, *ibid.* f. Cimonem accusavit Plato in dialogo, qui Cimon inscribitur? XI. 506. d. n.

Cimon, nobilis sculptor *vel* caelator poculorum, XI. 781. e. n. (*pag. 212. nostr. ed.*)

Cinaedologus, *vel* Cinaedus, carminum lascivorum genus, quae & Ionica carmina vocantur, XIV. 620. e. f. n.

Cinaethenses. *Vide* Cynaethenses.

Cinarae, Cynara, & Cynarus, *lib.* II. *cap.* 82. *ubi quidem* Cynarum arbuſtum cum cinara articcocco *vel* articaſto confunditur. *vide Animadv. ad* II. 70. a.

Cincalus piscis. *vide* Cinglus.

Cindon, Κινδων, helluo, VIII. 345. c.

Cineſias, Κινεſίας, poëta cycliorum chororum, i. e. dithyrambicus, XII. 551. c. n. (*Conf. Harpocrat. in Κινεſίας, & Perizon. ad Aelian. X. 6.*) Tenuiſſimâ & procerâ fuit ſtaturâ, *ibid.* c. & d. Personam agit in Anaxilae fab. Circe, III. 95. b. In eundem Strattis integram fabulam ſcripſit, XII. 551. d. *Plura de eo habes lib. XII. cap. 76. toto.*

Cinglus piscis, & motacilla avis, VII. 326. a.

(Cinnamomum Dalecampii effinxit ingenium, IX. 403. d. vs. 60.)

Cinyras, Cypriorum rex, pater Adonidis, X. 456. a.

Circe, vini ope homines in bruta mutat, I. 10. e.

Circulatores. *Vide* Praestigiatores, & Plani.

Circus, placentiae genus, XIV. 647. d.

Cirrho oppidum, IX. 390. b. Cirrhaeum bellum cum Phocensibus decennale, qua occasione ortum, XIII. 560. c.

Cirrocoeladiae fici, III. 78. a. *ſi vera ſcriptura.*

Cissybium, poculi genus, *lib.* XI. *cap.* 53. Magnum poculum: quod cum Cyclops ter ebibisset ab Ulyſſe datum, humi prostratus iacuit, XI. 461. c. d.

Cisternina aqua, III. 124. f.

(Cithaeron, vitiosa scriptura II. 42. a. *Vide Animadv. Tom. I. pag. 504 ſq.*)

Citharâ aſſâ canere primus inſtituit Ariſtonicus Argivus

- XIV. 637. f. *Plura de Citharae cantu, ibid. - 638. c. & 627. d - f. τὴν πολυχordaίαν εἰς τὴν ψαλὴν κατέβηκεν* primus induxit Stratonicus, VIII. 352. c.
- Citharisteriae tibiae, IV. 182. c.
- Citharus piscis, *lib. VII. cap. 73.*
- Cithelas. *vide* Cothelas.
- Citrium malum, Romanis citrum, III. 85. c. Nomen antiquioribus ignotum, *lib. III. cap. 27.* Fabulae aurea & Hesperidum mala vocant, *ibid.* Fructum & arborem sub nomine Persici & Medici mali descripsit Theophrastus, *cap. 26.* Citria mala vim habent antipharmaci, *cap. 28.* Vestibus interposita, illaefas a tineis praestant, III. 83. d. e.
- Citium, Cypri opp. Unde Cittieus Zeno.
- Citucitus. *Sic latine scribunt nonnulli, in his Casaubonus, pro Graeco Κεϊτούκειτος, quod cognomen Ulpiano tribuit Athenaeus, I. 1. d. e. n.*
- Civitas quaeque quid proprii habeat, I. 27. d. e. (*Confer infra, Praestantiora.*) Civitas instar crateris temperari debet, X. 444. a.
- Clarotae apud Cretenses, servi bello capti, VI. 263. e. f.
- Clavatores. *vide* Melophori.
- Claudium museum, VI. 240. b. n.
- Clavis Laconica, VII. 303. b. n. *ubi de homonymiâ vocabuli κλεις, & de clavicula thynni.*
- Clavus. Clavi aenei librarum 10. & 15. pondo, in nave Hieronis, V. 207. b. Clavi aurei in Nestoris poculo stellas significant, XI. 489. d. e.
- Clausigelos, cogn. alterius duarum Phrynarum, XIII. 591. c.
- Clazomene, Ioniae oppidum, XII. 525. a. *ubi pro vulgato Κλαζομένας rectius Κλαζομενάς scribetur.*
- Cleenetus tragicus, nullius umquam leguminis filiquam abiecit, II. 55. c. (*Cleenetis, diversi puto ab hoc, meminisse Aristophanes, Equit. 571. ubi vide Schol.*)
- Cleander, Archestrati amicus, cui ille & Moscho Gastrologiam suam dicavit, VII. 278. e. Eundem vero etiam Cleaenum (Κλέαινον) nominat, VII. 322. c.
- Cleanor Atheniensis, Lamiae pater, XIII. 577. c.
- Cleanthes Corinthius, pictor, VIII. 346. c.
- Cleanthes philosophus. (*vide Ind. Aut.*) Eius discipulus Sphaerus, VIII. 354. c.

Cleanthes Tarentinus, inter convivandum omnia versibus eloquebatur, I. 4. d.

Clearchus, Aristotelis discipulus, *vide Ind. Aufl.*

Clearchus, *dux Graecorum*, occiditur a Tissapherne, Menonis Thessali prodicione, XI. 505. a.

Clearchus, Heracleotarum Ponti tyrannus, quam plurimis veneno necandis delectatus, III. 85. a. Filius eius Dionysius, XII. 549. a. *de quo infra.*

Cleini, Κλεινοι, apud Cretenses vocantur pueri amati, XI. 782. c. (*pag. 215. nostr. ed.*)

Cleinas. *vide Clinias.*

Cleino, Κλεινώ, puella pincernae munere functa apud Ptolem. Philad. X. 425. e. Ei multae statuae positaē Alexandriae, *ibid.* f. & XIII. 576. f. *ubi perperam Κλέων edebatur eius nomen.*

Cleio, Κλειώ, mulier ἑσθράγος, VIII. 345. a. n. *Eadem bibax*, X. 440. d. n. *ubi quidem Κλῆω nominatur, nempe metri causa.*

Cleisophus Atheniensis, Philippi regis Maced. parasitus & adulator abiectissimus, VI. 248. c-f.

Cleisophus Selymbrianus, statuae amore captus, XII. 605. f.

Cleisthenes. *vide Clisthenes.*

Cleitor, *vel* Clitor, Arcadiae oppidum, VIII. 332. b. *ubi fons mirabilis*, II. 43. f. & fluvius Ladon, pisces habens vocales, VIII. 332. f. *Aliis Cleitor vel Clitor vocatur idem fluvius*, VIII. 331. d.

Incolae, Clitorii, Κλειτόριοι, XI. 468. a.

Cleitrus. *vide Clitus.* **Cleo**. *vide Cleio.*

Cleomachus, ignobilis poeta, XIV. 638. f. n.

Cleombrotus, perdicis filius, i. e. lascivus, IX. 389. a. n.

Cleomenes, Lacedaemoniorum rex, (*primus huius nominis*; *cf. Meurf. De regno Laced. cap. 12.*) quum merum apud Scythas potare consuevisset, in furorem actus, X. 427. b. se ipse gladio discidit, X. 436. e.

Cleomenes, Lacedaemoniorum rex, (*tertius huius nominis*), vixit paulo post Areum & Acrotatum, IV. 142. b. (*vide supra, in Areus.*) Frugalis & modestus in vitu, *lib. IV. cap. 21.*

Cleomenes, Methymnaeorum tyrannus, luxuriam civium repressit, X. 442. f. 443. a.

Cleomenes rhapsodus, XIV. 620. d. & 638. d.

- Cleon, dux Atheniensium in praelio ad Amphipolim, V. 215. d.
- Cleon, cogn. Bos, pravus citharoedus & cantor, VIII. 349. e.
- Cleon, cogn. Mimaulus, Italicorum mimorum histrio solertissimus, non personatus, X. 452. f.
- Cleon, Thebanus cantor, cui statua aenea posita Thebis cum Epigrammate, I. 19. b. c.
- Cleonae, Κλεωναί, Argolidis oppidum, cuius laudatur acetum, II. 67. d. n. Cleonaeorum mensura, *ibid.* Cleonaea, Κλεωναία, species radicularum vel raphani, II. 56. f.
- Cleonice, uxor Cnopi, regis Erythrarum, VI. 259. b.
- Cleonicus, senex loquax, cui ut post mortem etiam loquatur dedit Proserpina, XV. 698. a.
- Cleonymus, φένας, i. e. impostor, IV. 131. a. Ob voracitatem a Comicis (*frequentissime ab Aristophane*) tractatus, X. 415. d.
- Cleonymus, (Argivus, *puro*) saltator, idemque adulator, a Myrri Argivo e sella, in qua iudicibus adsidebat, deturbatus, VI. 254. d.
- Cleonymus Spartiata, obsides a Metapontinis accepit decem virgines nobilissimas, XIII. 605. d. e. n.
- Cleopatra, Philippi filia ex Olympiade, soror Alexandri, XIII. 557. c. d.
- Cleopatra, Hippostrati soror, Attali ex fratre neptis, uxor Philippi, XIII. 557. d. cuius nuptiae perdiderunt Philippum, XIII. 560. c. Cleopatrae filia, Europa, XIII. 557. e.
- Cleopatra, postrema Aegypti regina, Antonio nubens in Cilicia splendidissimum instituit convivium, *lib.* IV. cap. 29. In Rhosicum fictile pulcerrime pictum quotidie quinque minas impendit, VI. 229. c.
- Cleophantus Thebanus, tibicen & saltator, I. 22. c.
- Cleoptolemus Chalcidensis, cuius filiam uxorem duxit Antiochus Magnus, X. 439. f.
- Clepsiambus, instrumentum musicum, XIV. 636. b. & f. *Item*, IV. 182. f. n. ubi quidem κλεψιάγγους vulgo legabatur, pro κλεψιάμβους.
- Clepsydra, horologium, IV. 174. c. XIV. 640. b.
- Clepsydra, Merichae meretricis cognomen, XIII. 576. c. d. Unde etiam titulus fabulae Eubuli, *ibid.*

letae fanum, IV. 139. b. ἐν τοῖς πρὸς τὴν Κλεῖταν μέ-
 ρεσι. *Quem ad locum haec notavit DALECAMPIUS:*
 »Thiasa fluvius est Spartani agri Amyclas euntribus,
 »cui proxima est Phaënnæ & Cletae Gratiarum æ-
 »des. Pausanias. « — *Vide Pausan. lib. III. cap. 18.*
p. 254. & IX. 35. pag. 780. Ex scriptura autem apud
Pausaniam vulgata scriptum oportebat πρὸς τὴν Κλη-
τᾶν, id est, πρὸς τὸ τῆς Κλητᾶς ἱερὸν.

Idium, *Plin. Græce κλειδίον. vide Animadv. ad VII. 303. c.*

Imacides, assentatrices mulierculæ Cypriæ, ab uxori-
 bus Arrabazi & Mentoris adscitæ, VI. 256. d. n.

Iinias, Κλεινίας, pater Alcibiadis, V. 219. c.

Iinias, Pythagoricus, lyrâ iram suam mitigare consue-
 verat, XIV. 623. f. 624. a.

Iio: & Clitor: *vide supra, Cleio: & Cleitor.*

Iisthenes, Sicyoniorum tyrannus, pater Agaristæ, VI.
 273. c. XI. 541. b. *Dictum eius in aliquem procorum*
filiae suæ, Saltando nuptiis eum excidisse, XIV. 628.
 c. d.

Iitus, Κλειτός, amatur ab Aurora, XIII. 566. d.

Iius, cogn. Candidus, ὁ Λευκός, unus ex Alexandri
 amicis, purpureis taperibus incedens audientiam da-
 re solebat, XII. 539. c.

Iustrum, *sive* Crustulum, placentæ genus, XIV. 647. c.
 Clustrum Cyrianum, Turanum, &c. *ibid. d.*

Iymenus, Plutonis cognomen, X. 445. d. n. XIV. 624. e.

Iytaemnestra, Agamemnonem simul cum Cassandra in-
 terficit, XIII. 556. c. Ei cantor, veluti custos &
 hortator, relictus erat ab Agamemnone, I. 14. b.

Iecus, κρήνη, IV. 131. e.

Iestus, panis quidam apud Iones, III. 111. d.

Iidus. Ad Cnidum navali praelio vincuntur Lacedaemo-
 nii a Conone, I. 3. d. ἡ Κνιδία, fines Cnidiorum,
 VI. 262. e. n.

Cnidium acetum, II. 67. c. Cnidiae cucurbitæ,
 II. 59. a. Granum Cnidium, II. 66. d. n. Κνιδία κε-
 ράμια, doliola, amphoræ, I. 28. c. n. Cnidium vi-
 num, I. 33. e. f.

Patriâ Cnidii: Agatharchides, Ctesias, Dicaeo-
cles. (Ind. Aufl.)

Ianismus, Κνησμός, modus quidam αὐλήσεως, XIV. 618. c.

Ianopus, rex Erythrarum: eius regnum ab adulatoribus ever-

- sum, a quibus in mare est proiectus, *lib. VI. cap. 74.*
Cnolion, puer delicatus Demosthenis, *XIII. 593. a.*
Coa, mendosum (ut volunt) nomen. Victoria navalis Antigoni *περὶ Λεύκολλαν τῆς Κώας V. 209. e. n. τῆς Κύπρου vel Κυπρίας corrigunt.*
Cobius piscis. *vide Gobius.*
Cobion, Κωβίων, parasitus, *VI. 242. d. n. Idem vero IV. 134. c. & VIII. 339. a. n. etiam Κωβίδης nominatur, id est Gobius: qua in nominis ambiguitate ludit Archippus, VII. 329. c. n. quo ex loco colligas, fuisse hominem Selaminium. Fuerat idem praecipuus amator Pythionicae hetaerae, VIII. 339. e.*
Cobitis, apuarum species, *VII. 284. f. 285. b.*
Cocali filiae lavant Minoem, in Siciliam adventantem, *I. 10. e.*
Coccali, nuclei pineae nucis, *II. 57. c. miscentur alicae, III. 126. a.*
Coccarum, placentarum genus, *XIV. 645. b.*
Coccymelum, prunum, *II. 49. d. - 50. d. quasi cuculi malum, II. 49. f.*
Cocetum, κυκεών, *lib. XI. cap. 83.*
Cochleae, *lib. II. cap. 63. In cibo habent vires aphrodisiacas, II. 63. e. 64. a. In coitu congeminatae, II. 63. b. c. Domiportas vocat Hesiodus, II. 63. a.*
Cochlea Archimedis, sentinae exhauriendae, *V. 208. f.*
Codalus, apud Hipponactem, tibicinis nomen, *XIV. 624. b.*
Codrus panis frustum sumsit, quem thronum vocant, &c. *III. 111. d.*
Codymalon, malum struthium vel cydonium, aliis flos quidam, *III. 81. f.*
Coecoa, (sive Caecoa,) famulae nomen apud Sophronem, *IX. 380. e. n. 409. a. n.*
Coeli frigiditas & tristitia, aspera & dura reddit hominum ingenia, *XIV. 627. d. e.*
Coemiterium, i. e. cubitorium, apud Cretenses, coenaculum quo excipiuntur hospites, *IV. 143. b. c.*
Coena Attica, & variae aliorum Coenae, *lib. IV. cap. 8 seqq. Vide Seriem Titulorum libri IV. in fine T. II. Athenaei nostri p. 554 sq. & confer infra, voc. Convivium. Atticae coenae tenues, lib. IV. cap. 14. & IV. 132. c. Coena bellica, apud Mnesimachum comicum, X. 421. b. c.*

Coenas qui describere Auctores, *vide supra, in Indice Titulorum, voce Δείπνον.*

Velut in splendidâ coenâ, multiplices lautitias exhibere spectatoribus debet poëta, X. 411. a.

Coenacula apud Cretenses, IV. 143. b. c.

Coeranus Milefius, naufragium passus, & a Delphino servatus, fociis omnibus pereuntibus, XIII. 606. d. e.

Coeus, Κοῖος, pater Latonae: κοῖον vero Macedones nomen dicunt, X. 455. d.

Cognomina per iocum & irrisionem hominibus imposita: *vide Eclogam Anaxandridae, VI. 242. e. f. & conf. Animadv. Tom. VIII. pag. 435.*

Colabri, versus lascivi & obsceni, IV. 164. e. n. XV. 697. d.

Colabrismus. *Vide supra, Calabrismus.*

Colacea, Κολακεία, oppidum a Meliensibus habitatum, eversum a Theffalis, VI. 254. f.

Colchis, mulier apud Antiphanem ex vino insolens, X. 445. c. n.

Colias piscis. *vide Ind. Graec. voc. Κολίας.*

Colias, Κολιάς γῆ, terra figlina ex Coliade, Atticae promontorio, XI. 482. b. n.

Collabus, species panis, III. 111. f. 96. c.

Colles quinque, s. Quinque - colles, locus sic dictus prope Spartam, I. 31. c.

Collix, & Collyra, panis genera. *Vide Ind. Graec.*

Colocasia Minerva, eiusque templum, III. 72. b. n.

Colocasium, radix fabae Aegyptiacae, III. 72. b. & 73. a.

Colona, locus Spartae, ubi Bacchi templum, XIII. 574. d. n.

Colophon, Ioniae oppidum, VI. 259. b.

Colophonii, initio durâ usi vitâ, deinde cum Lydis in itâ societate in immodicam luxuriam delapsi, *lib. XII. cap. 31.*

Patriâ Colophonii: Antimachus, Hermesianax, Nicander, Phoenix poëta, Theopompus poëta, Xenophanes. (*Ind. Auct.*)

Colophonias, Archaeanaassa. (*Ind. Ret. & Pers.*)

Colostrum, IX. 372. c. Colostri frusta, VI. 269. a. n.

Colotes, an populi cuiusdam aut pagi Atheniensis nomen? unde titulus fabulae Menandri, quae sic citatur, Μένανδρος Κόλωσι, VII. 301. d. n.

Columbae, & variae earum species, *lib. IX. cap. 50. Plu-*

ra de Columbis, *ibid* cap. 51. Columbae albae quando primum apud Graecos conspectae, IX. 394. c. Columbae Veneris Erycinae cum Dea abeunt & redeunt, IX. 394. f. Iupiter in columbae formam ver-
sus, 395. a.

Columbae in pompa Protemaei Philad. V. 200. c. Columbae apud Cypri regem vice flabelli fungentes, VI. 257. e. f. Peleides in Nestoris poculo apud Homerum, non sunt columbae, sed Pleiades astrum, *ib.* XI. cap. 79 - 82.

Colus, animal quadrupes, V. 200. f. n. 201. c.

Colybdaenae apud Epicharmum *sunt* carabi, *i. e.* locustae, III. 105. b.

Colymbades olivae, II. 56. b. IV. 133. a.

Colymbis, avium aquaticarum minima, IX. 395. d.

Colytus, Κολυττός, *pagus Atticus. Gentile*, Κολυττή, VIII. 339. b.

Coma adscititia ornata mulier tubicina, X. 415. a. n. Adscititia coma primi usi perhibentur lapyges, XII. 523. a.

Comam ephebi consecrant Herculi, XI. 494. f.

Comam aluit nebulo, quo stigmata in fronte tegeret, VI. 225. b. c. Comam prolixam aluit Alcibiades, XII. 534. c. n.

Comaeus, Apollo, IV. 149. d. n.

Comaris piscis, VII. 319. b. n. *Idem*, cammarus, & comorus.

Comeon, unus eorum qui remp. Rhodiorum administrant, ebriosus & lascivus, X. 444. d. e.

Comica saltatio, cordax, I. 20. e. Ex comica scenâ *fer* nonnisi dissyllabi prodeunt, ex tragica dissyllabi, XIV. 614. f.

Comici poëtae interdum alios auctores citant, maxime poëtas, sed & prosaicos scriptores. De Aristophane, veteres tragicos praesertim exhibente, satis nota res. Mnesithei medici praeceptum citavit Alexis, X. 419. c. *item* (ut *equidem existimo*) II. 35. e. & 36. a. coll. *Animadv. Tom. VIII. pag. 397.* Platonem citavit *idem* Alexis, VIII. 354. d. Timoclem *idem*, III. 120. a. coll. VIII. 339. d. Timotheum citavit Anaxandrides, X. 455. f. Telestem Theopompus comicus, XI. 501. f. 502. a.

Commodus imperator, Herculeo cultu ornatus vehebatur, Herculem se nominari volens, XII. 537. f.

Comoedia, ex temulentia ortum duxit, II. 40. a. b. Mediae comoediae dramata plura octingentis perlegit Athenaeus, ex eisque excerpta confecit, VIII. 336. d. Comoedia Italica dicta, IX. 402. b. Comoediam scribere difficilius est quam Tragoediam, VI. 222. a. - 223. a.

Compotatio. E sacrificio epulum, ex epulo compotatio, e compotatione lascivia, &c. II. 36. c. d. *Conf.* Cothoniſmus.

Comus, modus quidam tibialis, XIV. 618. c.

Conallis, meretrix, XIII. 567. f.

Concha & Conchotheras, III. 85. d. *Cf. cap. 33. lib. III.*

Conchylium varia, *lib. III. cap. 30 - 32.*

Concoctio ciborum fit per putrefactionem, VII. 276. d. iuvatur lunae luce, *ibid.*

Condimenta, *lib. II. cap. 77.* Condimentorum recens apud Alexidem, IV. 170. a. b. Condimenta carniū pisciumque amant omnes, nudas carnes non item, XIII. 564. a.

Condy, poculum Persicum, *lib. XI. cap. 55.*

Conger piscis, *lib. VII. cap. 31. & 42.* Conger albus, XIV. 623. c. Conger quomodo in cibum parandus, XIV. 662. b.

Congius. Dionysius tyrannus ei, qui congiū vini primus bibisset, auream coronam proposuit, X. 437. b. Poculum duos congios capiens bis ebibit Proteas, quod praestare non potuit Alexander, X. 434. a.

Congiorum festis diebus (*conf.* Choës) mos fuit Athenis, munera mittere sophistis, X. 437. d.

Conisalus, X. 441. f. n.

Conon, victis ad Cnidum navali pugna Lacedaemoniis, cunctos Athenienses magnifico epulo excepit, I. 3. d. Piraeum muro cinxit, *ibid.* Cur Athenis Cyprum migraverit, vitamque ibi egerit, XII. 532. b. Ex meretrice Thressa genuit Timotheum, XIII. 577. a. b.

Canon artifex, a quo nomen invenerunt Cononii calices, XI. 478. b. 486. c.

Coni, nuces pineae, *lib. II. cap. 49.*

Contoporia via, Argis Corinthum ducens, II. 43. e. n.

Contrariis rebus delectatur homo, III. 123. f. 124. a.

Convivium. *conf.* Coena: & *Ind. Titulor. voc.* Δείπνον, & Συμπόσιον. Convivia omnia olim Diis sacrata, II. 40. c. V. 192. b. Convivia Homerica collata cum Platonis, Xenophontis & Epicuri Conviviis, *lib.* V. *cap.* 3. - 20.

Olim in Conviviis, priusquam introirent convivae, sua cuique portio mensae erat imposita, XIV. 640. e. Convivio ad summum quinque interesse convivas voluit Archestratus, I. 4. e. XV. 671. a. Athenis convivio etiam nuptiali non amplius triginta convivas interesse licitum erat, VI. 245. a. Gynaeconomorum officium erat, explorare convivarum numerum, an esset legi consentaneus, *ibid.* a. b.

In Conviviis non modo ferculis, sed & colloquiis reficiendi convivae, I. 2. b. X. 419. e. Talia erant convivia apud Platonem in Academia, etiam in postea diem iucunda, X. 419. c. d. Quaestiones eruditae olim in conviviis proponi solebant, *lib.* X. *cap.* 86 sq. Frugalia Menedemi convivia, *lib.* X. *cap.* 15. *Item* Arcefilai, quae simul hilaria, *ibid.* *cap.* 16.

Conyza, II. 66. e. Potio ex milio & conyza parata, X. 447. d. n. (*Vini conyzitae mentio fit apud Geoponicos, VIII. 10. Conf. Dioscorid. lib. III. cap. 127.*)

Copais lacus, in Boeotia, II. 71. c. VII. 297. c. d. Unde Copaidēs anguillae, VII. 297. c. d. 300. c. *Et nuda* Κωπαίδες, omisso substantivo nomine, VII. 327. e. Κωπαΐδας apud Archestratum, VII. 298. f.

Copais videtur etiam fuisse mulieris nomen apud Antiphanem. *Vide Animadv. ad XIV. 622. f.*

Copeus, Κωπεύς, pater perhibetur Glauci, VII. 296. b.

Copis, coena apud Lacedaemonios, II. 56. a. IV. 138. e. n.

Cops avis, eadem quae aliās Scops, aut huius species aliqua, IX. 391. e.

Copra, placentae species, XIV. 648. e. Coptoplacenta, 647. f.

Coptus, oppidum Thebaidis in Aegypto: ubi vinum nascitur leve admodum, I. 33. f. *Ibidem* parantur vasa fictilia, quorum massa cum atomaribus subacta est, XI. 464. b.

Coquinaria ars, Regnum fumo circumfusum, IX. 405. e. Optime merita de genere humano, *lib.* XIV. *cap.* 80. Coquinaria vasa recensentur *lib.* IV. *cap.* 68.

quus, ingenio opus habet non minus quam poëta, I. 7. f. Plurimas alias artes nosse debet, *lib. VII. cap. 37. & lib. IX. cap. 22.* Coquus fuerat Cadmus, XIV. 658. f. *item* Coroebus, IX. 382. b. Coquus Demetrii Phalerei, insigniter ditatus & nequissimus, XII. 542. f.

Coqui gloriosi, *lib. VII. cap. 32. & cap. 36 - 41.* Coquorum gloriosorum *ῥήσεις complures*, *lib. IX. cap. 20 - 24. & cap. 68. - 70. lib. XIV. cap. 77 sqq.*

Coquorum multorum nomina eduntur & inventa exponuntur, *lib. IX. cap. 24. (ubi septem coqui adpellantur Alteri septem Sapientes.) Rursus IX. 403. f.* Coqui olim apud Graecos non fuere servili conditione: coquus servus apud Comicos non reperitur praeterquam apud Posidippum, XIV. 658. f. Coquus indigena & civis olim vocabatur Maeson, Μαῖσων: peregrinus vero Tertix, XIV. 649. a. b.

Proverbium: Si quid peccavit coquus, vapulat tibicen, IX. 381. a.

Coqui sacrifici, *lib. XIV. cap. 78 sq. Et Coquorum tribus olim Athenis*, XIV. 660. d. e.

Cor in ventre habet asellus piscis, VII. 315. e. n. Bina corda inesse perdicibus Paphlagoniis ait Theophrastus, IX. 390. c. Cor non comedendum, *Aenigma Pythagoricum*, X. 452. d. Animi sedes in corde, XV. 687. e. - 688. b.

Coracinus piscis, *lib. VII. cap. 81. Unde nomen invenerit*, VII. 287. b. 309. a. vilis piscis, VII. 294. a. 309. a. *Sale conditus*, saperda a multis vocatur, III. 118. b. VII. 308. e. Coracinus fluviatilis, Alexandrinis heminerus dictus, III. 121. b. c. *Ad eundem piscem fortasse pertinet VII. 329. c. n. ubi κορακίωνας habet Epit. pro eo quod in edd. & in ms. A. est κορακίωντας.*

Coracus in crustaceorum piscium numero nominatur, III. 105. b. *Sed videtur carabus legendum.*

Coraxi, populus Colchicus, ad Pontum Euxinum, Sindorum vicini, XII. 530. f. n.

Corbis in nave, loricula, τὸ θωράκιον, XI. 475. a.

Corcyra insula, Κερκύρα. Unde Corcyraei, οἱ Κερκυραῖοι: quos Neptunus male perdat! ait Hermippus poëta, I. 27. e. Corcyraeae mulieres pilā ludunt cantantes, I. 24. b. Corcyraeum vinum laudatur, I. 33. b.

Genere Corcyraei: Draco, *auctor libri περὶ Ἀλβαν*, & Eumachus. Corcyraea item, Agallis. (*Ind. Auct.*) Cordax, saltatio comica, L. 20. e. XIV. 629. d. n. conf. 630. e. & 631. d.

Cordistae, Gallicus populus, (*alius Scordisci*) reliquiae Gallorum qui cum Brenno advenerant, aurum in ditionem suam non admittebant, VI. 234. a. b. Eorum dux, Bathanatus, *ibid.* b.

Cordylus, animal amphibium; (*de lacerti genere;*) Nume- nio, curylus, *lib.* VII. cap. 74. not.

Corianno, meretricis nomen, XIII. 567. c. & titulus fa- bulae Pherecratis.

Corinthus, ἡ καλὴ Κόρινθος, XIII. 573. c. Corinthus civi- tas (*personata &*) coronata adstans Ptolemaeo Philad. in pompa, V. 201. d. Via Contoporia Argis Co- rinthum ducens, II. 43. e. Proverbium, *de fertilī re- gione & opulenta possessione*: Sit mihi quod est inter Corinthum & Sicyonem! V. 219. a. n. Κόρινθον ἢ Σί- κyon ἡδέως ἐνταῦθα - - διεφθάρην, XIII. 567. c.

Corinthia, species raphanidum *f.* radicularum, II. 56. f. Corinthia Venus, Melaenis dicta, XIII. 588. c. Corinthia opera: Κορίνθιοι κάδοι, VI. 236. b. ἐκ Κορίνθου στρώματα, I. 27. d. Capitula columnarum κορινθιουργεῖς, V. 204. c. Crateres κορινθιουργεῖς, cae- latis figuris ornati, V. 199. e.

τὰ Κορίνθια *idem valet ac τὰ ἑταιρικά*: sic sane acci- piendum hoc vocab. XIII. 567. c. ubi Myrtilus vocatur ὁ τῶν Κορινθίων σοφιστὴς, quod non recte Casaub. inter- pretatur, qui Corinthi sophistam egisti: nam hoc vult auctor, qui res Corinthias, sive Corinthiam artem (τὰ Κορίνθια, sicut τὰ Φυσικὰ, τὰ Διαλεκτικὰ) doctus es & alios doces. Neque aliter intelligendum, XIII. 573. c. ubi Myrtilus ipse loquens, sibi exprobratam esse, αἰ, τὴν αὐτόθι (*scil. ἐν Κορίνθῳ*) σοφιστείαν. Corinthiae meretrices, nomine civitatis supplicabant Veneri, eique vota faciebant pro salute publica, XIII. 573. c. d.

Corinthii adeo fuerunt opulenti, ut servorum aluerint myriades sex & quadraginta: quare χοινο- κομέτραι a Pythia dicti, VI. 272. b. Corinthiorum lex in carillones, VI. 227. e. f. Privati subinde Veneri votum faciunt de certo numero meretricum ei ad-

ducendo, XIII. 573. e. Festi dies Corinthiorum, τὰ Ἑλλάτια, XV. 678. b. Corinthiorum glossae quaedam, XI. 495. c. XV. 681. b.

Patriá Corinthius, Eumelus. (*Ind. Aufl.*) Quod vero Arctinus perhibetur Corinthius, I. 22. c. n. id *Breviatoris errore factum*. Lais dicitur Corinthia, ἢ ἐκ Κορίνθου, non quod ibi nata fuerit, sed quod eam sibi patriam elegisset, XIII. 570. e. n.

Corinthium vinum, durum, I. 30. f.

cornix avis, Κορώνη, Apollinis filia, VIII. 359. e. Cornicis vitulus, *ibid.* b. & d. Cornici stipem corrogantes coronistae cantilenam in Cornicem cantabant, *lib.* VIII. cap. 59.

cornix, Κορώνη, cognomen Theocleae meretricis, matris Callistûs, XIII. 583. a. & e. *Nude Κορώνη nominatur, nescio an eadem*, XIII. 587. b. e. & f. Nannii filia, aliâs Τύνη (i. e. avia) cognominata ἐκ τριπεπείας, *ib.* b. n.

ornu, vetustissimum vas potorium, *lib.* XI. cap. 51. *Conf.* Rhytum.

ornua inusitatae magnitudinis sunt bobus Molossis, XI. 468. d.

ornua, (*instrumenta musica*) & tubae, Etruscorum inventum, IV. 184. a.

orona, latinum vocabulum e Graeco χορώνδς (*sive Κορώνη*) ortum, XV. 680. d. n.

Coronae aureae, in pompâ Ptolemaei Philadelphi, ter mille & ducentae, V. 202. d. *Praeterea mystica corona aurea cubitorum octoginta in circuitu, quâ deinde cincta est porta aedis Berenicae, ibid.* Corona aurea hederacea, i. e. hederæ folia imitans, V. 198. f. 200. d. 201. c. & d. XIII. 605. b. n. Corona aurea oleaginea, V. 201. d. pinea, V. 200. a. n.

De Coronis sive Corollis, quibus cingebatur caput in conviviis & in sacrificiis, ex professo agitur lib. XV. cap. 8-33. Et ibi de vario Coronarum nomine & materia, praesertim cap. 19. & sqq. Vide Seriem Titulorum libri XV. in fine Tomi quinti Athenaei nostri, pag. 582 sq. Et confer Summas argumentorum in ora nostrae editionis adnotatas.

Origo coronandi caput in comperationibus, ex Aristotele & Aristone Ceo, XV. 674. b. c. ex Philonide medico, XV. 675. c. - e. Coronatum usus

in Sacrificiis, XV. 674. e. & f. Coronis etiam colla cingebantur, XV. 674. c. d. Coronarum in conviviis aut sacrificiis apud Homerum usus nullus, I. 18. e. f.

Qui coronati sunt, his si coronae solvuntur & defluunt folia, existimantur esse amore capti, XV. 669. d. - 670. d. Cur coronentur eorum fores quos amamus, XV. 670. d. e.

Coronae e vitice vel Amerina falice, XV. 671. e. f. & *dein cap. 12 - 15*. Calamo coronantur Lacedaemonii Promachiorum festis diebus, XV. 674. a.

Coronarii flores, ex Theophrasto, *lib. XV. cap. 27 - 29*. ex Nicandro, *cap. 31*. Coronaria papyrus, XV. 676. d.

Corone, Κορώνη, *vide* Cornix.

Coronistae, stipem cornici rogantes Rhodi, *lib. VIII. cap. 59*. Quorum cantilenae vocantur Coronismata, VIII. 360. b.

Corporis concinnus morus *laudatur*, I. 15. b. XIV. 628. e.

Corſes, Κέρσης, cognomen impositum Athenis ei homini, qui primus barbam sibi radendam curaverat, XIII. 565. a. b.

Corſi, Sardiniae vicini, constanter melle utuntur, unde longaevi sunt, II. 47. a. Sed Κύρσιοι, qui ibi nominantur, Cyrni sunt, Indicus populus, cum Corſis confusi & permutati ab Athenaeo. *Vide Animadv. nostras, Tom. VIII. pag. 400.*

Corydallus, vel Corydalus, pagus Atticus, IX. 390. b.

Corydus Atheniensis, parasitus & helluo, VI. 240. f. 242. d. VIII. 343. b. Cuius proprium nomen Eucrates, VI. 241. d. in cuius cognomine Corydus luditur, 241. e. Professione fuerat χαλκοτύπος, faber aerarius, *ibid. c. De hoc, & de scite eius dictis, vide totum cap. 39 & 47. libri quinti.*

Coryphaena piscis, idem ac Hippurus, VII. 304. d.

Cos insula, VI. 262. c. (*Conf. supra Coa: & vide an huc spectet.*)

Coi adolescentes formosissimi, I. 15. b. Coi Iunoni sacra facientes servum nullum admittunt, VI. 262. c. XIV. 639. d.

Genere Coi memorantur, Dromeas, (*Ind. Rer. & Pers.*) Evemerus, Philetas, Praxagoras. (*Ind. Austr.*)

Coum vinum, aquâ marinâ miscetur, I. 32. e.
Coum unguentum *laudatur* amaracinum & melinum,
 XV. 688. e. f.

osmosandalum, floris nomen, XV. 681. b. c. n.

offypha, meretrix, XIII. 587. f.

offabus, XV. 668. b. *vide* Cottabus.

otalus, κώταλος, cantilenæ cuiusdam titulus, IV. 176. d. n.

othelas, Κοθήλας, (*sic Ms. non Cithelas*) Thraciae rex,
 a Philippo victus, filiam suam ei in matrimonium
 collocat, XIII. 557. d. n.

othocides orator, Aeschines, VI. 223. d. n.

othon, poculum Laconicum, *lib.* XI. *cap.* 66. *Commo-*
diffimum in expeditione militari, XI. 483. b. n. *Apud*
Siculos cothon dicitur gobius piscis, VII. 309. c.

othonias, apud Sophronem, nomen filii thynnotherae,
 VII. 309. c.

othonismus, *i. e.* *Compotatio*. Praeceptum medicum Mne-
 sithei de cothonismo, *lib.* XI. *cap.* 67.

othus piscis, Numenio idem atque gobius, VII. 309. c.
 304. e.

ottabia certamina, XI. 479. d.

ottabis, calix ad cottabi usum adcommodatus, *lib.* XI.
cap. 58. IV. 149. b.

ottabiffare Graeci medici dicebant vomere, XV. 665. e.

ottabium *vel* cottabeum, κοττάβιον & κοττάβειον, vascu-
 lum ad cottabi ludum adhibitum, in quod iaculaban-
 tur latagen; *item*, praemium ludo propositum. *Vide*
Animadv. ad XV. 666. c.

ottabus, ludicrum a Siculis inventum; XV. 666. b. quo
 post coenam delectabantur, cuius studio adeo tene-
 bantur Graeci, ut etiam propria conclavia, huic lu-
 dico adaptata, construxerint, XV. 668. e. & *ut so-*
lertiâ in hoc genere magis gloriarentur, quam sagir-
 tandi arte, XI. 782. e. (*pag.* 217 *sq.* *nostrae edit.*)

De Cottabo *ex professo* agitur *lib.* XV. *cap.* 2-7. Tum
 & *lib.* XI. *cap.* 22. *ubi de ἀγκύλη*: & *cap.* 58. *ubi de*
cottabide: & *cap.* 75. *ubi de Mane*. Ad cottabi lu-
 dicrum *fere nonnisi* merum vinum adhibebant, XI. 782.
 b. n.

Cottabus *non modo* ludus dicitur, *sed* & vasculum,
atque etiam praemium cottabismi, XV. 666. c. d. Cot-
 tabus catactus, *s.* pensilis, XV. 666. e. f. & 667. e.

Mollis dextrae flexus in cottabi ludo, 667. b. - d. & XI. 782. e. Cottabismi ludus in pelvi aqua repleta, in qua innatabant acetabula, *lib. XV. cap. 6.* Cottabus in pervigiis propositus, *cap. 7.*

Amatores, invocato eorum quos amabant nomine, iaculari cottabum solebant, XV. 668. b.

Cottana, Syriacus cibus, III. 119. b. n. IX. 385. a.

Cottinae meretricis imaguncula, Lacedaemone dedicata, XIII. 574. d.

Cotula, κοτύλη, & poculum *denotat*, & mensuram *quandam*, lib. XI. cap. 57. *scilicet* heminam, XI. 479. a. *Item*, cavitatem quamlibet, *ibid.* *Sigillatim* cavitatem coxendicis, *ibid.* b. *Etiam* cymbala Aeschylus cotulas vocavit, *ibid.*

Coturnices, earumque venatio, *lib. XI. cap. 47 sq.* Odore coturnicis in vitam revocatus est Hercules, IX. 392. d. e. *Inde* Herculi Phoenices coturnices immolant, *ibid.* Parva coturnicula *chennion* vocatur, IX. 393. c. Coturnicibus feriendis unice operam dabat Midias, XI. 506. d.

Cotyledones, acetabula in polypi flagellis, XI. 479. b.

Cotyliscus, Baccho sacer crater, XI. 479. c. *Item*, placentiae genus *quoddam*, XIV. 647. b.

Cotylus, poculum, *lib. XI. cap. 56.* XV. 666. e.

Cotys, rex Thraciae, voluptatibus deditus, in sylvis amoenissima loca quaesivit, ubi cum amicis epularetur, XII. 531. c. d. Minervae amore captus, sibi eam sponsam pollicitus est, praeparatâ etiam ad nuptias coenâ, XII. 531. f. 532. a. *Idem* saevus homo, *ibid.* Ab eo literas accipit Philippus, VI. 248. e.

Cotyis filia nupsit Iphicrati, IV. 131. a.

Crambe. *vide* Brassica.

Cranai, Κραναι, populus, VIII. 347. a. *Sic subinde a poetis dictos Athenienses novimus: sed l. c. adparet, semen variorum populorum nomina profudisse poetam.*

Cranaus, helluo quidam apud Anaxilam comicum, X. 416. e. f.

Craneum, κράνιον, poculi species, XI. 480. f. n. *Sed videtur κρούνηιον legendum. Conf. mox, Cranium.*

Craneus, Κράνειος, (*vulgo*, cornus arbor: *sed* &) una ex Hamadryadibus nymphis, III. 78. h.

ranium, & Craneum, (Κρανίον, vel Κράνιον) gymnasium
Corinthe, XIII. 589. b. c.

rannon, vel Cranon, *Theffaliae oppidum, ubi est fons aquae
modice calidae, quae addita vino calorem in vasis
biduo aut triduo custodit*, II. 42. c. n.

rassiana placenta, XIV. 647. c.

rassus Licinius, occiso Spartaco finem imponit bello,
VI. 272. f.

raraegus arbor quam dicit Theophrastus, ea Athenaeo
videtur esse cerasus, II. 50. c. d.

rater unde dictus, III. 123. a. Crater Laconicus aureus,
metretas capiens quindecim, in pompa Philadelphi,
V. 198. d.

raterus & Perdiccas, gymnasticorum exercitationum stu-
diosissimi, immanem adparatum eâ causâ secum ve-
hebant, XII. 539. c. Apud Craterum Alexander laudat
Charonis puerum delicatum, XIII. 603. b. Alexini
paean in Craterum, XV. 696. e.

rates Cynicus obiurgat Demetrium Phalereum, quod
ipsum cum pera panis lagunculam vini misisset, X.
422. c. Phrynae statuam Delphis positam, ait, mo-
numentum esse intemperantiae Graecorum, XIII.
591. b.

ates, clarus olim caelator, XI. 782. b. (*p. 215. nostrae
editionis.*)

rathis, fluvius Magnae Graeciae, Thuriorum oppidum
praeterfluens, VI. 269. f. n.

ratinus, poeta, vide *Ind. Aufl.*

ratinus, puer formosus, ultro se pro patriâ devovit,
XIII. 602. c. d.

ratisthenes Phliasius, praestigiator, emicantem sponte
ignem eiciebat, I. 19. f.

reion, κρήιον, placentae genus, quod a sponso sponsae
adfertur apud Argivos, XIV. 645. d.

rembala, Crepitacula, instrumenta musica, lib. XIV.
cap. 10.

remys piscis, lib. VII. cap. 72.

reneae fici, III. 78. a. n. ubi quidem videndum, ne κρη-
ναία, non κρηνηλα, scriptum oportuerit.

reocacabus, quid dicatur, IX. 384. d.

reon, pater Glaucæ, uxoris Iasonis, XIII. 560. d.

repidae, κρηπίδες: his utuntur hilarodi, XIV. 621. b.

Crepidines in opere pistorio, XIV. 645. d. n. **Crepido** plantae, II. 58. e.

Crepitacula: vide **Crembala**.

Cretenſes, in puerorum amorem effuſi, XIII. 601. e.

Ab illis puerorum amor ad Graecos tranſiit, XIII.

602. f. Apud eos probro eſt puero formoſo, non habere amatorem, XI. 782. c. (p. 215. noſtræ edit.)

Cum aciem inſtruunt, formoſiſſimos deligunt qui Amori ſacra faciant, XIII. 561. e. f.

Cretenſes Glaucum (ſive potius Daëdalum) quaerentes, ad Apuliae oram depulſi, ſedes ibi fixerunt, XII. 522. a. n.

Cretenſibus patrium eſt ſaltare & in caput ſeſe rotare, IV. 181. b. XIV. 630. b. Venationis ſunt ſtudioſi; unde veloces pedibus, 630. c. Ad lyrae cantum adv. hoſtes proficiſcuntur, XII. 517. a. n. XIV. 627. d. Veteres **Cretenſes** loco rubae tibiaſ & rhythmum in bellum introduxerunt, XIV. 626. a.

Cretenſium ſyſſitia, i. e. Convivia publica, lib. IV. cap. 22. ἀνδρῶν, virorum convivia, V. 185. b. Servi, eorumque varia nomina & diverſa conditio, VI. 263. e. f. Feriis Mercurialibus epulantur ſervi, miniſtrant heri, XIV. 639. b.

Cretica ſaltatio, I. 22. b. **Creticus chorus** apud Homerum, lib. V. cap. 10. **Cretica hyporchemata**, IV. 181. b. **Cretici caſei**, XIV. 658. d. **Creticum vinum dulce**, X. 440. e.

Creticae gloſſae, XI. 782. c. (p. 215. noſtræ edit.) 783. f. (p. 222. edit. noſtræ) XI. 483. a. XI. 502. b. XIV. 658. d. *Conf. Ind. Titul. p. 251.*

Genere **Cretenſes** cum alii memorantur, tum **Epimenides** poëta: (*Ind. Auſt.*) **Sicinnus**, XIV. 630. b. **Zeno ſaltator**, I. 22. c.

Cribanites panis, furnaceus, III. 109. f. **Cribanotus** apud *Alcmanem*, III. 114. f.

Crimnites, & **Crimnon**. vide *Ind. Graec. in Κριμν.*

Crinon, lilii ſpecies: vide *Ind. Graec.* Item ſpecies mazaë, & ſchema quoddam ſaltationis, III. 114. f.

Crithon Rhenaenſis, pater Polycratonis, IV. 173. b.

Critias, Callaeſchri filius, (*Ind. Auſt.*) muſicae peritiſſimus, IV. 184. d.

Critobulus, Critonis filius, ab Aeſchine Socratico tradu-

cirur, V. 220. a. Ipse illudit Socrati, in Xenophontis Symposio, V. 188. d. Uxoris illius recens nuptae meminit Socrates apud eundem Xenophontem, XV. 686. e.

Criton, vel **Crito**, titulus dialogi Platonici.

Criton, frater Thrasylai illius, vel Thrasylli, qui, cum mente captus esset, magnas opes habere sibi visus erat, XII. 554. f.

Criton, *persona* in Diodori comici fabula Tibicina, X. 431. c. *Nescio an etiam* in Alexidis Nutrice, X. 426. d. *n. coll. Animadv. Tom. VIII. pag. 482.*

Crobyzi, populus Thracicus, cuius rex Isanthes, XII. 536. d.

Crocodili, Niloticis similes, in fluvio orae occidentalis Africae, lib. II. cap. 90.

Crocodilus terrestris, i. e. lacertus, VII. 319. e. *n. ubi ex Herodot. II. 69. notandum, lacertos in sepibus degentes a Ionibus proprio nomine crocodilos fuisse adpelatos: quos a pueris Ionicis affos comedi solitos esse credi potest Archestrato, id ipsum l. c. perspicue significanti.*

Crocus, flos coronarius, verno tempore sese abscondens, XV. 684. b. *n.* Croci flos fragrantissimus in Cyrenai-
ca, XV. 682. c.

Crocea vestis, *κροκωτὴς*, IV. 155. c. V. 198. c. d.

Croesus, Delphicum templum auro ornat, VI. 231. f.

Cromaciscus, *nomen incertae significationis, ac fortasse corruptum*, IX. 396. d. *n.*

Cromnus, & **Cromna**, oppidulum prope Megalopolin, ab Arcadibus obsessum, cuius incolae sociis Lacedaemoniis rerum suarum statum commodo aenigmate significarunt, X. 452. a. & b. *Conf. Steph. Byz. in Κρόμνα, ubi rectius Κρόμνα scribebatur.*

Crotalus: (*sive, crotalum?*) flos, qui aliàs narcissus, XV. 681. e.

Croton, *Κρότων*, vel *Κροτῶν*, magnae Graeciae oppidum, XII. 518. d. *n.* 522. b. c. & 528. b.

Crotoniatae, *Κροτωνιάται*, praelio vincunt Sybaritas, quorum equi ad tibiarum cantum advolant in hostium partes, XII. 520. c. d. Crotoniatarum legatis occisis a Sybaritis, Sybaris a Crotoniatis deletur, XII. 521. d. e. Apud Crotoniatas prytanis veste purpu-

reâ amictus, & aureâ redimitus coronâ, praecedente
lictore Persica stola induto, circumit aras urbis: *qui
mos unde originem duxerit exponitur lib. XII. cap. 22.*
Crotoniatae in idem tempus, quo celebrantur ludî
Olympici, splendidos ludos ipsi indixerunt, XII. 522. c.
Patriâ Crotoniates memoratur Neocles. (Ind. Aufl.)
Item Democedes Medicus, XII. 522. b. c. & Milo
athleta.

- ἡ Κροτωνιάτις, Crotoniatarum ager, X. 441. b.
Crusithyros, modus quidam tibialis, XIV. 618. c.
Crustacea animalia, μαλακόστρακα, III. 105. b. & c. *Conf.*
Animadv. ad III. 106. c.
Crustulum, clustrum, placenta, XIV. 647. c. d. n.
Ctesias, *historiarum scriptor. vide Ind. Aufl.*
Ctesias helluo, a Comicis traductus, X. 416. d - f.
Ctesibius Chalcidensis, philosophus, Antigoni *Gonatae* æ-
tate, I. 15. c. Menedemi Cynici discipulus, IV. 162. e.
pilae ludo excellit, I. 15. c. urbanus & facetus, inter-
rogatus quid e philosophia fructus percepisset, Quod
gratis coeno, inquit, IV. 162. e. f.
Ctesibius Alexandrinus, mechanicus, (*Ind. Aufl.*) is qui
hydraulin invenit, professione tonsor fuerat, IV. 174.
b. c. vixit sub Ptolemaeo Evergete secundo, *ibid.* d. n.
Idem rhyton (i. e. cornu poculum) affabre factum
confecit, in quod superest Hedyli epigramma, XI.
497. d.
Ctesicles, statuarius, XIII. 606. a.
Ctesiphon Atheniensis, colabrorum poëta, ab Attalo iu-
dex constituitur in Aeolide, XV. 697. c. d.
Ctesippus, Chabriae filius, lapides monumenti patri suo
ab Atheniensibus exstructi, vendidit, IV. 165. e. f.
Ctesius Iupiter. Vas in quo collocant Ioves Ctesios, XI.
473. b. n.
Cteson Ithacensis, calculorum ludum exponit, quo usi
sunt proci apud Homerum, I. 16. f.
Cteson, personae nomen apud Alexidem comicum, VIII.
356. e. n.
Cubus, panis quadratus, anetho, caseo oleoque conditus,
III. 114. a.
Cuculus avis. *Ab hac, velut in proverbio, dictum est illud*
Platonis comici, κῶκυξ ἡλίθιος περιέρχεται, Ut stupi-
dus cuculus circumit, II. 68. c.

oculus piscis, *lib. VII. cap. 84.* Cuculum, hirundinem & mullum, pisces inter se similes esse, ait *Speusippus*, VII. 324. f.

cucumeres, σικυοί, eorumque varia genera & vires, *lib. III. cap. 4. & 5.* Cucumeres seminosi, qui dicuntur, sunt pepones, II. 68. c. & d. Optimi cucumeres nascuntur Antiochiae, II. 59. a.

cucurbitae, *lib. II. cap. 53.* Et *lib. IX. cap. 14.* ubi de cucurbitis in hiemis usum conditis. Cruda cucurbita non comeditur, II. 68. d. Cucurbita inescatur salpa piscis, VII. 321. e. Ridetur philosophi de Cucurbita disputantes, *lib. II. cap. 54.* Cucurbita, graece vulgo καλοκύρτη, sic & Atticis, II. 59. c. sed Nicandro σικύα, IX. 372. e. aliis σικύα Ἰνδική, Megalopolitanis σικυωνία, II. 58. f. Boeotis ζακαλτὶς, IX. 369. a.

cucurbitula Medicorum, griphus, X. 452. b. c.

calices in fructu suo ferunt masculae palmae, sicut grossi caprificorum, XIV. 651. c.

culinaria ars. Vide Coquinaria, & Coquus.

Cumae Aeolidis. Vide Cyme.

Cumae, Campaniae, ἡ Κύμη: ubi vinum Urbanum, quod Ulbanum apud Athen. vocatur, I. 26. f. n.

Cumani, Κυμαῖοι οἱ ἐν Ἰταλίᾳ, luxuriosi, XII. 528.

d. e. τὰ Κυμαῖα, Res Cumanae, Historia Cumana, *ibid.*

cuminum Aethiopicum, II. 68. b. Cuminifector, κυμινεπρίστης, IX. 377. a.

amiculus animal, IX. 400. f. 401. a.

cupellum, poculum, *lib. XI. cap. 65.* V. 210. b. XI. 477. e. Syracusis cupella dicuntur reliquiae mazaе & panis in mensa, XI. 483. a.

cupiditas, animi veluti sitis quaedam, III. 123. c. Cupiditarum aliae naturales quidem, nec tamen necessariae; aliae nec naturales, nec necessariae, XII. 511. e.

cupido. Vide Amor. Cupidinis statua apud Academiam posita, XIII. 609. d.

cupressus ex Creta, Diis sacra, I. 27. f. (Diti sacra ait *Plinius*, XVI. 33. 60.)

cura nimia perdit rem, *lib. III. cap. 3.* Curas pellit vinum, II. 39. e. f.

curres, Κουρῆς, gen. ἤτες, homo mollis tonso capillo, XII. 528. c. & d. (Alias Κουρῆτες, Aetoliae populus, *ibid.* n.)

- ἀνιπτόποδες, χαμαιουράδες, ἀπλοῖστοι, &c. III. 114. f.
Cynna, mater Eurydices, uxoris Aridaci regis, fratris Alexandri, IV. 155. a. n. Eadem Cynane vocatur ab Arriano apud Photium. Confer Animadv. ad XIII. 560. f. quo loco ex Duridis testimonio ait Athenaeus, Eurydicem a Cynnane Illyria ad rem bellicam fuisse exercitaram: ubi non recte a nobis factum, quod Cynnannem illam ab ea, quae Cynna alibi nominatur, diversam statuimus. Ibi demque παρὰ Κιννάην non tam verti debuit apud Cynnannem, quam a Cynnane. Sic enim utuntur Graeci praepositione παρὰ cum dativo, de praeceptore, a quo quis instituitur. Vide Indicem nostrum Graecum in Episteti Dissertationes, voce παρά. In Lexico etiam Polybiano plura notavimus loca, quibus praepos. παρὰ, cum dativo constructa, idem valet ac ὑπὲρ cum genit.
Cynoglossus, piscis species, VII. 288. b.
Cynophontis, Canicidium, festum Argivorum, III. 99. e. f.
Cynofarge, locus Athenis, ubi Herculis templum, VI. 234. e.
Cynosbatos, sentis canina, media inter fruticem & arborem, II. 70. d. Cynosbaton aenigmatice Pythia canem ligneum dixit, II. 70. c.
Cynulcus, Cynicus, Deipnosophista, I. 1. d. n. Animadv. Tom. I. pag. 15. Hunc patriā Megalopolitanum finxerat Athenaeus, quod ex VIII. 347. e. intelligitur, ubi de Cercida loquens Cynulcus ait, κατὰ τὸν ἐμὸν (i. e. popularem meum) Μεγαλοπολίτην Κερκιδᾶν. Conf. Ind. Graec. voce ἐμός. Haud dubie Athenaeus in Praefatione, cuius nonnisi Epitoma superest, uberius de huius Cynulci personā verba fecerat.
Cypellum. Vide Cupellum.
Cyperum, vel Cypirum, (τὸ) κύπριον, iuncus odoratus, admiscetur propomati, i. e. vino quod ante coenam bibitur, II. 66. d.
Cyperus, (ὁ) κύπριος, idem ac praeced. XV. 684. a. b.
Cypressus. vide Cupressus.
Cyprinum unguentum, ex cypri fruticis semine, XV. 688. f. n.
Cyprinus piscis, lib. VII. cap. 82. n.
Cypris, Venus. In saturitate Cypris est, &c. I. 28. f. VI. 270. c.

Cyprus insula: praestantes habet amygdalas, II. 52. c. *icem* praestans sinapi & scammoniae succum, I. 28. e. Cypri montana abundant oenanthe, XV. 689. d. *unde* oenanthino unguento excellit, *ibid.* & 688. e. Lychnidem fert optimam, XV. 681. f. Columbas habet eximias, XIV. 655. b. In Cypro mulieres libidini cuiusvis prostituiebantur, XII. 516. a. In Cypro colitur Iupiter *Εἰλαπιναστῆς & Σπλαγχνιστόμος*, IV. 174. a. *An Cypri regio vel ora quaedam Coa olim nominata est? Vide V. 209. e. n.*

Cypria carmina, XV. 682. c. d. Cypria ficus, in Creta, III. 77. b. Cypriae glossae: *βρένθιν* vocant lactucam, II. 69. b. *ἄντον*, poculum, XI. 783. a. (*pag. 218. post. edit.*) *κύλικα*, cotulam, XI. 480. f. *Aliae glossae memorantur XI. 482. e. & 483. a. (ubi de Paphiorum idiomate.) XI. 495. c. XIV. 663. b.*

Cypria Dea, *Κυπρογένεια Θεά*, II. 36. d.

Cyprii panes, III. 113. e. Cyprii boves, stercore vescuntur, III. 95. f. n. Cyprii utuntur tibia elyma f. Phrygia, IV. 177. a. Cyprii reges, Pasicyprus, & alii, IV. 167. c. d. Cypriorum reges assentatorum gregem sibi adsciscere soliti, VI. 255. f. Cypriorum regum luxuria, VI. 257. e. f.

Cyprius calamus, II. 62. e. Cyprius lapis, XV. 689. b. n.

Cypsela, (*τὰ*) *Κύψελα*, Thraciae oppidum, XI. 469. a. n. (*quo loco Dalecampius de Cypselo Corinthiorum tyranno agi existimaverat.*)

Cypselus, rex Arcadiae, oppido ad Alpheum fluvium condito, certamen pulcritudinis mulierum instituit, XIII. 609. e. n.

Cyrebion, *Κυρηβίων*, parasitus. Sic cognominatus est Epicrates, gener Aeschini oratoris, VI. 242. d. n. 244. a. *Conf. Harpocrat. in 'Επικράτης.*

Cyrenae, vel Cyrene, ἡ Κυρήνη. *ἐκ μὲν Κυρήνης καυλὸν καὶ δέρμα βόειον*, I. 27. e. *περὶ Κυρήνην nascitur misy*, II. 62. c. Ibi sunt equi, filphium, bigae, caulis, maspetum, &c. III. 100. f. n. Optimum ibidem conficiebatur unguentum rosaceum, XV. 689. a. Rosarum in Cyrenaica, & violarum, & croci, odor fragrantissimus, XV. 682. c.

Cyrenarum rex Magas, XII. 550. b. Regina, Berenice, Magae filia, XV. 689. a. n.

Cyrenaei artem gladiatoriam a Mantinensibus acceperunt, IV. 154. d. Luxuriae dediti fuere, XII. 510. a. *quo spectans Stratonicus*, Rhodios Cyrenaeos albos vocabat, VIII. 351. c. n. 352. b. c. Cyrenaeorum dialecto pollubrum *δαῖρος* dicebatur, XI. 467. f.

Patriâ Cyrenaei memorantur, Callimachus, Eratosthenes, (*quorum uterque nude etiam Cyrenaeus poeta nominatur*,) Nicanor, Philostephanus, (*Ind. Auct.*) Thermander. (*Ind. Rer. & Pers.*)

Cyrenaici philosophi, duce Aristippo Socratico, in voluptate, eaque una praesentis temporis, summum hominis bonum posuerunt, XII. 544. a. b. VII. 279. d. e.

Cyrianum cluſtrum vel cruſtulum, XIV. 647. c.

Cyrni, *Indiae populus*, quem cum Corſis confundit Athenaeus, II. 47. a. *conf. Animadv. Tom. VIII. pag. 400.*

Cyrus, ὁ μέγας, I. 30. a. Cyrus primus, XIV. 633. d. Pytharcho Cyziceno oppida ſeptem donavit, I. 30. a. *Eius* fortitudinem & bellum futurum cum Aſtyage praeviderunt cantores, XIV. 633. d. Quare, quum iam domum profectus eſſet Cyrus, revocavit eum Aſtyages, ſed fruſtra, *ibid.* e.

Cyrus iunior: de hoc contraria ſcripſerunt Xenophon & Plato, XI. 504. f. 505. a.

Cyrus fuit etiam titulus duorum dialogorum Antifthenis (*Ind. Auct.*) Qui vero ab Archeſtrato, VII. 322. c. memorari videbatur Cyrus, is nullus eſt: nec enim Κύρου φράζω ibi legendum, ſed κυρῶ φράζων. Vide *Animadv. Tom. VIII. pag. 448.*

Cythera, *inf. & opp. prope Maleam, Laconiae promontorium.* Hinc Cytherius Philoxenus, (*Ind. Auct. & Ind. Rer.*) & Alexander muſicus, IV. 183. c. Item, Cytheria Venus, VII. 328. a.

Cythnus, una e Cycladibus inſulis. Hinc Cythnius caſeus, XII. 516. e.

Cyriſus, flos coronarius, XV. 685. d.

Cyzicus, *Myſiae oppidum*: cuius tyrannidem invaſit Pytharchus, I. 30. a. Cyzici ſtatua eſt Bacchi, tauri formâ, XI. 476. a. Optimum ibi conficitur irinum unguentum, XV. 688. e.

In Cyzicenorum regione gignitur chalceus piscis, VII. 328. d.

Patriâ Cyziceni memorantur: Athenocles, Neanthes, Protagorides: (*Ind. Auctlor.*) Cebes Cynicus, Pytharchus, Timaeus. (*Ind. Rer. & Pers.*) Agathocles, *genere quidem Babylonius, sed civitate & fortunarum sede, ac fortasse etiam patriâ, Cyzicenus. (Ind. Auctlorum.)*

D.

aetyloton (*i. e. digitatum*) poculum, lib. XI. cap. 34.

aetylus, saltationis genus, XIV. 629. d.

aedalus. Pulcra omnia & artificiosa opera, Δαιδάλου ἔργα vocantur, VII. 301. b.

aedalus, *coqui nomen apud Philostephanum comicum*, VII. 293. a.

aedas, Δαίδας, heros a Troianis cultus, IV. 174. a. n.

aefias vel Daefius, *viri nomen, qui poculorum caelator videtur fuisse*, X. 424. b.

aeton, Δαίτων, heros a coquis consecratus, IV. 173. f. n.

almatia: sponte ibi nascuntur rapae & pastinacae, IX. 369. d.

amafandra, (*alibi Timandra*) iunioris Laidis mater, XIII. 574. e. n.

amascus, urbs ampla & clara, unde nomen invenere Damascena pruna, II. 49. d. e. *Ibidem vinum nascitur Chalybonium*, I. 28. d.

Patriâ Damascenus, Nicolaus. (*Ind. Auct.*)

amippus, *cognomine Fulmen*, X. 417. a.

amòcles. *vide* Democles.

amocrates Rhodius, scyphorum artifex, XI. 500. b.

amon. *vide* Demon. *De Damone musico. vid. Ind. Auct.*

amophilus Siculus, propter quem (Δι' οὗ, *scilicet, cuius ex saevitia in ingentem numerum servorum*) ortum cepit bellum servile in Sicilia, XII. 542. b. *ubi in versione Lat. pro a quo, corrigi velim, propter quem. Conf. Diodor. Sicul. loco in Animadv. cit.*

amoteles. *vide* Demoteles.

amoxenus Rhodius, coquus celebris, IX. 403. e.

anaë, Persei mater, IX. 396. e.

Danaë, Leontii Epicureae filia, a Sophrone amata, quem ex insidiis Laodices liberavit, XIII. 593. b. c. praecipitata a Laodice, quod Sophroni infidias ei structas aperuisset, *ibid.* c. d.

Daphne, vicus prope Antiochiam & velut suburbium, ubi magnificos ludos celebravit Antiochus Epiphanes, V. 194. c. item Antiochus Grypus, XII. 540. a.

Daphnephoreum, fanum (puto) Apollini *Δαφνηφόρον* sacrum, X. 424. f.

Daphnus Ephesius, medicus, deipnosophista, I. 1. e. n.

Dardani, vel Dardanenses, *Δαρδανείς*, magnum numerum servorum alunt, in pace terram colentium, in bello militantium, VI. 272. d.

In Dardania ranis olim pluit coelum, VIII. 333. a.

Dare & reddere *difficunt*, lib. VI. cap. 3.

Darius, is qui Magos sustulit, multum vini ferebat, X. 434. d. Ei Scythae mittunt avem, sagittam, & ranam, VIII. 334. a. *Eius* uxor Atossa sanatur a Democede Crotoniata, XII. 522. b.

Darius, qui ab Alexandro sublatus est, praemia statuebat his qui novas ipsi voluptates indicarent, XII. 539. b. In bello, quod de summa rerum gessit, 350 mulieres secum duxit, XIII. 557. b. Captâ uxore & filiabus, miratur Alexandri abstinentiam, XIII. 603. c.

Dascyli vicus, *Δασκύλου κόμμη*, in Bithynia: ubi aquae pingues, II. 43. a. n.

Decelistaе. *vide* Dicelistaе.

Decelicum acetum, II. 67. e. n.

Defrutum, vinum decoctum, I. 31. d.

Deictēriades, vel Dictēriades, publica prostibula, XIII. 576. f.

Deiniades, *Δεινιάδης*, pater Bromiadae (sive Bromidiae) tibicinae, XIII. 605. b.

Deinias, vel Dinias, *Δεινίας*, unguentarius, lascivus homo, dissipatâ multâ pecuniâ, virilia sibi exscidit, XII. 552. f. *Nescio an idem ille Dinias vel Deinias, qui XV. 690. f. memoratur, ubi Aegyptius dicitur, sive quod ex Aegypto Athenas migravit, sive quod Aegyptiacorum unguentorum mercaturam fecerit; sive fortasse, quod in commerciis multa fraude uti consuevisset; qua postrema notione Hermippus comicus apud Nostrum, VI. 227. a.*

& VII. 311. e. *fraudulentum quemdam piscarium Aegyptium nominavit. Conf. Steph. Byz. voc. Αἰγυπτος.*

Deinias, vel **Dinias**, unus e collegio LX. scurrarum Athenis, XIV. 614. e.

Deinias, δεινιάς, *calceamenti genus*, ab inventore denominatum, XI. 467. d. e. 471. b. n.

Deinomache, mater Alcibiadis, V. 219. c.

Deipneus, Δειπνέως, *Deus religiose cultus in Achaia*, II. 39. d.

Deipnosophistae: *titulus horum librorum*, I. 1. a. n.

Delianus piscis, a **Delione** fluvio (*Thraciae*) denominatus, III. 118. b. n.

Deliaestae, VI. 234. e. n.

Delium, *locus Boeotiae*. Pugna ad Delium, V. 215. d. & f. n.

Delium, τὸ Δήλιον, *Apollinis templum in Delo insula*, VI. 234. e. f. n. (*nisi intelligendum Boeoticum Delium.*)

Delphenses, sive **Delphi**, οἱ Δελφοί, *videntur a Comicis, ut assidue inter epulas versantes*, lib. IV. cap. 74. *Coloni Delphensium fuere Magnetes ad Maeandrum*, IV. 173. e. f. *Delphensibus Delum venientibus Delii praebebant acetum, salem, oleum &c.* IV. 173. e.

Patriá Delphus vel Delphensis, Hegesander. (Ind. Auctorum.)

Delphica mala, III. 80. d. *Mnesitheo medico eadem quae aliàs mala simpliciter*, 80. e.

Delphici tripodes aurei, V. 198. c. n.

Delphicum templum, a Phocensibus spoliatum, unde aurum & argentum magis vulgatum est apud Graecos, VI. 231. c-e. 232. c. 264. d. & multa ex donariis distributa catamitis & meretricibus, lib. XIII. cap. 83. *Delphica donaria aurea & argentea, missa a Gyge, Croeso, Gelone, Hierone*, lib. VI. cap. 20.

Delphinus & **pompilus**, sacri pisces, VII. 282. e. *Delphino vero inimicus perhibetur pompilus*, 283. c. *Delphinus solus animalium felle caret*, VIII. 353. d. *Delphinus puerum amans*, XIII. 606. c. d. *benefactori gratiam miro modo rependens*, *ibid.* d. e.

Delus insula, olim *Orrygia dicta*, a coturnicum multitudine, IX. 392. d. *In ea habitat Glaucus cum Nereidibus, & oracula edit*, VII. 296. c. d. Ἐν Δήλῳ ποτ' ὄπασσε τέκεα Λατῶ, &c. *Scol.* 3. XV. 694. d. *Delum*

ab Athenione missus Apellicon spoliandi templi causa, *lib. V. cap. 52.* Delus, commodus locus parasitis, IV. 173. a.

Delii, coquorum ministeria praestant advenis, IV. 172. f. Delphensibus advenientibus acerum, sale, oleum &c. praebent, 173. e. *Quare ἀλσούται*, i. e. mensae structores *adpellantur*; item Deorum parafiti, & condimentorum artifices, *lib. IV. cap. 73 sq.* Delii vates Atheniensibus imperium maris praedixerunt, VIII. 331. f. Deliorum festum Megalartia, III. 109. f.

Delius Apollo, cuius in honorem celebrantur Thargelia, X. 424. f. In Deliaco templo magnificas statuas dedicavit Antiochus Epiphanes, V. 194. d.

Patriâ Delii memorantur Phyllis, & Semus. (Ind. Auflorum.)

Demades Atheniensis, orator, homo temulentus ac turpis, II. 44. f. decem talentis multatus ab Atheniensibus, quod rogationem tulisset de Alexandro pro Deo habendo, VI. 251. b. Ex tibicina meretrice genuit Demeam, XIII. 591. f.

Demagogi, adulatores Atheniensium bello Chremonideo, VI. 250. f.

Demaratus, donis & honoribus auctus a rege Persarum, I. 29. f. 30. a.

Demeas, Demadis filius ex tibicina, quem in suggestu frementem coërcuit Hyperides, XIII. 591. f.

Demeas, Lacheris filius, Ereobutades, VI. 244. e. n.

Demeas Mantinensis, hoplomachiam sive artem digladiandi primus docuit, IV. 154. d. e. *Conf. Demonax.*

Demeter. *vide Ceres.*

Demetria, τὰ Δημήτρια, festi dies *Bacchanalium* Athenis, in Demetrii Poliorcetae honorem sic nominati, XII. 536. a. n.

Demetrius, Antigoni filius, X. 415. a. XIII. 578. a. b. rex, Poliorcetes cognominatus, IV. 128. b. Argos helepoli oppugnat, X. 415. a. helepolin admovent moenibus Rhodi, V. 206. d. e. Unus Rex salutaris ab adulatoribus, Ptolemaeum nude navarchum adpellantibus, Lyfimachum aerarii praefectum, Seleucum praefectum elephantorum, VI. 261. b. *Eidem* effuse adulantur Athenienses, & carmine ithyphallico ce-

lebrant ut unum verum Deum servatorem, *lib. VI. cap. 62 sq.* qua turpi adulatione partim etiam ipse offende-
batur, VI. 233. a.

Demonem (τὴν Δημόν) amavit, cuius amore etiam pater Antigonus insanierat, XIII. 578. a. b. Splendido convivio exceptus a Lamia, III. 101. e. IV. 128. b. quam perditte amabat, XIII. 577. c. *Idem* Leae-
nam amavit, VI. 253. b. XIII. 577. c. d. 578. a. *item* Maniam, XIII. 578. a. & Myrrhinam Samiam, quam, excepto diademate, reginae loco habuit, XIII. 593. a. n.

Luxuriosus & fastuosus fuit in vestitu, XII. 535. f. 536. a. Risum amavit, VI. 261. b. & XIV. 614. e. *ubi eius iocus in Lyfimachum.* Philosophos Athenis ex-
sulare iussit, XIII. 611. e. n. *Conf. Ionsium lib. 1. de Script. Hist. Philos. cap. XIX. 1.*

Demetrius Phalereus, per Cassandri benevolentiam ad ma-
gnam potestatem pervenit, XII. 542. e. Epiphania celebravit fratris ab Antipatro interfecti, *ibid. n.* Re-
censum instituit civium Atheniensium & servorum, VI. 272. e. n. Ob donum missum reprehenditur a
Cratete Cynico, X. 422. c. (*conf. supra, in Crates.*) *Notatur eius luxuria, lib. XII. cap. 60. conf. Animadv. ad XII. 542. b.* Annua mille & ducenta talenta ca-
piebat e fisco, XII. 542. c. Archon cum esset Athe-
nis, pompam Dionysiacam duxit, in qua Soli facie similem se praedicari a choro passus est, XII. 542. e. Charitoblepharus cognominatus est, XII. 593. f. Puerum delicatum habuit Theognis, cui eo nomine invidebant alii adolescentuli, XII. 542. f. Concubi-
nam habuit Lampito Samiam, cuius de nomine & ipse Lampito se adpellari gavisus est, XIII. 593. e. f. Homeristas primus in theatrum produxit, XIV. 620. b.

Demetrius, (*cogn. Nicator*) Syriae rex, cuius regnum ad se rapuit Tryphon, VIII. 333. b. c. n. (*Conf. Ap-
piani Hist. Syriac. cap. 67. & Iustin. XXXVI. 1.*) *Idem a Parthis captus, benigne ab eis habitus. Vide Animadv. Tom. VIII. pag. 422 sq. quae animadversio spectat ad Athen. IV. 153. a. ubi ea res ad Seleucum regem refertur.*

Demetrius (Soter), rex Syriae, vino deditus; is qui ob-
ses Romae cum fuisset, clam profugerat, X. 440. b. n. (*conf. Not. ad Polyb. XXX. 12, 1.*) Odiosus est po-

- pulo : *quare* ei opponitur Alexander *Bala*, filius supposititius Antiochi Epiphanis, V. 211. a. n. Demetrii huius filius fuit Antiochus *Sidetes*, V. 210. d. n.
- Demetrius**, Demetrii Phalerei nepos, luxuriosus & sumtuosus, Aristagoram Corinthiam habuit concubinam, IV. 167. d-f. Thesmotheta constituitur ab Antigono rege, *ibid.* f.
- Demetrius**, antiquarius (*i. e. veterum librorum mercator*) Romanus, Athenaei aetate, XV. 673. e. n.
- Demo**, Δημῶν, (*genit. Δημοῦς*) Antigoni (*primi*) concubina, ex qua ille Alcyoneum filium genuit, XII. 578. a. *Eademque* a Demetrio Poliorcete, Antigoni filio, amata, *ibid.* a. b.
- Demo vel Demon** orator, Δήμων. *vide infra*, Demon.
- Democedes**, medicus Crotoniata, primum apud Polycratem versatus, dein a Persis captus Atossam reginam sanavit, &c. XII. 522. b. c.
- Demochares**, Demosthenis ἀνεψιδεῖς (*i. e. consobrinus, frater patruelis*) ab Athenaeo dicitur, VI. 252. f. n. & XIII. 610. f. *contra quam ab aliis, qui constanti consensu ἀδελφιδεῖν (nempe sororis filium) Demosthenis vocant: nisi ἀνεψιδεῖν eadem notione Athenaeus dixit, qua alii ἀδελφιδεῖν. Rursus vero apud eundem Athenaeum, XIII. 593. f. Phrynion dicitur Democharis ἀδελφιδεῖς, cum idem Phrynion apud Demosthenem (Contra Neaeram, pag. 1355. lin. 3. ed. Reisk.) eiusdem Democharis ἀδελφιδεῖς nominetur. De eodem Demochare conf. Ind. Auctor.*
- Demochares quidam vetustior**, Gargettius, Charini pater, memoratur VI. 235. f.
- Democles**, homo pinguis, Ζαμίδεσ cognominatus, VI. 242. e. n. quo vocabulo per iocum parasitus intelligitur, VI. 238. b. *Conf. Animadv. Tom. VIII. pag. 435. Ac diserte etiam memoratur, parasitus Democles, XIII. 584. f. qui quidem ibi Lagynion cognominatus perhibetur.*
- Democles**, assentator Dionysii iunioris, *lib. VI, cap. 56.*
- Democritus** Abderita, multos dies vitam sustentavit solo mellis odore, II. 46. e. Caussam publice dicere coactus est quod patrimonium dissipasset, IV. 168. b. Cum Democrito se confert coquus gloriosus, II. 101. d.

- Democritus** Nicomediensis, philosophus, deipnosophista, I. 1. d. n.
- Demodocus**, cantor Homericus, I. 13. d. n. 14. a. 15. d. *Cur* apud Phaeacas Martis & Veneris concubitus cecinerit, I. 14. c.
- Demon**, Δῆμων, orator Atheniensis, dona accepit ab Harpalo, VIII. 341. f. (Damon nominatur apud Plutarchum in Vita Demosth. Opp. Tom. I. edit. Wechel. pag. 856. e.) Pater fuit Phrynionis, Paeaniensis, XIII. 593. f.
- Demonax** Mantinensis, suavit civibus ut gladiatoriam exercebant, IV. 154. d. *Conf.* Demeas.
- Demophilus** Aristotelem violatae religionis accusavit, subornatus ab Eurymedonte, XV. 696. b.
- Demophon**, rex Athenarum, Orestem Athenis convivio excipit: qua occasione institutum est Congiorum festum, X. 437. c. d.
- Demophon**, Sophoclis puer delicatus, Nicone Caprâ usus est meretrice, XIII. 582. e. f.
- Demosthenes**, (*conf.* Ind. Auct.) Paeaniensis orator, VI. 270. b. abstemium se praedicat. Suadet Atheniensibus, ut Halonnesum, si redderet Philippus, acciperent; minime vero, si daret, VI. 223. d. *quam ob distinctionem ridetur a comicis, ibid. e.* Per ironiam Briareus vocatur, & homo catapultas ac hastas vorans, VI. 224. a. Dona accipit ab Harpalo, VIII. 341. f. Laidem amat, XIII. 588. c. n. Prolem ex meretrice suscipit, XIII. 592. e. In obsonia, in pueros delicatos & in mulieres plurimos sumtus facere solitus, XIII. 592. f. 593. a. Quae toto anno meditatus erat, ea una nocte mulier evertit, *ibid.*
- Demosthratus**, persona in Eupolidis Autolyco, V. 216. d.
- Demoteles**, Theognidis sophistae Chii frater, pilae ludo celebris, I. 14. e.
- Demotion**, homo prodigus, multos aluit parasitos, in primis Chaerephontem, VI. 243. b. c.
- Demoxenus**. *Vide Ind. Auct. in Demoxenus.*
- Demus**, Pyrilampis filius, pavones alit Athenis, IX. 397. c. n.
- Demyllus**, ganeo, VIII. 345. c. Persona in Sosipatri (vel Sopatri) Καταψευδομένη, IX. 377. f.
- Dendalides**, placentarum aut mazarum genus, XIV. 645. c.

Dentes plures sunt maribus animalibus, quam foeminis, VIII. 353. c.

Dentex. Sic Dalecampius, VIII. 355. e. (auctore Columella, ut significat ipse in Nota ad VII. 322. b.) latine nominavis piscem, qui alias synodon vel synodus; de quo infra.

Depastrum, poculi genus, lib. XI. cap. 33.

Denthiades, Δονθιάδης, castellum Aeoliae; unde vinum quod Denthis adpellatur, I. 31. c. & d.

Dercyllidas Spartanus, homo versutus, Scyphus (aut Sisyphus) cognominatus, XI. 500. e. n.

Dercylus, compellatur a poeta nescio quo, X. 458. b. Conf. Ind. Aust. & Animadv. ad III. 86. f.

Derdas Macedo, bello captus ab Olynthis, X. 436. c. Philae frater, uxoris Philippi, XIII. 557. c.

Deserta (Libyae) aquis carentia, ἡ ἀνύδρος, II. 44. e. n.

Desultores, ex Dalecampii versione, κέλκτες, III. 100. f.

Deucalionis filius, Orestheus, II. 35. b. Superstites ex Deucalionis diluvio Cariadas condunt, Chii oppidum, II. 105. d. e.

Dexitheia (meretrix, ut videtur,) coenam excipis Gnathaenam, XIII. 580. b. c.

Dextrorsum bibere, lib. XI. cap. 10.

Dia insula, ubi Ariadne rapta a Baccho, VII. 296. a.

Diaconium, placentae genus, XIV. 644. f. 645. a.

Diagoras, ut atheus, in exilium pulsus, XIII. 611. a. b. n.

Diagramma musicum primus composuit Stratonicus, VIII. 352. d. n.

Dialogos ante Platonem scripserunt Sophron & Alexamenus, XI. 505. c.

Diana. (conf. Hecate: item, Artemisia.) Diana Alpheusa, VIII. 346. b. n. Chitonea Diana Syracusis, eique propria saltatio, XIV. 629. e. n. Corythallia, IV. 139. b. n. Leucophrys, XV. 683. c. n. Strophaea, VI. 259. b. n. Triceps, IV. 168. c. n. Φασφόρος κέρτα, VII. 325. f.

Dianae, cum in templis, tum in triviis, offeruntur amphiphontes placentae, XIV. 645. a. Dianae canticum, XIV. 636. d. In Dianam hymni vocantur upingi, XIV. 619. d. In Dianam & Apollinem scolion, num. 3. XV. 694. d.

Dianae templum Ephesi in foro, VIII. 361. e. In

eo psalterium a se perfectum consecravit Alexander Cytherius, IV. 183. c. Dianae cultum habitumque nonnumquam sumit Alexander, XII. 537. e. *Iuramentum* per Dianam, ἡ τὴν Φωσφόρον, ἢ q. ἡ τὴν Ἀρτέμιον, III. 84. b.

Dicaearchia. *vide* Puteoli.

Dicelista apud Lacedaemonios, *lib.* XIV. *cap.* 15. n.

Dieta, ἢ Δίκτη, mons Cretae, in qua natus & a sue lactatus perhibetur Iupiter, IX. 375. f. 376. a.

Diſteria, seu Cognomina per locum imposita, *lib.* VI. *cap.* 41.

Didascaliae. *Vide* Casauboni *Animadv.* ad VI. 235. e.

Didyma, una e Ptolemaei Philad. concubinis, XIII. 576. e.

Didymaeus Iupiter, XI. 477. b. n.

Didymias quidam videtur ab Eupolide, XIV. 658. d.

Dies & nox, *aenigma*, X. 451. f. Dies ἄδικος, III. 98. b.

Dies natalis omnium maxime colitur a Persis, IV. 143. f.

Dieusus, (an Diaeus? an Dieuches?) locupletissimus vir Athenis, cuius aedes habitavit Athenio, a Mithridate reversus, V. 212. d. n. *ubi fuit cum coniectarem, pro τοῦ τότε πλουτοῦντος fortasse τοῦ ποτὲ πλουτ. legendum: sed nihil magnopere incommodi habere videtur vulgata scriptura.*

Digitatum poculum, XI. 468. e. & e.

Di in Aegypto coronas deposuerunt, cum intellexissent regnare Babyn, qui est Typhon, XV. 680. a. Diis gratum existimabatur esse, si coronarentur homines sacra facientes, XV. 674. e. Diis nihil mancum offertur, *ibid.* f.

Dinias. *vide* Deinias.

Dinomenes, Alcaeo memoratus, XI. 460. d. n.

Dinos, δῖνος & δεινός, *latine* gurgēs: *proprium* nomen loci in Lycia, VIII. 334. a. *Item*, poculi genus, *lib.* XI. *cap.* 32. Et genus saltationis, XI. 467. f.

Dio. *vide* Dion.

Diocles Cynaethensis, citharoedus, XIV. 638. a.

Diocles helluo, obsoniis sese ingurgians plorat uxoris obitum, VIII. 344. b. Festiva in eum dicta Theocriti Chii, *ibid.*

Diocles Peparethius, ad extremum usque vitae nonnisi gelidam aquam bibit, II. 44. e.

De Diocle comico, & Diocle medico, *vide* *Ind. Auc.*

Dioelides Abderita non construxit helepolin, ut existimant

- viri docti; sed miratus est helepolin, & fabricationem illius descripsit, V. 206. d. n. (Ind. Autt.)*
- Diodorus, sive Theodorus, latrunculorum lusu excellens, I. 16. e. n.**
- Diodorus, pilulam effecit suum patrimonium, IV. 165. d.**
- Diodorus Aspendius, Pythagoricus cum vellet haberi, Cynica instituta securus est, IV. 163. d-f. *Alias Diodoros vide in Ind. Autt.***
- Diogeiton, homo dives, piscium lurco, VIII. 343. a.**
- Diogenes Cynicus, (conf. Ind. Autt.) ὁ κύων, III. 113. f. XIII. 588. c. placentam avide vorans quid dixerit, III. 113. f. Sese fricans, ait, Urinam ventris affricu famem pellere possem, IV. 158. f. In sua repub. voluit ut pro numis essent pecudum tali, IV. 159. c. *Dictum eius in assentatores, VI. 254. c. Quid dixerit homini qui barbam rasam habuit, XIII. 566. c. Laidem amavit, XIII. 588. c. Ex comeso crudo polypo mortuus est, VIII. 341. e. Baculus eius cum duobus pedibus non facit tripodem, II. 49. a.***
- Diogenes Epicureus, Seleuciâ Babylonica oriundus, V. 211. a. Acceptus regi Syriae Alexandro Balae, apud quem tamen immodeste se gessit, interficitur iussu Antiochi, cogn. Dei, ibid. a.-d. — (Non confundendus cum Diogene Stoico, itidem Seleuciâ Babylonica oriundo. De Epicureo Diogene, praeeunte Athenaeo, disseruit Bruckerus, Hist. Crit. Philos. Tom. I. pag. 1316.)**
- Diogenistae, V. 186. a. n.**
- Diomea, Διομεία, pagus Atticus: unde Διομεῖς, (vel Διομεισῖς) Diomenses, & τῶν Διομέων Ἡράκλειον, VI. 260. a. n. XIV. 614. d. n.**
- Diomedes, Τυδείδης, carnibus & plenis poculis honoratur, I. 13. e. Tripodem, quem in ludis funebribus Patrocli adeptus erat, dicavit Delphico Apollini, VI. 232. d.**
- Diomnestus Eretrienſis, penes se depositam habuerat pecuniam omnem ducis Persarum, quae ipsi post ducis obitum propria mansit, XII. 536. f. 537. a.**
- Diomus Sículus, bubulcus, cantilenae βοῦκολισμοῦ auctor, XIV. 619. a.**
- Dion Chius, primus bacchicum spondeum citharâ cecinit, XIV. 638. a.**
- Dion Syracusius, interficitur a Callippo, XI. 508. e. f.**

ion, *nescio quis*, memoratur in *Timoclis* dramate *Icariis*, IX. 407. f. ubi Δίων ὁ διάπυρος nominatur. Agit etiam Dion personam in *Alexidis Hyacintho* vel *Lenone*, IX. 385. f.

ione, Veneris mater, X. 458. c.

ionysalexander, *titulus fabulae Cratini*.

ionysia, *festum*, I. 34. a. *Conf.* Bacchanalia.

ionysiaci ludi vel spectacula scenica, XI. 464. f. Olim; dum spectabant istos ludos Athenienses, bibebant & bellaria comedebant, *ibid.*

ionysias, *uvae genus*, I. 30. d.

ionysiocles, *medicus*, *deipnosophista*. *Vide Animadv. Tom. I. pag. 24.*

ionysicolaces vel Dionysicolaces, X. 435. e. n. XII. 539. f.

ionysiodorus, *Euthydemii frater*, indigne tractatur a Platone, XI. 506. b.

ionysius Alexandrinus, *Parthenii Grammatici praeceptor*, XI. 501. a. *De quo vide Suidam in Διονύσιος Ἀλεξανδρεὺς ὁ Γλαύκου υἱός. (Floruit inde a Neronis aetate usque ad Traianum.)*

ionysius, *Antiocho Epiphani ab Epistolis*, V. 195. b.

ionysius, *Clearchi filius*, *Heracleae tyrannus*, ex quotidiana crapula immaniter obesus, caeterum clemens & mansuetus, *lib. XII. cap. 73.*

ionysius Heracleota, a Stoicorum disciplina ad Epicuri castra transiit, unde Μεταθέμενος (i. e. Transfuga) cognominatus, VII. 281. d. n. X. 437. e. f.

ionysius Siculus, *Syracusarum tyrannus*, superior, ὁ πρῶτος, filios habuit (*praeter Dionysium iuniorem*) Nysaeum, Apollocratem, Hipparinum, ebriosos & tyrannicos, X. 433. e. - 434. b. Adulatorem habuit Cheirisophum, VI. 249. e.

Idem (quamquam Athenaeus non diserte superiorem Dionysium nominat) perditissimos quosque homines sodales adscivit fovitque, VI. 261. a. b. Vestem pretiosam Carthaginensibus vendidit cxx. talentis, XII. 541. b. Aesculapii auream mensam iussit auferri, XV. 693. e. Cum eodem familiariter vixit Philoxenus poeta, in lapicidinas dein ab eo coniectus, *lib. I. cap. XI. coll. Diodor. Sic. XV. 6.*

Idem DIONYSIUS Siculus superior non modo

poëseos fuit studiosissimus, (conf. Diodor. Sic. XIV. 109. & XV. 6.) sed & tragoedias & comoedias scripsit, ut Suida & alius. Conf. Fabr. in Notitia Tragicor. Tom. II. Bibl. Graec. edit. Harl. p. 296. Quare huic a viris doctis probabiliter tribuitur,

*Adonis, Adonis tragoedia, citata ab Athenaeo, IX. 401. f. quae a nobis in Ind. Aut. pag. 94. minus recte (ut nunc quidem videtur) ad iuniorem Dionysium relata est. Quamquam ab eodem Athenaeo etiam iunior Dionysius poëseos fuisse studiosus & Paeanas quosdam confecisse memoretur, VI. 250. b. & c. coll. ibid. a.

Fortasse ad senioremem etiam Dionysium pertinet id, quod de ridiculorum vocabulorum fabricatione ab Athenaeo refertur, III. 98. d.

Dionysius, Siciliae tyrannus, iunior, ὁ νεώτερος, superioris filius, ex immodico vini usu obtusam habuit oculorum aciem, X. 435. d. e. quare eius adulatores (Dionysiolaces) & ipsi oculis se captos esse simulabant, ibid. e. & VI. 249. f. Plura de eius assentatoribus, praesertim de Damocle, habes ibid. toto cap. 56. libri VI. Mater eius Doris, genere Locra fuit, XII. 541. c. Turpia Dionysii flagitia, apud Locros admissa, in uxore eius & liberis saevo modo vindicata sunt, ipse pauper & stipem Matri Deum corrogans mortuus est, XII. 541. c. - e. Idem Tarentinis candelabrum donaverat, in quo 350. erant lucernae, XV. 700. d. Eundem, post regem Persarum, omnium hominum beatissimum iudicavit Polyarchus, XII. 546. f. & 547. a. coll. 545. a.

De eodem DIONYSIO iuniore etiam in Indice Auctorum pag. 94. nonnulla notavimus: cum quibus conferenda fuerint ea, quae paulo ante in hoc ipso Rerum & Personarum Indice de Superiore Dionysio monuimus. A Dionysio Siculo, (iuniore puto,) titulum & argumentum fabulae sumpsit Eubulus, VI. 260. c.

Dionysius Thrax, Rhodi Nestoridem poculum ad Homeri praescriptum confici curavit, XI. 489. a.

De hoc, itemque de aliis Dionysiis conf. Ind. Aut. pag. 94. sq.

Diopeithes Locrus, praestigiator, vesicas lacte & vino repletas cinctus, ex ore suo manare lac & vinum simulabat, I. 20. a.

- lopeithes *alius memoratur* XIII. 587. e.
 iophantus, celebris tibicen, XII. 538. f.
 ioscuris Minerva τὸν ἐνὶ πύλαις accinit, IV. 184. f.
 Dioscuris quales cibos in Prytaneo adponant Athenienses, IV. 137. e. (*Dioscurorum templum graece ἀνὰ πύλας dici monuit Casaub. ad V. 213. d. Sed eodem nomine etiam Cereris templum indigitatur, qua notione cum eodem Casaub. accepimus l. c. & IV. 167. f.*)
 iospyron, fructus, II. 50. c. n.
 ionimus Atheniensis, homo bibacissimus, Infundibulum cognominatus, X. 436. e. n.
 iotimus *philosophus. vide Theotimus.*
 ioxippus Atheniensis, turpiter adulatur Alexandro, VI. 251. a.
 iphyle *aut Diphile fortasse fuit nomen sacerdotis Minervae, quae memoratur VI. 235. f. n.*
 iphilus Comicus, (*Ind. Auctor.*) re male aetâ theatro eiectus, XIII. 583. f. n. *Eius dictum a Machone relatum, VI. 243. e. f. In eum dicta Gnathaenae meretricis, quam perditæ amabat, XIII. 579. e. f. 580. a. 583. e. f.*
 ipodisimus, saltationis genus, XIV. 630. a.
 ipyros panis, III. 110. a.
 isyllabi in aula Lysimachi, XIV. 614. e. f.
 ithyrampus, cognomen Bacchi, I. 30. b. XI. 465. a.
 ithyrampus, i. q. carmen dithyrambicum, X. 457. d. n.
 Dithyramborum usus apud veteres, XIV. 628. a.
 Non fiet dithyrampus, si bibas aquam, *ibid.* b. Dithyramborum poëtae: *vide supra, in Indice Titulor. voce Διθύραμβος.* In horum numero ponitur Philoxenus Cytherius, VIII. 341. a. XI. 487. a. XV. 685. d. Dithyramborum mimi, l. gesticulatores, I. 19. f.
 ives in proverbio dicitur is qui possidet quae sunt inter Corinthum & Sicyonem, V. 219. a. n. Divitem esse absque malis artibus, *ponitur in tertio loco bonorum, Scol. 7. XV. 694. e.*
 ium, oppidum *maritimum Pieriae in Macedonia: Δῖον τὸ Πισπικόν, VII. 326. d. n.*
 odonaea templa, (*scil. simulacra aurea Dodonaei templi*) praemia victoriae in ludis Ptolemaei Philad. V. 203. a. n.
 olon, *apud Homerum, XIII. 563. f.*

Dolopum *dialectus*, XI. 485. d.

(*Donylaeum. vide Dorylaeum.*)

Dorcales, minus recte dorcones dicantur, IX. 397. a. Dorcalei tali, V. 194. a.

Dorcia, Phacae filia, Iphicium amans, prodit ei Phoenices Rhodum incolentes, VIII. 361. c.

Dorcon, Arcadionis filius, X. 436. d.

(*Dordon. vide Lordo.*)

Dores εὐν dicunt pro σῖγμα, XI. 467. a. (*conf. infra, Sigma.*) ἱμαλῖς quid dicatur Doribus, XIV. 618. d. ἐπαῖκλον quid dicant Dores, XIV. 664. e. f. n. Dores ὕριξ dicunt pro ὄρις, IX. 374. d. Sic dicebatur πῆξις & πῆξις, βρένθις & βρένθις, & similia. *Conf. Animad.* ad II. 61. e.

Dores Italiam incolentes, IV. 182. d.

Doria harmonia, gravis, tristis, vehemens, nullā varietate, XIV. 624. d. Doria melodia, XIV. 635. d. n. Dorica musa (Δωρὶς Μοῦσα) Phrygiae adversa, XIV. 617. b. Dorica saltatio, Δωρὶος χοροῖα, XIV. 617. f.

Dorici pulvini, Δωρικὰ προσκεφάλαια, VI. 255. e. Doricus adpellatur Hiero, rex Syracusarum, in epigrammate, V. 209. e. n.

Dorias, ancillae nomen apud Comicos, VIII. 338. a. *Conf. Doris.*

Doricha, Charaxi amica, quam Rhodopen perperam vocat Herodotus, XIII. 596. b. c.

Dorion, (diversus ab illo qui de Piscibus scripsit) fidicen & obsoniorum lurco: cuius facete responsa memorantur lib. VIII. cap. 18 sq.

Dorion, tibicen, compotator Philippi, X. 435. b.

Doris, mater Dionysii iunioris, genere Locra, XII. 541. d.

Doris, ancillae nomen apud Diphilum comicum, III. 124. d. n.

Dormire. Unus omnium piscium non dormit scarus, VII. 320. a.

Dorpia, primus dies Apaturiorum, IV. 171. d.

Dorus, fatuus Atheniensis, qui iam proventus aetate formosus adhuc voluit videri, XII. 563. f.

Dorylaeum, Phrygiae oppidum, II. 43. b. n. ubi perperam olim Donylaeum edd.

Dos ingens mulieris, magnum marito supplicium, XIII.

558. f.

Doson, servi nomen apud Pherecratem, XI. 480. b.

Dotion, Δότιον, Thessaliae oppidum; unde Triopas cum filiis expeditionem in Cariam suscepit, VI. 262. e. n.

Dotis, Ialymi vel Ialysi uxor, mater Symae, VII. 296. c.

Dracaenis, piscis marinus, VII. 322. e. IX. 403. c.

Draco, legislator Atheniensium, XI. 508. a. Δρακόντιος ὁ νόμος, XIII. 569. d.

Draco marinus, piscis, (*latine etiam araneus dictus*) VII. 287. b. n.

Dracontiaes columbae, IX. 395. c. n.

Dracontiae, ficorum species, III. 78. a.

Dracontias, cucumeris species, III. 74. b.

Dracontion, quod nonnulli aron aromiam vocant, IX. 371. d. n.

Drimacus, dux servorum rebellium in Chio insula, VI. 265. e. generosam mortem obiit, 266. b. c. consecratus post obitum, *ibid.* d.

Dromeas Cous, griphis ludere solitus, X. 452. f.

Dromeas parasitus, (*fortasse idem Cous*) IV. 132. c.

Dromon, trivialis quidam civis Atheniensis, IX. 378. d.

Dromon, coquus, apud Dionysium comicum, IX. 381. d.
Servuli nomen apud alium comicum, XIV. 644. e.

Druppa, oliva *δρυππὰς*, II. 56. a. n.

Drusus, Tiberii filius, II. 52. d.

Dulcis cubitus, locus sic dictus Sardibus, XII. 516. a. 540. f.

Dureus anser, ingens & fardus, IX. 383. f. n. Dureus (*vel Durius*) equus, i. e. ligneus, XII. 610. c. n.

Duris. *vide Ind. Aut.*

Dymaenae, Δύμαιαι, Spartanae bacchantes, IX. 392. f.

E.

Ebeni stipites, in pompa Ptolemaei Philad. V. 201. a. n.

Ebrietas fugienda, *lib.* X. *cap.* 31. & 61. *lib.* XIV. *cap.* 1.

Flagitia ex ebrietate, *cap.* 62. *Conf.* X. 432. e. Ebrietatem si crapula anteverteret, nemo plus satis bibiturus esset, X. 429. e. XIV. 613. b. Doloris capitis, qui ex ebrietate oritur, remedium putatur esse viniculum, quo obligatur caput: unde ortus est coronarum

Pars I.

Cc

- usus, XV. 675. c. d. Ebrietas praecavetur amaris amygdalis ante potum sumtis, II. 52. d. e.
- Ebrii, beatos se somniant, XI. 782. c. d. (*p. 216. nostrae edit.*) Ebrii ex vino (*sic Aristoteles*) in omnes partes prolabi possunt: ebrii ex vino hordaceo nonnisi supini cadunt, X. 447. b. Ebrii poemata sua componere consueverant Aeschylus, Aristophanes & Alcaeus, X. 428. f. 429. a.
- Ebriosi homines, & populi. *Vide supra, Bibaces: & conf. seriem Titulorum libri X. in fine Tomi IV.*
- Ebur. Ebore ornatae ianuae, & ipsum propylaeum, V. 205. a. b. 207. a. Eburneae tibiae, a Phoenicibus primum confectae, IV. 183. e.
- Ecbatanis aetatem transigebant Persarum reges, XII. 513. f. Ibidem Dionysia celebravit Alexander, XII. 538. a.
- Echarrus, interfecto Erythrarum rege Cnopo, tyrannidem occupat, VI. 259. a.
- (*Echecrates, perperam scribitur in codd. nonnullis, I. 1. a. pro, Timocrates. Vide Animadv. Tom. I. pag. 8.*)
- Echenica, mulier Delia, XI. 469. c.
- Echinades insulae, ab echinis sic nominatae, I. 30. d.
- Echini marini, manifestum incrementum capiunt in plenilunio, III. 74. c. *De illis ex professo agitur lib. III. cap. 41. De echino terrestri vide ibid. III. 91. d. e.*
- Echinus, placentae genus apud Rhodios, XIV. 647. a. b.
- Edacitas apud Phigalenses in laude posita, IV. 149. b. *Conf. Voracitas.*
- Edulcare, XIV. 638. d. e.
- Eicadistae, VII. 298. d. n. *Conf. Animadv. ad V. 186. a.*
- Eilotae, vel Eilotes. (*Ind. Graec.*) Eorum origo, VI. 272. a. misera conditio, XIV. 657. c. & d.
- Eirene, Ptolemaei primi ex Thaide filia, quae Eunosto nupsit, regi Solorum Cypri, XIII. 576. e.
- Eirene meretrix, concubina Ptolemaei, praesidio Ephesi praefecti, Ptolemaei Philad. filii, XIII. 593. a. b.
- Eirenis, Leocratis concubina, XIII. 586. f.
- Elacatenes, pisces cetacei, *lib. VII. cap. 62.* Elacatinus, IX. 403. b. n.
- Elaea, oppidum Aeolicum: unde *Ἐλαῖτνος*, Elaeensis, Alcidas, XIII. 592. c.
- Elapheboliorum feriae, XIV. 646. e.
- Elaphos, placentae genus, *ibid.*

Elatea a Philippo capta, V. 186. a. b.

Elateres, placentarum genus, II. 57. a. n.

Elaterium, succus e cucumere sylvatico expressus, quo Mendaei conspergunt uvas in vite, I. 29. f.

Elea, Ἠλεΐα. vide Elis.

Eleatae, Ἠλεάται: (sive Heleatae, Ἠλεάται:) sic etiam nominantur qui alias Helotes, vel Eilotes, VI. 272. a. n.

Electro adspectu similes palmulae, XIV. 651. b. Pocula argentea aureaque, & ex splendente electro, XI. 465. d.

Elementa, στοιχεῖα: sic dicta ridicula quaedam saltatio, XIV. 629. f.

Eleodytae cur vocentur Delii, IV. 173. a. b.

Eleotris, piscis Niloticus, VII. 312. b.

Elephantarchus Alexandri, Seleucus, VI. 261. b.

Elephas, mire amans curansque infantem, XIII. 606. f. 607. a.

Elephas, poculi genus, lib. XI. cap. 35. & XI. 497. a.

Eleusis, pagus Atticus: ubi optimi passeris pisces, VII. 330. a. & 285. f. ἐν τῇ Ἠλευσίνι ἐμῇ; ait apud Athenaeum Ulpianus, celebratur festum Βαλλητὺς nominatum, IX. 406. d. n. Mysteria ibi celebrata profanavit Demetrius, Phalerei nepos, IV. 167. f. αἱ ἐν Ἠλευσίνι ἱέρειαι Melantheo reliquias epularum miserunt, III. 96. e.

τὰ Ἠλευσῖνα, IX. 374. e. n. Ἠλευσινιακαὶ ψῆτται, VII. 285. f.

Eleutherae, oppidum Boeotiae, XI. 486. d.

Eleutheria celebrant Samii, Amori sacra, XIII. 561. f. 562. a.

Eleutherna, Cretae opp. Unde Eleuthernaeus, Amitor citharoedus, XIV. 638. d.

Eleutherus & Lycus, fluvii, XIII. 585. a. n.

Elichrysa & Elichrysus. Vide Helichryf.

Elinus, sive rectius Aelinus, cantilena telas texentium, XIV. 618. d. n.

Elis oppidum. ἐξ Ἠλιδος μάγιστος, I. 27. d. Elide literas professi sunt Anchimolus & Moschus, II. 44. c. Elide pulcritudinis fit iudicium, XIII. 565. f. 566. a. Optimum ibi irinum unguentum, XV. 688. e.

Elis regio, ἡ Ἠλεΐα. In ea locus est, ubi defossi lebetes sponte vino replentur, I. 34. a. n.

Elei, Ἠλεῖοι, traducuntur ut mendaces & ebriosi, X. 442. e. Apud Eleos colitur Apollo Ἠλεός, VIII. 346. b. Cum Eleis inducias faciunt Athenienses, V. 218. d. Eleos Graecorum omnium maxime barbaros ait Stratonicus, VIII. 350. a. π.

Patriâ Elei commemorantur: Plutarchus & Leonides, Grammatici, deipnosophistae: cum Hippias & Pyrrho, de quibus vide Ind. Aut.

Elixatio carnis quam vim habeat, XIV. 656. a. b.

Ellops piscis, VII. 282. d. 285. f. 300. d. e.

Elloria, festum apud Corinthios, XV. 678. b. π.

Ellotis, corona ex myrto, quae in praedicto festo pompa solenni deducebatur, XV. 678. a. b.

Elorius, avis. vide Helorius.

Elorus, fluvius Siciliae, VIII. 331. e. ubi conf. Plin. XXXII. 2. 7.

Elpenor, vino madidus praeceps ruit, I. 10. f.

Elpinice, Cimonis soror & uxor, XIII. 590. f.

Elymae tibiae, Phrygiae, IV. 176. f. π.

Embateria cantica, ad militares numeros composita, XIV. 631. f.

Emmelia, ἐμμέλεια, saltatio tragica, I. 20. e. XIV. 629. d. π. 631. e.

Empaestica ars, XI. 488. b.

Empedocles, (*Ind. Aut.*) victor Olympiae, bovem multitudini distribuit e myrrha, ture, aliisque odoribus fictum, I. 3. e.

Empeptas panis, XIV. 645. d.

Enalus, unus ex ducibus qui cum Graecis coloniam Lesbum deduxerunt, ex imo mari post longum tempus salvus emergit, XI. 466. c. d.

Enchytyos placenta, *lib.* XIV. *cap.* 52. & XIV. 647. d.

Encrasicholi, pisciculi, *lib.* VII. *cap.* 59. *Conf. Ind. Graec.*

Encrides, placentarum genus, XIV. 645. e. III. 110. b.

Encryphias panis, III. 110. b.

Endymion quo pacto dicatur amatus a Somno, XIII. 564. c. d.

Engytheca, incitega, *lib.* V. *cap.* 45.

Enneachordum, instrum. music. XIV. 636. b. *conf. Ind. Graec.*

Entiltos, bellariorum genus, XIV. 649. a.

Entimus Gortynius, ingentia praemia fert a rege Persarum, II. 48. d.

eam (Ἡσίω) Ascraicam ambivit Hesiodus, XIII. 597.

d. n. *Conf. Ind. Titulor.*

aecla Lacedaemoniorum, IV. 140. c. - e. *Conf. Ind. Graec.*

paminondas, tibias inflare a quibus dedicerit, IV. 184. d. frugalis admodum, X. 419. a. A muliere dimoveri se a sententia patitur, XIII. 590. c. Asopichum amat, XIII. 605. a. Quo pacto litem de Sida regione composuerit inter Boeotos & Athenienses, XIV. 650. f.

panconismus, (*quasi* incubitatio) saltationis genus, XIV. 630. a.

peunacti apud Lacedaemonios, VI. 271. c. d.

peus, Panopei filius, aquam baiulat Attridis: *inde apud Simonidem* asinus aquam baiulans vocatur Epeus, X. 456. e. - 457. a.

phebos *Demades* nominavit ver populi, III. 99. d.

phebus, poculi genus, *lib. XI. cap. 36.*

phemera animalia, quibus uno die vita finitur, VIII. 353. e. f.

phesus a Samiorum servis condita, VI. 267. a. b. Oraculum datum conditoribus Ephesi de loco quo extruendum oppidum, *lib. VIII. cap. 62.* Ephesi templum est Veneri Hetaerae dicatum, XIII. 573. a. Ephesum praesidio tenet Prolemaeus Philadelphus, XIII. 593. a. Ephesus olim, ante Athenaei aetatem, unguentis clara fuerat, XV. 688. f. 689. a.

Ἡ Ἐφεσία, Ephesiorum fines, I. 31. d. Ephesiae literae, XII. 548. c. *n. sunt Notae quaedam magicae.*

Ephesii, luxuriosi, praesertim in vestimentis, *lib. XII. cap. 29.* In servitutum redegerunt Magnetas ad Maenandrum, XII. 525. c. Apud Ephesios in Neptuni festo, iuvenes vinum administrantes, Tauri vocabantur, X. 425. c.

Patriâ Ephesii memorantur: Daphnus medicus, deipnosophista: de quo supra: tum Artemidorus, & Heracleon. (Ind. Autt.)

phymnium, formula quae hymno succinitur, aut hymno subinde intercalatur, XV. 701. c.

phyra ἠρωπότερα, videtur Corinthus dici, III. 82. b. n.

picharides, Pythagoreus, canes comedit, IV. 161. b. Epicharides ὁ μικρὸς, quinque diebus patrimonium suum abliguriverat, IV. 165. e. *Utrobique in Alexidis*

fabulis: ut videatur utique unus idemque homo dici. Ac videtur per ironiam iocumque Pythagoreus nominari, IV. 161. b. & canes, quos occisos comedere ibi perhibetur, furatus esse fortasse intelligi debet.

Epichytos, placentae genus, XIV. 645. b. c. *α.*

Epicles & Autocles. *Vide supra, in Autocles. Epiclis filia; Phryne, XIII. 591. c.*

Epicrates Atheniensis, ad regem Persarum legatus, adlatur regi, & dona ab eo accipit, VI. 229. f.

Epicrates, Aeschinis oratoris gener, Cyrebion cognominatus, VI. 242. d. (*conf. Harpocrat.*)

Epicrates, comicus. *Vide Ind. Aufl. pag. 104.*

Epicredius, ἐπικρήδιος, saltationis genus apud Cretenses, XIV. 629. c.

Epicurei, προφῆται ἀτόμων, V. 187. b. *Apud comicos lapide vocantur τῆς ἡδονῆς καὶ ἀπραγίας ἐπικουροὶ καὶ βουλοί, VII. 278. f. Epicurei Româ eiekti, XII. 547. a. item Messenâ, ibid. Epicureus quidam σιναδιστὴς, VII. 298. d. n.*

Epicurus, (*conf. Ind. Aufl.*) humaniorum literarum rudis, Leontio meretrice usus est concubina, XIII. 588. a. b. Rudissimus ludimagister vocatur a Timone, *ibid.*: Apud eum (*scil. in Convivio ab illo conscripto*) non libatur Diis, nec eis offeruntur primitiae, IV. 179. d. Omnis boni rationem Epicurus ad voluptatem retulit, eamque corporis & sensuum voluptatem, *lib. VII. cap. 11. & lib. XII. cap. 67. Quae ratio comice exponitur a poëtis, lib. VII. cap. 9. III. 103. b.*

Epicuro dux ad voluptatis rationem praeivit Archestratus, III. 101. f. VII. 278. e. *item* Sophocles in Antigona, XII. 547. c. Ab Epicuri ratione prope abfuit Speusippus, VII. 279. e. f. Ad eandem inclinavit Aristo Chius, VII. 281. c. d. Prorsus ad eam transiit Dionysius Heracleota, relictis Stoicorum castris, *ibid. d. Epicuri discipulum se profitetur coquus apud Damoxenum comicum, III. 102. a.*

Epicyclios placenta, XIV. 645. e. f.

Epidaurus, opp. Argolidis, XIII. 589. f.

Epideipnides, XIV. 638. e.

Epigonium, organum musicum, IV. 183. c. d. *n. conf. Animadv. ad XIV. 637. f.*

Epigonus Ambraciota, civitate Sicyonius, praedicti in-

strumenti inventor, nudis digitis absque plestro fides
pulsavit, IV. 183. d. *Idem τῇ ἐναύλῳ καθαρίσει* usus
est, XIV. 637. f. n.

pilenium carmen, vindemiale, V. 199. a.

pilycus Amphipolitanus, XIII. 605. c.

pilycus Comicus. *vide Ind. Auct.*

pimelis, pyrorum genus quoddam, III. 82. d. XIV. 650. e.

pimenides Atticam humano sanguine lustravit, XIII.
602. c. n.

pinicia, epulae triumphales, IX. 387. f.

pinomis, pars aliqua triremis, III. 97. d. *Eodem vocab.*
usus est nonnemo pro ea quae a Romanis strena diceba-
tur, ibid.

piphallus, modus quidam αὐλίσσεως, XIV. 618. c.

piphania (τὰ Ἐπιφάνια) fratris sui, ab Antipatro inter-
fecti, celebravit Demetrius Phalereus, XII. 542. e. n.

pirotae lyrtum dicunt, pro scypho, XI. 500. b.

pistrii, olim iidem qui vulgo parasiti, lib. VI. cap. 50.

pispora olera, resata, II. 70. a. n.

pistola, griphus, lib. X. cap. 73. (*De variorum Epistolis*
vide Ind. Titulor.)

pistylum, V. 196. b. 205. c. n.

pitimaeus cognominatus est Timaeus historicus, ob repre-
hendendi studium. (*vide Ind. Auct.*) *Eodem nomine Ul-*
pianum compellat Myrtilus apud Athen. VIII. 362. b.
scilicet φιλαπτιμνητὴν intelligens. cf. IX. 385. a.

pizephyria saltatio, I. 22. b.

popeus, ob comesos pompilos pisces a Diis Samothraci-
bus punitus, VII. 283. b.

Epseri pisciculi. *vide Hepseti.*)

quus piscis, lib. VII. cap. 69.

quus quadrupes. Equi Sybaritarum, ad tibiae modos sal-
tare docti, XII. 520. c. Sic & apud Cardianos equi
saltabant, posterioribus pedibus insistentes, anterio-
ribus vero tibiae modos gesticulantes, XII. 520. d-f.

Troianus equus, dureus vel durius, i. e. ligneus:
in quo qui inclusi erant, eorum nomina ediderunt ve-
teres, XIII. 610. c.

rasinides, praetor Atheniensium, eiusque collegae, V.
218. a.

rasixenus, ex nimio meri haustu mortuus; in quem ex-
stat Epigramma, X. 436. d. e.

Eratonem Musam invocat Athenaeus, XIII. 555. b.

*Ερβουλας οἶνος, I. 27. c. vide Helvolum.

Erebinthus, lib. II. cap. 44. Vide Cicer.

Eresus, Lesbi oppidum, ubi praestantissimum vinum, III. 111. f. Eresii: Phantias s. Phaenias, & Theophrastus

Eretimus. Vide Eritimus.

Eretria Euboeae, *μετρί καυσσά Είρετρα*, VII. 327. d. *λαυ-
άλφρος*, IV. 160. a. b. Ibi deposita erat pecunia
illa ducis Persici, quae deinde in Calliae manus per-
venit, lib. XII. cap. 52. Parum salubrem habet aquam,
II. 46. c. (quo de loco vide *Animadv. Tom. I. pag. 508
med.*) *conf. ibid. d.*

Eretrienſis, *Ερετριεύς, Achaeus poeta, IV. 173. c.
δ' *Ερετριεύς ἢ *Ερυθραῖος γραμμάτων ἐὼν διδάσκαλος,
XIII. 604. a. n. & b. *Conf. paulo post, in Erythrae.*

*Item, *Ερετριεύς. ἢ τῶν Ερετριέων αἵρεσις, quae a
Menedemo philosopho nomen accepit, II. 55. d. αἰρεσις
*Ερετριεύς, VII. 284. b. φάγρος *Ερετριεύς, VII. 295. c.*
Eretria, Thessaliae oppidum prope Pharsalum: teste Steph. Byz.
& Strab. IX. 434. a. & X. 447. d. Ex qua Eretria oriun-
dus fortasse fuit Athenaeus Eretrienſis, *Αθήναιος δ'
*Ερετριεύς, qui Sisyphi Pharsalii adulator fuit & mi-
nister, VI. 252. f.

Eridanus fluvius, castis nutrit aquis puellas, XIII. 568.
e. n. & f.

Erigon, fluvius Macedoniae & Epiri, II. 43. d.

Erigonae in honorem celebratur Oscillorum festum, XIV.
618. e.

Eriphylae aureum monile cur adeo celebre fuerit, VI.
231. c. Delphis consecratum ab Alcmaeone, diripi-
tur a Phocensibus, VI. 232. e. 233. a.

(Eriphyle, ex Casauboni coniect. sacerdos Minervae, VI.
234. f. n. ubi quidem videndum, ne ἐπὶ Διφίλης vel Δι-
φύλης scriptum oportuerit.)

Eritimus, piscis, VII. 328. c. 329. a. Minus recte, ut vide-
tur, eretimus, VIII. 355. f. n.

Erotidia a Thespiensibus celebrantur, XII. 561. e.

Eruca insectum. Ex eruca fit bombylius, ex bombylio ne-
cydallus, VIII. 352. f. n.

Eruca planta, τὸ εὖζωμον, II. 70. a. IV. 130. d. vide *Ind.
Graec.*

rudinio cum in Graecia defecisset, in eadem rursus in-
 staurata est ex Alexandria, IV. 184. b.

rxion, candidâ cristâ ornatus, apud Anacreontem, XI.
 498. b.

rycina Venus. *Vide max, in Eryx.*

rycteres, libertorum quoddam genus apud Lacedaemonios,
quasi corporis custodes, VI. 271. f. n.

rymanthei revera apri, IV. 130. a. b.

rymneus, Ἐρυμνέως, scholam Peripateticam habuit Athe-
 nis, V. 211. e.

ryschthon, Myrmidonis filius, Aethon adpellatus ob
 voracitatem, X. 416. b. n.

ryschthon, (*Cecropis filius*), Delum venit, IX. 392. d. n.

rythes, Ἐρύθσις. In Solis phiala Erytheam navigavit Her-
 cules, XI. 469. d. & f. 470. c. d. *Conf. Animadv. ad*
VII. 297. b.

ρύθρα πέτρα quatenam dicatur VII. 297. b. n. *haud liquet.*

rythrae, Ioniae oppidum, VI. 259. b. VII. 325. e. Ἐ-
 ρυθραίωνες Ἐρυθραί, III. 112. b. Erythraeum vinum,
 I. 32. b. Erythraei Chiis inter coenandum mortem
 machinari, IX. 384. d. e.

*Patriâ Erythraei: Diodotus, (Ind. Aufl.) & Hip-
 pias, qui Historiam patriam conscripsit.*

ἢ Ἐρετριένς ἢ Ἐρυθραίος ludimagister disputat cum
 Sophocle, XIII. 604. a. *ubi delenda videtur ἢ particula,*
ut Erythraeus sit proprium hominis nomen, Eretriensis
vero gentile.

rythraeum mare. Inde in Graeciam delata est vitis a Bac-
 cho, XV. 675. a.

rythrinus piscis, *lib. VII. cap. 58. VII. 327. c.*

ryx, Siciliae mons & oppidum: *ubi statum tempus est, quo*
Veneris columbae cum Dea in Africam abeunt, in-
deque redeunt, IX. 394. f. Eximia ibi gignitur Lych-
 nis, XV. 681. f.

yximachus, in Platonis Convivio, V. 192. a.

chara, animal marinum, cum echinis & conchylis memo-
 ratur III. 86. c.

charites panis, III. 115. e. suavissimus, apud Rhodios,
dulciarium opus, simile nostris obelis, III. 109. e. n.

charus piscis, qui & coris vocatur, in piscibus latis nu-
 meratur cum buglato & passere, VII. 330. a. *Rursus*
memoratur IX. 403. c.

- Eteobutadae, familia quaedam Athenis, VI. 244. e. n.
- Ethanium, vas potorium apud Aegyptios, XI. 470. d.
- Etruria, *Τυρρηνία*. Etruscum vinum, *ἐκ Τυρρηνίας οἶνος*, XV. 702. b.
- Etrusca (*Τυρσινή*) phiala, I. 28. b. & omne genus vasorum ex aere, I. 28. c.
- Etrusci, (*Τυρρηνιοὶ*, *Τυρσιννοὶ*) populus artium omnium studiosus, XV. 700. c. Ad tibiae cantum pugillatu contendunt, IV. 154. a. Ab eisdem ludos gladiatorios adoptarunt Romani, IV. 153. f. Eorum inventa, cornua & tubae, IV. 184. a. Ab eisdem statariam pugnam didicerunt Romani, VI. 273. f. Cum Etruscis pugnat Iason Argonauta, VII. 296. d. n. Etruscorum coenae splendidae, IV. 153. d. & omne genus molitiei & luxuriae, *lib. XII. cap. 14.*
- Euagon Lampfacenus, Platonis discipulus, tyrannidem patriae adfectat tentatque, XI. 508. f.
- Euagoram (*sic perperam vulgo, cum Timagoram oportuisset*) Athenienses capite damnarunt, quod ad Periam legatus adorasset regem, VI. 251. b. n. *coll. Animadv. Tom. VIII. pag. 437.*
- Euagoras gibbus, Demetrii Poliorcetae parasitus, VI. 245. a.
- Εὐαυδρία*, Pulcritudinis certamen in Panathenaeorum celeberrime, XIII. 565. f. n.
- Euanthes, (*sive rectius Euan, gen. Euantis,*) cognomen Baechi, XI. 465. a. n.
- Euardis meretrix, crassa, XIII. 583. c.
- Euathlus, iuvenis a Calyca, virgine modesta, frustra amatus, XIV. 619. d. e.
- Euboea, Larymni filia, Glaucum peperisse perhibetur patre Polybo, VII. 296. b.
- Euboea, nomen ab Antiocho M. impositum virgini Chalcidicae, quam in matrimonium duxit, X. 439. f.
- Euboea insula. Patina ex Euboea, *scil. ex Carysto*, IV. 135. e. n. (*conf. Carystus.*) *Laudantur pira & mala ex Euboea*, I. 27. f.
- Euboica nux, i. e. castanea, II. 54. b. Euboicum vinum, I. 30. f. Euboenses (*οἱ κατ' Εὐβοίαν*) sideritin vocant florem, qui vulgo chamaepitys, XV. 681. d.
- Euboeus parodus, Philippi regis aetate, XV. 697. f-698. b.

Eubulus demagogus, luxuriosus, reditus reip. dissipavit, IV. 166. d. e.

Euclea, meretrix Attica, XIII. 583. e.

Euclides, archon Atheniensis, XIII. 577. b. Bibliothecam instruxit, I. 3. a. n. *In eius nomine frigide ludit Archippus comicus*, VII. 329. c. n.

Euclides, Smicrini filius, cogn. Σεῦτλος, i. e. Beta, VI. 250. e. ridicule dictis laudem tulit, quae tamen frigida admodum fuere, VI. 242. b. & c. n. & 250. e.

Eucrates, proprium nomen Corydi parasiti, VI. 241. d. *Conf. supra*, Corydus. (*Alium Eucratem habes in Ind. Auctorum.*)

Eudaemonicus philosophus Anaxarchus, VI. 250. f. n. XII. 548. b.

Eudicus, ridiculus scurra & mimus, I. 19. f.

(*Euegorus*, quod pro sacerdotis nomine acceperat Dalecampius, est graecum vocabulum εὐήγορος, significans facundum, sive fausta precantem, XI. 478. c.)

Euenor, pater Parrhasii pictoris, XII. 543. d.

Euergetes secundus. IV. 174. d. n. *Vide Ptolemaeus.*

Euius, cognomen Bacchi, unde dictum, VIII. 363. b.

Euius Chalcidensis, celebris tibicen, XII. 538. f.

Euleus, (an Eulaeus?) fluvius, VII. 300. d. n.

Eumaeus Homericus, XI. 477. c. 498. f.

Eumelus Homericus, X. 433. d. *De Eumelo Corinthio, poeta, vide Ind. Auct.*

Eumenes, (primus huius nominis) rex Pergami, Philetaeri ex fratre nepos, ex ebrietate periit, X. 445. c. d.

Eumenes, secundus puto, Attali filius, memoratur IX. 375. d.

Eumenis (nescio utrius) filia, an uxor? Stratonice, XV. 689. a.

EUMENES Cardianus, in Auctorum Indice temere a nobis praetermissus, scripsit

Ἐφημερίδας Ἀλεξάνδρου, Ephemerides Alexandri, X. 434. b.

Eunias panis, olim III. 111. b. sed rectius Eunitas. vide ibi not.

Eunomus, puer ab Hercule occisus, quem alii Archiam nominant, IX. 410. f. *Vide supra*, in Archias; & ibi, pro » Herodoto vero Ennomos « corrige » Herodoro vero » Eunomus. «

Eunoſtus, rex Solorum Cypri, XIII. 576. e.

Eunuchus Lampfacenus, *nescio quis*, memoratus Hippo-
nacti, VII. 304. b.

Eunuchus & Vespertilio, *aenigma*, X. 452. c.

Eunus, belli servilis in Sicilia auctor, VI. 273. a. (*Conf. Livii Epit. libri LVI. & Auctores a Frischemio in eodem libri Supplemento laudatos.*)

Euomphalos, *sic* ab Arcadibus dicitur rosa, XV. 681. c.

Eupalamus, (*i. e. manu solers*) velut nomen proprium, IV, 176. d.

Euphemus, archon Atheniensis, V. 216. f. - 217. b.

Euphemus *alius*, obvios quosque dictis ac maledictis incessebat, V. 220. d.

Euphorion poeta, (*Ind. Auct.*) apud prytanin coenam, immoderate se gessit, XI. 477. e.

Euphraeus, Orita, a Platone ad Perdiccam missus, ut ab illo impetraret provinciam Philippo regendam, XI. 506. e. f. n. Apud Perdiccam tam regnabat quam ille ipse, XI. 508. e. n. *Idem dein*, regnante Philippo a Parmenione interfectus est, *ibid.* (*In carcere sibi ipsam vim intulisse ait Demosthenes.*)

Euphranor Pythagoricus, (*Ind. Auct.*) τὰς αὐλατικὰς ἐ-
ercuit, IV. 184. e.

Euphranor Thurius, navium gubernator, XI. 474. c.

Euphrosyne, meretrix Attica, XIII. 583. e.

Euripides poeta: (*Ind. Auct.*) ὁ σοφὸς Εὐριπίδης, VI. 270. c. bibliothecam instruxit, I. 3. a. divino spiritu adflatus tragoedias suas edidit, I. 19. e. τὰ κεφάλαια (*sententias*) ei scribebat Socrates, IV. 134. c. a (*cf. Ind. Graec. in κεφάλαιον.*) Puer cum esset, vinum ministrabat, X. 424. e. In Icaro insula versatus est, II. 61. a. b. *In Theseo fabulâ* nomen Thesei *significat* literarum descriptione, X. 454. b. c. Mulierum osor fuit in tragoediis, in cubiculo non item, XIII. 557. e. 603. e. Sophoclem irridet ob subreptam laenam, XIII. 604. e. Irridetur ipse a Laide, XIII. 582. c. d. *In Macedonia discerpitur a canibus*, XIII. 598. d. e. n.

Euripides *alius*, ut vinosus traducitur ab Ephippo & Anaxandride comicis, XI. 482. c. d.

Euripides, iactus in tesserarum ludo, VI. 247. a. b. (*sic licet, si quis numerum quadragenarium iecisset. vide Pol- luc. IX. 101.*)

Europa a Corinthiis Elliotis vocatur, XV. 678. b. Euro-

ossa Corinthi in pompa devehuntur Elliotiorum
lo die, *ibid.* a. b.

, Philippi filia ex Cleopatra, XIII. 557. e.

terra, Graecis olim *Εὐρωπία*, VII. 296. f. n.

is laudatur ab Ibyco ob formae gratiam, XIII. 564. f.

is, Eurysthei filius, ab Hercule interfectus, IV.
3. a.

a, nutrix Ulyssis, XI. 460. a.

des, praestigiator quidam (*idem, ut puto, qui apud*
istophanem Eurycles nominatur, homo ventriloquus)

19. e. n.

e, uxor Aridaei regis, fratris Alexandri, IV. 155.

i. (*ubi in Casauboni Animadv. » Alexandri frater «*
ptum oportuit; non » Alexandri filius. «) Bellum

fit cum Olympiade, matre Alexandri, XIII. 560. f.

iter eius Cynnane (*sive Cynna*) Illyria. *vide su-*
, in Cynna.

ichus, in calculorum ludo saepius victoriam ade-

is inter procos Penelopae, I. 17. a. *Eiusdem inso-*
riam respexit Aeschylus, ubi ait, ceu alter Euryma-

is, XV. 667. c.

don, hierophanta, ad Aristotelem impietatis accu-

dum subornavit Demophilum, XV. 696. b. n.

lus, Eurysthei filius, cum fratre Eurybio ab Her-

e occisus, IV. 158. a.

lus, *Herculis filius*, cuius cives Coi, XIII. 598.

i. n.

lus, *Thessalus apud Homerum*, sauciatus in pugna;

idâ aquâ perfunditur, II. 41. b.

eus perhibetur a nonnullis fuisse Herculis catamitus,

II. 603. d. Eius filios occidit Hercules, spretum

ab illis existimans in convivio, IV. 157. f. Eury-

ei filia, Admeta, XV. 672. a.

n centaurus, vino perditur, I. 10. e. XIV. 613. a.

, pater Iolae, uxoris Herculis, XIII. 560. c. Eu-

us cum filio (*sive, cum filiis*) ab Hercule occisus,

461. f. *ubi, pro καὶ τὸν υἱόν, fortasse καὶ τοὺς υἱούς*

pserat auctor. Sic quidem Apollodorus, Bibl. II. 7,

κτείνων μετὰ τὸν παῖδαν Εὐρυτιν. conf. Diodor. Si-

. IV. 37 extr. Hinc

Εὐρυτίδαι, Eurytidae, i. e. Euryti filii, titulus fa-

ae Ionis Chii, XI. 495. b.

Euterpe, a nonnullis perhibetur mater Themistoclis, XIII. 576. d.

Euthias orator, quod in accusatione Phrynae superatus esset, nullam posthac causam egit, XIII. 590. d.

Euthydemus, archon Atheniensis post Apollodorum, V. 217. a. b. 218. b.

Euthydemus & Charmidas, in Platonis Convivio, V. 187. d. Euthydemum & fratrem eius Dionysiodorum indigne tractat Plato in Euthydemo dialogo, XI. 506. b.

Euthynus, falsamentarius, III. 120. a.

Euthynus *alius*, (*parasitus*, *puto*) homo unguenta redolens & elegans, apud Antiphanem comicum, VIII. 342. e.

Euthynus coquus, unus ex alteris Septem sapientibus, IX. 379. e.

Euxenus Phocaeensis, Massiliae uxorem duxit Pettan, regis filiam, quam dein Aristoxenam nominavit, lib. XIII. cap. 36.

Euxytheus Pythagoricus, IV. 157. c.

Exercitatio liberalis bonum corpori odorem conciliat, XV. 686. e. f.

Exocoetus piscis, lib. VIII. cap. 5. quem adonin vocant nonnulli, VIII. 332. c. (*Nota hunc usum vocabuli Adonis, de quo supra suo loco monere obtiti sumus.*)

F.

Faba, cicer, ervilia, adhuc tenera, bellariorum locum olim tenebant, II. 54. f. coll. e.

Faba Aegyptiaca, lib. III. cap. 1 - 3. Eadem Aegyptiis Lotus dicebatur; Naucratis, Melilotus, III. 73. a. n. Nata est aliquando in Epiro, III. 73. b. n.

Faber, χαλκὺς, piscis marinus, VII. 328. d.

Falernum vinum, Φαλερνίος οἶνος, I. 26. c. e. f. 27. a. c.

Eius vires, I. 33. a. n. ubi Φαλερνίτης, olim Φάλερνός edd.

Famis imago picta in Apollinis templo, X. 452. b.

Fannia lex sumptuaria, VI. 274. c. n.

Farinae effusio, genus saltationis ridiculae, XIV. 629. f.

Fax, De facibus, lucernis, & toto luminum genere agitur lib. X. cap. 57 - 61.

Februarius mensis, unde nominatus, III. 98. a. b.

Fel. Diversus eius situs in animantibus, VIII. 335. d.

riae Romanae, τὰ 'Ρωμαῖα, Parilia, VIII. 361. f.

cedulae, in gustatione adponebantur, *lib.* II. *cap.* 69.

ci, *fructus*: & Ficus arbor: *lib.* III. *cap.* 6-19. *Conf.* Caricae. Ficus sacra, locus *sic dictus* Athenis, III. 74. d. Atticas ficos exportare vetitum, *ib.* d. e. Sycophanta, i. e. Ficorum index, *ib.* f. & 75. a. Laconicae fici, Phibaleae, hirundinariae, 75. a-c. Ficus arboris varia genera, *ibid.* d. Rhodiae fici, *ib.* e. Fici Romanae, quarum aliae passariae vocantur, aliae Chiaae, Livianae, Chalcidicae, Africanae, 75. e. f. Fici Canaee, Cauniae, Oxalides, Pariae, *lib.* III. *cap.* 9. Caprifici, *cap.* 10. Alia ficorum genera & nomina, *ibid.* *cap.* 11. & III. 78. a. Praecoces fici, prodromi, III. 77. c. Bifera ficus arbor, item trifera, *ibid.* d. & e. De ficu arbore, ex Theophrasto, *ibid.* e. & f.

Fico unde nomen σῦνον, III. 78. a. b. Fici inventor Bacchus, *ibid.* c. Fici, eximium alimentum, *lib.* III. *cap.* 15. Vires ficorum, *cap.* 16. Post ficorum esum aquam calidam bibere suadent alii, alii frigidam, *cap.* 17. Fici meridie noxiae, *cap.* 18. Alia ad usum ficorum spectantia, *cap.* 19. Vocem corrumpunt fici, III. 80. d. Ficis delectantur polypi, VII. 317. c.

Proverbia de ficis, velut illud: Ficos amant aves, sed serere nolunt, III. 80. e. Item, ficos comedere, in proverbio dicitur, pro mollem vitam in otio agere, VIII. 334. b. n.

tile, filius rotae & camini, I. 28. c. Fictile argenteum & aureum, VI. 229. c. Fictilium inventrices Athenae, I. 28. c. Chium, Cnidium fictile: vide voc. Chius, & Cnidus. Lacedaemonii in lautioribus conviviiis utuntur fictilibus poculis, cum alias ligneis utantur, XI. 483. c. d. Romani usque ad Macedonica tempora non nisi fictilibus usi erant, VI. 229. c. Fictilia pocula apud Persas ignominiosa, XI. 464. a. Fictilia pocula Coptica, quorum massa cum aromatibus subacta est, *ibid.* b. (De Rhodiaceis ollulis, *ibid.* c. n.) Rhodicum fictile, pulcerrimum & suavissimi odoris, VI. 229. c. d. n.

lia Cereris, farina, III. 108. c. Filia anni, hedera, (quia perennis) XIII. 608. e.

lii Asclepiadarum, medici, III. 115. c. VIII. 355. a.

- Grammaticorum filii, VIII. 359. d. Filii veris, *flores*, XIII. 608. e. Filius rotæ & camini, *φέλις*, I. 28. c. Filius tritici, *penis*, III. 111. f. Σεισάλιδος υἱός, ἐγκυφίας, III. 112. b. Δῆμτρος παῖς πλακοῦς, IV. 137. c.
- Filix *herba*, quam nonnulli blachnon vocant, II. 62. f. in plantis coronariis *numeratur a Nicandro*, XV. 684. h.
- Fistula, *σύριγξ*, *ἄλῃα μονοκάλανος*, *ἄλῃα πολυκάλανος*, *ἄλῃα κηρόδετος*, *earumque inventores*, IV. 184. a. *Conf. Tibia.*
- Flabellum Phocaicum, VI. 257. b.
- Flatus ventris, oriuntur ex inaequali concoctione, ubi unius concoctionem interturbat alterum, VIII. 357. e.
- Flores, *celebrantur a Chaerimone tragico*, lib. XIII. cap. 88. Flores coronarii, *lib. X. cap. 27 sqq. Ex Nicandro*, *ibid. cap. 31.* Flores & fructus cur manibus gestare consueverint homines, *disputat Clearchus*, lib. XII. cap. 79.
- Flores, saltationis genus, XIV. 629. e. Samiorum flores qui dicantur, XII. 540. f. n. 541. a.
- Flos purpurarum, i. e. coloris materia, *quam illae in se continent, quae aliis quidem rubra est, aliis vero nigricans*, III. 89. a.
- Foedus. In foederum caerimoniis apud Homerum ministrant praecones, X. 425. d. e.
- Foeminae, bellorum & omnis generis malorum causae, *lib. XIII. cap. 10.*
- Foeminina nomina in λα desinentia, geminam λ habent: quae γ habent ante λ, ea in η desinunt, VII. 305. a. b. 324. c.
- Foenum graecum, *graece τήλιν*. Hinc telinum unguentum: *quod vide sub lit. T.*
- Folliculum, *φουάλικλον*, *sive fortasse φούλλιπλον*, *pilae genus*, I. 14. f. n.
- Fontes aciduli, pingues, dulces, calidi, nitrosi, *lib. II. cap. 17. Varii fontes notabiles, cap. 19. Conf. Aqua.*
- Forceps, *graece καρπίνος*, *quasi cancer*, X. 456. d.
- Formianum vinum, I. 26. e.
- Fortitudinem veteres maximam existimarunt civilium virtutum, XIV. 627. b. c.
- Fortuna alios rebus magnis, alios parvis destinat, VI. 237. c. *Fortuna variabilis, τὸν οἶκον στρέφει δαίμων*

- ἐκάστῳ, VI. 263. c. Τύχη ἀγροῖκος, οὔτε παιδείαν
 ἔλας εἰδύια, VII. 280. e. & f. Τύχη τὰ θνητῶν πράγ-
 ματα, XV. 693. a.
 rigida aqua *musculos* constringit contrahitque, II. 41. b.
 ingillae *aviculae*, lib. II. cap. 70.
 Alminum monumenta, quibus percussi sunt Apulorum
 duces, aenea tela, diu deinde ostendebantur, XII.
 523. b. n.
 allo *piscis*, lib. VII. cap. 49.
 allones urinâ utuntur ad eluenda vestimenta, XI. 484. a.
 amus persequitur pulcriorem, VI. 438. c. n.
 andanum vinum, Φουνδαυδς οἶνος, I. 27. a.
 angii *in cibo*, lib. II. cap. 56. *In* obsoniorum numero refe-
 runtur, XIV. 649. a. Fungi letiferi, cap. 57. Fun-
 gorum vires, cap. 59. Fungi in lapidem conversi,
 II. 61. f.
 Antenor Thrasylao Atheniensi caussa fuit voluptatis insignis,
 qua voluptate ille privatus est postquam ad sanam
 mentem rediit, lib. XII. cap. 81.
 Antea *Poëtarum & aliorum Scriptorum. vide Plagiarii.*

G.

- abinianum bellum, V. 206. d.
 Adara, *Palæstinae opp. trans Iordanem. Unde Gadareus,*
Meleager. (Ind. Aust.)
 Ades, τὰ Γάδεια, περὶ Ἡρακλέους στήλας, VII. 315. c. d.
 Γαδείαθεν, e Gadibus, III. 116. c. Γαδερικὸν τάριχος,
 III. 118. d. e.
 Aeson, Γαῖσων, lacus mari iunctus inter Prienem &
 Miletum, item fluvius in lacum influens, VII. 311.
 a. & d. e.
 Aesum, *hastæ genus*, cuius usum ab Hispanis adoptarunt
 Romani, VI. 273. f.
 Aetulia Libyæ, miræ magnitudinis habet asparagos, II.
 61. e.
 Aiticae (*sive Galaticae*) pernae, XIV. 657. e. n.
 Alatae, Gallo-Graeci, bello captos Diis immolant, IV.
 160. e. n. Galatarum ducibus insidias fruens Zelas,
 perit ipse, II. 58. c. Galatarum coena; & Ariamnes
 Galata ditissimus, universum populum per integrum
 annum epulis excipiens, lib. IV. cap. 34.
Pars I. Dd

- Galatia. ἐν Γαλατείᾳ nascitur optima lactuca, II. 59. a.
- Galatea tibicina, Dionysii concubina, a Philoxeno viriata, I. 6. f. 7. a. *Conf.* XIII. 598. e. n. & *Ind. Auctor.* voc. Philoxenus.
- Galena, Γαλήνη, Ichthyis & Hesychiae filia, VII. 301. d. Γαληναίη θεός, VII. 318. b.
- Galena, Galina, vel Galeina, metetrix Artica, XIII. 587. f. n.
- Galenus medicus, (*Ind. Auct.*) quem in deipnosophistarum numero fuisse fingit Athenaeus, I. 1. e. n.
- Galeus s. mustelus, piscis, & variae eius species, lib. VII. cap. 43. *Conf.* *Ind. Graec.* in γαλῆος.
- Galli. vide Celrae, & Galatae, & Cordistae.
- Gallina, lib. IX. cap. 15 sq. Gallinae altilis, XIV. 657. e. Per Gallinas altilis phasianis maribus submissas (si vera est reliqua a nobis accepta scriptura apud Athenaeum vulgata) multiplicatum est genus phasianorum, XIV. 654. c. n.
- Lac gallinae, II. 57. d. n. Proverbium: Res rariores lacte gallinae, IX. 387. a. b.
- Gallus Gallinaceus, lib. IX. cap. 15 sq. Persica avis vocatur, IX. 374. d. n. *conf.* XIV. 655. a. Cur graeci vulgo ἀλέκτωρ vel ἀλεκτρυών nominentur, IX. 374. d. ὀρθροβόαν nominavit Alexarchus, III. 98. e. Gallorum falacitas, lib. IX. cap. 46. Gallos gallinaceos in urbe sua non ferebant Sybaritae, ne illorum cantu in somno turbarentur, XII. 518. d. Gallus amore hominis captus, XIII. 606. b.
- Gallus gallinaceus, Ἀλεκτρυών, cognomen Adaei. Vide supra, voc. Adaeus.
- Gangra, τὰ Γάγγρα, Paphlagoniae oppidum, III. 82. c. n.
- Ganymedes ob formae praestantiam raptus a Diis, XIII. 566. c. d. In Euboea raptum esse a Iove contendunt Chalcidenses, XIII. 601. f. Non a Iove, sed a Minoë raptum ait Echemenes, *ibid.* e.
- Gargettus, pagus Atticus. Unde duo Gargettii nominantur VI. 234. f. n. alter Charinus Democharis filius; alterius nomen in membranis corruptum est.
- Garum, lib. II. cap. 75. IX. 366. c.
- Gastris, placentae genus apud Cretenses, XIV. 648. f. 649. a.

iaftrodora, *clamosa mulier apud Anacreontem*, X. 447. a.
iauis, Syrorum regina, obsonii avida, edicto vetuit ne
 quis piscibus ἄτερ Γάτιδος vesceretur, VIII. 346. d.
iauranum vinum, I. 26. f.

iela, ἢ Γέλα, Siciliae oppidum, I. 4. a. ubi praestantes
 lentes, I. 30. b. II. 67. b.

Inde Gelous, Apollodorus comicus: & Arche-
 stratus, Gelous aut Syracusius, I. 4. d.

ielias, *vel* Gillias, (*mendose olim* Tellias) Agrigentinus,
 vir hospitalis & munificentissimus, I. 4. a. n.

ielon Siculus, Syracusius, tripodem ex auro & Victo-
 riam Delphis dicavit, VI. 231. f. Ad eum Lace-
 daemonii mittunt legatum, IX. 401. d. *Idem* prope
 Hipponium construxerat locum, qui Amaltheae cor-
 nu nominabatur, XII. 542. a.

Eiusdem Gelonis nomen (*per ipsius Athenaei, ut
 videtur, errorem*) bis ponitur in re quae ad Theronem,
 Agrigenti dynastam, pertinet, XII. 541. f. n.

ienio Romae (τῇ τῆς πόλεως Τύχῃ) templum dicatum
 ab Adriano Imp. VIII. 361. f.

ienthion, *vel* Genthius, rex Illyriorum, vino deditus &
 faevus, X. 440. a. n. in triumpho ducitur a L. Ani-
 cio, XIV. 615. a. n.

ienu tibiā propius: *proverbium*, IX. 383. b. *cf. Animadv.*
Tom. VIII. pag. 468.

ieometriam perceptam habere debet coquus, VII. 291. b. c.
ierana, mulier apud Pygmaeos, a Iunone in gruem mu-
 tata, IX. 393. e.

ieranium, (*pro quo ceraunium legi voluerunt nonnulli*) tuber,
aut aliqua tuberis species, II. 61. f. n. 62. a. n.

iergerimus, *f.* Gergerima, oliva quae in arbore matu-
 ruit, *druppa*, II. 56. d.

iergina olim, dein Gergitha, Troadis oppidum, VI.
 256. b. c. n.

iergini, *apud Clearchum*, posteri Troianorum quos Teucer
 in Cyprum colonos duxerat, VI. 255. f. – 256. b. n.

iergitha. *vide* Gergina.

iergithes dicebantur plebei Milesiorum, XII. 524. a. b. n.

iergithius, *apud Clearchum*, unus ex Alexandri adula-
 toribus, VI. 255. c. d. *item* titulus libri a Clearcho
 editi, *ibid.*

iermanorum victus, IV. 153. e.

- Geryon, ὁ Γηρυόνης: ei piscis adponitur immanis molis, *lusus Ephippi comici, lib. VIII. cap. 38.*
- Getarum legati de pace, cum citharâ, XIV. 627. e.
- Gethyllis, i. q. porrum capitatum, *aut huic adfuit quoddam ceparum genus, IX. 371. e. - 372. b.*
- Gethyum, vel Getium, γέθιον, γέτιον, & γέτειον, *ceparum genus, II. 68. e. n. IX. 371. f. 372. a. Conf. Ind. Graec.*
- Geusterium, pocillum gustatorium, XI. 481. c.
- Gigarton, *proprie granum vinaceum, I. 32. c. Metaphorice & proverbialiter, quisquiliae, res nullius pretii, III. 112. a. Sed talia in Ind. Graec. quaerenda.*
- Gingres, vel Gingras, Adonidis nomen apud Phoenices, IV. 174. f. *Item tibiae genus, IV. 175. a. Item, modus quidam αὐλίσσεως, XIV. 618. c. cf. Polluc.*
- Gingrus, (*si vera scriptura, IV. 174. f.*) tibiae genus apud Phoenices & Caras, acutum & lugubrem sonum edens, *lib. IV. cap. 76. Sed videndum, ne pro γίγγρι, IV. 174. f. γίγγρι sit legendum, ut nomen tibiae non gingrus fuerit, sed gingras. coll. IV. 175. a. & Polluc. IV. 76.*
- Gladiatorum pugnas inter coenandum vel post coenam spectant Romani, IV. 153. f. 154. a. Gladiatores apud Gallos, IV. 154. a - c. Singularium certaminum inventores Mantinenses, *&c. lib. IV. cap. 41.*
- Gladiolus, flos coronarius, ξίφιον *apud Theophr. XV. 680. e. φάσγανον apud Nicandr. XV. 684. c. n.*
- Gladius piscis, xiphias, *lib. VII. cap. 96.*
- Glanis piscis, IV. 136. c. vs. 80. *In Istro habitat, in cibo suavissimus, VII. 311. f. In salsamentis nominatur VII. 322. d.*
- Glans, *fructus, vide Ind. Graec. in βάλανος: & infra, in Juglans. Perhibetur etiam Balanus una ex Hamadryadibus nymphis, III. 78. b.*
- Glans, conchae genus, a glandis similitudine *sic dictum, III. 91. a. 85. d. 87. f.*
- Glaucæ, Creontis filia, Iasonis uxor, XIII. 556. c. n. *Ob eam perdita est Iasonis domus, 560. d.*
- Glaucæ, celebris citharistria, IV. 176. d. n.
- Glaucias, *famulus coqui, apud Alexidem, IX. 383. c.*
- Glaucion, *avis aquatica, anati similis, sed minor columba, ab oculorum colore nomen invenit, IX. 395. c. d.*

Glaucippus, Hyperidis oratoris filius, a patre domo eie-
ctus, XIII. 590. c.

Glauciscus piscis, laudatissimus Athenis, VII. 285. f. *In*
Hellesponto non reperitur, II. 62. c. d. *In cibo pars*
optima caput censetur, VII. 279. b. c. *Conf. Glaucus.*

Glaucō, vel **Glaucō**, abstemius, tyrannidem in Piraeo
exercuit, II. 44. d. n. *conf. Animadv. Tom. VIII. pag.*
398. & infra, voc. Piraeus.

Glaucōnis filius Meleager ridetur a Platone comi-
co, II. 68. c.

Glaucus, Deus marinus. *Varia, immo plurima, ex variis*
auctoribus de eo commemorantur lib. VII. cap. 47. Immor-
talitatis herba Glauci, ib. cap. 48. XV. 679. a. An-
thedonius Deus, XV. 679. a. Glaucum (nisi potius
Daedalum scripsit Athenaeus) quaerentes Cretenſes, in
Apuliam depulsi sunt, XII. 22. f. n. Quem Athenaei
locum citans Casaubonus ad Strab. lib. VI. pag. 279. non
video qui scribere potuerit, Athenaeum a Strabone quidem
diffentire, sed cum Herodoto consentire. Certe in ea histo-
ria apud Herodotum nulla fit Glauci mentio.

Glaucus piscis, III. 107. c. *Ex professo, lib. VII. cap. 45.*
Glauci caput, ibid. cap. 46. Oculus glauci in cibo de-
licatus imprimis habitus, VIII. 345. c. Glaucum recte
parare non cuivis datum est, II. 68. a.

Glaucus Chius, caelator, V. 210. b.

Gloriae cupiditas, tunica quam postremam exuunt homi-
nes, XI. 507. d. n.

Glutus, sive **Glus**, Car, apud *Clearchum*, VI. 256. c. n.
Videtur in Cypro regnasse: nam παρ' ἡμῶν ait Clearchus
Solenſis, nempe ex Solis Cypri oriundus. Vide Ind. Auct:
voc. Clearchus.

Glyce. ὁ γλῦκη, apud *Pherocratem comicum*, X. 430. e. n.
nescio utrum proprium nomen, an adpellativum a poeta
consulto sic formatum quasi proprium, pro ὁ γλυκυντάτη.

Glycera meretrix, *Thalassidis* filia, *Harpali* concubina,
& ab eo reginae loco habita, XIII. 586. b. c. 595. d.
Eius dictum de pueris formosis, XIII. 605. d. Collo-
quium cum Stilpōne, XIII. 584. a. Glycerae amator
Menander poeta, XIII. 585. c. 594. d.

Glycerium, meretricula *Attica*, XIII. 582. d. e.

Glycinas, placentaе genus, XIV. 645. d.

Glycyſide, paeonia, fructus fico similis, III. 76. f. n.

Glyxis, vinum decoctum, I. 31. e. n.

Gnathaena, meretrix Antica, XIII. 567. f. gulosa, IX. 384. e. Sinopae filia, XIII. 558. b. *De eadem, & de responso quod a Mania accepit, vide XIII. 578. e.* Eius festive dicta, ex *Machone*, lib. XIII. cap. 43 seq. *In his nonnulla in Diphilum comicum, qui eam perditte amavit, XIII. 579. e. - 580. a. 583. f. Eiusdem Gnathaenae dicta & responsa, ex Lynceo Samio, lib. XIII. cap. 47. Rursus ex Aristodemo, cap. 48. De eadem vide XIII. 583. a.*

Gnathaenium, meretricula, Gnathaenae ex filia neptis, XIII. 581. a. 583. e. *Eadem etiam filiola & filia Gnathaenae dicitur, XIII. 581. c. 582. a. 585. a.* Facere dicta Gnathaenii, lib. XIII. cap. 44. *Memoratur eadem, IX. 371. f.*

Gnesippus Atheniensis apud Seuthen Thracem in convivio, IV. 151. c.

Gnesippus, ludicrus poeta & rhapsodus, XIV. 638. d. e, Gnidus. *vide Cnidus.*

Gnome, nomen meretricis, VI. 245. d.

Gnosippum, luxuriosum hominem, ephori Spartani venterunt cum iuvenibus conversari, IV. 168. d.

Gobius piscis, γοβίος, lib. VII. cap. 83. *cuius in ambiguitate nominis luditi Archippus comicus, VII. 329. c. n.* Gobii apud Ptolemaeum laudatissimis cur abstinerent Archephon parasitus, VI. 244. b-d. Gobiolus, III. 105. f. VII. 285. a. 293. d.

Gobius, parasiti cuiusdam nomen, IV. 134. d. *Conf. Cobion.*

Gongylus, virile nomen apud Delios, IV. 172. f. n.

Gorgias Leontinus, XII. 548. c. ingentes divitias sibi paravit, III. 113. e. auream sui imaginem Delphis dedicavit: aureus idcirco a Platone adpellatus, quem ille vicissim novum Archilochum nominavit, XI. 505. d. e. Traducitur ab Antisthene in Archelao dialogo, V. 220. d. (*De Platonis Gorgia, vide Ind. Aust.*) Ob temperantiam vitam prorogavit integrâ mente ad annum fere octuagesimum, XII. 548. c. d. n.

Gorgiana verba, Γοργισία ῥήματα, XI. 504. d. n.

Gorgon, animal quadrupes Libyae, solo adspectu necans homines, lib. V. cap. 64. Pellis eius Romae in Herculis templo a Sylla suspensa, V. 221. f.

Gorgones & Pegasi, ex *Platonis Phaedro*, V. 220. f. 221.

a. *Vide Animadv. Tom. V. pag. 605. Cum Gorgonibus conferuntur piscarii Athenienses*, VI. 224. c. d. *αἰθού-
μιστα οὐ Γοργῶνς, γόγγυρον δ' &c.* VIII. 345. d. a.

Gorgus, armorum custos Alexandri, XII. 538. b.

Gortyn, Cretae oppidum, II. 48. d.

Gosgloanion, *placentae nomen*, XIV. 647. d.

Graciles prae caeteris hominibus, *Philippides, Leotrophides, &c. lib. XIII. cap. 75. & 77.*

Graculus, *in cibo*, II. 65. e. *Quomodo capiantur graculi in patina oleo repleta*, IX. 393. b.

Graeca nulla vox in iota definit praeter μέλι, caeterae sunt peregrinae, II. 66. f.

Graeci, *in mensa perparci*, IV. 130. e. *Eorum victum re-
nuem rident Persae*, *lib. IV. cap. 23. Deorum om-
nium sapientissimum Apollinem iudicant, semideorum
Orpheum, quippe Musicae peritissimos*, XIV. 632. c.
Graecorum & victu & vestitu sumtuosissimi Thessali,
XIV. 663. a. **Graecorum genera tria**, *Dores, Aeol-
es, Iones, ingeniis moribusque diversi*, XIV. 624. c.

**Graeci Italiam incolentes Erruscorum nonnulla
instituta adoptarunt, a Messapiis & Samnitibus edo-
cti**, XII. 518. b.

Graeculus, Γραικός, II. 50. f. n.

Graestonia, Γραιστονία, Macedoniae regio, III. 77. e. n.

Grammaea. *vide Grymaea.*

Grammatea, apud Syros, publica coenacula, V. 210. f.
XII. 527. f.

Grammatici. *In eos epigramma*, V. 222. a. *ubi γωνιοβόμ-
βυκες & μονοσύλλαβοι vocantur. Grammaticis nihil
stulcius exceptis medicis*, XV. 666. a. **Grammatico-
rum filii**, VIII. 359. d.

Gratae & Horae, II. 36. d. **Gratis dilecta puella**, XV.
670. e. f.

Gregarius panis, III. 110. e.

Griphi, eorumque varia genera, *lib. X. cap. 69 - 78.*

Cochlea, *griphus*, II. 63. b. *item alius*, X. 455. e.

Buccinum conchylum, X. 457. b. **Somnus**, X. 449.

d. e. **Podex**, *ibid.* e. f. **Ichneumon**, 450. a. **Pappus**

cardui, 450. a. b. **Vas cui sortes iniiciuntur**, *ibid.* b.

Griphi obscuriores apud Antiphanem, *ibid.* c - e.

Epistola, X. 450. e. - 451. b. **Quid sit omnium re-**

rum validissimum, X. 451. b. c. Umbra, 451. f. Nox & dies, *ibid.* Cucurbitula, X. 452. b. c. Eunuchus & Vespertilio: Feriit ligno non ligno &c. *ibid.* c. d. a. Griphus λογικὸς, X. 453. b. c. a. Variorum Griphorum copia, *lib.* X. cap. 83. Griphus olim vulgo propositus, nobis hodie obscurus: Quinque viri decem navibus concurrerunt, &c. X. 457. b. a.

Griphum in coena propositum qui solvere non posset, is poculum ebibere tenebatur, X. 448. e. *nempt* poculum muriâ mixtum, X. 457. a. 458. f. n. 459. a. b.

Conf. Aenigmata: *ubi adüci poterat* de aenigmatica ratione, qua Cromnii ab hostibus obseffi socios de rerum suarum statu certiores fecerunt, X. 452. a. b. *item* de legatione aenigmatica Scytharum ad Darium, VIII. 334. a.

Grossus, ὄλυνθος, ficus immatura, III. 76. e. a. 77. f. a. Grossus caprifici, III. 76. e.

Grus, avis, in cibo, in Cotyis convivio nuptiali, IV. 131. f. *ubi longitudo colli & rostri comica ratione describitur.* Gruis collum sibi precatur Philoxenus, I. 6. b. VIII. 341. d. *item* Melanthius, I. 6. c. Gerana, mulier Pygmaea, in gruem mutata, IX. 393. e.

Gryllion Areopagita, parasitus Phrynae, XIII. 591. d. a. VI. 244. f. 245. a.

Gryllus piscis, idem atque conger, anguillae similis, VII. 288. c. VIII. 356. a.

Grymaea, meretrix Attica, (*temere olim Grammaea*) XIII. 583. e.

Gryneus vel Grynus Apollo, IV. 149. d. a.

Grypus, cognomen Antiochi, IV. 153. b. XII. 540. a.

Gula. *Vide* Luxuria, & Voraces.

Gurus, placentae genus, XIV. 645. f.

Gustatio, Propoma, *lib.* II. cap. 51 & *seqq.* (*Vide Animadv.* ad II. 58. b. c.) *Describitur ab Alexide*, *lib.* II. cap. 55.

Guttata placenta, XIV. 647. c.

Gyala, vel Gyalas, poculi genus, XI. 467. c.

Gyges, Lydiae rex, primus Delphis dicavit aurea & argentea donaria, VI. 231. e. f. Concubinae defunctae tumulum ea altitudine crexit, ut totâ Lydiâ conspi-

ci posset, Heterae monumentum adpellans, XIII. 573. a. b.

Gylippus, liberatis Syracusis partem pecuniae Lysandriae intervertit: condemnatus ab Ephoris, inedia vitam finit, VI. 234. c.

(Gyllion olim edebatur, pro Gryllion.)

Gymnopaediae, festum Lacedaemonior. XV. 678. b. n.

Gymnopaedica, saltationis lyricae species, XIV. 630. d. 631. b. & c.

Gynaeconomi, eorumque officium, VI. 245. a-c.

H.

Hadrianus. vide Adrianus: ubi notari debuit templum Genio Romae dicatum ab Hadriano, ὑπὸ τοῦ ἀρίστου καὶ μουσικωτάτου βασιλέως Ἀδριανοῦ, VIII. 361. f.

Haemonia, priscum Thessaliae nomen, XIV. 639. e. n.

Haeresippus Spartiata, homo improbus, & callidus assentator, VI. 251. f.

Hagneon, locus infamis, Sardibus Lydiae, XII. 515. f.

Halae, Ἁλαί, pagus Atticus: gentile Ἀλαίους, VII. 329. c. n.

Halea, vel Halia, τὰ Ἁλεια, i. e. Solis festi dies, a Rhodiis celebrati, XIII. 561. e.

Halicarnassus. Vinum ἀπὸ Ἀλικαρνασσοῦ, I. 32. e.

Halicarnassensis, Ἀλικαρνασσεύς, Herodotus: &

Deodamas, Halicarnassensis aut Milesius, qui περὶ Ἀλικαρνασσοῦ scripsit, XV. 682. a.

Halyarttis donaria Delphica, V. 210. b.

Hamadryas, Oxali soror & uxor, mater Hamadryadum nympharum, III. 78. b.

Hamamelides, fructus, XIV. 650. c. d. n.

Harmamaxa, vehiculum quo transportatum est Alexandri cadaver, V. 206. e.

Harmodius & Aristogiton, tyrannicidae, mutuo amore coniuncti, XIII. 602. a. Concubina Harmodii Leae-na, tormentis cruciata ab Hippia, XIII. 596. f.

Harmodius, nomen scolii in eum cani soliti, XI. 503. e.

XV. 692. f. Scolion ipsum, immo plura in eius honorem Scolia, XV. 695. a. b. num. 10-13.

Harmonia, potum ministrat Diis, X. 425. c.

Harmonia, tibicina regis Phoenicum, aufugit cum Cad-

- mo, regis eiusdem coquo, XIV. 658. f. Harmoniae & Cadmi monumentum sepulcrum in Illyrico, XI. 462. b. n. *Comice dictum in primum iibicinem, οὐχ ἁρμονίας αὐλαῖ, ἀλλὰ τὸν Κάδμον*, VIII. 351. f. n.
- Harmoniae vel melodiae tres, Phrygia, Doria, Lydia, XIV. 635. d. 637. d. *Αἰεῖ*, ut tria genera Graecorum, sic tres harmonias statuunt *has*, Doriam, Aeolicam, & Ionicam, *lib. XIV. cap. 19-21.*
- Harmonicam artem primus docuit Stratonicus, VIII. 352. d.
- Harmonicus (*id est*, Musicus) cognominatus Archytas. (*Ind. Aufl.*)
- Harpagion, locus prope Chalcidem Euboeae, ubi raptum perhibent Ganymedem, XIII. 601. f.
- Harpalus Macedo, Alexandrum depeculatus, ingentem pecuniae summam ob Pythionicam concubinam consumsit, eidemque monumentum mortuae exstruxit, XIII. 594. e. 595. d. *Deinde Glyceram meretricem Tarsum arcessitam, reginae loco haberi colique infit*, XIII. 586. c. 595. d. Demosthenem aureo poculo corrumpit, VI. 245. f.
- Harpalyca, cantionis certamen in honorem virginis cognominis institutum, XIV. 619. e.
- Harpalyca virgo, Iphichum amans; a quo spreta, moerore mortua est, *ibid.*
- Harpastum in pilae ludo, olim Phaeninda, I. 14. f. n.
- Hasta & gladius divitiae meae &c. Scolion Hybridae Cretenensis, XV. 695. f.
- Hebe, ut quidam volunt, Diis vinum fundit, X. 425. e.
- Hecamede Homerica, XI. 492. e.
- Hecate, trioditis, triglena, triformis, marina: cui trigesimo quoque mensis die coena adponebatur, & trigla piscis (*i. e.* mullus) sacer habebatur, VII. 325. a-c.
- Hecatae cibus, *viles pisciculi*, VII. 313. c. n. VIII. 358. f. *Conf. III. 110. c. n.*
- Hecatae insula, prope Lesbum, ibi Iridi sacra faciunt Delii, XIV. 645. b.
- Hecatombaeon mensis, VII. 303. d.
- Hecatomben vere nominatam fecit Conon, I. 3. d.
- Hector, apud Aeschylum, dicitur ἀνὴρ πεπαισμένος μέγας, II. 51. d. In pugnam iturus, vinum bibere recusat, I. 10. b. c. Hectoris parasitus Podes, VI. 236. c. d.
- Cadaver Hectoris a Venere inungitur, XV. 688. d.

Ecuba Hectorem ad bibendum hortatur, I. 10. b. c. Astyanactem luget e turri praecipitatum, II. 66. a. b.

Hedera, anni filia, *scil. perennis*, XIII. 608. e. Hedera alba, V. 207. d. Hedera e cervi cornibus enata, VIII. 353. a. Hederæ satio, XV. 683. c. Hedera in coronis tortilibus, XV. 679. f. Hederaceis coronis curponissimum usi sint veteres in computationibus, XV. 675. d. Aureae coronae hederaceae: *vide supra*, *voc. Corona*, *pag. 373*. Hederâ cincti Autocabдали, XIV. 622. b.

Hedonici philosophi, XIII. 588. a. n. *In his numeratur Archestratus*, VII. 312. f.

Hedybia, placenta, XIV. 647. c.

Hedycomus, Ἡδυκόμος, modus quidam tibialis, XIV. 618. c.

Hedyle, poëtria. *Vide Ind. Auctorum*.

Hedyporphyra, conchylii genus, III. 88. b.

Hedypotides, pocula quaedam apud Rhodios, *lib. XI. cap. 37*.

Hegemon Thasius, (*Ind. Auct.*) in iudicium vocatus Athenis, quo pacto ab Alcibiade liberatus fuerit, IX. 407. b. c.

Hegesianax, (*Ind. Auct.*) ficorum esu abstinens, correxit vocis debilitatem, III. 80. d. Apud Antiochum M. deprecatus saltare in armis, poëmata sua praelegit regi, & gratiam eius sibi conciliavit, IV. 155. b.

Hegesias. *vide Nicetas*.

Hegesias comoedus, Herodoti historias egit in theatro Alexandrino, XIV. 620. d.

Hegesilaus, Ἡγесίλαος, *idem ac Pluto*, XV. 684. d. n.

Hegesilochus Rhodius, oligarchiam in patria instituit, vir flagitiosus & protervus, X. 444. e. f.

Helena, Iovis filia ex Nemese, VIII. 334. c. Cur ex ovo nata perhibeatur, II. 57. e. f. Helena a Theseo rapta, XIII. 557. a. Ex Aegyptiorum commercio multa didicit, V. 190. f. Perspicax, prudens, laboriosa, casta & pudica, V. 190. d. - 191. d. Formam eius mirantur seniores Troiani, XIII. 566. b.

Torques Helenae Delphico Apollini consecratus a Menelao, VI. 232. e. raptus deinde a tyrannis Phoenicibus, 233. a.

Helena coenarum dicitur anguilla, VII. 298. d.

- Helenae cibus, *pro* suavi & exquisito, VIII. 358. f. a.
 Helena *alia*, voracissima mulier, X. 414. d. n.
 Helenephoria, *vel* Helenophoria, festi dies apud Anticos,
Animadv. ad VI. 223. a.
 Helepolis Demetrii Poliorcetae, Rhodo admota, V. 106.
 d. e. *item* Argis, X. 415. a.
 Heliades ad Eridanum, XIII. 568. e. f. n.
 Heliaea, forum Athenis, in quo impietatis postulata est
 Phryne, XIII. 591. f.
 Helicaon Antenorides, VI. 232. c. n.
 Helichrysa nympa, XV. 681. b.
 Helichrysus, flos coronarius, loto similis, XV. 680. e. &
 f. 681. a. 685. c.
 Helicon *mons*: in eo Musarum templum, ubi studiosae
 puerorum saltationes, XIV. 629. a.
 Helicon, Acesae filius, vestium textor celeberrimus, II.
 48. b.
 Heliopolis, phoenices aves procreat, XIV. 655. b.
 Heliotropium (*flos*) sequitur solem, XV. 685. e.
 Helix, machina ab Archimede inventa ad deducendam
 Hieronis navem, V. 207. a. b.
 Hellas. Ἑλλάδος Ἑλλάς, Athenae, V. 187. d.
 Hellespontus, piscosus apud Homerum, I. 9. d. IV. 157. b.
 Ex Hellesponto scomber, I. 27. e. Hellesponti aqua
 frigida, & minus salsa, VII. 317. f. n. Ἑλλησποντίας
 θάλασσα, VII. 278. c. d. παροιμία Ἑλλησποντίς, ad-
 vena ex Hellesponto (*pelamys*), VII. 319. b.
 In Hellesponto (*i. e. in ora Hellesponti*) nec tuber
 nascitur, nec glauciscus, nec thymus, II. 62. c. Hel-
 lespontii, *incolae* illius orae, II. 59. a.
 Helluones. *Vide*, Voraces.
 Helorius, (*olim* vulgo Elorius) avis, ex eorum numero qui
 pareudistae vocantur, VIII. 332. e. n.
 Helos, regio Laconicae: unde qui alias Eilotes vocantur,
 etiam Eleatae (*sive* Heleatae) dicebantur, VI. 272. a. n.
 Helotae. *Vide supra*, Eilotae.
 Helvetii, auti ramenta e fluviis colligunt, VI. 233. d.
 Helvolum (*vel* Helveolum) vinum, Ἑρβουλος οἶνος, I.
 27. b. n.
 Hemerocallis, flos coronarius, XV. 681. e. 685. c.
 Hemiartium, panis genus, III. 110. b. c. n.
 Hemina, *mensura* aridorum, XIV. 647. e. & liquidorum,

XIV. 648. d. *Sed praesertim liquidorum ; & quidem idem quod corula, apud Epicharmum & Sophronem, XI. 479. a. b.*

emiopus, tibiæ species, tibia semiforata, IV. 177. a. & 182. c.

emitomus, poculi genus apud Atticos, XI. 470. d.

epar, lib. III. cap. 68 seq.

epatus piscis, idem lebias, lib. VII. cap. 61. felle carens, III. 106. a. In capite duos lapillos habet, splendore margaritis similes, sed rhombi figurâ, *ibid.*

epsetus vel Hepseti, pisciculi varii generis, mixtum elixari soliti, lib. VII. cap. 68 seq. Conf. Ind. Graec.

eptaclinium, II. 47. f.

**eraclea Pontica, Ponti oppidum ; ubi fossiles reperiuntur pisces, VIII. 331. c. Heracleam Stratonicus ἀρ-
Σρακέρων vocabat, VIII. 351. c. n. πορρεῖον esse significans, *ibid.* d.**

Heracleotis sponte sese in servitutem tradiderunt Maryandini, VI. 263. d. Heracleotarum tyranni, Clearchus, & eius filius Dionysius, III. 85. a. b. & XII. 549. a - d.

Patriâ Heracleotae praeter istos memorantur : Chamaeleon, Dionysius cogn. Transfuga, Herodorus, Numenius, Nymphis, Pherenicus, Promathidas. (Ind. Auctorum.)

Heracleoticum vinum, I. 32. b. Heracleotica nux, (avellana) II. 53. d. n. 54. b. Conf. II. 53. b. c. & *ibi* not.

eraclea Trachinia, oppidum, in agro Cylicranum, sub Oeta monte ab Hercule conditum, XI. 461. e. - 462. a. Incolae Heracleotae sub Oeta, *ibid.*

eracleoticum poculum, XI. 782. b. (pag. 215. nostr. ed.) non ab Heraclea oppido, sed ab Hercule denominatum, XI. 500. a. (Aliud vero est quod Heracleum dicitur.)

eracleon Beroënsis, ab Antiocho Grypo ad honores erectus, propemodum regno exiit benefactorem, IV. 153. b.

eracleum, Herculis poculum mythicum, lib. XI. cap. 38.

eracleum, Ἡράκλειον, Herculis templum. Vide infra, voc. Hercules.

eracrides Clazomenius, a Platone in Ione dialogo male acceptus, XI. 506. a.

Heraclides Maronita, Seuthae regis Thraciae assentator, VI. 252. a.

HERACLIDES Syracusius. *Huius liber*
περὶ Θεσμῶν, de Riibus, sive de Legibus, citatur
 XIV. 647. a. quem in *Indice Auctorum* pag. 121.
adnotare obliti sumus.

Heraclides Tarentinus, *medicus. vide Ind. Auct.*

Heraclides Tarentinus *alius*, (*perperam olim in Athenaei*
libris in Proclidem mutatus) assentator Philippi eius,
 cuius regnum a Romanis sublatum est, cuius exitii
 praecipua causa Heraclides fuit, VI. 251. e. *Confer*
Reliquias ex Polybii lib. XIII. cap. 4. & 5. nostrae edii.

Idem fuisse videtur Heraclides Tarentinus, quem Mo-
schus ait inventorem fuisse sambucae; quam Roma-
nam machinam idem auctor adpellat, apud Athen. XIV.
634. b. Nam & architectum fuisse istum Heraclidem,
& Tarento ad Romanos profugisse priusquam ad Phi-
lippum transisset, diserte Polybius docet XIII. 4, 6.

Heraclitus Ephesus, *philosophus. Vide Ind. Auct.*

Heraclitus Mitylenaeus, praestigiator, L. 20. a. in nuptiis
 Alexandri, XII. 538. e.

Heraclitus Tarentinus, citharoedus in nuptiis Alexandri,
 XII. 538. f.

Heraea, 'Hραία, Arcadiae oppidum, *ubi nascitur vinum*
mirabili quadam virtute praeditum, L. 31. f. n.

Herba, qua Sol suos equos pascit, VII. 296. e. eadem
 quâ comesta immortalis factus est Glaucus, *ibid. f. &*
297. a. quae sempervivâ herba nominatur, XV. 679. a.

Hercitae, servi in agris degentes, VI. 267. c.

Hercules, Iovis ex Alcmena filius, XI. 781. c. (*pag. 211.*
nostr. ed.) A poëtis Homero & Hesiodo posterioribus
 alius fingitur atque a veteribus, qui eum depingunt
 ut voluptates maxime sectantem, XII. 513. e. & f.
 Lichan in mare proicit, II. 66. a. Eurysthei filios
 occidit, IV. 157. f. eruditur a Lino, *Alexidis ecloga*
comica, IV. 164. b-d. Ad Ceycis coenam invocatus
 venit, IV. 178. b. eiusdem filium Eurytum occidit,
 XI. 462. f.

Hercules, *ex Phoenicum traditione*, Asteriae & Io-
 vis filius, in Africa a Typhone interfectus, odore
 coturnicis in vitam revocatur ab Iolao, IX. 392. d. e.

Hercules puerum, aquam imperite ministrantem

infiesto colapho occidit, IX. 410. f. Cyathum, Pyletis filium, pincernam invitus occidit, eidemque dein delubrum consecravit, 411. c. Insigniter vorax, *lib. X. cap. 1.* XIV. 656. b. Ab Augea pretium laborum repetens, victus est Leprei iussu; quem *ipse deinde*, voracitatis certamine & aliis certaminibus victum, occidit, *lib. X. cap. 2.* In Crotoniatarum agro sitiens potumque petens, aquam pro vino accepit bibacis mulieris consilio, X. 441. a. b. Poculo transvectus est oceanum in Erytheam ad deducendos Geryonis boves, XI. 781. d. (*p. 211. nostr. ed.*) 469. d. 470. c. d. Hercules apud Pholum centaurum, XI. 499. a. b. Primus usus est scyphi genere, qui ab illo Heracleotici scyphi vocantur, 500. a. Multarum mulierum maritus, intra septem dies quinquaginta Thestii filias compressit, XIII. 556. f.

Hercules Lindius, pictura Parrhasii, XII. 543. f. Hercules, persona in Sophoclis dramate satyrico, I. 23. d. in Eubuli Amalthea, II. 63. d. &c. Hercules, *multarum fabularum argumentum. vide Indicem Titulor.*

Herculi sacra populus arbor, III. 82. d. larus avis, ob voracitatem, X. 411. f. Eidem comam consecrant ephebi, XI. 494. f. coturnices immolant Phoenices, IX. 392. d. Herculi cum libamus, nihil in calice relinquimus, XII. 512. e. f. Eidem calidae aquae fontes sacri habentur, *ibid.* f.

Herculis poculum. *Vide* Heracleum, & Heracleoticum. Herculis sacerdos apud Tarsenses Stephanophorus vocabatur, V. 215. b. Herculis templum (Ἡράκλειον) Athenis in Cynosarge, VI. 234. e. ad quod spectare videtur illud ex Cleidemi Arthide, καὶ παράσιτοι ἡρέθησαν τῷ Ἡρακλεῖ, VI. 235. a. (*conf. ibid.* d.) & VI. 239. d. Herculis templum Diomensium, VI. 260. a. n. XIV. 614. d. In Herculis templo Romae (*in Capitolio*) imperatores triumphantes convivio excipiebant populum, IV. 153. c. V. 221. f. n. In eodem Marius suspendit Gorgonum pelles, V. 221. f.

Herculis culrum & cognomen sumsit Nicostratus, VII. 289. b. *item* Themison, VII. 289. f. 290. a. Virtutem Herculis laudat Aristoteles in Hymno, XV. 696. c.

- Herculem mirantur eumque imitari profitentur Cynici, XII. 513. a. n. Herculem perdidit Iolae matrimonium, vivente etiamnum Deianira initum, XIII. 560. c.
- Herculeus lectus, *intelligitur mollis*, XII. 512. f. Hercules nodus, Ἡράκλειος δεσμός, in ansis poculorum Heracleoticorum, XI. 500. a. n.
- Herculis Columnae, Ἡρακλέους στῆλαι, Ἡράκλειαι στῆλαι. *Ibi reperiuntur fungi petrefacti*, II. 61. e. f. *pinguissimi* orcyni vel thynni, VII. 315. c. & d.
- Herculis Insulae, prope Novam Carthaginem in Hispania, III. 121. a.
- Hermæ Athenis, IV. 267. f. *In Carani convivio* Hermæ, Cupidines, *aliaeque id genus statuæ*, faces tenebant, IV. 130. a.
- Hermæus piscarius Athenis, Aegyptius, *id est*, homo dolosus, VI. 227. a. VII. 311. e. *cf. Steph. Byz. in Αἴγυπτος. Pro Ἑρμαῖος vero vide ne Ἑρμῆιος scriptum oportuerit, ut sit gentile nomen a pago Atheniensi, τὸ Ἑρμος, de quo consulendus idem Steph. Byzant. suo loco. Quamquam nihil incommodi habet vulgata scriptura.*
- Hermaiscus, viri nomen apud Alexidem, XI. 473. d.
- Hermaphroditus, nomen e duobus Deorum nominibus compositum, X. 448. e.
- Hermeas, Ἑρμῆας, Ararnensis, & Aristotelis in eum Hymnus, *lib. XV. cap. 51.*
- Hermes, potionis genus, *scilicet, postremum poculum*, I. 32. b. n. XI. 473. c.
- Hermesilaus Chius, hospes Sophoclis, XIII. 604. f.
- Hermion, *vel* Hermione, Argolidis oppidum, ubi celebre Cereris templum, X. 455. c. n. XIV. 624. e. n. *Patriâ* Hermionensis, *Lacus. (Ind. Austr.) Conf. mox* Hermioneus.
- Hermione, Menelai filia, I. 9. a.
- Hermioneus, (*sive* Hermionensis *nescio quis*, Ἑρμιωνεύς) *Niso* lumbos hastâ perfodit, IX. 399. a.
- Hermippus, (*Lyfimachensis? an* Lyfimachi filius?) nobilissimus tibicen, XIV. 615. b. n.
- Hermippus Cyzicenus, XV. 697. a. n. *Conf. Ind. Austr. in* Hermocles.
- Hermobium odit Mimnermus, XIII. 598. a.

ermodorus, citatur ut exemplum nominis a Mercurio incipientis, X. 448. e.

ermodorus, Hermeae pater, Samius, XIII. 606. c.

ermon, nomen viri, in Lyssippi Bacchis, III. 124. d.

ermophantus Homeri carmina in theatro egit Alexandriae, XIV. 620. d.

erodorus Megarensis, tubicen, ingenti staturâ & insigni voracitate, X. 414. f. n. *Idem* sono duarum tubarum simul inflatarum ingentes militibus animos addidit, X. 415. e.

erodoti historias (*cf. Ind. Aust.*) in theatro Alexandriae interpretato Hegesias histrio, XIV. 620. d.

erodotus logomachus, apud Antiochum in summa gratia, I. 14. c.

eros Acratopotes, II. 39. c. Matron & Ceraon, *ibid.* n. Daeton & Ceraon, IV. 173. f. n. Heros, qui Trambelum occidit, Achilles, II. 43. d. Heroibus oblatum sacrificium, IV. 149. c. Praedo post mortem sub nomine Ἡρώος εὐμενούς consecratus, VI. 266. d. Heroës Homerici, eorumque vitae ratio, lib. I. cap. 45 sq. XI. 461. b. c.

erophilus medicus, a quo Herophilus cognominatus est Apollonius, XV. 688. e. n.

erosthratus Naucratis, negotiator, per Veneris imaginem periculo liberatus, XV. 675. f. - 676. c.

eroum, Ἡρώων, servo olim fugitivo & praedoni dedicatum, VI. 266. d.

erpyllis, meretrix, concubina Aristotelis, mater Nicomachi, XIII. 589. c.

esiodus, (*Ind. Aust.*) proximos vicinos maxime ad coenam vocandos censet, V. 186. f. Hesiodi carmina iustis modis decantari solita, XIV. 620. c.

esperidum poma, quae & Hesperides, III. 82. d. e. Ea citra mala intelligenda esse putavit Iuba, & ab Afris etiam Hesperica vocari ait, III. 83. b. c.

Hesperius perperam a nonnullis fingitur unus ex Athenaei Deipnosophistis. vide Animadv. Tom. I. pag. 15.

estineus Ponticus (*Amisenus*) literarum studiis ita sedulo incubuit, ut solem numquam nec orientem nec occidentem viderit, VI. 273. d. n.

esychia, Ichthyis soror & uxor, VII. 301. d.

etaera Venus. vide Venus.

Hetaeridia, festum Iovi Hetaeraeo (*i. e.* Amicitiae Praefidi) sacrum, XIII. 572. d. e.

Hetrusci. *Vide* Etrusci.

Hierapolitanus Theodorus. *Ind. Aust.*

Hierax, *adolescens, Olympi famulus & discipulus*, (*Pollux, IV. 79.*) a quo nomen invenit *ἱέραξ ῥήμης*, scil. modus quidam ribiis canendi, XIII. 570. b. n.

Hierax Antiochenus, adsentator Ptolemaei septimi, dein ab eodem interfectus, VI. 252. e. *Idem etiam apud Philometorem multum potuerat, ibid.*

Hiero (*vel* Hieron) Siciliae rex, Hieroclis filius, V. 209. d. Doricus adpellatur, *ibid. n.* Navem construendam curavit molis immanis, *lib. V. cap. 40 seqq.* Obtusior cum ei esset oculorum usus, eandem infirmitatem simulabant adsentatores, VI. 250. d. e. *nisi ad superiorem Hieronem hoc spectat: sed videndum ne Dionysium cum Hierone imprudens permutaverit Hegesander, cuius ex Commentariis hoc refertur.*

Hiero superior, Gelonis frater, ad conficienda donaria Delphos mittenda aurum emit Corinthi, VI. 231. f. 232. b. Simonidem secum habuit Syracusis, III. 120. d. e. eique regiâ munificentiam omnia ad victum necessaria quotidie misit, XIV. 656. d. Responsa dabat in horto, qui Mythos adpellabatur, XII. 542. e. In eundem Pindarus Pythicam Oden scripsit, *de quo dictum in Ind. Aust. pag. 173.*

Hieroclea, meretrix Attica, XIII. 567. f.

Hieronimus, Syracusarum tyrannidem occupat, & diadema sumit, ut ante eum Dionysius, VI. 251. f. Eius adulescentes, *ibid. e. f.* Prostibulum duxit uxorem, & reginam renunciavit, XIII. 577. a.

Hilaria carmina, XV. 697. d.

Hilarodi, *lib. XIV. cap. 13.*

Hilarodia imitatio tragoediae est, magodia imitatio comediae, *lib. XIV. cap. 14.*

Hilotae. *vide* Eilotae.

Himaeus, & Epimylios, cantilena molendinaria, XIV. 618. d. 619. b.

Himalis, Doriensibus Nostus est, XIV. 618. d. n.

Himalis, *cognomen Cereris.* Himalidis Cereris statua Syracusis, X. 416. b. *Conf.* Simalis.

Himeræus, frater Demetrii Phalerei, ab Antipatro interfectus, XII. 542. e.

Himerus, Babyloniorum & Seleucensium tyrannus, XI. 466. b. *Eiusdem hominis nomen apud Iustinum XLII. 1. perperam vulgo Hymerus editur, apud Diodorum Siculum vero Εὐμήσπος, in Excerptis Peirescianis, Opp. Tom. II. ed. Weff. pag. 603. (ed. Bipont. Tom. X. p. 128.) ubi conferenda quae a Valefio adnotata sunt: quorum auctorum iudicium benevolentiae VISCONTII viri illustris debeo.*

Hippagines naues, XI. 483. d.

Hippaphesis, meretrix Attica, XIII. 586. e. 592. e.

Hipparchi Athenis, equitum praefecti, eorumque munus, IV. 167. f. n.

Hipparchus, Pisistrati filius, Phyam habuit uxorem, XIII. 609. c. d. Athenarum tyrannus ab Harmodio occisus, XV. 695. b. *Conf. Hippias.*

Hipparchus histrio, Neerae amator, XIII. 593. f.

hipparinus, Dionysii maioris filius, ebriosus & violentus, interficitur, X. 436. a.

hippasus. *vide Ind. Auct.*

ippe, (*sive Iope*) una ex uxoribus Thesei, XII. 457. a.

ippe, meretrix Alexandrina, quae amatorem habuit regis foeni horreis praefectum, eadem cum rege compotare solita, XIII. 583. b.

ippeus, (*sive is Hippias est, aut Hippis*) pictor Atheniensis, XI. 474. d.

hippias & Hipparchus, Pisistrati filii, lautas epulas & comestationes invexere, XII. 532. f. Hippias Charmi filiam duxit uxorem, XIII. 609. d. Hippiae amator fuerat Charmus, *ibid.*

hippias Eleus, in Platonis Protagora, V. 218. c. A Platone male acceptus, XI. 505. d. *item 506. a. ubi quidem, quod in Menexeno rideri Hippiam a Platone ait Athenaeus, id falsum esse, recte a viris doctis monitum est.*

Hippias Rheginus. *vide Ind. Auct. in Hippys.*

Hippocles Cilix, in Alexidis Gynaecocratia, III. 125. b.

Hippoclides Atheniensis, saltando nuptiis excidit, XIV. 620. d.

Hippocrates, pater Smindyridae Sybaritae, XII. 541. b. c.

Hippocrates *quidam laudatur in Rhiani epigr.* XI. 499. d.

Hippocratis filii, *sic ὁδίας κομφοδύμενοι*, III. 96. e. f. n.

Hippodamus (*vel Hippodamas*) Lacedaemonius, in Cro-

- mno oppido obsessus, aenigmatico nuncio Lacedaemonios de statu rerum certiores fecit, X. 452. a. b.
- Hippolochus & Lynceus pactum inierunt de rescribendis invicem coenarum lautiorum adparatibus, IV. 128. a.
- Hippolyta, a Theseo rapta, XIII. 557. a.
- Hippolytus periit quod Venerem non coleret, XIII. 600. c.
- Hippomachus, ludimagister, XIII. 584. c.
- Hipponax poeta, (*Ind. Anst.*) quamvis pusillo & tenui corpusculo, tamen robustissimus fuit, XII. 552. c. d.
- Hipponactem Sapphus amatorem facit Diphilus comicus, XIII. 599. d.
- Hipponia uva nobilis colitur Rhodi, XIV. 654. a.
- Hipponicus, Calliae filius, cognomine Ammon, Atheniensis, apud quem deposita est pecunia olim Persica, quae dein ipsius propria mansit, XII. 537. a. n.
- Hipponicus, *superioris nepos*, Calliae filius, & famosi Calliae pater, praetor Atheniensium cum Nicia, V. 218. b. 220. b. n. Locum in arce Atheniensium petiverat quo servarentur ipsius pecuniae, sed mox mutavit sententiam, VI. 237. b. Persona in Antiphani fab. cui titulus Homonymi, II. 43. b. c. III. 74. d. *Iste Hipponicus temere a nobis in Animadv. ad VI. 226. a. cum Aristonico permutatus est: quae Animadverso tota delenda. In eodem Hipponico imprudentibus nobis supra accidit, (in hoc ipso Indice Rerum & Pers. p. 342 sq.) ut ex uno homine duos faceremus. Nam Hipponicus, pater Calliae eius, qui ab adulatoribus corruptus absumentis paternis & avitis divitiis pauper obiit, idem est (ut modo dixi) qui locum in arce Athenarum servandae pecuniae suae petiverat; idemque nepos illius Hipponici, cui Ammonis cognomen fuisse Athenaeus tradit. Denique eodem loco, ubi de Callia in hoc Indice egimus, obliti sumus ex V. 218. b. adnotare, fuisse Calliam (eundem qui avitas opes absumentis) Archontem Athenis eo anno quo ad Arginusas Lacedaemonii pugna navali victi sunt ab Atheniensibus.*
- Hipponium, Ἰππώνιον, (*Romanis* Hippon & Vibon) inferioris Italiae oppidum, VII. 302. a. In eius vicinia locus erat a Gelone constructus, qui Amaltheae cornu vocabatur, XII. 542. a.
- Hippostratus, frater Attali, pater Cleopatrae, uxoris Philippi, XIII. 557. d.

ippotes, Cnopi frater, Erythraeos a tyrannis liberavit, VI. 259. e. f.

irundinaria cantilena. *Vide* Chelidonistae.

irundinariae fici. *Vide* Chelidoniae.

irundo piscis, VII. 324. f. polypo similis, VIII. 356. f.

ispani, (*Graecis* ἰσπανες) quamvis ditissimi, aquam bibunt: convivia non agunt: sumtuose vero vestiuntur, II. 44. b. Ab Hispanis gaesi usum adoptarunt Romani, VI. 273. f. Hispani cuiusdam (ἰσπανός τιμος) reguli aedes magnifice instructae, I. 16. c. *Confer* mox Hispanus.

ispania, Σπάρτα: sic Romani vocant quam Graeci ἰσπανίαν, VIII. 330. f. n. Eius pars Lusitania, *ibid.* In ea prope Aquitaniam oppidum Pompelon, XIV. 657. f. n. *ubi veteres libri rursus ἐν Σπάρτα, non ἐν ἰσπανίᾳ.*

ispanus, ἰσπανός, sic ab ipsa regione vocatur colias piscis, qui ad Hispaniae oras capitur, III. 121. a. *Conf.* Hispani.

istiaei (*f.* Histiaeenses, ἱστιαῖοι) & Oritae, Theodoro praestigiatori aeneam statuam in theatro posuere, I. 19. b. n.

oedi, ex Melo inf. I. 4. c. Hoedi & caprae, *lib.* IX. cap. 66. Hoedina caro assanda, XIV. 662. b.

oia, Οἶα, proprium nomen meretricis, cuius cognomen Anticyra, XIII. 586. f. n.

olmus, poculi genus, XI. 494. b.

omeridae. Homerus aut Homeridarum aliquis in Hymnis in Apollinem &c. I. 22. b. Recondita Homeridarum scrinia, XV. 669. b.

omeristae, iidem qui Rhapsodi, XIV. 620. b. Eos primus in theatrum induxit Demetrius Phalereus, *ibid.*

omerus, (*Ind. Austr.*) genere Syrus fingitur a Meleagro, IV. 157. b. solers pictor est, IV. 182. a. Multa praeclare praecepta obiter insinuat, V. 185. e. Homeric mores, *i. e.* Heroum mores apud Homerum, *longum testimonium Dioscoridis*, *lib.* I. cap. 15-18. Homerica convivia, *lib.* V. cap. 3 *seqq.* Homerum Penelopae causa Ithacam adiisse fingit *Hermesianax*, XIII. 597. e. f. n.

Homeri studiosissimus fuit Cassander, rex Macedoniae, XIV. 620. b. Homerus, quoniam ad cantum adaptavit cuncta sua carmina, securior fuit in singulis verbis, quorum alios acephalos fecit, alios lagaros,

- &c. XIV. 632. d. Carmina eius citharâ decantari solita, XIV. 638. b. Apud Homerum, coronare significat implere, complere, XV. 674. f. Conf. Homeridae, & Homeristae.
- Homo, cum vino collatus, II. 36. d. dissimilis vino, II. 36. f. contrariis rebus delectatur, III. 123. f. 124. a. suâ naturâ animal miserum, VI. 223. b.
- Homorus panis, ὁμωρος, III. 110. b. π.
- Hopleris filia, uxor Aegei, XIII. 556. f.
- Horae & Charites, II. 36. d. Horarum templum Athenis, II. 38. c. Horis sacra facientes Athenienses *quid ab illis precentur*, XIV. 656. a. Horas redolens, II. 60. a. π.
- Hordaceum vinum, apud Phaeacas, I. 16. c. apud Aegyptios, I. 34. b. X. 447. c. apud Paeonas, X. 447. c. d. quo qui inebriantur, supini retro cadunt, I. 34. b. & X. 447. b. Graeci pinum vocant, & brytum, X. 447. b. c.
- Hormenos; *sive Ormenos, Atticis dicitur caulis recens entus brassicae aut alius oleris*, II. 62. f. π.
- Horminus, *sive Horminum, leguminis genus*, XI. 478. d. a.
- Horologium, IV. 163. c. π. *ubi clepsydra videtur intelligi.*
 Horologium solare, πῶλος, ἡλιοτρόπιον, V. 207. f.
 Horologium nocturnum, hydraulico simile, velut clepsydram magnam, confecit Plato, IV. 174. c. a.
- Hortus vocabatur tota Panormitis regio Siciliae, XII. 542. a. In horto, qui Mythos vocabatur, responsa dabat Hiero Syracusius, *ibid.* Horti in nave Hieronis, V. 207. d.
- Hospitales mensae apud Cretenses, IV. 143. c.
- Hospites olim non prius rogabantur quinam essent, quam vinum gustassent, V. 185. f.
- Hyacinthia via, Ἰακινθίς ὁδός, in agro Laconico, IV. 173. f. π. Hyacinthia sacra apud Lacedaemonios, quibus deflent interentum Hyacinthum, IV. 139. d.
- Hyacinthus flos, purpureus, XV. 677. f. natus ex Aiacis cruore, XV. 683. e. π. flos coronarius, ex agrestibus, XV. 680. e. f. 685. c. hyacinthum spirans, XV. 685. a. Pothus flos similis hyacintho, XV. 679. d.
- Hyaena piscis, ὕαινα, fucula, VII. 326. f.

yagnis Phryx, Phrygiae harmoniae perhibetur inventor, XIV. 624. b.

ybla, Siciliae oppidum, ubi oraculum Apollinis, XV. 672. e. n.

ybris, Ὕβρις, persona allegorica, simul cum Baccho nata, II. 36. d.

yca vel Hycas, & Hycca vel Hyccas, piscis, lib. VII. cap. 132. Conf. Ind. Graec.

yccara, & Hyccarum, τὰ Ὑκκάρη & τὸ Ὑκκαρον, Siciliae oppidum, VII. 327. b. n. Laidis patria, XIII. 588. b. n. 589. a. n.

ydaspes, Indice fluvius, XIII. 595. e.

ydna, Scylli (Scyllae, vel Scylliae) filia, a Glaucō amata, VII. 296. e. n. ubi quidem Κυάνας pro Ὑδύνας corrigat viri docti.

ydnophyllon, herba tuberibus supernascens, II. 62. d.

ydraulis, instrumentum musicum, lib. IV. cap. 75.

yladias, ficorum species, III. 78. a. n. nisi pro καὶ ὕλαδία fortasse κοιλάδία legendum.

ymenaeus, cantio nuptialis, XIV. 619. b.

ymenaeus puer, amatus ab Argynno, XIII. 603. d.

ymettus, mons Atticae, serpylli ferax, I. 28. d. XV. 681. e. f. Hymenius Mugil, κροστρεὺς Ὑμήτιος, VII. 295. f. n. vitio creatus videtur: ac vocem Ὑμήτιος ibi ne admittit quidem metri ratio.

yoëssa fons, prope Troezenem, III. 122. f.

ypanis, fluvius Bosphori. Flatribus boreis supernatat ei Borysthenes, II. 42. e. n. Primo cursu dulcis fluit, in progressu fit amarus, II. 43. e.

ypelaeus fons Ephesi, VIII. 361. d.

yperbolus Cyzicenus, auloedus in nuptiis Alexandri, XII. 538. f.

yperiae vites, I. 31. c. cf. Hyperus.

yperides orator, (Ind. Auct.) Isocratis discipulus, VII. 341. c. Phrynen capitis ream defendit, XIII. 590. e. Aurum accepit ab Harpalo, VIII. 341. f. 342. a. piscium belluo fuit, ibid. & 342. c. Ex aedibus eiectō filio Glaucippo, cum meretricibus consuetudinem habuit, XIII. 590. c. & d.

yperionides, Sol, apud Stesichorum, XI. 469. e. Sic rursus Hyperionis filius vocatur Sol, apud Mimnermum, XI. 470. b.

- Hypermixolydia harmonia**, XIV. 625. d.
Hyperphrygia harmonia, XIV. 625. e.
Hyperus, a quo Hyperiae vites, I. 31. c. *Conf. Plutarchi Quaest. Graec. Opp. Tom. II. pag. 295. e. f.*
Hypodorica harmonia, eadem quae Aeolica, XIV. 624. e. 625. a.
Hypogastrion, *abdomen*, praesertim in piscibus, IX. 399. c. *Conf. Ind. Graec. in ὑπογάστρ.*
Hypoglossis corona, XV. 677. a. b. n. 678. d.
Hyporchemata carmina, *ad saltationem composita*, XIV. 628. d. e. n. *ubi vide Luciani verba in Animadv. c. 10. Hac notione Hyporchema nominatur canticum illud Pratinae, quod lib. XIV. cap. 8. adponitur. Sed hyporchema dicebatur etiam ipsa saltatio ad canticum adaptata, quâ sensus & affectus cantionis motu corporis & gestulatione effingebatur: sic accipiendum videtur vocab. I. 20. e. n. quemadmodum etiam accepit Casaub. in Animadv. ad XIV. 628. d. e. Hic est saltationis τῶντες ὑπορχηματικὸς, I. 15. d. & ὑπορχηματικὴ ὄρχησις, quae lyricaë poësi subiecta dicitur, XIV. 630. d. quae cognationem habet cum comica saltatione cordace, & ludicra est sicut cordax, auctore Aristotele apud Nostros, ibid. e. Denique perspicue definitur Hyporchematica saltatio, XIV. 631. c. scilicet, in qua chorus cantans saltat. Cretica hyporchemata nominantur IV. 181. b.*
Hyposphagma, condimentum quoddam & intritum, VII. 324. a. Hyposphagma vero sepiae intelligunt atramentum sepiae, *ibid.*
Hypothymiades coronae, quibus cingebatur collum vel pectus, XV. 674. c. d. 688. b. c.
Hypothymis, corolla quaelibet; *sigillatim vero eadem quae hypothymias*, qua collum cingitur, XV. 678. c. d.
Hypotyrides, placentarum genus, *quomodo parentur*, XIV. 647. f.
Hypreus, Themistûs pater, uxoris Athamantis, XIII. 560. d.
Hyrcanum mare. Circa illud sponte nascitur arbor, quae spina cynara vocatur, II. 70. b.
Hystaspes, Mediae dominus, frater Zariadris, ambo ex Venere & Adonide geniti, XIII. 575. a.
Hysteria, ὑστέρια, festum apud Argivos, III. 96. a. n.
Hystiaecum, poculi genus, XI. 500. f.

I.

- accha**, apud Sicyonios, coronae species, XV. 678. a.
acchus: ἡ ἱερὰ τοῦ ἱάκχου φωνή, V. 213. d. n.
actantia post assentationem proximum in vitiis locum tenet, VI. 261. f.
alemus, cantio lugubris, XIV. 619. b. c.
alymus, *sive potius* Ialysus, (Ἰήλυμος *s.* Ἰήλυσος) pater Symae, VII. 296. c. n.
alysus, (Ἰηλυσός & Ἰαλυσός) oppidum Rhodi insulae, VI. 262. e. f. *Olim* Achaia *vel* Achais nominata, a Phoenicibus habitata, VIII. 360. e. n.
ambica saltatio, XIV. 629. b.
ambistes chorus Syracusiorum, IV. 181. c.
ambuca, instrumentum musicum, XIV. 636. b. n. *ubi distinguitur a sambuca.*
ambus, cognomen Dionysii illius qui de Dialectis scripsit, VII. 284. b. n. *Scilicet Iambi nominabantur qui olim autocabдали, XIV. 622. b. nempe extemporanei poëtae, quos improvisatores hodie vocant; vide Animadv. ad l. c. & XIV. 621. f. n.*
ambus (ἰαμβος, ἰαμβεῖον) intelligitur, 1°. Versus iambicus: qui (*nescio quo pacto*) ad Apollinem referendus dicitur XV. 702. f. Hipponacteus iambus, ὁ Ἰππώνακτες ἰαμβος, memoratur *ibid.* In problematibus convivalibus olim hoc erat: Recitare iambicum versum ab α, ab ε, &c. incipientem, *lib. X. cap. 87.*
2°. Carmen iambicum, VIII. 360. a. XIV. 658. c.
3°. Iambi etiam dicebantur carmina ex tempore profusa & recitata ab illis poëtis, (*de quibus paulo ante dictum*) qui & ipsi Iambi nominabantur, XIV. 622. b. *Conf. Ind. Graec.*
anus bifrons, navium & coronarum & numorum inventor, XV. 692. d. e. *Ab eodem & Ianus fluvius denominatus, XV. 692. d. & Ianus mons, qui & Ianiculus, ibid. d. & f. Iani uxor, Camisa; filius, Aethex; filia, Oliftena, ibid. e.*
pyges, (*s.* Apuli) a Cretenfibus oriundi, XII. 522. f. in luxuriam degenerarunt, 523. a. duces eorum, cum signa Deorum e templis rapuissent, igne & aere de coelo percussi sunt, 523. a. b. Iapygum oppidum Carbina, XII. 522. e. *Cf. Iapyx.*

Iapygia, *Apulia*, XII. 522. f.

Iapyx, gentile. vide Iapyges. *Fuerat autem Iapyx, Daedali filius: quem aucem Cretenſium eorum fuiſſe, qui Iapygiam occuparunt, Strabo ait libro VI. p. 279. Vide Animadv. ad Athen. XII. 522. f. Eſt vero iam Iapyx ſervile nomen, X. 423. d.*

Iaſion, ob pulcritudinem amatus a Venere, XIII. 566. d.

Iaſon, VI. 242. f. Aeſonis filius, *Magnae in Theſſalia cum ſociis ſacra facit Iovi 'Ερασιπ, XIII. 572. d. e. ebrius inducitur ab Aeſchylo in Cabiris, X. 428. f. cum Tyrrenis bellum gerit, gubernatore ſavis uſus Glaucō. VII. 296. d. n. (ubi in Animadv. pro 559. leg. 850.) Ob Glaucæ matrimonium domus eius everſa eſt, XIII. 560. d. conf. 556. c.*

Iaſſus, Cariae oppidum, & Iaſus *penultima brevi apud Archeſtratum, III. 105. c. Ibi puer a delphino amatus erat, XIII. 606. c. d.*

Iaſſenſis, 'Ιαſαῖς, Lycon Pythagoreus, X. 418. c.

Iberi, veſtibus utuntur talaribus, XII. 523. b. *Caeterum vide Hiſpani, & Hiſpania.*

Ibycus Rheginus, poëta, (*Ind. Auſt.*) inventor ſambucæ, instrumenti muſici, IV. 175. c.

Icarium vel Icaria, oppidum Atticum, *ubi primum inventa comoedia ſive τραγῳδία, ἐν 'Ικαρίῳ τῆς 'Αττικῆς, II. 40. b. n. (Apud Pausan. I. 2. pag. 7. eſt ἐπὶ 'Ικαρίῳ, i. e. in Icario; ut videatur ſignificari Icarius mons Atticæ, Plinio memoratus. Perperam vero Pausaniae interpres Icarii temporibus intellexit.) Conf. mox Icarus.*

Icarus *inſula*: ibi verſatus eſt Euripides, II. 61. a. b. *Eadem Icaria, III. 91. b. & Ichthyoëſſa, I. 30. d. Icarium vinum, Pramnium, I. 30. b. c. Icarii, 'Ικαῖοι, dicuntur incolæ Icarī inſulae; habitatores autem oppidi Attici, cui Icarium vel Icaria nomen, proprie dicuntur 'Ικαῖοις. Verum tamen 'Ικαῖοι illi, a quibus fabulae titulum fecit Timocles, ab oppido Attico nominati videntur.*

Ichthybolus, proprium nomen virile apud Delios, IV. 173. a.

Ichthyoëſſa, vetus nomen Icarī inſulae, I. 30. d.

Ichthys Atergaridis filius, cum matre in lacu demerſus a Mopſo, VIII. 346. c. Ex Ichthye & eius ſorore Heſychia, generatae ſunt Galena, Myraena, & Elacatenes, VII. 301. d.

- Ida**, ἡ Τρωϊκὴ Ἰδὴ, III. 77. a.
Idaei digiti, i. e. ferrei, I. 5. f. n.
Idomeneus Homericus, honoratur in convivio, I. 13. f.
Idomeneus, Epicuri discipulus & amicus, cui adulatus est Epicurus, VII. 279. f.
Iecinora frixa, omento involuta, lib. III. cap. 68.
Ieiunium usque ad stellae ortum, IV. 156. a. b. n.
Ieius, Ἰῆιος, cognomen Bacchi, unde ductum, VIII. 363. b.
Ielysius, Ἰἄλυστος. Vide Ialyssus.
Ientaculum, ἀκράτισμα, ἄριστον, I. 11. b.
Igdīs, saltatio quaedam ridicula, XIV. 629. f.
Ignis, non magis utilis hominibus quam vinum, II. 37. a.
 Lentus ignis, II. 54. c. & alibi: conf. Ind. Graec. in μαλακός. Ignis de coelo rapti poenas luit Prometheus, XV. 672. e. f. Ignem evōmentes mulieres, IV. 129. d.
 Non ignis in ignem est derivandus, Platonis dictum, X. 440. c. Ignis gladio non fodiendus, aenigma Pythagor. X. 452. d.
Ilias. (Ind. Aut. voc. Homerus.) Cunctae Iliados fabulae opere tessulato expressae in pavimento navis Hieronis, V. 207. d.
Ilicia, τὰ Ἰλίσια, ludi Ilienses, VIII. 351. a. n.
Ilium. Ilii expugnatio, caelata in poculo, XI. 782. b. (p. 215. post. ed.) Ἀστὶ Ἰλίου κακὰ, VIII. 351. a. n.
Illex perdix, ὁ Σηραίων, IX. 389. c-e.
Illyrii. De Illyriis & eorum rege Genthio triumphat Anicius, XIV. 615. b. In Illyricis optima nascitur iris, XV. 681. f. 682. a. Illyriam (Ἰλλυρίδα) Audatam uxorem duxit Philippus, XIII. 557. c. Cynnane Illyria. vide supra in Cynna.
Imber, Iovis filius, II. 64. c.
Imbrasis fluvius, Samiorum oppidum adluens, VII. 283. e. Item viri nomen, ibid.
Immortales dicti apud Persas, XII. 514. c.
Imperator. Non quilibet dux copiarum (ἡγεμὼν) etiam imperator est, στρατηγός, IX. 405. a.
Incendium mundi. vide Mundus.
Incitega. vide Engytheca.
Indi, bibaces; apud quos certamen bibacitatis influit Alexander, X. 437. a. b. Apud Indos nefas est inebriari regem, X. 434. e. Apud eosdem vini Deus,

- Soroadeus, I. 27. d. Indorum coena, IV. 153. d. a.
 rex Amithrochates, XIV. 652. f. Sandrocottus, I.
 18. d. e.
 Ἰνδὸς κομητῆς, Indus comatus, XII. 530. f. n. *Forf.*
 Σινδὸς, Sindus.
- India, ἡ Ἰνδικὴ, eiusque margaritae, III. 93. a.
 Indica ficus, cucurbita, II. 58. f. 59. a. Indica ficus,
 III. 77. f. Indici lapides, (*nescio qui*) e quibus com-
 positae columnae in nave Ptolemaei Philopatoris,
 V. 205. e.
- Indus *fluvius*. Ad Indum nascitur cynara arbor, II. 70.
 b. & c.
- Induciae tricennales, XV. 697. e. *Respicit ad Aristophan.*
Equit. 1388 sq. & Thucyd. I. 23. & 87.
- Infundibulum cognominatus Diotimus, homo bibacissi-
 mus, X. 436. e. n.
- Ingenium hominum plerumque tale, quale coelum, XIV.
 626. d.
- Initiati. Recens initiati, in pompa Ptolemaei Philad. pro-
 cedentes, V. 198. e. n.
- Inna, fons Thraciae, quem vino diluit Midas, cum capere
 Silenum veller, II. 45. c.
- Ino, V. 186. d. n. VIII. 344. a. n.
- Insula, Νῆσος, pars urbis Syracusarum, XI. 462. b. n.
- Insulare vinum, (ὁ νησιώτης οἶνος) I. 32. e. Insulanus
 Hecataeus, ὁ Νησιώτης, *vide Ind. Aufl. pag. 117.*
- Io. (*vide Ind. Titulor.*) Iūs cursus, *proverbialiter*, XIV. 619. c.
- Io Paeon, Ἰὼ Παιὼν *vel* Παιών: exclamatio Paeonica, XV.
 696. e. unde originem duxerit, *lib. XV. cap. 62.*
- Iocaste, in Strattidis Phoenissis, IV. 160. b. Nota omni-
 bus Oedipi mater, Laii uxor, VI. 223. b.
- Iola, Euryti filia, Herculis uxor, XIII. 560. e.
- Iolaus odore coturnicis Herculem in vitam revocat, IX.
 392. e.
- Ion Chius, poëta, (*Ind. Aufl.*) victor Athenis in certa-
 mine Tragico, singulos cives Chio doliolo donavit,
 I. 4. f. n. & *Suppl. Animadv. Tom. I. pag. 489.* Bibax
 fuit & mulierosus, X. 436. f. Cum Sophocle con-
 versatur in Chio, XIII. 603. e.
- Ion, *Xuthi filius*: huic Ioniades Nymphae violam florem
 (τὸ ἰόν) primum donarunt, XV. 681. d. 683. a.

Ionía, Ἴωνία, Atticorum sermone flos, qui aliis chamae-
pytis, aliis sideritis, XV. 681. d. n.

Ionía regio, & Iones *populus*, luxuriae deditus, *lib.* XII.
cap. 26. & 28 - 30. ἡ τρυφερὰ καὶ καλλιτράπεζος Ἴω-
νία, XII. 524. f. Ἰώνων τρυφεραμπεσχόνων ἄβρδς ἡδυ-
παθὲς ὄχλος, 526. d. In Ionum luxuriam ad hanc
usque aetatem mansit ἡ χρυσὴ παροιμία, *ibid.* 526. d.
ubi intelligi videtur, Ioniam in proverbio dici solitam
esse τὴν χρυσήν, i. e. auream. Tria Graecorum ge-
nera, Dores, Aeoles, Iones, XIV. 624. c. Ionum
veterum ingenium durum; posteriorum molle, &
mores longe diversi, XIV. 625. b. *ex Heraclide Pon-
tico*. Iones ad voluntatem imperantium sibi barbaro-
rum se adcommodarunt, 624. d.

Ionica harmonia, ἡ Ἰαστὶ ἁρμονία, XIV. 624. d.
625. b. ἡ Ἰαστὶ μουσα, 624. f. dura & austera, non
ita mollis ut pro recentiorum Ionum moribus puta-
res, 625. b.

Ionica carmina, lasciva, XIV. 620. e. n. Ἰωνικὰ
ῥῆσις, Ionica oratio nominatur ab Athenaeo illa, quam
de Meretricibus instituturus erat, XIII. 573. b. Ionica
(Ἰακὰ) & artificiosa luxuria, X. 440. b. Ionica sal-
tatio, πάροις, XIV. 629. e. Ionicas mulieres cunctas
moechas esse & quaestum captantes, *ait Aeschines
Socraticus*, V. 220. b. Ionicus πλούταξ, IV. 132. f.
159. d.

Ioniades Nymphae, (Νύμφαι Ἰωνιάδες, Ἰάδες & Ἰαορί-
δες,) XV. 681. d. 683. a. & b.

Iopa. Sic fortasse pro Hippe scriptum oportuit, XIII. 557. a. n.

Iops, plur. iopes: sic Athenienses vocabant pisciculos, quos
alii eritimos, VII. 329. a. 300. f.

Iphiclus, Phylaci filius, sacra facit cum patre, XI. 498. b.
Conf. Apollodor. Bibl. I. 9, 12.

Iphiclus (*nescio idem - ne, an Alcmenae & Amphitryonis filius*)
corvis gypso oblitis ad Phalanthum missis, Rhodo ex-
cedere eum cogit, *lib.* VIII. *cap.* 61.

Iphiclus Harpalycam amore ipsius captam spernit, XIV.
619. e. *Conf. Mahne Diatr. de Aristoxeno, sect.* 36.

Iphicrates Cotyis filiam, regis Thraciae, duxit uxorem,
IV. 131. a. Cur Athenis in Thraciam emigrarit, XII.
532. b. Convivium eius nuptiale, *lib.* IV. *cap.* 5. ,

Ἰφικράτης, calceamenti genus, ab *Ἰφικράτε* denominatum, qui eius usum introduxit, XI. 471. b. n.

Iphis, nomen mulieris, quam compellat *Sappho*, XI. 460. d. n.

Iphitus Eleus, a cuius victoria numeratur *Olympias prima*, XIV. 635. f.

Iphyon herba, quam *lavendulam esse putant* *hand satis quidem certâ ratione*, II. 62. d. n. 71. a. III. 90. a. Floret aestate, XV. 679. d.

Ira virorum mel merum prae ira mulierum, XII. 558. f. *Irene. vide Eirene.*

Iris flos, lupus a nonnullis vocatur, XV. 682. a. *Iris Illyrica*, XV. 681. f. *Conf. Nicandrum apud Athen.* XV. 683. e. *Iris cum aliis aromatibus transvecta in pompa Ptolemaei Philad.* V. 201. a.

Irinum unguentum, (quod etiam ipsum uno verbo *iris* dicitur, XV. 688. e.) XV. 689. e. & f. item V. 195. d. n. & X. 439. b. quibus duobus locis, pro *liliaceum* in versione latinâ *irinum ponendum.*

Iris dea: ei sacra faciunt *Delii*, XIV. 645. b.

Irus, *Cnopo interfecto*, *Erythrarum rege*, tyrannidem occupavit, VI. 259. b.

Isanthes, res *Crobyzorum Thracum*, XII. 536. d.

Isarchus, *Archon Atheniensis*, V. 218. d.

Ischas, meretricis nomen, IV. 166. c. n. XIII. 587. e.

Ischiaci (auctore *Theophrasto*) morbo liberantur, si quis adversus eum locum, ubi est morbi sedes, *Phrygiam harmoniam tibiis accinat*, XIV. 624. a. b. n.

Ischomachus, γλίσχρος (i. e. parvus & sordide avarus) vocatur a *Cratino comico*, I. 8. a. Itaque fortasse filius huius aut nepos fuerit *Ischomachus is*, qui parasitos aluisse dicitur apud *Ararotem comicum*, VI. 237. a. (quem temere nobis excidit ut ipsum parasitum diceremus in *Animadv. ad X.* 452. f.) Idem vero hic est, puto, cuius divitias perditas esse ab *Autocle & Epicle aut Heraclides Ponticus*, XII. 537. c.

Ischomachus alius, praeco, *Nymphodori mimi imitator*, X. 452. f. n.

Isicia, ex minutim concisâ carne multo cum pipere parata, IX. 376. d.

Isoballion, forsan nude *Ballion*, IV. 166. c. n.

Isocrates, (Ind. *Aut.*) oratorum temperantissimus, amicum

habuit Metaniram meretricem, XIII. 592. b. aetate
provehior Lagiscam amavit, ex qua filiolum suscepit,
ibid. d. Isocratis discipulus, Cephisodorus. *Conf. Ind.*
Titulor. in 'Ισοκρ.

ostation, videtur fuisse meretricis nomen, XIII. 568. a. n.
ia, insula maris Adriatici, vinum eximium habet, I.
28. d.

ter fluvius: in eo glaucus suavissimus piscis, VII. 311. f.
In eodem demersum Istrum Callimachium voluerat
Polemon, IX. 387. f.

thmiacum, & Isthmium, quid dicatur, nempe quaelibet
corona vel corolla, lib. XV. cap. 20. n.

thmias meretrix, XIII. 587. e. Casii Elei mancipium,
593. f. *Conf. Animadv. ad XV. 666. e.*

thmica corona, ex apio, VI. 228. b. n. item ex pinu, quo
respici putavit Casaub. XV. 666. e. in istis verbis, μείζων
ἀγὼν τῆς 'Ισθμιάδος ἐπέρχεται.

thmium, calix apud Cyprios, XI. 472. e. *Conf. paulo*
ante, Isthmiacum &c.

alia. ἐξ 'Ιταλίας χόνδρον καὶ πλευρὰ βόττα, I. 27. e. Ita-
liam incolentes Dores, IV. 182. d. Italiam adiit Plato,
XII. 527. c. Italus Oenonas, ὁ ἐξ 'Ιταλίας, I. 19. f.
20. a.

alica saltatio, I. 20. e. Italicae comoediae poeta Sciras,
IX. 402. b. Italicae mensae, I. 25. e. n. (*ubi in Animadv.*
legit Dionis, pro Dionysii.) Italicorum Mimorum hi-
striones, X. 452. f. Italica vina, lib. I. cap. 48. *Pro*
Ἰταλίανος, I. 27. d. Ἰταλικὸς corrigunt nonnulli: sed
vide Animadv.

laca, multos habet portus, I. 9. d. Ithacam adiisse Ho-
merum finxit Hermesianax, XIII. 597. e. f.

Ithacensis, Ἰθακήσιος, Cteson, I. 6. f. *Nescio an*
& Noëmon, I. 20. a. n. Pro Ἰθακήσιος vero etiam Ἰθακός
dicebatur, ut docet Stephanus Byzant. in Ἰθάκη, aut potius
Ἰθακὸς, acutâ voce, ut scribitur in Etymol. M. p. 470.
I. 6 sq. Sic igitur Sopater apud Athen. IV. 160. c.
ait, Ἰθακός (sive rectius Ἰθακὸς) Ὀδυσσεύς, Ithacen-
sis Ulysses: quo loco in eodem versu, pro τὸ ἐπὶ, quod
sequitur, rectius τοῦ πὶ scribetur. Ithacensis ortygomeira,
IX. 392. f.

hyphalli, mimorum genus, IV. 129. d. quorum persona
& habitus describitur XIV. 622. b.

Ithyphallus, ἰθύφαλλος, dicitur etiam Carmen Ithyphallicum, VI. 253. c. quod a versuum genere denominatum est: vide *Animadv. Tom. III. pag. 494 sq.* Cuius generis est Carmen in Demetrii Poliocertae honorem decantatum, quod exhibetur lib. VI. cap. 63. De cuius carminis initio *conf. Animadv. Tom. VIII. pag. 437.*

Iton, genus tuberis, II. 62. a. b.

Itrium, placentae genus cum sesamo & melle confectum, XIV. 646. d. *Conf. Ind. Graec.*

Iuba, rex Mauritaniae. vide *Ind. Aust.*

Iuglans, Δίδς βάλανος, I. 28. a. nux Pontica, II. 53. b. Heracleotica, *ibid.* d.

Iugurthae bellum cum Mario, V. 221. c.

Iuliana placenta, XIV. 647. c.

Iulides pisciculi, VII. 304. f. *Conf. Iulus.*

Iulis, oppidum Cei insulae, patria Simonidis, X. 456. d. *Item* patria Erasistrati medicī, qui inde Ἰουλίτης nominatur, i. e. Iulienſis, XV. 665. e. Ἰουλίδες θῖνες, VII. 318. c. n. sunt colles in ora Cei insulae prope Iulidem oppidum.

Iulius Caesar. vide *supra*, lit. C.

Iulus, piscis, VII. 284. d. (*conf. Iulides.*) *Item* lumbricus, *ibid.* & VII. 305. a.

Iulus, & **Ulus**, cantilena lanificium exercentium, XIV. 618. d. n.

Iuno, apud Homerum, ambrosio oleo se inungit, XV. 688. d. e. Iuno apud Lacedaemonios coronatur corona Pyleone, XV. 678. a. Iuno Lacinia: celebritas in eius honorem, XII. 540. a. b. Iunonis Samiae templum, XIV. 655. a. XV. 672. b. ubi Deae simulacrum a piratis raptum est, quod illi tamen asportare non potuerunt, XV. 672. b. – e. Iunonis portus Sami, *ibid.* b.

Iunonium incedere implexis capillis, *proverbium*, XII. 525. e. f. n.

Iupiter, saltans inducitur a vetere poëta, I. 22. c. In Dicta monte Cretae natus, & a sue lactatus, IX. 375. f. 376. a. Sub Amphitryonis forma scyphum dono dat Alcmenae. vide *Alcmena.* In columbae formam versus est, cum Phthiam virginem deperiret, IX. 395. a. Aliās in aurum, in taurum, in aquilae formam mutatus, XIII. 566. a. Quae noctu vigilans

pro Troianis curaverat, ea medio die perdidit, volupate subactus, XII. 511. b. Prometheum punit ob ignem furto ablatum, XV. 672. e. f.

Iupiter Aegyptius, Nilus, V. 203. c. Iupiter Ctesius, XI. 473. b. c. n. Didymaeus, XI. 477. b. n. Εἰλαπιναστῆς & Σπλαγχνοτόμος apud Cyprios, IV. 174. a. Ἐρκεῖος, Domesticus, Septa turans, V. 189. e. XI. 460. f. Ἐταῖριος & Ἐταιρεῖος, Sodalitius, Amicitiae praefes, X. 446. d. XIII. 572. d. e. Hospitalis, Ζέτιος, XV. 696. d. Iupiter - Neptunus, eiusque templum in Caria, II. 42. a. Iupiter Pelor vel Pelorus, XIII. 640. a. (*ubi videtur Neptunus intelligi, coll. Herodot. VII. 129. & Animadv. ad Athen. Tom. I. p. 505.*) Iupiter Olympius, I. 3. e. (*conf. mox Iovis Olymp.*) Iupiter Rex successit Saturno, III. 122. d. Iupiter Servator, II. 38. d. Iovis Servatoris poculum, XI. 466. e. 471. d. e. 487. a. (*ubi iunguntur Διὸς Σωτήρος & Ἀγαθοῦ δαίμονος,*) XV. 675. c. n.

Iupiter cognominatus Menecrates Medicus, in comitatu suo habuit Herculem, Mercurium, & Apollinem, VII. 289. a - c.

Iovis & Regis cerebrum. *vide Cerebrum.* Iovis flos, Διὸς ἄνθος, XV. 679. d. εὐώδες Διὸς ἄνθος, *forſan quem hodieque dianthum vocant,* XV. 684. b. Iovis glans: *vide Iuglans.* Iovis lac, Διὸς γάλα: *sic ex Euripidis Cyclope vulgo scribitur XIV. 658. c. n. pro eo quod apud ipsum poetam legitur βόδις γάλα.* Iovis Olympii cantores: *sic bolbinos (bulbi speciem) ridens vocat Hermippus parodus, II. 64. c. n. item Iquillas Matro parodus, IV. 136. a.*

Iuramentum per brassicam, per canem, per capparin, IX. 370. b. c. per eos qui ad Marathonem, ad Salamina, ad Artemisium pugnarunt, IX. 380. c. d. Iusiurandum ego mulieris &c. X. 441. e. n.

Iustitiae aurea facies, aureus oculus, XII. 546. b. n.

Iuvenes oportet desaevire & despumare, sicuti vinum, II. 36. e. Non ante decimum octavum annum gustare vinum debent, & quidem modicum admodum usque ad annum trigesimum vel quadragesimum, X. 440. b. c.

Ixion, cognomen Demetrii Grammatici. *Vide Indicem Aulorum.*

L.

Labdacus Siculus, coquus, IX. 403. e.

Labicanum vinum, I. 26. f.

Labrax, lupus piscis, *lib.* VII. *cap.* 86 *sq.*

Labronia, *vel* **Labronius**, poculum Persicum, *lib.* XI. *cap.* 68.

Labyzus, odoris genus fragrantius myrrhâ, XII. 514. a.

Lac. *Eius* potu multae gentes vitam sustentant, II. 46. e.

Primum a partu lac, XIV. 658. d. e. *Conf.* Colostrium, & *Ind. Graec. in πύλς.* Lacte aut mulso maceratur semen cucumeris priusquam seratur, III. 74. a.

Lac gallinae; *vide* Gallina. Lac Iovis, *five rectius*, lac bovis, XIV. 658. c. n. Lac leporis, *iocose & velut proverbialiter dictum*, de cibo pretioso, XIV. 654. f.

Oleum lactis, *id est*, butyrum, X. 447. d. n. Lactes: *vide infra.*

Lacaenae, calicum genus, *lib.* XI. *cap.* 59. XII. 527. a.

Lacedaemon. (*conf.* Sparta, & Spartani.) Lacedaemone virgines unâ cum iuvenibus in obscuro conclavi inclusae, XIII. 555. c. Mulieres nuptae viros coelibes festo quodam die circum altare tractos colaphis caedebant, *ibid.* c. d.

Lacedaemonii, ad Cnidum navali praelio victi a Conone, I. 3. d. inventores salrationis cum pila, I. 14. d. Lacedaemoniis scabies a Siralca! I. 27. e. n.

Lacedaemonii, Apollinis Amyclaei signum inauraturi, aurum emunt a Croeso, VI. 232. a. Cum Deorum iussu veniunt eis esset aurum argentumve in urbem inferre, apud vicinos Arcadas deposuerunt, VI. 233. f. Eisdem dein argentum a Lyfandro in urbem introductum multorum malorum causa fuit, *ibid.*

Eilotarum multos, civitate donatos, Epeunactos vocarunt, VI. 271. c. d. *Caeterum* duri & crudeles in Eilotas, XIV. 657. d.

Sobrii in potu & in cibo, nec propinando ad potandum sese mutuo incitant, X. 432. d-433. b. XI. 463. f. nec bellariis utuntur, XIV. 657. c. *Conf.* IV. 155. f. 156. a. In probro ponebant, si quis parum virili formâ aut obefiore esset corpore, XII. 550. c. d. Unguentarios & lanarum infectores urbe eiecerunt, XV.

686. f. sed deinde a pristina severitate defecerunt, unde pessum ire coepit eorum resp. XV. 681. c.

In bellis Lacedaemonii, sicut Cretenses, priusquam aciem instruant, Amori sacra faciunt, XIII. 561. e. f. ad tibiae modulos in hostem proficiscuntur, XII. 517. a. XIV. 626. a. 627. d. Tyrraei & alia bellica carmina recitantes, numerofo passu gradiuntur, XIV. 630. f. 631. a.

Musices studiosi, IV. 184. d. veterumque institutorum inprimis tenaces, XIV. 624. c. veterem musicam maxime integram servarunt, XIV. 632. f. 633. a. (*Quare etiam Timotheum, multa novantem in musicis, publico decreto urbe eiecerunt. Vide Animadv. Tom. IV. pag. 611.*) Nec vero Rhetoricam, nec Philosophiam admittebant, XIII. 611. a.

Lacedaemoniorum convivia, *lib. IV. cap. 15 seqq.* quorum tenuitatem false ridet Sybarita, IV. 138. d. *μαστιγάσις*, VIII. 350. c. n. calceamenta optima; XI. 483. b. Laconicae candidae crepidae, V. 215. c. n. Laconicus crater aureus in pompa Ptolemaei Philad. V. 198. d. 199. e. Cothon, Laconicum poculum militare, *lib. XI. cap. 66.* Lacedaemoniorum nuptiae fortuitae, XIII. 555. c. Mos quidam in nuptiis, XIV. 646. a. Promachiorum festum, XV. 674. a. b. Gymnopaediae, XV. 678. b. c. victoria ad Thyream, *ibid.* b.

Laconica saltatio, I. 22. b. *conf.* I. 14. d. & IV. 180. e. Laconicus canis venaticus, I. 28. b. Laconica lactuca, II. 69. a. cucumis, III. 74. a. malus arbor, III. 82. c. Laconica pallâ induta erat Nyssa in pompa Ptolemaei Philad. V. 198. f. *ubi in vers. lat. pro Macedonicam, corrige Laconicam.*

Laconicae glossae: *μῶκηρος*, II. 52. c. *μουκηροβάτης*, II. 53. b. *λυσιατῆς*, II. 55. e. *κυνάδες*, IX. 409. d. *κάθων*, XI. 483. b.

His adde quae in Indice Titulorum pag. 252. commemorantur ad Lacedaemonios spectantia.

Patriâ Lacedaemonii ab Athenaeo nominantur cum alii multi, tum, qui in Ind. Aust. a nobis commemorati sunt, Dionysiodotus, Sosibius, Timocrates.

Lacerta sepium: *vide supra, in Crocodilus.*

Lacertus piscis, *lib. VII. cap. 120.*

- Lachares, Minervam nudavit, IX. 405. f. n. Lacharis fames, *ibid.*
- Laches, pater Demeae, VI. 244. e. *Persona in Crobyli fabula* Ψευδυποβολιμαίω, VIII. 365. a.
- Lachman, Syrorum sermone, panis, III. 113. c.
- Lacinium promontorium: *ubi* in Iunonis honorem annua agitur celebritas, ad quam omnes Itali confluunt, XII. 541. b.
- Lacius, dux colonorum qui Phaselidem condiderunt, pastori fassamenta dedit pro solo, in quo aedificaretur oppidum, VII. 297. e. - 298. a.
- Laconissare, I. 17. d. *sed ibi verbum, λακωνίζειν per comicam paronomasiam pro λακωνίζειν positum videtur.*
- Laconistae, cantores, qui in choris quadratis canebant, IV. 181. c.
- Lactes, χορδαί, intestina in cibum parata, I. 4. b. n. III. 94. c. & f. 95. a.
- Lactuca, *lib.* II. *cap.* 79 - 81. *ubi & de Adontide in lactuca occulto, cap.* 80. Optima lactuca censetur nigra, II. 68. e. *Laudatur lactuca Smyrnenfis & Galatica, II.* 59. b. Lactucae usus enervare *putatur* vires ad Venerem, II. 69. b. - d.
- Lacus, ubi antea nulli fuerant, post terrae motum exorti, VIII. 332. f.
- Lacydes & Timon philosophi in convivio strenue bibunt, X. 438. a. *Idem* Lacydes ab anseri amarus, XIII. 606. c.
- Ladon, fluvius Arcadiae, VIII. 332. f.
- Laërti Ulysses in memoriam revocat pyra olim sibi data, I. 25. b.
- Laeſtrigones *Homerici*, V. 192. b.
- Laganus, *placentae genus, tracta*, III. 110. a. n. XIV. 656. f. n.
- Lagena, λάγνηον, & vasis potorii & mensurae nomen, *lib.* XI. *cap.* 100.
- Lagenophoria, Λαγνηοφορία, festum Alexandriae agi solitum, VII. 276. a. & b.
- Lagisca, meretrix, XIII. 570. e. 586. e. 592. e. amata a sene Isocrate, filiolarum ei peperit, 592. d.
- Lagodias: *sic a nonnullis vocatur* Otus avis, IX. 390. f.
- Lagus, Ptolemaei primi filius ex Thaide, XIII. 576. e.
- Lagussae insulae, a leporibus denominatae, I. 30. d.

Lagynion, (*Lagenula*) cognomen Democlis parasiti, XIII. 584. f.

Lais Corinthia, meretrix, XIII. 570. d. e. Hyecaris in Sicilia nata, Corinthum migraverat, XIII. 588. b. c. n. 589. a. omnium quae umquam fuerant formosissima, 587. d. Olim accessu difficillima; (XIII. 585. d.) verula vero, facillima, 570. b. – c. ridet Euripidem, 582. c. d. in ipso coitu extincta perhibetur, XIII. 587. e. Alii occisam a mulieribus aemulis in Thessalia aiunt, & sepultam iuxta Peneum fluvium, cum Epigrammate, 589. a. b. Alii prope Craneum Corinthi sepultam dicunt, *ibid.* b. c. Aristippi & Diogenis de Laide disputatio, 588. e. f. Hic non Corinthus est, nec Lais, IV. 137. d.

Lais Corinthia iunior, Timandrae, vel Damasandrae filia, XII. 535. c. XIII. 574. e. n.

Laius (a quo initium factum amoris puerorum) Pelopis filium Chrysippum rapuit, XIII. 602. f. 603. a.

Lamia superior, Themistoclis scortum, XIII. 576. c.

Lamia iunior, Atheniensis tibicina, meretrix, a Demetrio Poliorcete amata, ex qua ei nata est Phila filia, XIII. 577. c. XIV. 615. e. f. magnificâ coenâ Demetrium excepit, III. 101. e. IV. 128. b. Lamiae Aphroditae templum dedicant Athenienses, Demetrio adulantes, VI. 253. a. *item* Thebani, *ibid.* b. Eadem Sycione Poecilen porticum exstruendam curavit, XIII. 577. c.

Lamiam suam honestius vivere ait Demetrius quàm Lyfimachi Penelopen, XIV. 615. a. Lamiae facere dicta, ex Machonis *Xpsias*, lib. XIII. cap. 39.

Lamia piscis, ex cartilagineis, VII. 286. c. n. *Idem* carcharias, VII. 306. d.

Lampas, meretrix Attica, XIII. 583. e.

Lampito Samia, XIII. 593. e. f. n. *Conf. supra*, Demetrius Phalereus.

Lampo, λάμπων ὁ μάγιστρος, helluo, VIII. 344. f.

Lamprias, coquus, IX. 379. e.

Lamprus, saltandi magister Sophoclis, I. 20. f.

Lamprus musicus perstringitur a Platone, XI. 506. f. abstemius fuit, II. 44. d. n.

Lampfacus, Themistocli dono data, I. 29. f. περὶ Λάμψακος ἐν τῇ Ἀναγνίδῃ (?) nascitur iton, tuberis genus, II. 62. c. n.

- Lampfaceni Priapum venerantur, qui idem ac Bacchus, I. 30. b. Lampfacenus eunuchus, *nescio quis*, apud Hipponactem, VII. 304. b. Lampfacenus Euagon, patriae tyrannidem occupare molitur, XI. 508. f. Lampfacenus Charon. *vide Ind. Aust.*
- Lampyrus, meretrix Attica, XIII. 583. e.
- Lamynthius Milesius, poeta, Lydae amator, XIII. 597. a. (*Ind. Aust.*)
- Lamynthius, *tamquam gentile nomen positum videri poterat*, XIII. 606. e. Κλεομένους Λαμυνθίου. *Sed fuerit potius proprium nomen patris Cleomenis: fueritque Cleomenes fortasse filius Lamynthii illius, Milesii poetae, qui Lyden & amavit & carmine celebravit.*
- Lana Attica, mollissima, V. 219. a. Sicular lana, V. 209. a. Lanam ferentes bulbi, II. 64. d.
- Lanica, nutrix Alexandri, mater Proteae, IV. 129. a.
- Laodice, quae maritum (Antiochum, *cogn. Deum*) interfecerat, Sophroni insidias struxit; quas cum ille monitu Danae concubinae effugisset, Danaën Laodice de rupe praecipitari iussit, XIII. 593. b. - d. n.
- Lapathum, *herba*, numeratur in refatis, II. 70. a. Cum malva aut lapatho elixantur ostrea, III. 92. a.
- Lapis Cyprius, (*smaragdus puto*), XV. 689. b. n. Lapidus Indici? V. 205. e. Lapillos in capite habens piscis, VII. 305. d. 315. e. *cf. Animadv. ad VI. 244. d.* In lapidibus numerantur margaritae, III. 93. a. *Hinc μαργαρίτης λίθος*, margarita gemma, *ibid.* b.
- Lapidibus incescebantur qui in scena minus placuissent, VI. 245. d. & e. n. *Griphus*: Lapidibus pugnabant, lapidem vero tollere non licuit, X. 457. b. n. Lapidibus olim abstergebant nates, XIII. 578. e. 584. c. *Conf. Saxum.*
- Lapithae. Adversus eos proficiscitur Eurytion centaurus, XIV. 613. a.
- Lapyriae fici, *sive rectius Capyriae*, III. 78. a. n.
- Larcas, Phalantem prodit Iphiclo, VIII. 360. f.
- Larensius, convivator Deipnosophistarum, I. 1. a. n. *Conf. lib. I. cap. 4. Laurentium latine nominat Dalecamp.*
- Larichus, Sapphus frater, in prytaneo apud Mitylenaeos vinum ministravit, X. 424. f. 425. a.
- Larissa, Syriae oppidum. Larissaeorum bellum cum vicinis

Apamenſibus commemoravit Poſidonius, Apamenſis Syrus ipſe, IV. 176. b.

Lariſſa Troas ſ. Troica, ubi calidi fontes, II. 43. a. n.

Lariſſa Theſſaliae: ibi ſcholae philoſophicae praefuerat Athenion, V. 211. d. 212. a. Lariſſaea Philinna, una ex Philippi uxoribus, XIII. 557. c.

Larus, voraciſſima avis, buphagus adpellatus, Herculi ſacer habetur, X. 411. f. Paraſitus eſurienti laro ſimilis, IV. 134. e. Lari prae Hyperide (piſcium heluone) Syri ſunt, VIII. 342. a.

Laſerpitium, I. 28. d. *Conf. Ind. Graec. in καυλός, σίλφιον, ὀπός, & μάσπιστον.*

Laſion, opp. Peloponneſi: unde Laſionius, Laſyrtas.

Laſtaurocaccabus, edulium, I. 9. c.

Laſthenea Arcadica, meretrix, Speuſippo amata, VII. 279. f. XII. 546. d.

Laſus Hermionenſis. *vide Ind. Auſt.*

Laſyrtas Laſionius, potu nullo indigens, urinam tamen emittebat, II. 44. f.

Latage vel Larax, in cottabi ludo, XV. 666. b. c. n. 688. c. & e. XI. 481. a.

Lathiporphyrides, aves, IX. 388. e.

Latona, Coei filia, X. 455. d. picâ laborans, gethyllidem adpetivit, IX. 372. a. amica Niobae, XIII. 571. d. Apollinem & Dianam parit in Delo, *Scol.* 3. XV. 694. d. Chalcide ex Euboea Apollinem & Dianam Delphos reducens, a Pythone invaditur, XV. 701. c. d.

Latonae ſimulacrum ligneum & deforme in Deli templo, triſtitiâ liberat Parmeniſcum, XIV. 614. b. aenea ſtatua prope Delphicam platanum, XV. 701. d.

Latorea, vicus prope Epheſum, olim Latonae vicus dictus, I. 31. d.

Latorea Amazon, I. 31. d.

Latrunculorum ſive calculorum ludi deſcriptio, I. 16. e. 17. b.

Latus piſcis, *lib.* VII. cap. 88.

Lavacra apud Homerum, I. 24. c. d. Virgines atque mulieres olim lavabant hoſpites, I. 10. e.

Laura Samiorum, locus voluptatibus dicatus, XII. 540. f. Laura beatorum Alexandriae, vicus vel via in urbe, ubi vendebantur omnia ad luxuriam ſpectantia, XII. 541. a.

Laurentius. *vide* Larenfius.

Lauri folia, cammatides, in bellariis, IV. 140. d. e.

Leaena *superior*, Harmodii concubina, ab Hippia tyranno tormentis cruciata, XIII. 596. f. n.

Leaena *iunior*, meretrix Attica, Demetrii Poliorcetae concubina, VI. 253. b. XIII. 577. c. d. Eidem Athenienses templum dedicarunt; Demetrio adulantes, VI. 253. a. *Λαίρνησ ορχήμια*, XIII. 577. d.

Lebes unde nominatus, XI. 475. d.

Leberocharon, *patinis gaudens*: sic *Ulpianum* apud Athenienses adpellat Cynulcus, VIII. 347. d.

Lebianus piscis, *idem* leptinus, & *lebias*, III. 118. b. n.

Lebias piscis, *idem* heparus, *lib.* VII. *cap.* 61. IX. 403. b.

Lectum, promontorium *Mysiae*, III. 88. f.

Lectus (*λέχος*) ex Mileto laudatur, I. 28. b. Lectulus (*κλίνη*) Sículus, II. 47. f. *Lectus genialis* (ex *Dalea* versione: immo vero, thalamus, i. e. cubiculum) Semeiae, V. 200. b. Herculeus lectus s. cubile, (*κοίτη*) intelligitur mollia habens stragula, XII. 513. f. De lectulis & stragulis, *lib.* II. *cap.* 29 sq.

Ledae ovum, II. 57. d. 58. b. n. IX. 373. e. n. Ledae filii virtutis causa multa perpeffi, XV. 696. c.

Legati de pace cum ribiis & cithara, XIV. 627. d. & e.

Legumlatores Atheniensium, Lacedaemoniorum, Thuriorum, XI. 508. a. Quid omnino spectaverint Legumlatores, *differit Polyarchus*, XII. 546. a - c.

Legumina, cicer, lupinus, phaseolus, *lib.* II. *cap.* 44 - 46. (*Conf.* Faba, Lenticula, Pisum.) Leguminosarum plantarum semina partim in hominum usum coluntur, partim pabuli causa pecorum, IX. 406. c.

Leimonia, anemonae species, XV. 680. e.

Leiobatos piscis, *idem* rhine, i. e. squatina, VII. 312. b.

Leiothasia, radicae species, II. 56. f.

Leipsydrion, oppidum Atticae, *Scol.* 22. XV. 695. e. n.

Leirium. *vide* Liliium.

Leleges. Eorum rex Trambelus, II. 43. e. n. Lelegibus pro servis utuntur Cares, VI. 271. b. A Lelegibus & Nymphis conditum Iunonis Samiae templum, XV. 672. b.

Lembus, cognomen Heraclidae. (*Ind. Aust.*) Item, *dicendum* in adulatorem sequacem, VI. 242. e. f. nempe a navigii genere, proprie sic nominato.

Λήμη, i. e. *gramia*, cognomen meretricis Atticae, XIII. 596. f. n.

Lemnus *inf.* eximiam fert lychnidem, XV. 681. f. Athenienses Lemnum incolentes, αἱ Λημνῶτες Ἀθηναῖοι, duro Lyfimachi imperio liberantur a Seleuco, VI. 254. f. 255. a.

Lenaea, festi dies Baccho, IV. 130. d. n. V. 217. a. 218. d. n. Lenaica certamina potatoria, X. 414. e. n.

Lenaetocistus, *nomen (sive cognomen) meretricis Atticae*, XIII. 583. e.

Lenaeum, *locus Athenis, ubi erat Bacchi templum & theatrum fabulis agendis. τὸν ἀπὸ Ληναίου λεγόμενον*, Melitum dicit Sannyrion, XII. 551. e. n.

Lenonia ars, II. 55. d. e. Leno, *titulus fabularum nonnullarum: vide Ind. Tit. in Ποροβοσκός.*

Lenticula, φακῆ, eximia Gelae in Sicilia, I. 30. b. II. 67. b. *De lenticula multa disputantur lib. IV. cap. 45. & 47.* Lenticulâ forptâ Orestes ex morbo convaluit, IV. 158. a. Stoicum dogma, Sapientem & alia recte facturum, & lenticulam prudenter conditurum, *ibid.* Magnus colossus lenticularis, IV. 158. e. *est ingens lebes lenticulae plenus.* Lenticulae esu os graviter olet, 159. e. f. *Proverbium: In lente unguentum*, 160. c.

Lenticula, cognomen Sopatri parodi, item Hegemonis Thasii. (*Ind. Aufl.*)

Leo ingentis magnitudinis ab Adriano Imp. in Libya interfectus, XV. 677. e. Leonis ingenium magis probandum, quam ars echini, III. 91. d. e.

Leo, ridiculae saltationis genus, XIV. 629. f.

Leo piscis, *de crustaceorum genere*, III. 106. c.

Leogoras, homo gulosus Athenis, phasianos aluit, IX. 387. a.

Leon Mirylenaeus, origine Atheniensis, calculorum ludo excellens, I. 16. e.

Leonides Grammaticus, deipnosophista, I. 1. c. n.

Leonides, dux Byzantium, quum urbe ab hostibus obsessa suos ob bibacitatem in muro continere non posset, iussit cauponas in ipso muro construi, X. 442. c.

Leonis - vicus (Λέοντος κώμη) Phrygiae, II. 43. b.

Leonnatus: Alexandri familiaris, venationis studiosissimus, XII. 539. d.

- Leonteus Argivus tragoedus, & in eum epigramma Iubae regis, VIII. 343. e. f.
- Leontiscus, Ptolemaei primi filius ex Thaide, XIII. 576. e.
- Leontiscus pancratiasta, Maniam amavit, XIII. 578. f.
- Leontium & Glycera, meretrices, in convivio, XIII. 585. d.
- Leontium, Epicurea filiam habuit Danaën, XIII. 593. b.
- Leontium, amicam suam, carmine elegiaco celebravit Hermesianax, XIII. 597. a.
- Leophron, victor in ludis Olympicis, cunctis spectatoribus epulum praebeuit, L. 3. e.
- Leopodon, ora Ioniae prope Erythras, *sive* locus ibi sic nominatus, VI. 259. b. *ubi pro ἢ νῦν Λεόποδον καλεῖται, rectius forsitan scribetur ἢ νῦν &c. id est, ἢ ἐστὶ τὸ νῦν Λεόποδον καλούμενον.*
- Leotrophides, macer & gracilis admodum homo, XII. 551. a.
- Lepades, patellae, conchyliorum genus, *lib.* III. *cap.* 31. & III. 91. e. Pueruli lepadibus in os sumtis veluti tibiis canunt, III. 85. f. *Conf. infra*, Lopadussae.
- Lepasta, poculi genus, *lib.* XI. *cap.* 70. IV. 131. c.
- Lepidis *f.* lepidion, edulium Syriacum, III. 119. b. a. IX. 385. a.
- Lepidotus, piscis Niloticus, VII. 312. b.
- Lepreum, Peloponnesi oppidum. Lepreates, Harmodius. (Ind. Auctorum.)*
- Lepreus, Cauconis & Aftydamiae filius, cum Hercule de voracitate contendens vincitur, X. 411. f. *n.* post plura alia certamina ab eodem interficitur, 412. a. & b.
- Leptinus piscis, *idem qui lebianus vel lebias; nisi quid turbatum in libris*, III. 118. b. *n.*
- Lepus, *lib.* IX. *cap.* 61. Quomodo parandus in cibo, *ibid.* Leporis foecunditas, *cap.* 63. Simonidis dictum in leporem, in convivio Hieronis, XIV. 656. c. d. Lepores *quidam* chelidonii dicuntur, *i. e.* hirundinarij, IX. 401. a. Condimentum ex leporis sanguine & visceribus paratum, (*gallice, civet de lièvre*) *μύμαρρυς*, IX. 401. a. XIV. 662. d. *n.* A leporibus nomen invenere Lagussae insulae, I. 30. d.
- Lepus marinus, piscis, *incertum quis*, VII. 287. b. & 305. e. (*Vide Gesnerum De Aquatilib. pag. 482. sub fin.*)

Venenatus & letifer *putatur esse*, VII. 325. c. Venatur eum tamen & devorat mullus, *ibid.* & scarus, VIII. 355. c.

Lerna. Laudatur aqua ex Lerna, IV. 156. e. *Forſan ex Amymone fonte prope Lernam, cuius Strabo meminit lib. VIII. pag. 371. b. quem etiam Lernaenum fontem appellatum eſſe monuit ex Hygino Harduinus ad Plin. IV. v. 9.*

Leaeus insula, ubi Dianae templum, in quo aluntur meleagrides, XIV. 655. c.

Lesbium, poculi genus, XI. 486. a. b.

Lesbothemis, Mitylenaeus, statuarius, IV. 182. f. XIV. 635. b.

Lesbus insula, *ἔσθιος*, XIII. 598. c. *ἐπιστάφυλος*, III. 92. e. Eo coloniam duxit Gras, XI. 466. c. Ibi certamina instituuntur pulcritudinis mulierum, XIII. 610. a.

Lesbium vinum, omnium suavissimum, *lib. I. cap. 51 sq.* IV. 129. d. *veſtigium* immune Athenis, I. 28. e. Dulce Lesbium, *quod protrópon vocatur*, stomacho commodum, II. 45. e. modice adstringens, celeriter per urinam transiens, I. 32. f.

Apud Lesbios coronae genus, hypothymis, XV. 678. d.

Patriá Lesbius, Hellanicus *historicus*. Lesbiae: Sappho, *poëtria*; Callistrata, *meretrix*.

Leschae Lacedaemoniorum, IV. 138. e. n.

Lesadae, *Λεσάδαι*, vicus in Naxiorum agro, VIII. 348. b.

Lethaeus fluvius Asiae, Magnesium praeterfluens (unde Lethaeus Magnus dicitur) & in Maeandrum se exonerans, XV. 683. c. n.

Lethargicis prodest unguentum melinum, ex cotoneis malis, XV. 689. c.

Libyae fluvius, II. 71. b.

Leucadia, peninsula Arcadiae, in qua Leucas oppidum, prope quod est saxum de quo se praecipitavit Calyca, XIV. 619. d. e. *Vide supra, Calyca: & conf. Strab. lib. X. pag. 452. ed. Casaub.*

Leucadium vinum, I. 29. a.

Patriá Leucadius, Philoxenus; Leucadia, Philaenis. (*Ind. Aufl.*)

Leucaspis, compellatur ab Anacreonte, XIV. 634. c.

Leucereae (*an* Leucotheae, *aut* Leucoroae?) *sacer flos*
Theseius, XV. 684. f. n.

Leucerineos, *arbor*, caprificus alba, III. 76. c.

Leuciscus, piscium genus; *quo continentur* cephalis, mugil-
les, &c. VII. 306. e.

Leucoium, alba viola, flos coronarius, XV. 680. c. n.
conf. Animadv. ad XV. 675. e. *ubi memoratur corolla*
ex leucoio.

Leucoinum unguentum, XV. 689. d. n.

Leucon, tyrannus Ponti, VI. 257. c.

Leucon, coqui discipulus *apud Posidippum comicum*, II.
376. e.

Leucophaeae, ficorum species, III. 78. a. n.

Leucophrys, *vetus nomen Tenedi insulae*, IX. 393. e. n.

Leucophrys Diana, XV. 683. c. n.

Leuctrica, τὰ Λευκτρικὰ, Leuctricae pugnae tempora, I.
418. a. Leuctricus, Dionysius. (*Ind. Auct.*)

Leucus, piscis, *idem sacer dictus*, VII. 284. a. n.

Leucus, *servi nomen*: παῖς Λεύκος, III. 97. a. VI. 270. d.
(*Utrobique istud nomen apud Athenaeum sic ponitur, quod*
apud Romanos fuisset in usu.)

Lex: *eius definitio*, auctore Aristotele, XI. 508. a. *De ve-*
riis Legibus vide voc. Legumlatores, Amphictyon, Ly-
curgus, Solon, &c. item loca ex Platone de Legibus
citata, quae in Ind. Auct. indicavimus.

Prisca lex, de non comedenda ove intonsa aut quae
non peperisset, IX. 375. d. conf. I. 9. c. d. Alia le-
ge, in boum penuriâ, cautum fuit, ut bubulâ abstine-
rent homines, IX. 375. c. Atheniensium leges fave-
re servis, VI. 267. a. Convivalem legem amatoribus
scripsit Gnathaena, XIII. 585. b. Nuptialis lex Na-
cratarum, IV. 150. a. b. Sumtuaria lex Fannia apud
Romanos, lib. VI. cap. 108. n. Alia apud Corin-
thios adversus catillones, VI. 227. e. f.

Libamen! Libamen! XIV. 659. d. e. n. Libationes ho-
ris causâ, ἐπὶ χύσεis, X. 427. c. d. n.

Liber magnus, magnum malum, III. 72. a. Librorum col-
lectio: *vide Bibliotheca, & Ind. Titulor. pag. 232. Li-*
bri Libyci proverbiali quodam modo dicuntur, pro fabu-
losis & prodigiorum plenis, III. 83. c.

Libum, *qualem placentam dicant Romani*, III. 125. f. 126. a

Libya Alexandriae finitima, XV. 677. e. Libyca lotus

XIV. 651. d. Libyca cur tibia dicatur poetis, XIV. 618. b. Libyci libri: vide paulo ante. Libycum mare, ἡ Λιβυσσα ἁλς, II. 36. f.

ichas in mare proiectus ab Hercule, II. 66. a.

icinius. vide Crassus. Δικίνιος geminā v literā scribitur VI. 273. a. more Graecis satis usitato. Sic & mssti VI. 252. d.

ignum per rotas traiectum quum loco declivi vehitur currus, III. 99. c. Lignum ἔμμητρον, III. 100. d. Lignum (s. baculus) per manus traditum, (traditus,) ξύλου παράληψις, saltationis genus, XIV. 630. a. Lignea canis, II. 70. c. d.

ilium, flos coronarius: τὸ κρίνον, XV. 679. e. n. & 680. f. ex Theophrasto, ubi Plinius alterum genus lilii interpretatur. Sed apud alios promiscue κρίνον & λείριον, XV. 681. b. (pag. 482. nostrae ed.) 683. d. Rursus tamen distinguuntur κρίνα & λείρια, XV. 681. b. (pag. 483. nostrae ed.) & 685. b. Nonnullis idem est κρίνον & ἴον, 681. b. nonnullis narcissus idem ac λείριον, 681. d. e. (Conf. Salmas. Hyle Iatric. pag. 10. a. D. & pag. 23. cap. 24.) Lilia (κρίνα) alia alba sunt, XV. 677. f. alia purpurea, XV. 681. a. Lilia (λείρια) in defunctorum sepulcris, 684. d.

Lilium, Persis Susa, unde & urbs Susa denominata, XII. 513. f. Inde etiam liliaceum unguentum (τὸ ἐκ τῶν κρίνων) Susinum vocatur, XV. 689. d. Quod autem V. 195. d. & X. 439. b. in versione latina liliaceum nominatur unguentum, pro eo ex veterum librorum praescripto irinum nominandum erat, nempe ex iridis radice; conf. XV. 689. e.

imnae, locus Athenis. vide infra, Paludes. Limnaeus Bacchus, X. 437. d. e. XI. 465. a.

imyra, Lyciae oppidum. Incolae, Limyrenses, XII. 528. a.

indus, Rhodi oppidum. Ibi mos puerorum, stipem petere hirundini, VIII. 360. d. Lindi multa viscebantur Parrhasii opera, XV. 687. b.

Lindius Hercules Parrhasii, XII. 543. f. Patria Lindius, Cleobulus, item Antheas. (Ind. Auf.) Lindium nonnulli perhibent fuisse Lacium, quem Argivum alii statuunt, VII. 297. f. Lindia, Cleobulina. (Ind. Auforum.)

ingua. Super linguis libant apud Homerum, I. 16. b. n.

qui mos etiam ad posteros duravit, XIV. 659. e. & ibi *Animadv. pag. 661 extr. & seq.*

Exferrâ linguâ circumlingit labia Theophrastus, catillones imitans, I. 21. b.

Linum. Lini semine utuntur in cibis pro condimento, III. 111. a. n.

Linus Herculem erudiens, apud Alexidem comicum, IV. 164. b-d.

Linus, canticum, XIV. 619. c. n.

Lipara insula, prope Siciliam. ἐκ Λιπάρας maenides, I. 4. c. Ibi calidi fontes, II. 43. a. Λιπάραι, plurali numero, III. 105. a. n.

Literarum formae verbis descriptae, lib. X. cap. 80. Alpha, beera, &c. ex Calliae Arte Grammatica, lib. X. c. 79.

Lithargyrea vasa, X. 451. d. n.

Lityersas, Midas filius spurius, Celaenorum Phrygiae rex, homo saevus & mirifice vorax, X. 415. b. n.

Lityerses, messorum cantilena, XIV. 619. a. n.

Livianae (vel Liviae) fici, Λιβιανὰ σῦκα, III. 75. f. n.

Locri Epizephyrii. Apud eos ex Zaleuci lege capitale erat, si quis merum bibisset, nisi a medico iussus, X. 429. a. Apud eosdem mulieres libidini cuiusvis prostitutebantur, XII. 516. a. Locri & Phocenses nullis olim mancipiis usi, VI. 264. c. In eorum rebus exponendis errasse Aristotelem contendit Timaeus, *ibid.*

Locrica quae dicuntur carmina, amatoria sunt, XIV. 639. a. immo prorsus lasciva & moechica, XV. 697. b. Ad eosdem Locros pertinet Epizephyria saltatio, I. 22. b.

Patria Locrus, Diopēithes. (*Ind. Rer. & Pers.*)

Locrus (an Euanthes, dux Locrorum? Strab. VI. 259. b.) oppidum ibi condidit, ubi a lignea cane morsus erat, II. 70. c. d.

Locusta piscis, carabus, de cancrorum familia, lib. III. cap. 64. 65. & 67. Tria habet, διατρίβην, εὐωχίαν, & στεορίαν, VIII. 337. e.

Logodiarrhoea, I. 22. e. IV. 159. e.

Loligo, lib. VII. cap. 130. Exquisito condimento parata, I. 4. b. Conf. III. 96. b. Affata loligo, XIV. 622. f. velox adpellatur loligo a poeta, IV. 135. e.

Lopadion, meretricis nomen, XIII. 567. f.

Lopaduffae insulae, a lopadibus vel lepadibus conchyliis denominatae, h. 30. d. n.

phnis, *Rhodiorum dialecto*, lampas ex cortice vitis, XV.

701. d. n.

ordo, *Λορδὼν*, fictum numen Venereum, X. 442. a. n.

orus Libyca, arbor, (IV. 183. e.) eiusque fructus, ex *Polybii descriptione*, XIV. 651. d. Lotina tibia, IV. 182. d. e.

orus palustris, (*Nymphaea lotus*) flos fabae Aegyptiacae, III. 73. a. n. *Sunt autem duae species huius plantae, quarum altera rosei coloris flores habet, altera caeruleos, sive potius albos*, XV. 677. d. *Hinc corona lotinā & Antinoëa, ibid. Conf. Faba Aegypt.*

orus flos & herba pratensis: hinc *λαϊμῶν λατοφόρος*, XV. 685. a. *Haec, puto, planta intelligenda apud Cratinum, λατὸν ut στεφάνωμα memorantem*, XV. 677. e.

ous, mensis Macedonicus, XIV. 639. c. n.

ucanica, VII. 330. c. XII. 516. f. *conf. Isicia.*

ucernae & faces. *De his ex professo agitur lib. XV. cap. 57-61.* Lucerna non antiquum inventum; nam veteres taedae flamma usi erant, XV. 700. f.

uciferi pompa *Alexandriae*, in pompa Ptolemaei Philad. V. 197. d.

uctus. In luctu cur tondeatur capillus, detrahantur coronae, XV. 674. f. 675. a.

ucullus, (*Λεύκαλλος*) cerasum arborem primus Romam transtulit, II. 50. f. 51. a. *debellato Mithridate luxuriam apud Romanos invexit*, VI. 274. e. f. XII. 543. a.

ucuntuli *placentae*, XIV. 647. d.

udi Daphnici, Dionysiaci, Olympici: *vide sub Daphn. Dionys. &c. Suspendii ludus*, IV. 155. d. e.

uernius, Bituitis pater, Gallus opulentissimus, effusis largitionibus gratiam populi aucupans, *lib. IV. cap. 37.*

umbi s. lumbuli, in cibo, *lib. IX. cap. 59.*

umbrici, intestina terrae, VII. 304. f.

una concoctioni alimentorum prodesse creditur, VII. 276. d. & e. *Luna alit ostrea, & implet echinos*, III. 74. c. n.

88. c. *conf. Plenilunium. Fabula de mulieribus in lunâ ova parientibus &c.* II. 57. f.

upanaria, *lib. XIII. cap. 24.* A Solone instituta, XIII. 569. d. e.

upini, *legumen*, *lib. II. cap. 45.*

upus hiat frustra, *proverbium*, IX. 380. b. *Lupus voca-*

- lup* flos iridis, ob similitudinem cum lupi labiis, XV. 682. a.
- Lupus piscis, *Graecis* Labrax, *lib.* VII. *cap.* 86 *sq.*
- Lusiades Nymphae, XII. 519. c. a.
- Lusitania, pars Iberiae s. Hispaniae, VII. 301. a. VIII. 330. f. *Illius* felicitas & opulentia, VIII. 330-331. b.
- Lustrationis supplicum caerimonia, IX. 410. a. b.
- Luxuriosi homines, IV. 165. d. e. & *deinde* eodem libro, *cap.* 60-67. *Tum rursus* de Populorum & de singulorum Hominum Luxuria *agitur* libro XII. *1000*.
Vide Seriem titulorum libri duodecimi, *Vol.* IV. *no-*
stri Athenaei, *pag.* 570 *sqq.*
- Luxuria nimia multis malis adficit corpus, XII. 549. a. & animum effoeminat, XV. 687. a. Luxuriam & voluptatis studium laudat Heraclides Ponticus, *lib.* XII. *cap.* 5. n.
- Lyaeus *unde* nominetur Bacchus, VIII. 363. b.
- Lyca, meretrix Attica, XIII. 567. e. & f.
- Lyceum. τὸ δὲ τυραννεῖν ἐστὶν (φλυαρσεῖν malles) ἐν τῷ Λυκείῳ μετὰ τῶν σοφιστῶν, III. 98. f. In Lyceo coquus ingeniosus, qui in convivio salitam carnem eo condimento paraverat, ut falsamentum e piscibus esse videretur, flagris caesus est, IV. 137. f. In Lyceum se confert Socrates, V. 192. b. Lyceum quo pacto administratum fuerit a Lycone, *lib.* XII. *cap.* 69. *Athenaei aetate videtur* Cynicus quidam in Lyceo scholas habuisse, XIII. 565. f. n.
- Lychnis, flos coronarius, aestivus, XV. 679. d. 680. f. *Unde* primum enata sit, & ubi optima nascatur, 681. f. σὺν καὶ περ τοξία χρεῖν λυχνίς, corruptus locus, XV. 683. e. ubi πορφύρεα ex coniect. corrigunt viri docti, rubeicentem lychnidem intelligentes.
- Lychnites lapis, V. 205. f. n.
- Lychnos, s. Lucerna, cognomen Synoridis meretricis, XIII. 583. e.
- Lychnuchus, lychnus, & similia, *lib.* XV. *cap.* 57 *sq.*
Confer, Candelabrum.
- Lycia. In Lycia quo pacto piscium observatione vaticinentur sacerdotes, *lib.* VIII. *cap.* 8. Lyciae rex apud Homerum hospitio excipit Bellerophonem, V. 185. b. c. Lyciae civitates, Arycandenses & Limyrenses, XII. 528. a.

Apud Lycios Sarpedon, I. 13. f. n. *Patria* Lycius, Herodorus, qui de Ficis scripsit. (Ind. Aust.)

Λυκιοεργής, in Lycia fabrefactus, XI. 486. e.

ycius, Eleutheraeus Boeotius, caelator; a quo nomen invenisse phialas λυκιοεργείας existimant nonnulli; XI. 486. d. quas alii a Lycone, alii a Lycia terra denominatas putant, *ibid.* c. & e.

ycolas, puer formosus, XIII. 605. b.

ycon Peripateticus (cuius vitam scripsit Laërtius libro V.)

Lyceo praefuit ingenti cum fastu & luxuriâ, lib. XII. cap. 69. Etiam extra Lyceum coenaculum habuit in aedibus Cononis, XII. 547. a. Idem pilae lusus peritissimus, 548. b.

ycon caelator, XI. 486. d. Vide paulo ante, in Lycius.

ycon, comoedias egit in nuptiis Alexandri, XII. 539. a. κωμῳδὸς vocatur, non κωμῳδιοποιὸς, cum apud Athenaeum, tum apud Plutarchum: quare non satis caussae fuit cur in Comicorum Poëtarum numero poneretur a Fabricio.

ycophron: in eum oratio Lycurgi. (Ind. Aust. in Lycurgus.)

ycostratus, VI. 234. f. n. ubi ἐπὶ Λυκοστράτου Γαργήτιος corruptio. Fors. Ἐπίλυκος Στρατίου Γαργ. aut Ἐπίλυκος Λυκοστράτου.

yθii, Cretenses: eorum convivia publica, IV. 143. a.

ycurgus, Laoedaemoniorum legislator, XI. 508. a. aurum & argentum e rep. sustulit, VI. 233. a. b.

ycurgus Homericus, Λυκόβουρος, gravi utitur flagro, ait Timon, X. 446. e. respiciens Iliad. ζ'. vs. 130 sqq.

ycus, famulus coqui apud Euphronem comicum, IX. 379. d. 380. a. n.

ycus & Eleutherus fluvii, in eundem lacum influentes, XIII. 585. a. n.

yde, Antimachi amica, XIII. 597. a. Λυδῆ (vel Λύδῆ) Λυσνῆς, sive potius Λυδνῆς, dicitur Hermesianacti, XIII. 598. a.

yde alia, Lamynthii Milesii amica, XIII. 597. a.

ydi, luxu & deliciis famosi, lib. XII. cap. 11 sq. unde λυδοπαθὴς, homo mollis & luxuriosus, XV. 690. b. c.

Lydi pistoriâ arte praestantes, III. 112. c. Lydi Pelopem secuti migrarunt in Peloponnesum, XIV. 625.

Pars I.

G g

e. f. Lydi cum fistulis & tibiis in bellum exeunt, XII. 517. a. XIV. 617. a. (ex *Herodot. I. 17.*)

Lydorum carycca, IV. 160. a. Lydorum coenas & Thessalorum *coniunctim nominat Aristophanes*, X. 418. d. Lydorum inventum magadis, *instrum. mus.* XIV. 634. f. Lydorum mulieres libidini cuiusvis prostitute, XII. 515. f. 516. b. Rex Cambles, immaniter vorax, X. 415. c. d. Lydorum rex Midas *figitur a Clearcho*, maritus Omphalæ reginæ, XII. 515. f. 516. b.

Lydia vasa, X. 432. e. n. Lydia magadis tibia, XIV. 634. c. Lydia pectus, *instrum. mus.* IV. 183. c. Lydiae psaltriae, XIV. 634. f. Lydiae virgines, XIV. 636. a. Lydae (vel Lydiae) passis crinibus, *bacchantium mulierum genus*, in pompa Ptolemæi Philad. V. 198. e. Lydiae fici, sanguineae, III. 76. b.

Lygaea herba, quam cygnus in suum nidum solet congerere, IX. 393. e.

Lygdamis Naxius, ex praefecto copiarum tyrannus patriae, VIII. 348. c.

Lynceus. *Proverbium*, Lynceo *ἔχων ὀφθαλμοὺς*, III. 75. e. f.

Lynceus Samius, (*Ind. Aust.*) Theophrasti discipulus, frater Duridis, VIII. 337. d. paciscitur cum Hippolochus de exponendo coenarum opipararum, quibus interfuturus esset, adparatu, IV. 128. a.

Lyra. Tibiarum cum lyra concentus, XIV. 617. f. 618. a. Ad lyrae cantum in hostes proficiscebantur Cretenses, XII. 517. a. XIV. 627. d. Oh! si lyra pulcra essem &c. XV. 695. c. *Scol.* 16.

Lyrophoenix, *instrumentum musicum*, idem atque sambuca, IV. 174. d. e. 183. c.

Lyfander *Lacedaemonius*, navali praelio vincit Athenienses, VI. 271. f. Idem cum esset de genere Mothacum, ob virtutem numero civium est adscriptus, *ibid.* Caupones in castris iussit vinum vendere aquâ dilutum, X. 431. d. n. Alter Pausanias dictus ob luxum, XII. 543. b. *Theopompo vero si credimus*, temperans & industrius fuit, *ibid.* Multatus quod relicta uxore aliam formosiorē ducere voluisset, XIII. 555. c. Introducto in urbem argento, multorum malorum causa fuit, VI. 233. f. In Lyfandrum Paean a Samiis cantari solitus, XV. 696. e. n.

Lyfander memoratur etiam a Theopompo, in rebus Charetis, XII. 532. d. n. ubi quidem aut prorsus mendosa videntur esse verba illa, *διὰ Λυσάνδρου*, aut alia quaedam videri debent intercidisse: fortasse Charetis pecuniam, de qua ibi agitur, contulerat Theopompus cum Lyfandriâ pecuniâ, de qua vide VI. 234. a. n.

Lyfander Sicyonius, primus assum citharae cantum mutavit, & chromata bene coloratâ citharâ exsecutus est, XIV. 637. f. 638. a.

Lyfandridas Spartanus, in exilium eiectus ob Agesilai regis inimicitiam, XIII. 609. b.

Lyfias Iophista, (idem orator, de quo videndus Index Auct.) amator Metanirae meretricis, XIII. 592. b. c. & 593. f. (Conf. Demosth. Orat. in Neaeram, pag. 1351. ed. Reisk.) Idem Lagidem amavit, XIII. 592. c.

Lyfias, philosophus Epicureus, Tarsî tyrannus, V. 215. c. divitum pecunias pauperibus donavit, interficiens qui dare negasset, *ibid.*

Lyfiodae, tibiæ species, IV. 182. c.

Lyfiodi, mimorum genus, iudem fere cum Magodis, XIV. 620. e.

Lyfimachus, Aristidis Iusti filius, indignus patre, XI. 506. b.

Lyfimachus rex, olim aerarii praefectus Alexandri, VI. 261. b. dein unus e successoribus, II. 51. a. Postquam tributum salis Tragasaei remisit, sal, quum antea evanuisse, continuo rursus comparuit, III. 73. d. Avarus fuit admodum, VI. 246. e. Duro imperio pressit Lemnios, VI. 254. f. Philosophos publico edicto e regno suo expulit, XIII. 610. d. e. Aulicos eius ridet Demetrius Poliorcetes, cum scena comica illos conferens, XIV. 614. e. f. A Sorade maledictis proscinditur, XIV. 620. f.

Lyfimachus Babylonius, Himerum cum trecentis convivio excepit, singulosque argenteo poculo donavit, XI. 466. b.

Lyfimachus, Attali regis praeceptor & assentator, VI. 252. c. n. (Ind. Auct.)

Lyfimachus tibicen celeberrimus, (sive potius Lyfimachensis, aut Lyfimachi filius, Hermippus) XIV. 615. b. n.

Lyfimenes, orator Atheniensis, V. 209. a.

Lyfippus, statuarius, XI. 784. c. n. (*pag. 224. nostr. ed.*)
 Lyfitheus, Cinesiae sodalis, impius homo, XII. 551. f.
 Lyticus, (*i. e. Quaestionum solutor*) *cogn. Sofibii Laco-*
nis, XI. 493. c.

M.

Macar, e diluvio Deucalionis superstes, Caridas oppi-
 dum in ins. Chio condidit, III. 105. d. e. (*De Ma-*
care conf. Homeri Interpp. ad Illiad. v. 544. & Diodor.
Sic. lib. V. cap. 54. & 81. ibique Wesseling.)

Macareus, vino gravatus, incestum commisit, quod fla-
 gitium sobrius numquam ausus fuerat, X. 444. c.

Macedonia, Graecis aliàs *Μακεδονία*, sed & *Μακεδονία* ob
 metri rationem, III. 105. e. n. Inepito Macedoni Stra-
 tonicus *εἰς Μακεδονίαν* dixit, *adludens scil. ad vulgare*
dictum, εἰς μακαρίαν, VIII. 351. b.

Macedones modeste bibere nesciunt, III. 120. e.
 A Macedonibus primum in scenam producti sunt servi
 coqui, XIV. 659. a. *quod qua ratione dixerit Athenaeus, in*
Animadv. exposuimus. Apud Macedonas in coena ad-
 cumbere nemini licitum erat quin aprum extra re-
 tia interemisset, I. 18. a.

Macedonica saltatio, XIV. 629. d. Macedonicae
 voces & dictiones, III. 87. b. Talibus utuntur etiam At-
 tici auctores, III. 122. a. *μακρόν* Macedones nume-
 rum dicunt, X. 455. d. *ἐπισειπνίδας* iidem vocant
 omnis generis bellaria, XIV. 658. e.

Macetae, mulieres bacchantes, V. 198. e.

Machaon medicus apud Homerum, X. 458. e. saucius cu-
 ratur a Nestore, I. 10. a. & d. *At non vulneratum fuisse*
contendit Asclepiades, XI. 493. a. n.

Machatas, frater Philae, uxoris Philippi, XIII. 557. c.

Machinae bellicae. *Vide* Helepolis, & Sambuca. *Tum hic*
memoranda catapultae ab Archimede inventae, qua lapis
 trium talentorum aut hasta duodecim cubitorum ad
 stadii longitudinem vibrabatur, V. 208. c. Usus ma-
 chinarum bellicarum a Graecis didicerunt Romani,
 VI. 273. e.

Macilenti homines. *vide* Graciles.

Mastrismus, saltationis genus ridiculum, olim apocircus
 dictum, XIV. 629. c. n.

actrypiae, mulieres macrismum saltantes, XIV. 629. c. d.

aeandrius anser, II. 57. d. Maeandrius Alciphron, *nempe ex Magnesiâ ad Maeandrum: vide Ind. Aust.*

aedi, Thraciae populus, finitimi Paeonum, II. 45. c. n. *ubi olim quidem Μῆδων scribebatur, pro Μαῖδων. Forsan etiam Μαῖδους pro Μῆδους scribendum* IV. 184. a.

aeonides, viles pisciculi, lib. VII. cap. 92. *Laudantur tamen* maenides ex Lipara, I. 4. c. & Carystiae, VII. 295. c. *Memorantur porro* maenides, II. 63. a. 65. d. *Foetus* maenidum est una ex apuae speciebus, VII. 285. a.

aeonius bos, X. 412. e.

aeotae pisces, a Maeotide palude denominati, VII. 312. a. *Piscis ex Maeotide palude, quem nominare non licet in versibus, VII. 284. e. n.*

aeson olim apud Athenienses vocabatur coquus qui indigena esset, XIV. 659. a. *Nomen habet a Maesone histrione, qui & coqui, & famuli pariter ab ipso denominati, personam invenit, XIV. 659. b. & c.*

aesonica scommata, *ibid.*

agadis, instrumentum musicum, fidibus tensum, IV. 182. e. *quod pulsatur, φαλτικόν, Lydorum inventum, XIV. 634. f. sive Sapphonis, 635. b. Alii vero a Magdia Thrace inventam magadin aiunt, 636. f. Anacreontis magadis viginti chordarum fuit, XIV. 635. c. Idem instrum. magadis & pectis, XIV. 635. e. licet nonnulli distinguere videantur, 636. a. b. Magadis posterioribus temporibus, mutatâ nonnihil structurâ, sambuca nominata est, 635. a. & psalterium, 636. f. Magadizare, (μαγαδίζειν) dicitur qui magadin pulsat, *ibid.**

Est vero etiam tibia quaedam magadis dicta, IV. 182. d. quae etiam intelligenda videtur IV. 151. d. e. ubi memorantur homines tubis ex crudo boum corio confectis ita modulate canentes quasi magadi canerent. Eadem est autem tibia magadis, quae alias tibia citharisteria (vel citharistica) vocatur, XIV. 634. e.

agas, Cyrenarum rex, obesus admodum, & ad extremum obesitate suffocatus, XII. 550. b. c. *Magae filia Berenice, XV. 689. a. n.*

agdalia, Lacedaemoniis κινάδες dicta, IX. 409. d.

- Magis, frequens nomen virile apud Delios, IV. 172. f. n.
 Magna Graecia, unde dicta, XII. 523. a.
 Magnesia, Asiae minoris oppidum ad Maeandrum, Themistocli donata, I. 29. f. Ibi eximium vinum, Magnesium, Μάγνης οἶνος, I. 29. e. Item fontes calidi, II. 43. a. (Plin. XXXI. vi. 32.) optimae cucurbitae, II. 59. a.
 Magnetes (Μάγνητες οἱ ἐπὶ τοῦ Μαίανδρου vel πρὸ τοῦ Μαίανδρου, colonia Delphenium, IV. 173. a. f. Quum voluptatibus se dedidissent, in servitutem reducti sunt ab Ephesiis, XII. 525. c. n. A Philippo, Persei patre, pro exhibitis ficis accipiunt Myuntem oppidum, III. 78. f. Magnes Lethaeus fluvijs: vide Lethaeus.
 Magnetes (Thessaliae) celebrant Hetaeridia, XIII. 572. d. e. Magnetes (nescio Thessali, an Asiatici) saltant apud Seuthen, Thraciae regem, I. 15. f.
 Magnum. Non in Magno inest bonum, sed in bono magnum, XIV. 629. a. b.
 Magnus, unus ex deipnosophistis, I. 1. c. n. natione Syrus, XIII. 571. a. quod notandum ad Animadv. nostr. F. I. p. 13.
 Mago Carthaginiensis, deserta Africae ter peragravit, sicca polenta victitans absque potu, II. 44. e.
 Magodi, mimorum genus, iidem fere ac lysiodi, XIV. 620. e. Plura de eis, 621. c. d.
 Magodia unde dicta, XIV. 621. d.
 Mala, poma, fructus arboreus, lib. III. cap. 20 sqq. Universum genus nonnulli Delphica mala vocant, III. 81. e. Praecepta medica de variis malorum specibus, lib. III. cap. 20. ubi nominantur mala orbiculata, fetania, plantania, Mordiana, Cydonia, struthia. De quoque istarum specierum, ut & de aliis, confer eundem hunc Indicem sub proprio cuiusvis nomine. Sigillatim memorantur Cydonia mala, cap. 21. quae eadem atque struthia esse aiunt alii, alii ab his distinguunt, III. 81. c. d. coll. 81. f. & 82. a. Cydonia mala nonnulli eadem faciunt atque codymala, III. 81. f. Siduntia mala, III. 82. a. & b. Mala phaulia, Martiana, Hesperidum mala, lib. III. cap. 23. (De Hesperid. conf. III. 83. b. c.) Persica mala cum nucibus Persicis confunduntur ab Athenaeo, cap. 24. Citria, aurea mala, cap. 25-28. eadem atque Persica & Medica, III. 83. d. Punica mala, granata, ποσει, lib. XIV. cap. 64. & III. 84. c.

- Malorum inventor perhibetur Bacchus**, III. 82. c. d.
ala, infortunia. Alienorum malorum cogitatio facit ut nostra aequo animo feramus, VI. 222. d.
alacostraca, crustacea animalia aquatilia, III. 105. b. & c.
Sic vero etiam commode Dalecampius interpretatus est graecam vocem ἰστρακώδερμα, III. 106. c. n.
aledicentia unde maxime nasci soleat, X. 421. a. b.
ali, saepe probis & honestis hominibus opulentiores, VI. 230. a.
alophori; vide Melophori.
althaca, meretrix Attica, XIII. 587. f.
alva, lib. II. cap. 52. Ostrea cum malva & lapatho elixa, III. 92. a.
alus navis: eius partes, earumque diversa nomina, XI. 474. f. 475. a.
amerrinum vinum, I. 27. c. d.
andragorae usus soporem adfert, XI. 504. c.
androgenes, ridiculus scurra, saltat cum vetula uxore, IV. 130. c. XIV. 614. d.
aneros, carmen lugubre apud Aegyptios, XIV. 620. a.
anes, servi nomen in comoediis, VIII. 336. f. IX. 402. f. XV. 667. a. *Generationem etiam manes dicitur, pro fervo*, VI. 263. b. n.
anes in cottabi ludo, XI. 487. d-f. XV. 667. a. & e.
anes, poculum, XI. 487. c.
ania, meretrix, Demetrii Poliorcetae concubina, XIII. 578. a. 579. a. *Maniae unde nomen, cum proprium nomen Melitta fuisset, 578. b-e. Eiusdem facete dicta, lib. XIII. cap. 42.*
anius Curius, imperator Romanus, vitam rapis sustentans, X. 419. a. aurum a Sabinis oblatum sprexit, *ibid.*
anna: vide Mel aërium.
antile, χειρόμακτρον, lib. IX. cap. 79.
antinea, Μαντινεία, Arcadiae oppidum, IV. 154. d. XIV. 626. f.
Μαντινικὰ γογγυλὶς, I. 4. c. *Μαντινικὰ ἔρχησις*, I. 22. b.
Mantinenfes (Μαντινεῖς) gladiatoriam artem (τὴν μισομαχίαν) primi invenerunt, IV. 154. d. *Idem rem militarem diligenter exercuerunt; unde prisca armatura vocatur Mantinica*, IV. 154. d.

- Marichaeus**: in eum oratio Hyperidis. *vide Ind. Aufl.*
Marmo, Mopsi mater, oracula edens, VII. 298. a.
Manualia & digitalia gestabant Medi, XII. 515. c.
Manuum gesticulatio: *vide supra*, Cheironomia.
Marathi, (Μαράθῃ), *si vera scriptura*) populus dextram Tanaïdis ripam tenens, XIII. 575. b. a.
Marathonis memores Athenienses, marathum (i. e. fœniculum) addunt olivis muria conditis, II. 56. a. *Instrumentum* per eos qui ad Marathonem pugnarunt, IX. 380. c. Marathonium tropæum, I. 28. c. III. 111. a. οἱ Μαραθωνιάχαι, VI. 253. f. a.
Marcellus Syracusas oppugnat sambucis, XIV. 634. b.
Marcus Imperator Larensum sacris faciundis præfecit, I. 2. c.
Mardonii adparatus coenarum, IV. 138. b. c. Mardonium tenui convivio excipiunt Thebani, IV. 148. e. Exercitus eius perit circa Athon montem, IX. 394. e.
Mare, commune est omnium, pisces vero eorum qui emergunt, VIII. 345. e. E mari victitans piscator, cui retia sunt aratrum, VII. 284. a. X. 422. a.
Marea, Μαρπεία, fons (*alius* lacus) & oppidum prope Alexandriam, a Marone nomen nactum, Bacchi comite, I. 33. d.
Margaritæ, *lib. III. cap. 45 sq. Ab aliis lapides vocantur*, III. 93. a - c. *ab aliis ossa*, III. 93. d. *Non modo in India capiuntur, sed & in Armenia, Persia, Susiana, & Babylonia*, 93. c. d. Ornamenta ex iis parata pluris aestimantur, quam aurea, *ibid.* d. Piscatio margaritarum periculosa, III. 94. a. b.
 Margaritiferam concham, (III. 93. e. & f.) quam *alii ostreum vocant*, III. 93. a - d. *pinnam vocat Isidorus*, III. 93. e. 94. a.
Mariandyni sponte in servitutem sese tradiderunt Heracleotis, VI. 263. d. n. 264. e. Inde fortasse Μαριάνδῃνοι appellati, *ibid.* Lugubria carmina canunt in Bormi honorem, XIV. 619. f. 620. a. Nigras caricæ chytras vocant, XIV. 653. a. Mariandynus, Sagaris: *vide hac voce.*
Marii milites, adv. Iugurtham militantes, gorgona sive catoblepona bestiam interfecerunt, cuius pellem Marius Romæ in Herculis templo suspendit, V. 221. d - f.

aro, unus ex Bacchi commilitonibus, I. 33. d. (*conf. Marea.*) Maronis vinum, Maroneum vinum, multum fert aquae, I. 26. a. 28. e.

aronea, Thraciae oppidum, VII. 324. b. *ubi nil nisi cauponae*, VIII. 351. d. Ver ibi non esse *ait Stratonicus*, VIII. 351. f.

Maronita, *Μαρωνίτης*, Sotades, VII. 293. a.

ars, Deorum fortissimus, cum amoribus illicitis se tradidisset, victus est ab infimissimo Vulcano, XII. 511. b. Martis & Veneris concubitus cur *apud Homerum* cecinerit Demodocus, I. 14. a. Martis phiala, X. 433. c. XI. 502. b.

arsyas fistulam *αῤῥύσσης* & tibiam invenit, quum superiores unâ arundine cecinissent, IV. 184. a. Marsyas, unus e Silenis, abiectas a Minerva tibias susculit tractavitque, XIV. 616. f. n.

aryptus, placentae genus, XIV. 647. e.

asculus amor, ab Aeschilo & Sophocle in scenam productus, XIII. 601. a. b. frequens olim, *lib. XIII. cap. 77. tyrannis infestus, cap. 78. Conf. Puer.*

asinissa, rex Libyae, quo pacto convivas exceperit, VI. 429. d. *Idem* parvulos nepotes ac neptes, donec tertium aetatis annum complessent, apud se alebat, eisque delectabatur, XII. 518. f. 519. a.

asperum, III. 100. f. n. *Animadv. Tom. II. pag. 188.*

assa Syriaca, (*πασάδα*) caricarum aut cottanorum aut uvarum passarum, XI. 500. d.

assalia, a Phocaeensibus Ioniis condita, XIII. 576. a.

Massilienses, (*Μασσαλιῖται* vel *Μασσαλιῶται*, X. 429. a. n.) effoeminati & turpi mollitiei dediti: unde proverbium, Massiliam naviges! XII. 523. c. Apud eos lege cautum erat, ne vinum biberent mulieres, X. 429. a.

Massiliense vinum, *Μασσαλίτης αἶνας*, I. 27. c. IV. 152. c. Patria Massiliensis, Euthymenes. *Ind. Aufl. lastix vocab. a verbo μασᾶσθαι derivat Apollodorus*, XIV. 663. a.

Massurius vel Massurius Iuris consultus, deipnosophista, I. 1. c. n.

later Deorum: eius templum ingredi nefas erat si quis alium comedisset, X. 422. d. (*Conf. infra, Metroon.*)

Mater filiorum Hippocratis, III. 89. e. n.

- Maton, (*sive ut volunt nonnulli*, Matron) sophista, obso-
niorum belluo, VII. 307. d. n. VIII. 342. d. e. n.
343. a. *Conf. Animadv. Tom. VIII. pag. 450.*
- Matreas planus, Alexandrinus, praedicabat se bestiam ab-
re, quae se ipsam comederet, I. 19. d. *Idem* ridicula
problemata, ad Aristotelis imitationem, proponere
solebat, *ibid.* Ab hoc, & ab eo quem ante nominavimus
Matone sophista, diversus Matreas, vel Matreas, seu
potius Matron, parodus; de quo vide *Ind. Aust.*
- Matrimonium Athenis a Cecrope institutum, XIII. 555. d.
Matrimonii incommoda, *lib.* XIII. *cap.* 7 sq.
- Mattiana mala, (*nempe poma*) Romae clara, ex vicq
Alpino prope Aquilegiam, III. 82. c.
- Matton heros apud Lacedaemonios, II. 39. c. n.
- Mattyra, edulii genus, *lib.* XIV. *cap.* 83-85. VI. 245. e.
Thessalorum inventum, Athenas introductum sub Ma-
cedonum imperio, XIV. 662. f. *Generatim sic dicitur*
quodlibet edulium delicate sumtuoseque conditum,
663. d.
- Matularum usus in conviviiis, I. 17. e. n. primum a Sy-
baritis introductus, XII. 519. e.
- Maurus, Μαυρούριος: Iuba rex: (*Ind. Aust.*) Aemilianus
Grammaticus, I. 1. c. n. Maurus leo a Tralano in-
terfectus, XV. 677. e.
- Maxillae elixae, in cibum adpositae, III. 94. c. e.
- Maza, plebeium & commune omnium alimentum, XIV.
663. b. mazam parare, μάττον, *ibid.* Hasta mihi
maza &c. Archilochi dictum, I. 30. f. Exigua maza,
inter quinque divisa, II. 55. a. exigua, atra & ace-
rosa, II. 60. b. & c. IV. 161. a. Mazarum varia
genera ac nomina, *lib.* III. *cap.* 82. physta maza, IV.
149. a. *coll.* III. 114. f. n. Exquisite maza Teiae &
Eretrieses, IV. 160. a. Postquam curiosius variata
exquisitiusque parata sunt alimenta, detorto nonnihil
vocabulo μάζα, μάττον nominatum quodlibet sum-
tuosius edulium, XIV. 663. b. c. Intrita maza ve-
nustis - palpebris, XV. 685. e. Panis facilius con-
coquitur quam maza, III. 115. a. Mazae venator,
i. e. parasitus vorax, XV. 686. a.
- Mazon, Bacchicum convivium, IV. 149. b. n.
- Mazonomus, aeneum canistrum mazis imponendis, IV.
149. a. s. patinae aureae, Mazonomi aurei, in pomp

Ptolemaei, V. 197. f. *Mazonomium*, V. 200. a. a. 202. e.

Mecones purpurarum, III. 87. e. *Meconia*, *ibid.* f. n.

Mecum bibe! mecum lude! &c. *Scol.* 17. XV. 695. d.

Meda, *Cotheli filia*, *Thraciae regis*, *Philippo nupta*, XIII. 557. d.

Medea, ob *Glaucæ nuptias irata*, XIII. 556. c. *Eadem* *Aegeo nupsit*, XIII. 556. f. 557. a.

Medeus Thessalus Alexandrum coena excipiens, X. 434. c. a.

Medi Syris, (*Affyriis*) *Medis Persæ imperium ademerunt*, XII. 546. a. *Medorum molliem & luxuriam adoptarunt Persæ*, *lib.* XII. *cap.* 10. Quot annos natus eras quum *Medus huc venit?* II. 54. e.

Medi dicuntur *Seuthes & Rhonaces*, IV. 184. a. *ubi quidem Μαῖδους pro Μήδους legendum. Thrax fuit Seuthes, Maedi autem Thraciæ populus. Vide supra, Maedi.*

Media. Ex *Media phasianæ aves*, *tettari dictæ*, *Alexandriam transvehuntur*, XIV. 654. c.

Medicum vel Persicum malum Theophrasti, Athenæo visum erat citrium esse, *lib.* III. *cap.* 26.

Medicamenta ad Venerem miro modo stimulantia, I. 18. d.

Medici ni essent, Grammaticis nihil foret stultius, XV.

666. a. *Medicorum iactantia ita in proverbium abiit, ut insignis aliquis iactator dicatur οὐδὲν ἥττω τῶν ιατρῶν εἰς ἀλαζονείαν*, IX. 377. f. *Medicorum pyxides, Atticis κυλίκιδες*, XI. 480. c.

Professione Medici ab Athenæo memorantur, cum alii, cum *Apollodorus, Apollonius Herophilus, Diocles, Diphilus Siphnius, Erasistratus, Euthydemus Atheniensis, Icesius s. Hicesius, Menecrates Syracusius, Menodorus Erasistrateus, Mnesitheus, Philonides. (Ind. Aug.) Porro Daphnus, & Galenus, qui in Διπροσφιστῶν numero ponuntur.*

Medimnus, *Hispanis sictus dicitur*, VIII. 331. a.

Mediocritas optima, *lib.* IX. *cap.* 14.

Medontias, vel Medontis, Abydena, communis concubina Alcibiadis & Axiochi, XII. 534. f. XIII. 574. c.

Medulla, XIV. 653. f. *Medullam albam dicit Sophocles, cerebrum intelligens*, II. 66. a.

Medusa. ἡμετέρη σὺ Μέδουσα, VIII. 345. b.

Megabyzus, *μέγαβυζος* ὁ *Μεγαβύζου*, VI. 248. a. n. *Item pro* Bagazo, *qui nominatur* XIII. 609. a. n. Megabyzus *nominari debuerat.*

Megalarti & Megalomazi statuae, III. 109. a. b. X. 416. c.

Megallium unguentum, XII. 553. b. XV. 689. a. 691. a.

Megallus, unguentarius Sículus sive Athenienſis, a quo nomen habet megallium unguentum, XV. 690. f.

Megalomazus. *vide* Megalartus.

Megalopolis, *opp. Arcadiae. Civis Μεγαλοπολίτης*, II. 58. f. *Patriâ* Megalopolitani: Cercidas Poëta; Diodorus vel Theodorus; Polybius; Ptolemaeus Agesarchi filius (*Ind. Aust.*)

Megaloftrara poëtria, amatur ab Alcmane, XIII. 600. f. 601. a.

Megapenthes, Menelai filius, suis in nuptiis pincernae munere functus est, I. 18. b. IV. 180. c.

Megara oppidum, aliud Graeciae, medium inter Athenas & Corinthum; aliud Siciliae. Civis utriusque, Megarenſes, *Μεγαρεῖς*: quorum ii qui Graeciam incolunt, quo a Sicilia distinguantur, Nisaei cognominantur, XIV. 659. b. n. & ager circumiectus ἡ *Μεγαρίς* vel *Μεγαρίτις Νισαία*, XV. 683. b. *Plerumque vero iidem Nisaei Megarenſes nunc* Megarenſes nominantur. *Ad hos igitur pertinet quod legitur* VII. 281. a. Megarenſes olera venum importare consueſſe Athenas. *Iidem a Boeotis ad Achaecos defece-* runt, X. 418. b. *Ad eosdem spectat proverbium, ὑπὲρ Μεγαρίων τὸ δεινόν*, XIII. 570. a. n. Apud Megaricos poculum guala vocatur, XI. 467. a.

Ab eodem oppido Aspasia vocatur ἡ ἀπὸ Μεγάρων ἑταίρα, XII. 533. d. n. *conf. supra, in Ἀσπασία. Ad-* verbium loci, *Μεγαρί*, VIII. 359. f.

Inde etiam nominantur Megarica doliola, I. 28. c. d. Megaricae ficus arbores, III. 75. d. Megarici glauci pisces, VII. 295. c.

Sed Megarenſis Sículus memoratur Maeson histrio, XIV. 659. b.

Megiste, meretrix Attica, XIII. 583. e.

Megisthes, Anacreonti memoratus, XV. 671. e. 673. d. 674. a.

Megisto, Pelagontis Phocensis filia, e templo Delphico rediens, rapitur a Cirrhaeis, XIII. 560. c.

Μελίχιος Bacchus apud Naxios, III. 78. c.

el & oleum apud poëtas χλωρόν dicitur, id est, ex viridi flavescens, II. 43. f. Mel ab Alcmane vocatur κηλίνα ἐπώρα, quasi ceruus fructus, XIV. 648. b. Laudatur mel Atticum, II. 48. b. nempe Hymettium, XIII. 582. f. Mel praestantius deteriori adfusum, fundum petit, XV. 689. b.

Mellis odore vitam prorogavit Democritus, II. 46. f. Mel cum pane, alimentum Pythagoricorum, *ibid.* & 47. a. Mellis usus longaevos reddit Cynos, II. 47. a. coll. *Animadv. Tom. VIII. pag. 400.*

Mel aërium quo pacto colligatur, XI. 500. d.

ela, ἡ μέλη, poculi genus, XI. 486. e. f.

elaenis Venus apud Corinthios, XIII. 588. c. n.

elampus rationem diluendi vini primus invenit, II. 45. d.

Proeti filias sanavit furore correptas, VIII. 340. a.

b. n. Melampus vates interfuit sacris quae fecerunt Phylacus & Iphiclus, XI. 498. b. n.

elandrinus piscis, olim VII. 513. d. n. ex librarii errore prognatus.

elandrys, vel Melandryas, maximorum thynnorum species, III. 121. b. n.

elanippides, pythagorizans, sed lubricis moribus, IV.

161. c. nescio an lyricus ille poëta, de quo in *Ind. Auſt.* dictum est.

elanippus. vide Chariton.

elanopus alipta, XII. 553. e. XV. 690. a.

elanthus, Ulyſſis servus, XII. 549. a.

elanthus, tragicus poëta, (*Ind. Auſt.*) vorax obsonii belluo, VIII. 343. c. gruis sibi collum precatus, I. 6. c. XII. 549. a.

elanthus Messenius, patriâ pulsus, Thymoetae succedit in regnum Athenarum, III. 116. d. e.

elanurus piscis, *lib.* VII. cap. 93.

eleager iaculando vicit omnes, IV. 172. e. f. n.

eleager, Glauconis filius, ridetur a Platone comico, II. 68. c.

eleagrides aves, V. 201. b. IX. 387. d. in Aetolia ortae, XIV. 635. a. Ex professo de meleagride agitur *lib.* XIV.

cap. 71. ubi adcurata avis illius descriptio.

eles, sive Melas, nuptias celebrat, in Asi carmine, III. 125. d.

eleſias, Thucydidis filius, XI. 506. b.

- Meliboea, Thesei uxor, Aiacis mater, XIII. 557. a. n.
 Meliboea, Proserpina, Plutonis uxor, XIV. 624. e. n.
 Melicera, ova conchyliorum, III. 88. d. & e.
 Melicerides, placentae, *sive potius* favi mellis, XIV. 648. c. n.
 Melicertes, mutato nomine Glaucus, VII. 296. d. *Alē aiunt*, Melicertae amore flagrantem Glaucum in mare se praecipitasse, VII. 297. a. b.
 Melienses, Μελισῆς, (*sive* Μαλισῆς, Malienses) populus Thessaliae, quorum oppidum Καλαρεία eversum est a Theffalis, VI. 254. e. f.
 Melilotus, flos *pratensis* coronarius, de quo accipiendi Cratini verba, XV. 685. c. *conf. Animadv. ad 685. f. Ab eodem flore nominatae sunt melilotinae coronae*, XV. 678. c. & melilotinum *puto unguentum*, XV. 685. a. *Sed Naucratarum idiotismo melilotus est flos fabae Aegyptiacae, quā reliquis Aegyptiis lotus vocatur*, III. 73. a. b. *Unde & melilotinam coronam iudem Naucratae nominant*, ibid. *Conf. Animadv. ad XV. 685. a.*
 Melissa, Proclis filia, Periandri uxor, XIII. 589. f. n.
 Melissa, meretricula Attica, IV. 157. a. n.
 Melissa, vicus Phrygiae, ubi a Theodota sepultus est Alcibiades, XIII. 574. e.
 Melinum unguentum, *e cotoneis malis & struthiis*, XV. 688. f. n. 689. c.
 Melitenses catellos frequenter alebant Sybaritae, XII. 518. a.
 Melitus, (*mediā syllabā productā*) miser poëta tragicus, (*is qui Socratem accusavit*) macilentus admodum homo, XII. 551. c. n.
 Melophori regum Persarum, XII. 514. b. & d. Eisdem etiam usus est Alexander, XII. 539. e.
 Melos, *una e Cycladibus: cuius laudantur boedi*, I. 4. c. & fontes calidi, II. 43. a. *Patriā Melius, Melanippides poëta. (Ind. Aug.)*
 Membrades, minuti pisciculi, qui cum ipsis spinis comeduntur, VIII. 357. e. *Iidem membrades, lib. VII. cap. 28. VI. 241. b. Membradum foetus est aphyae (vel apuae) genus quoddam*, VII. 285. a.
 Memnon, *Tithoni & aurorae filius*, ad Troiam mortuus, XV. 680. b.
 Memphidis (*sive* Memphidem) saltationem amavit Socrates, τῆς Μέμφιδος ὀρχήσεως ἥρα, I. 20. f. n.

emphis *urbs*, ἀρχαῖα πόλις, I. 20. d.

emphis, philosophus & saltator egregius Romae, I. 20. c.

Conf. Animadv. Tom. VIII. pag. 394.

enaechmus, ex collegio LX. scurrarum Athenis, XIV. 614. c.

enagyrtes. *vide Ind. Titulor.*

enalcas, venator, ab Eriphanide poëtria amatus, XIV. 619. c.

enander poëta, (*Ind. Aufl.*) Glyceram amavit, XIII. 594. d. ab illa quo pacto receptus fuerit, parum feliciter actâ comoediâ, XIII. 585. c.

enander satrapa, VI. 245. a. n.

enda, Thraciae oppidum, I. 29. d. n.

Mendaei uvas in vineis pendentes elaterio rigant, I. 29. f. Mendaeum vinum, I. 23. a. 29. d. c. IV. 129. d. VIII. 364. d. Magna Mendaei vini copia ex Cassandrea exportatur, XI. 784. c. (*pag. 225. nostrae edit.*)

endes, Aegypti oppidum. Inde Mendesium unguentum, XV. 688. f. Mendesium Nili ostium, *lib. II. cap. 90 extr. Patriâ Mendesium*, Harpocraton: *Ind. Aufl.*

ene, Μηνῆ, eadem ac Selene, Musaei mater, XIII. 597. c. n.

enecrates Syracusius, cogn. Iupiter, *lib. VII. cap. 33. Eiusdem ad Philippum regem epistola*, cum Philippi rescripto, *ibid. cap. 34.*

enedemus philosophus, II. 59. d. solitus olim noctu in pistrino molam agere, quo haberet unde philosophiae daret operam, IV. 168. a. b. Apud eum *qualis fuerit* conviviorum ratio, *lib. X. cap. 15.* Menedemi discipulus Ctesibius, IV. 162. c.

enelaus, nuptias celebrat Hermionae filiae & Megapenthis filii, I. 9. a. & *lib. V. cap. 9.* Apud eum singulare genus convivii, I. 12. a. Domi aedes eius splendidissimae, I. 16. c. Ad Troiam nullam cum muliere habuit consuetudinem, I. 25. f. XIII. 556. d. Invocatus ultro ad Agamemnonis convivium se confert, IV. 177. c. Immerito accusatur a Platone ut ignavus & imbellis, IV. 178. b. c. Colloquium cum Telemacho, *ubi* amicum Ulysssem longe anteponit opibus, *lib. V. cap. 16.* Menelao audaciam muscae immittit Minerva, VI. 257. c.

enelaus, Alexandri familiaris, venandi studiosissimus,

- XII. 539. d. *Idem* (*puto*) Demetrii Poliorcetae amicus, XIV. 614. f.
- Meneftae prius dicti apud Thessalos, qui dein Penestae, VI. 264. b.
- Menexenus, Platonis dialogus: *de quo vide quae supra ad voc. Hippias Eleus monimus.*
- Menippius (vel Menippeus) cognominatus est Varro, IV. 160. c. n.
- Menodorus, Medicus: *vide Ind. Auth.*
- Menon, cuius prodicione Clearchus a Tissapherne occisus est, temere laudatur a Platone, XI. 505. a. b.
- Menos - come, Μενὸς κόμην, Phrygiae vicus, II. 43. a.
- Mensam suam cuique convivae adponi apud Homerum existimant nonnulli, I. 11. f. Mensae Sicalae, Sybariticae, Italicae, Chiae, I. 25. e. (*conf. Sicalae.*)
- Mensae secundae, lib. XIV. cap. 44 sqq. *quarum de nomine conf. XIV. 640. d. e. Eaedem epiphoremata, XIV. 640. e.*
- Mentes. Mentae (*i. e. Minervae*) apud Telemachum adponitur peculiaris mensa, I. 11. f.
- Mentor, frater uxoris Artabazi, VI. 256. d. n. *Vide supra, voc. Artabazus.*
- Mentoris personam induit Minerva, V. 191. d.
- Mentula marina, III. 105. c.
- Menunius, Illyrius, cuius filiam uxorem duxit Genthion (vel Genthius) rex, X. 440. a.
- Meracius miscere vinum, lib. X. cap. 22.
- Mercuriales feriae apud Cretenses, similes Saturnalibus Romanorum, XIV. 639. b.
- Mercurius: *conf. Hermes.* Ei lingua sacra habetur, I. 16. b. *Idem* somni praeses, *ibid.* Miratur aedium Calypso pulcritudinem, I. 16. d. Bacchum Nymphis educandum tradit, V. 200. c. n. Fistulam uno calamo constantem invenisse dicitur, IV. 184. a. *Apud Sapphonem* pocillator est Deorum, II. 39. a. V. 192. c. X. 425. d. Mercurius δόλιος, VI. 259. a. βούκλες†, IX. 409. c. Ἐκαγώνιος, certaminum praeses, XI. 490. f.
- Meretrix, ingens malum, XIII. 567. d. belluarum & monstrorum perniciosissimum, XIII. 558. a - c.
- De Meretricibus *ex professo* agitur lib. XIII. cap. 21 - 70. A meretricibus denominatae comoediae recensentur XIII. 567. c. n. quibus adduci poterant etiam aliae,

tum Alexidis Polyclea, Ameipsiae Mania, Antiphanis Chrysis, Diphili Synoris, Ehippi Philyra, Eubuli Nannium, Philemonis Neaera, Timoclis Neaera. Complurium meretricum Atticarum nomina simul memorata leguntur, XIII. 567. e. f. 583. e. 586. e. 587. e. & f.

Fucus, & similia meretricum artificia, lib. XIII. cap. 23. Lupanaria, cap. 24 sq. Venus vulgivaga a Solone consecrata, cap. 25. Meretrices literarum studia colentes, XIII. 583. f. Variarum meretricum scite responsa in unum locum collata, lib. XIII. cap. 49. Adde Seriem Titulorum libri XIII. Tomo quinto Athenaei nostri, pag. 575 sq.

ergus avis, κολυμβας, IX. 395. e. Mergulum latine dixeris avem, quae Graecis κολυμβις, ibid. omnium avium aquatilium minima.

eridie ficos comedere noxium putabatur, III. 80. a. & b.

eriones Cretensis, apud Homerum, IV. 181. b.

erulae aves, in cibo, II. 65. d.

erula piscis, lib. VII. cap. 71.

erum non bibitur Athenis, X. 431. e. Qui multum meri in conviviis bibunt, hi & corpori & animo nocent: nonnumquam tamen modice bibere prodest, XI. 483. f. 484. a.

esapii, & Messapii, Apuliae populus, quorum rex Artus, III. 108. f. 109. a. Messapiis panos dicitur qui Graecis ἄρτος, III. 111. c. A Messapiis & Samnitibus Graeci Italiam incolentes instituta nonnulla Etruscorum acceperunt, XII. 518. b.

esomphalos phiala, XI. 501. f.

espilorum species maior, mala setania, Animadv. ad III. 81. a.

essena (vel Messana) Siciliae, Μεσσηνή στενοπορθμὶς, III. 92. d. Inde fuit Botrys, Ludicrorum carminum inventor, VII. 322. a. Apud Messenios eruditionis laude claruit Charmus Syracusius, I. 4. b.

essena Peloponnesi: ibi scholae philosophicae praefuerat Athenion, Athenarum tyrannus, V. 211. d. 212. a. Messeniorum crebrae a Lacedaemoniorum dominatu defectiones, VI. 264. f. Messenii publico edicto Epicureos philosophos urbe sua expulerunt, XII. 547. a. Messeniorum finitimi Phigalenses, X. 442. b.

essorum cantilena, Lityerses, XIV. 619. a.

Pars I.

H h

Metalla in terrae meatibus quaerentes, ipsum Plurum e penetralibus se educturos sperant, VI. 233. c.

Metaneira meretrix, XIII. 587. a. Isocratis amica, XIII. 592. b. & Lysiae, *ibid.* c. & 593. f. Eius facete dicta, III. 107. e. XIII. 584. f.

Metaniptron, calix qui post coenam datur, *lib.* XI. c. 73.

Metapontus, Μεταπόντιον: *ibi* aenea laurus erecta in foro, XIII. 605. c. Metapontinas virgines ducentas obsides cepit Cleomenes Spartiata, XIII. 605. d. Metapontinorum aedícula Olympiae, XI. 479. f.

Merathemenus, (i. e. Transfuga) cognominatus est Dionysius Heracleota, VII. 281. d. X. 437. e.

Methymna, Lesbi oppidum. κτῆρες ἐν Μήθυμνῳ, III. 92. e. & *Animadv.* ad III. 86. e. Veteres de rebus Methymnensium fabulae, XI. 466. c. d. Methymnaei bibaces & libidinosi, X. 442. f. sed eorum luxuriam Cleomenes tyrannus repressit, X. 443. a. Patriâ Methymnaeus, Theolytus, VII. 296. a. *conf. Ind. Aufl.*

Graece ἢ Μήθυμνα & ὁ Μήθυμναῖος scribuntur, primâ syllabâ productâ. Sic apud Thucyd. Strab. Xenoph. aliorque, & plerumque apud Athenaeum. Sed & ἢ Μέθυμνα, primâ brevi, bis apud Nostrum, XI. 466. c. & d. Quam scripturam, apud Scylacem etiam occurrentem, (Peripl. pag. 87. ed. Gronov.) suspectam habuit Cellarius, Geogr. Antiq. lib. III. pag. 15. Sed Eustathius, ad Iliad. β'. p. 249. l. 7. docet, primum & proprie Μέθυμνας fuisse dictam, nomine ducto a Bacchi cognomine, (de quo continuo deinde) postea vero primâ productâ Μήθυμνας fuisse nominatam.

Methymnaeus Deus, Μεθυμναῖος, Bacchus, VIII. 363. d. *Conf. modo dicta, ubi de Methymna Lesbi oppido. Adde Plutarch. Symposiac. III. 2. pag. 648. c. d. & Eustath. ad Odyss. γ'. pag. 135. l. 32 sq.*

Mericha, meretricis nomen, quae Clepsydra cognominata est, XIII. 567. d.

Metopion unguentum, optimum in Aëgypto paratur ex amararum amygdalarum oleo, XV. 688. f.

Metras, Μήτρας, Chius, populo carus, III. 100. d.

Metreas. *vide Ind. Aufl.*

Metreta, Μετρητής, ob bibacitatem cognominatus est Xenarchus Rhodius, X. 436. f..

Metroon, *magnae Matris Cereris templum Athenis*, V.

214. e. IX. 407. c.

Metropolis, Phrygiae oppidum, XIII. 574. f.

Micion, piscarius Atheniensis, VI. 227. b. & e.

Midas Phryx, relicta Asia, in Emathia habitavit, ubi rosas ex Odonia translatae in hortis coluit, XV. 683.

b. n. Silenum cepit, II. 45. c. Midas filius, Lityerses, X. 415. b.

Midas, mollitiae & luxuria diffuens, fingitur a Clearcho Lydiae fuisse rex, Omphalae maritus, XII. 516. b.

Midas, nescio quis, memoratur apud Euphronem comicum, & cum nesti mugile confertur, VII. 307. e.

Midias feriendis coturnicibus unice operam dabat, XI. 506. d.

Milerus. Ibi praestantes conficiuntur lecti, I. 28. b. item sellae XI. 486. e. ubi κλίβανος & δίφρος Μιλησιουργίας. Ibidem eximii comeduntur lupi pisces, VII. 311. a. & c. d.

Milesii, olim fortes & potentes, qui Scythas etiam armis vicerant, ad voluptates dein ita declinarunt, ut in proverbium abierint, lib. XII. cap. 26. n. Archelao citharistae statuam aeneam in theatro posuerunt, I. 19. b. Milesii, protervi in vino, X. 442. e. Apud eosdem lege vetitum est ne vinum bibant foeminae, X. 429. a. b. Milesiorum (nempe vetustiorum) ingenium, quod in Ionibus elucet, austerum & durum, XIV. 625. b. Plebei Milesii, Gergithes olim dicti, XII. 524. a. Hellesponti & Ponti Euxini ora coloniis olim Milesiorum frequentata, XII. 523. f. Milesiorum colonia Abydus, 524. f.

Milesium nasturtium, I. 28. d. Milesium vinum, 29. a. cicer, II. 55. b. Milesia cerasa, II. 51. b. Milesia cypressus, V. 205. b. Milesiae oves, XII. 540. d. Milesia lana, 553. b. Milesiis tapetibus tensi parietes, XV. 691. a. Milesii lecti & sellae: vide paulo ante, in Miletus.

Patria Milesii memorantur: Clytus, & Hecataeus; (Ind. Aust.) Myrmecides. (Ind. Rer.)

Milesia, quae nominatur V. 219. d. est Aspasia. Sed generatim ac velut in proverbio virgo Milesia XIII. 572. a. dici videtur quae sit modesta aut saltem modestiam simulet.

Miliarium vas, calefaciendae aquae inserviens, III. 98. c.
Milium. Ex milio & conyza paratur potio apud Paeonas,
X. 447. c. d.

Millennalis quaeſtio, XV. 669. d. n.

Milo Crotoniates *mire vorax, nec minus mirabiliter robustus*,
X. 412. e. f. In eum Epigramma, *ibid.* & 413. a.

Milto, postea Aspasia iunior nominata, Cyri iunioris concubina, XIII. 576. d.

Mimaulus. *vide supra*, in Cleon.

Mimi, (*homines*) in Antiochi Epiph. ludis Daphnicis, V. 195. f. X. 439. d. *Nominantur nonnulli mimi*, I. 19. f. & 20. a. *item logomimus*, I. 19. c. *Mimorum genus fuere* Lysiodi & Magodi: *de quibus vide suis locis*.

Mimi, *poëſeos genus*. Sophronis mimos constanter in manibus habebat Plato, XI. 504. b. n. (*conf. Ind. Aust. in Sophron.*) Mimica poëſi ipse Plato usus est, XI. 505. b. quam invenerat Alexamenus Teiūs, *ibid.* b. c.

Mimi, *actionis histrionicae genus*, X. 452. f. *ubi ὑπερπρετο μίμους idem valet ac paulo ante ἐπαιεῖτο τὰς μίμους*. Sic Cleon, cogn. Mimaulus, Italicorum mimorum solertissimus histrio *fuisse dicitur*, *ibid.*

Mimnermi versus (*conf. Ind. Aust.*) iustis modis decantari soliti, XIV. 620. c. Amica eius Nanno, XIII. 597. a. & f. & 598. a. Mimnermi poëſin ad amuffim tenens Boeotus parodus, XV. 699. c.

Minae Anticae ratio ad pecuniam Romanam, IV. 146. c. d. n.

Mindax, *odoramenti genus*, XV. 691. a. n.

Minerva, *apud Epicharmum*, Dioscuris ἐνὶ πάλιον carmen tibiā accinit, IV. 184. f. *Apud Homerum* Mentoris formam induit, V. 191. d. Minervae sacerdoti nefas est immolare agnam, IX. 375. c. Tibias proieciſſe *dicitur* Minerva, deformitatem oris cavens, XIV. 616. e. f. *Apud Sophoclem* inducitur oleo uncta, non unguentis, XV. 687. c. Victores poëtae coronabantur in Minervae templo, XV. 694. d. In Minervam Scolion, XV. 694. c. *num. 1.*

Minerva Chalcioeca Lacedaemone, XIII. 574. d. n.

Colocassia eiusque delubrum apud Sicyonios, III. 72. b.

Minerva Pallaenis, *Animadv. ad VI.* 234. f.

Minerva Sciras, XI. 495. f. n. Minervae Servatri-

cis (*Σαρπηάς*) habitu Phya Pisistratum in tyrannidem reduxit, XIII. 609. c.

innacus, (*sive* Mynacus) tutor, de Musica disputans, VIII. 351. a.

inos, Thesei amore captus, Phaedram filiam eidem nuptum dedit, XIII. 601. f. Minos, non Iupiter, Ganymedem rapuit, *ibid.* In Sicilia apud Cocalum necatur in balneo, I. 10. e. n.

inturnae, oppidum maritimum Campaniae, I. 7. a. & c. iscendi vini variae rationes, *lib.* X. *cap.* 28. & *cap.* 36 sq.

isgolas, (*perperam olim Smigolas edd.*) *lib.* VIII. *cap.* 22.

isy, tuberis genus in Cyrenaica, II. 62. a.

ithaecus & Thearion, celebres Athenis pistorum, III. 112. d. *Conf. Ind. Aufl.*

ithras. Uno Mithrae festo die inebriari licitum erat regi Persarum, X. 434. e.

ithridates, Ponti rex, Asiam a Palude Maeotide & a Ponti ora usque ad Pamphiliam armis subegit, V. 213. a. Ad eum Athenion legatus mittitur ab Atheniensibus, V. 212. a. In bibacitatis certamine omnes superavit Mithridates, X. 415. e.

Mithridaticum bellum, τὰ Μιθριδατικά, VI. 272. f. VIII. 332. f. Mithridates & Tigranes a Lucullo devicti, VI. 274. f.

iruli, *congarum* genus, III. 85. e. n.

irylenae, *Lesbi oppidum*, cuius laudantur pectines & alia conchylium, III. 86. e. n. 92. d. *Ibidem* unius e Musis statua erat sambucam manu tenens, IV. 182. f.

Mitylenaeorum prytaneum, X. 425. a. Mitylenaeum vinum dulce, prodromus, I. 30. b.

Patria Mitylenaei memorantur: Alcaeus poeta, Calias Grammaticus, Chares historicus. (*Ind. Aufl.*) Tum Heraclitus praestigiator, Leon calculorum ludo notabilis, Lesbothemis statuarius. (*Ind. Rer. & Pers.*)

inaseas, Πασυρίων scriptor, (*Ind. Aufl.*) cur Salpa fuerit cognominatus, VII. 321. f. 322. a.

inastigeiton, unus e collegio sexaginta scurrarum, XIV. 614. e.

inasio, rhapsodus, XIV. 620. c.

inaso, Aristotelis familiaris, mille servos aluit, VI. 264. d. n. 272. b.

inemosyne, Musarum mater, XI. 503. f. Senex etiam

- cantor Mnemosynen celebrat, ait *Euripides*, XIII. 608. f. Adde *Ind. Austr.* voce Moero.
- Mnesibulus. Oratio Demosth. in Evergum & Mnesibulum, XI. 481. f.
- Mnesimachus, (*Ind. Austr.*) mediae comoediae poeta, IX. 387. a.
- Mnesis, ribicina, Ptolemaei Philadelphi concubina, XIII. 576. f.
- Mnesistratēi philosophi (οἱ Μνηστράται) voluptatis patroni fuere, sicut Epicurei & Cyrenaici, VII. 279. d. e. n.
- Mnotes, apud Cretenses, famuli domestici ingenui, VI. 267. c.
- Mnūs, nescio quid, in bellariis memoratur, XIV. 642. f.
- Modestia & pudor in primis commendant formae pulcritudinem, XIII. 564. b.
- Modius. Super modio non sedendum, aenigma Pythagoricum, X. 452. e.
- Modum quae excedunt, in eis sumptuositas quidem, sed voluptas nulla inest, X. 419. b. Modica sufficient, *Euripidea ecloga*, IV. 158. e. - 159. a.
- Moerichus Phrynen meretricem sollicitat, XIII. 583. c.
- Moero Byzantia (*Ind. Austr.*) Homeri mentem recte interpretatur dicentis, Pleiades Iovi ambrosiam ministrare, XI. 490. e.
- Moerocles demagogus, dona ab Harpalo accipit, VIII. 341. f. n.
- Moliona. Eius filii Molionidae, ex ovo argenteo nati, ab Hercule occisi, II. 57. f. 58. a. n.
- Molossis regio, vel Molossia, boves habet quibus sunt cornua immani magnitudine, XI. 468. d. & 476. d. In eius vicinia est Iolcos, XI. 468. d.
- Molossorum regnum in dotem accepit Philippus cum Olympiade, XIII. 557. c. Molossi canes, κύνες Μολοσσοί, κύνες Μολοστικάι, V. 201. b. XII. 540. d. Molossica saltatio, XIV. 629. d.
- Molpis. Ad hunc Parmeniscus librum scripsit, cui titulus, Cynicorum Convivium, IV. 156. d. coll. c.
- Monaulus, tibiae genus apud Alexandrinos usitatum, IV. 174. b. Osiridis inventum, 175. b. Vide ibi totum cap. 78. lib. IV.
- Moneta. vide Numi.

Mongas, *sive* Mingas, saltationis furiosae genus, XIV.

629. e. n.

Monile. *vide supra*, in Eriphyle. Monile aemulae suae pretium concubitus poposcit Plango, meretrix Attica, XIII. 594. b. c.

Monimus, Pythionis filius, Panticam Cypriam ab Olympiade in matrimonium petit, XIII. 609. b. c.

Monius olim in Athenaei praefatione I. 1. c. per librariorum errorem in numero deipnosophistarum erat relatus, ubi Magni nomen a nobis repositum est.

Monomachia: *vide supra*, Gladiatorum pugnas.

Montiana placenta, XIV. 647. c.

Monumenta Pythonicae concubinae ab Harpalo erecta, lib. XIII. cap. 67. Hetaerae Lydiae monumentum, XIII. 573. a. b. Monumenti paterni lapides vendidit Ctesippus, IV. 165. f.

Mopsus, Mantus filius, colonos Phaselidem duxit, praemisso Lacio, VII. 297. f. 298. a. Mopsus Lydus captam Atergatin, Syriae reginam, in lacu demersit, VIII. 364. e.

Mopsus, vel *Mopsuestia*, Μόψου ἑστία, Ciliciae oppidum; unde Heraclides Mopseates grammaticus, VI. 234. d. n.

Mora, fructus sycamini arboris, item rubi, lib. II. cap. 36 *seq.*

Mordiana mala, (*scil.* poma,) ab Apollonia Mordio denominata, III. 81. a. n.

Moretum, intritum ex alliis, alliatum, τὸ μυττωτὸν, VII. 282. b. 304. b.

Mori quotidie, nec tamen vitam posse finire, *dicitur is qui insanabili & chronico morbo laborat*, XII. 552. b.

Mormyrus piscis, IV. 136. c. lib. VII. cap. 94. *Conf.* Myrmae.

Morphasmus, saltationis ridiculae genus, XIV. 629. f.

Mors veretur pauperes, *proverbium*, VI. 240. c. Virtutis causa vel mori desiderabile est, XV. 696. b. c.

Morus arbor, *idem* sycaminus, lib. II. cap. 36.

Morychus. *vide Ind. Aust. voc.* Polemon, p. 179 *extr. & sq.*

Moschion, ὁ ὑδροπότης, i. e. abstemius, II. 44. d. & VI. 246. b. *ubi facetum illius dictum adfertur. Idem parasitus*, VI. 246. b. *unde ei & παραμαθήτης cognomen*, VI. 242. c. IX. 382. d. *Idem* Moschion φίλαυλος, VIII. 342. c. n.

Moschion, coquus Demetrii Phalerei, per eum effuse diratus, indeque insolentissimus, XII. 542. f.

Moschus, Archestrati amicus, cui ille Gastronomiam suam dicavit, III. 111. f. VII. 278. b. & e. *Eiusdem Moschi nomen, prorsus obliteratum vulgo, restituendum est auctori VII. 301. d. Vide Animadv. Tom. VIII. pag. 447 sq.*

Mostenae nuces, II. 52. b. n. *si corruptum vocabulum.*

Mosynus, s. *Mosynum*. Circa Mosynum Thraciae boves vescuntur piscibus, qui in praesepe illis obiciuntur, VIII. 345. e. n.

Mothaces, apud Lacedaemonios, homines liberi quidem, nec tamen cives, VI. 271. e. f. n. Ex eo genere fuit *Lyfander*, *ibid.* f.

Mothon, μέτρον, modus quidam αὐαίστος, XIV. 618. c.

Mucius Scaevola Fanniam legem quo pacto servaverit, VI. 274. c. e.

Mugil piscis, κροτήρ, lib. VII. cap. 77 - 79. III. 86. a. XIV. 623. a. *Laudantur mugiles οἱ ἐν Συμαλθῷ, I. 4. c. n. Unde VII. 295. f. n. ubi κροτήρ ὁ ὀψιότερος suspecta posteriore voce vulgo legitur, suspicari possis κροτήρ Συμαλθῷ scribi debuisse. Sed vocab. Συμαλθῷ non magis, quam ὀψιότερος opportunum versui erat futurum. De ipsa autem scripturā ἐν Συμαλθῷ I. 4. c. pariter dubitatio incidit, pro qua apud alios auctores ἐν Σιμάθῳ legitur. Itaque, donec certius quidpiam producat, integram tenemus nostram coniecturam, pro ὀψιότερος VII. 295. f. vñtis esse legendum. De proverbio, mugil ieiunus, vide VII. 307. c.*

Mulier (conf. Uxor, & Meretrix.) *Mulier ἀνάδραπος ridicule dicitur, cui suppressi menses, III. 99. c. Mulierem qui dicit, omnia mala dicit, XIII. 559. f. Mulieres inprimis solertes in dignoscenda liberorum cum parentibus similitudine, V. 190. e.*

Mulieres bibaces, X. 440. d. e. praesertim Graecae, lib. X. cap. 57 sq. Romanae mulieres abstemiae, X. 440. e. f. item aliae mulieres Italicae; cuius moris origo ex vetere fabula de Hercule potum petente repetitur, X. 441. a. Etiam Massiliensibus & Milefis mulieribus non licet vinum bibere: vide supra, voc. Massilia, & Miletus.

Mulieres, quamvis bene se habeant, morbum simulare amant, XIII. 558. f. Bella & calamitates

propter mulieres ortae, *lib. XIII. cap. 10.* Formosarum mulierum recensio, *lib. XIII. cap. 89.* Mulier cum muliere bellum gerens, utraque suas copias ipsa in aciem ducens, *XIII. 560. f.*

Mullus piscis, (τρίγλη) *lib. VII. cap. 125 - 127.* Hecatae sacer, *ibid. cap. 126.* rubris generis mullus, *IV. 135. b.*

Mulsum. Mulso Aristoxenus rigabat lactucas, *I. 7. c.*

Mundi exustio, saltationis genus sic dictum, *XIV. 619. a.* Globosum esse mundum persuasi veteres, ad mundi imitationem rotunda multa ad vitae usum effecerunt, *lib. XI. cap. 88.*

Munifici convivatores, *lib. I. cap. 5.*

Munichia, oppidum Atticae cum portu. Ibi heros colitur Acratopotes, *II. 39. c.* Praefecto praesidii Macedoniae, quod Munichiam tenebat, adulatus est Phocus, Phocionis filius, *IV. 168. e.*

Muraena piscis, *μύραινα & σμύραινα, lib. VII. cap. 90.* Morfus muraenarum quae satu viperae procreantur, lethalis habetur, *VII. 312. d.* Sed eas negant alii cum viperis coire, *ibid. e.* Conf. Myraena.

Muriā mixtum poculum ebibere tenebatur qui propositum griphum non posset solvere, *lib. X. cap. 88.*

Muricida, planta sic nominata, *IX. 371. d.* cuius proprium nomen ibi σκιάς scribitur, cum ἀκοντιάς fortasse scribi debuisset.

Murum Demades adpellavit vestem urbis, *III. 99. d.*

Mus piscis, idem qui capriscus, *VIII. 356. f. n.*

Musa. Μουσῶν σκελετὸς vocatur Lamprus mortuus, *II. 44. d.* Musa vetus cedat novae! *III. 122. d.* Μοῦσα ἀρχισίμαλος, *IV. 180. e.* Μοῦσα κἀτοχος, *V. 219. c. n.* Musis earumque matri Mnemosynae libat Deipnosophista, *XI. 503. f.* Musae, Mnemosynae filiae, *XV. 696. d.* In voce μουσα lusus, τήνδε Μοῦσαν, τὴν δ' ἀμούσαν, *XIV. 616. c.* Unius ex Musis statua, sambucam vel magadin manu tenens, *IV. 182. f.* *XIV. 635. b.* Conf. Museum.

Musca. Muscis Olympiae immolatur taurus, *I. 5. a. n.* Muscae incommodantes Alexandrum, *VI. 249. d. e.* Muscae audaciam Menelao immitit Minerva, *VI. 257. c.* Musca sex aut septem annos vivens, *VIII. 553. a.*

Musculi corporis, labore nimium intenti, laxantur balneo, I. 24. d.

Musculi, conchae, III. 85. d. 87. a.

Museum Atheniense (*immo* Alexandrinum) *Timon* caveam vocat, in qua raras ahuntur aves, I. 22. d. n. coll. *Suppl. Animadv. Tom. I. pag. 496.* τὸν ἐν Μουσῶν (i. e. ἐν Μουσείῳ, in Museo Alexandrino) εἶναι Pancrati poetae concessit Adrianus Imp. XV. 677. e. f.

Claudium museum, VI. 240. b. n. Museum (Musarum templum) in Helicone, XIV. 629. a.

Musica: *conf.* Harmonia. Perversus musicae usus sub Athenaei aetatem, I. 18. e. Musica ab hominibus ad avium imitationem inventa, IX. 390. a. Musicae laus, lib. XIV. cap. 18. Morbis nonnullis medetur musica, XIV. 624. a. b. Emollit mores, quod Arcadium exemplo ostenditur, lib. XIV. cap. 22. temperat nimium animorum impetum, cap. 24.

Musica instrumenta alia instantur, alia fidibus tensa pulsantur, IV. 174. b. Musicum diagramma primus invenit Stratonicus, & concentum musicum primus docuit, VIII. 352. c. d.

Musicus cognominatus Agias. *Ind. Aug.* Musicus Alcides, Alexandrinus, deipnosophista, I. 1. f.

Mustacea ex mulso, mustacea sesamata, *placentarum genera*, XIV. 647. d.

Mycerinus, rex Aegypti, voluptatibus se totum tradidit, X. 438. b.

Myconus, una ex insulis Cycladibus, XIII. 606. e.

Myconii, sordide parci, I. 7. f. n. & 8. a. *Inde Myconius in proverbio dicitur homo pauper, sordide parcus, & cupidus, ibid. item parasitus, qui invocatus ad coenas venire solet; quo respicit Machon, VIII. 346. b. n.*

Mydoniatae populus, VIII. 346. a. n.

Mylaicae fici, III. 78. a. *Ab oppido, sive Siciliae, sive Thessaliae, cui nomen Mylae.*

Mylassa, (*neutr. plur.*) Cariae oppidum, ubi plura templa quam homines, VIII. 348. d. n. (*Perinde & simpliciter & geminata s. litera scribi solet id nomen.*)

Mylli, Syracusis placentarum genus, XIV. 647. a.

Myllus piscis: (*diversus a mulla*) idem ἀγγορίδιον & πλατίστικος, III. 118. c. d. Sed pro diversa magnitudine di-

versa ista nomina sortitur, *ibid.* Conf. III. 121. c. VII. 322. c. n. 329. d. IX. 403. b.

lylon, (Μύλων, gen. Μύλωνος,) Aegypti oppidum, VIII. 337. c. n.

lyma, edulii genus *quale*, XIV. 658. e. 662. d. e.

lynacus: *vide* Minnacus.

lyndus Cariae oppidum, a Menippo Cynico ἀλμοπότις adpellata, I. 32. e. Myndium vinum, *ibidem*.

Patriâ Myndius, Alexander. (*Ind. Austr.*)

lyniscus tragoedus, helluo, VIII. 344. d. e. n.

lyra, τὰ Μύρα, Lyciae oppidum: ubi optima nascitur ruta, II. 59. a.

lyraena, Ichthyis & Hesychiae filia, VII. 301. d.

lyrlea, Bithyniae oppidum: unde Myrleanus Asclepiades. (*Ind. Austr.*)

lyrmae pisces, *iidem* ac mormyri, VII. 321. a. n.

lyrmecides Milesius, clarus olim caelator, XI. 782. b. n. (*pag. 215. nostrae editionis.*)

lyron, statuarius, pater Lycii, XI. 486. d.

lyroniden calumniatus est Plato, XI. 506. d. n.

lyrrha, graece σμύρνα, Aeolice μύρρα, XV. 688. c. Ex myrrha conficiuntur pleraque unguenta, *ibid.* Ex Aegypto ad Graecos deportatur, XV. 689. c. *conf. infra*, Staete.

Decoctum ex myrrha & iunco odorato adfunditur vino, quo minus inebriet, XI. 464. c. In propomate bibebant vinum myrrhâ (σμύρνη) conditum, II. 66. c. d. Quod vinum myrrhinum nominabatur, ὁ μυρρίνης οἶνος, I. 32. b. n. Conf. omnino Plin. XIV. XIII. 15. & Aeliani interpp. ad Var. Histor. XII. 31. Quod vero apud Athenaeum (in Epitoma quidem) loco citato μυρτίτης ἢ μυρρίνης scribitur, videndum ne pro μυρτίτης scribi debuerit μυρρίνιτης, ut apud Aelianum loc. cit. apud quem quidem viri docti μυρρίνην scriptum malint; alii μυρίτην, ut H. Stephanus, (in Ind. Thes. pag. 1482 seq.) scilicet a vocab. μύρον derivans, ut sit vinum unguentatum: quâ notione Diphilus comicus apud Athen. IV. 132. e. μυρίνην correptâ primâ syllabâ dixit. Aliud vero est myrteum vinum, de quo paulo post, sub voce Myrtus.

lyrrhina, meretrix Attica, XIII. 567. f. sumtuosissima, Hyperidis concubina, XIII. 590. c. & d. Myrrhina

- Samia, (*nescio an eadem*) Demetrii Poliorcetae concubina, XIII. 593. a.
- Myrsilus, Mitylenarum tyrannus, X. 430. c. n.
- Myrtilus, Oenomai auriga. Myrtili naufragium, III. 108. d.
- Myrtilus, poeta veteris comoediae, (*de quo vide Suidam suo loco, & Fabric. Tom. II. pag. 471. edus. Harl.*) in cauponis semper vitam egit, XIII. 566. e. f. n.
- Myrtilus deipnosophista, poeta, I. 1. c. n. crepidarii filius, XIII. 568. e. Theffalus, III. 108. d. n. Turpis vita ei obiicitur, XIII. 566. f. Καρινθίον σοφιστὴς appellatur XIII. 567. c. coll. 573. c. *Vide supra, in Corinthia.*
- Myrtis Argivus, VI. 254. d. n. Iudex fuit Myrtis, quod ex ipso illo loco intelligitur. Eundem, sive eius cognomen nominat Demosthenes (*pro Coronâ, pag. 324. edus. Reisk.*) eorum in numero qui civitatem suam Macedonibus prodidissent. Quod autem vulgo scribitur Μύρτις μύρτις, non dubito per errorem irrepisse posterius vocabulum. Nempe μύρτις ibi ex μύρτις corruptum: μύρτις autem est diversa scriptura nominis Μύρτις, & utraque scriptura perperam copulata est in vetustis nostris membr. A. cuius generis erroris frequentiae exempla in eodem codice observavimus. Eadem scripturae diversitas in eodem nomine apud Harpocrationem & Suidam obtinet: nam apud Harpocr. quidem Μύρτις scribitur sicut apud Demosthenem, apud Suidam vero Μύρτις.
- Myrtium. concubina Ptolemaei Philadelphi, prostibulum olim publicum, XIII. 576. f.
- Myrto, Aristidis filia, nepotis Aristidis Iusti, altera uxor Socratis, XIII. 556. d.
- Myrtus, arbutum. ἡ μύρτος, XV. 695. a. & b. Scol. 10. & 12. Item, ἡ μυρρίνη, quae fragrantissima in Aegypto, XV. 676. e. Conf. ibid. a. ubi pro μυρρίνας χλωρὰς, μυρρίνης χλωρὰς rectius scribetur: ex eodem loco intelligitur, τὴν μυρρίνην collective significare myrtos. Huius frondes μύρρινα φύλλα dicuntur III. 81. d. ubi in Latina versione, pro myrrhina folia, corrige, myrteae frondes, vel myrti frondes.
- Myrtea corona, adstringendi vim habens, μυρσίνης στέφανος, XV. 675. e. ὁ τῆς μυρρίνης στεφαν. 676. c. ὁ ἐκ τῆς μυρρίνης στεφ. ibid. ὁ ἐκ μυρρίνης πλεκόμενος στεφ. XV. 678. a.

Myrteum unguentum, ex myrti foliis, XV. 689. d. ubi τὸ μύρτινον ex Theophrasto citatur; sed apud Theophrastum ipsum hodie μύρτινον legitur.

Myrti baccae, μύρτα, II. 49. e. XIV. 652. d. 653. f. Item μυρτίδες, II. 52. f. & XIV. 651. d. ubi fructus lori Libycae similis esse dicitur ταῖς λευκαῖς μυρτίσι ταῖς τετελειωμέναις. Item ἡ μύρτις, in singulari, collective myrti baccae, II. 44. d. ubi Matris Atheniensis nonnisi parum myrti baccarum (ὀλίγον μύρτιος) comedisse memoratur. Sed & plurali numero, αἱ μύρτιαι, III. 75. c. ubi memoratur species quaedam myrti baccarum, quae phibaleae nominantur.

Myrteum vinum, ex myrti baccis (ἐκ τῶν μύρτων) expressum, II. 43. f. n. quo cum loco utique conferenda aliorum scriptorum testimonia, in Animadv. a nobis indicata.

Myrus, piscis, lib. VII. cap. 91.

Myrs, clarus olim caelator, XI. 782. b. n. (pag. 215. nostrae ed.)

Myria. Procurator Caesaris in Mysia, IX. 398. e. **Myrius Olympus mons**, ad quem Prusa oppidum, II. 43. a.

Myrta, Seleuci iunioris (cogn. Callinici) concubina, XIII. 578. a. bello capta a Gallis & vendita, XIII. 593. e.

Myrtalides, Cinesiae sodalis, impius in Deos, misere perit, XII. 551. f. 552. a.

Μυρτιώτις, una e familiis Cerycum Athenis, VI. 234. f.

Myrtus nominabatur hortus prope Syracusas, ubi responsa dabet Hiero, XII. 542. a.

Myrus oppidum, Themistocli dono datum, I. 29. f. Eo potius Philippus Persei pater, cedit Magnetibus, III. 78. f.

N.

Nablas, vel Nablium, instrumentum musicum, IV. 175. b-d. Sidonium nablium, IV. 175. c.

Nais nympa, Glauci mater patrē Neptuno, VII. 296. c.

Nais, meretrix Attica, XIII. 586. f. n. Archiae mancipium, XIII. 592. c. Philonidis concubina, ibid. vetula adhuc suam artem exercuit, 587. f.

Nannarium, meretricula, XIII. 587. e.

Nannium, meretrix Attica, superior, una ex eis quibuscum

- Themistocles pleno foro urbem transvectus est, XIII. 576. c.
- Nannium, meretrix Attica, *posterior*, XIII. 567. e. & f. 587. f. vera Scylla, 558. c. (*ubi olim Nanno edd.*) Proscenium cognominata, 587. b. *An eadem atque Nico? An Nannium pariter atque Nico Αἰξ (i. e. Capra) cognominata est? Vide XIII. 587. a. n.*
- Nanno ribicina, Mimnermi amica, XIII. 597. a. & f. & 598. a. *Conf. Ind. Aufl. in Mimnermus.*
(*Nanno olim etiam edd. XIII. 558. c. pro Nannio.*)
- Nanus, rex regionis Massiliensis, filiam suam Euxeno Phocaeensi in matrimonium collocat, XIII. 576. a.
- Nanus, placentae genus, XIV. 646. c.
- Napus, *Graecis* bunias, IX. 369. b. c. Napus ex Thebis, I. 4. d.
- Napus *dixere Attici*, pro sinapi, IX. 367. a.
- Narbon, Galliae fluvius, VIII. 332. a.
- Narcissus, flos coronarius, XV. 680. e. Ex hedera & narcisso texrae coronae, 679. f. Narcissus a nonnullis etiam lilium vocatur, ab aliis aca~~ph~~allis, ab aliis crobalum, 681. e. Narcissinos olisbos *per iocum dixit Cratinus*, XV. 677. f.
- Nardinum unguentum, II. 46. a. V. 195. d. X. 439. b. XV. 689. c. 690. a. optimum conficitur Tarsi, XV. 688. a.
- Nasci. Non esse natum, longe optimum, aut, natus si sis, celerrime emori, III. 124. b.
- Nasturtium *laudatur Milesium*, I. 28. d.
- Nastus, panis *aut* placentae genus, III. 111. c. n. VI. 268. f. n. XIV. 646. e.
- Natura, artium omnium fons & origo, III. 102. a.
- Naucrides Lacedaemonius, publice in concione obiurgatus obesitatis causa, adiecta exsilii comminatione in vitam corrigeret, XII. 550. d.
- Naucrates, pater Misgolae, VIII. 339. b.
- Naucratis, Aegypti oppidum, Athenaei patria, III. 73. a. *Quare is Naucratis nominans, ἐν τῇ ἐμῇ Ναυκρατίῳ ait*, VII. 301. c. Ibi eximii conficiebantur calices, XI. 480. d. e. Una ex portis oppidi Figlina nominabatur, cuius in vicinia multae erant figulorum officinae, *ibid.* e. Famosae ibidem erant meretrices, XIII. 596. b.

Naucratitis nuptiale convivium celebrantibus non licet ova adponere convivis aut placentas mellitas, IV. 150. a. Naucratitarum coenae, *lib.* IV. *cap.* 32. Naucratitis favebat Venus, cuius etiam imaguncula in illorum gratiam miraculum edidit, XV. 676. a. b.

Naucratita corona, XV. 671. e. & 675. f. - 676. e.

Patriâ Naucratitae, *praeter Athenaeum ipsum, memorantur* Lyceas, Phylarchus, Polycharmus; (*Ind. Auſt.*) & Herostratus. (*Ind. Rer. & Pers.*) Naucratitam origine fuisse Aristophanem comicum perhibet Heliodorus, VI. 229. e.

aves primus invenit Ianus, XV. 692. d. e. Oneraria navigia (acatos) primi fabricati sunt Cares, I. 28. c. aves immani mole, Ptolemaei Philadelphi, V. 203. d. Philopatoris, *lib.* V. *cap.* 37 *ſqq.* Hieronis, *lib.* V. *cap.* 40 *ſqq.*

Naves quaecumque in Piraeum adpulſent, suas esse opinatus est Thrasilaus mente captus, *lib.* XII. *cap.* 81.

nauticaa perhibetur inventrix saltationis cum pila, I. 14. d.

Nomen eius apud Athenaeum restitutum, I. 16. e. n.

nauticlides, II. 62. d.

nautinicus, persona in Alexidis fabula Gubernatore, VI. 237. b.

nauticam artem a Poenis didicerunt Romani, VI. 273. e.

nutilus piscis, qui pro polypi specie vulgo habetur, *lib.* VII. *cap.* 105. *Idem* polypus remex, VII. 317. b. In nautilum epigramma Callimachi, *lib.* VII. *cap.* 106.

nautius, *mendosa scriptura* VI. 274. e. n. *pro* κβιντος.

naxium vinum, Nectari simile, I. 30. f. Naxia vitis, II. 52. d. Naxiae amygdalae, II. 52. b. - d. *Ναξιουργὴς κάσθαρος*, *navigii genus* Naxi fabrefactum, XI. 486. e. Naxiorum respublica & tyrannus Lygdamis, VIII. 348. a. - c.

neera meretrix, XIII. 587. e. Varii eius amatores, XIII. 593. f. Eiusdem filia Strymbele, dein Phano cognominata, 594. a.

Neapolis. ὁ ἐν Νεαπόλει Τραπεζικὸς οἶνος, I. 27. c. Neapoli optimum conficitur unguentum rosaceum, XV. 688. e.

Neapolitanus, Eumachus. (*Ind. Auſt.*)

Necessitas dulcis ingruens e calicibus, II. 39. e. Necessitas lex improvisa, IX. 379. c.

Nectar & ambrosia, victus Deorum, I. 9. e. *Et nectar quidem Homero potus Deorum, II. 39. b. sed Alcmani & Anaxandridae cibus Deorum, I. 39. a. Naxium vinum nectari simile, I. 30. f. Nectar quod vocatur, circa Lydiae Olympum paratur ex vino, favis, & floribus, II. 38. f. Nectar & vinum rubra esse ait Clearchus, II. 43. f.*

Necydallus oritur ex bombylio, VIII. 352. f. n.

Neelata, νεήλατα, placentarum genus, XIV. 645. b.

Neilus: vide Nillus.

Neitetis, Apriae filia ab Amasi occisi, ab eodem Amasi pro sua filia in matrimonium mittitur Cambyfi: quae causa belli a Cambyse adv. Amasin suscepti, XIII. 560. c. d. Alii Neitetin Cyro missam ab Amasi aiunt, Cyroque peperisse Cambysem, *ibid.* e. f.

Neleus, Aristotelis libros conservavit, I. 3. a. n. (Nelei nomen ex corrupta scriptura olim legebatur X. 416. d.)

Nemea, sive Nemeas, Νεμεῖς, pictura allegorica, Dea Nemeorum ludorum praeses, ludique ipsi Nemeen- ses, XII. 534. d.

Nemeas tibicina, meretrix Attica, XIII. 587. c.

Nemesis in piscem mutata, dum eam Iupiter urgebat, ad extremum ab eo compressa. Helenam parit, VIII. 334. c. d. n.

Neochabis, Bocchoridis pater, rex Aegypti, frugali victu utebatur, X. 418. e.

Neocorus, virile nomen proprium frequens apud Deios, IV. 173. a.

Neodamodes, servorum genus apud Lacedaemonios, VI. 271. f.

Neoptolemus thericleos ligneos deauratos dedicavit in arce Atheniensi, XI. 472. c.

Neptunus τροπαῖος, VIII. 333. d. Neptuni inventum cicer, II. 55. b. Neptuni festum apud Ephesios, X. 425. c. Neptuno boves maestat Nestor, I. 9. b. Iovis-Neptuni templum, II. 41. a. n. & *Suppl. Animadv. Tom. I. pag. 504 sq.*

Neptuni filius Caucon, X. 412. a. Neptunius, Νηπτούνιος, sive Νηπτούνιος scribi debuerat: sic vocatur Larensius, quasi Neptuni filius, VI. 224. c. n.

ereides, tropice, intelliguntur pulcerrimi pisces, VI. 224. b. Sic Νήπεια τέχνη, VIII. 343. b.

ereus, Deus marinus, I. 6. e. primus invenit cibum ex piscibus, VII. 295. e. senex, algis vestitus, III. 107. b. sed ibi quidem per iocum, de sene piscatore.

A Nereo Hercules accepit Solis phialam, qua in Erytheam navigavit, XL. 469. d.

ereus Chius, coquus, IX. 379. e.

estor apud Agamemn. carne bovina vescitur, I. 9. a. Ipse cum filiis Neptuno boves immolat, I. 9. b. faucium Machaonem curat, I. 10. a. d. Apud Telemachum gloriatur se multos elegantes possidere lectos, I. 17. c. Ad Troiam concubinâ utitur, I. 25. f. Nestor prudentissimus, IV. 181. e. I. 10. a. Melleâ fuit eloquentiâ, XV. 665. a.

Vini studiosus Nestor, lib. X. cap. 42. Eius poculum descripsit poëta, X. 433. c. Conf. mox, voc. Nestoris.

estoris, (Νεστωρ, ἰδος) poculum Nestoreum: super eo lata disputatio lib. XI. cap. 76.-85. Nestoridem ad Homeri praescriptum confici curavit Dionysius Thrax, XI. 489. a. b. Nestoreum poculum Capuae in Campania, Dianae dicatum, XI. 466. e. 489. b. c.

ibatismus, saltationis. genus, nescio an Phrygium, XIV. 629. d.

icaea, oppidum: unde Nicaeensis, Νικαῖος, Rufinus deipnosophista; & Nicias, de quo vid. Ind. Auct.

icaea nominabatur elephas illa foemina, quae mirifico amore complexa est infantem, XIII. 606. f.

icagoras Zelites, Zeleae tyrannus, a Menecrate morbo comitali liberatus, Mercurii cultu eum dein sequebatur, VII. 289. b. c.

icanor: apud eum Demetrius Phalereus versatur, XII. 542. e.

icarete Megarensis, nobilis meretrix, Stilponi philosopho operam dederat, XIII. 596. e. Amica Stephani oratoris, XIII. 593. f.

iceratus, pater Niciae, VI. 272. c. memoratur in convivarum numero in Stratonis vel Strattidis fabula, IX. 382. d. Nicerati uxor recens nupta, memorata in Xenophontis Convivio, XV. 686. e.

icesias, Alexandri adsemtator, VI. 249. d. e. n.

Pars I.

I i

- Nicesipolis, Pheraea Theſſala, Philippi uxor, quae ei Theſſalonicam peperit, XIII. 557. c.
- Nicias, Nicerati filius, ὁ ζάπλευτος, VI. 272. e. ſervos mille ad fodinas argentarias Soſiae Thraci locavit, pro quorum unoquoque ei obolus in ſingulos dies ſolvebatur, VI. 272. c. n. *quo loco pro vulgato ἑκάστῳ corrigendum ἑκάστου, quod etiam apud Xenoph. recte legitur, ſcilicet ἀπὸ ἑκάστου.* Pergaſenſis fuit Nicias, Περγασηθεν, divitias autem eius perdiderunt Autocles & Epicles, XII. 537. c. n.
- Nicion, meretricula Attica, IV. 157. a.
- Nico Samia, V. 220. f. meretrix Athenis, cogn. Capra, XIII. 582. e. f. 583. c. 584. e. f. 587. a.
- Nicochares. *vide Ind. Auctor.*
- Nicocles, rex Salaminis Cypri, cum Stratone certabat uter magis luxurioſam mollemque ageret vitam, XII. 531. c. d. Stratonicum ob dicendi libertatem interficiendum curavit, VIII. 352. d. n. *Idem Nicocreon, VIII. 337. e. n. & Nicotheon, VIII. 349. e. n.*
- Nicocrates Cyprius, bibliothecam inſtruit, I. 3. a.
- Nicocreon: *vide Nicocles.*
- Nicodamas. Ex Gerana & Nicodamante natam eſſe reſtudinem *fabulatur auctor poëmatis Ὀπριθογονίας, IX. 393. f.*
- Nicodemus, ad quem legatos miſerunt Tauromenitae, XI. 471. f. n.
- Nicodemo inſultans Demosthenes, oculos eidem extudit, XIII. 592. f. (*De Nicodemo illo vide Reiskii Indicem histor. in Demosth.*)
- Nicolae palmulae, XIV. 652. a. nomen invenere a Nicolao Damasceno, qui eas e Syria ad Auguſtum Imp. miſſitare conſueverat, *ibid.* a. b.
- Νικολαΐδας *quas dixerit Machon, VIII. 346. b. non liquet. Forſan iocoſe compoſitum nomen e duarum famoſarum meretricum Niconis & Laidis nominibus, ut generatim meretrices intelligantur. Conf. ſupra, voc. Myconiū.*
- Nicomachus, Ariſtotelis filius ex Herpyllide meretrice, XIII. 589. c.
- Nicomedia, ἡ Νικομηδέων πόλις Bithyniae, pulcerrima, I. 20. b. *Patriá Nicomedienses, Pontianus, & Democritus, deipnoſophiſtae.*
- Nicon, *an ſamuli aut coqui nomen apud Machonem? VIII. 346. a. b. n.*

- icophanes pictor, *πορογράφος dictus*, XIII. 567. b.
 icophon, *personae nomen apud Apollodorum comicum*, I. 3. c.
 icostrata meretrix, cogn. Scotodina, XI. 467. e.
 icostratia uva, in Attica nascitur, XIV. 654. a.
 icostratis meretrix, *cur Aphyia cognominata*, XIII. 586. b.
 icostratus Argivus, a Menecrate medico morbo comitiali liberatus, eum Herculis cultu indutus sequebatur, VII. 289. b.
 icostratus Argivus, (*nescio idem-ne cum superiore, an alius*) civitati suae praefectus, turpiter adulatus est regi Persarum, VI. 252. a-c.
 icostratus medicus, Anticyrae meretricis amator, XIII. 586. f.
 icoteles Corinthius, homo vino deditus, X. 438. c.
 icotheon, Cypri rex, *ex vitiosa (ut videtur) scriptura, idem qui alias Nicocreon & Nicocles. Vide supra, in Nicocles.*
 igrum vinum apud Chios, I. 26. b.
 ilus, parasitus, VI. 240. f. n. VIII. 343. b. n.
 ilus, Aegyptius Iupiter, verus Chrysorrhoeas, &c. V. 203. c. Nilus rex, *apud Hedylum poetam*, XI. 497. d. Nilus *Ἰσχυρὸς*, I. 20. c.
 Circa Nilum vineae frequentes, I. 33. e. f. Nili aqua foecunda, II. 41. f. nonnumquam tamen virota fluxit, II. 42. a. Nili aquam Berenicae filiae mittebat Ptolemaeus Philad. II. 54. f. olim regi Persarum mittebatur, II. 67. b.
 In Nilo coracinus piscis, III. 121. b. Alii pisces Nilotici, VII. 311. f. & 312. a. In Nilo nascitur sida planta, nulla radice, XIV. 651. a. b.
 De Nili incremento, *lib. II. cap. 88-90. Septem officia Nili, lib. II. cap. 90 extr.*
 imium quod est, voluptatem non habet, X. 419. b.
 inus, Assyriae rex, maritus Semiramidis, pater Ninyae, XII. 528. e.
 inus Assyrius (*iunior, cum Ninya, ut videtur, confusus a Phoenice iambographo*) interdum dormire, noctu potare solebat & lascivire, XII. 530. e. *Eius sepulcrum cum inscriptione, ibid. f.*
 inus, urbs Assyriae, Sardanapali regia, VIII. 336. a. XII. 529. b. c. n. *ibid. e. f.*

- Ninyas, Nini & Semiramidis filius, intus semper latebat voluptatibus indulgens, XII. 528. e.
- Niobe & Latona amicae, XIII. 571. d. Niobae spectaculum in tragoediis solatur parentes qui liberos amiserunt, VI. 223. d.
- Nisaea Megara. *vide* Megara.
- Nisaei equites, V. 194. e. n.
- Nisus. Niso Hermioneus lumbos hasta perfodit, IX. 399. a. n.
- Nisyrii, *id est* Coi, XIV. 639. d. n.
- Nivem potabant veteres, III. 123. f. - 124. b. 125. a. Nix quomodo conservetur, 124. c. In nivem epigramma Simonidis, 125. c. d.
- Noctua, glaux, saltationis ridiculae genus, XIV. 629. f.
- Noctuae cur noctu victum quaerant, VIII. 353. a. b. Noctuae Athenis, XIV. 655. b.
- Noëmon, *nescio an Ithacensis*, praestigiator, I. 20. a.
- Nomades, *sive* Numidae, nihil aliud in bonis habentes nisi calicem, gladium & hydriam, XI. 462. b.
- Nomenclator suam cuique sedem in coena assignabat, II. 47. e.
- Nomina in $\alpha\varsigma$ desinentia, Atticis in $\alpha\varsigma$, IX. 400. b. c. Nomina in $\lambda\alpha$ vel $\lambda\eta$ desinentia, VII. 305. b. 324. c.
- Novorum nominum fabricatores, *lib.* III. *cap.* 52-55.
- Nomina graeca in $\nu\zeta$ exeuntia, IX. 392. a. b.
- Nomius, cantilena pastoralis, XIV. 619. c. d.
- Noctus, Deus molendinarum praeses, XIV. 618. c. a.
- Nova maxime solent placere, III. 122. d. Nova quae vocatur provincia, Pergamena, XIII. 577. b.
- Novae tabulae, $\chiρεῶν ἀπακοπή$, saltationis ridiculae genus, XIV. 629. f.
- Novatores vocabulorum, *lib.* III. *cap.* 52-55.
- Novilunium Abderae quilibet civis pro suo sensu indicabat, VIII. 349. b. n.
- Nox & dies, *aenigma*, X. 451. f. Noctis, diei, meridiei, &c. imagines in pompa traductae, V. 195. b.
- Nuces, *earumque varia genera & nomina*, *lib.* II. *cap.* 38-43.
- Nux Pontica, & Juglans, *cap.* 41. Heracleotica, Persica, lata, Sardiana, Pontica, Regia, *cap.* 42. Euboica nux castanea, *cap.* 43. Nux pinea, *lib.* II. *cap.* 49. cum alicâ comedebatur, III. 126. a.
- Numa Pompilius sacra Romae instituit, I. 2. d.

umensiaetae, XII. 551. f. n.

umentanum vinum, I. 27. b.

umidae: *vide* Nomades.

umo aereo ut uterentur Athenienses suavitati Dionysius Aeneus, XV. 669. d. Numum aeneum primus signavit Ianus, XV. 692. e. *unde* in multis numis Graecis, Italicis, & Siculis ab altera parte Ianus bifrons signatur, ab altera vero *&c. ibid.*

uptiae. In nuptiis cur epulum celebrarint antiqui, V. 185. b. In nuptiis maxime temperantes esse oportet sponsum sponsamque, X. 431. f. In nuptiis virginis mos quidam Lacedaemoniorum, XIV. 646. a. Nuptiis celebrandis praefecti coqui, XIV. 659. d.

utrices, pravum hominum genus, VI. 226. d.

ymphae, Bacchi nutrices, II. 38. d. n. V. 200. c. n. XV. 693. e. *Cur ita distae*, XI. 465. a. b. Bacchi sanguis mixtus lacrymis Nympharum, XI. 465. c. Nymphae Hamadryades, III. 78. b. Nympharum Lusitandum antra, XII. 519. c. Nymphis pervigilium celebrabatur Syracusis, VI. 250. a.

ymphaea planta, cuius species est lotus Aegyptiaca, III. 73. a. n. & b. n.

ymphaeum. *νυμφαῖα*, pro *νύμφαι*, corrigendum censuerat Casaub. V. 197. a. *praeter rationem: vide ibi Animadv.*

ymphodorus, (*Ind. Aust.*) praestigiator, Rheginis ignaviam cum risu exprobrat, I. 19. f. mimus Italicorum mimorum, X. 452. f. n.

ysa, Bacchi nutrix, item Indiae sive Arabiae oppidum, in quo Bacchus a Nymphis educatus perhibetur. Nysae signum octo cubitorum in pompa Bacchica Ptolemaei Philadelphi, V. 198. f.

ysa, Seleuci iunioris concubina, XIII. 578. a.

ysaeus, Dionysii superioris filius, vino deditus, Syracusarum aliquantisper tyrannus, X. 435. e. f. & 436. a. b.

O.

obelias panis, III. 111. b. n. *In placentis memoratur*, XIV. 645. c.

obeliophori, III. 111. b.

obesi mirum in modum homines: Dionysius, Heracleae tyrannus, *lib. XII. cap. 73.* Ptolemaeus septimus,

- cogn. Phylcon, cap. 73. Alexander, huius filius, ibid. Magas, rex Cyrenarum, cap. 74. Spartae probrosa habebatur obesitas, ibid.*
- Obolus Alexandrinus**, VIII. 331. a. b.
- Obsonium**, in *Platonis Republica*, sal, olivae, caseus, bulbi, olera elixa, IV. 138. a. Obsonium Graecis vulgo dicebatur omnis cibus coctus vel assus, VII. 277. a. sed Atticis sigillatim pisces, VII. 276. e. *Conf. infra, Opsophagi.*
- Occidentem versus habitantes populi omnes**, partim pice, partim radendo, glabrant corpora, XII. 518. a.
- Ochus**, rex Persarum, Aegypti regem Nectanebum, bello victum, captivum tenet, IV. 150. b. Interrogatus a filio, quo pacto per tot annos regnum tutus obtinuisset, respondit, Pietate in Deos, & iustitia adv. homines, XII. 548. d. e.
- Ocimum**, meretricis nomen, XIII. 567. c. n. 570. e. 587. c. d.
- Oculorum in diversis hominibus diversitas quam vim habeat, & quid significet**, VIII. 353. b. c.
- Ocyrrhoë nympha**, Samia, VII. 283. e.
- Odis**, ex specie per somnum oblata capitur amore Zariadris, lib. XIII. cap. 35. In eius memoriam idem nomen frequenter filiabus suis imponunt Asiae incolae, *ibid. extr. cap.*
- Odeum Athenis**, VIII. 337. e. n.
- Odonia**, Thraciae regio, eadem quae Edonia, XV. 683. b. n.
- Odor**, ut vestis, alius foeminis, alius viris convenit, XV. 686. d. e. Suavibus odoribus recreantur sensus in cerebro siti, 687. d.
- Odos**, poculi genus, lib. XI. cap. 110.
- Odysea. vide Ind. Aust. voc. Homerus**, pag. 133 *med.*
- Oeagri filius**, Orpheus, XIII. 597. b. n.
- Oedipus**, frequens & facile tragicis poetis argumentum, VI. 222. b. Oedipus ob pocula sibi adposita filiis suis dira imprecatur, XI. 465. e. f. Filii Oedipi certamen singulare ineunt, IV. 154. e. Oedipi aenigma, II. 49. c. X. 456. b.
- Oenanthe**, flos coronarius, XV. 680. e. 685. c. in Cypro frequens & odoratus, in Graecia inodorus, XV. 689. d.

Oenanthinum unguentum, quod & ipsum Oenanthe dicitur, XV. 688. e. 689. a. & d.

Oenanthē, mater Agathoclis, regni Aegyptiaci administratoris, VI. 251. e. n.

Oenas, columbae species, vinago, IX. 394. a. & b. & e.

Oeneus, a quo vinum nomen habet, Phytii filius, Oresthei nepos, pater Aetoli, II. 35. a. b. Senex miser, in tragoediis, VI. 223. d. Ex Oeneo non oportet facere Peleum, proverbium, IX. 383. c. n.

Oeneus, nescio quis, memoratus Alexidi, VI. 237. a. n.

Oenisteria, poculi cuiusdam nomen, XI. 494. f.

Oenoë, oppidum Icarī insulae, I. 30. d. Gentile Οἰνοεὺς, vel Οἰνοαῖος, ibid. n.

Oenomaus, persona in Nicocharis fabula Amymone, X. 426. f.

Oenonas, (οἱ περὶ τὸν ἐξ Ἰταλίας Οἰνωῶν) mimus carminum ad citharam cantatorum, I. 19. f. 20. a.

Oenopas, s. Oenotas, (nisi Oenonas scriptum oportuit, ut idem intelligatur de quo modo dictum) carminum ad citharam compositorum parodus, XIV. 638. b.

Oenopion, Bacchi filius, (conf. Diodor. Sic. V. 97. & ibi Wesseling.) Chium cultoribus frequentavit, & vini culturam eos docuit, I. 26. b. Unde Oenopionis civitas Chius, I. 28. b. Adiective, sed cum adlusione ad huius nomen, Οἰνοπίων τις, de homine vinoso, X. 443. d.

Oenoptae, vini inspectores apud Athenienses, X. 425. a. b.

Oenūs, Οἰνοῦς, locus Aetoliae, unde οἶνος Οἰνοῦντιᾶδης, I. 31. d.

Oenussa, Oenothera, herba qua corvi & canes inebriantur, X. 429. d.

Oenurra, mazaе genus, III. 115. f.

Oestrus thynni & xiphiae, lib. VIII. cap. 64.

Oesyne, Οἰσύμη, Thraciae regio, aliās Βιβλία vel Βιβλίνη, I. 31. a.

Oeta, mons Thessaliae, XI. 461. f. 462. a. (Oeta coni. Dalec. II. 42. a. pro Pheta.)

*Ολβια ὄρη, olim Πίπαια, nunc *Αλπια, in Gallia, VI. 233. d. n.

Olbiogastor, felicitatem ventre metiens, IX. 386. c.

Olea delectatur polypus, & ramo oleae facile capitur, VII. 317. c. d.

Olen, viri nomen, III. 111. b. n.

- Oleus**, *Achaiar oppidum. Gentile nomen Olenius*, XIII. 505. c.
- Olera** apud Homerum, I. 24. e. Olera refata, *quae his aetate ante fieri possunt*, II. 70. a. a. Olerum varia genera, *lib.* IX. cap. 8 - 14.
- Oleum**, & varia eius genera cibis adhiberi solita, *lib.* II. cap. 47. 48. Laudatur oleum Thurium, I. 30. b. Olei usus, II. 42. f. Oleum ex lacte, *lutyrum*, X. 447. d. 2. Olei usus in gymnasiis, XV. 686. e. Unguenta quae vulgo vocantur, eadem Homerus olea vocavit, addito epitheto, XV. 688. d. Vas olearium: *vide lib. Graec. in λάνθος.*
- Oresthena**, Iani filia, XV. 692. e.
- Olivae**, *variaeque variae species & nomina*, *lib.* II. cap. 47.
- Olla Telemachi**, *lib.* XV. cap. 73.
- Oculae Rhodiaceae**, XI. 464. c.
- Olophyrtus**, cantilena legubris, XIV. 619. b.
- Olpa**, vas quo utimur ad infundendum vinum, XI. 495. b. & c.
- Olus**. *vide supra*, Olera.
- Olympia oppidum**, à 'Ολυμπία. Ibi inventa vitis, I. 34. a. Ibidem (in templo Iovis Olympi) erant variorum populorum aediculae, *ναὶ*, XI. 479. f. 480. a. Olympiae, 'Ολυμπιαί, I. 3. e. XIV. 620. d. *Refusus autem περὶ τὴν 'Ολυμπιάδα*, I. 5. a. a.
- Olympia**, Olympici ludi, XIII. 561. f. 'Ολύμπια νικῶντες ἀματι, ἱπποῖς, πρῶτος, δεύτερος, &c. I. 3. d. e. τὸ 'Ολυμπιάδην ἀγῶνα primus vicit Coroebus, IX. 382. h. Olympicorum ludorum celebritatem tollere conati sunt Crotoniatae, XII. 522. c.
- Olympia**, meretrix Laconica, mater Bionis Borysthenitae, XIII. 591. f. 592. a.
- Olympias** vicefima tertia, XV. 675. f. Olympiade cxv. censum civium Atheniensium egit Demetrius Phalereus, VI. 272. c.
- Olympias**, *pictura allegorica, quasi Dea ludorum Olympicorum praefes*, XII. 534. d.
- Olympias**, mater Alexandri, Philippo in dotem attulerat regnum Molossorum, XIII. 557. c. Post Philippi cum Cleopatra nuptias profugit in Molossos, *ibid.* Monimo dissuadet matrimonium cum Pantica Cypria, XIII. 609. c. Alexandro mittit coquum vel popam, qui

myſtica ſacra noverat, XIV. 659. f. Bellum gerit cum Eurydice, XIII. 560. f.

lympichus, *apud Dioxippum comicum*, XI. 502. d.

lympiodorus muſicus, Epaminondae praeceptor, IV. 184. e.

lympium, *Phrygiae vel Bithyniae oppidum*, Pytharcho Cyziceno a Cyro donatum, I. 30. a. *ſi vera ſcriptura.*

lympus, mons Lydiae, II. 38. f. Myſiae, II. 43. a.

Patriâ Olympenus, Diotimus, X. 448. c. *ſive ex regione circa Olympum Myſiae & Bithyniae montem, cuius incolae Ὀλυμπνοὶ dicti ſunt, auctore Strab. lib. XII. pag. 574. b. & Steph. Byz. in Ὀλυμπος: ſive ex Olympo, Pamphylicae oppido, (Strab. XIV. 666. c.) cuius cives item Ὀλυμπνοὶ dicti. (Steph. Byz. ibid.)*

lynthiacus, rivus Macedoniae, Apolloniam Chalcidicam adluens, VIII. 334. e.

lynthus, Herculis & Bolbae filius, VIII. 334. e. Eius monumentum, *ibid.*

lynthus, Macedoniae oppidum, VII. 295. c.

Olynthius, Ephippus. (*Ind. Auſt.*)

lynthus, *graecum nomen ὄλυνθος, latine groſſus*, III. 77. f. n. & *aliſibi. Vide ſupra, Groſſus.*

martes, Marathorum rex trans Tanaim, pater Odatidis, XIII. 575. b.

maſum: *vide Ind. Graec. in ἡνυστρον.*

mentum. Omento involuta iecinora, *lib. III. cap. 68.*

motarichos, & omotarichon, *ſalsamenti genus*, III. 117. c. n. 121. b. n. IV. 133. c. Phoenicium obſonium, *quod ſpernit Archeſtratus*, IV. 135. a.

motribes oleum, *crudum expreſſum*, II. 67. b.

mphale, Lydorum regina; a Clearcho fingitur Midae uxor, olim vim paſſa, ſaevam dein ultionem capiens, XII. 515. f. - 516. b. Ab Omphale Hercules ad Heben tranſiit, *aenigmatice dictum*, VI. 245. e.

naris, dux Biſaltarum in bello cum Cardianis, XII. 520. d. e.

nelaphi bigis iuncti, in pompa Ptolemaei, V. 200. f. n. niſcus piſcis, aſellus, *lib. VII. cap. 99.*

nocarſis, Thraciae locus amoeniſſimus in nemore, XII. 531. e.

nogliſ, vini genus *ſic dictum*, I. 31. d.

nomarchus cum Phayllo & Phalaeco templum Delphi-

cum spoliat, VI. 232. e. *Idem*, in puerorum amorem pronus, pretiosa multa spolia pueris formosis dono dedit, XIII. 605. a - c.

Onopordon, cardui genus, II. 71. a. n.

Onos, asinus piscis, *lib.* VII. cap. 99.

Onychini icyphi, ex onyche lapide, XI. 495. a.

Ooicyphium, poculi genus, XI. 503. e.

Ophelas, homo dives, nuptias celebrans, VI. 243. d. n. VIII. 365. a.

Opisthonomi boves in Libya, V. 221. e.

Opirrhoniae Thebanis vocantur sepiae, XIV. 622. a.

Opora, meretricis nomen, & fabulae titulus Alexidis, X. 433. e. & XIII. 567. c.

Q. Oppius a Mirhridate captus, V. 213. a.

Opportunitatem si perdas, perit artificium, IX. 405. c.

Opsophagi, heluones obsoniorum, & piscium maxime, VII. 276. f. Ὀψοφάγος Apollo, VIII. 346. b.

Oraculum Hyblae Apollinis, XV. 672. e. n.

Oraculorum effata ab Athenaeo memorata, vide in *Ind. Titulor.* voce Χρημαί, pag. 276 sq. Quibus adde illud Phalantho Phoenici datum, partem Rhodi insulae tenenti, de corvis albis & piscibus in cratere, VIII. 360. e. Tum istud, Ephesi conditoribus datum, de urbe eo loco condenda, quam monstrasset piscis, & quo praevisset sus, *lib.* VIII. cap. 62.

In Orbem bibere, *lib.* XI. cap. 111.

Orchestrae qui dicti fuerint Athenis, X. 424. f.

Orchestra, IX. 406. f. In theatri Orchestra verba ad populum fecit Athenion, V. 213. e.

Orchomenus: ibi in palude nascitur Sida arbor, malo penicae similis, XIV. 651. a.

Orea, à Ὀρεῖν, praealtus mons Aetoliae, VII. 297. a.

Orea, Ὀρέα, una ex Hamadryadibus, Oxyli filia, III. 78. b. n. Conf. Orius.

Oreos, Euboeae oppidum, quae olim Histiaea, XI. 508. e. cf. *Animadv.* ad l. 19. b. Βάτραχον τὸν παράσπον τὸν ἐξ Ὀρεῶν, VII. 329. c. n.

Inde Oritae, Ὀρεῖται, iidem qui Ἰστιαεῖς, sive cum his in unam civitatem iuncti, l. 19. b. n. X. 436. b. n. Patria Orita, Euphraeus. (*Ind. Rer. & Pers.*)

Orestes, Athenis recipitur a rege Demophonte, eaque

- occasione institutum festum Congiorum, X. 437. c. d.
 Comesa lenticulâ sanatus est a morbo, IV. 157. a.
 Crestes *alius*, grassator, *Not. ad* XIII. 567. e. *Animadv.*
Tom. VII. pag. 59.
 Crestheus, Deucalionis filius, pater Phytii, II. 35. b. n.
 Creus: *vide* Orius.
 Criganum *herba*, in condimentis refertur, II. 68. a. *Graecis*
ὄ & ἡ ἐρίγανος, *ibid.* b. Origanum Tenedium, I. 28. d.
 Crinda panis, ex oryza confectus, III. 110. e.
 Crion, (*graece* Ὀρίων & Ὀαρίων,) persequitur Pleionem,
 matrem Pleiadum, XI. 490. d. & f.
 Crorius, (*forſan* Oreas) pater Oxyli, avus Oreae, Hama-
 dryadis nymphae, III. 78. b.
 Crobius (*an* Orbius?) praetor Romanus, Appellicontem
 Delum spoliare conantem insula eiecit, V. 214. f. n.
 Crophaeum erexit addito epigrammate, V. 215. b.
 Croetas occidit Polycratem, Samiorum tyrannum, XII.
 522. b.
 Crophernes, Cappadociae regno brevi excidit, X. 440. b.
 Cropus, Boeotiae oppidum, V. 216. a.
 Crpheus, Oeagri filius, Agriopam ab inferis redemit, XIII.
 597. b. n. *Quid sit vero quod Alexis ait*, VIII. 340. c.
Καλλιμέδων μετ' Ὀρφεως ὁ Κέραιος, *non liquet*: cum
 Orpheo pisce intelligebat Dalec. sed meliorem desideramus
 vatem.
 Crphus piscis, *lib. VII. cap. 97. Laudatur* Rhodi, VII.
 285. f. Vires orphi in cibo sumti, VIII. 355. d.
 Crsites, apud Cretenses saltationis genus, XIV. 629. c.
 Crthagoras musicus, Epaminondae praeceptor, IV. 184. e.
 Crthagoriscus, *vel* Orthragoriscus, porcellus lactens, IV.
 139. b. 140. b.
 Crthannes, *vel* Orthanes, III. 108. d. n. X. 441. f.
 Crthroboas, gallus gallinaceus, III. 98. e.
 Crtyges, Ὀρτύγης, Cnopi regis adulator, eo interfecto ty-
 rannidem occupavit, VI. 259. a. Fugatus est ab Hip-
 pote, Cnopi fratre, & iaculis interfectus, *ibid.* e.
 Crtygometra avis, IX. 392. f. 393. a.
 Crtyx, animal quadrupes, V. 200. f. n.
 Crtyza, frumenti genus, e quo conficitur panis orindas
 dictus, III. 110. e. oryza elixa, Indorum proprium
 edulium, simile Graecorum χόρδρω, IV. 153. e.
 Crtyzites placenta, XIV. 647. d.

- Ofchophoricus saltationis modus, XIV. 631. b. n.
 Oscillorum festum, in honorem Erigonae, XIV. 618. e. n.
 Osculantur sese columbae priusquam coeant, IX. 394. c. d.
 Osculum, praemium cottabi, XV. 668. d.
 Osiris, monauli instrumenti musici inventor, IV. 175. e.
 Osis, (*sive* Sosis) Hieronymi Syracusarum regis assentator, qui Thraconis necandi auctor fuerat regi, VI. 251. f.
 Osmyla, polypi species, VII. 318. a. *Diminutivum*, Osmylion, VII. 324. b. 329. a.
 Ossa. Ex ossibus leonis, sicut e filice, ignis extunditur, VIII. 353. e.
 Ostacum, *pro* astaco, dicunt Attici, III. 105. b.
 Ostracides, nuclei nucis pineae, II. 57. b. III. 126. a.
 Ostracites placenta, XIV. 647. f.
 Ostrea recentia Traiano in Parthiam missa, I. 7. d. Ostrea urinando capiuntur, I. 13. c. d. Thetidis tubera vocat Matro parodus, II. 62. c.
 Ostrea & alia testacea, *lib.* VI. *cap.* 30-36. Ostrea agrestia, *ἀγρία*, III. 88. a. n. Etiam in stagnis dulcibus & in fluviis ostrea gignuntur, III. 92. a. Cum malva & lapatho elixantur, *ibid.*
 Otis avis, IX. 390. c. Otis, *avis tarda*, gallice *outarde*, & Otus, noctua aurita, imitatrix avis, *confunduntur ab Athenaeo*, *lib.* IX. *cap.* 44. *ubi vide Animadv.*
 Ὀτρυνεῖς, *populus Atticus*. Unde Ὀτρυνίδες, VII. 309. e.
 Otus. *vide modo in Otis*. Oti vocantur a comicis homines qui facile se decipi patiuntur, IX. 391. a.
 Ovis. Oves Aethiopicae, Arabicae, Euboeicae, V. 201. b. Oves nobiles ex Sicilia, Mileto, & Attica, coegit Polycrates Samius, XII. 540. d.
 Ovum, poculi genus, XI. 503. f. Fratres Molionidae ex ovo argenteo nati, II. 58. a. Ladae ovum: *vide* Leda, & Helena.
 De Ovis *ex professo*, *lib.* II. *cap.* 50. Ova subventanea, II. 57. e. Ova quatenam optima, II. 58. b. Ova in cibo vires habent aphrodisiacas, II. 63. e. 64. a. Ova testaceorum quae nominentur, III. 88. c. & *ibid.* d. & e.
 Oxalme, IX. 385. b - d.
 Oxis, *acetabulum*, Cleonaeorum mensura, II. 67. d.
 Oxyartes, *sive* Oxyathres, Timosae amator, XIII. 609. a. n.

rybaphum, *acetabulum*, *paropsis minor*, II. 64. a. 67. e. f. IX. 366. c. *Item*, poculi genus, parvus calix, lib. XI. cap. 87.

rygarum, II. 67. e. IX. 366. c.

ryliparon, scitamenti genus, IX. 385. a.

rylus, Orii (f. Orei) filius, ex concubitu Hamadryadis sororis, genuit Caryam, Balanum, aliasque Hamadryades nymphas, III. 78. b.

ryrodinum, II. 68. f.

ryrynchus, piscis Niloticus, VII. 312. b. mugilis species, VIII. 356. a. *sed Niloticus proprie vocatur coracinus, ibid. Metri causâ oxyorynchum vocat Archestratus*, III. 116. b. *Conf. Ind. Graec.*

xythemis, Demetrii Poliorcetae adulator & sodalis, XIV. 614. f. Ei aram statuunt Athenienses, Demetrio adulantes, VI. 253. a. Eundem occidit Antigonus, Demetrii pater, XIII. 578. a. b.

zaena apud *Thurios* vocatur piscis, qui aliâs osmylium, *polypi species*, VII. 329. a.

P.

chynum, *promontorium Siciliae. οἱ τοῦ Παχύνου (vel οἱ Παχυρικοί) ὄρτοι*, I. 4. c. *Animadv. Tom. I. p. 489.*

colus, Lydiae fluvius, XIII. 598. a. auri ramenta vehens, V. 203. c.

ean, *παιὼν*, XI. 503. e. & *παιῶν*, XV. 692. f. *quale carmen dicatur*, XV. 696. e. *Conf. supra, Io Paeon! quae est paeonica exclamatio. Paeonem in hominem canere religioni olim habitum apud Graecos*, VI. 253. a. n. *conf. Animadv. Tom. III. pag. 488. & XV. 696. a. b. Memorantur tamen Paeanes in mortales nonnullos compositi*, lib. XV. cap. 52. *Adde Ind. Titulor. voc. Παιῶν, & Παιῶνες.*

eania, *Παιανία*, *pagus Atticus: unde Παιανιεύς*, Paeaniensis Phrygion, XIII. 593. f. & Paeaniensis orator, *Demosthenes*, VI. 270. b.

eon, *Παιὼν*: vide Paeon. *Ἰνὰ Παιὼν*, lib. XV. cap. 62.

aeonia, *Thraciae vel Macedoniae regio. Paeonia & Dardania*, VIII. 333. a. *Paeones, populus. Medi & Paeones*, II. 45. c.

Paeonium *quid sit quod dicatur in Cratetis comici verbis*, VI. 268. a. *parum liquet. Vide ibi Animadv.*

Paederos, *unguenti, vel pigmenti genus, latine acanthus*, XII. 542. d. XIII. 568. c. n.

Paesa, *παισὰ*, *placentularum genus apud Coos*, XIV. 646. f.

Paëstum: *vide infra*, *Posidoniatae*.

Pagasae, *Thessaliae oppidum. Inde δούλοι στιγματίαι*, I. 27. f. n. *Ibi calidi fontes*, II. 43. a. n.

Pagondas, *in pugna ad Delium*, V. 215. f.

Pagrus, *vel Phagrus*, *piscis, lib. VII. cap. 133.*

Pagurus *piscis*, VII. 319. a.

Palaeomagadis, *magadis tibia*, IV. 182. d. (*Tom. II. pag. 187. nostr. edit.*)

Palaephatus. *Novus Palaephatus, proverbialiter dictum*, XIV. 661. b. n.

Palaecephsis, *oppidum Themistocli a Persarum rege donatum*, I. 29. f.

Palaestra. *Ad palaestrae exercitationes adhibita musica*, XIV. 629. b. c.

Palamedes, *ordinum ductores militibus praefecit, & cibi capiendi tempora distinxit*, I. 11. d. *felicem Graecis navigationem vaticinatus est, si tres aquae cyathos cum uno vini bibissent*, X. 426. e. *ubi pro vulgato τῶν ῥών probabiliter Tyrwhittus (in Append. ad Toup. p. 426.) εὔρων legendum suspicatus est; quamquam ibi ad substantivum πλοῦν non necessario requiritur adiectivum nomen; nam ἄπλοι fuerant Graeci, & πλοῦν desiderabant.*

Palamedicum inventum, I. 17. e. XIV. 614. c. n.

Palamedes Eleates, *Grammaticus, unus e deipnosophistis: loquens inducitur*, IX. 397. a. n. *Conf. Animadv. Tom. I. pag. 24 sq.*

Paliurus *arbor, eadem atque connarus*, XIV. 649. f. 650. a.

Pallas. *vide Minerva. Intelligitur prudentia & mens & virtus*, XV. 687. c.

Pallenis Minerva, *eiusque templum Pallenae, pago Atticae*, VI. 234. f. n.

Pallides *qui nominatur in Ageni dramate satyrico, Harpalus intelligitur*, XIII. 595. f. 596. a.

Palma. *Palmarum aliae sunt masculae, quarum fructus (immo, flores masculini) adligantur palmis palmulas*

ferentibus, XIV. 651. c. E palma *conficiuntur* coronae Thyreaticae, XV. 687. b. Palmae cerebrum, *lib. II. cap. 85.*

Palmeum vinum, Byblinum, Phoenicium, I. 29. b. c. *n.*

palmae, palmarum glandes, in bellariis comeduntur, XIV. 651. b. Graecis etiam *φοίνικες* adpellantur, sicut palmae arbores, *ibid.* f. & 652. a. Palmulae spadones, & Nicolae, XIV. 652. a.

paludes, *Λίμναι*, locus Athenis, ubi Bacchi Limnaei templum, X. 437. d. *n.* XI. 465. a.

panphila, meretrix Attica, XIII. 591. d. *n.*

panphilus, Sículus, in conviviis omnia versibus eloqui consueverat, I. 4. d.

pan, Deus Arcadiae praefes, XV. 694. d. In Pana scolion, *ibid.* In eundem poemata Castorionis, *ubi compellatur* *Ἰππεύμε Πάν, & Μουσούλας Ἰππ*, X. 455. a.

Pan, *metonymice* pro sylva. Fagus, decus Panis, II. 52. e.

πανακίς φάρμακον, malorum omnium medicina, V. 190. f. panactiaestae, V. 186. a. *n.*

panaetius Stoicus, non Posidonius, ut *perperam* apud Athen. XII. 549. d. e. & XIV. 657. f. *scribitur*, comes Scipionis fuerat in legatione ad Ptolemaeum *Physconem*. *Vide Animadvers. ad loca citata.*

panarcis griphus, Vir non vir, &c. X. 452. c.

panareus, Arcesilai philosophi discipulus, tenui admodum corpore, medicum numquam consuluit, XII. 552. c. *Idem* a Ptolemaeo Evergete annua XII. talenta accipiebat, *ibid.*

panathenaea, dies festi Athenis, IV. 167. f. XIII. 561. e. *n.* quibus forum tacet, III. 98. b. philosophi tamen in gymnasiis disputant, II. 59. d. Per eosdem dies (*Ἀθηναίους ἐν θυσίαις*) occisus est Hipparchus, Athenarum tyrannus, XV. 695. b.

Panathenaica amphora, V. 199. d. *n.* Panathenai-cum unguentum, Athenis conficitur, XV. 688. f.

panathenaicum, poculi genus, XI. 494. f. - 495. b.

pancalus, *Πάγκαλος*, cantilenae cuiusdam nomen, IV. 176. d.

pancarpia (Pancapra *Ms.*) placentae genus apud Alexandrinos, XIV. 648. b.

- Pandarus apud Homerum, ut periurus, fauciatur in lingua, VI. 236. d.
- Pandora, pro patria se devovit, IX. 370. b. n.
- Panduras, & Pandura, instrumentum musicum, IV. 176. b. n. 183. f. 184. a.
- Pangaeus, mons *Thraciae*. Ibi aqua heme gravis, aestate levis, II. 42. b. Ex eo monte transplantatae rosae centifoliae coluntur Philippis, XV. 682. b.
- Panionius Chius, ingenuos pueros castratos vendidit, VI. 266. e.
- Panionius crater, X. 424. e. n.
- Pania: sic Messapiorum linguâ dicitur satietas vel corporis plenitudo, III. 111. c.
- Panis. Panum varia genera & nomina, lib. III. cap. 74-82. (*Nomina ipsa quaere sub suo quodque elemento initiali.*)
- Panes expositi in templo Saturni Alexandriae, III. 110. b. *Latinum nomen panis Graeci statuunt esse ὁ πᾶν-ρὸς vel ὁ πᾶν, τοῦ πᾶνος*, III. 111. c. Medicorum placita de variis panum generibus, lib. III. cap. 83. Panis ex moris (*συναμύνομαι*) confectus in Syria, cuius ex esu defluunt hominibus capilli, III. 115. e. f. Panem mollem *delicatiores*, qui alias Cappadocius vocatur, Syri *lachman* nominant, III. 113. b. c.
- Panopeus, pater Epei, X. 456. e. n.
- Panormitis, regio Siciliae, tota Hortus nominabatur, XII. 542. a.
- Panormitanus, *Πανορμίτης*, Andreas. *Ind. Aust.*
- Panosmium, flos coronarius *nescio quis*, XV. 684. c.
- Pantaleon, planus, I. 20. a. b. etiam moriens filiis imposuit suis, XIV. 616. a. b.
- Pantica Cypria, apud Olympiadem Alexandri matrem mulier formosissima, sed perditis moribus, quam in matrimonium petiit Monimus, Pythionis fil. XIII. 609. b. c.
- Panyasis: *vide Ind. Aust.*
- Papaver, flos coronarius; cuius folia decerpenda sunt, ne caput a culicibus erodatur, XV. 683. f. 684. a. Papaveris grana, pro condimento olim, I. 7. e. n.
- Papavera, *sive* mecones purpurarum & buccinorum, III. 87. e. n. 88. b.
- Paphlagonia. In ea pisces vivi sub terra reperiuntur, VIII.

331. d. Paphlagonicum oppidum, τὰ Γάγγρα, III. 82. c. n.

Paphlagonēs, ex corneis bibunt poculis, XI. 476. c. Paphlagonum rex Thys, ab Artaxerxe captus, IV. 144. f.

ippos, Cypri oppidum, XV. 676. a. Ibi columbae alarum motu ventulum faciebant regi coenanti, VI. 257. d. Paphius adolescens Clearchi, VI. 255. d.

Vocabula Paphiis usitata, XI. 482. e. 483. a. 487.

b. Patriā Paphius, Sopater. *Ind. Aug.*

ippus cardui, griphus, X. 450. a. b.

ipyrus coronaria, XV. 676. d.

ir pari, de temperatione vini, lib. X. cap. 37.

irabia, potio ex milio & conyza parata, X. 447. d.

irabrycon, fictum nomen, idem valens ac parasitus, I. 4. c. n.

irabyctus, adsentatoris fictum nomen apud Clearchum, VI. 257. a.

iralus & Xanthippus, Periclis filii, XI. 505. f.

irafangae, astandae, angari, schoenus, Persica nomina, III. 122. a.

irafiti nomen, olim honestum & sacrum, lib. VI. cap. 26. ubi exhibentur etiam decreta de Parasitis. Parasiti colligendo olim sacro frumento praepositi, cap. 27. Curia parasitorum, *ibid.* VI. 235. c. ubi lex regia de Parasitis. Parasitorum collegium, IV. 171. d. e. Parasitus ab Epicharmo in scenam productus, lib. VI. cap. 28. Item a Diphilo, cap. 29. Parasiti, *iidem* Adulatores, in Eupolidis fabula, cap. 30. ubi laus artis parasiticae. *conf.* cap. 36. & I. 8. c. d. Parasiti apud alios comicos, cap. 32 *sqq.* Parasitorum complurium recens, lib. VI. cap. 38 *sqq.* Tithymallus, cap. 38. Corydus, cap. 39. & cap. 47. Philoxenus, cogn. Pternocopis, cap. 40. & 48. Alii multi, cap. 41. Chaerephon, cap. 42 *sq.* Archephon, cap. 44. Stratius, cap. 45. Gryllion, & alii, *ibid.*

Parasitus, esurienti laro similis, IV. 134. e. Parasitus ab anu nutritus; & facetum in eum dictum, VI. 246. b. & c. Parasiti in scenam producebantur veste nigra vel pulla induri, VI. 237. b. n. Parasiti debent artem callere ridicula dicendi, XIV. 614. c. n.

irdalis. Cum pardali confertur Bacchus, II. 38. e.

Pars I.

K k

- Pareudistae (vel pareudistae) aves quae dicantur, VIII. 332. e.
- Parium, oppidum Hellesponti, XIV. 644. b. *Laudantur ibi ursi, cancrorum species*, III. 92. d. & coliae pisces, III. 116. c. & d.
Patria Pariani, Neoptolemus, & Pollux. (Ind. Austr.)
- Pariambis, instrumentum musicum, IV. 183. c.
- Parilia, feriae Romanae, VIII. 361. f.
- Paris, unus apud Homerum utitur unguentis, I. 18. e.
 Paridis iudicium, erat virtutis cum voluptate contentio, XII. 510. c.
- Parmenides & Socrates perperam a Platone statuuntur coaevi, XI. 505. f. *conf. ibid. d.*
- Parmenio, Euphraemum occidendum curat, XI. 508. e. Alexandro per literas recensum fecit captorum Darii impedimentorum, XIII. 607. f. 608. a.
- Parmeniscus Metapontinus, post descensum in Trophonii antrum ridere amplius non potuit, XIV. 614. a. b.
Conf. Ind. Austr. voc. Parmeniscus.
- Parmeno, persona in Philemonis comici Moecho, IV. 175. d.
- Parnes mons, (Πάρνης, ὄρος) V. 216. a.
- Parodia, & Parodi. vide Ind. Titulor. voc. Παρῳδία. Parodiarum inventor perhibetur Hipponax, XV. 698. h.
 Parodiae carminum citharâ canendorum, XIV. 638. h.
- Paroinos, (i. e. vinosa) cognomen meretricis Amicae, XIII. 583. e.
- Paropsis dicitur quilibet cibus delicatior & laute conditus, IX. 368. a - c.
- Parorama, meretricis nomen quae & Leme nominabatur, XIII. 596. f. *sed corruptum videtur prius nomen.*
- Paros insula, II. 68. c. III. 76. b. Ab Alexide perperam cum Pario opp. permutata, XIV. 644. b.
 Pariae fici, sanguineae, III. 76. b. *Patria Parî, Archilochus, & Evenus, poëtae. (Ind. Austr.)*
- Parrhasia, Arcadiae oppidum. Inde Parrhasii, a Cypselo in oppidum recens conditum adsciti, XIII. 609. f.
- Parrhasius pictor, Evenoris filius, Ephesius, & de arte sua & de delicata vita arroganter gloriari solitus in suorum operum inscriptionibus, lib. XII. cap. 62. In eisdem inscriptionibus cum ἀβροδίαστον se nominare consueffet, nonnemo παρῳδίαστος adscripsit, id est, baculo (nempe penicillo) vivens, XII. 543. d. XV.

687. b. c. *Idem quid dixerit*, cum Sami in certamine de pingendo Aiace victus esset a pictore minus solerte, XII. 543. e. *Eiusdem* Hercules Lindius, *ibid.* f. Nomen eius insculptum poculo caelato, XI. 782. b. (*pag. 215. nostrae edit.*)
- irramis. *vide* Patarmis.
- irthenia, Triopae filia, soror Phorbantis & Petiergi, VI. 262. f.
- irthenii modi saltationis, *iidem qui* apostolici, XIV. 631. d. n.
- irthia. Ibi bellum gerit Traianus, I. 7. d. In Parthica regione nascitur flos philadelphus, XV. 682. c. d.
Parthorum reges ver traducunt Rhagis, hyemem Babylone, reliquum anni tempus (*Hecatompylis*,) XII. 513. f. n. Parthorum regis coena, in qua saepe cum convivis saeve agit rex, *lib.* IV. *cap.* 38. Parthi sambuca utuntur, instrumento musico, XIV. 633. f.
- irturibat mons, &c. *versus anapaesticus*, XIV. 616. d.
- iscyprus, rex Cypri luxuriosus, Pymato Cittheo regnum vendidit, IV. 167. c. d.
- isphila, cogn. Bacchidis meretricis, XIII. 594. c.
- isfocles, bibacissimus homo, XI. 473. a.
- isser piscis, *idem* rhombus, *græce* ῥόμβος, *lib.* VII. *cap.* 139. *Conf. Ind. Graec.*
- isseres aves, libidinosi, IX. 391. e. f. *Hinc* currum Veneris trahere finguntur, *ibid.* Passerum mares hyeme tota latent, IX. 391. f. 392. a.
- issum vinum, X. 440. e. n.
- istinaca, σταφυλῖνος, *lib.* IX. *cap.* 12. sponte nascitur in Dalmatia, IX. 396. d.
- italis vitulus, bos, porcus, IX. 376. a. b. n.
- itanion videtur esse proprium coqui nomen in Philetæri comici ecloga, IV. 169. e. n.
- itarmis, Aegypti rex, ob populi odium regno excidit, & Amasis rex renunciatur, XV. 680. c.
- ithymias, Aegyptius, nobilis textor, II. 48. b.
- itina, paropsis, *metonymice* de obsonio quolibet scite parato, IX. 367. b-d. Patina Horas ipsas redolens, II. 60. a.
- itrae, Achaiae oppidum, XI. 499. b. Patrensis, Mnaeas. (*Ind. Aufl.*)

Patrimonii dissipatores *quam* poenam luere oporteat, IV. 166. b. c.

Patroclus, pincernae munere fungitur, I. 18. b. In Patrocli ludis funebribus victores tripodibus donati, quorum unus dein Delphico Deo est consecratus a Diomede, VI. 232. d.

Patroclus, dux copiarum Ptolemaei (*primi, puto*) ad Antigonom magnos pisces una cum recentibus ficis *quo consilio* miserit, VIII. 334. a. b. n. Patroclus, (*haud satis scio an idem*) dux copiarum Ptolemaei Philadelphi, Sotadem mari mergit, XIV. 621. a. coll. 620. f.

Paulianum crustulum, XIV. 647. d.

Pavo avis, *lib. IX. cap. 56 sq. & lib. XIV. cap. 70.* Rara olim avis & magni pretii, postea admodum communis, IX. 397. a. XIV. 654. d. e. Pavo, nota mone-tae Samiorum, XIV. 655. b. Iunoni sacri pavones, Sami primum educati fuisse videntur, XIV. 655. a. b.

Pavonum ova, omnium optima, II. 58. b. Pavo ita captus amore virginis, ut illâ mortuâ ipse simul exspiraret, XIII. 606. c. De Pavonibus oratio Antiphontis, IX. 397. c.

Pauper, qui largiter obsonatur, furti suspectus est, VI. 227. d. e. Pauperes veretur mors, *proverbium*, VI. 240. c.

Pausanias *Atheniensis*, amator Agathonis poëtae, V. 216. e. & f. (*Conf. Aeliani Interpp. ad Var. Hist. II. 21.*) Exercitum fortissimum fore ait, qui ex amatoribus & pueris amatis esset collectus, *ibid. e.*

Pausanias Lacedaemonius, Cleombroti filius, luxuriosus, insolens, XII. 536. b. *Eiusdem* epigramma, crateri Diis dedicato inscriptum, *ibid.* *Eiusdem* Medismus, XII. 535. e. Lyfander, ob luxum, alter Pausanias adpel-latus, XII. 543. b. Adparatum convivii Perfici cum Laconico confert Pausanias, IV. 138. b. c.

Pausanias pictor, *πορρογράφος* dictus, XIII. 567. b.

Pausanias, cogn. Puteus; saltando in cadum incidit, XIII. 584. b.

Pausanias Thessalus, amator Laidis, quae eius caussa ab aemulis mulieribus occisa est, XIII. 589. a. b.

Pausimachus parasitus, quem aluit vetula cum qua ille consuetudinem habebat, VI. 246. b. *ubi pro Πανσί-μαχος haud dubie Πανσίμαχον legendum, iungendaque*

verba παράσποντον Πανσιμάχον, ut verbum ἔλεγε ad Philoxenum referatur. Tum, quod sequitur περὶ τούτου καὶ Μάχων γράφει, intelligendum περὶ τούτου τοῦ Πανσιμάχου. Denique quod paulo post subiicitur, 'Ο δ' αὐτὸς, possis id ad Moschionem referre; sed rectius puto ad Philoxenum referetur, cuius potissimum dicta eo capite referre instituerat Athenaeus.

Pauson sophista, IX. 408. a. b.

Pectines, conchyliorum genus, III. 86. c. & d. & e. 88. b. 89. b. 90. f.

Pectis, instrumentum musicum, IV. 175. f. 183. b. c. non differre existimant nonnulli a magadi, XIV. 635. e. *Alii autem differre pectidem & magadin aiunt*, XIV. 636. a. & c. Utrumque instrumentum absque pleetro pulsatur, 635. b.

Pectus odoribus cur inungatur, XV. 687. d - f.

Pecunia ad quid Graecis conferret *interrogatus Anacharsis, respondit*, ad numerandum, IV. 159. c. Pro pecuniâ in Diogenis repub. erant astragali, *ibid.* Pecunia & opes optandae sunt, quo amicos possimus iuvare, I. 3. f. *Conf. supra, in Numo, pag. 501. ubi adici poterat, numum Samiorum pavone fuisse signatum, ex XIV. 655. b.*

Pedasus, Πέδαςος, Asiae oppidum Pytharcho Cyziceno a Cyro donatum, I. 30. a.

Pedes plures quam quatuor quae habent animalia, ea exsanguia sunt, VIII. 353. f.

Pegasus. Multitudo Gorgonum & Pegasorum, V. 220. f. n. *coll. Animadv. Tom. V. pag. 605. Mallem Pegasi parasitus esse, quam &c. VI. 244. e. Conf. Bellerophon.*

Peirene, fons Corinthi, II. 53. b. IV. 156. e. XIII. 588. c. *Ad Peirenen stabat vacca aenea, XIII. 605. e.*

Peirithous. *vide infra*, Pirithous.

Peitho, *Suada*, habitat Tenedi, *scil. ornat Theoxenum Tenedium*, XIII. 601. e.

Peitho, ex prostibulo regina, uxor Hieronymi regis Syracus. XIII. 577. a.

Pelagon Phocensis, pater Megistûs, raptae a Cirrhaeis, XIII. 560. c.

Pelamys, falsamentum de genere thynni piscis, III. 116. e. n. *Nomen generale statuit esse Sostratus, ita quidem ut pelamys parva dicatur thynnus; auctior, thynnus; gran-*

- dior porro, orcynus; denique maxima, cetus, VII. 303. b. n. *Conf. Ind. Graec. in Πυλαμύς. Medicorum praeceptum de pelamyde, VIII. 356. f.*
- Pelasgus.** Eius aetate Thessalia, aquis ante operta, ruptis montibus ad Tempe, aquis nudata est, ut laetus campus adpareret, XIV. 639. e. f. *Conf. Larcher ad Herodot. lib. VII. cap. 129.*
- Pelecanus avis,** IX. 398. c. In cibis numeratur, IV. 131. f. *sed in iocoso sermone.*
- Pelecinus, vel Pelecinnus, avis,** IX. 398. c.
- Peleiades apud Homerum,** in Nestoris poculo, *putantur esse* Pleiades astrum, lib. XI. cap. 79 sq.
- Peleias, columbae species,** IX. 394. c. Apud Dores generale nomen, columbam significans, *ibid. d.*
- Peleus, apud Homerum,** aulae in septo, V. 189. f. *Ludum in ambiguitate nominis, quasi figulum significaret, α πύλος, lutum, XI. 474. d.*
- Pelias.** In eius honorem ludi celebrantur in Iolco oppido, XI. 468. d. *ubi in versione latina, pro a Peleo, corrigi in defuncti Peliae honorem.*
- Pelica, calix,** XI. 495. a.
- Pelichna, calix, Boeotorum idiomate,** XI. 495. c.
- Pelignas, coquus sacrificulus Alexandro missus ab Olympiade,** XIV. 659. f.
- Pelium, Thessaliae oppidum: unde possessivum ποτιον Πυλαμύς, . . .**
- Pella, oppidum Macedoniae maritimum,** VII. 328. a. VIII. 352. a. Balnea Pellae splenicos reddere homines *sana erat, VIII. 348. e.*
- Pella, & Pellis, calicis species,** lib. XI. cap. 91.
- Pellene, Achaiae oppidum.** Pellenensis (Πελληνεύς) fuit Chaeron, patriae tyrannus, XI. 509. b. Pellenica paenula, crassior, X. 414. e. n.
- Pelleter, Thessalis & Aeolibus, mulstra,** XI. 495. f.
- Pellex.** Pellices regis Persarum honorant & adorant reginam, XIII. 556. b. Apud Troianos & alios barbaros populos legitima uxores tolerant pellices, apud Graecos vero aegerrime ferunt, *ibid. b - e.* Darius in bello cum Alexandro CCCL. pellices circumduxit, XIII. 557. b.
- Pellucida placenta,** XIV. 647. c.
- Peloponnesus, pyro arbore frequens; unde Apia cogno-**

minata, XIV. 650. b. c. Pelopis insula, XV. 690. b. ubi ὁ Πέλοπος ἐν νήσῳ τρώπος, sunt mores rudes, severi, austeri. In Peloponneso frequentes sunt tumuli, quos vocant Phrygum sepulcra, Pelopem secutorum, XIV. 625. e. f.

pelor (vel Pelorus) Iupiter, XIV. 640. a.

peloria, festi dies apud Thessalos, Saturnalibus Romanorum similes, lib. XIV. cap. 45. Nomen a Peloro, qui Pelasgo bonum nuntium adtulit, XIV. 639. d. e.

pelorides conchae, I. 4. c. quae sive a Peloro promontorio nomen habent, ut in *Animadv. ad loc. cit.* significavit Casaubonus, sive a vocab. πελώριος, quod sint prodigiosae magnitudinis, ut statuit Athenaeus III. 92. f.

pelorus. vide paulo ante, Pelor, & Peloria.

pelusiaceum Nili ostium, lib. II. cap. 90 extr.

pelusius, quid responderit ad quaestionem, quid ei videretur de Boeotiis, X. 418. a.

percherides, pisciculi, Numenio commemorati, VII. 309. f.

penelope, I. 14. b. Nomen calculi cuiusdam in latrunculorum ludo, I. 16. f. 17. a. Penelope & Alcestis, mulierum probissimae, XIII. 559. c. Metonymice Penelope dicitur, pro casta muliere, vel quae casta vult videri, XIV. 615. a.

penelops avis, πηνέλοψ, vel πανέλοψ, IX. 388. e. ποικίλαι πανέλοπες. Vide Gesnerum, *De Avibus* pag. 108. & Camus in *Notis ad Aristot. Hist. Animal.* pag. 618.

perestae, servi apud Thessalos, bello capti, VI. 263. e. 264. a. 265. b. c. Antea Menestae dicti, 264. b. quorum de numero fuerat Agathocles, Philippi regis sodalis, VI. 259. f.

perneus, fluvius Thessaliae, XIII. 589. b. per disruptos terrae motu montes exitum invenerat, XIV. 639. e. n.

In eum influit Titaresius, II. 41. a.

pentaploa, s. Pentaplus, calix, XI. 495. f. 496. a.

pereticum marmor, XIII. 591. b.

pereris personata in pompa Ptolemaei Philad. V. 198. a.

perthei fata, pyrrhicha saltatione effinguntur, XIV. 631. a. b.

perparethus, insula maris Aegaei. Hinc Perparethium vinum, I. 29. a. Perparethiorum donarium Delphicum, XIII.

605. b. Patriá Perparethius, Diocles, II. 44. e.

perones & cucumeres, lib. II. cap. 78. Perones σικύους

- σπερματίας vocat Cratinus, σικύας Speusippus, II. 68. c. & e.
- Perca piscis, IV. 135. e. *Ex professo*, lib. VII. cap. 110.
- Perca, channa, phycis, inter se similes, VII. 319. b.
- Percota oppidum, Περκώτη, (*perperam* Περκώτη *edd.*) Themistocli datur, I. 29. f. n. *Animadv. Tom. I. p. 499.*
- Perdiccas, rex Macedoniae ante Archelaum, V. 217. d. e. bello Peloponnesiaco multa mentitur Atheniensibus, I. 27. e.
- Perdiccas, (*Amyntae filius*) Philippo fratri regionem aliquam regni sui tribuit; in qua ille milites alens, post Perdiccae mortem rerum potitus est, XL. 506. e. f.
- Perdiccas, Alexandri familiaris, luctae & palaestrae studiosus, XII. 539. c. *Conf. Craterus.*
- Perdix avis: *ex professo* lib. IX. cap. 41 - 43. Perdicula, II. 66. e. Libido perdicum, qua etiam capiuntur illicis ope, lib. IX. cap. 42. Vox perdicum, quarum aliae caccabare dicuntur, aliae titrybizare, cap. 43. Perdix subinde nominatur ut salacitatis symbolum; sic Cleombrotus nominatur Perdictis filius, id est, insigniter salax & lascivus, IX. 389. a. Perdicum strepitu subito evolantium deterriti aufugerunt Samii, Sybarin petentes, XII. 525. e.
- Peregrinamur revera quotquot vivimus, XI. 463. d.
- Perendie, ἑνῇ die dicit Hesiodus, III. 100. b.
- Pergamus, unguenti nomine olim clara, Athenaei aetate non amplius, XV. 689. a. b. Pergami confectae sunt Ἀνταγραφαὶ δραμάτων, Recensius Fabularum scenicarum, VIII. 336. e. Pergami & huius Novae (quae dicitur) regionis rex Philetaerus, XIII. 577. b.
- Pergameni reges bibliothecam instruxerunt, I. 3. a.
- Patriá Pergameni: Carystius Historicus, (*Ind. Aufl.*) & Galenus, I. 1. e. n.
- Pergasus, Περγασὴν, pagus Atticus. Unde Νικίας ὁ Περγασθεν, XII. 537. c.
- Periander Corinthius, monetur a Pittaco ut fugeret ebrietatem, X. 427. e. In convivio, cui intererat Anacharsis, potandi praemium proposuit, X. 437. f. Corinthiorum lenas faccis inclusas mari mergi iussit, X. 443. a.
- Pericles (*superior*) invocatus aliorum convivii intervenire solebat, I. 7. f. n. *Nescio an idem ille Pericles, Peri-*

- cleiri filius, *qui ut unus e collegio Parasitorum in
prisco quodam titulo commemoratur*, VI. 235. f.
- ericles Olympius, Chrysilam Corinthiam adamavit, X.
436. f. Relicta uxore, cum Aspasia magnam partem
rei familiaris dilapidavit, XII. 533. c. d. ob eandem-
que Aspasiam Graeciam totam conturbavit, XIII.
589. d. *Idem* cum uxore filii coivit, *ibid.* Aspasiam
quotidie bis osculabatur, *ibid.* e. Elpinices concubi-
tum mercedem accepit, quod Cimonem fratrem eum-
demque maritum ab exilio in patriam restituisset,
XIII. 589. e. f.
- Periclem in Samum insulam secutae meretrices
templum Veneri ibi dedicarunt, XIII. 572. f. Peri-
clis filii, Paralus & Xanthippus, V. 220. d. XI. 505. f.
506. d.
- riegera *adpellatur* Polemon, *item* Diodorus. (*vide Indicem
Auctorum.*)
- riergus, Triopae filius, dira imprecatur fratri Phorbanti,
VI. 262. e. f.
- rimedes, Eurysthei filius, ab Hercule interfectus, IV.
148. a.
- rinthus, *Thraciae oppidum. Hinc* Perinthus, IV. 131. f.
ubi perperam in latina versione Corinthius; *quod corri-*
gendum.
- riodum vincere, X. 414. a. n.
- rioecci apud Cretenses, *sunt* subditi, VI. 263. f. 264. a.
- riparos, Theophrasti schola, I. 21. a.
- rna, petaso, *lib. IX. cap. 6.* Pernae quibus in regionibus
saliantur optimae, XIV. 657. e. f.
- ro, *vel* Peron, unguentarius Athenis, XII. 553. e. f.
XV. 689. f. 690. a.
- rrhaebi, *apud Aeschylum*, e cornibus bibunt, XI. 476. c.
Ad eos perdendos mittitur a Philippo rege Agathocles,
VI. 260. a.
- rsae, diem natalem festum agunt, IV. 143. f. Cibis
paucis utuntur, at multis bellariis, IV. 144. a. Adpoti
deliberant, sed placita dein sobrii denuo sub examen
revocant, IV. 144. a. b. V. 192. c. Persarum singulis
civitatibus, sicut certum tributum, sic & certa summa
in coenam regis impendenda, si quando in eam re-
gionem venit, imposita est, IV. 145. a. Persae pocu-
lorum pretiosorum perquam studiosi, XI. 465. e.

Perfae & Medi, ut voluptatum & luxuriae maxime studiosi, sic & barbarorum omnium fortissimi animoque excelsissimo, XII. 512. a. b.

Perfarum luxuria & molities, *lib.* XII. *cap.* 8. A Medis molitiem acceperunt Perfae, *ibid.* *cap.* 9. Perfarum & Medorum molities, *ex Xenophonte*, *cap.* 10. Perfae Medis cur regnum ademerint, XII. 546. a. Perfae a Graecis puerorum didicere amorem, XIII. 603. a. Perfae in Graeciam invitati sunt a Theffalis, propter ipsorum luxuriam, XIV. 663. a. Perfarum copiae ad montem Atho profligatae, IX. 394. e.

Perfarum Rex Chalybonium solum vinum bibebat, I. 28. d. Uno die, Mithrae festo, ei licitum erat inebriari, X. 434. e. Nullam aliam aquam bibebat nisi ex Choaspe fluvio, II. 43. a. b. Olim tamen ei etiam ex Nilo mittebatur aqua, II. 67. b. Perfarum rex Entimum Crentensem convivio cognatorum adhibuit, II. 48. d.

Reges Perfarum per praeconem praemia pollebantur his qui novam quamdam voluptatem eos docuissent, IV. 144. e. f. XII. 514. e. 529. d. 539. b. 546. d. Coena regis Perfarum, *lib.* IV. *cap.* 26. sumtus in eam impendi soliti, *cap.* 27. Luxuriae regis infinitus hominum numerus ministrat, IV. 144. b. 145. a. De luxuria & molitie regis Perfarum, *rursus lib.* XII. *cap.* 8-10. Perfarum reges Susis hyemabant, Ecbatanis aestatem, Persepoli autumnum, Babylone ver transigebant, XII. 513. f. Regiae mensae nihil peregrini vel cibi vel potus adponebatur, XIV. 652. b. Perfarum regum aulici, οἱ περὶ τὰς θύρας διατρίβοιτες, VI. 252. b. Perfarum regem omnium hominum beatissimum iudicavit Polyarchus Syracusanus, XII. 546. f.

Perfaea arbor, Aegypti propria, V. 198. a.

Perfaeus Citrieus, (*Ind. Auctor.*) Zenonis contubernalis, XIII. 607. e. meretricem in convivio eam domum ducere veretur, *ibid.* Antigoni regis familiaris, VI. 251. c. Zenonis olim famulus, ab Antigono Gonata cuius praeceptor fuerat, Acrocorintho praefectus, arce & urbe pellitur, IV. 162. c. d. Perfaei stana aurea cum inscriptione, IV. 162. b. c.

Persepoli autumnum traducunt reges Perfarum, XII. 513. f.

Incendendae regiae Persepoleos auctor Alexandro fuerat Thais meretrix, XIII. 576. e.

Perseus, Danaae filius, IX. 396. e. ab Aeschilo cum apro confertur, IX. 402. b.

Perseus, rex Macedoniae, is cuius regnum a Romanis eversum est, vir sobrius, nullo modo patri Philippo similis, X. 445. d. n.

Perfica avis, gallus gallinaceus, IX. 374. d. n. *conf.* XIV. 655. a.

Perfica mala, Περσικὰ μήλα, III. 82. f. & Πέρσεια, XIV. 649. a. & d. A nonnullis pruna Perfica nominata, III. 82. f. Eadem miro modo cum Perfica nuce confundit Athenaeus, *ibid.* n. Persicum vel Medicum malum Theophrasti Athenaeo videbatur esse citrium, III. 83. d. - 84. a.

Perfica nux, II. 53. e. n. 54. b. *Est nux striete sic dicta, quae Romanis iuglans. Vide Not. ad II. 53. f. Ex ea oleum exprimitur, II. 67. a.*

Perfica saltatio, I. 16. a. XIV. 629. d.

Perfica stola indurus praeco Crotone, septimo quoque die, cum prytane aras circumit, XII. 522. c.

Perficae psilotapides, V. 197. b.

Perfica vocabula *passim commemorantur. Vide paulo ante, voc. Parasangae. Sic & sannacra, XI. 497. e. f.*

Persicum mare. In eo insulae cuiusdam incolae plurimas piscantur margaritas, III. 93. e.

Persis regio, prima gallum avem tulit, XIV. 655. a. Orae eius abundant margaritis, III. 93. c. d. Montes ferunt therebinthum, lentiscum, & Persicas nuces, II. 67. a.

Persona comica famuli & coqui, XIV. 659. b. parasiti, VI. 237. b. n.

Pervigilium Syracusis in Nympharum honorem celebrari solitum, VI. 250. a. In pervigiliis cortabo ludebant, XV. 668. c.

Pes bubulus Ulyssi proiectus, I. 17. f. 25. e. Pedes & manus, quatuor σημεία, ex Aristotelis praecepto, VIII. 353. f.

Petala, *nescio quae sit, a qua nomen invenit Pherecratis fabula sic inscripta. Vide Ind. Auctor. voc. Pherecrates.*

Petachnon, poculum patulum, XI. 496. a. III. 125. f.

Petaso. *vide Perna.*

- Petelini, obsessi ab Hannibale, ad extremam famem in fide Romanorum permansere, XII. 528. b. c.
- Petofiris, nomen philosophi & astrologi Aegyptiaci, III. 114. c. n.
- Petra, Indiae oppidum, III. 124. c.
- Petta, Nani regis regionis Massiliensis filia, Euxeno Phocaeensi nubit, qui eandem Aristoxenam nominat, XIII. 576. a. b.
- Peucestes, Demetrii Pothorsetae familiaris, XIV. 614. f.
- Phacas, eiusque filia Dorcia, VIII. 361. c. (*ubi in Animadv. nostra temere Φάκος pro Φάκας scriptum.*)
- Phace, nomen sororis Ulyssis, quae ab aliis Callisto nominatur, IV. 158. c. d.
- Phace, Φακῆ vel Φακὴ, Lenticula, cognomen Hegemonis parodi, I. 5. b. (*conf. Ind. Auct.*)
- Phaeaces, navigationis periti, iidemque luxuriosi, I. 9. d. I. 16. c. d. V. 192. d. VIII. 336. b. XII. 531. a.
- Phaeax, ganeo quidam, III. 106. b. & generatim, homo voluptatibus deditus, XV. 669. a. n. *Conf. Horat. Epist. I. 15, 24.*
- Phaedimus, Ctesippi familiaris, IV. 169. f.
- Phaedon Socraticus, lecto Platonis libro περὶ Ψυχῆς, dixisse fertur, numquam se vel locutum ea esse vel loquentem Socratem audisse, quae eos Plato dicentes finxisset, XI. 505. e. Phaedoni litem intentaturus erat Plato, qua in servitutem ille denuo detruderetur, XI. 507. c.
- Phaedon cantor, ganeo, VIII. 344. f.
- Phaedra, Minois filia, XIII. 560. c. d. 601. f. Thesi uxor, XIII. 557. b. improba mulier, 559. c.
- Phaedrus, in Platonis convivio, V. 192. a.
- Phaenestius, paedotriba, pilae ludi magister, I. 15. a.
- Phaeninda lusus, I. 14. f. n. 15. a. *Conf. Animadv. Tom. I. pag. 248 sq.*
- Phaestus, Φαιστός, Cretae oppidum. Cives Phaestii, facete & ridicule dictis excellunt, VI. 261. e.
- Phagesia & Phagesiposia, festi dies, VII. 275. a. & b.
- Phagrus vel Pagrus, piscis, lib. VII. cap. 133. *Vocab. Φάγρος apud Cretenses cotem lapidem significat*, VII. 327. e.
- Phalaecus, depeculator templi Delphici, VI. 232. e.
- Phalaena piscis, balaena, VIII. 333. f. n.
- Phalanthus, genere Phoenix, cum Phoenicum colonia

tenuit Achaïam, Rhodi oppidum, quae deinde Ialysus nominata est, *lib. VIII. cap. 61.* Ei oraculum datum erat de albis corvis & de piscibus in cratere, *ibid.* Oppugnatus ab Iphicle, dolo deceptus, insula excedit, *ibid.*

Phalaris tyrannus lactentes infantes pro delicato cibo comedere solitus *perhibetur*, IX. 396. e. n. Ei insidias struunt Chariton & Melanippus, XIII. 602. a. b.

Phalaris, vel Phaleris, avis palustris, IX. 395. e. n. (*ubi pro φάλαρις rectius φαλαρίς scribetur.*) 393. c. Veneri sacra habetur, VII. 325. b. n. *Conf. Schol. ad Aristophanem Av. 566.*

Phalerica apua. *vide* Apua.

Phaleris. *vide modo* Phalaris.

Phallophori poetarum quoddam genus, qui apud Graecos Italos φλύακες nominabantur, XIV. 621. f. 622. c. d.

Phallus centum & viginti cubitorum, in pompa Ptolem. Philad. V. 201. e. A similitudine phalli nomen invenit phalaris avis, VII. 325. b.

Phanagorea. Bospori oppidum: unde Phanogorita, Socrates. *Ind. Auſt.*

Phanias, Antiochiae & omnino Syriae praefectus sub Antiocho illo (*sexto fortasse, qui Deus est cognominatus*) qui philosophos urbe & regno eiecit, XII. 547. b.

Phanias Eresius. *vide Ind. Auſtor.*

Phanium, meretrix Attica, XIII. 567. c. n. Unde titulus comoediae Menandri, IV. 171. a. n. VII. 314. b. n.

Phano, meretrix Attica, XIII. 594. a.

Phanosthenem Andrium maledictis insectatur Plato, XI. 506. a.

Phanostrata meretrix, XIII. 585. f. cogn. Phtheiropyle, 586. a.

Phanus, (Φάνος s. Φανός) Pythagoricam philosophiam professus, sed lubricis moribus homo, IV. 161. c.

Phaon, a Venere amatus, II. 69. d. *Idem* a Sapphone Eresia amatus, XIII. 596. e. n. Titulus fabulae Platonis comici.

Phaon, *quemadmodum* Phanus, homo Pythagorismum professus, sed lubricis moribus, IV. 161. c. Phaonem, (*nescio an eundem*) tibiâ canendi peritiam prae se ferentem, rider Stratonicus, VIII. 350. e. f.

- Pharax Lacedaemonius, ob luxuriam Siculus magis habitus quam Spartanus, XII. 536. c.
- Pharicum (f. Pharium) venenum, III. 81. e. n.
- Pharnabazus Alcibiadem circumventum interfecit, XIII. 574. e. f.
- Pharos insula, Alexandriae adiacens: ibi frequentes auriculae marinae, III. 87. f.
- Pharsalia, salatrix Thessala, Metaponti in foro discerpta, XIII. 605. c.
- Pharsalus, Thessaliae oppidum.* Pharsalii edaces, X. 418. b. c. omnium hominum ignavissimi & luxuriosissimi, XII. 527. a. Pharsalius Sisyphus, (*Pharsaliorum tyrannus*) VI. 252. f.
- Phascades, anatum species, IX. 395. d.
- Phaseli, phaseoli, *lib.* II. cap. 46.
- Phaselis, Φασηλῖς, *Pamphyliae oppidum*, colonia Colophoniorum, VII. 297. e. *Ibi optimum conficitur unguentum rosaceum*, XV. 688. e. *coll.* 683. b.
- Phaselitae quotannis Colabrae heroi fassamenta offerunt, VII. 297. e. – 298. a. Pamphyliorum pessimi, VIII. 350. a. 352. a. ὁ Φασηλίτης, XIII. 566. e. n. *est Theodectes: de quo infra, & in Ind. Auct.*
- Phasianus avis, *lib.* IX. cap. 37 sq. *alio nomine tatyrras vel terarros*, IX. 387. e. XIV. 654. c. in cibis, IV. 147. e. XIV. 654. b. c. In phasianis multo maiore ratione, quam in aliis avibus, foeminam magnitudine superat mas, XIV. 654. d. τοὺς φασιανούς Aristophanes in Nubib. *ex Athenaei sententiâ* aves dixit, non equos, IX. 387. a. n.
- Phasimelus, nobilis psalter apud Alexandrum, XII. 539. a.
- Phasis fluvius. Qui e Phasi aut Borysthene huc adpellunt, i. e. omnino, qui e remotis oris huc veniunt, I. 6. d. Sic, ad Phasin te relegabo, IX. 387. f.
- Phassa, vel Phatta, columbae species, IX. 394. a. & d.
- Phastor. *vide* Phrastor.
- Phaulia mala, *lib.* III. cap. 23. Phauliae olivae, II. 67. b. n. *conf.* XIV. 650. a. n.
- Phayllus, Phocensium tyrannus, mulierosus, XIII. 605. b. spoliat templum Delphicum, VI. 232. e.
- Phayllus *alius*, piscium lurco, apud Alexidem, VIII. 338. d.
- Pheidias. *vide* Phidias.

ieidippus, salsamentarius, III. 120. b.

ieidon, persona apud comicos, VI. 223. a. discit equos conscendere & ex eisdem descendere, *turpi sensu dictum*, IX. 402. f. n.

iemius cantor, I. 14. b. n. Achivorum reditum canit, I. 14. d. Multas hominum Deorumque res gestas noverat, XIV. 633. c.

ieneus, Arcadiae oppidum, quod perfluit Aroanius fluvius, VIII. 331. e.

iereboea, Thesei uxor, XIII. 577. b.

ierecles, Mimnermi inimicus, XIII. 598. a.

iera, *corruptum (ut videtur) nomen loci*, cuius aqua parum foecunda, II. 41. f. & 42. a. *Vide Animadv. Tqm. I. pag. 295 sq.*

iala, III. 125. f. & *ex professo*, lib. XI. cap. 103-105. Phiala Etrusca, I. 28. b.

ialia, oppidum Arcadiae. *vide* Phigalia.

ibalea ficus, III. 75. b. n. Phibalea myrti bacca, III. 75. c.

idias pictor, Φειδίας. *In eius nomine ludit Phryne, hominem parcum & avarum intelligens*, XIII. 585. f. Eius opus, Cupido, *ibid.*

idias, persona apud Antiphanem comicum, II. 38. b.

iditia Spartanorum, amicorum convivla, Φειδίτια, *sive rectius Φιδίτια, ut passim exhibent veteres nostrae membranae, quod idem valet ac Φιλίτια: quamquam veteres iam scriptores incerti fuerunt, utrum a parsimonia, an ab amicitia nomen invenerit illud institutum: de quo prae caeteris consulendus Meursius in Miscellaneis Laconicis, lib. I. cap. 9-11. De eodem instituto agitur apud Athenaeum nostrum lib. IV. cap. 15 extr. usque ad cap. 19 extr. Nomen ipsum legitur IV. 138. d. 139. c. 140. c. & e. V. 186. b. XI. 482. b. Homines eiusdem instituti participes, phiditae sive pheiditae nominabantur, IV. 140. d. & e.*

idippus, & Phidon. *vide* Pheidippus, & Pheidon.

igalea vel Phigalia, (Φιγάλεια vel Φιγαλία) Arcadiae oppidum, IV. 148. f. n. XI. 465. d. n. *Eadem* Phialia: *vide* *Animadv. ad* XIV. 629. a.

Phigalenses, Φιγαλείς, Messeniorum finitimi, potui dediti, X. 442. b. Phigalensium coena, lib. IV. cap. 31. & XI. 479. c.

Patria Phigalensis vel Phialensis, Anacus tibicen, XIV. 629. a. n.

- Phila, Illyria, Derdae & Machatae soror, uxor Philippi, XIII. 557. c.
- Phila, meretrix Attica, XIII. 587. e. Casii (s. Charisii) Elei mancipium, XIII. 593. f. Hyperidis oratoris concubina, ingenti pretio emta & manumissa, XIII. 590. d.
- Phila, filia Demetrii Poliorcetae ex Lamia, XIII. 577. c.
- Phila Aphrodite, VI. 254. a. *ubi acceperam de Demetrii & Lamiae filia: sed rectius de uxore Demetrii accipies. De eademque accipiendum videtur id, quod de templo & statuis Φίλας Ἀφροδίτης pag. 255. legitur: nam quod ibi vulgo scribitur ἀπὸ τῆς Δημητρίου μητρὸς Φίλας, id haud dubie vitiosum est; suspicor autem, non tam θυγατρὸς, (quod olim conieclaveram) quam γυναικὸς scriptum oportuisse, quae Dalecampii fuerat coniectura. Priorum quidem nostram coniecturam doctissimo etiam viro Iacobio probatam fuisse monui in Animadv. T. VIII. pag. 437.*
- Philadelphia, Asiae oppidum. Hinc Philadelphensis Pompeianus, III. 98. a.
- Philadelphus Ptolemaeensis, philosophus, Ἀειπνοσοφίστα, I. 1. d. n.
- Philadelphus flos & frutex, in Parthia nascens; eius nominis ratio, XV. 682. c. d.
- Philaenis Leucadia. (*Ind. Auſt.*) In eam Epigramma Aeschrionis, VIII. 335. c.
- Philaeum, templum Philae Aphroditae consecratum, VI. 255. c.
- Phileas Tauromenita, mechanicus, V. 208. e.
- Philelias, cantio in Solis honorem, XIV. 619. b.
- Philemon, comicus poeta, (*Ind. Auſt.*) Glyceram amavit, eamque in suarum fabularum quadam laudavit, XIII. 594. d.
- Philenus, pater Theodori tibicinis, XIV. 621. b.
- Philetaerus, rex Pergami, X. 445. d. XV. 697. c. d. meretricis filius, XIII. 577. b.
- Philetas Cous, (*Ind. Auſt.*) idem Grammaticus & poeta, Bitrida amicam cecinit: eidem cives Coi statuam aeneam posuerunt, XIII. 598. e. f. Gracili adeo corpore fuit, ut pedes plumbo munire cogeretur, ne a vento deiiceretur, XII. 552. b. Macie consumtus, IX. 401. e. Epitaphium eius, *ibid.*

hilinna, Larissaea Theffala, saltatrix, ex Philippo Macedone suscepit Aridaeum, XIII. 557. c. & 578. a.

hilinnis. *vide Indicem Titulor.*

hilinus quidam totâ vitâ nec cibo alio nec potu usus est nisi lacte, II. 44. c.

hilinus (*nescio an orator ille, cuius mentio fit X. 425. b.*) in convivis nominatur apud Stratonem sive Strattidem comicum, IX. 382. d.

hilippi, oppidum. Circa Philippos rosae centifoliae colebantur, ex Pangaeo monte transplantatae, XV. 682. b.

hilippides, (*comicus poëta, de quo conf. Ind. Auct.*) gracilis admodum homo, unus ex eis qui remp. administrarunt, XII. 552. d. e. Contra eum orationem habuit Hyperides, *ibid.* d. *Ab eo macilentus quilibet homo, velut in proverbio, dicebatur Φιλιππίδου λεπτότερος*, VI. 230. c. n. XI. 502. f. XII. 552. e. *Ει φιλιππίδουσθαι*, gracilescere, XII. 552. e.

hilippus, Amyntae filius, Alexandri M. pater, bibax fuit, idemque petulans, & in comitatu suo semper scurras & musicos & id genus hominum secum habens, *lib. X. cap. 46. & lib. VI. cap. 76 sq.* Antipatrum vero, sobrium virum, reveritus est, X. 435. d. Poculo usus est aureo, IV. 155. d. quod noctu pulvinari subiicere solebat, *ibid.* & VI. 231. b. sed & e cornu propinare solitus his quos benigne acciperet, XI. 476. d. Ridiculorum studiosus, collegio LX. scurrarum Atheniensium talentum misit, ea conditione ut illi ridicule dicta sua scripto consignata ad ipsum mitterent, XIV. 614. e. Luxuriosus fuit, sociique eiusdemmodi, *lib. IV. cap. 62. & lib. VI. c. 76 sq.*

Philippo Plato operam contulerat ad adipiscendum regnum, XI. 506. e. f. Polygamus fuit, ita ut quocumque intulisset arma, inde uxorem duceret, *lib. XIII. cap. 5. ubi recensentur plures eius uxores, libe-rique ex illis suscepti.*

Philippi abiectissimus adulator Cleisophus, VI. 248. c-f. Acerrimus inimicus Arcadion, tandem ei reconciliatus, VI. 249. c. d. Menecratem medicum, cogn. Deum, Philippus convivio exceptum ludibrio habuit, VII. 289. e. f. Pomorum esu inprimis delectabatur, VII. 276. f.

hilippus, Persei pater, rex Macedoniae, in Asia cum a
Pars I. L I

Magnesiis ficos in cibum militum suorum accepisset, Magnesiis dein Myuntem oppidum adtribuit, III. 78. f. Philippus is, qui a Romanis sublatuſ est, aſſentatorem habuit Heraclidem, qui regnum eius evertit, VI. 251. e.

Philippus scurra, apud Xenophontem, I. 20. b. XIV. 614. c. d. *Hunc forſan in animo habuerat Matro, cum de parodis & loquacibus nonnullis hominibus faceris loquens, ait, Εὐβοίος τε καὶ Ἑρμογένης καὶ δῖος Φίλιπποι,* XV. 697. f.

Philippus, Chaerephili filius, IX. 407. e.

Philiscus poëta, ſacerdos Bacchi, in pompa Ptolemaei Philad. V. 198. b. c.

Philiscus Epicureus, Roma eiectus, XII. 547. a.

Philistides Syracuſius, praestiſiator, I. 20. a. XII. 538. e.

Philo, adulator Agathoclis illius, qui familiaris fuit Ptolemaei Philopat. VI. 251. e. n.

Philocrates, paraſitus helluo, pro duobus vorans, I. 8. b. Eidem intemperantia a Demosthene exprobratur, VIII. 343. e.

Philoctetes, claudus in tragoediis, VI. 223. d. *Perperam olim Philoctetes ſcribebatur* I. 8. b. *pro Philocrates.*

Philocydes, VIII. 340. f.

Philolaus Pythagoricus, artis tibiae inflandae peritus, IV. 184. e.

Philomelus, dux Phocensium, templi Delphici primus ſpoliator, VI. 246. d. XIII. 605. c. n.

Philonides, hymenaeus amicus Naidis, XIII. 592. c. *Conf. Ind. Auſtor.*

Philopappus. Ad Philopappum Commentariorum libros ſcripſit Capito Alexandrinus, VIII. 350. c.

Philopator. *vide* Ptolemaeus Philop.

Philosophi, de cucurbita diſputantes, *lib. II. cap. 54.* Cum adoleſcentibus ſubinde communia convivia agebant, V. 186. b. Philosophorum mollitiem ridet Antiphanes, XII. 544. f. Philosophus quidam in convivio valde inepte ſe gerens, XIII. 607. d. Philosophus ſalator, *nomine* Memphis, I. 20. c. n. *coll. Animadv. T. VIII. pag. 394 med.*

Philosophi publico edicto expulſi ab Antiocho Syriae rege, *lib. XII. cap. 68. Item,* a Lyſimacho rege,

XIII. 610. d. e. ab Atheniensibus, *ibid.* e. f. *denique*
a Romanis, *ibid.* f. n. *conf.* Epicurei.

Philoras cantor, Polyidae discipulus, VIII. 352. b.

Philotesius calix, *lib.* XI. *cap.* 106.

Philoxenus Cytherius, (*Ind. Auct.*) *ad quem a nonnullis*
refertur id quod alii ad Leucadium Philoxenum
referunt, (conf. I. 5. f. IV. 146. f. & Animadv. ad
I. 6. b. ubi etiam Eryxidis filius nominatur.) Poëta di-
thyrambicus, idemque lurco & parasitus facetus, I.
6. a. b. & e. f. XIII. 598. e. n. gruis collum sibi pre-
catus, VIII. 341. d. n. A Dionysio ob vitiatam Ga-
lateam in lapicidinas coniectus, I. 6. f. Polypi bicu-
bitalis esu moritur, VIII. 341. a. b.

Philoxeni modos ediscebant Arcades, XIV. 626. b.

A Philoxeno nomen invenere Philoxeniae placentae,
I. 5. f.

Philoxenus, Eryxidis filius, I. 6. b. n.

Philoxenus Leucadius, I. 5. b. n. *coll. cum* IV. 146. f.
Conf. Indicem Auctorum; & paulo ante, voc. Philoxenus
Cytherius.

Philoxenus Prernocopis, parasitus, VI. 239. f. n. 241. e.
clarus ob facete dicta, 242. b. c. *quorum nonnulla et-*
iam memorantur, VI. 246. a-c. quo de loco confer quae
supra ad voc. Pausimachus notavimus.

Ad Philoxenum epistola commemoratur Alexandri, I. 22. d.
Qui Philoxenus, teste Plutarcho in vita Alexandr. T. I.
Opp. p. 667 sq. fuit τῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης στρατηγός.

Philoxenus solenista, ex piscatore tyrannus, III. 90. e.

Philyra meretrix, VII. 286. e. iuvenis adhuc desuit scor-
tari, XIII. 586. e.

Phinei filii caeci, VI. 223. c.

Phleum, scirpi vel arundinis genus: quod siccatum alen-
do igni inservit, VI. 228. e. n.

Phlexis avis, *apud Aristophanem*, IX. 398. c.

Phlius, *Peloponnesi* oppidum, V. 210. a.

Phliasium vinum, I. 27. d. *Patriá Phliasii: Ari-*
stias, Asopodorus, Pratinas, Timon. (Ind. Auct.)
Cratisthenes, (Ind. Rer.)

Phlogion sylvestre, flos coronarius, primo vere florens,
XV. 680. e. n.

Phlox, flos coronarius, XV. 680. e. redeunte solis splen-
dore emergit, 683. e.

Phlyaces apud Italos *quinam* dicti, XIV. 621. f. Phlyacographus Sopater, III. 86. a. n.

Phocaeenses ex Ionia (Φωκαῖς) Massiliam condunt, XIII. 576. a. Phocaeensis, Euxenus, *ibid.* Phocaeensis meretrix, Φωκαῖς ἑταῖρα, Cyri iunioris concubina, prius Milto, dein Aspasia nominata, XIII. 576. d.

Phocaicum flabellum, VI. 257. b.

Phocidem capiunt Thebani adiutore Philippo, XIII. 560. b.

Phocenses olim mancipiis non erant usi, VI. 264. c. d. Phocensium bellum cum Thebanis, Sacrum dictum, XIII. 560. b. n. Bellum cum Cirrhaeis, *ibid.* b. c. Phocensium tyranni Delphicum templum spoliant, VI. 231. c-e. 232. e. 264. c.

Phocion, vir frugalis, X. 419. a.

Phocus, Phocionis filius, ob luxuriam odiosus Atheniensibus, IV. 168. e. f.

Phoco rogante, archonte Cephisodoro, factum est decretum senatus Atheniensis, *cuius formula adponitur*, IV. 171. e.

Phocylidis versus iustis modis decantari soliti, XIV. 620. c.

Phoenice, palmulas gignit, I. 28. a. Unguento celebris, XV. 688. f. Plena est canticorum lascivorum, XV. 697. c.

Phoenices invenerunt literas, I. 28. e. Pistoria arte excellunt, III. 112. c. Gingran vel gingrin tibiam invenerunt, IV. 174. f. *item* nablum, 175. c. primi confecerunt tibias eburneas, IV. 183. e. Phoenicum colonia Rhodum incoluerat, VIII. 360. e. f. n.

Phoenicia navicula, γαῦλος Φοινικίδες, VII. 320. c. Phoenicium vinum, Byblinum, palmeum, οἶνος φοινίκιος & φοινίκινος, I. 29. b. n. c. d. XIV. 642. e. n.

Phoenice. Sic olim *etiam* dicta erat Caria, IV. 174. f.

Phoenix avis, nascitur Heliopoli, XIV. 655. b.

Phoenix, instrumentum musicum, XIV. 636. b. 637. b. n.

Phoenix Homericus, I. 9. a. 23. e. f. 25. f.

Phoenix quidam, (*architectus, aut mechanicus*) deducendae navis Philopatoris commodam rationem invenit, V. 204. c.

Pholades, conchyliorum genus, III. 88. a. 91. a.

Pholus centaurus Herculi ingens poculum vino plenum adposuit, XI. 499. b.

Phorbas, Triopae filius, frater Periergi, VI. 262. e. f. n.

Annua sacra in illius honorem celebrata, VI. 263.

a. n. Pater Aftydamiae, avus Leprei, X. 412. a.

Phormio, imperator *Atheniensis bello Peloponnesiaco*, cuius laudatur frugalitas, X. 419. a.

Phormio, Demostheni memoratus, XI. 486. c. *Vide Reiskii Indicem Historicum in Demosth.*

Phormio histrio, in Alexandri nuptiis comoedias egit, XII. 539. e.

Phormio, parasitus Seleuci, VI. 244. f.

Phormisium, meretrix Attica, inter coeundum mortua, XIII. 570. f.

Phormisius, legatus Atheniensium, dona accepit a rege Persarum, VI. 229. f.

Phoruscus, helluo, VIII. 344. a.

Phorinx, tibia obliqua, IV. 175. f.

Phrastor Aegialensis, XIII. 594. a.

Phrixus. Si quis arietem pastori per iocum eripuit, Phrixum hunc adpellant, VI. 242. f.

Phryges, apud Aeschylum, cum Priamo Graecos adeunt, Hectoris cadaver redempturi, I. 21. f. *τετρακίμν* vocant τὴν *Σπίδαχα*, II. 69. d. Phrygum & Lydorum sepulcra, qui Pelopem olim in Peloponnesum erant secuti, XIV. 625. e. f. Phryges haud secus ac Lydi olim sub Tantali fuerant imperio, *ibid.* f.

Phrygia. ἀνδράποδ' ἐκ *Φρυγίας*, I. 27. f. In Phrygia versatus erat Athenaeus, ac fortasse praeses fuerat *Phrygiae*, XIII. 574. f.

Phryx, Androcottus, XII. 530. c. n. Phrygius Midas (Φρύξ) Silenum capit, II. 45. c.

Phrygia ficus, II. 55. a. III. 75. b. Phrygia harmonia, XIV. 624. b. *conf.* Harmonia. Phrygia saltatio, XIV. 629. d. Phrygia tibia, IV. 176. f. n. 177. a. 185. a. Phrygium trigonum, IV. 183. e. Phrygius amaracus, flos aestivus, XV. 679. d. Phrygius rhythmus, asper, IV. 185. a. n.

Phrynaeus varius? *sive* Phrynaeum varium? XIV. 617. e. n.

Phryne, meretrix Attica, Epiclis filia, XIII. 591. c. charybdī similis, XIII. 558. c. olim colligenda cappari vitam sustentaverat, XIII. 567. b. (*quem ad locum in Animadv. Tom. VII. pag. 58. l. 8. pro Neaera, corrige Phryne.*) Proprium eius nomen fuerat Nicarete,

XIII. 591. e. Ita dives fuit, ut polliceretur Thebarum muros se instauraturam, si nomini suo honos haberetur, XIII. 591. d.

Phrynae festiva responsa, XII. 585. e. f. capitis rea acta, defensa est ab Hyperide, qui nudatum illius pectus ostendit iudicibus, XIII. 590. d. e. Ad eiusdem exemplar Venerem Anadyomenen pinxit Apelles, *ibid.* f. & Cnidiam Venerem finxit Praxiteles, 591. a. Phrynae ipsi statua aurea Delphis posita, Praxitelis opus, intemperantiae Graecorum monumentum, XIII. 591. b. Phryne Cupidinis statuam, Praxitelis opus, Thespensibus donavit, *ibid.*

Duae Phrynae fuerunt *auctore Apollodoro*, altera Sarpedion cognominata, altera Clausigelos: *Herodico auctore*, altera Sestos, Thespica altera, XIII. 591. c. Thespica Phryne, XIII. 583. b. c. 590. d.

Phrynichus, vetus poëta, ὀρχηστικὸς vocabatur, *quasi saltatorium diceret*, I. 22. a.

Phrynichus, nobilis tibicen, XII. 538. f.

Phrynon Paeaniensis, Demonis filius, Democharis ἀδελφιδούς, (*sed ἀδελφὸς apud Demosth. contr. Neaer. pag. 1355. c.*) cum Stephano oratore alternis diebus usus est Neaera, XIII. 593. f.

Phrynon Thebanus, pater Attagini, IV. 148. e.

Phtheiropyla, cognomen Phanostratae meretricis, XIII. 586. a.

Phthia virgo, cuius amore in columbae formam versus est Iupiter, IX. 395. a.

Phthois, placentae genus, XIV. 647. d. e.

Phya, Minervae habitu Pisistratum Athenas reduxit, XIII. 609. c. Eadem dein Hipparchi uxor, *ibid.* d.

Phycen, (*sive* Phyces) & Phycis piscis, ὁ φυκὴν & ἡ φυκίς, VIII. 355. b. *sed pro φυκὴν ibi videtur φύκῃς legendum, ut in Animadv. monuimus. Hinc accusativus casus φύκην, III. 107. c. Sed plerumque diminutivā formā φυκίς, quod ibid. vs. 12. occurrit. Conf. VII. 282. a. 295. f. 319. c. n. 320. e. 322. e. n. IX. 403. b. Spinis obsitam & colore variam phycidem dicit Aristot. VII. 319. c. In Saxatilibus numeratur, VII. 305. b. Phycides elixae, IV. 131. e. Aliā item diminutivā formā φύκειον, phycium, Φαίδων δὲ φύκει' αἰνεῖ, VIII. 344. f.*

Phycussae insulae unde dictae, I. 30. d. n.

Phylacus rex, sacra faciens, *apud Hesiodum in Metamordia*, XI. 498. b.

Phyle & Phylae, pagus Atticus, Oeneidis tribus: hinc Φυλῆαι, X. 424. f. n.

Phyllas, φυλλὰς, moretum vel intritum ex herbis, IV. 133. f. n. IX. 403. b. *Proprie collectivum nomen, folia significans*, XV. 683. e. n.

Phyllis, φυλλίς, herbulæ, quæ vel condimenti loco adhibentur, vel per se in cibum capiuntur, II. 66. d. n. coll. *Animadv. ad IV. 133. f.*

Phylo, una ex Helenae famulis mulieribus, *apud Homerum*, V. 191. b.

Phyromachus, helluo, VIII. 343. b. coenans cum Corydo, VI. 245. e. In eum epigramma, X. 414. d. e.

Phyromachus, Pythagoricam philosophiam professus, sed lubricis moribus homo, IV. 161. c.

Phyfa, piscis Niloticus, VII. 312. b.

Physcidas, gentile nomen, a Physco genus repeters, XIII. 605. b. n.

Physicillus, exiguus panis rotundus, IV. 139. a.

Physinges, allii species, sive, alliorum capitula, II. 68. e. n.

Physte maza, *apud Athenienses*, III. 114. f. IV. 149. a. n.

Phyxicinus piscis, IX. 403. b. n. *sed mendosa videtur scriptura.*

Picridiae fici, III. 78. a.

Pieria terra, III. 125. d. Πιερίων aut Πιέρων, pro Πειραιῶς corrigunt docti viri, II. 44. c. n. *ubi tamen non temere damnanda librorum scriptura. Conf. mox, voc. Piræeus.*

Pilæ lusus, lib. I. cap. 25 sq. Saltatio cum pila, I. 14. d.

Pilulam facientes patrimonium, IV. 165. d. & e.

Pincernae delubrum, ab Hercule consecratum in honorem Cyathi pincernae, quem invitus occiderat, IX. 411. a.

Pincernarum munere fungebantur olim nobiles iuvenes, X. 424. e. - 425. a.

Pindarus, (*Ind. Auctor.*) sublimis & grandiloquus, XIII. 564. d. Amori mirifice addictus, XIII. 601. c.

Pinea corona, in pompa Bacchica Ptolemaei Philadelphi, V. 200. a. Alii hederâ coronati erant, alii πίνυι. *conf. ibid. d. & e. Pineâ coronâ aliâs coronabantur victores Isthmiorum: quo respici apud Athen. XV. 666. e. existimavit Casaubonus.*

- Pinea nux, *lib.* II. *cap.* 49. Nuclei comeduntur alicae mixti, III. 126. a.
- Pinna, & Pinnophylax *vel* Pinnoterres, *lib.* III. *cap.* 38. *Vires diaeteticae*, III. 91. e. Pinna margaritifera, *lib.* III. *cap.* 46. cui item inesse *perhibetur* pinnophylax, III. 93. f.
- Pinum, *πῖνον*, vinum hordaceum, X. 447. b.
- Piper, *lib.* II. *cap.* 73. Libycum, II. 66. d. Duo piperis genera, II. 66. e.
- Pipiones, pulli gallinacei, IX. 368. f.
- Pira *vel* Pyra, *fructus*, ἀπία, unde Peloponneso vetus nomen Ἀπία, XIV. 650. b. c. In aqua inferri in convivia solebant, *ibid.* b. Apud Homerum ἄχναί, I. 24. f. 25. a. Pirorum a patre sibi donatorum meminit Ulysses, I. 25. b.
- Piraeus portus, & oppidum munitum. Pythermus ἐν τοῖς Πειραιῶς τυραννίσασιν ἀναγράφει καὶ Γλαυκῶνα, in eorum numero, qui Piraei fuere tyranni, ponit etiam Glauconem, II. 44. c. n. & *Animadv. Tom. VIII. pag.* 399. qui locus immerito sollicitatus est a viris doctis. Nempe, in decem viris, qui a triginta tyrannis Piraeo erant praefecti, Xenophon nominat Charmidam, Glauconis filium, *Hist. Graec. lib.* II. p. 370. Pythermus vero ipsum etiam Glauconem in eorundem numero retulit.
- Piraei gramia, Aegina insula, III. 99. d.
- Pirene. *vide* Peirene.
- Pirithous, XIV. 613. a. Pirithoi nuptiae, *πίθωρα*, XI. 474. c.
- Pisa, *vel* Pisas, rivus Olympiae, X. 414. a. n. & *ibid.* c.
- Pisaea terra, Πισαῖοι κλήροι, apud Nicandrum, XV. 683. a. n. Eadem Pisatis: in qua templum Dianae Alphaeusae, VIII. 346. b.
- Pisaeum altare Iovis, Olympiae, X. 413. a. *coll.* 412. f.
- (Pisaei equites *perperam* olim pro Nisaeis, V. 194. e. n.)
- Pisander, lurco vorax, X. 415. d.
- (Pisanon ex coniect. legebat Dalecampius IX. 406. d. pro πύανον.)
- Piscarii Athenienses, hominum & avarissimi & insolentissimi & dolosissimi, *lib.* VI. *cap.* 4 - 10.
- Piscatori retia sunt aratrum, VII. 284. a. Piscatores thyn-
norum, felici captura usi, primum quem ceperant

thynnum Neptuno immolant, VII. 297. e. Ex piscatore tyrannus, III. 90. e.

Laus artis piscatoriae, *lib. VI. cap. 11. Artis piscatoriae Scriptores*, I. 13. b.

Pisces. *De his agitur fere toto libro VII. & VIII. Piscium χρείας explicari ab Athenaeo ait auctor Epitomae*, I. 1. a. n. Piscium capturam noverant heroës Homerici, I. 13. a. b. 25. b. quamquam eos non inducit poëta piscibus vescentes, I. 25. d. Pisces laudantur Sicyonii, I. 27. d. Pisces *potissimum nomine ὀψοῦ* intelligebant Athenienses, *lib. VII. cap. 4.*

De singulis piscium generibus & nominibus, aliisque rebus ad Pisces spectantibus, videndus Index Titulorum Libri septimi & Libri octavi, in fine Tomi III. nostri Athenaei, item Tituli qui ad oras eorumdem librorum adscripti sunt. Quodque piscium genus suo sub nomine in hoc ipso Indice commemoratur. Nos hic pauca subiiciemus.

Piscis Sacer, *lib. VII. cap. 18. & 20 sq.* Pisces Diis sacriati, mullus Hecatae, citharus Apollini, boax Mercurio, &c. VII. 325. a. b. Piscis cuius nomen non licet Graecis versibus exprimere, VII. 284. e. n. Pisces fossiles, *lib. VIII. cap. 2.* Pisces vocales, *lib. VIII. cap. 3. & 6.* mansueti, VIII. 331. e. Pisces in terram exeuntes, VIII. 332. b. & *ibid. cap. 5.* Pisces saxatiles *distinguuntur a pelagiis*, VIII. 355. b.

Piscibus pluit coelum, VIII. 333. a.

Variorum piscium in cibum parandorum ratio exponitur lib. VII. cap. 41. & cap. 45. Pisces nonnulli delicatiores, aliorumque partes in cibo delicatiores, commemorantur in Antiphanis anapaests, VII. 295. f. *sed ista quidem per iocum dicta.* Piscium vires in cibo, *ex Diphili Siphniæ sententia*, *lib. VIII. cap. 51 - 53.* ex Mnesitheî praeceptis, *cap. 54 - 56.*

Piscina multo sumtu instituta Agrigenti, XII. 541. f.

Pistratidarum caedes ab Harmodio & Aristogitone commissa, XIII. 602. a.

Pistratus, Atheniensium tyrannus, bibliothecam instruxit, I. 3. a. *conf. Supplem. Animadv. Tom. I. p. 488.* Moderatus & liberalis, XII. 532. f. 533. a. *sed & multa arroganter fecit; in his, quod Bacchi statuam publicam ad sui vultus similitudinem effingendam curavit,*

- XII. 533. e. Athenas reducitur a Phya, Minervae habitu, XIII. 609. c.
- Pistacia, *lib.* XIV. *cap.* 61.
- Piston, thoracum fabricator, cum quo saepe Socrates sermones miscebat, V. 220. e. π.
- Pistor commendatur e Lydia aut Phoenicia, III. 112. c.
- Pistores praestantissimi, Cappadoces, *ibid.*
- Pistorium opus. *Vide* Panis, & Placenta.
- Pisum legumen, IX. 406. c. XI. 476. f.
- Pitana, Πιτάνη, oppidum Aeolicum, in cuius vicinia praestans colitur vinum, I. 31. c. d.
- Patriá* Pitanaensis, Πιταναιῶς, Matreas vel Matron parodus.
- Pithensis, Πιθεύς, (*sive* Πιτθαεύς) ex Pytho, pago Attico, VI. 234. f. n.
- Pithyllus, cognomine Tenthies, i. e. Catillo, I. 6. c.
- Pittacus Periandrum monet de fugienda ebrietate, X. 427. e. f.
- Pitthei filia, Aethra, Aegei uxor, XIII. 556. f.
- Pix. Picis multiplex usus in re nautica, V. 206. f. a. 207. b. 208. a. Pice corpus glabrunt Etrusci & alii populi ad Occidentem incolentes, XII. 518. a. b.
- Pixodarus, regis Cariae filius, XI. 472. f. *Vide Animadv. ad* XI. 472. e.
- Placentae. *De his ex professo agitur, lib.* XIV. *cap.* 51 - 58. ubi plurima placentarum genera & nomina commemorantur. Latina magis, quam Graeca nomina placentarum multa ex Chrysippo Tyaneo adferuntur XIV. 647. c. d. Multa etiam placentarum genera sub panum nominibus commemorantur *lib.* III. *cap.* 74 *sqq.*
- Atheniensem placentam laudat Archesistratus, III. 101. d. e. Apicia nominantur plura placentarum genera, I. 7. a. Philoxeneae placentae, I. 6. d. e. Nuptialis placenta, γαμήλιος, scil. πλακούς, VII. 280. d.
- Placuisse turbae, saepe magnae ineptiae indicium est, XIV. 631. f.
- Placûs, (*quasi* Placenta) vicus in ditione Troiana, XIV. 644. a.
- Plagiarii. Sophocles nonnulla suorum Aeschilo subripuit, I. 17. d. n. Alexis Eubulo, I. 26. a. Eubulus Euripidi, II. 64. d. n. Antiphanis versus suos fecit Eriphus, III. 84. b.

langon, meretrix Attica, XIII. 558. b. 567. e. n. *Patria* Milefia, Pasiphila cognominata, cum Bacchide amicitiam contrahit mira quadam occasione, XIII. 564. b - d.

langon, unguentarius, Eleus, XV. 690. e.

langonium, unguentum a Plangone inventum, XV. 690. e.

iani, circulatores, *lib.* XIV. *cap.* 5.

antae quaedam nec florem nec semen producant, II. 62. f. n.

astinx in corradi ludo, XI. 487. d. e. XV. 666. f. 667. a.

ataea, ubi adv. Persas aciem instruxere Graeci, ἡ Πλάταια, *sed ex codicis ms. Ven. scriptura, τὰ Πλάταια*, IV. 148. f. n.

atanus & vitis aurea regis Persarum, XII. 539. d. n.

Delphica platanus, XV. 701. d.

ato philosophus. *Eius dictum* de his qui vestiri rite nesciunt, I. 21. b. Plato & alii philosophi ridentur ab Epicrate comico, *lib.* II. *cap.* 54. Plato cautionem commendat in pangendis novis nominibus, III. 99. d. Horologium nocturnum hydraulicum confecit, IV. 174. c.

Plato quando natus sit, & quando vita functus, V. 217. a. b. Falsa tradidit de Socratis militia, *lib.* V. *cap.* 55. Plures Platoni nugae & errores exprobrantur, *ibid.* *cap.* 57 - 61. ubi vide argumenti summas in ora nostri Athenaei.

Plato & Lycurgus aurum & argentum e suis rebus publicis eiecerunt, VI. 233. a. Ficorum avidus Plato, VII. 276. f. Pueros ante decimum octavum annum noluit vinum gustare, X. 440. b. c.

Plato Homerum e sua republ. expulit, XI. 505. b. Mimicâ usus est poësi, *ibid.* b. c. Platonem sermones Socratis prorsus finxisse adfirmant Gorgias, Phaedo, Timon, XI. 505. e. *Etiā* Socrates praedixerat, multa in se mentitum esse Platonem, 507. c. *Dictum Platonis*: Postremam tunicam, quam exuunt homines, esse gloriae cupiditatem, XI. 507. d. n. Plato Archelaum accusat, quod dominum interfecerit; eidem tamen Archelao amicissimus fuisse perhibetur, XL 506. e. Philippo operam contulit ad adipiscendum regnum, XI. 506. e. f. Maledicus fuit in multos, *lib.* XI. *cap.* 114 sq. invidus in condiscipulos, *prae-*

fertim in Aeschinem & Phaedonem, XI. 507. c. ter ipse in Siciliam profectus, eadem *tamen* de causa cavilatus est Aristippum, 507. b. Mortuo Socrate, bono animo esse iussit condiscipulos, se enim idoneum esse qui illi succederet, *ibid.* a. b. Discipulos habuit impios & tyrannicos, *lib.* XI. *cap.* 119.

Platonis Dialogi multi alieni sunt, nonnulli ex Aristippi disputationibus hausti, alii ex Antisthenis, alii ex Brysonis Heracleorae, XI. 508. c. d. Coenae eius quales fuerint in Academia, X. 419. c. d. Archaeonassam meretricem amavit Plato, XIII. 589. c. Platonem audiverat Lathenea Arcadica, XII. 547. d.

Platonis problema arithmeticum, de pomis vel coronis distribuendis, *lib.* XV. *cap.* 10. Metempsychosis, XV. 679. a. b.

Plausus plebis, malum omen, XIV. 631. f.

Pleiades, eadem Peleides, apud Homerum & alios poetas, *lib.* XI. *cap.* 79 sq.

Pleionen, matrem Pleiadum, infestus persequitur Orion, XI. 490. d. & f.

Pleistarchus: Pleisthenes. *vide* Plistarchus, & Plisthenes.

Plemochorae, postremus dies Eleusiniorum mysteriorum, XI. 469. a. b.

Plemochorae, vas fictile quo utuntur in Eleusiniorum mysteriorum celebratione, *ibid.*

Plenilunio incrementum capiunt echini in mari, & cucumeres in hortis, III. 74. c. De echinis *rursus*, III. 88. c. n. *ubi tenendum fortasse ισχύουσι, quod in ισχουσι a nobis mutatum.*

Plethagoras *per iocum* nominatus est sophista quidam, VI. 271. d. n.

Pleuratus, frater Genthionis, vel Genthii, regis Illyriorum, a fratre occisus, X. 440. a.

Plicia placenta, XIV. 647. c.

Plinthine, Aegypti oppidum, I. 34. a. n.

Plistarchus, Πλεισταρχος. Huic libros suos Ὑγιεινῶν dedicavit Diocles, VII. 321. d.

Plisthenes, Πλεισθένης. Eius donarium Delphicum, XIII. 605. c. n.

Plistus, Πλειστός, fluvius *Phocidis*, III. 82. a. n.

Plotes pisces, VII. 288. b. n. *idem* qui alias *καστροίς*, mugiles, VII. 307. b.

ut piscibus, tritico, ranis, VIII. 333. a. b.

archus Alexandrinus, Grammaticus, deipnosophista, I. 1. c. n.

ri mater Ceres, XV. 694. c. *Scol.* 2. Plutum ipsum e terrae penetralibus educere sperant qui metalla fo- diunt, VI. 233. e. Πλοῦτος ἥκουσε, *metonymice*, pro viro divite, VIII. 359. f.

iviae auctor & moderator Iupiter, XV. 675. c. *Conf. supra*, voc. Pluit.

ythagoras, Cypri regulus, dona accipit ab Alexandro, IV. 167. c. n.

yx, locus Athenis. τὴν θεῶν χρησμοῖς καθωσιωμένην Πρύ- γα, V. 213. d. n.

cillator. vide Pincerna. κήρυκες olim pincernae, lib. X. cap. 26.

cula tria tantum bibenda sapientibus, II. 36. b-d. X. 441. e. Poculum aureum Philippi, IV. 155. d. Maio- ra pocula post coenam data, X. 423. c. An veteres etiam maioribus biberint poculis, lib. XI. cap. 4. Po- cula fictilia: vide Fictilia. Coptica: vide in Coptus. E fictilibus aurea fecit Agathocles, XI. 466. a. Po- culorum ostentatio, lib. XI. cap. 14. Pocula in pre- tio habita, lib. XI. cap. 16. Pocula caelata aurea, & gemmis distincta, cap. 17. Pocula literata, lib. XI. cap. 30. & XI. 489. b. c. Poculum Boni Dei, Iovis Servatoris, Sanitatis, lib. XV. cap. 47.

, De Poculis, & omnino de Vasis potoriis ex pro- fesso agitur libro XI. cuius vide titulos, vel ad oras li- bri adscriptos, vel in fine Tomi IV. nostri Athenaei.

dalirius, eximius medicus, X. 458. e.

des, apud Homerum, primus parasitus, VI. 236. c. vul- neratur in ventre, *ibid.* d.

œsis mimica: ea usus est Plato, sed invenit eam Alexa- menus Teius, qui ante Platonem Dialogos scripsit, XI. 505. b. c. Poësis prosaica, X. 445. b. n. XIV. 639. a. n. Poëseos scenicae saltationes tres, tragica, comica, satyrica: poëseos lyricae item tres, pyr- rhicha, gymnopaedica, hyporchematica, XIV. 630. c. d.

œtae. Poëtis vinum Pegasus est, II. 39. c. Apud prae- stantissimos poëtas veteres reperiuntur pravae non- nullae sententiae, III. 122. b. c.

- Polemarchorum porticus (ἡ πολεμάρχους στοὰ) Phlimate, V. 210. b.
- Polemicus modus tibialis, XIV. 618. c.
- Polemon, Academicus, abstemius, II. 44. e. ad coenantes ituros quo modo hortari solitus, X. 419. c.
- Polemon Periegeta. *vide Ind. Auctor.*
- Polentam ex hordeo Lesbio comedunt Dii, III. 111. f. 112. a. Polenta vino iniici solita, *lib. X. cap. 40. b. ibi not.*
- Pollis Argivus, rex Syracusarum, I. 31. b. n.
- Pollis Atheniensis, XI. 477. c.
- Pollium vinum in Sicilia, I. 31. b.
- Polus, ad imitationem solarii quod Achradinae erat, confectus, V. 207. e. f.
- Polyarchus, cognomine Ἡδυσπάρης, (Voluptarius) legatus missus Tarentum a Dionysio iuniore, de voluptate tamquam summo bono disputat cum Archyta, *lib. XII. cap. 64 sq.*
- Polybiades Lacedaemonius, Naclidis pater, XII. 550. d.
- Polybus, Mercurii filius, Glauci pater fuisse perhibetur, VII. 296. b.
- Polyclea, meretrix Attica, a qua fabulae titulum fecit Alexis, XIV. 642. c.
- Polycrates, Sami tyrannus, quidquid aliis in regionibus suo in genere nobile esset, (capras, oves, sues, canes) id Samum transferendum curavit, XII. 540. d. Lydorum mollitiem aemulans, Lauram Sami opposuit Dulci Anconi Lydorum, & Samiorum flores floribus Lydiis, XII. 540. f. Palaestras, tamquam sibi periculosas, incendi evertique iussit, XIII. 602. d.
- Polycratis aetate vixit Anacreon, XV. 673. d. Anacreontis aemulus in pueri amore fuit Polycrates, XII. 540. e. Medicum habuerat Democedem Crotonitaram, XII. 522. b. Occisus est ab Oroeta, *ibid.*
- Polycraton, Critonis filius, Rhenaeensis, Delios accusans, eleodytis se litem intendere ait, IV. 173. b.
- Polyctor, citharoedus, VI. 245. d.
- Polydorus Teius, medicus & commensalis Antipatri, XII. 548. e. f.
- Polyeuctus, luxuriosus homo, ab Anaxandride comico perstrictus, ut qui patrimonium abligurisset, IV. 166. d.

olyeuſtus, Achaeus, parodus carminum ad citharam can-
ratorum, XIV. 638. b.

olyidas cantor, Πολυιδας, cuius discipulus Philotas mu-
ſico certamine vicit Timotheum, VIII. 352. a. b.

olyidus, Πολυειδης, ſacrificans, Peteum praetereuntem
detinuit, & partem victimae ei adpoſuit, XI. 459. a. n.

olymathia, vana res, XIII. 610. a.

olynices, Oedipi filius, XI. 465. f.

olypus piſcis, *lib.* VII. *cap.* 100-104. Tum de nautilo,
qui polypo ſimilis eſt, atque etiam polypus nautilus
nominatur, *cap.* 105 ſq. Idem nautilus, polypus re-
migans, VII. 317. b.

Polypi deſcriptio, pedes, acetabula, atramentum,
mecon, *lib.* VII. *cap.* 101. Polypus ſe ipſe comedere
falſo perhibetur, *cap.* 102. Mutat colorem, *ibid.* VII.
317. a. & f. Inde monent poëtae, polypi exemplo ad-
commodandum ſeſe temporibus & hominibus, *ibid.*
& XII. 513. c. Polypus oleae ramo capitur, VII. 317.
c. d. & ſale ante cubile eius adſperſo, VII. 316. f.
Polypi coitus & generatio, VII. 316. e. & 317. d. e.

Polypus in cibo vires habet aphrodiſiacas, II. 63.
f. n. 64. a. VII. 316. c. VIII. 356. f. Ex comeſo cru-
do polypo mortuus eſt Diogenes, VIII. 341. e. Ex
comeſo bicubitali polypo bene condito mortuus Phi-
loxenus, *ibid.* a-d.

olysperchon, nobilis Macedo, grandior natu, quando
adpotus erat, ſaltare conſueverat, IV. 155. c.

olyſtratus Athenienſis, Theophraſti diſcipulus, Tyrre-
nus cognomine, tibicinarum veſtes induebat, XIII.
607. f.

olytecnuſ, Chiorum tyrannus, VI. 259. a. b.

olyxenus Tauromenita, legatus ad Nicodemum, XI.
471. f. n.

oma. vide Mala.

omiferi, ſ. Malophori, regum Perſarum, XII. 512. b. d.

ompa Antiochi Epiph. *lib.* V. *cap.* 22 ſq. Ptolemaei Phil-
adelphi, *lib.* V. *cap.* 25 ſqq.

ompeianuſ, Philadelpheniſis, vocabulorum venator, *lib.*
III. *cap.* 53.

ompeiuſ Magnus: in illiuſ uſum Atticuſ paedotriba fol-
liculi ludum invenit, I. 14. f. Pompeii oppidum:
vide continuo deinde.

- Pompeia**, Hispaniae oppidum, quasi Pompeiopolin dicitur, i. e. Pompeii oppidum, XIV. 637. f. 638. a.
- Pompicum** tuba canere, X. 415. a.
- Pompius Numa**. *Idem* Numa.
- Pompius** dicitur, III. VII. cap. 18. & 20 sq. quem comedere neias, VII. 283. b. Nomen habet διὰ τὸ πρῶτον τῆς τῆς νείας, VII. 284. d. Idem putatur atque carytoparus, *ibid.* Ex homine piscis, *lib.* VII. cap. 13. Pompeius homo fuerat mare exercens, VII. 283. a. & e. i.
- Pominae** iniuae ad Etruriam, ex adverso Tarracinae, VI. 224. c. a.
- Pontianus** Nicomediensis, philosophus, deipnosophista, I. 2. d. a.
- Pontocharybdis**: sic Eurymedontem adpellat Hipponax, XV. 638. c.
- Pontoonus**, I. 13. e.
- Pontus**. Ponticorum populus Romam translatus, I. 20. c. a. Ponticos ridet Stratonicus, VIII. 351. e. Ponticus tyrannus Leucon, VI. 257. c. Ponticum oppidum Cerasus, II. 51. a.
- Patrii* Pontici: Chamaeleon Heracleota, & Heraclides. (*Ind. Auctor.*) Hestiaeus Amisenus, (*Ind. Rer.*)
- Pontica** pux, eadem διὸς βάλανος, id est, iuglans, II. 53. b. a. & f. aliis castanea, aliis avellana, II. 54. b. Ποντικὸν ἔλαν, III. 116. f. Ponticum salientum, VI. 275. a.
- Popa**, coquus sacrificus, XIV. 659. f.
- Populus alba**, Herculi sacra, III. 82. d. Populo (λεῖνη) similes paederotes, XV. 684. b.
- Porcellus**, *lib.* IX. cap. 17 sq. Porcellus partim affus partim elixus, *lib.* IX. cap. 19. & 26. Porcellorum dimidiata capita, IX. 384. c. d. Lactentes porcelli, *lib.* IX. cap. 54. Porcelli affi, XIV. 656. f.
- Porcus** & Porca, IX. 375. c. d. Porcus immanis magnitudinis, *ibidem* d. Porcus apud Crentenses animal sacrum, IX. 375. f. 376. a. Argivi suem immolant Veneri, isque festus dies Hyteria dicitur, III. 95. f. 96. a. *Conf.* Aper, & Porcellus.
- Porcus** vel Sus, piscis, *lib.* VII. cap. 131. Porcus fluviatilis & scarus soli ex piscibus vocales sunt, VIII. 331. d.

Porphyra, *an meretricis nomen?* a qua sumtus titulus fabulae Xenarchi. *vide Ind. Aust. voc. Xenarchus.*

Porphyrio avis, *lib. IX. cap. 40.* Libyca avis, & Diis Libyae sacra, *ibid.*

Porphyris, πορφύρις, avis, diversa a porphyrione, IX. 388. d. e.

Posidonia, Ποσειδώνια, Neptuno festi dies, XIII. 590. f.

Posidoniatae, Ποσειδωνιάται, incolae Paësti oppidi, origine Graeci; sed barbari facti, nonnisi unicum adhuc festum Graecanicum agentes, XIV. 632. a.

Posidonius Stoicus (*ut quidem perperam ait Athenaeus, cum Panaetium nominare debuisset*) comes Scipionis in legatione Aegyptiaca, XII. 550. d. e. n. XIV. 657. f.

L. Postumius consul, XII. 547. a.

Potalinum vinum, *ex Casaub. coniectura*, Πωταλῖνος *legentis* I. 27. d. n. *pro vulgato ἰωταλῖνος.*)

Potamii, pagus Atticus, VII. 299. b.

Potare. De potando praeceptum Mnesitheï medici, *lib. XI. cap. 67. Conf. Bibaces, & Bibere.*

Potheina, *vel* Pothina, tibicina, Ptolemaei Philadelphi concubina, XIII. 576. f.

Pothino (Ποθεινῶ, *sive Ποθεινῶ scribi debuit*) neurospastae scenam aperuerunt Athenienses, I. 19. e.

Pothos, flos coronarius, & corona ex eo confecta, XV. 679. c. d.

Potibazis, vox Persica, XI. 503. f.

Potidaea. Ad Potidaeam an pugnaverit Socrates, V. 215. e. 216. c.

Ποσειδῶν, *dorice idem ac Ποσειδών*, Neptunus, VII. 320. c.

Potoria vasa. *vide* Poculum.

Potus largior initio coenae nimiam generat humorum collectionem, III. 120. d. Potus immodicus hominibus similiter nocet, ut nimius imber plantis, XI. 504. c. d.

Praecones, olim pincernae, *lib. X. cap. 26.* Κήρυκες apud Athenienses olim coqui & popae, *lib. XIV. cap. 79. Idem* apud Homerum sacrificantibus ministrant, *ibid.*

Praegustatores, *lib. IV. cap. 71.*

Praenestinum vinum, I. 26. f.

Praesentibus fruendum, *lib. III. cap. 62. ex Antiphane.*

Praestantiora quaenam habeat quaeque civitas, I. 4. c. 27. d. - 28. a.

Praestigiatores, plani, circulatores: Matreas, Nympho-
Pars I. M m

- dorus, Pothinus, Theodorus, Xenophon. *Vide suis locis in hoc Indice. Conf.* L. 19. f. 20. a. XII. 538. e.
- Praestigiatrices mulieres, in caput per erectos gladios sese provolventes, ignemque evomentes, IV. 129. d.
- Praetextata verba, X. 453. a.
- Pramnia petra, in Icaro inf. I. 30. c.
- Pramnium vinum, (Πράμνησιος οἶνος) crassum, & multum nutriens, I. 10. a. Pramnium Lesbium, I. 28. f. 29. a.
- Pramnium vinum in Icaro inf. I. 30. b. Variarum variorum super eo sententiae, *lib.* I. cap. 55.
- Praefocurides, II. 69. a. n.
- Pratinas Phliasus, vetus poeta, (*Ind. Austr.*) ἑρχουστίνος; I. 22. a.
- Praxiteles statuarius, XIII. 591. a. & b. 585. f.
- Premnades, (*sive* Premades) thynnides, VII. 328. f.
- Priamus, luxuriam vituperat filiorum, I. 9. c. filii cadaver redempturus venit, I. 21. f. 23. f. & 24. a. V. 190. f. VI. 226. f. & pro eo cum alias res pretiosas, tum pulcrum poculum offert, XI. 781. c. (*pag.* 211. *nostr. edit.*) Multis praeter Hecubam utitur uxoribus, XIII. 556. b.
- Priapus, cognomen Bacchi apud Lampfacenos, I. 30. b.
- Priapus Baccho adstans, in pompa Ptolemaei Philad. V. 201. c. d.
- Priene, Ioniae oppidum. Unde Prienensis Myron. (*Ind. Austr.*)
- Primitiae Deo oblatae, quamnam vim habeant, VIII. 363. d. e.
- Pristis, poculi species, XI. 784. a. (*pag.* 223. *edit. nostr.*) 484. e. 496. b.
- Proaron, ligneus crater, XI. 495. a.
- Problemata ridicula ad imitationem Problematum Aristotelis, I. 19. d. e. *conf.* Quaestiones.
- Prochoides apud Xenophontem, XI. 496. c. n. Prochoïdion, XI. 473. c.
- Prochytes, poculi species, XI. 496. c.
- Proci cur exsecrati sint Phemium cantorem, I. 14. b-d. latrunculorum ludo experiebantur quisnam Penelope esset potiturus, *lib.* I. cap. 29.
- Procles, Epidauri tyrannus, pater Melissae, uxoris Periadri, XIII. 589. f. n.
- (*Proclides, perperam olim pro* Heraclides, VI. 251. e. n.)
- Procnides, caricarum genus quoddam, XIV. 653. b.

Proconnesius Aristeas, XIII. 605. a. n.

Procurator Caesaris in Mysia, Larensius convivator deipnosophistarum, IX. 398. e.

Prodicus ridetur ab Aeschine Socratico, in dialogo Callia, V. 220. b.

Proetidae, Proeti filiae, furore laborantes, sanantur a Melampo, VIII. 340. a. b.

Promachiorum festum apud Lacedaemonios, XV. 674. a. n.

Promachus, in ludis ab Alexandro ad Calani tumulum institutis palmam bibacitatis adeptus, quatriddo post mortuus est, X. 437. b.

Promalanges, *vel* Promalangi, *apud Clearchum*, VI. 256. a.

Prometheus, vinculis solutus, in poenam ignis furto ablati caput vincere iubetur; unde coronandi capitis mos originem cepit, XV. 672. e. f. 674. d.

Prona manus, χερς καταπρηνής, saltationis species, XIV. 630. a.

Pronactis filiae proci, postquam spe exciderunt, comam absciderunt, XII. 528. d.

Pronomus Thebanus, clarissimus musicus, Alcibiadis praeceptor, IV. 184. d. primus eisdem tibiis omnia modorum genera peregit, XIV. 631. e.

Prooemia ἀγνσίχορα Pindari, IV. 180. e. n.

Propinare, nominatim salutando aliquem ad bibendum invitare, *lib. X. cap. 41.* V. 193. a. *Item*, inter pocula alteri aliquid dono offerre, IV. 151. c. Propinatio Carmanorum, II. 45. f.

Propis Rhodius, citharoedus, magnus staturâ, exiguus arte, VIII. 347. f. 348. a.

Propoma. *vide* Gustatio.

Propria quatenus habeat quaeque civitas. *Vide supra*, Praestantiora.

Propylaea, intelligunt bellaria, in publicarum aedium vestibulis vendi solita, XIV. 652. e. n.

Prorae praefectus in navi, ὁ πρῶτος, V. 209. a.

Proscenium, cognomen Nannii meretricis, XIII. 587. b.

Proschium, locus Aetoliae, ubi Pincernae delubrum ab Hercule consecratum, IX. 411. a.

Proserpina cum suis virginibus flores colligit, XII. 554. b. Violis obscurum tribuit colorem, XV. 684. c. In Proserpinam & Cererem scolion, XV. 694. c. *num. 2.*

- Cantica Proserpinae & Cereri dicata, iuli, XIV. 619.
b. ubi Προσεφώνη scribitur nomen. Apud Proserpinam, i. e. in ορκο, IX. 397. c. n.
- Profodiaci modi saltationis, XIV. 631. d. *n.*
- Πρόσπαλτα, τὰ, *pagus Atticus: unde Prospaltii, VII. 326. a. n.*
- Prospelatae Arcadum, (*sive rectius Ardiaeorum*) similes eilotibus Lacedaemoniorum, VI. 271. d. e. *coll. X. 443. b.*
- Prostas, ἡ προστάς, *atrium, vestibulum, V. 205. a. n. 206. a.*
- Protagorus sophista, magnas sibi paravit divitias, III. 113. e. *E baiulo philosophus, VIII. 354. a. Partes agit in Eupolidis Adulatoribus, I. 22. f. n.*
- Protarchus, unus ex interlocutoribus in Platonis Philebo, X. 424. d.
- Proteas, nepos Proteae, filii Lanicae, homo bibax, IV. 129. a. *n. postquam scyphum aureum ebibit, scyphum praemium retulit, ibid. e. f.*
- Proteas Macedo, Lanicae filius, nutricis Alexandri, regis comes, bibacissimus homo, IV. 129. a. *n. X. 434. a.*
- Protentharum (Praegustatorum) collegium Athenis, IV. 171. d. e.
- Proteus: ei similis est assentator, VI. 258. a. *Sic parafitus Agis vocatur Proteus patinarum, VIII. 345. a. qui qualibet sub forma in alienas coenas vel irrepere vel irrumpere solet.*
- Protis, Massiliensis, Euxeni filius ex Aristoxena, a quo Massiliae familia Protidarum nomen invenit, XIII. 576. b.
- Providentia, caecum quid & turbidum, *apud Nicostratum comicum, XV. 693. a.*
- Pruna, eorumque varia genera, *lib. II. cap. 34.*
- Prusa, oppidum ad Mysium Olympum, II. 43. a.
- Prusias, rex Bithyniae, ob luxuriosam mollitiem famosus, XI. 496. d. e.
- Prusias, poculi species, XI. 475. f. 496. d. *Prusis minus recte scribitur XI. 783. e. n. (p. 222. nostr. edit.)*
- Prytanea Graecorum, Vestae sacra, in omnibus fere Graeciae civitatibus. *vide Casaub. ad XV. 700. d.*
- Prytaneum Thasiorum, I. 32. a. *Atheniense, sive Alexandrinum, I. 22. d. n. Naucratarum, quo non licebat intrare mulieri, nisi uni tibicinae, IV.*

150. a. Mitylenaeorum, X. 425. a. Prytaneum recte dicas quemlibet locum, ubi gratis licet coenare, *parasiti vox*, VI. 237. f.

Prytanes quotidie una coenabant, de commodis publicis inter se colloquentes, V. 186. a.

Prytanitis Vesta, apud Naucratis, IV. 149. d.

Psaesta, ψαῖστα, liba, IV. 140. d. XIV. 660. a.

Psagda, item Sagda, unguentum, XV. 690. e. n. 691. b. c.

Psalterium, instrumentum musicum, IV. 183. c.

Psamatha, meretrix Attica, XIII. 586. e. 592. e.

Psammitichus, rex Aegyptiorum, ex aenea phiala libavit, VI. 231. d. Fontes Nili & Africae deserti scrutari cupiens, pueros aluit ἰχθυοφάγους, aliosque ἀδελφούς, VIII. 345. e.

Psathyrium, placentae genus, XIV. 646. c.

Psephisma de Parasitis, VI. 234. e. de Protenthis, IV. 171. e.

Psetta. vide Passer piscis.

Psilinae coronae, eadem quae Thyreaticae, XV. 678. b.

Psilocitharistica ars, XIV. 637. f. 638. a.

Psithium vinum, I. 28. f. n.

Psittacia, pistacia, lib. XIV. cap. 61.

Psittaci, in pompa Ptolemaei Philadelph. V. 201. b. IX. 387. d.

Psomocolax, VI. 261. f.

Psyther, vas frigidarium, lib. XI. cap. 108 sq. Item, cyathus, XI. 503. b. 469. c. Psytheres etiam vocantur nemorosa & umbrosa loca, Diis consecrata, XI. 503. c.

Psytherium, poculum, VI. 230. d. XI. 503. c. d. Aliud est quod legitur XV. 690. b. ψυθηρίαις πρῆποις, ubi vide Animadv.

Ptelea, ulmus, una ex Hamadryadibus, III. 78. b.

Pterelaus, XI. 498. c.

Pternix, sive Pernix, caulis erectus edulis casti, II. 70. e.

Prernocopis, cognomen Philoxeni, de quo supra. ¶

Prisanae vocabulum unde compositum, X. 455. e. Inprisana griphus, ibid.

Ptolemaeus, Aegypti rex primus, XIII. 576. e. cognomine Soter, olim ἰσχυρὸς fuerat Alexandri, i. e. epularum ministerio praefectus, IV. 171. c. deinde classi praefectus, VI. 261. b. Thaidem meretricem post Alexandri obitum duxit uxorem, & liberos ex ea

suscepit, XIII. 576. e. sed legitima eius uxor Berenice, V. 203. a. quibus etiamnum vivis filius Ptolemaeus Philadelphus ad regnum promotus insignem illam pompam instituit. *conf. Animadv. ad V. 203. a.*

Huius splendidum quoddam convivium descripsit Lynceus Samius, III. 100. f. 101. f. IV. 128. b. In eundem Rhodii canunt paeonem, XV. 696. f.

Ptolemaeus, Aegypti rex secundus, cogn. Philadelphus, II. 45. b. c. Berenicae filiae, Antiocho nuptae, aquam ex Nilo mittit, *ibid.* Bibliothecam Alexandriae instruxit, I. 3. a. b. V. 203. e. Magnificam pompam instituit, quae describitur lib. V. cap. 25 sqq. (*conf. paulo ante*, Ptolemaeus primus.) Maximas classes & ingentes naves aedificandas curavit, lib. V. cap. 36. Festive risit Sosibium τὸν λυτίανον, XI. 493. f. 494. a. Arsinoae reginae statuas posuit, rhyta (cornua, poculi genus) manu tenentes, XI. 497. b. c. Ob matrimonium cum Arsinoe sorore maledictis profectus a Sorade, mari eum mergi iussit, XIV. 621. a.

Omnium principum praestantissimus & eruditissimus, sempiternam sibi vitam somnians, articulari morbo cruciabatur, XII. 536. e. Panareto philosopho quotannis duodecim talenta dedit, XII. 552. c. Plurimas habuit concubinas, quarum nomina adponuntur, XIII. 576. e. f. Ephesum praefidio tenuit, cui praefectus erat Ptolemaeus filius, XIII. 593. a. b.

Ptolemaeus Aegypti rex tertius, *Euergetes I.*, assentatorem habuit Callicratem, VI. 251. d.

Ptolemaeus, Aegypti rex quartus, Philopator, navim tesseraconterem construendam curavit, lib. V. cap. 37 sq. & thalamegum, cap. 39. *Idem videtur esse, qui Lagenophoria & alia multa festa instituit*, VII. 276. b. c. Eius concubina Agathoclea regnum ipsius evertit, XIII. 576. f. 577. a. *Idem videtur fuisse*, cum quo computare consueverat Hippe meretrix, XIII. 583. b. Vitam Ptolemaei Philop. scripsit Ptolemaeus Agelarchi filius, de quo vide *Ind. Aust.*

Ptolemaeus, Aegypti rex sextus, Philometor, VI. 252. e. fratrem *Physconem* regno expulit, XIV. 654. d. a. Puer olim perfide exspoliatus erat ab Antiocho Epiphane, Syriae rege, V. 195. f.

Ptolemaeus, Aegypti rex septimus, *Euergetes* cogn-

minari voluit, (scil. *Euergetes II.*) VI. 252. e. sed *Kα-
εργέτης* ab Alexandrinis adpellatus, IV. 184. c. *Idem*
Physcon cognominatus, ob miram corporis molem;
de qua agitur XII. 549. d. Regno a fratre Philome-
tore pulsus, Romam ad senatum confugit, XIV. 654.
d. n. Eius aetate vixit Cresibius mechanicus, IV. 174.
d. n. Eodem regnante Scipio legatus in Aegyptum
missus est, XII. 549. d. e. *De eodem vide Ind. Auctor.*
pag. 184.

ptolemaeus, Aegypti rex nonus, est Alexander ille, Physco-
nis filius, *de quo agitur* XII. 550. a. b.

ptolemaeus, Aegypti rex undecimus, Auletes, qui bel-
lum Gabinianum conflagit, V. 206. d.

ptolemaeus, Agesarchi filius. *vide Ind. Auct. p. 184 sq.*

ptolemaeus Alorites, Alexandrum interfecit, fratrem Phi-
lippi, XIV. 629. d. n.

ptolemaeus, Ptolemaei Philadelphi filius, Ephesi praesidio
praefectus, cum Eirene meretrice in Dianae templo
a Thracibus interfectus est, XIII. 593. a. b.

ptolemais, Syriae oppidum, VIII. 333. c. *Hinc Ptole-
maënsis*, Philadelphus, deipnosophista, I. 1. d.

ptoludendum marinum, III. 105. c.

puerorum amor, lib. XIII. cap. 77 sqq. Est contra natu-
ram, XIII. 605. d. *Conf. supra*, Masculus amor.

puerperis Athenis brassica in cibum parabatur, tamquam
remedium quoddam, IX. 370. c.

puigio Helicaonis in templo Delphico servatus, VI. 232. c.
puignam veteres βόην (*i. e.* clamorem) vocabant, IV. 178. e.

pulcerrimi viri pulcerrimaeque foeminae maximi faciebantur
apud Lacedaemones, XIII. 566. a. Apud multas
gentes reges creabantur qui pulcerrimi fuissent, *ib. c.*

pulcritudinis laus, lib. XIII. cap. 20. Certamen pulcrite-
udinis virilis Athenis & Elide, XIII. 565. f. De cer-
tamine apud Eleos, *conf.* XIII. 609. f. 610. a. Pulcri-
tudinis certamen mulierum, ad Alpheum fluvium a
Cypselo institutum, XIII. 609. e. f. Similia certami-
na apud Lesbios & Tenedios, XIII. 610. a.

pulegium, βληχά, II. 63. a.

pulli gallinacei, pipiones, IX. 368. f.

pulmo cur cordi vicinus, XV. 688. b.

puls, πόλτος, in bellariis: eius meminere Alcman & Epi-
charmus, XIV. 648. b.

Pumiliones domi alebantur a Sybaritis, XII. 518. e.

Punica mala, *f.* mala granata, *lib.* XIV. *cap.* 64. Alia *απυρνα* sunt, alia duris nucleis, XIV. 651. e. *n.*

Punica malus arbor a Venere primum in Cyprio plantata, III. 84. c.

Purium crustulum, XIV. 647. d.

Purpurae, *conchylia*, III. 85. d. *ubi pro πορφυρᾶς corrigendum πορφύρας.* Purpurarum mecones, III. 87. e. melicera, sive ova, 88. d. e. Purpurarum plura genera, 88. f. flos, 89. a. *in fine cap. 36. tum rursus* III. 89. b. *cap. 37. Proverbium, purpurā voracior,* III. 89. a. b.

Purpurea vestis, ad pondus exacta, aequali pondere argenti aestimabatur, XII. 526. c. Purpureae genae *n.* *commode dicantur a poetis,* XIII. 604. a. b.

Puteoli oppidum, *Δικαιάρχεια.* Ibi exigua insula cuniculis frequens, IX. 401. a.

Puteus, cognomen Pausaniae, XIII. 584. b. Puteus argenteus, *magnum poculum argenteum,* XI. 461. e. V. 192. a.

Putredo. Per putredinem fit concoctio ciborum, VII. 276. d.

Pyanepsia, festum, IX. 408. a. *n.*

Pyanion, varia semina in musto cocta, XIV. 648. b.

Pyanon, frumentum coctum, IX. 406. c. d.

Pygmaei cum gruibus bellum gerentes vebuntur perdicibus, IX. 390. b. Apud eos Gerana mulier in gruem mutata, IX. 393. e.

Pyladis & Bathylli saltationes, I. 20. d. e. *n.*

Pyramis placenta, XIV. 642. f. 647. c.

Pyramus, *πυραμοῦς*, placentaе genus, diversum a pyramide, XIV. 647. b. c. *n.* II. 58. a. III. 114. b. *n.* XIV. 642. e.

Pyrenaeus mons, ἡ Πυρήνη, VIII. 332. a.

Pyres Milesius, Ionicorum carminum auctor, XIV. 620. e. *n.*

Pyrgi, Πύργοι, Etruriae oppidum, VI. 224. c.

Pyrgothemis, mulieris nomen apud Euphorionem comicum, XI. 503. a.

Pyrilampes, Demi pater, IX. 397. c. *n.*

Pyrnos, panis genus, III. 114. d. e.

Pyrrha, *Thessaliae oppidum,* ubi est aqua foecundas red-

dens mulieres, II. 41. f. n. & 42. a. n. *ubi temere olim Táppa edd.*

Pyrrha, *Lesbi oppidum: unde dictus Euripus Pyrrhaeorum*, III. 88. c. d. n.

Pyrrhicha saltatio, XIV. 629. c. ridicula, *ibid.* f. unde nomen invenerit, 630. e. Bellica olim fuerat, Lacedaemoniis maxime usitata, postea magis Bacchica, 631. a-d. *Vocatur etiam χερροχουλα, ibid.* c.

Pyrrhichus Lacedaemonius, inventor saltationis pyrrhichae, XIV. 630. e. f.

Pyrrhonis Elei dictum, cum magnificis epulis exceptus esset a familiari, X. 419. d. e.

Pyrrhus, Epirotarum rex, Tigrim Leucadiam amavit, XIII. 589. f.

Pyrum *fructus. vide Pirum.*

Pyrus *vel pirus arbor*, frequens in Peloponneso, XIV. 650. b. *Pyrus insititia*, XIV. 653. d. e.

Pythagoras Samius, XIII. 599. a. herbis & oleribus vescabatur, III. 108. f. frugalis in victu, X. 418. e. 419. a. Invento nobili theoremate hecatomben sacrificavit, X. 418. f. Theanonem amavit, XIII. 599. a. Naturam universi musicis rationibus fabricatam esse docuit, XIV. 632. b. c.

Pythagorae aenigmata, lib. X. cap. 77. Pythagorae philosophiam Romae tacite (mimicâ saltatione) docuit Memphis, I. 20. b. c. Dogma Pythagorae, non esse vita excedendum iniussu domini, IV. 157. c. d. Philosophia eius, ex nonnullorum sententiâ, spectavit ad insidias civibus struendas, V. 213. f. n.

Pythagoras Zacynthius, tripodem confecit, instrumentum musicum, XIV. 637. c.

Pythagorici, pane & melle visitantes, II. 46. f. 47. a. *Pythagoreos male imitantur Cynici, Pythagoricum hoc esse existimantes, capillatum, sordidum & discalceatum incedere, IV. 163. e. Pythagorici multi artem tibiis canendi exercuerunt, IV. 184. e. Pythagorici, cum aliis animatis parce vescantur, pisces ne degustant quidem, VII. 308. c.*

Pythagoristae *ridentur: quia nihil habent, voluntariam simulant sobrietatem, IV. 161. f. Pythagorissantes ridentur toto cap. 52 sq. & initio cap. 54. lib. IV.*

Pytharchus Cyzicenus, I. 30. a.

- Pytheas, Phigalensis Arcas, pretiosorum poculorum multitudine gloriatur *in epigrammate sepulcrali*, XI. 465. d.
- Pytheas Thebanus, pater Cleonis cantoris, I. 19. b.
- Pythermus. *vide Ind. Auctor.*
- Pythia. *vide supra, voc. Oraculum, & Ind. Titulor. voc. Χρησμοί.*
- Pythias, imago allegorica, quasi Dea Pythicorum ludorum praefes, XII. 534. d.
- Pythica stola, XII. 535. d.
- Pythicum canere, XII. 538. f. XIII. 605. b.
- Pythicum templum a tyrannis spoliatum. *vide supra, in Phocens.*
- Pythion, pater Monimi, XIII. 609. c.
- Pythionica, meretrix Attica, VIII. 339. a. b. & *to to cap. 23. libri VIII.* Harpali concubina, XIII. 586. c. 594. e. & *ibi to to cap. 67. ubi & de magnificis monumentis, quae ei Athenis & Babylone ab Harpalo extructa sunt.* Triserva vocatur & triscortum, XIII. 595. b.
- Pythocles. Ἰσα βαίων Πυθοκλεῖ, V. 213. e. n. *Conf. Reiskii Ind. Historic. in Demosth.*
- Pythodelus, ganeo, IV. 166. c.
- Pythodorus, Archon Atheniensis, VI. 234. f.
- Pythodorus, Sicyonius, XIII. 605. a.
- Pythcn e specu irruit in Latonam eiusque liberos, Apollinem & Dianam, XV. 701. c. d.
- Python Byzantius, orator, obesus admodum homo, ci-ves ad concordiam festiva ratione hortatur, XII. 550. f.
- Python quidam, Niconem habuit concubinam, XIII. 583. c.
- PYTHONICUS Atheniensis, scriptor eroticus, qui amoris omnia incitamenta cognita habuerat, in eoque genere praecepta dedit, V. 220. f. *Debuerat huius nomen in Indice nostro Auctorum, p. 186. memorari.*

Q.

- Quadrati panes, *graece κοδράτοι*, III. 114. e.
- Quaestiones eruditae, in conviviis olim proponi solitae, X. 458. e. f. & *deinde cap. 86 seq.*
- Quinque-colles, locus prope Spartam, I. 31. c.
- Quinquennium, in pompa Ptolemaei Philad. *Vide Penteris.*

Quinque viri decem navibus concurrerunt, &c. Griphus olim vulgo proponi solitus, cuius sententia nobis non percepta, X. 457. b. n.

Quintus Oppius a Mithridate captus, V. 213. a.

R.

R Literam saepius adhibent musici ob facilitatem, XI. 467. b. n.

Radere barbam. vide Barba.

Radicula, raphanis, raphanus, lib. II. cap. 48.

Raia piscis, graece βάτις, III. 104. e. XIV. 662. b. Ex professo, lib. VII. cap. 26.

Rana. Aquam bibit velut rana, VI. 238. d. Ranis pluit, VIII. 333. a. b.

Rana piscis, batrachus, lib. VII. cap. 26.

Rapa, vel Rapum, γογγυλίσ. Varia earum nomina & species, lib. IX. cap. 8. IV. 133. d. Laudatur rapa Martinensis, & βουνιάς ἐκ Θηβῶν, napum Thebanum, I. 4. c. Rapa foemina, I. 7. e. Rapum Magnesiacum mirae magnitudinis & dulcedinis, II. 59. a.

Rapae cum aceto & sinapi edebantur, lib. IV. cap. 11. IX. 369. c.

Rapauli, sive Rapatauli, qui culmo vel stipulâ canunt, IV. 176. e.

Raphanides, lib. II. cap. 48.

Raphanus, veteribus Atticis est brassica, I. 34. d. e. IX. 369. f. & toto cap. 10. libri IX.

Rara ac propria cuiusque oppidi. vide, Praestantiora.

Rectus Bacchus, ὀρθὸς Διόνυσος, II. 38. c.

Regia anguilla, II. 71. b. Regia aqua, Prusae, 43. a. Regia ficus, III. 76. f. Regia nux. vide Nux. Regium unguentum, XV. 690. d. e.

Regis lex Athenis, VI. 234. f. n. nempe Regis sacrificuli, unius ex Archontibus, de quo VI. 235. a. τὸν βασιλέα τὸν ἀπὸ βασιλεύοντα.

Regibus dona dare debent divites, pauperibus reges, IV. 151. c. d.

Renes: sic veteres vocabant testiculos in cibo adpositos, IX. 384. e. f.

Refata olera, ἐπίσπορα, II. 70. a. n.

Rete. vide Piscator.

Rhaga, oppidum Parthiae, ubi ver transigebant reges, XII. 513. f.

Rhamni folio simile est folium loti arboris, XIV. 651. d. *Rhamnús*, *populus Atticus*. Hinc Rhamnufius Antiphon, XI. 506. f.

Rhapsodi, iidem Homeristae, lib. XIV. cap. 12. Rhapsodorum festum, VII. 275. b. Rhapsodus Alexis Tarentinus, XII. 538. e.

Rharia Ceres, i. e. Eleusinia, XIII. 597. d. n.

Rhea. Ad Rheae aram confugiens Bacchus, V. 201. c.

Rheda ingeniose fabricata, e Sicilia; currus Siculus, I. 28. b.

Rhegium oppidum. Rheginis ignaviam exprobravit Nymphodorus, I. 19. f. *Conf. Animadv. Tom. VIII. pag. 394*. Rheginum vinum, I. 26. e.

Patria Rhegini: Cleomenes, Hippiys, Ibycus poeta: (*Ind. Autt.*) Sillax. (*Ind. Rer.*)

Rhenaea, 'Pḗvn, 'Pnṽs, & 'Pnṽla, parva insula prope Delum; cuius incola 'Pnṽsṽs, IV. 173. b. n. Inde etiam τράπεζα πνῖοςπῦνς, quae ibi fabrefacta, XI. 486. e.

Rhinoceros Aethiopicus, in pompa Ptolemaei Philad. V. 201. c.

Rhodias, s. Rhodiacus calix, XI. 496. e. f. 500. b. 502. e.

Rhodophon Rhodius remp. administrans, ebriosus & alector, X. 444. d. e.

Rhoduntia (vel Rosacea) patina, IX. 403. d. 406. a.

Rhodus. Multos libros Rhodi emtos bibliothecae Alexandrinae inferri iussit Ptolemaeus Philad. I. 3. b. Rhodus olim a Phoenicibus habitata, nempe ea pars insulae in qua dein fuit Ialyssus oppidum, IV. 174. f. VIII. 360. e. f. n. Rhodus piscibus praestans, VIII. 360. c. Rhodum & Athenas, quod ad cibos utrobique praestantes adinet, inter se contulit Lynceus Samius, XIV. 647. a. & aliis locis, quae indicantur in *Ind. Autt. voce Lynceus, ubi de Epist. ad Diagoram*.

Rhodi moenibus helepolin admoveat Demetrius, V. 206. d. Rhodi coronistae stipem petunt cornici, VIII. 359. c. & chelidonistae hirundini, VIII. 360. b. De Rhodo scripsit Ergias, vel Ergeas, VIII. 360. d. e. Lex erat Rhodi, ne quis barbam raderet, at radebantur tamen omnes, XIII. 565. c. Rhodi praestans conficitur oleum croceum, XV. 688. e.

Rhodiaceae ollulae, *i. e.* decoctum ex aromatibus, quod vino adiectum facit ut minus inebriet, XI. 464. c. n. Rhodiacus calix. *vide supra*, Rhodias.

Rhodiae uvae, XIV. 654. a. uvae passae & caricae, I. 27. f. fici, III. 75. e. 80. c. sambucistriae, IV. 129. a. Rhodium vinum, I. 31. e. 32. e.

Rhodiae quaedam glossae, II. 49. f. XV. 666. c. 701. a.

Rhodii festum diem agunt Soli, τὰ Ῥαλια, XIII. 561. e. n. Rhodios Stratonicus Cyrenaeos albos vocabat, VIII. 351. c. 352. b.

Patria Rhodii: Callixenus, Ergias, Hieronymus, Timachides. (*Ind. Aust.*)

hombus, passer piscis, VII. 330. b.

honaces, Medus, *sive rectius* Maedus, musicus, IV. 184. a. *conf.* Seuthes.

hofus, vel Rhossus, Syriae oppidum, XIII. 586. c. n.

Hinc Rhosicum fictile, floribus pulcre pictum, *sive* suaviter fragrans, VI. 229. c. n.

hyax, profluvium ignis ex Aetna, XI. 507. b.

hynchus, locus Aetoliae prope Strattum, III. 95. d.

hyton, poculi genus, *lib.* XI. *cap.* 97. Rhyton heroibus solis tribuebatur, XI. 461. b. 497. e. Olim cornu vocabatur, XI. 497. b. 476. b. Arsinoae statuae rhytum manu tenebant, XI. 497. b. c. In rhyton artificiose confectum epigramma Hedyli, 497. d. e.

idendi morbus Tirynthiorum, *lib.* VI. *cap.* 79. Ridendi facultatem amissam quo modo receperit Parmeniscus, XIV. 614. a.

idiculorum hominum conventus in Herculis templo Diomensi, collegium LX. scurrarum, VI. 260. a. XIV. 614. d. Ridiculi scurrae, *lib.* XIV. *cap.* 2 *seqq.* (*conf.* Scurra.) Ridicula spectacula edidit L. Anicius, *lib.* XIV. *cap.* 4. Ridicula dicendi artem callere debent parasiti, XIV. 614. c. n.

ipaei montes, iidem atque Alpes, VI. 233. a. n.

isus & ioci amantes homines, *lib.* VI. *cap.* 78. Philippus, *cap.* 76.

oma, caput & compendium totius orbis, I. 20. b. Romanorum Uranopolis, *ibid.* c. ἡ βασιλεύουσα πόλις, III. 98. c. 121. f. Romae trigonum pulsans Alexander musicus, musicae studio omnes incendit, IV.

183. d. Genio urbis Romae templum statuit Adrianus, VIII. 361. f.
- Romana lingua, ab Aeolum sermone derivata, X. 425. a. *De hac* librum scripsit Apion. (*Ind. Austr.*) Romanae mulieres abstemiae, X. 440. e. f.
- Romani post coenam gladiatorum paria soliti committere, IV. 153. f. Nonnulli mercedem pacti, securi se percuti patiuntur, IV. 154. c. Romani hostium devictorum instituta & bonas artes adoptarunt, pravas artes ipsis reliquerunt, *lib.* VI. *cap.* 106. A Graecis machinas bellicas, a Poenis artem nauticam, ab Etruscis pugnam statariam adoptarunt, &c. *ibid.* Lacedaemoniorum formam reip. maxime imitati sunt, VI. 273. f.
- Prisca Romanorum moderatio, *lib.* VI. *cap.* 107.
- Romani in omnibus institutis, quemadmodum in sermone, Aeoles maxime sunt imitati, X. 425. a. a.
- Saturnalia Romanorum, XIV. 639. b.
- Romulus & Numa sacra Romanorum instituerunt, I. 2. c.
- Ros. Rore vivit cicada, II. 46. e.
- Ros marinus, XV. 684. b. n.
- Rosa, ex *Nicandri Georgicis*, XV. 683. b. Rosarum multae varietates, *lib.* XV. *cap.* 29. Rosa centifolia circa Philippos, e Pangaeo monte transplantata, XV. 682. b. In Samo insula rosae bis quotannis florebant, XIV. 653. f. In rosas, quibus sterneretur coenaculum, talentum impendit Cleopatra, IV. 148. b.
- Rosaceum unguentum praestantissimum Phaselide, Neapoli & Capuae, XV. 688. e. *sed maxime* in Cyrenaea, 682. c. Utile in computationibus, XV. 689. c. Homero, rosaceum oleum, XV. 688. d. n.
- Roseae coronae vis, XV. 675. e.
- Roscynus, fluvius Galliae Narbonensis, VIII. 332. a. n.
- Rotae & terrae & fornacis progenies, vas fictile, I. 28. c.
- Rotatores, *κυβιστητῆρες*, apud Homerum, I. 14. a. & d.
- Rubrum mare. *vide* Erythraeum.
- Rufinus Nicaeensis, medicus, deipnosophista, I. 1. f. n.
- Rufus. *vide* Rutilius.
- Ruminat unus ex piscibus scarus, VII. 319. f.
- Rusticorum coronamentum vitex, XV. 672. a.
- Ruta, adversus venenum facit, III. 85. b. optima nascitur Myris, II. 59. a.

Q. Rutilius *Rufus*, Fanniam legem quo pacto servarit,
VI. 274. c. d. (*conf. Ind. Aust.*)

S.

S *litera. vide Sigma.*

Sabazius, *Bacchus*. ὁ Σαβάζις, X. 417. b.

Sabini Manio Curio magnam auri vim offerunt, X. 419. a.
Sabinum vinum, I. 27. b.

Sabrias. *Sabriae* (*olim Sambriae edd.*) *bombylius*, VI.
262. b. n.

Saburrae, onera navis, V. 207. c.

Sacea, *vel Sacaea*, festum quinque dierum Babylone celebratum, XIV. 639. c. n.

Sacerdotes Aegyptiorum ex aeneis poculis bibunt, VI.
231. d.

Sacra cohors Thebanorum, XIII. 561. f. ab Epaminonda instituta, XIII. 602. a. *Sacra orgiastica*, (*mystica*) & *Bacchica*, XIV. 659. f. *Sacrae nuptiae*, VI. 243. a. n.

Sagaris, *Maryandinus*, quoad vixit, cibum nutricis ore praemansum capere solitus, XII. 530. c.

Sagda unguentum, XV. 691. b. c. *item suffitus, ibid. Conf. Psagda.*

Saiticum Nili ostium, *lib. II. cap. 90 extr.*

Sal Ammoniacum, II. 67. b. *Sal conditum*, & *inconditum*, IX. 366. b. n. *Sal Tragafaeum* in Troade, III. 73. d. n. *Salis usus* olim non cognitus, XIV. 661. a.

Salamis. *Pugna navalis ad Salaminem*, I. 20. f. μὰ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, IX. 380. c. Παῖς δὲ τις ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν &c. IV. 136. e. *ubi adlusit parodus ad Iliad. β'. 557.*

Salamis Cypria, VI. 255. f. *Eius rex Nicocles*, XII. 531. c. d. *Patriâ Salaminii: Acesas, & Helicon.* (*Ind. Rer. & Pers.*)

Salix Amerina. *vide Vitex.*

Salmonii, *vel Salamonii*, βάτια vocant quae alii μόρα & συκάμυνα, II. 51. f. n. *Fuerint illi fortasse ex Salmone, vel Halmone, Boeotiae oppido: de quo vide Steph. Byz. in Ἀλμων & Σάλμος. Boeotos autem multis rebus alia nomina imposuisse, atque alii Graeci, satis notum.*

Salpa piscis, *lib. VII. cap. 118.*

Salpa, cognomen Mnaseae, qui τὰ Παιρία scripsit. Alii aiunt, Salpen mulierem fuisse Lesbiam, quae τὰ Παιρία scripsisset, VII. 321. f. 322. a.

Salsamenta, *lib.* III. *cap.* 87 *seqq.*

Saltare, ὀρχεῖσθαι, olim dicebatur de qualibet commotione & agitatione vel concitatione corporis, I. 21. a. Saltandi ars olim illustris, *lib.* X. *cap.* 40.

Saltatio cum pila, apud Homerum, I. 14. d. Saltatio in armis, apud Seuthen, I. 15. e. f. apud Antiochum M. IV. 155. b. Saltatio Carpaea, I. 15. f. Persica, I. 16. a. Italica, a Bathyllo & Pylade introducta, ex comica, tragica & satyrica composita, I. 20. c. Saltationes mimicae, I. 21. f. 22. a. Saltationes ἰωνικαί, Laconica, Troezenica, &c. I. 22. b.

Saltationum varia genera & nomina, *lib.* XIV. *cap.* 27. Figurae saltationis, XIV. 630. f. Saltatio satyrica, XIV. 630. b. Saltationis scenicae & lyrica tria genera, 630. c. d. Pyrrhicha saltatio, *lib.* XIV. *cap.* 29. Gymnopaedica, & hyporchematica, *cap.* 30. Modi saltationis, profodiaci, apostolici, parthenii, XIV. 631. d.

Saltando nuptiis excidit Hippochides, XIV. 628. d.

Saltatorem Pindarus Apollinem *adpellat*, I. 22. b. Saltatores & magistri saltationis celebres, Aeschylus & Telestes, *lib.* I. *cap.* 39. alii, I. 22. c. d.

Saltatrices, Nereidum & Nympharum cultu instructae, IV. 130. a.

Salvia, σφάνος, II. 63. a. n. IV. 170. b.

Samagoreum vinum mirificam vim habet inebriandi, X. 429. f. n.

Sambas, tibicinis nomen Phrygium & servile, XIV. 624. b. (Sambrias. *vide* Sabrias.)

Sambuca, instrumentum musicum, XIV. 633. f. *eodem* lyrophoenix, IV. 175. d. Inventor perhibetur Sambyx quidam, XIV. 637. b. Sambuca primum usa fertur Sibylla, *ibid.* n. Alii Ibycum inventorem aiunt, IV. 175. e.

Sambuca, machina bellica, oppugnandis urbibus, XIV. 634. a. Marcelli sambucae, *ibid.* b.

Sambucistriae Rhodiae, IV. 129. a. *Conf. Animadv.* ad XIV. 634. b.

Sambyx, inventor perhibetur sambucae instrumenti musici, XIV. 637. b.

Samnites, οἱ Σαυνῖται. Ab eis usum scuti (τοῦ θυρεοῦ) adoptarunt Romani, VI. 273. f. Ab eisdem Graeci Italiam incolentes instituta nonnulla Etruscorum adoptarunt, XII. 518. b.

Samothracen tenentes Dii, VII. 283. a. **Samothracia** cepa, I. 28. d. **Samothracii** venti, i. e. boreas, X. 421. e. n.

Samphoras, equus literâ Σ notatus, XI. 467. b. n.

Sampsuchus. vide **Amaracus**, & **Amaracina**.

Samus insula, bis quotannis fert ficos, uvas, aliosque fructus, XIV. 653. f. Iunonis templo clara, & in eo pavonibus, XIV. 655. a. Templum illud a Lelegibus & Nymphis exstructum, XV. 672. b. **Sami** est portus Iunonius, *ibid.* De rebus in Samo ins. memorabilibus librum scripsit Menodotus, *ibid.* a. Prisci incolae Sami, Cares barbari, XV. 672. d. **Samum** Demades nominavit ἀπορύγῃα (sive ἀπάρυγα) τῆς πόλεως, III. 99. d. n. **Sami** fluvius Imbrasus, idemque viri nomen, VII. 283. e. n. **Samum** venit Admeta, XV. 672. d. e.

Samiacum bellum, duce Pericle, VII. 328. e. n. XIII. 572. f. **Samiacum** (vel **Samium**) oleum, II. 66. f. n.

Samiae Nymphae, Chesias, eiusque filia Oxyrhoë, VII. 283. e.

Samii, per luxuriam & intestinas contentiones civitatem perdiderunt, *lib.* XII. *cap.* 30. Eleutheria celebrant, Amori sacra, XIII. 561. f. 562. a. **Samii** Sybarin navigantes terrentur a perdicibus, XIV. 656. c. Festum agunt, Tonea dictum, XV. 672. d. e. Corona utuntur viticea, *lib.* XV. *cap.* 12. Paeonem canunt Lysandro Lacedaemonio, XV. 696. e.

Patriâ Samii: Dionysius, Duris, Lynceus, Menodotus, Pythagoras. (*Ind. Aufl.*) **Samius** poeta, Asius, III. 125. b.

Samiorum moneta pavone signata, XIV. 655. b. **Samiorum** servi, heros deferentes, Ephesum condiderunt, VI. 267. a. b.

San. vide **Sigma**.

Sandalium (σάνδαλον) piscis, solea, IV. 136. b. n.

Pars I.

N n

- Sandrocottus, Indorum rex, Seleuco regi misit medicamenta aphrodisiaca, I. 18. d. e.
- Sanguis ex nimio coitu secretus, I. 18. d. Coena sine sanguine, VI. 236. c.
- Sanitas, Dearum iucundissima mortalibus, X. 433. a. Paeon in Sanitatem, *lib. XV. cap. 63.* Sanitatis calix, XV. 692. f. 693. a.
- Sannacra, (*sive* Sannacia) poculi genus, vox Persica, XI. 497. e. f. n.
- Sannyrio, trygodus, (*i. e.* veteris comoediae poëta, *conf. Ind. Aust. & Animadv. ad VI. 261. f.*) homo admodum gracilis, XII. 551. b.
- Saperda, Ponticum obsonium, *spernitur ab Archestrato*, III. 117. a. Saperda piscis, *idem qui aliàs coracinus*, III. 118. b. VII. 308. e.
- Saperdium, cognomen alterius duarum Phrynarum, XIII. 591. c.
- Sapiens omnia recte facit, atque adeo prudenter condit lenticulam, IV. 158. a. Septem sapientes convivalia instituebant colloquia, XI. 463. c. Septem sapientes coqui, IX. 379. e.
- Sapientia robore virorum equorumque praestantior, X. 414. a. b.
- Sappho Eresia, meretrix, Phaonem amavit, XIII. 596. e. n.
- Sappho Mitylenaea, poëtria, (*Ind. Aust.*) Andromedam ridet, I. 21. b. c. n. Sapphus amore captum Anacreontem facit Hermesianax, XIII. 598. c. *quod recte factum negat Athenaeus, dicens, Sapphonem aetate superiorem fuisse Anacreonte*, XIII. 599. c. n. *conf. XIV. 635. e.* Pestide instrum. mus. prima usa est, XIV. 635. e. Sapphus amatores Diphilus facit Archilochum & Hipponactem, XIII. 599. d. Verita est honestatem ab elegantia separare, XV. 687. a. b.
- Saprias vinum, I. 29. e. n.
- Sarambus, caupo, III. 112. e. n. *Inde παραμβικαὶ κοπίδες*, IV. 173. d. n. *ex Toupü emendatione.*
- Sarapis, vestimentum Persicum, quo & Ephesii usi sunt, XII. 525. d. n.
- Sarcelapheae fici, III. 78. a.
- Sarda gemma, Sardius lapis, III. 94. b. n.

Sarda piscis, (*pelamys longa*, auctore Plinio, ex thynnorum genere) III. 120. f. n.

Sardanapallus, Anacyndaraxis filius, sed adiecto patris nomine obscurior, quam sine eo, VIII. 335. f. XII. 529. e. 530. b. Alii Anabaxarum patrem nominabant, *ibid.* Ex professo, de Sardanapalli mollitie & vitæ fine, lib. XII. cap. 38. tum de eiusdem monumento sepulchrali, cap. 39. Uno die Tarsum & Anchialen dicitur condidisse, XII. 529. e. 530. b.

Sardanapalli vitam vixit Archestratus, VII. 294. e. VIII. 335. f. Tale quid ne Sardanapallus quidem dicere ausus fuisset, X. 412. d.

Sardes: Lydiae caput. Gentile, Sardenfis, ὁ Σαρδῶν, si vera scriptura, τὸ Σαρδέων γένος, XV. 691. d.

Possessivum, Σαρδιανός. Sardiana (vel Sardica) nux, castanea, II. 53. f. n. quae & Sardiana glans, II. 54. c. Sardiana (i. e. Sardica) ornamenta cutis, scil. unguenta, XV. 690. b. Sardiani tapetes, II. 48. b. n. VI. 255. e. XII. 514. c.

Sardini pisces, iidem chalcides, & eritimi, VII. 329. a.

Sardinia, in Corsicae vicinia, II. 47. a.

Sarginus piscis, VII. 313. d. n. 321. b. Idem chalcis, 321. d.

Sargus piscis; lib. VII. cap. 117.

Sarpedon Homericus, Lyciorum rex, I. 13. f. Troiam captam cum retis captura confert, I. 25. b.

Sarpedon, dux copiarum Demetrii Nicatoris, Syriae regis, VIII. 333. c. d.

Sathon: sic Platonem per contumeliam nominavit Antisthenes, V. 220. d. n. XI. 507. a.

Satrabates, satrapa Ecbatanorum sub Alexandro, XII. 538. a.

Saturnalia, τὰ Κρόνια, XIII. 581. a. Saturnalia Romanorum Graecae sunt originis, XIV. 639. b. Peloria vocant Theffali, *ibid.* e.

Saturni templum Alexandriae, in quo expositi panes, de quibus comedere licet cuique, III. 110. b.

Saturnium, κρονίδιον, dicitur quod intelligitur esse priscum, pervetustum, ac fere antiquatum, III. 113. a. XV. 691. e. Similiter, omnia quibus Saturnus usus erat, i. e. prisca, IX. 403. f.

Saturnia tempora lepide a poetis descripta, lib. VI. cap. 94-97.

Satyra, meretrix, cum qua Themistocles pleno foro per urbem transvectus est, XIII. 576. c.

Satyrica saltatio, sicinnis: & satyri saltantes, sicinnistae, I. 20. e. XIV. 630. b.

Satyri. *vide proxime ante*, voc. Satyrica saltatio; & *infra*, voc. Silenus.

Σάτυροι Graecis dicebatur drama Satyricum. Vide Indicem Titulor. pag. 267.

Satyrisci caudati, II. 69. a. n.

Satyriscus quinquecubitalis, collo elephantis insidens, in pompa Ptolemaei Philad. V. 200. d.

Satyrus Olynthius, histrio, parasitus Pamphilae, XIII. 591. d. *Conf. Ind. Auflor. pag. 187. ubi etiam de Satyro Peripatetico.*

Satyrus quidam, Dionysii utriusque assentator, VI. 250. d.

Satyrus sophista, ridetur a Stratonico, VIII. 350. f.

Saurus piscis, lacertus, *lib. VII. cap. 120.*

Saxa trium talentorum e machinâ eiacularata, V. 208. c.

Saxatiles pisces, *στραπίοι*, distinguuntur a pelagiis, VIII. 355. b. *conf. Animadv. ad VI. 244. b.*

Saxitania, vel Sexitania, Hispaniae oppidum, III. 121. a. n. *Hinc Saxitanus (vel Sexitanus) colias piscis, ibid.*

Scaevola. *vide Mucius.*

Scamandri fontes *apud Homerum*, II. 41. c.

Scammoniae succus, ex Cypro inf. I. 28. d.

Scaphis, vas ligneum rotundum, XI. 499. e. f.

(**Scaphisias** *vulgo legebatur* XII. 538. f. n. *pro Caphesias. Vide supra, hac voce, & ibi corrige 538. pro 539.*)

Scarus piscis, *lib. VII. cap. 113. ἀπὸ τοῦ σκαπεῖν* (a fallendo) nominatus, VII. 324. d. Unus omnium piscium ruminat, VII. 319. f. nec dormit, 320. a. n. Scarus & porcus fluviatilis soli ex omnibus piscibus vocem edunt, VIII. 331. d.

Scenica poësis tria habet saltationis genera, XIV. 630. c. d.

Scepinus piscis: *idem* attagenus vel attaginus, VII. 322. e.

Scepsis oppidum. *vide Palaescepsis: & conf. not. ad Σκῆπτρα*, I. 30. a.

Patriâ Scepsius, Demetrius. (Ind. Aufl.)

Schedia, locus Cariae, prope Ialyssum, VI. 262. f.

Schoenus, Persicum vocabulum, III. 122. a.

Scholasterium, conclave otio literario destinatum, V. 207. e.

Sciaena piscis, umbra, *lib. VII. cap. 121.*

Sciathos insula, I. 4. c. n. IX. 390. c. *Inde Sciathium vinum*, I. 30. f.

Scilla. Quae inter scillam plantantur arbores eae celerius augmentum capiunt, & laetius germinant, III. 77. e. Scillam resipiens, *σκιλλῶδες*, dicunt Graeci edulium quod acriorem quemdam & amarum habeat saporem, II. 64. b. n. III. 87. c. n. 121. a. & *alibi passim.*

Scindapsus, instrumentum musicum, *lib. IV. cap. 81. XIV. 636. b.*

Scione, meretrix Attica, XIII. 586. e. 592. e.

Scione *alia*, *superior*, cum qua Themistocles per forum est transvectus, XIII. 576. c.

Scione, *Thraciae oppidum*. Hinc Scionaesus Scyllus vel Scyllias, VII. 296. e.

Sciphydria, i. q. xiphydria, gladioli, conchylia, III. 85. d. n.

Scipio Africanus minor, a senatu missus ut terrarum regna componeret, nonnisi quinque servos secum habuit, VI. 273. a. Carthaginem expugnavit, XIV. 657. f.

Scira, festus dies Athenis, quo cursu certabant iuvenorum ramum vitis gestantes uvis onustum, XI. 495. f. n.

Sciras Minerva, *ibid.*

Sciron, Σκίρων. Aura, Scironis filia, i. e. ventus a Sciron monte vel Scironibus petris flans, XI. 474. b. n.

Scirpalus, Theonis monauli filius, IV. 176. d.

Scleropaetae, difficultum & periculosorum ludorum artifices, IV. 129. d. n.

Scolia, convivalia carmina; in quibus frequens cottabimentionis, X. 427. d. e.

De Scolis Atticis ex professo, lib. XV. cap. 49 seq. Quo in genere excellere Alcaeus, Anacreon, & Praxilla, XV. 693. f. 694. a. Quid dicantur *σκολιά* carmina, & cur sic nominentur, 694. a. b. *Adponuntur* varia Scoliorum exempla, *lib. XV. cap. 50. scilicet*, in Palladem, *num. 1.* in Cererem, *num. 2.* in Apollinem, *num. 3.* in Panem, *num. 4. &c.* Tria homini optima, *num. 7.* Pericula ante prospicienda esse,

- num. 8. Cancer & serpens; num. 9. Harmodius & Aristogiton, 10 - 12, &c.
 Scolus, Σκῶλος, Boeotiae oppidum vel vicus, III. 109. a. n. X. 416. b. (*vide Steph. Byz. cum Holstenii Notis.*)
 Scolymos, carduus edulis, IX. 371. c. *conf.* II. 71. a. n.
 Scomber piscis, ex Hellesponto, I. 29. e. Ex scombro fit optima muria, III. 121. a. *De Scombro ex professo agitur lib. VII. cap. 116.*
 Scomber, parasiti cuiusdam cognomen, VI. 242. d.
 Scombraria Σκομβροαρία, Hispaniae oppidum, III. 121. a.
 Scommatum amantes, *lib. XIV. cap. 6.*
 Scopaei, quos stilpones nonnulli vocant, *deformi corpore homunciones*, alebantur a Sybaritis, XII. 515. e. f. n.
 Scopas, Creontis filius, Scopae nepos, fellae infidens domum deferri consueverat e compositionibus, X. 438. c. n.
 Scopas superior, Creontis pater, Scopae avus, *ibid.*
 Scopeuma, saltationis figura *quaedam*, XIV. 629. f.
 Scops, avis imitatrix, *lib. IX. cap. 45. Item, saltationis genus, quod ab hac ave nomen invenit, IX. 391. a. b. & XIV. 629. f.*
 Scopus, saltationis genus, XIV. 630. a.
 Scorpaena piscis, VII. 321. f. n.
 Scorpius piscis, I. 5. d. n. in cute ruber, VII. 282. a. *Ex professo, lib. VII. cap. 115. Vires in cibo, VIII. 355. d. e.*
 Scorpius quolibet sub lapide, XV. 695. d. *Scol. 18. Scorpio ligneo Bithyn terret Lysimachus, VI. 246. e.*
 Scotodina, Σκοτοδείνη, cogn. Nicostrotae meretricis, XI. 467. e.
 Scriblites placenta, XIV. 647. d.
 Scurra, γελωτοποιός, Eudicus, I. 19. f. *Alii, XIV. 614. d. Scurrarum collegium Athenis, XIV. 614. d. e. Conf. Ridere.*
 Scuta Argolica (ὄπλα ἀπ' Ἀργεος) praestantissima, I. 28. a. Scuti (τοῦ θυρεοῦ) usum a Samnitibus adoptarunt Romani VI. 273. f.
 Scylla Homericæ, a qua rapti socii Ulyssis, I. 13. b.
 Scyllaeum fretum, VII. 311. f.
 Scyllus (*sive* Scyllas, *aut* Scyllias) urinator Scionaeus, VII. 296. e.

Scymnus Tarentinus, insignis praestigiator apud Alexandrum, I. 20. a. XII. 538. e.

Scyphus, *lib.* XI. *cap.* 99. & 101. Scyphum Epirotae lyrtum vocant, Methymnaei Scythum, XI. 500. b.

Scyphus, (*sive* Scythus) cognomen Dercyllidae Lacedaemonii, XI. 500. b. c.

Scyrus insula. Scyriae caprae, I. 28. a. n. XII. 540. d.

Scytalam *Achaeus dixit* Spartanum scriptum κύρβιν, X. 451. d. De fracta Scytala, *titulus libri Aristophanis Byzantii*.

Scytalias, cucumeris species, III. 74. a.

Scythia. *Ibi* versatur Nicomedes, rex Bithyniae, I. 7. d. e.

Scythae equinum lac praebent infantibus, VI. 226.

e. Scythas olim devicerant Milesii, XII. 523. e. Scy-

tharum legatio aenigmatica ad Darium, VIII. 334. a.

Scytharum luxuria & crudelitas, *ex Clearcho*, *lib.* XII.

cap. 27. Proverb. ἢ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, *ibid.* XII. 524.

e. n. Scytharum colonia Romae, I. 20. c. *sed videtur ibi Σύρων pro Σκυθῶν legendum*.

Scythicus arcus: ei similis est figura literae sigma,

X. 454. d. *conf. Animadv. Tom. VIII. pag. 489.*

Scythice bibere, X. 427. a. c. XI. 499. e.

Sebenniticum Nili ostium, *lib.* II. *cap.* 90 *extr.*

Secundus, pincerna Nicomedis regis Bithyniae, cuius amore captus erat gallus gallinaceus, XIII. 606. b.

Sedentes epulantur apud Homerum, I. 11. f. 17. f. V.

192. e. *lib.* XI. *cap.* 1. Qui mos etiam dein apud

Graecorum nonnullos duravit, X. 428. b. I. 17. f. 18. a.

Segesta, Siciliae oppidum. *vide* Aegesta.

Seirites, Numida, artis tibicinum primus inventor perhibetur, XIV. 618. b. c. n.

Σειρώμενος Σολεὺς, mendosum poetae nomen, XII. 542. e.

Seleucia Antiochena, Σελεύκεια ἢ πρὸς Ἀντιοχείᾳ, VII. 326. a.

Seleucia Babylonica, ἢ ἐν Βαβυλῶνι, V. 211. a. Inde oriundus Diogenes Epicureus, (*non confundendus cum Diogene Babylonio Stoico*,) *ibid.*

Seleucis, poculi genus, a Seleuco rege denominatum, XI. 497. f. *conf.* XI. 783. e. (*pag. 222. edit. nostr.*)

Seleucus, (*is qui Nicanor vel Nicator est cognominatus*) olim elephantorum praefectus Alexandri, VI. 261. b. vi-

80 Lyfmacho, Thraciae rege, Lemnios duro impo-
rio liberat: quare Athenienses Lemnum incolentes
Soterem adpellarunt Seleucum, & tam ipsi, quam
Antiocho filio, templa consecrarunt, VI. 254. f.
255. a. Tigrim dono misit Atheniensibus, XIII. 596.
a. & b. Polenta in vino utebatur, X. 432. b. c. Vi-
ra timore vacans opibus Selenci regis praeferenda,
IV. 156. d.

Seleucus iunior, ὁ νεώτερος, (scilicet is qui Callinicus
est cognominatus) concubinas habuit Myrtam & Ny-
sam, XIII. 578. a. Victus a Gallis, XIII. 593. e. n.
ubi & de Myrtis a Gallis capta & vendita.

Idem Seleucus (nisi Demetrius scriptum oportuit:
vide Animadv. Tom. VIII. pag. 422 sq.) cum Arsace
bellum in Media gerens, a barbaro captus, regia ta-
men magnificentia habitus est, IV. 153. a.

Selinus, Siciliae oppidum, VII. 328. c. (Est autem & aliud
Ciliciae.)

Patria Selinuntius, Telestes. (Ind. Anst.)

Selinusia brassica, non a Selinunte oppido denominata, sed
quia similis apio, τὸ σελίσιον, IX. 369. f.

Sella Thessalica, I. 28. b. n. XIII. 568. d.

Semele saltat &c. IV. 183. c.

Semelus, cochlea, apud Lacedaemonios, II. 63. c.

Semidalis, cognomen parasiti cuiusdam, VI. 242. d. n.
IV. 134. d. Proprie, similago; unde semidalidis filius
dicitur placenta, III. 112. b. cf. 127. d.

Semidalires panis, similagineus, III. 109. c. 115. c.

Semiramis, Nini uxor, mater Ninysae, XII. 528. e.

Semperviva herba, XV. 679. a.

Sepia piscis, lib. VII. cap. 123. σὺπλάκιμος, ἡ μέση, ἔχθρη
αὔρα, τὸ λευκὸν καὶ μέλαν αἶμα, IV. 135. c.

Sepia, etiam meretricis nomen, Thyrsi filiae, VII. 329.
c. n. Ad eandem adducitur VIII. 339. e. n.

Sepias promontorium, a sepiis denominatum, I. 30. d.

Seplasiarius Aristoteles, scilicet pharmacopola, VIII. 354. b.

Sepulcra ornantur flore, qui pothos vocatur, XV. 679. d.

Sepulcris insidere dicebatur Arpa meretrix, cum seni
Sophocli se tradidisset, XIII. 592. b. Conf. Monu-
mentum.

Seris, olus, intubus, cichorium, II. 71. a. n.

Serpens. Proverb. Exuviis serpentis inanior, VIII. 362. b.

Serpyllum, ἡ ἔρπυλλος, IV. 131. e. aquam desiderat, XV. 683. f. crispum serpyllum, XV. 677. f. Serpyllum ex Hymetto monte, & ex Sicyoniae agris transplantatur in hortos, 681. e. f.

Serpyllina corona, XV. 679. e. Serpyllinum unguentum in computationibus utile, XV. 689. c. & d.

Servi. Eorum conditio, *lib.* VI. *cap.* 81. Priscis temporibus nulli fuerant servi, *cap.* 83. & 94. Mariandyni sponte se in servitutem tradiderunt, *cap.* 84. Servorum diversa conditio & varia nomina apud Cretenses, *item* festi dies in gratiam servorum, *ibid.* Penestae, servi Thessalorum, *cap.* 85. Platonis locus de Servis, *cap.* 87. Chii primi servos pretio emunt, & puniuntur defectione eorum, *cap.* 88-91. Servorum recensensus Athenis, VI. 272. c. Servos mille aluit Mnason, VI. 264. e. 272. b.

Servis favent leges Atheniensium, VI. 266. f. 267. a. Ephesus a servis fugitivis condita, 267. a. b. Servorum varia nomina, *lib.* VI. *cap.* 93. Servus quisque apud Lyctios conferebat staterem Aeginaeum ad syssitia, IV. 143. b.

Servilia bella. Servorum rebellio altera in Sicilia, VI. 272. f. n. *Scilicet*, prius bellum servile in Sicilia illud (*puto*) intelligitur, quod ex Damophili saevitia ortum cepit, XII. 542. b. n. *Conf. supra*, in Damophilus. Servilis belli apud Romanos, in Italia, dux Spartacus, in Sicilia Eunus, VI. 272. f. 273. a. Servorum Atheniensium rebellio, VI. 272. e. f.

Sesamum, in condimentis refertur, II. 68. a. Sesami seminibus consperguntur panes, III. 111. a.

Hinc sesamis, σησαμῖς, *dorice* σασαμῖς, IV. 172. e. XIV. 646. f. & sesamites panis, σησαμίτης ἄρτος, III. 114. a. & b. *id est*, ἄρτος διὰ σησάμων πεττόμενος, panis cum sesami seminibus coctus, III. 114. b. *Idem* panis aut placenta *etiam* σησαμῶς *graece dicebatur*; quod vocabulum intercidisse videtur apud Athen. III. 114. b. *coll. Animadv. ad* XIV. 646. f. & ad 647. b.

Sesamus, virile nomen apud Delios, IV. 173. a.

Seseli, condimentum, IV. 170. b.

Seferinus piscis, VII. 305. d.

Sesilus, conchae genus, II. 63. c.

Sestios, cognomen Phrynae meretricis, XII. 591. c.

Sextina mola, III. 81. a. a.

(Sextus vinum, a^lia add. pro Sextanum, I. 26. e.)

Scythas, rex Thraciae, convivio excipit Xenophontem,

ca. IV. cap. 35. XI. 476. h. c. Melus vocatur IV. 184.

a. sed in Melus pro Melus scriptum operatur. conf.

II. 45. c. a. Adulatorem habuit Heracleidem, VI. 252. a.

Scythae convivium, quo Xenophontem excipit, memoratur eius I. 15. e. sed isti (nescio, per Athenienses, an per Brevianis civem) ad Scytham refertur id quod ad Corytham erat referendum.

Scythas, coqui nomen apud Paphlagonum, IX. 377. h. c.

Serapion, ex Ἐριωνία, quoniam dicitur Athenis, XIV. 614. d.

Serapion, & Serapion. vide Serapion.

Seris avis, a vocis sono denominata, IX. 392. f. a.

Sibylla, prima ubi perhibetur sambuch, XIV. 637. h. a.

Sibylla, mulieris nomen, mulier puto, quod Batum co-
mum, XIV. 662. c.

Sicani in Sicilia, II. 42. e.

Sicca aqua (αερίχνη ὕδωρ) & valde calida, II. 43. a.

Sicoides, i. e. Sicci filius, scilicet Asclepiades Samius, epi-
grammatum poeta, XI. 473. a.

Sicula habetur a calcis, columbis, variegatis vestibus, va-
sis, XIV. 658. b. In ea nascitur vinum Mamertinum,
I. 27. d. Sicani Siciliae, II. 42. e. Scopulus Siciliae,
III. 91. h. a. Siciliae rex Coccyus, I. 10. e. Siciliae
tyrannus & pestis, Dionysius minor, XII. 541. c. In
Sicula moratus erat Aeschylus, IX. 402. c. Mega-
rensis Siciliae, XIV. 659. c.

Siculae maraccae, αἱ ἐν τῇ Σικελίᾳ, (scil. τῇ πρώτῃ,
in iureo Seculo) I. 4. c. a. Siculae mentae, I. 25. e.
a. XII. 518. c. III. XII. cap. 34. Siculus calcus, I.
27. e. XIV. 658. b. Sicula vehicula, I. 28. h. Sicu-
lus cotabes, I. 28. b. (conf. Cotabes.) Sicula la-
tar, XV. 668. c. Siculae patellae, I. 28. c. XIV.
658. h. Siculi lecti & cervicalia, II. 47. f. Siculus
medicus (Σικελὸς ἐνὶ γῆς) oppedit Platonis disci-
pulis apud Epicratem comicum, II. 59. f.

Siculi aprum vocant aschedorum, IX. 402. b. Si-
culus vocabulis nius est Aeschylus, IX. 402. c. La-
tage perhibetur esse Siculum nomen, XV. 666. h.
Siculi dulce dicunt mare insulam adhaerens, XII. 518. c.
Siculi coqui parandorum piscium arte celebrari, XIV.

655. f. 661. e. f. *sed eosdem improbat Arcestratus*, corrumpi ab eis cibos *dicens* prave omnia miscentibus, VII. 311. c. (*sic enim ibi interpretanda erant verba κακῶς τυροῦντες ἅπαντα*: ut iam olim monuerat *Henr. Stephanus*, *Thes. Tom. III. pag. 1702. a.*)

Siculus Dionysius, *nempe Syracusius*. Diodorus Siculus, Bibliothecae auctor, XII. 541. f. Pamphilus Siculus, I. 4. d.

Sicinnis, saltatio satyrica, I. 20. f. XIV. 630. b. c.

Sicinnistae, satyri sicinnim saltantes, *ibid.*

Sicinnotyrbē, modus quidam αὐλήσεως, XIV. 618. c.

Sicinnus Cretensis *perhibetur* inventor fuisse saltationis, cui sicinnis nomen, XIV. 630. b. ~

Sicon, servi nomen apud comicos, I. 23. a. n. VIII. 336. e.

Sicon, doctus coquus Atheniensis, IX. 378. a. b.

Sicya, cucurbita, II. 58. f. 59. a.

Sicyas, *fictum* nomen adulatoris apud Clearchum, VI. 257. b.

Sicyon, oppidum Peloponnesi, duram habet aquam, I. 33. c. Habet templum Minervae Colocasiae, III. 72. b. *Ibidem* Poecilen porticum exstruendam curavit Lamia, XIII. 577. b. Proverbium de Sicyone, *vide supra*, voc. Dives.

Sicyonia amygdala, VIII. 349. e. f. n. Sicyonia calceamenta, IV. 155. c. Sicyonii pisces, I. 27. d.

Sicyonii pictores, V. 196. e. n. Sicyoniis tribuitur inventio saltationis cum pila, I. 14. d. Apud Sicyonios Catonacophori, fervorum genus, VI. 271. d. n. Sicyoniorum tyrannus Clisthenes. *vide suo loco*. Sicyonii coronam quamdam iaccham vocant, XV. 678. a. serpyllum ex agris & montibus collectum transplantant in hortos, XV. 681. e. f.

Patriā Sicyonii: Aratus, IV. 162. d. Aripbron, & Mnafalcas. (*Ind. Aut.*) Sicyonia, Praxilla *pōētria*.

Sicyonia Megalopolitanis dicitur cucurbita, II. 58. f.

Sicyos, cucumis, *lib. III. cap. 4. & 5.*

Sida, planta aquatica, malo punico similis, XIV. 651. a.

Sida, locus in Boeotiorum & Atheniensium confinibus, de quo inter se disceptabant ambo populi, XIV. 650. f. 651. a. nomen invenit a malis punicis, quae a Boeotibus sidae adpellantur, *ibid.*

**Satz, Paupstliche apostol.; eines des Solenne, Zufuhr,
VII: 152**

Subiectus : hic vixit nominatus ab Embocœstibus, XV. 68 l. d.
Sine . Phœnicie copidus , ubi eximium paratur ingre-
 ditur cyprinus . XV. 68 l. d.

Suetonius *pocula*, XI. 48. c. *Salomonum* rex Sira-
co, XII. 531. a. *Saloni* quid de *Cadmo* nomen,
XIV. 651.

Paris Salmons, Dorothea (Ind. Aff.)

Solus, vicus agri Cornubii, et agros omnes sua Si-
cilia. III. Sz. 2-c.

Supra, *recessa memoratis Americæ*, XIII, § 3, c.

**Species pronunciation, III. 22. f & oppidum: cities in
various antiquities locum, intelligendo silentium,
XIII 13. c.**

Siglas, en sus: de Hispani doctus notarius, VIII
33L b. 2

Signa. Dotes pro Signa docent San, XI. 467. a. Sol
 & in Exiguntur, quod in eis dicitur conscripsum, En,
 pro signa sperant, X. 554. f. San. 455.
 C. 2. ad numerum dixerunt quod Loh. Hermionensis.
 cap. X. 448. d. & XI. 467. h. Literae signa prom-
 cutionem daturam indicant nesci, & incommo-
 di ad illud canon, XI. 467. h.

Forma interae figura ab Apollonio, sapientia poetis, con-
ferat cum archi Scythico, X. 454 d. ab Euripide ve-
ni & Tarsitae cum circino conorno, X. 454 c. 2
& c.

Saginaw River, L. S. & C.

SECRET **Amman, VI 25 2**

Silene, a *Mina caprea*, II. 45. c. *Prunifera* *Silene* & *Silene* *fruticosa*. vide not. ad L. c. *Silene* *foliolosa* multis ex colonis compactam invenit, IV. 184. a. *Silene* & *Saryri*, in pompa *Bacchica* *Protonoci* *Philal*. V. 15. c. a. 199. a. h. *afinis* *infantes*, V. 200. c.

Povrch: deformior Salinis, V. 183 d.

Silene Rhaetana, piñon, V. 21c b.

Sacerdoti, gallice rex, foliati; pater archiepiscopus, i. e. de-
voti, VL 249. h. conf. Animadv. ad VL 246. d.

Siphium, I. 28. d. = **siphio** macerare cibum, IV. 170. c.
VII. 322. d. = **Siphia** maris, VII. 312. c. = **Liby-**
cus caulis **siphii**, radis solis focatus, XIV. 623. b.

Silurus piscis, unde dictus, VII. 287. b. Putris filurus, VI. 230. e. 239. c.

Simaetha, meretrix Megarica, rapta ab adolescentulis Atheniensibus, XIII. 570. a.

Simalis, cognomen Cereris apud Syracusios, III. 109. a. n. Himalis scribitur X. 416. b. n. per scribae fortasse errorem.

Simia naturâ ridiculus, homo arte, XIV. 613. d.

Similago. vide Semidalis.

Simmias Rhodius. vide Ind. Auctor. pag. 189.

Simmycas, (aliis auctoribus Simylus) histrio, in quem dictum est illud, Μέγας οὐδ' εἰς σαπρὸς ἵχθους, VIII. 348. a.

Simodi, iidem qui Hilarodi, a Simo Magnete, XIV. 620. d.

Simonides Ceus poëta, (Ind. Auctor.) Iovem Aristarchum nominat, III. 99. b. Eius aenigmata, lib. X. cap. 84. Cartheae choros docuit, X. 457. f. Apud Hieronem regem fordide avarus & cupidus, XIV. 656. c. d.

Simonides Zacynthius, rhapsodus, Archilochi carmina in theatris decantavit, XIV. 620. c.

Simus Magnes, poëta hilarodus, XIV. 620. d.

Simus, ex coquo histrio, IV. 164. d. n.

Sinapi, Graecis σινηπι, Atticis σάπυ, IX. 366. f. 367. a. Sinapi Cyprium, I. 28. d.

Sindi, Σινδοί, Asiae populus ad Paludem Maeotin, VIII. 347. a. n. ubi perperam olim ἐς Ἰνδοὺς pro Σινδοῦς. Sic & pro Ἰνδοῦς, XII. 530. f. n. Σινδοῦς legendum videtur.

Sindon. Mantilia e sindone texta, IX. 409. e.

Sindron, apud Cretenses, dicebatur servus servo genitus; VI. 267. c.

Singultus: de eo disputatur in Platonis Convivio, V. 187. c.

Sinidis & Cercyonis filias rapuit Theseus, XIII. 557. a.

Sinodon. vide Synodon.

Sinope meretrix, VIII. 338. f. XIII. 567. f. Gnathaenae mater, XIII. 558. b. Cur Abydos vocata, 586. a. Ei gratificatur Archias hierophanta, 594. a. Sinope ex Aegina scortationis suae officinam Athenas transtulit, 595. a. ipsa genere Thressa, ancillam habuit Bacchidem, ibid.

Sinope, Ponti oppidum. Ibi praestantes mugiles, III. 118. c. VII. 307. b.

- Sinopicae nuces, *castaneae*, II. 54. d.
Patria Sinopenles memorantur, Bato, Diodorus comicus, Dionysius comicus. (*Ind. Auctor.*)
- Sium *herba*, II. 61. c. Cum suo comeduntur cucumeres, III. 74. c.
- Siphnus, *insula ex Cycladum numero. Inde* Diphilus Siphnius. (*Ind. Auctor.*)
- Sipylus, Lydiae oppidum, XIV. 625. f.
- Sirenes, *apud Homerum*, I. 14. d. VII. 290. d. e. Σειρὴν virgo, VII. 297. b.
- Siris, *oppidum Lucaniae*, quod tenere primum Troiani, dein Colophonii, XII. 523. c. Nomen invenit sive a muliere Siride, sive a fluvio cognomine, XII. 523. d. e.
- Cives, Siritae, ad voluptatem deflexerunt, XII. 523. c. d. Ager, Siritis, XIV. 656. c.
- Sirites. *vide supra voc. Seirites.*
- Sisaron, vel fiser, III. 120. c. d. a.
- Sisymbrium, *flos coronarius*, XV. 685. c. Fragrans sisymbrium, 684. b.
- Inde fit sisymbrium unguentum*, XV. 688. d.
- Sisymbrium, meretrix Attica, XIII. 587. f.
- Sitalcas. A Sitalca scabiem Lacedaemoniis! I. 27. c. a.
- Siris *dicitur quacvis cupiditas vel desiderium*, lib. X. cap. 43.
- Sitiunt omnia in universa rerum natura, I. 22. f. 23. a.
- Sito, cognomen Cereris apud Syracusios, III. 109. a. a. X. 416. b.
- Sitocurus, *frugiperda*, VI. 248. a.
- Sittius Romanus, luxu & mollitie famosus, XII. 543. a. a.
- Sirula putei, ὁ κάδος τοῦ φρέατος, III. 125. a.
- Smaragdus, *μάργδος, ἀπὸ τοῦ μαρμαίρεν dictus*, III. 94. b.
- Smaris piscis, VII. 313. a. b. quibusdam dicitur *κυρὸς εὐρὴ*, 313. b. a. 328. f.
- Smicrines, Archippam amaverat priusquam illa infideret sepulcris, i. e. Sophocli se traderet, XIII. 592. b.
- Smicrinus, pater Euclidis, VI. 242. b. *Conf. Euclides.*
- Smicythio, persona in Pherecratis fabula Γραυτοί, VI. 246. f.
- Smigolas. *vide Misgolas.*
- Smindyrides Sybarita, Clitthenis Sicyonii filiam ambiens,

mille aucupes & coquos secum duxit, VI. 273. b. c. n. XII. 541. b. c. *Idem* gloriabatur se viginti annis solem nec orientem vidisse, nec occidentem, VI. 273. c. Bearus vulgo praedicabatur, XII. 511. c.

Sminthia festum apud Rhodios, III. 74. f. n. X. 445. a.

Smyrna Aeolica, eadem quae Ionica, VII. 318. c. *Σμυρναϊκὸς κέλερος*, VII. 319. d.

Patriâ Smyrnaea, Galena. (Ind. Auē.)

Smyrnium herba, IX. 371. c.

Sobas, saltationis ridiculae genus, XIV. 629. f.

Socrates, Sophronisci filius, IV. 162. c. V. 218. a. dicebat saltationem esse omnis musices exercitationem, I. 20. f. 21. a. ambulando obsonabat famem, IV. 157. e. n. Aiebat, multos vivere ut edant, se edere ut vivat, IV. 158. f. Dictum eius ad obsoniorum heluonem, V. 186. d. Quae illum dicentem inducit Xenophon in Convivio, aliena sunt a morum severitate, V. 188. c. d. Multa parum decore loquentem aut facientem inducit Plato, V. 192. a. *lib. V. cap. 61. & alibi. (conf. Plato.)* Simus fuit Socrates, ut nemo magis, V. 219. a. Cum Aspasia in lupanaribus versatus, Theodoram meretricem docet artem venandi amatores, &c. V. 220. e. XIII. 599. a. b.

Quae de triplici militia Socratis a Platone dicta sunt, ea falsi arguuntur a Demochare, lib. V. cap. 55. conf. Animadv. ad V. 215. c. Bigamum fuisse Socratem, tradunt plures vetusti scriptores, XIII. 555. d. quod fortasse tunc temporis ex plebiscito licitum fuit ob civium raritatem, XIII. 556. a. n. Alcibiadis formam miratus est, XIII. 566. d. De unguentis disputat apud Xenophontem, XV. 686. d. e. Socratis iuvenis & pulcri lusus, XV. 702. c.

Socrates, Phylae pater, quae Pisistratum Athenas reduxit, XIII. 609. c.

Sodales equites, *ἑταῖροι*, V. 194. e.

Sol, Hyperionis filius, XI. 469. e. 470. b. poculo transvehitur oceanum, XI. 781. d. (*pag. 211. nostrae edit.*)

XI. 469. e. f. Sol medius intra alia eminet astra, *dictum in Demetrium*, VI. 253. e.

Graeci cum sacra Soli faciunt, melle libant, vinum non adhibent, XV. 693. e. f. Soli festos dies (*ἑλλά*) celebrant Rhodii, XIII. 561. e. Soli calicem

propinat Stratonicus, VIII. 349. a. Solis equi pascuntur herba, quae in Beatorum insula nascitur, VII. 296. e. Solem celebrans canticum, Philelias, XIV. 619. b.

Solem nec orientem nec occidentem videre amant Sybaritae, XII. 520. a. VI. 273. c. *Quod ipsum etiam, velut in proverbio, de aliis hominibus mollibus dici solet,* XII. 526. b.

Soldurii Gallorum. *vide* Siloduri.

Solea piscis, IV. 136. b. c. n. VII. 288. f. n. & 330. a.

Solenes, conchyliorum genus. Teretes solenes, III. 85. d. *Variis aliis nominibus insigniuntur,* III. 90. d.

Solenistae, solenum piscatores, III. 90. e.

Soli, Ciliciae oppidum, Σόλοι οἱ Κιλικιοί: ibi crocinum unguentum optimum, XV. 688. e.

Soli, Cypri oppidum, Σόλοι οἱ ἐν Κύπρῳ: cuius rex Ennostus, XIII. 576. e.

Inde, patriâ Solenses, Clearchus & Castorion. (Ind. Auflor.) Solensis poëtae, nescio cuius, nomen corrupte scribitur Σειρώμενος, XII. 542. e. ubi Καστορίωνες ex coniect. corrigunt viri docti.

Soloecismi, lib. III. cap. 52.

Solon, Atheniensium legislator, XI. 508. a. Eis qui in prytaeo alebantur mazam praeberi iussit, festis diebus insuper panem, IV. 137. e. Lupanaria instituit Athenis, & Veneri vulgivagae templum consecravit, lib. XIII. cap. 35. Unguentariam exercere veruit, XIII. 612. a. XV. 686. f. Solon personam agens inducitur in Alexidis fabula Aesopo, X. 431. d. e.

Somnus, laborum portus, X. 433. a. Somnus, griphus, apud Alexidem, X. 449. d. e. Ex specie per somnum oblata mutuo amore capiuntur Zariadres & Odatis, lib. XIII. cap. 35.

Sonchus, olus agreste, II. 60. c. 64. c. n. VI. 250. e. (*ubi lusus in vocabulo.*) IX. 371. c.

Sopater Paphius, (*Ind. Auflor.*) vixit aetate Alexandri, usque ad Ptolemaei II. aetatem, II. 71. b.

(*Sopater olim edd. VI. 244. f. pro Sostratus.*)

Sophistae, Româ pulsi, ut qui iuvenes corrumpere, XIII. 610. f.

Sophocles, (*Ind. Auflor.*) formosus, saltandi artem apud Lamprum edoctus, I. 20. e. f. cum lyra saltat nudus

& unctus, *ibid.* Reprehendit Aeschylum, quod tragoedias ebrius scriberet, I. 22. a. b. X. 428. f. Epicuro quodammodo praeivit doctrinam de voluptate, VII. 280. b. c. Strophis & antistrophis distinxit sua dramata, X. 453. e. In fabula Amphiarao produxit aliquem formas literarum gesticulantem, 454. f. In Sophoclem invehitur Plato in Critone, XI. 506. d. n.

Voluptati deditus, cum senex Veneris impotens esset factus, importuno domino se liberatum dicebat, XII. 510. b. senex tamen etiam Theoridem meretricem habuit, XIII. 592. b. & deinde Archippam, *ibid.* Masculum amorem in theatrum produxit, XIII. 601. a. pronus ipse in adolescentum amorem, XIII. 603. e. Lesbum navigans Chium adpulit, ubi inter pocula facetus, disputavit cum ludimagistro, *lib.* XIII. *cap.* 81. Belli dux mediocris, XIII. 604. d. Laena ei subripitur a delicato puero, *ibid.* d. e. Euripidem, ait, in tragoediis quidem, non in lecto, *μισογύνῃ* esse, XIII. 557. e. Eius in eundem Euripidem epigramma, XIII. 604. f.

Sophocles *alius*, *posterior*, decretum tulit, quo philosophi omnes Athenis sunt eieci: contra quem orationem scripsit Philo, Aristotelis discipulus; apologiam autem pro Sophocle scripsit Demochares, XIII. 610. e. f. n. *Conf. Animadv. ad V.* 187. d.

Sophon Acarnan, coquus, IX. 403. e. 404. b. XIV. 622. d.

Sophron, Epheso praefectus, Danaën amavit, Leontii filiam, XIII. 593. b.

Sophroniscus, pater Socratis. *vide* Socrates.

Soroadeus, vini Deus apud Indos, I. 27. d.

Sofia, servi nomen apud comicos, XI. 469. b.

Sofias Thrax. *Vide supra*, *voc.* Nicias.

Sosibius Laco, cogn. *λυτικὸς*, (*Ind. Aust.*) festive derisus a Ptolemaeo Philadelpho, a quo annum accipiebat stipendium, XI. 493. f. 494. a.

Sosinomus, mensarius, cuius in aere erat Aeschines, XIII. 611. f.

Sosipater, Mithridatis assentator, VI. 252. e.

Sosiphanis poetae dictum in hominem muliebria patientem, X. 453. a. b.

Sosis *legendum videtur pro* Osis, VI. 251. f. n.

Pars I.

Ο ο

- Sostratus tibicen, parasitus Antiochi, VI. 244. f. n. Eius filii, custodes corporis eiusdem Antiochi, L. 18. d.
- Sostratus Chalcedonius, assentator Cavari Galli, corrumpit bonum principem, VI. 252. c. d.
- Sorades, cursor insignis, X. 416. f.
- Sotades Maronira, poeta. (*Ind. Aufl.*) Importune dicax in reges, misere plectitur, XIV. 620. f. 621. a.
- Soterides coquus, *apud Euphronem comicum*, I. 7. e. *Item*; trivialis quidam homo Atheniensis, *apud eundem*, IX. 377. d.
- Sotiani, populus Gallicus, VI. 249. b.
- Σπάρια. *vide* Hispania.
- Sparamizus, eunuchus Sardanapalli, XII. 529. f.
- Sparta. (*vide supra*, Lacedaemon.) Prope Spartam locus, cui nomen Quinque colles, I. 31. c. Σπάρτα ἢ εὐρύχορος, amplis florens choreis, ampla, opulenta, IV. 131. c. n. Nec Sparta duos ferre potest Lysandros, nec Athenae duos Alcibiades, XII. 535. d. e. Pulcerimas fert mulieres, XIII. 566. a.
- Spartani, Σπαρτιάται. Apud eos coluntur Maron & Ceraon heroës, II. 39. c. Eorum sobrietatem laudat Plato, IV. 155. f. & Critias in Elegiis, lib. X. cap. 41. Eorundem phiditia, lib. IV. cap. 19. Apud Spartanos virginibus ante nuptias velut pueris delicatis uti licet, XIII. 602. d. e.
- Spartacus gladiator, Thrax genere, dux belli civilis, VI. 272. f. 273. a.
- Sparus piscis, lib. VII. cap. 114. III. 107. c. IV. 136. c. VII. 327. b. VIII. 355. e.
- Speculum Veneris, XV. 687. c.
- Spermatologi *aviculae*, IX. 398. d. *Conf.* II. 65. b. VIII. 344. c. n. IX. 388. a.
- Speusippus, (*Ind. Aufl.*) Platonis cognatus & successor, voluptarius fuit & avarus, VII. 279. e. XII. 546. d.
- Sphaerus Stoicus, (*Ind. Auflor.*) in convivio Prolemæi, VIII. 355. e. *Idem* cum Chrysippo discipulus Cleanthis, *ibid.*
- Sphagium, σφάγιον, vas quo recipitur sanguis victimæ, VI. 261. e.
- Sphettus, Σφηττός, pagus Atticus. Cives Sphettii, II. 67. d. Sphettium acetum, *ibid.*
- Sphinx. Eius aenigma, X. 456. b. n. *conf.* II. 49. c. Sphin-

ges Thebanas vere nominaveris meretrices, XIII. 558. d. Sphinx Aetolica, VI. 253. e. f. n. Sphinx mas, IX. 382. b. XIV. 659. b. mulier sphinx, X. 441. d.

Sphyraena piscis, cestra, fudis, *lib.* VII. *cap.* 122.

Spina arbor Aegyptiaca, XV. 679. f. - 680. b. Spina cinara, *arbor: quam cum cinara artiococco confundit Athenaeus*, II. 70. b. *conf. Animadv. ad* II. 70. a.

Spinus *avicula*, fringilla, II. 65. c. *Diminut.* spinium, *ibid.* e.

Spira, placentae genus, XIV. 647. d.

Splenicos facere homines *dicuntur* balnea Pellae, VIII. 348. e.

Spodias, *sive* Spondias, prunum sylvestre, II. 50. b. n.

Spoletinum vinum, I. 27. b.

Spondeum Bacchi citharâ canere, XIV. 638. a. n.

Spongia, *σπγγος*, *in utensilibus recensetur*, XIV. 648. f. Spongiarum mulieribus supponunt nonnulli in concubitu, stimulandae Veneris causa, I. 18. d.

Sponsus Megapenthes in suis nuptiis pincernam agit, I. 18. b.

Sporta, *in utensilibus*, XIV. 648. f. E sportulis coena, VIII. 365. a.

Squalus piscis, mustelus, *γαλῆς*, *lib.* VII. *cap.* 43. VII. 311. e. VIII. 342. b. n.

Squatina, *ρίνη*, piscis, *lib.* VII. *cap.* 112. Squatina asperâ cute, VII. 286. c. eam amant fabri, IV. 136. f. n. *βία δέρων ρίνας*, VII. 311. e. Squatinae frusta, IV. 131. e. n.

Squilla, *καρίς*, *cancelli marini genus*, *lib.* III. *cap.* 66 *seq.*

Squilla lara, III. 104. e. Gibbae squillae, III. 106. a.

Squillae magnae ad Smyrnam & in Africae ora, I. 7. b.

Squillula, *καριδάριον*, III. 105. f.

Stacte, *scil.* myrrha, XV. 688. c. in comotationibus iuvat, 689. d.

Stadium in urbe Alexandria, V. 197. d.

Staerites panis, *σταυτίτης*, III. 110. b. placenta, XIV. 646. b.

Stagirita Aristoteles, XIII. 589. c.

Stagonium, meretrix, Aphya dicta, XIII. 586. b.

Staphylinus, pastinaca, *lib.* IX. *cap.* 12.

Statanum (*sive* Setinum) vinum, I. 26. e.

Statariam pugnam ab Etruscis didicerunt Romani, VI. 273. f.

Statira, uxor regis Persarum, *Darii Codomanni*; *sed & alia*, uxor *Artaxerxis Mnemonis*, XIII. 609. b. *n. coll. Animadv. ad XIV. 616. d.*

Statuae erectae praefigiatoribus, citharoedis & cantoribus, I. 19. b. c. meretricibus, Cleinoni, XIII. 576. f. Glyceræ, XIII. 586. c. Phrynae, XIII. 591. b. & c. In statuae cavitate exsul Thebanus aurum abscondit, I. 19. c. Statuae amore captus Cleisophus, XIII. 605. f. 606. a.

Statuarii & caelatores *nobiles memorantur*, Lyfippus, Praxiteles, & c. *conf.* Caelatores.

Stellas *Homerus intellexit*, clavos aureos *dicens*, XI. 489. d. e.

Stelocopas, cogn. Polemonis Periegetae, VI. 234. d. *n.*

Stephanophorus apud Tarsenses *dicebatur* sacerdos Herculis, V. 215. c.

Stephanus orator, Nicareten amavit, XIII. 593. f. & Neaeram, cuius filiolum pro sua habuit, 594. a.

Stephanus, Thucydidis filius, scriba, VI. 234. e.

Sternutamentum adoratur ut res sacra, II. 66. c. *n.*

Sterquiliniis proximi Thebani, X. 417. d. & e.

Stesander Samius, primus Delphis pugnas Homericas cithara cecinit, XIV. 638. a. b.

Stesichorus Himeræus, (*Ind. Auctor.*) primus commentus est Herculem cum clava, pelle leonina, & arcu, per terras vagantem, XII. 513. a. Illud genus carminum invenit, quae *παιδικὰ* vocantur, XIII. 601. a. Eius carmina decantavit Gnesippus, XIV. 638. e.

Stilpo philosophus allium comedit in templo Matris Deum, quod nefas erat, X. 422. d. Exprobravit Glyceræ meretrici quod iuvenes corrumpere: in quem illa re-torsit criminationem, XIII. 584. a. Stilponem audiverat Nicarete meretrix, 596. e.

Stilpones. *vide supra*, Scopaei.

Stoaces, *Στώακες*, Stoiculi, nugarum mercatores, XIII. 563. d.

Stoici, bonum quale sit quaerunt, non norunt, III. 103. b. Sapientem veluti fugitivum quaerunt; nec tamen, quae sensibus grata sunt, aspernantur, III. 103. d.

VII. 279. b. c. Ridentur in Theogneti fabula Phasmate, III. 104. b. c.

Stoicum praeceptum: Sapientem omnia recte facturum, etiam lenticulam prudenter conditurum, IV. 158. a. b. Stoicorum praecepta de Bono, Malo, & Neutro, VI. 233. b. Stoicos ad Cynisimum deflexuros praefagit Zeno, XIII. 565. d.

Strophea Diana, VI. 259. b. *ubi Strophaea legendum videtur.*

Strabelus, & Astrabelus, conchae species idonea ad canendum veluti tubâ, adeoque de genere buccinorum, III. 86. f. 85. c. 86. d. VII. 316. e. n.

Strabo (*Ind. Auctor.*) notum habuit Posidonium Stoicum, XIV. 657. f.

Stragula lectorum, lib. II. cap. 30.

Strambelus. vide Trambelus.

Stratius an legendum? VI. 234. f. n.

Stratius, parasitus, VI. 244. d. & e.

Strato, cogn. Atticus, ridiculus scurra, XIV. 614. d. IV. 130. c.

Strato, rex Sidoniorum, luxuria & mollitie contendit cum Nicocle, rege Cypri, lib. XII. cap. 41.

Strato Tarentinus, dithyramborum gesticulator, I. 19. f.

Strato, persona in Menandri Nauclero; forsitan ipsius naucleri nomen, XI. 274. c.

Strato comicus, idem atque Strattis esse videtur. *Vide Indic. Auctor. pag. 200.*

Stratocles, validus helluo, IV. 135. b. 137. c. *Idem videtur esse de quo Gnathaena dixit, Stratocles post hoedos tempestatem ciet, XIII. 580. d. e.*

Stratocles orator meretricem habuit Lemen, XIII. 596. f. n.

Stratocles, Neerae amator, XIII. 593. f.

Stratola, meretrix, Cassi Elei mancipium, XIII. 593. f. n.

Stratonica, concubina Ptolemaei Philadelphi, XIII. 576. f. Eius ingens monumentum, *ibid.*

Stratonica, Eumenis uxor, unguentorum studiosa, XV. 689. a.

Stratonicus, caelator olim clarus, XI. 782. b. n. (*pag. 215. nostr. edit.*)

Stratonicus citharista, ridet Diodorum Aspendium philosophum, IV. 163. f. Multos habuit discipulos, 169. e. Facete dictis & responsis claruit, VIII. 347. f.

- & dicitur eodem Lib. VIII. cap. 41-45. Idem concentus
 melicos prius invenit, & tabulam musicam descri-
 pta, cap. 46. Necarus ob linguae licentiam a Nico-
 cle, Cypri rege, ibid. coll. VIII. 349. e. f. n. (*Vide-
 re necus de eius more diversa fama sparsa fuisse, aliis
 dicitur, verum esse necatum, alius mari nescire. For-
 sas eundem verum necari in mare proiecum est.*) In fa-
 core dicitur imitatus erat Simonidem, VIII. 352. e.
- Seratores apud Perias. II. 48. d.
- Seratus. Astoliae oppidum, III. 95. d.
- Sirena. nomen latium, Graecae epinomis dicta ab Ulpiano,
 III. 97. d.
- Sirepti. piacentiarum genus, XIV. 645. b.
- Sirobius, eux pizza, II. 57. c. *Conf. Animadv. ad VII.*
 316. e.
- Sirobilus, genus saltationis lascivae, XIV. 630. a.
- Sirybia. Sic autem est. XIII. 594. a. ubi Strymbela est in
 nomen. a. 7. 2, & Strybela apud Demosth.
- Sironareus. pucis maris Rubri, similis salpae, VII. 322. a.
- Sironibicides, jovi nomen, III. 98. a. VI. 230. d.
- Sironyie iulia, etiam sibi Lychnidem piam, XV.
 651. f.
- (*Strymbela infans Animadv. ad VII. 319. b.*)
- Sructores meniarum, Lib. IV. cap. 70.
- Srutharion, generis nomen, avicula, II. 65. e.
- Sruthia, pueri nomen apud Menandrum, X. 434. c. pro
 a. 4. 2. Struthium, XI. 477. f.
- Sruthia corona, e flore nexa cui nomen struthium,
 XV. 679. b.
- Sruthia mala, II. 52. b. III. 81. a-d.
- Sruthio avis. Sruthiones Arabici comeduntur a regibus
 Periarum, IV. 145. e. n. Sruthiones bigis iuncti in
 pompa Prolemaei Philad. V. 200. f.
- Sruthium. vide Sruthia.
- Strymbela, (Strybela apud Demosth.) Neerae filia, dein
 Piano nominata, XIII. 593. a. (Strobyla autem est.)
- Strymoniae anguillae, VII. 298. f. denominatae a Stry-
 mone Thraciae fluvio, VII. 300. c. d.
- Sturni in cibis numerantur apud Antiphanem, II. 65. e.
- Stryax, IX. 403. d. quem in orchestris iustum feriis Bac-
 chanaibus, XIV. 626. f.
- , Suada Dea, XIII. 564. f.

Suaviloquentia, IV. 165. b. c.

Sub *praepositio*, in *compositione nominum adiectivorum*, XIV. 625. a.

Subityllus placenta, XIV. 647. d.

Suburra, vicus Romae. E suburra mercatus es hoc nomen, i. e. e trivio arripuisti, VIII. 362. a.

Succi ciborum falsi, dulces, acidi, acres, &c. III. 121. d.

Succus Cyrenaicus, laserpitium, I. 28. d, III. 100. f. *conf.* Silphium.

Suculae stellae, Hyades, XI. 490. c.

Sudantes, sive calidâ sive frigidâ lavent, sudare desinunt, I. 24. e. Sudor graviter olens duorum abstemiorum, II. 44. c. *item* athletae, qui non nisi caprina vescebatur, IX. 402. d.

Sudis piscis. *vide* Sphyraena.

Suffocati recipiuntur infusione aceti & piperis, II. 66. f. Suffocatae carnes, *lib.* IX. *cap.* 53.

Sugillatio. Septimus calix, sugillationum est, II. 36. c. Sugillationes cucurbitulis delentur, X. 424. b.

Suilla caro & agnina, nisi elaboretur exercitationibus corporis, facile corrumpitur ob pinguedinem, IX. 402. d.

Suilla vulva, III. 96. e. f. Suillum cerebrum, II. 66. f.

Sumen thynni, ἡτταλα, I. 4. c. n.

Sunium, *oppidum cum arce in promontorio Atticae*, occupatur a servis fugitivis, VI. 272. e. f. *Hinc fortasse Suniensis apud Anaxandridem*, VI. 263. c. *intelligitur servus qui in libertatem se vindicavit. conf. Animadv. ad VI. 272. f.*

Surrentinum (vel Surrentinum) vinum, I. 26. d. 27. b.

Sus. *vide* Porcus.

Susa *urbs*, ad Choaspen fluvium, II. 45. b. Ibi hyemem transigebant Persarum reges, XII. 513. f.

Susa, Persicum vocabulum, liliū significans, XII. 513. f.

Susinum unguentum, XV. 689. d.

Suspendii ludus apud Thracas, IV. 155. d. e.

Syagrides *pisces*, *apud Epicharmum*, VII. 322. f. n.

Syagrus, viri Lacedaemonii nomen qui ad Gelonem Syracusium legationem suscepit, IX. 401. d.

Syagrus, dux Aetolorum, *ibid.*

Sybaris, fluvius inferioris Italiae, VI. 269. f. *Ibi* Cygnus

e. n. nomen habens a Syme, Ialymi (*sive* Ialyſi) & Doridis filia, Glauci uxore, VII. 296. c. n.

Sympathia adulatoria, *lib.* VI. *cap.* 54.

Synada, *sive* Synnada, (*neutr. plur.*) Phrygiae oppidum, XIII. 574. f. n.

Synagris piscis, VII. 322. b. n. *conf. Animadv. ad VII.* 322. f.

Synaulia *quid dicatur*, XIV. 618. a. b.

Syndeipnon, convivium, VIII. 365. b.

Synodon piscis; *idem* Sinodon, *lib.* VII. *cap.* 119. l. 5. c. VII. 304. d. synodon assus, VII. 295. f.

Synoris, meretrix Attica, cognomine Lychnos, Lucerna, XIII. 583. e. VI. 247. a.

Synthematiacae coronae, conductitiae, XV. 680. c.

Syracusae, conditae ab Archia Corinthio, IV. 167. d. n.

Pars urbis, Achradina, V. 207. f. *Alia pars*, Insula, Nāſos, XI. 462. b. Syracusae in libertatem vindicatae a Gylippo Lacedaemonio, VI. 233. f. 234. a. oppugnatae a Marcello, XIV. 634. b. *Ibi* aurea mensa Aesculapii, quam auferri iussit Dionysius, XV. 693. e. Praestantes ibi porci & casei, l. 27. f. n.

Syracusarum tyranni, Gelon, Dionysii, Hiero, Hieronymus, Pollis Argivus.

Syracusia vocabatur magna navis Hieronis, V. 208. f. Syracusiae glossae memorantur, II. 49. f. VI. 229. a. b. XI. 483. a. Syracusiae mensae, XII. 527. c. & d.

Syracusius, Συρακούσιος, vel Συρακίσιος, ut constanter scribitur in *vet. membr.* III. 101. d. VI. 232. a. n. 265. c. V. 208. f. n. VIII. 331. e. luxuriosi, XII. 527. c. Thesmophoriorum festum quo more celebrent, XIV. 647. a. Syracusiorum chorus iambistes, IV. 181. c. Apud Syracusios lege veritum, ne auro se ornent mulieres, nisi quae prostibula se profiteantur: similisque lex ad viros spectat, XII. 521. b. Syracusii coqui male miscent omnia, VII. 311. b. c. *quo de loco supra dictum, ubi de Siculis agebatur.*

Patria Syracusii: Archestratus, l. 4. d. Charmus, Heraclides, Nymphodorus, Theocritus, Theodoridas. (*Ind. Aufl.*) Philistides. (*Ind. Rer. & Pers.*) Reges paulo ante nominavimus.

Syratticus adpellatur Ulpianus deipnosophista, IX. 368. c.

- Syrbenaeorum chorus, XV. 669. b. 671. c. 679. e. f.
 Syri, ob regionis ubertatem frequentia olim convivia celebrabant, & deliciis sese oblectabant, V. 210. e. f. XII. 527. e. f. Syrorum regum mos in epulis, XV. 692. c. Syrorum colonia Romae: *sic pro Scytharum legendum videtur*, I. 20. c. *Conf. Animadv. Tom. VIII. pag. 394.* Syri panem lachman vocant, III. 113. c. Syri piscibus abstinent, VIII. 346. c. *Itaque de insigni piscium heluone festive dicitur*, laos prae illo Syros esse, VIII. 342. a. n. Syrorum regina Gatis vel Atergatis, VIII. 346. c.
 Syria pistacium gignit, XIV. 649. d. e. & vinum Chalybonium, I. 28. d. Opima habet pascua, V. 210. e. *Συρίας ὀδμαί*, thura, IV. 131. d.
 Syriaca massa (*scil. caricarum aut uvarum passarum*, XI. 500. b.
 Syrigmus, sibilus, XIV. 638. a. *instrumentum musicum, interprete Dalec. Sed videtur potius esse modus quidam musicus.*
 Syrilcus, *servuli nomen apud Anaxippum comicum*, XI. 486. f.
 Syrus, *servi nomen apud comicos*, IV. 137. d. 176. a. VII. 290. b. n. & *ibid.* d.
 Syffitia, convivia publica apud Cretenses, *lib.* IV. c. 22.

T.

- Tabaetas, vox Asiatica, poculum ligneum significans, XI. 500. d.
 Tabella vel libellus olim in conviviis tradebatur convivatori, ferculorum omnium paratorum nomina exhibens, II. 49. d.
 Tabernaculum magnificum Ptolemaei Philadelphi, *lib.* V. cap. 25 sq.
 Tabonium clustrum, *vel* crustulum, XIV. 647. c.
 Tabularia *interpretatus est Dalec. γραμματεῖα*, XII. 527. f. *quas nos scholas interpretati sumus: quo nomine publica coenacula apud Syros adpellata fuisse ait Athenaeus.*
 Tabyrites panis, III. 119. e. n.
 Tachaos, *sive* Tachos, Aegypti rex, ob dicacitatem in Agésilauum, regno excidit, fugere in Persiam coactus, XIV. 616. d. e. n.

Tæticam artem didicisse debet coquus, VII. 291. d.

Tædae usus apud veteres, XV. 700. f.

Taenia piscis, *lib.* VII. *cap.* 128.

Tænioticum vinum, I. 33. c. *ab angusta illa Taenia denominatum, quae ab oriente Alexandriae est, inter mare & inter Canopicam fossam; cuius meminit Athenaeus ibid. & Strabo lib. XVII. pag. 800. d. edit. Casaub.*

Tagenias vel tagenites placenta, XIV. 645. c. 646. e.

Talenti Graeci ratio ad numum Romanum, IV. 146. c. d. n. Talentum numerabatur Amoebaeo citharoedo, quoties cantaturus in theatrum prodibat Athenis, XIV. 623. d. Duodecim talenta quotannis Panareto philosopho dedit Ptolemaeus Philad. XII. 552. c. Talentis cxx. emta vestis, XII. 541. b.

Trium talentorum saxa e machina bellica eiaculabantur, V. 208. c.

Talon, Rhadamanthi iusti amator, XIII. 603. d.

Tamariscus, in montibus Chorasmiarum, II. 70. b.

Tanagra, oppidum Boeotiae. Cum Tanagraeis acie pugnavit Hipponicus, Calliae pater, V. 218. b. Tanagraeus cetus, *proverb.* XII. 551. a. n. Tanagrica meretricula, XIV. 640. d. n.

Tanais fluvius. Trans Tanain, Marathi populus, XIII. 575. b.

Tantalus poma frustra appetit, I. 25. b. Voluptati deditus, VII. 281. b. Cur apud inferos cibus frui ei non liceat, *ibid.* Phrygibus simul & Lydis imperavit, XIV. 625. f. Tantali divitiis exutus, *proverbialis dictio*, VI. 230. e.

Tapetes Milesii, XV. 691. a. Sardiani: *vide hac voce.*

Tapyri, Asiae populus, vino admodum deditus, X. 442. b.

Tarentini voluptatibus cum Veneris tum mensae dediti, IV. 166. e. f. Alios aiunt sua industria futuram sibi vitam parare, se non esse victuros, sed iam nunc vivere, *ibid.* A luxuria ad contumeliam & violentiam progressi, in Carbinates flagitiose saeviunt, *lib.* XII. *cap.* 23. Tarentinis in prytaneum Dionysius donavit candelabrum, totidem lucernis ardens quot sunt dies anni, XV. 700. d:

Tarentina placenta: sic olim edebatur pro Terentina, XIV. 647. c. n. Tarentina stola, XIV. 622. b. Tarentinum vinum, I. 27. c. Patria Tarentini: Archy-

- tas, Heraclides, Sciras : (*Ind. Auſt.*) Scymnus, Strato. (*Ind. Rer. & Perf.*)
- Tarracina, *Latii oppidum*, VI. 224. c. n.
- Tarrha temere olim edd. pro Pyrrha*, II. 42. a.
- Tarsus, a Sardanapallo condita, XII. 529. e. 530. b. Tarsi pro rege se gerit Harpalus, XIII. 586. c. 595. d. Tarsi tyrannus, Lyſias philoſophus Epicureus, V. 215. c. Tarsensis Seleucus, *Ind. Auſt. pag. 188 extr.*
- Tatyras avis, eadem quae phasiana, IX. 387. e.
- Taulopias vulgo VII. 326. b. *perperam pro Aulopias.*
- Taureas, obſoniorum helluo, VIII. 342. f. 343. d. *Nescio an ad eundem spectet illud, Ταυρέας τοῖς πόροις ὑπερβαλῶν*, X. 416. f. n. *ubi quidem Ταυρίτην vulgo.*
- Tauri apud Ephesios dicebantur iuvenes vinum ministrantes, X. 425. c.
- Taurica Chersonesus: ibi bulbis crudis vescuntur homines, II. 64. d.
- Taurina (vel Taurea) aqua, Ταύρειον ὕδωρ, a Tauro fluvio denominata prope Troezena, III. 122. f. n.
- Tauromenium, Siciliae oppidum. Tauromenitae legationem mittunt ad Nicodamum, XI. 471. f. n. Tauromenites lapis, V. 207. f. n.
- Patriâ Tauromenitae: Timaeus, historicus. (Ind. Auſt.) Phileas mechanicus. (Ind. Rer. & Perf.)*
- Tauropolae mulieres, apud Clearchum, VI. 256. e. n.
- Taurus, praemium propositum erat ei qui dithyrambo vicisset, X. 456. d. n.
- Taurus fluvius. *vide supra*, Taurina aqua.
- Taygetus mons. E Taygeto canis venatica Lacaena, I. 28. a.
- Technon, tibicen, Charmo helluoni apopyride parentavit, VIII. 344. c.
- Tegea, Arcadiae oppidum: alias ἡ Τέγαια, sed plurali numero ἐν Τεγέαις dixit Archeſtratus, III. 112. b. Sic & in veteri oraculo apud Stephanum Byz. pro Τεγέαις, mssii Τεγέαις habent, quod non spernendum.
- Τειχιούς, οὐντος, vicus ditionis Milesiae, VII. 325. d. VIII. 351. a. Τειχιόισσα κόμη vocatur ab Archeſtrato, VII. 320. a. n.
- Telamon, post Herculem fortissimus, XV. 695. c. Scol. 15. Telamon, cantilena; forsan ipsum illud Scolion,

- XI. 503. e. Τελαμῶνος μέλος, I. 23. e. Telamon ad infligendos pugnos, VI. 238. c.
- eleas Corinthius, pater Chrysilae, X. 436. f.
- eleboas, Neptuni filius, XI. 498. c. *Conf. Heyn. ad Apollodor. II. 4, 7.*
- elegonus, *Ulyssis filius ex Circe.* Eius nomen filio suo imponit Callicrates, VI. 251. d.
- elemachus, Mentem (i. e. Minervam) hospitio excipit, *lib. I. cap. 28.* Diversatur apud Menelaum, I. 9. a. V. 188. b. & *ibid. toto cap. 14.* Apud Nestorem, I. 17. c. Telemachum concionantem comitabantur duo canes, I. 1. d.
- elemachus Atheniensis, a quo proverbium, Telemachi olla, *lib. IX. cap. 73.*
- elembrotus, *compellatur a Simonide in Iambis*, XIV. 658. c.
- elenicus Byzantius, vilium modorum poeta & cantor, XIV. 638. c.
- elephanes, insignis obsoniorum helluo, V. 186. c. *Item; nescio an idem*, tibicen, VIII. 351. e. n.
- elephus pauper, VI. 223. c. 224. e. *Proverbialiter*, Τήλεφος ἄφρωνος, mutus ut Telephus, X. 421. d. n.
- elesias, saltator, a quo nomen habet saltatio Macedonica militaris, *quae & ipsa Telesias vocabatur*, XIV. 629. d. 630. a.
- elesilla poetria. *vide Ind. Auctor.*
- elesis sive Telestes, chori magister, I. 21. f. n.
- elesis, vetula meretrix, XIII. 587. e.
- elesphorus, unus ex praefectis Lysimachi, cum in reginam Arsinoën scomma coniecisset, in caveam inclusus est a rege, & miseris cruciatibus occisus, XIV. 616. c.
- elestagoras Naxius, vir dives & honoratus, VIII. 348. b. c.
- elestes, (*conf. Telesus*) Aeschyli saltator, fabulam Septem-ad-Thebas saltando expressit, I. 22. a.
- elestes, poeta dithyramb. *Vide Ind. Auctor.*
- elinum unguentum, ex foeno graeco, V. 195. e. XV. 689. a. & d.
- ellias. *vide Gellias.*
- ellina concha, Romanis mitulus, III. 85. e. Tellinis ludunt pueri & tamquam tibiis canunt, III. 85. f. 86. a.

- Ad Canopum frequentes, III. 90. c. Sunt aliae marinae, aliae fluviales, *ibid.* d.
- Telos, Τηλος, apud Alcmænem, tibicinis nomen, XIV. 624. b.
- Telphusæ, Arcadiae oppidum, a Cypselo conditum, ubi Ceteris Eleusinae fanum, *vide Animadv. ad* XIII. 609. e.
- Tela aenea, fulminum monumenta, XII. 523. b. n.
- Temachopola, salsamentarius, III. 120. a. *Nam τέμαχος Graeci dicebant frustum maioris piscis sale condiri: unde etiam temachites piscis, maior piscis qui in frustra concidi & sale condiri solet*, VIII. 340. d. n.
- Tempe, τὰ Τέμπη ὄρη ὑπομαζόμενα, mons terrae motu disruptus, Thessaliam aquis nudavit & campos illius aperuit, XIV. 639. e. f.
- Temperantia pietati vicina, X. 433. a. Temperantia & boni mores praestant pulcritudini formae, XIII. 610. a.
- Temperatio vini, κρασις, apud Homerum, I. 10. c. Eam a Baccho didicit Amphictyon, II. 38. c. Mos temperandi vini quo casu ortus, XV. 675. a-c. Variæ rationes temperandi vini, *lib. X. cap. 28. & cap. 36sq.*
- Templum Iovis-Neptuni, Ζηὺς Ποσειδῶνος ἱερὸν, in Caria, II. 42. a. *coll. Animadv. Tom. I. pag. 504 seq. & Tom. VIII. pag. 399. Sic & Mylone in Aegypto fuit templum Ζηνοποσειδῶνος, Athen. VIII. 337. c.*
- Tenedos, XIII. 601. e. Troica insula, formosissimas alens mulieres, XIII. 609. e. - 610. a.
Tenedium origanum, I. 28. d. Tenedius Cleostratus: (*Ind. Auct.*) Theoxenus, *Ind. Rer. & Perf.*
- Tenos insula. Τήνος περίκλυστος, VII. 301. d. Ibi fons est, cuius cum aqua non permiscetur vinum, II. 43. c.
Incolæ, Tenii, Τήνιοι, IX. 379. f. Teniorum glossa, II. 52. c.
- Teos, Τεως, Ioniae oppidum, IV. 160. a. XIII. 601. d. (*conf. infra, Tius.*) Teia maza, *ibid.* Τηιοί κύλικες, XI. 480. a.
Patrij Teij: Alexamenus, Anacreon, Scythinus. (Ind. Auct.)
- Terebinthus, vel Terminthus, arbor pistacia ferens, XIV. 649. e.
- Terentina placenta, XIV. 647. c.

- Tereus**, fabula Anaxandridae mediocris admodum, IX. 373. f. 374. a. b.
- Terminus**. Non revertendum postquam ad terminum perveneris, X. 452. e. n.
- Terpander** Lydius, barbiton invenit, XIV. 635. d. primus Carneorum victor, coevus Lycurgo legislatori, *ibid.* e. f.
- Terpsion**, praeceptor Archestrati, VIII. 337. b.
- Tessaraconteres** navis Ptolemaei Philopat. *lib.* V. *cap.* 37.
- Tessulatum** opus. *vide supra*, *voc.* Ilias.
- Testacea**, ὀστρακόδερμα, III. 85. c. 89. f. ὀστρακώδη, III. 89. e. *De his quid docuerit Aristoteles*, *lib.* III. *cap.* 35. & III. 89. e. f. Totum genus absque coitu oriri ait *idem*, VIII. 352. e.
- Testis & conchis complosis numerosum sonum edebant saltantes, XIV. 636. e. *conf. ibid.* c. & d.
- Testamento** scripsit Romanus quidam, ut post obitum suum mulieres formosae & impuberes pueri, olim ab ipso amati, singulari certamine contenderent, IV. 154. a.
- Testiculis** vescebantur veteres, eosque renes adpellabant, IX. 384. e. & parastatas, IX. 395. f.
- Testudo**. Terpsionis praeceptum de testudine, quod in proverbium abiit, VIII. 337. b.
- Tetarus** avis, phasianus, IX. 387. e. n. XIV. 654. e. n.
- Tethe**, Τήθη vel Τηθή. *Cognomen hoc ἐκ τριπορείας retulit Corone*, (Cornix) Nannii filia, XIII. 587. b. n.
- Tethos**, concha testâ laevi, nullis virgis distincta, III. 88. b. *conf. ibid.* a. Habitat circa fissuras petrarum, III. 89. e. Tethorum meminit Homerus, III. 86. b.
- Tetraclinium**, II. 47. f.
- Tetracomus**, modus quidam αὐλήσεως, XIV. 618. c.
- Tetraones**, phasiani. *Sic olim edd.* XIV. 654. c. *pro eo quod debebant*, tettari.
- Tetrax** avis, *lib.* IX. *cap.* 58. *ibique Animadv.* Tetraces femina-legentes, II. 65. b.
- Tettari**. *Sic Alexandriae vocantur phasianae aves, quae ex Media advehuntur & in regia aluntur*, XIV. 654. c. n. *coll.* IX. 387. e. n.
- Tettix**: sic apud veteres Atticos nominabatur coquus qui esset peregrinus, XIV. 659. a.
- Teucer** Gerginos in Cyprum colonos duxit, VI. 256. b. n.

- Teuthis & Teuthus, loligo & lolius, *lib. VII. cap. 13.*
- Thais, meretrix Attica, XIII. 585. c. d. & e. apud Alexandrum, XIII. 576. d. post obitum Alexandri Ptolemaeo primo Aegypti regi nupsit, *ibid. e. Est etiam titulus fabulae Menandri.*
- Thais, uxor Ctesibii mechanici, artem ab illo edocta, IV. 174. e.
- Thalamegos, navis Philopatoris, qua in Nilo navigare solitus erat, *lib. V. cap. 38.*
- Thalassis meretrix, mater Glycerae, XIII. 586. b.
- Thalatta, meretricis nomen, & titulus comoediae, XIII. 567. c.
- Thales, civium praestantissimus, phialam auream accepit, XI. 495. d.
- Thallus, mercator peregrinus, fortunis a Nicone meretrice exhaustus; unde illa Capra cognominata, XIII. 582. f. 587. a.
- Thallusa, meretricis nomen, XIII. 587. f.
- Thamneus, (Θαμνεὺς) lalyssensis Car, hospitio excipit naufragum Phorbantem, VI. 262. f. 263. a.
- Thargelia, festi dies in honorem Apollinis, X. 424. f. IX. 370. b. n.
- Thargelia Milesia, mulier formosa & prudens, quatuordecim viris nupta, XIII. 608. f. 609. a.
- Thargelus panis, *quis dicatur*, III. 114. a.
- Thasus, *insula & oppidum*, III. 112. a. XV. 698. d. locus non delectabilis, XII. 523. d.
- Thasia muria, IV. 164. e. n. VII. 329. b. n. Thasiae nuces, XIV. 647. f. Thasium vinum, I. 28. e. f. 29. a. 32. a. IV. 129. d. VIII. 364. d.
- Thasii adveniēti Agesilao cibaria miserunt, XIV. 657. b. Inopia multos Thasios in navem compellit, XV. 698. d. Thasiorum prytaneum, I. 32. a.
- Patria* Thasius, Hegemon parodus, cogn. Lenticula, I. 5. b. XV. 698. c. *Item* Theagenes, X. 412. d. e.
- Thaumaturgi. *vide* Praestigiatores.
- Theangelus, Cariae oppidum. Unde Philippus Theangelensis, Θεαγγελεὺς, VI. 271. b. *conf. Ind. Aust. & Animadv. Tom. VIII. pag. 439 sq.*
- Theano, impense amata a Pythagora, XIII. 599. a. *ubi ut de ea loquitur Hermesianax, quasi non uxor, sed concubina aut solum amica fuisset philosophi.*

Theano, meretricula Attica, VIII. 339. b. n. *Videtur τρυγών fuisse cognominata, ibid.* Cum Sirene confertur, XIII. 558. c.

Theano, mulier Thebana, viro nupta, rapta a Phocensi quodam: inde bellum Sacrum decennale, XIII. 560. b.

Thearion, insignis artifex pistorii operis, III. 112. d. & e.

Thebae Boeoticae, everfae ab Alexandro, I. 19. c. Ex Thebis napum, βουνιάς, I. 4. d. Zethus Thebas habitare iussus est, II. 47. b. Thebis non est statua Pindari, sed Cleonis cantoris, I. 19. b. Θῆβαι ἑπτὰπυλοί, III. 112. a.

Thebani, pusilli animi & in victu λίχνοι, catillones, *si vera scriptura*, IV. 148. e. *Sed connexio orationis utique aliud, & quidem fere contrarium, desiderat. Itaque vix dubitandum videtur quin λίσχροι scripserit auctor, quod idem valet ac γλίσχροι, scilicet tenaces, parci.* Suidas: Λίσχρος· φειδωλός. Hesychius: Λισχρῶς· (*rectius penacutē scribetur, Λίσχρως·*) φειδωλῶς, σκιφῶς.

Thebani omnes tibiā canere discebant, IV. 184. d. & e. Thebani templum statuerunt Lamiae, Demetrii concubinae, VI. 253. b. Thebani edaces, & sterquilinio proximi, X. 417. c-e. Propria multis rebus nomina imponebant, XIV. 621. f. 622. a.

Thebanorum sacra cohors, XIII. 561. f. ab Epaminonda instituta, XIII. 602. a. Thebanorum curus praestantes, I. 28. a. ager fertilis, *ibid.*

Thebanus cantor, Pindarus, I. 3. b. c. VI. 248. c.

Thebanus Cleophrantus, I. 22. c. Thebanus athleta robustissimus, nonnisi caprinā vescens, IX. 402. c.

Thebae Hypoplaciae, XIV. 644. a. n.

Thebais Aegypti: eius oppidum Coptus, I. 33. f. vina, *ibid.*

Hemison Cyprius, Antiochi Epiphanis deliciae, Hercules ab illo proclamatus, VII. 289. f. cum fratre Aristō regnum Antiochi administravit, X. 438. d.

Hemisto, Hypseï filia, Athamantis uxor, maritum perdidit, XIII. 560. d.

Hemistocles, ex Abrotona meretrice Thressa natus, XIII. 576. c. alii Euterpae filium faciunt, *ibid.* d. mollis ac luxuriosus, XII. 553. e. n. iunctis quadrigis cum quatuor meretricibus per Ceramicum vectus est, XII.

cubina, quam is etiam bellum faciens secum circumducebat, XII. 535. c. quae etiam mortuo iusta fecit, XIII. 574. e.

heodotus, foeni horreis Ptolemaei praefectus, Hippen concubinam habuit, XIII. 583. a. b.

heodorus praestigiator, γόης, IV. 134. a.

heognis, puer delicatus Demetrii Phalerei, XII. 542. f.

heolyta, meretrix Attica, XIII. 570. e. vetula adhuc meretriciam exercuit, 587. e. XI. 471. a. coll. *Animadv. Tom. VIII. pag. 495.*

heomander Cyrenaeus, doctorem se professus est vitae beatae, XIII. 567. a.

heon, tibicen, IV. 176. c.

heophilus comicus: & Theophilus historicus: vide *Ind. Auctor.*

heophilus, archon Athenis eo anno quo mortuus est Plato, V. 217. b.

heophilus, apud Menandrum in Nauclero, XI. 474. c.

heophrastus, (*Ind. Auct.*) in Peripato nitide comtus gesticulabatur, I. 21. a. b. Ad convivium in sui memoriam legavit pecuniam, V. 186. a.

heopompus, celebris tibicen, XIV. 615. b. *Alios Theopompos vide in Ind. Auctor.*

heoris meretrix, cuius amore senex captus est Sophocles, XIII. 592. a. b.

heorimus, (*rectius*, Diotimus) ob scriptos adversus Epicurum libros ab Epicureo Zenone accusatus, capite plexus est, XIII. 611. b. n.

heoxenia, sacra Delphis celebrata, IX. 372. a. n.

heoxenus Tenedius, Agesilai filius, laudatur a Pindaro, XIII. 565. e. 601. d. & e.

Theoxenus, lustrunculorum lusu doctus. Sic temere Dalec. in Indice, & in versione, l. 16. e. pro eo qui Theodorus nominatur in libris.)

her, ὁ Θῆρ, fictum a Clearcho nomen adulatoris, VI. 157. b.

herades insulae, forsan Therasiae, X. 432. c. n.

heraicae vestes, X. 424. f. n.

heramenes, homo flagitiosus, Prodicti discipulus, V. 220. b. n.

hericleum poculum, thericleus calix, lib. XI. cap. 41-44. V. 199. b. Nomen a Thericle, figulo Corinthio, XI. 470. f. 471. b. d. e. *Alii aliunde derivant, 471. b. c.*

- Thericleis gravibus Atheniensium Rhodii opponunt
 hedypoidas leves & eleganter fabrefactas, XI. 469. b.
 Thermautris, *ve* Thermastris, saltationis furiosae genus,
 XIV. 629. e. a.
 Thermopotis, poculum, e quo calida bibitur, celebra, XI.
 475. d.
 Tiron, *Agrigenti dynasta vide Animadv. ad XII. 541. f.*
 Therippus, primus fentur scinnin salasse, XIV. 630. b.
 Thetens filius, Leucereae sacer, XV. 684. f.
 Theseus, formosus cum esset, Tlepolemo se praebuit,
 accepto galeo price, VII. 295. b. Ariadnen in Dia in-
 sua reliquit, 296. c. Primum Helenam rapuerat,
 dein Ariadnen: idem Hippolytam rapuit, & Cercyo-
 nis & Sinidis filias, item Anaxo & Phaedram: ux-
 rem habuit Meliboeam, Hippen, & Aeglen, XIII.
 557. a. & b. Ob Phaedrae nuptias everfa est Thesei
 comus, XIII. 560. c. d.
 Thesmophoria festum, II. 46. e. Megalaria etiam vocatur,
 III. 100. f. Medius festi dies Naestis vocatur, VII.
 907. f. Thesmophoriorum ritus flagitiosus apud Sy-
 racusos, XIV. 647. a.
 Thesmocherae Atheniensium, IV. 167. f. a.
 Thepiae, oppidum Boeotiae, Phrynae patria, XIII. 590. d.
maxime Thespica dicitur, XIII. 583. b. Ibi est
acta quae procreandis liberis foecunda pertinetur,
 II. 41. f.
 Thepientes celebrant Eronida festum, XIII. 561. e.
Festis Thepientis, Amphion quidem, XIV. 629. a.
(Iam dicitur.)
 Thepis, verus poeta, *argutusque*, I. 22. a. x. *ubi perpe-*
tuatur Thepitas.
 Thepoxia, regio Epiri, III. 73. b.
 Thetaba, *est Haeroma dicitur*, XIV. 639. e. a. Olim to-
 ra aquis operta, dein motibus terrae motu disruptis
 exsecata, & aëris campis amoenae, *ibid. e. f.*
 Thessali, voraces, semper esuriunt, II. 47. b. &
 57. X. 127. 12. *hunc meritis amant*, IV. 137. d. In vi-
 tis & cultu summoctissimi, Peras in Gracciam invita-
 verunt, *hunc eorum accuantes*, 57. XII. cap. 33. &
 XIV. 661. a. Conviviis eos cepit Philippus, VI. 260.
 b. c. Thesalorum inventum, *marva edulum*, XIV.
 662. f. *huc*, XV. 666. c. Thesalorum servi *ut*

Peneftae. Theffali diruerunt oppidum Colaceam, a Melienfibus habitarum, VI. 255. f. De Theffalorum Repub. *vide Ind. Titulor.*

Theffalae faltrices, nudae faltantes folis subligaculis cinctae, XIII. 607. c. Theffalica buccia, i. e. ingens, X. 418. c. Theffalica fella, I. 28. b. n. XIII. 568. d. n. Theffalicae glossae, XI. 495. c. & e. XV. 696. c.

Theffalum fophifma, i. e. Theffalus fophifta, (*ſcilicet Myrtilus deipnofophifta, quem patriâ Theffalum finxit Athenaeus*) I. 11. b. n. Similiter Θετταλὸν πάλαισμα, VII. 308. b.

Theffalus, (*nomen propr.*) tragoedus, in nuptiis Alexandri tragoedias egit, XII. 538. f.

Theftii quinquaginta filias comprefſit Hercules, XIII. 556. a.

Thetis, Nerei filia, *ſic per iocum ſepiam piſcem nominat Matron parodus*, IV. 135. c. *Idem, de oſtreis loquens, Θετίδος Νηρηίδος ὕδνα adpellat*, II. 62. c.

Thiaſus quid, & unde nominatus, VIII. 362. e. f.

Thibron, vir mollis, Tantalii divitiis exutus, VI. 230. e. n.

Thimbron, Athenienſis, excellens coquus, culmen artis, VII. 293. a. n.

Thimbron, Lacedaemonius, XI. 500. c.

Thorax in navi, V. 209. d. n. *Conf. Animadv. ad V. 208. e. Nec vero incommode dixit poeta, V. 209. d. carchefium tangere aſtra, thoraces vero in nubibus condi: nam ſupra ſummum thoracem eminebat ea pars carchefii, quae ἡλανάτη dicebatur. conf. XI. 475. a.*

Diminutivum thoracium, V. 209. d. n. XI. 475. a.

Thoricus, pagus Atticus. Hinc Thoricii, titulus fabulae Antiphanis, XII. 553. d. n.

Thracia, ob vinum celebrata, I. 31. e. Thraciae regio, Biblia, aut Bibline, I. 31. a. In Thracia naſcitur Iton, II. 62. a. n. Thraciae montes pleni ſerpylli, XV. 681. f.

Thracas omnes bibaces, X. 442. f. *Praeter vinum, etiam brytum bibunt, ex hordeo confectum, X. 447. c. Suspendii ludus apud Thracas poſt coenam, IV. 155. d.*

Thracia mulier, Threſſa, Θρεſſα, XIII. 576. c. *ubi de matre Themiftochis: item Θρεττα, ut VII. 326. a. (ubi*

pro Θράττα, sic scribendum Θράττα. Conf. paulo post; voc. Thratta.) Thressa etiam fuit mater Timothei Atheniensis, XIII. 577. a.

Thracica coena (Θράκιον δείπνον) apud Seuthen, ex Xenophonte, lib. IV. cap. 35. Thracia (vel Thracica) radícula, II. 56. f. Thracica amyctis, X. 442. f. Thracio more merum uno haustu bibere, XI. 781. d. (pag. 212. nostr. edit.) Thracicarum mulierum mos cutem picturis variegandi, unde originem cepit, XII. 524. d. e.

Thrasidacus, Theffalus, Philippi adulator, ab illo tyrannus Theffalorum constitutus, VI. 249. c.

Thrafo, cognomine Carcharus, assentator Hieronymi, Syracusarum regis, ab eodem dein interfectus, VI. 251. e.

Thrasylbulus, compellatur a Pindaro, XI. 480. c.

Thrasylaus, (sive Thrasyllus) homo mente captus, qui cunctas naves, in Piraeum adventantes, sibi persuaserat esse suas, lib. XII. cap. 81.

Thrasyllus, Alcibiadis amicus, cui Alcibiades propinavit pretiosa Anyti pocula, XII. 534. e. f.

Thrasymachus Chalcedonius, sophista, (Ind. Aust.) traducitur a Platone, XI. 505. c. Epigramma in eius sepulcro, X. 454. f.

Thrasymedes, Nestoris filius, apud Homerum hostiam ferit, adiuvantibus fratribus, XIV. 660. b. c.

Thratta, pisciculus marinus, lib. VII. cap. 138. In ambiguitate nominis ludit Archippus comicus, VII. 329. c. quoniam Θράττα tam pisces, quam Thressam, i. e. Thracicam mulierem significat, conf. VII. 326. a. Diminutivum Thrattidium, VII. 329. e.

Thria, θρία, sive rectius θρία, folia ficus vel vitis; & edulium ex ovis, melle, similagine, adipe, &c. quod foliis ficus vel vitis involvebatur. (vide Hesych. & Suid.) I. 9. a. II. 68. a. IV. 148. e. 170. b. IX. 379. e. 405. d. n. &c. Etiam papaveris folia thria vocavit Nicander, XV. 684. a.

Thria, vel Thriae, (θρία vel θριαί) pagus Atheniensis. Hinc θριαίσιον, in Thriis, VI. 255. c. n.

Thriambus, cognomen Bacchi, I. 30. b.

Thrissa piscis, stabilis, (adeoque non alosa, quae ex migrantibus est) VII. 328. d. e. n. In Niloticis piscibus nume-

ratur, VII. 312. b. Thriffidium, *vel* Thrittidium, *olim* III. 106. f. n.

Thronus, *qualis* sella *dicatur*, & *unde*, V. 192. e. Thronus regis Persarum, XII. 514. c.

Thronus, panis *cuiusdam* nomen, III. 111. d.

Thryallis, meretrix Attica, XIII. 583. e.

Thryallis, flos coronarius, XV. 683. e. n.

Thrymmatis, placentae genus, IV. 132. a.

Thucydides, is qui Pericli in administranda republ. adversarius est, XI. 506. b.

THUCYDIDES, historiarum scriptor. *Huius testimonium ex Histor. lib. I. citatum ab Athenaeo, I. 23. b. obliti sumus adnotare in Indice Auctorum.*

Thudippus ὁ λέων, IX. 407. f. οὐφιππος λέων *corrigit vir doctus. vide Animadv. Tom. VIII. pag. 475. Est tamen Θούδιππος graecum nomen. vide Plutarch. in Phocione, haud procul a fine, Opp. Tom. I. editionis Wechel. pag. 758. e.*

Thumantis, homo admodum macilentus, XII. 551. a. n.

Thunnus. *vide* Thynnus.

Thurianum falsamentum, *sive* Thyrianum, *ut habent mssii*, VI. 274. d. n.

Thuriferae regionis rex vitam in deliciis & in sumtuoso luxu transigit, XII. 517. b. c.

Thurii, *magnae Graeciae oppidum: cuius laudatur oleum*, I. 30. b. II. 67. b.

Etiam cives, Thurii: quorum glossa adfertur, VII. 329. a. Thuriorum legislator, Zaleucus, XI. 508. a.

Thursio, *Συρσίον*: *est pars quaedam canis carchariae, suavissimus cibus Romanis*, VII. 310. e. n.

Thus & myrrham fert Syria, I. 27. f. III. 101. c.

Thusci. *vide* Etrusci.

Thyamis, Thesprotiae fluvius in Epiro, III. 73. b.

Thyatirenus, Nicander. *vide Ind. Auct.*

Thyia, & Thyion, arbor, citrus Atlantica, V. 207. d. n.

Thymus Hymettius. *vide* Serpyllum.

Thymus *Atticis etiam dicebatur cepa agrestis. Hinc thymo vesci, pro tenui victu uti*, I. 24. a. b. II. 62. d. n.

Thymoetus, spurius, occiso fratre Apheidante, regnum Athenarum occupavit, III. 96. d.

Thynnaea, sacrificium piscatorium, VII. 297. e.

Thynnis, *vel* thynna, foemina thyni piscis: *alii thynni-*

esse dixerunt piceas facere; *Id.* VII. cap. 67. de
hyemali hyemine, VII. 303. h.

Thymus piceus, *Id.* VII. cap. 63-67. Conf. Petrus
Oculus thymum, cap. 64. Lactarius ablatum thymi,
VI. 112. i. i. & carvicolae, 303. a. h. Thymi caput
non est allatum, non simulatur ut pars videri, 303. a.
Vide simulatur, VII. 200. h. Pars thymi nomine, pro
alio est & nomenclaturae, *Id.* VII. cap. 66.

Thymum ex facibus, I. 4. c. thymus affandus,
XIV. 662. c. Thymus thymum quae dicuntur, III.
101. e.

Thyrea. *Id.* Petrus, in archibus Argivis & La-
coniae, ac a Apollonis victoribus reportatum Lacedae-
moni. IV. 173. a. a. non enim hinc Thyrenicae
coronae, *Id.*

Thyrium thymum, vide Thymum.

Thyrenicae, petrus Argivae, II. 410. a.

Thyrocorymbus, non Crucivorus, motus quidam etiam
est, XIV. 614. c.

Thyris thymum ciborum, in pompa Prolesiaci Phil-
adelphii, V. 201. e.

Thyris nuda, *Id.* a Sepia (per nomine significat
nuda, *Id.*) dicitur Thyris nuda, VII. 329. c. e.

Thyris, non Thyrenicae, in sua cocta omnia cocta ad-
ducere videtur, IV. 154. i. Homo voracissimus, I.
112. e.

Tarac. nomen collis in Lesbo insula, insularis hinc
Myriophyllum, II. 61. h.

Tarhis, a Tarax, dicitur Tarax, sicut & rivus Laconiae,
IV. 173. a. a.

Tiberius lup. Eius aetate videtur Apicius, I. 7. a.

Tibiarum sicut tibiae apud Homerum, I. 16. h. Ad obla-
tum cunctis aciem instructam Lydi & Lacedaemo-
ni. XII. 517. a. Ad oblatum cunctis Eruici & pe-
gulari coactum, & sagis coactum, & tibiis
instructum. XII. 518. h.

Tibiarum varia genera, *Id.* IV. cap. 7. *Id.* Rursus
de Tibis et pectus, *Id.* XIV. cap. 7-9. Tibiam a Mi-
nerva, oblationem oris cavere, proinde perhibe-
tur, XIV. 616. e. i. Non praeferre carmini, sed suc-
cinere essent etiam, *Id.* XIV. cap. 8. Tibiarum cum
suis coactum, cap. 9. Libyca est dicitur tibia a

poëtis, XIV. 618. b. Tibialium modorum varia nomina, 618. c.

Tibicinae laudantur ex Aegio, I. 27. d.

Tibicinibus mentem quidem ingeneravit Deus, sed ad illorum flatum illa avolat, VIII. 337. f. Tibicinibus apud Graecos Phrygia fere & servilia sunt nomina, XIV. 624. b.

Tiburatinum vinum, I. 26. e. & f.

Tigranes. *vide* Lucullus.

Tigris Leucadia, Pyrrhi concubina, XIII. 589. f.

Tigris *bestia*, Atheniensibus dono missa a Seleuco, XIII. 590. a. & b.

Tiliacea corona, XV. 679. e. Tiliaceum cur Cinesiam appellaverint comici, XII. 551. d.

Tilphussa, *vel* Tilphussae, fons Boeoniae, I. 41. e. *conf.* *Strab. lib. IX. pag. 411. a. & 413. d.*

Tiltus, *salsamenti genus* III. 118. f. *n.*

Timaea, Agidis uxor, regis Spartaë, ab Alcibiade corrupta, XII. 535. c.

Timaeus Tauromenita, II. 37. b. & c. (*Ind. Aufl.*)

Timaeus Cyzicenus, (*nisi* Timolaus scriptum oportuerat) Platonis discipulus, tyrannidem patriae occupare aggressus, XI. 509. a.

Timagoras Atheniensis, Persarum regem adorat, II. 48. e. eoque nomine morte multatur ab Atheniensibus, VI. 251. b. *ubi quidem perperam Evagoras nominatur. vide Animadv. ad h. l. & Tom. VIII. pag. 437.*

Timagoras Cretenfis, ad cognatorum coenam regis Persarum vocatus, II. 48. d. *n.*

Timandra, Laidis Corinthiae mater, Alcibiadis concubina, XII. 535. b. *n.* *Eadem Damasandra nominatur* XIII. 574. e. *n.*

Timocles comicus. *vide Ind. Aufl.*

Timocles, *nescio quis*, generatim nominatur pro homine ebrioso, X. 443. e. *n.*

Timocrates, Athenaei amicus, cui ille libros Deipnosophistarum dicavit, I. 1. a. *n.*

Timocreon Rhodius poëta, vorax, idem athleta solertissimus & robustissimus, X. 415. f. 416. a.

Timolaus Thebanus, gulae & voluptatibus serviens, X. 436. b.

Timolaus Cyzicenus. vide Timaeus Cyzic.

tas, quum ob senectutem nulla frui potuerit voluptate, I. 6. c. n. & *Animadv. Tom. VIII. pag. 391 extr.*

Tithras, pagus Atticus: unde Titbrasiae caricae, XIV. 652. f.

Tithymallus parasitus, pauper, cuius nomen in proverbium abiit, lib. VI. cap. 38. famem tolerare doctus, VI. 238. c.

Titormus Aetolus, de devorando bove cum Milone Crotoniata certavit, X. 412. f.

Tityrinus, apud Dores Italiam incolentes vocatur tibia μίτραυλος, ex simplici calamo, IV. 176. c. 182. c. d.

Tlepolemus. vide Theseus.

Tius, Tios, Ponti oppidum, Milesiorum colonia, VIII. 331. b. I. 30. a. n. Pro ἢ τῷ, VII. 325. e. ἢ Τίφ correxi: ubi quidem ἢ Τίφ legendum censuit Vir doctus, de oppido Ioniae loqui poetam contendens, quoniam mox etiam Erythras nominat. At nec Thasus, proxime ante ab eodem poeta nominata, in Ioniae ora est.

Tolypa maza, III. 114. f.

Tonea, Samiorum festum, XV. 672. d. e.

Tonsor. (vide Barba.) Tonsor professione fuerat Ctesibius mechanicus, IV. 174. c. Item, Omaris, dux Bisaltrarum, XII. 520. e.

Torcular immanis magnitudinis praetervectum in pompa Ptolemaei Philad. V. 199. a.

Torona, oppidum Chalcidicae, III. 72. d.

Torpedo piscis, absque spinis, III. 107. c. Ex professo, lib. VII. cap. 95.

Torques Helenae, a Menelao Apollini dicatus, ab uxoribus tyrannorum Phocensium direptus, VI. 232. e.

Tortyra, ἢ Τερτύρα, Asiae oppidum, Pytharcho Cyziceno a Cyro donatum, I. 30. a.

Trachea, Τρηχῆα, i. e. Aspera: pars urbis Ephesi, sic dicta, quia montana, VIII. 361. e. n.

Tracheli, cervices buccinarum & purpurarum, conchyliorum, III. 87. d. & f. n.

Trachurus piscis, VII. 326. a. 321. d. (Trachuridium, reme invectum erat ab Hermolao & Dalecamp. III. 105. f. Vide ibi Animadv. Tom. II. pag. 224 extr. & seq.)

Tragasae, perperam olim edd. pro Pagasae, quod vide suo loco.

Tragasaeum sal, in Troade, III. 73. d. n.

Tragelaphus, poculi genus, XI. 484. e. & 500. e.

Tragemata, bellaria, XIV. 640. c. d. Tragemata inaurata, IV. 155. d.

Tragica saltatio. *vide* Emmelia.

Tragici poëtae. De his multa nominis ex Comicorum testimonio novimus, L. 21. e. f.

Tragilas, Thraciae oppidum. Unde Tragilenus Asclepiades, de quo in *Ind. Aulor.*

Tragoediam scribere facilius est quam comoediam, VI. 222. a-c. Tragoedia, vitae hominum utilissima, VI. 223. b-d. Ionicam harmoniam amat tragoedia, XIV. 625. b.

Traianus imp. Ei in Parthia versanti ostrea mittit Apicius, L. 7. d.

Tralles, Τράλλεις, Asiae oppidum, II. 43. a. Trallianae fici, III. 80. c.

Trambelus, (*perperam olim* Strambelus) rex Lelegum, occiditur ab Achille, II. 43. e. n.

Transfuga. *vide* Metathemenus.

Trebellicum vinum, prope Neapolin, L. 27. c.

Trerones (rimidae) columbae Iovem aluerunt, XI. 491. b.

Tres. Tria pocula, II. 36. b. Tria homini optima, XV. 694. e. f.

Triballorum mos cum sacra faciunt, XV. 671. d.

Tricca Theffalica, VI. 256. c. n.

Trichia piscis, *idem qui* trichis, VII. 328. e.

Trichis piscis, *lib.* VII. *cap.* 137. delectari perhibetur cantu, VII. 328. f.

Tricholeas, Physcidas, XIII. 605. b. n.

Triclinium, tetraclinium, *Ec. lib.* II. *cap.* 29.

Triccus, *sive* Trincus, VII. 322. b. n. 286. f. n.!

Trifolium, τριφύλλον, quid dixerint veteres, XV. 685. b. n.

Trifolinum vinum, I. 26. e. n.

Trygeranus, olim edd. XIII. 590. a. ubi Trygeranum habent membr.

Trigla piscis, mullus, *lib.* VII. *cap.* 125-127. *Idem* trigola, VII. 324. e. f.

Trigla, meretriculae nomen, VIII. 338. f. n.

Trigla, loci nomen Athenis, ubi sacellum Hecatae Triglanthinae, VII. 325. d.

Triglena, cognomen Hecatae, VII. 325. a.

Triglias. τὰς τρυγλίας quosnam dixerit Archippus, VII. 329. c. non liquet. An Triglidis meretricis amatores?

an τὰς τριγλίδας scriptum oportuit? an τὰς τριγλίας? ut ἡ τριγλία idem valeat ac ἡ τριγλὶς, quemadmodum ἡ τριχία idem ac ἡ τριχὶς, VII. 328. e.

Triglis, *diminut.* parva trigla, VII. 313. c.

Triglitis apua, *ex mullorum foetu*, VII. 285. a.

Triglyphum, V. 208. b. triglypha, sculpta laquearia, VI. 236. b.

Trigonum, instrumentum musicum, IV. 175. b. 182. f. 183. a. & e. *Item*, trigonus, IV. 183. e. XIV. 635. c. 636. f.

Trimma, *τρίμμα*, potus quidam ex aromatibus paratus, I. 31. e. *Alibi intritum interpretati sumus*, IV. 170. c. VII. 326. b. *ubi pisci circumfusum memoratur.* trimma fycamininum, VII. 293. b.

Trimination, (*vide modo*, voc. Trimma.) VI. 231. a. VII. 310. c. trimination floridum multifarium, *pisciculis circumfusum*, VII. 293. c.

Trinacria, *Sicilia*; I. 13. a.

Triopas, ex Theffalia expeditionem suscepit in Cariam, VI. 262. e. n.

Triptolemus, V. 203. c.

Tripus. Tripodum duo genera, lebes, & crater, II. 37. f. 38. a. Tripus crater, (*vel poculum*) Apollini & Baccho facer, II. 38. a. & praemium in Bacchi certaminibus, II. 37. f. Ex tripode loqui, *i. e.* vera loqui, *ib.* Tripus aeneus a Diomede Deo Delphico dicatus, VI. 232. d. Tripodes aurei Delphici basibus suis insistentes, V. 197. a. 198. c.

Tripodes mensae, *lib. II. cap. 32.* IV. 142. c. 151. a. V. 198. d.

Tripus, instrumentum musicum, *lib. XIV. cap. 41.*

Tripodes, *locus sic dictus Athenis*, XII. 542. a. n. XIII. 591. b.

Triremis, *τρίρης*, domus *sic dicta* Agrigenti, *lib. II. cap. 5.*

Triremis, poculi nomen, XI. 500. f.

Triticum elixum, Chidrus nominatur, XIV. 648. c.

Tritogeneia Pallas, XV. 694. c.

Triton, e cupresso, argenteum cratanium habens, in sacello Byzantinorum Olympiae, XI. 480. a. Tritonis amica, apua Phalerica, *apud Matronem parodum*, IV. 135. a. viri Tritones! II. 37. d.

Triumphantes Romae in Herculis templo (*in Capitolio*)

Tubero (Q. Aelius) Fanniam legem quo pacto servavit, VI. 274. c. d. n.

Tunica, quam postremam exuunt homines, gloriae cupiditas est, XI. 307. d. n.

Turbines conchae, Strombi, III. 92. d. 93. b. **Turbinata conchyli**a, στρωμβαῖδη, III. 89. b.

Turdus avis, αἰχλός, in gustatione, lib. II. cap. 68.

Turdus piscis, IV. 136. c. VII. 277. b. *Et ex professo*, lib. VII. cap. 71.

Tursio. vide **Thursio**, & **Thurianum**.

Turtur, avis, & piscis. *Vide paulo ante*, **Trygon**.

Turianum cluſtrum vel cruſtulum, XIV. 647. c.

Tyſta, vox *Perſica*, ſonans perfectum; ſic vocatur coena quam die natali praebet rex Perſarum, IV. 146. b.

Tylas, avicula, turdi ſpecies minima, II. 65. a. & IX. 393. c. ubi in verſione latina corrige, turdos minores.

Tyndaricus Sicyonius, nobilis coquus, XIV. 662. c. a. *Conf. Ind. Auſtor.*

Tyndaris, Siciliae oppidum. Τυνδαρίς ἀκρὴ, VII. 302. a.

Typha. vide **Tipha**.

Typhla, piſcis Niloticus, VII. 312. b.

Typhon occidit Herculem, IX. 392. d. e. **Typhon**, qui & **Babys**, regnans in Aegypto, XV. 680. a.

Tyrannus ne his quidem quae edit & bibit fidere poteſt, IV. 171. e. f. Tyrannis opus eſt flagitioſorum hominum miniſterio, VI. 257. d. *Tyranni ſarvitiā inſignes*: Athenion, Orryges, &c.

Tyrocoſcinum placenta, & eius confeſtio, XIV. 647. f.

(*Tyronapaſti*, ridicule *Dalecamp.* IV. 147. e.)

Tyrrheni. vide **Etrufci**. **Tyrrhenus cognominatus eſt Polyſtratus Athenienſis**, Theophrasti diſcipulus, XIII. 607. f.

TYRTAEI carmina canere conſueverunt Lacèdaemonii, poſtquam eo duce Meſſenios ſuperarunt, XIV. 630. f.

Tyrſus panis, (τυρſός, οὐρτος) caſeo conditus, III. 110. c. d. XV. 698. f.

V.

Vaccam aeneam conſcendit taurus, XIII. 605. e.

Valerudo. vide **Sanitas**.

Vapulat tibicen, ſi quid peccavit coquus, *Proverb.* IX. 381. e.

Varus, unus ex Deipnosophistis, cuius nomen vulgo corripit Uder (Οὐδρος) editum erat, III. 118. d. *Vide Animadv. Tom. I. pag. 24.*

Vasa. vide Urensilia. Vasa potoria, lib. XI. fere toto. Vasa coquinaria Athenis mercede elocabantur in usum eorum qui convivia instituebant, IV. 164. f.

Uber, οὐδρα, lib. IX. cap. 60.

Uder. vide Varus, paulo ante.

Veliternum vinum, I. 27. a.

Velum. Vela ex Aegypto, I. 27. f.

Venafranum vinum, Βραχπάρος οἶνος, I. 27. c.

Venatio praeparatio ad rem bellicam, I. 24. c.

Venenum. Ei medetur malum Cydonium, III. 81. e. *conf. voc. Antipharma.*

Venerae vires mirae, I. 18. d. **Venerae schemata**, ἀφροδισιαστικὰ συνδυασμοί, X. 457. d.

Venter, magnam homini malum, lib. X. cap. 19. **Ventre** nihil importunius, X. 412. c.

Ventriculi elixi, in cibum adpositi, III. 94. c. & d. Imbecillo ventriculo conducunt cibi qui non facile corrumpuntur, III. 87. d. e.

Venus, (*conf. Aphrodite, & Cypris.*) apud Homerum unguentis niter, I. 18. e. Sic & apud Sophoclem, XV. 687. c. *apud quem etiam* faciem in speculo contempletur, *ibid.* Apud Homerum etiam cadaver Hectoris rosaceo oleo inungit, XV. 688. d. Phaonem in lactuca condidit, II. 69. d. Cum Anchise & Adonide congressa est, XIII. 566. d. Τρυγεία θεά, II. 36. d. Venus in Paridis iudicio voluptatem significat, XII. 510. c. Venus callipygos Syraculis consecrata, *qua occasione*, lib. XII. cap. 80. Venus Amica (Ἐταίρα) cur dicta, XIII. 571. c. Eius templum ubique, XIII. 572. d. 573. a. Ex aqua, in qua lavit Venus postquam cum Vulcano concubuit, enata est lychnis, XV. 681. f.

Veneri sus mactatur, III. 95. f. 96. a. Currus eius trahitur a passeribus, IX. 391. f. Veneris cultus, *apud Empedoclem*, XII. 510. c. d.

Veneri Meretrici (Ἀφροδίτη Πόρνη) templum dedicarunt Abydeni, *qua occasione*, XII. 572. e. f. Venus Samia, in Arundinibus vel in Palude cognominata, dedicata a meretricibus Amicis, Periclem secu-

- tis, XIII. 572. f. Veneri Corinthiae subinde vovent homines certum numerum meretricum, XIII. 573. c. Veneris Ἀνοσίας templum in Thessalia, in quo occisa est Lais, 589. b. Veneris Argynnidis templum, XIII. 603. d. Veneris vulgivagae (Πανδήμου Ἀφροδίτης) templum a Solone dedicatum, XIII. 569. d. e. eiusdem festum, XIV. 659. d.
- Veneris vis, quam non modo genus humanum, sed & coelum & terra experitur, praedicata ab Euripide, XIII. 599. f. Eadem fere Venerem ipsam dicentem induxerat Aeschylus, XIII. 600. a. b.
- Verba tricubitalia, X. 418. c. n. Verborum lusus cum saepius alibi memorantur, tum I. 19. d. e. lib. VIII. cap. 20. & cap. 41 seqq. &c. Conf. Aenigma, & Griphus.
- Vergiliae. vide Pleiades.
- Veritas amica, V. 211. e. Agathonis dictum: Si vera dicam, non delectabo te; si delectabo, vera non dicam, *ibid.* Vinum & veritas, II. 37. e. f.
- Versus Homerici acephali, λαγαροὶ & μείονοι, XIV. 632. c - d. n.
- Vesta Prytanitis, IV. 149. d. Vide Casaub. ad XV. 700. d.
- Vestem decenter colligere, I. 21. b. & c. Vestimenta Lacedaemoniorum gestatu gratissima & commodissima, XI. 483. b. Laudantur Sicalae vestes variegatae, XIV. 658. b. Vestis pretiosa cxx. talentis emta, XII. 541. b. Vestis variegatae descriptio poëtica, XV. 682. e. Vestem saltem tangere Athenionis studebant stulti Athenienses, V. 213. f.
- Viâ publicâ incedendum, *aenigma Pythagoricum*, X. 452. e.
- Via Sacra, quae Eleusine Athenas ducit, XIII. 594. f.
- Victoriae, aureis alis, in pompa Ptolemaei Philad. V. 197. d. 202. a. Victoria aurea, Delphis dedicata, VI. 231. f. 232. a. Victoriae alas gestandas dedere Dii, quas Cupidini absciderunt, XIII. 563. b.
- Villum (οἰνάριον) ambiguum, II. 60. d.
- Vinago, oenas, *columbae species*, IX. 394. a - c.
- Vinum unde nomen invenerit, *lib.* II. cap. 1.
- Vinum, animi speculum, X. 427. f. II. 36. f. 37. e. f. 38. b. vim habet conciliandi amicitiam, V. 185. c.
- Vini laudes, *lib.* II. cap. 2. Vinum poëtis Pegasus est, II. 39. c. Vinum pellit curas, *lib.* II. cap. 10. οἶνος λαθικήδης, XI. 481. a. solatur morositatem senum, XI.
- Pars I.* Q q

Virtus. In virtutem paean Aristotelis, XV. 696. b. c. Virtutis effigies (Ἀρετῆς πρόσωπον) in media corona Diogenis, philosophi Epicurei, V. 211. b. *rursusque ibid.* c. *ubi τῆς ἀρετῆς στέφανος dicitur.*

Viscum nascitur in arboribus, ubi vinago (*columbae species*) cum excrementis suis semina deposuit, IX. 394. e. Viscum, quercus sudorem *vocavit Ion*, X. 451. d.

Vita. In vita nihil certi possideri potest, III. 103. e. f. Vita, quanta quanta est, scatet incommodis, VI. 223. b. Uvida vita (ὕγρὸς βίος) quaenam dicatur, VI. 258. b. c. Revera peregrinamur, quotquot vivimus, XI. 463. d. *Conf. Vivere.*

Vitex, salix amerina, & corona viticea, XV. 671. e. f. & *dein* cap. 12 - 15.

Vitis, inventa Olympiae iuxta Alpheum, I. 34. a. *Alū* primum Plinthine, Aegypti oppido, inventam tradunt, *ibid.* *Alii fabulantur*, in Aetolia vitem uvis onustam natam esse ex caudice, quem pepererat canis, II. 35. a. b. Vitis ab Erythraeo mari a Baccho in Graeciam delata, XV. 675. a. Vitis *παυσίλυπος*, ἀκισφόρος λύπης, οἰνομήτωρ, II. 40. b.

Vitis aurea regis Persarum, XII. 514. f. 539. d. Ex vite erat τὸ πρόσωπον Bacchi, (ἀμπέλινον) vini inventoris, apud Naxios, III. 78. b. (*Virgineum simulacrum Dianae Ephesiae memoratur apud Plinium, XVI. 40, 79.*)

Vitrum conficiunt Alexandrini, & in varias vasorum formas fingunt, XI. 784. c. (*pag. 225. nostrae edit.*) Vitreus discus, (*vel* patina vitrea, ὑελοῦς πῖναξ) bicubitali fere diametro, assis piscibus plenus, IV. 129. d. e.

Vivarium piscium, in Hieronis nave, V. 208. a. *conf. Piscina.*

Vivere, est bibere, I. 22. f.

Ulpianus Tyrius, deipnosophista, *κεττώκειτος*, I. 1. d. e. n. Moritur, XV. 686. c.

Ulus. *vide Iulus.*

Ulysses, *partes agit* in Philoxeni Galatea, I. 7. a. Ulysses apud Alcinoū, I. 9. b. de tergo sibi adposito partem dat Demodoco, I. 14. a. Ei cantant Sirenes, I. 14. d. Ulysses & Achilles disceptant, utrum proelio an astu capiendum sit Ilion, I. 17. e. Pes bubulus ei proli-

citur a procis, I. 17. f. I. 25. e. In congerendis ad focum lignis & in arte culinaria habilem se praedicat, I. 18. b.

Ulysses naufragus & soloecissans, I. 20. a. Memor pyrorum quae pater Laërtes ei dederat puero, I. 25. b. In Cyclopiis antro inclusus, sacra fecit priusquam comederet, IV. 179. b. c. Phaeacum cantoribus attentam praebuit aurem, IV. 181. e.

Ulysses edacem & bibacem fecit Homerus, *lib. X. cap. 3.* ut videri possit praeivisse Epicuro voluptatis studium, XII. 513. a. b. Tempori, & populo, apud quem versabatur, sese adcommodabat, *ibid.* b. c.

Ulyssis imaginem in annulo gestavit Callicrates, VI. 251. d. Ulyssis socios in bestias mutatos cur finxerit Homerus, I. 10. e. f. Ulyssis socios abripuit Scylla, I. 13. b. Ulyssis soror Phace, eadem Callisto, IV. 158. c. d. *Ulyssis mater*, Anticlea; *filius ex Circe*, Telegonus, VI. 251. d.

Umbelliferae plantae, *πετασώδεις*, IX. 371. d.

Umbra piscis, sciaena, *lib. VII. cap. 121.*

Umbra, *aenigma vel griphus*, X. 451. e. f.

Umbri populus, *οἱ Ὀμβρικοὶ*, mollem vitam sectantur, XII. 526. f. 527. a.

Unguentum. Graeci nominis *μύρον* ridiculam originem tradit Chrysippus, XV. 686. f. Unguentorum usus rarus apud Homerum, I. 18. e. Laudatur unguentum ex Athenis, I. 27. e. Unguentis in comotationibus utuntur Carmani, melino, rosaceo, irino, nardino, II. 46. a. Unguentum Aegyptium miscebatur vino, quod ante coenam bibebatur, II. 66. d. Unguentis stillatitiis (*στακτοῖς μύροις*) comam curare, III. 101. c. Unguentum crocinum, cinnamominum, nardinum, amaracinum, irinum, V. 195. d. X. 439. b.

Varia unguenta, quibus luxuriosi Athenienses utebantur, cum aliis, tum pedibus inungendis, *lib. XII. cap. 78.*

Unguenta non decent virum: disputatio Socratis, in Xenophontis convivio, *lib. XV. cap. 34.* Vocabuli *μύρον* origo & usus, *cap. 37.* Unguenta varii generis, quibus locis praestantissima, *cap. 38.* Unguentum Aegyptiacum, *cap. 39.* Vires unguentorum, *ibid.* Veteres unguentorum studiosi, *cap. 40.* Baccaris unguen-

tum, *cap.* 41. Brenthium unguentum, *cap.* 42. Psagda: plangonium: megallium, *ibid.* Μυρίασθας, *cap.* 43. Sagdas unguentum, *ibid.* Unguentorum earum pretium, *cap.* 44. Athenienses unguentorum studiosi, *ibid.* Caput praesertim inungendum, *cap.* 45. Cur magis canescant qui unguentis utuntur, *ibid.* Unguentum Babylonicum, *cap.* 46.

Unguentarii Sparta eiekti, quod oleum corrumperent, XV. 686. f. Solonis lege cautum erat, ne viri unguentum venderent Athenis, *ibid.*

Uniones. *vide* Margaritae.

Voluptatis cupedias sectari, est molestias & dolores venari, XII. 511. a. Voluptatis studium & luxuriam laudat Heraclides Ponticus, *lib.* XII. *cap.* 5. Voluptatem eam, cuius numquam poeniteat, bonum esse ait Antisthenes, XII. 513. a. Voluptatem summum bonum esse, copiose disputat Polyarchus Syracusius, ὁ Ἡδυσπᾶθης cognominatus, *lib.* XII. *cap.* 64 *sq.* *Conf.* Cyrenaici, & Epicurus.

Voluptatis cum virtute contentio, *lib.* XII. *cap.* 2. Voluptas fortes enervat, *cap.* 3. Plato, de Voluptate & Cupiditatibus, *cap.* 4. Hercules voluptatis sectator, *cap.* 6. Ulysses Homericus voluptatis studiosus, *cap.* 7. & Homerus ipse, *ibid.* Deinde de variorum populorum & hominum mollitiae atque luxuria, adeoque de Voluptatis studio, toto reliquo libro XII.

Vomitus. Post potationem, priusquam somnum capias, vomere praecipit Mnesitheus medicus, XI. 484. b. Post balneum, purgandi ventriculi causa, merum plenis haustibus bibendum, moxque evomendum, praecipiebant medici nonnulli, XV. 665. e.

Voraces homines: Hercules, *lib.* X. *cap.* 1 *sq.* Lepreus, *cap.* 2. Milo, *cap.* 4. Alii plures, *cap.* 7. & *seqq.*

Voracitatis certamen propositum a Mithridate, X. 415. c.

Voracitatis templum, apud Siculos, X. 416. b.

Upingi vocantur hymni in Dianam, XIV. 619. b.

Uranopolin condidit Alexarchus, III. 98. e.

Urinâ pro strigmento utuntur fullones ad eluenda vestimenta, XI. 484. a.

Urna una non sufficiebat capiendis ossibus mortui Astydamantis, sed duae vix suffecerunt, X. 413. b.

Urfa, quam Plaustrum vulgo adpellant, XI. 490. c.

Urtica *herba* edulis, II. 61. c. 62. d.

Urtica marina, *lib.* III. *cap.* 39.

Urensilium nomina varii generis, XIV. 648. f. *ubi Graecum vocabulum ορεύν commodius Dalecampius utensilia interpretatus est, quam nos vasa.*

Uter ex pardalium pellibus confutus, 3000. merretas capiens, V. 199. a. b.

Utica, *Africae oppidum*, Ἰτύνη. *Hinc* Uticensis, Ἰτυκαῖος, Dionysius, Georgicorum auctor.

Uvae, *lib.* XIV. *cap.* 68. Uva nobilis, σταφυλή, XIV. 653. d. Hipponia uva Rhodi, Nicostriata Anticae, 654. a. Uvae in vino conditae, 653. e. Uvae bis in anno Sami nascuntur, 653. f.

Vulcani canes profiliunt ad coelum: *nampe canes ignivomi, i. e. scintillae, cum crepitu ex igne evolantes*, IX. 379. c. n. III. 108. b. VI. 228. f. Vulcani & Veneris concubitus, XV. 681. f.

Vulpanser, avis aquatilis, IX. 395. d. Ova eius optima post pavonis ova, II. 58. b.

Vulpes piscis, laudatus Rhodi, VII. 285. f. *est mustelus vulpes*, 286. a.

Vulpis reliquiae, ἀποτράγημα ἀλώπεκος, XIV. 658. d. n.

Vulva suilla, *in cibo*, *lib.* III. *cap.* 51. & 57 sq.

Uxorum importuna dominatio, *lib.* XIII. *cap.* 7. Merito plectitur, qui iterum ducit uxorem, *cap.* 8. Senex ne iuvenem ducat uxorem, *cap.* 9. Mos fuit Athenis, ut hi, de quibus iudicium habebatur, uxores secum in forum adducerent, XIII. 592. e. f. Uxores habemus, legitimorum liberorum procreandorum causa, & quae fideli custodia rem domesticam tueantur, XIII. 573. b.

X.

Xanthias, famuli nomen in comoediis, VIII. 336. e. XII. 553. a. XV. 689. f.

Xanthippen malluvium in caput Socratis effudisse, fabula esse videtur, V. 219. b. Placentam ab Alcibiade missam pedibus conculcasse perhibetur, XIV. 643. f. Simul cum Xanthippe Myrtonem uxorem habuisse dicitur Socrates, XIII. 556. d.

Xanthippus & Paralus, Periclis filii, XI. 505. f.

Xanthus. *vide Ind. Auctor.*

Xenarchus Rhodius, ob bibacitatem Metreta dictus, X. 436. f.

Xenocles, orator Atheniensis, coenam instituit, cui interfuit Matro parodus, qui eam descripsit, IV. 134. d. & e.

Xenocles poeta, Neaeram amavit, XIII. 593. f.

Xenocrates philosophus, (*Ind. Auct.*) Chalcedonius, XII. 530. d. apud Dionysium tyrannum coronam auream, quam potandi praemium acceperat, Mercurii statuae imposuit, X. 437. b. In eum Aristoteles maligne usurpat versum Euripideum, XII. 530. d.

Xenodemus, L. 15. d. n. *Conf. Ind. Auct.*

Xenopeirhea, formosissima mulier Lacedaemonia, occisa a Lacedaemoniis, Agesilao gratum facturis, XIII. 609. b.

Xenophon, (*Ind. Auctor.*) Grylli filius, quid Dionysio dixerit, cum pincerna eius ad bibendum cogeret convivas, X. 427. f. 428. a.

Xenophon Corinthius, Veneri vovet meretricem a se ei adducendam, XIII. 573. e. *Idem* a Pindaro carmine celebratur, *lib. XIII. cap. 33.*

Xenophon, praestigiator, in admiratione fuit Athenis, I. 19. e.

Xerxis copias, Thasiorum nomine, coenâ excipiens Antipater, quadringenta talenta insumsit, IV. 148. a. b.

Xerxes ex Graecia profugiens, adparatum suum reliquit Mardonio, IV. 138. b.

Xerxes *perperam pro Artaxerxe nominatur*, XIII. 609. a.

Xiphias piscis, VII. 282. b. *Ex professo, lib. VII. cap. 96.*

Xiphion. *vide* Gladiolus.

Xiphismus, figura salrationis, XIV. 629. f. n.

Xylolychnuchus, XV. 700. e. f.

Z.

Zaceltides, & Zecelnides, raparum species, IX. 369. a. n.

Zacynthus insula. Unde Zacynthium vinum, I. 33. b. Zacynthus Pythagoras, tripodis instrumenti musici inventor, XIV. 637. c.

Zaleuci lex apud Locros, ne quis iniussu medici merum biberet, X. 429. a.

Zariadres, Hyllaspis frater, ex specie per somnum oblata amore captus Odatidis, *lib. XIII. cap. 35.*

616 INDEX RERUM ET PERSON.

Zea. E zea (ἐκ τῶν ζειῶν) paratus panis, III. 116. f.

Zelas. Ζηλάς, Bithyniae rex, II. 58. c. n.

Zelea, Troadis oppidum. Gentile Ζηλείτης, VII. 289. b. n.
Vide supra, in Nicagoras.

Zeno Cirtieus, *idem* origine Phoenix, XIII. 563. e. n. Stoicae sectae conditor, τῆς Στοᾶς κτίστης, αὐτὸς κτίστωρ, VIII. 345. c. IX. 370. c. Naturā durus & iracundus, adpatus mitis & suavis, II. 55. f. Dictum illius in convivio ad obsonii heluonem, V. 186. a. n. (*Conf. quae notavimus in Indice Auctorum ad Sophoclis fabulam Ino.*) Rursus comiter castigat heluonem, VIII. 345. d.

Per capparim iurare consueverat, IX. 370. c. Pueris delicatis semper usus esse perhibetur, numquam foeminā, XIII. 563. e. Cum Antigono Gonata comissarum ivit apud Aristoclem, regis puerum delicatum, XIII. 603. e.

Praeceptum de eo quod bonum, quod malum, quod neutrum, VI. 233. b. c. Zenonium praeeptum de lenticula, IV. 158. b. Zenonicus herus, i. c. durus & inclemens, IV. 164. f. Zenonis discipulus, Aristochius, VI. 251. c.

Zeno Cretensis, saltator Artaxerxi carissimus, I. 22. c.

Zeno Eleates. *Hunc indignissime Plato finxit* puerum delicatum fuisse Parmenidis, XI. 505. f.

Zeno Epicureus, Theotimum (vel Diotimum) accusavit ob mendaces & calumniosos adversus Epicurum editos libros, XIII. 611. b.

Zenodotus. *vide Ind. Auct.*

Zephyrium, Aegypti promontorium, τὸ Ζεφύριον, & ἡ Ζεφυρήνις ἀκτὴν, VII. 318. d.

Zephyritis Venus, Arsinoë, VII. 318. b. n.

Zethus, frater Amphionis, ὀξύπειρος, iubetur Thebas migrare, II. 47. b. c.

Zethus, citharista, quem lusit Stratonicus, VIII. 351. b.

Zoganes, *apud Persas quis nominatus fuerit*, XIV. 639. c.

Zoilus, Grammaticus, deipnosophista, I. 1. c. n.

Zomotarichos, III. 125. b.

Zopyra, mulier bibax, cuius meminit Alexis, X. 441. c.

5th

**This book is under no circumstances to be
taken from the Building**

[illegible]

